LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION
Vault
093
G762
1498

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23820 5501

854

Tractatus Wuilhelmi pari
siensis super Passiõe christi

UPB

Dmonemur in duodecimo capitl'o Exodi Caput agni cū intestinis ⁊ pedibus eius vorare, vbi caput ⁊ pedes īgressus agni īmacl'ati in mundū et egressus eius de mundo intelliguntur; ꝓpter qd admonemur diligenti⁹ scrutari ingressum eius in mundū ⁊ egressū eius de mundo. Egressus ei⁹ de mūdo passio eiusdē est cū oīb⁹ ludibrijs suis, q̄ qd habeat ꝟtut̄ ac efficacie fides pia ac ꝑdica celeberrima fideliū ꝯfessione declarat. Quid aūt sacramēti et eruditōis habeat: ipso xp̄o dn̄o luce ac duce ex ordie tentabim⁹ apire. Primū annotātes ipsa ꝟba text⁹ euāgelici (Scit̄ q² post biduum pasca fiet ⁊c) Ubi qm̄ pasca ⁊ agni pascalis īmolatio ⁊ trāsit⁹ intelligit̄ iuxta misteriū biduū duplex illūīnatio duorū testamētoꝝ: aut nature ⁊ gr̄e veri agni īmolatio ⁊ esus subsequit̄ et subsecuta ē et q̄ttidie subsequit̄. Silr̄ ⁊ trāsit⁹ d̄ egipto mōi hui⁹ ad terrā etne ꝓmissiōis: ⁊ d̄ egipto pctōꝝ ad terrā virtutū: q̄si de tenebris ⁊ merore tā mōi q̄ꝫ pctōꝝ. Ipo em̄ sanguīe agni isti⁹ velut ꝓcio sacrificio ⁊ īsignio de vtraq̄ꝫ ꝑnoīata egipto educimur et in oppositā terram trāsducimur. Juxta ꝟo moralē ītelligētiā xp̄s dn̄s in ipsa passiōe sua figurā gerit penitēt̄ ⁊ etiā pctōris. Qx ergo dicit (Scit̄ q² post bi. pa. fiet) Quia vtiq̄ꝫ ad apl'os loq̄tur ⁊ ad oēs discipl'os celesti magisterio edoctos idē sermo dirigi accipiēdus est q̄si sic diceret. scit̄ vos oēs sic o docti ⁊c. Biduū infaustū hic cogitatiōis ⁊ delectatōis noxie intelligit̄. Post biduū illud in veritate fit pasca. i. īmolatio diabolica ꝑ cōsensū scꝫ. et trāsit⁹ diabolic⁹ a terra ꝓmissionis in egiptū. q² ab ipa luce scītat̄ ī merorē et tenebras pctōꝝ transit̄, ⁊ diabolo vt cruci īfernali affigat̄ sponte se tradit pctōr. Qd̄ ꝟo d̄r (filius hoīs) hoc ipm̄ pctōri cōgruit: q̄ vtiq̄ꝫ fili⁹ hoīs est illa īfausta natiuitate de q̄ in iij. Job d̄r. Pereat dies in q̄ natus sū. ⁊ de isto biduo ibidem leḡ. similiter et in. iij. Jeremie. Illa enim natiuitate a

seipso nascitur z filius suÿpsius est. qm̄quidem in euangelio Johannis.viij.dicit. Diabolus mēdax est z pater ei⁹. eius.i.mendacis. Est eniz pater suÿpsius inq̄tuz mendax est.ipse em̄ est sibÿpsi auctor istius infauste generationis. Non em̄ ex alio est mēdax q̄ꝫ a se.z generaliter nemo peccator est nisi a seipso. Econtrario ꝟo in p̄sona penitentis cōgrue accipit quia similiter pasca eius.i.transitus de egipto peccatorū ad terrā virtutum. Similiter z pasca.i.imolatio qua penitens seip̄m deo imolat:post biduū fit.scꝫ bone cogitatiōis z delectationis ipso cōsensu scꝫ in ea que deo placita sunt. Jllo ergo consensu tradit se sponte sacerdoti velut p̄coni celesti imp̄atoris vt crucifigat.i. vt cruci penitentiali affigat.et iste p̄prie vocat fili⁹ hoīs vl' xp̄i qui est verus homo.vel filius hominis q̄a humane nature veritatē seruat in morib⁹.qui em̄ per peccata degenerant:mag' filij bestiarum vl' demonū accipiēdi sunt.iuxta morem scripture q̄ filios vocat imitatores. Qd̄ autem sequit.(Tunc congregati sunt principes sacerdotum z seniores populi)zc. vtriqꝫ intelligentie congruit. Principes enim sacerdotum et seniores populi qui christum dominū p̄sequebant typum gerunt viciorū salutem nostram z saluatorem nostrū in nobis p̄sequūtur. Sacerdotes ꝟo dicuntur. quia diabolo nos imolant ipsa vicia: inter que quedam sunt velut principes sacerdotū quib⁹ scꝫ alia subiecta sunt:hec sūt p̄ncipalia vel capitalia tria .s.luxuria.auaricia.sup̄bia. Seniores populi q̄ inter alia p̄ncipatū obtinēt. vt septē capitalia. Populus ꝟo tot⁹ turba minoꝝ vicioꝝ. Cōgregantur aūt in atriū cayphe q̄ interp̄tat ore vomēs vl' oris vomitus.z significat p̄ctōrem q̄ reuertit ad vomitū.q̄ nō solū bona grē sed etiaꝫ nature a se ipso velut vomēs eÿcit.cibuꝫ sp̄ūalem q̄tiens accipit reuomit. Hui⁹ atriū.i.dom⁹ forinseca caro vl' intus est. Cōgruit aūt s̄m hoc vt princeps sacerdotū in vnaquaqꝫ tētatōe intelligat illd̄ viciū qd̄ ip̄a in tētatōe p̄ncipale ē.z atriū eius dē accipiat qd̄ alia aduocauit

vel cõuocauit. eius em̃ curia vulgo dicit̃ qui cõsistorio vel pretorio preest ad iudicandũ Similiter et atrium eius vi‑ cij quod huiusmodi consilio p̃est. Voces aũt ipsoꝝ vicioꝝ in ipsa cogitatione de pecca‑ to ipso qđ cogitat̃.i.de morte peccatoris ꝯsiliantiũ atq; tra ctantiũ ipsemet pctõr qui illa rũ oĩm conscius est cogitatio nũ agnoscere potest in semet‑ ipso quid em̃ dicat timor hu‑ manus.timor mũdanus. q̃d alleget luxuria siue ad sui de‑ fensionẽ siue ad mortẽ pecca‑ toris ipsius. Et ꝓo sequitur. Ut Jesum dolo tenerent ⁊c. vicijs optime congruit. dolo em̃ agunt q̃cq̃d agũt in mor‑ tem peccantiũ. fallit̃ em̃ vnus quisq; vicio suo.ꝙ ꝓo dicitur tenerent. cõgruit vicijs: q̃ ve lut vincula miseros detinent pctõres Juxta illud.v. Pro‑ uerbioꝝ. Funibꝫ peccatoꝝ su orũ q̃sq; constringit̃.ꝙ ꝓo se‑ quit̃. Et occiderent. Eisdẽ cõ gruit vicijs q̃ cũ actu suo pec cãtes interficiũt. Ecõtrario ꝓo sacerdotes q̃ deo nos im‑ molant ꝟtutes intelliguntur. principes ꝓo sacerdotum p̃n cipales. Princeps ꝓo sacer‑ dotum virtus illa que in con uersione est principalis acci‑ pitur cui et nomen caypbe.i. ore vomẽtis cõgruit. ipso em̃ ore peccatoris spurcicias pec catorũ eijcit.harũ virtutũ al‑ legationes atq; cõsilia in mor tem veteris hoĩs pctõr q̃ au‑ dit solus nouit. ꝙ ꝓo sequit̃. Dolo tenerent. Dolus q̃dem ad astutiã virtutũ:⁊ tentio ad vincula sapientie. occisio ꝓo ad ipsum consensum seu ꝑpo situm referatur. Cõsiliuꝫ illđ virtutum legit̃ expresse in.xvi Esaie. Ini cõsiliũ.coge cõci‑ lium. Consilio em̃ ⁊ ꝯcilio si‑ mul capiendus est vetus hõ vt crucifigat̃.ꝙ ꝓo sequit̃. Di cebant autẽ:non in die festo. Moraliter iuxta litterã ꝯgru it oĩbꝫ penitentibꝫ.quibus di es festus oĩs secularis tumul tus declinandus est.qđ in.v. Marci exp̃sse significatũ est. vbi legitur de suscitatiõe filie archisinagogi ꝙ oĩbꝫ eiectis introiuit ipse dñs Jesus nec ꝑmisit quenq̃ intrare nisi pe‑ trũ Jacobũ ⁊ Johannẽ ⁊ pa trẽ ⁊ matrẽ puelle. Jllud ideꝫ ostẽsum est in.ij. Osee. vbi di cit dñs. Lactabo eã et addu‑ cã in solitudinẽ et loq̃r ad cor

eius. Idem de surdo et muto quem apprehensum seorsum a turba sanauit dominus. In tercio ꝑo Trenorum expressius de eadē re legit̄ testimoniū. Sedebit inquit solus et tacebit quia leuauit se sup se. quod verissime penitēti congruit qui leuat se super se. se nouū scʒ sup se veterem. Iuxta consequētiā ꝑo eorum que diximus: dies festus duobus modis interpretandus est. Dies festus quidem malus gaudiū et gloria peccati est. In hoc festo velut concētus diabolicus vlulatus lamiarum et clamor pilosorum alterius ad alterum. hoc est proprie consiliū impiorum in quo abijt a deo omnis peccator. de isto vlulatu et clamore Esa. xiij. et. xxxiiij. Concentus ergo viciorū in festiuitate huiusmodi aduocatio est alterius ad alterum. Luxuria quippe auariciā aduocat: cum nō habet vnde suuʒ paupertas pascat amorē. similiter et auaricia luxuriam: vbi aceruus stercorū fetorē vt vulgo: quia nunquam sterquiliniū sine riuo et fluxu et fetore. Et hec aduocatio melius clamor quam cōcentus intelligit̄ Cōcentus ꝑo est mutuus viciorū applausus. applaudit enim luxurie auaricia de multitudine nutrimētorum copiositate eiusdem prebens fiduciā. quemadmodū in euāgelio Lu. xij. Anima mea multa bona habes reposita in annos plurimos epulare et letare. Supplaudit vel cōcinit eidē luxuria de ipsa affluentia bonorum temporaliū luxuriandi sumens fiduciam cōcinūt ad inuiceʒ comesatio et ebrietas: triplicat ꝑo cantū desup rerum voluptas. quadruplicat ꝑo exterior lasciuia. organisat ꝑo desup ab alto per garrulitatē iactantia aut inanis de huiusmodi gloriatio. cantāt ꝑo et decantant in eodē die festo spes et timor mūdani et humani. Potest etiā ad luctum humanuʒ referri discantus. ad gaudiuʒ ꝑo cantus. dies iste festus festū stultorum proprie intelligendus est. In festo nanque stultorum omnia prepostere: omnia inuerse: omnia cōturbate et confuse fiunt. et quāto aliquis deformius et peruersius et inordinatius se habet: tanto ibi festiuior et huiusmodi solennitati diabolice cōuenientior. sibi enim pro vestibus sericis auro gēmisque ful-

gentibus saccis et natis se induunt et vestibus inuersis: vt solennitati quam colūt congruant et concordent. Huius modi diabolicoꝝ mīstroꝝ ornatū et infauste festiuitatis cōfusionem describit Esa. in tercio. dicēs. In die illa auferet dominus ornamentum calciamentorū et lunulas et torques &c. et post pauca. Et erit ꝓ suaui odore fetor. ecce thus quod in illa festiuitate offert. et ꝓ zona funiculus: ecce baltheus diabolici ornat⁹. funiculum aūt intellige q̄ ipse miser pctōr ligat⁹ est et ad suspendium trabit et patibulo infernali appēdit. Cōgruat et illud quod sequit ibidē: ꝓ crispanti crine caluicium. ꝓ fascia pectorali ciliciū. Dīs em̄ peccati iocūditas atq̄ suauitas q̄d q̄d corruptio siue infectio palati cordis dicat ac sentiat amaritudo est et asperitas. et ꝓpter hoc afflictio simul spūalis et diabolicū ciliciū. Thuribularia vo. i. q̄ thuribulum defert in hoc festo: luxuria est de cuius incēsu dicit dn̄s in. j Esaie. Incensum abominatio est mihi. luxuria q̄ppe corda igne suo liquefacit et in fumum tenebrarum et fetorē resoluit. Congruit autem vt et vitium detractionis thuribularium hic intelligatur qd̄ fumum et fetorem alienoruz peccatorum vbiq̄ circumfert. et quasi suffumigans naribus singulorum offert. Hoc est. qui in ecclesia malignantium defert thuribulum fumumq̄ et fetorem alienorum peccatorū diffundit per singulos et diuidit. Auaricia vero ligna ministrat ad sacrificiuz. quia affluentiam temporalem: vnde ampli⁹ ferueat luxuria: inflетur supbia: inflāmetur ira. De his solennitatibus dicit dominus in secundo Malachie. Dispergam super vultū vestrum stercus solennitatuz vestrarum. Cōcentus iste viciorum vlulatus proprie pugne dicitur in tricesimosecundo Exodi. Et tumultus populi vociferantis et vox cantantium. Sed hoc quidem pro intentione ipsorum peccatorum quorum cantus est circa feretrū et cadauer mortuarū animarū vlulat⁹ ille est musica in luctu sicut dicit in

Ecci.xxij. Queadmodū autē in festo stultoꝝ alij caput mortui pro vexillo deferunt. sic et hi caput veteris hoīs qui totus est mortuus.i.stulticiam: q̄ vtiq3 caput veterꝫ hoīs est in summo vertice intellect⁹ p vexillo deferunt quasi sup lanceā vel particā eminentē ꝛ altam. Alij ꝟo caudas vulpium capitib⁹ suis circūligatas deferunt. hi sunt qui cordib⁹ suis alligatas amore hn̄t fraudulentias. Capita em̄ nostra corda nostra sunt. Alij ꝟo vestes inuersatas ꝺferūt. hi sūt peccatoꝝ suorū ostentatores: qui ea que abscōdere et tegere deberent spectaculū omnibus faciūt. Similiter et cum amor vestis sit: qui amorē in exteriorib⁹ tm̄ habent: vestem amoris inuersauerūt qꝺ exterius est in eo: interius facientes. Si videres totā illam diabolicā cateruam horrore habituū ꝛ gestaculorū terribilē atq3 ridiculam vbi auaricia vnceos vl' vncinos h3 p vexillis. ꝛ luxuria velut carnifex diabolica hoc est scrutariū vulgo triparia de scrutis ꝛ vilib⁹ mēbris sibi fecit vexillum. Et ad hunc modū est aptare cōgruentia spectacula singulis. In hoc die festo velut lectiones legunt: garrulitas: detractio: et vaniloquiū. Lectores em̄ ꝛ psalmiste rane sunt ibi. Rana aūt garrulitas intelligitur. Responsoria ꝟo et alia ibi cantāt corui infernales et porci. hec est spes mundi que est in coruo ꝛ gaudium quod in porco intelligitur de coruo Sophonias in secūdo capitulo dicit. Vox cantātis in fenestra ꝛ coruus in supliminari. In porco ꝟo ꝓpter imundiciam amor p̄sentiū gaudiorū que oīa spurca sunt quorum amator est porcus. Est igitur cōsiliū virtutū cōsiliūq3 sctōꝝ vt in hoc die festo nō querat peccator ad capiendū spūaliter. Vacuus em̄ est labor virtutum per ipsas cogitatōnes vel ammonitōes tūc eū querere. tumult⁹ em̄ cātus in populo vicioꝝ plerūq3 ipm̄ peccatorē cogitatione tentū vulgo arestatū eripit ꝛ quasi multitudine viciorum velut turba populi stipatū ab oī insultu ꝛ pugnatione virtutū custodit atq3 defendit. Dies ꝟo dicit. non quia inde lumis aliquid habeant. sed quia tenebre ipe

peccantiũ oculis lucent ⁊ lux eisdez tenebrescit. q̄d in tercio Job manifeste dicit᷑. Pereat inquit dies in q̄ natus sum: q̄ natiuitate factus sum fili⁹ dia boli. Deinde statim vocat eā noctē dicēs Et nox in qua di ctū est cōceptus est homo/ di es illa vertat᷑ in tenebras. qḋ vtiqꝫ fit in cōuersione pecca/ toris. Obscurēt eam tenebre ⁊ vmbra mortis. occupet euz caligo. Festus ꝓo dicit᷑ cū sit lugubris cum sit dies funerꝭ et lamenti. Adeo em̄ trāsuer/ tit incōstantia cōcupiscentie sensum siue malicia vt legitur in. iiij. Sap̄. vt ipsam mortē suam faciat ei gaudium et vo ces viciorūz: que vtiqꝫ voces sunt imūdoꝝ reptiliū atqꝫ q̄/ drupedū ꝯcentū reputet sua/ uissimū. Uoces aūt hic cogi tationes ⁊ affectōnes accipi/ mus: que cum ex garrulitate sunt velut coaxio ranarū: cū ex luxuria velut grinnit⁹ por coꝝ: cū ex fraudulentia velut gānitus vulpiū: cum ex inui dia vlulatus lamiarū: cum ex iracūdia rugit⁹ leonū: cuz ex odio vox bufonū: cum ex de/ tractione sibulus serpentum: cum ex rapacitate vlulat⁹ lu/ poꝝ: cum ex rixositate latra/ tus canū. Mirabil'r igit᷑ trāſ uersus est sensus q̄ hmōi taz horrēde vociferatōis tumul/ tum non solū non abominat᷑ ſꝫ etiā amplectit᷑ velut applau sum iocūdissimū ⁊ tam abo/ minabilem, nō dico ornatum sed deturpationē atqꝫ cōfusio nem inimiciciaꝝ ⁊ gestaculo/ rū nō perhorrescit. Infernuz em̄ q̄dāmodo supiorez seipm facit miser peccator vt infer/ num inferiorem in seipso effi giat: q̄ si interius videret᷑ ex/ ꝑssissima inferni inferioris re pn̄tatio in eo lucidissime cer/ neret᷑. ⁊ hoc in. viij. cap̄. Eze/ chielis expresse significatū est vbi dicit ꝓpheta. Ingressus vidi ⁊ ecce oīs similitudo re/ ptiliū ⁊ aīaliū abominatio et vniuersa idola dom⁹ israel de picta in circūitu erant in pa/ riete per totum. Idola em̄ et picture demonū repn̄tato/ rie vicia sunt. Ecōtrario ꝓo dies sancta atqꝫ solennis cele berrima dies virtutū/ est di/ es festus iudeoꝝ. i. ꝯfitentiuz hoc recognoscentiū atqꝫ glo/ rificantiū: sicut dies prior di es est negantium et cōtumeli am deo irrogātiuz. Hic est di

es festus quē reliquie cogitatiōis agunt dño. Huius diei festiuitas atq solēnitas ex apparatu ministroꝝ: ex multitudine ꝛ magnitudine luminario ꝝ: ex psalmis et canticis et organis: ex splēdore ꝛ affluentia epularū cognoscit. Habet vnaqueq virtus sicut dicit beatus Gregori⁹ sup Job in hoc festo diem suum. i. illuminationem ppriam. In hac festiuitate velut ardenti purpura induta carbunculis flāmantibus intexta tanq̄ summus pontifex rutilat castitas bisso mūdissima induta margaritis candidissimis intexta oculis spectantiū spectaculū blandit castitas. in albis ꝓo incedit ibi Innocentia. que et dicitur puritas: veste ꝓo ex iacincto ꝛ purpura simul intexta liuet simul ꝛ rubet. Patiētia veste ꝯsimili micat. Pietas alienis scꝫ verberib⁹ liuida ꝛ alienis vulnerib⁹ sanguinolenta. ꝛ ꝓpter hoc vestis ex iacincto simul et purpura q̄a scꝫ partim liuida ꝛ partiꝫ sanguinea cōtexta est. Indico examico hoc est exuiolacei coloris ornat humilitas. examico cādidissimo regulis aureis ac libris intertexto vestita procedit Justicia ipo ornatu suo ꝑdicans omnia se facere in regula pondere ꝛ mensura bisso splendenti ac cādido interlucentib⁹ ac radiantib⁹ gēmis. Fides rubēti ac vernāti examico siue iacincto smaragdis intertexto. Spes thuribulum defert in albis. Deuotio librū ad recitandas lectiones. Donū intellectus aquā benedictam. Predicatōis recta intentio seu officiū cruceꝫ ligneaꝫ defert. Disciplina seu mortificatio carnis crucē auream disciplina spūs. Precinunt ibi spes venie gratie et glorie Succinūt ibi timor pene offense ꝛ reuerentie discātant ibi donum. luctus ꝛ humilitas Benedicam⁹ domino cātant. ibi gratitudo deo gratias cantat. ibi confessio laudis Inuitatorium cantat fraterna charitas vel predicatōis officiū Lectiones oēs legūt quinq virtutes que in apprehensione seu cognitione in operibus forinsecis specialiter intendunt psalmodie: continentia: abstinētia: modestia: et omnes partes discipline exterioris. Chorum ꝓo re

git temperātia que obseruat ne quid nimis. Organizat ibi mentis excessus siue spes glorie. Cantum ꝟo a parte inferiori vt vulgo dicitur tenet humilitas. Ibi velut binatī cantat continentia ⁊ abstinentia Ternatim ꝟo spes ⁊ timores vt diximus. Lucerne virtutū et gestacula earum et cantus psalmodie ⁊ lectiones: operationes earū ꝓprie tam exteriores q̄ꝫ interiores. Dies iste festus agitur quasi ter in anno gratie qui annus benignitatis dicitur in cōtritōe: in oratione: in contemplatione. De sunt tres ille solēnitates de q̄bus p̄cepit dominus Exodi xxxiiij. dicens. Nullus insidiabitur terre tue: ascendente te et apparente in conspectu domini tui ter in anno, ⁊ in eiusdem. xxiij. Ter in anno apparebit omne masculinū tuum coram domino deo tuo. In his tribus diebus consilium est viciorum et demonū ne q̄rat nouus homo ad hoc vt occidatur: ne tumultus fiat in populo virtutū. tumultum vocat concentū virtutū. quia aures viciorum ⁊ demonum eum sustinere non possunt. Similiter necꝫ peccatores qui cum vicijs et demonibus aures habent cōmunes sicut legitur in quinto Zacharie de impietate. Hec est oculus in vniuersa terra. Impietas enim oculus impiorum est. Et auaricia auarorum. et luxuria luxuriosorum. Similiter ⁊ auris contumacia est. quia huiusmodi oculis ⁊ auribus necꝫ decor virtutuꝫ videri: necꝫ concent⁹ audiri potest. Tumultū ergo vocāt huiusmodi cantum: vicia et demones. quia eo tanq̄ꝫ lupi et tanq̄ꝫ latrones exterrent. Simile legitur in. viij. capitulo Amos. vbi dominus cantica illa forinseca iudeorū et vocalia tumultuꝫ vocat. Aufer inquit a me tumultum carminum tuorum ⁊ cantica lire tue: non exaudiam: qđ quidē propter iniquitatem eoruꝫ facit. Potest etiam tumult⁹ referri ad varios virtutum clamores. quia cū̄ cogitatio ipsa mala ⁊ ignis est ⁊ fur ⁊ hostis. Alia de virtutib⁹ clamat inuocās auxiliū. Alia clamat latronē volēs sic euꝫ absterrere vt timor. Alia clamat ignē ignē aquā aquā. Alia clamat

ad arma: vt disciplina que et se contra hmōi tentatōes accingit et armat. Fit ergo ī cor de peccatoris tumult⁹ hmōi quēadmodū in ciuitate cum in eā hostes irruerint: aut ignis imissus in ea apparuerit: aut in domo cum latro p̄sensus fuerit. Nec est dubiū q̄n in hmōi tumultu eripiat̄ nouus homo a manib⁹ querentiū eum. id est viciorum et demonū. Hic est tumultus quē xpi p̄secutores timebant. hoc tumultu capt⁹ mala cogitatiōe eripit̄ nou⁹ homo. ppter hoc cōsilium eorum est vt non in die festo velut satellitib⁹ et apparitorib⁹ tentationū querat̄ ad mortē ne hmōi tumultus fiat in populo virtutū. Festiuitas ῾vo epularum in die festo isto de affluentia et varietate ferculorum ad ipsas opationes virtutū referēda est. Sūt em̄ ipse ῾vtutes velut vasa. Opa ῾vo eorum velut fercula. De hoc legit̄ in. xv. Prouer. Secura mens q̄si iuge cōuiuiū. Moraliter ῾vo iuxta litterā. qui vn̄ salubriter cape vel occidere q̄runt ppli tumultū et scandalū timent. ne dū vnus queritur m̄ltitudo pdat̄. sicut expresse legit̄ in. vij. Eccī. Ne pecces in multitudine ciuitatis nec te imittas in populū. ppter hoc et illud dictum est. Ubi strages multorum iacet detrahēdū est aliq̄d seueritati. Indiscreti ergo et incircūspecti iudices dum nō quid expediat sed q̄d forte meruerit ille in quē aīaduertere volunt incēdunt tota multitudine eorum q̄s scandalisant et dei pp̄lum muniūt et diabolum armāt et eius augent exercitū. itaq; fit vt dum vnū solum corrigere intēdūt multitudinē p̄litant. ¶ Quid i textu sequit̄ (Cum esset Jesus in Bethania in domo Simonis leprosi.) Ad dn̄i passionē iuxta lr̄az intrinsecā ptinet vt aliquib⁹ videtur. q2 sciēs eum in p̄xīo trucidēdū maria magdalene et timens ne forte manib⁹ impiorum ei auferet̄ et corpus eius ei condire aromatibus nō pmitteret̄: elegit p̄uenire periculum. et ppter hoc sup caput ipsius recumbentis p̄ciosū illō vngentū effudit. vn̄ et i ipo textu d̄r (Ad sepeliēdū me fecit) Illud tn̄ notandum est q2 iuxta expositiōem sctōrum mulier hec ecclesia accipitur de gentib⁹. vngentū ῾vo deuo

tio gentium. Ungentuz illud
sup caput dñi effusum q̄ ipso
initio p̄dicatōis qđ christi ca
put accipit deuotionem fidei
sue obtulit. ꝓpter qđ ⁊ dicitur
Populus quem nō cognoui
seruiuit mihi: in auditu auris
obediuit mihi. Uñ ⁊ merito
p̄ciosum dicit vngentum illđ
qđ ipsa fidei ⁊ cōuersionis ce
leritas reddidit p̄ciosuz. Si-
nagoga ꝟo velut vngētuz sue
deuotionis reseruat dñic; pe
dibus q̄ fidem ⁊ conuersionē
suam in finē differt: qñ ei⁹ re-
liquie salue fient Iuxta Esa.
in. x. ⁊ apl'm ad Rom. xj. Qđ
et in vnaquaq; fideli aīa mo-
raliter interp̄tandū est: q̄ cele
ritate sue deuotōnis aut chri
sti dñi caput vngit: aut iudai
ca tarditate quasi pedes eius
vnctura vsq; ad extremū vite
sue: cōuersionis sue deuotōez
differt. Cōgruit aūt ⁊ qđ dici
tur (Super caput ipsi⁹ recū
bētis,) quia ibi recumbit: ibi
splendide epulat vbi fideles
corpi suo quod est ecclesia in
corpat et adiūgit. de salute no
stra pascitur q̄ eaz eousq; esu-
rijt vt p ea moreretur. Unde
Iohā. iiij. Ego cibum habeo
manducare quē vos nescitis

Et iterū. Meus cibus est vt
faciā voluntatez eius q̄ misit
me vt p̄ficiā opus eius. Hec
aūt est voluntas dei sanctifi-
catio vestra: sicut ait apl'us in
iiij. p̄me ad Thessal. Et etiā
in bethania dicit fuisse iesus:
quia Bethania dom⁹ obedi-
entie interp̄tat. Iesus ꝟo sa-
lutaris. hic recte. q: in domo
obediētie sola salus habitat.
in domo inobedientie p̄ditio
Unde vita in volūtate ei⁹. et
ira in indignatōe eius. Illud
etiā attendenduz est quia be-
thania domus dñi: q̄ vel cha
ritas vel sp̄ūssanctus accipit
in cuius vtriusq; domo dñs
Iesus habitat. In corde em̄
qđ charitas vel sp̄ūssanctus
plene possidet dñi Iesu do-
mus est. Interp̄tat etiā ⁊ do-
mus glorificans dñm: corda
eoꝝ apte significās q̄ donum
dei cōfitent esse qđ sunt: et in
omnib; gratias agūt. Et aūt
dicit (In domo Simonis le
prosi) iuxta misteriū Simon
qui interp̄tat obediēs: popu
lus iudaic⁹ est. qui ideo lepro
sus nominat nō solū q̄a ma-
culis diuersoꝝ erroꝝ atq; se-
ctarum respersus erat: sed q̄a
ei⁹ obedientia maculata atq;

leprosa erat. qr nunc ex timo-
re solo: nunc vero ex cupiditate
tpaliuz seruiebat: que due ma
cule leprosam obedientiã faci
ebant. Vel ꝓpter hoc quia si-
mon interptatur ponẽs tristi
ciam vl' auditor merorís. Ve
tus vero populus in veteri le-
ge merorẽ aut tristiciam pene
maxime audiebat. Morali
ter vero Simon leprosus pec-
cator cõuersus ꝛ obediẽs effe
ctus: q̄ vel rõne status p̄cedẽ
tis peccati leprosus dr. vel re
putatione ꝓprie hũilitatis. vñ
et bene ponẽs. i. deponẽs tri-
sticiam eternã scz vel ponens
tristiciam. Hic ẜm positionez
eius hic respõdeat cũ Salo-
mone risui ꝛ gaudio: dicens.
Risuz reputaui errorẽ: ꝛ gau-
dio dixi. cur frustra deciperis
vt in eternũ gaudeat vt eã in
ꝓximo deponat ꝛ cedat tem-
pus ei: et dicat sicut dicit Je-
remie. xxxi. Statue tibi spe-
culã: pone tibi amaritudines
Hic ꝛ auditor merorís vel di
cloq̄a: vel pctõꝝ suoꝝ tumul-
tũ atq3 clamorẽ cũ merore au
dit et gemitu q̄si carmen lugu
bre. ꝛ ꝓprie mortis lamentum
qui poti⁹ eligit ire ad domuz
luctus q̄ȝ ad domũ ꝯuiuij. vt
dicit Eccl. vij. In hmõi do-
mo recũbit dñs vt diximus:
tot ei ferculis appositis quot
motus vel opa virtutũ in ipa
cõuersione offerunt: ꝛ tot ge-
nera vinorũ quot genera la-
crimarũ. Mulier vero q̄ vn-
gentuz effudit ipsa gratitudo
est q̄ hic sup caput dñi salua-
toris in domo scz simonis le-
prosi: ꝛ sup pedes in domo. s.
marthe ꝛ marie et lazari. vt le
gitur Johãnis. xij. vnguentũ
sue deuotionis effundit. tunc
q̄dez sup caput diuinitati ei⁹:
capitaliter et p̄ncipaliter libe
rationis ac salutꝭ sue gratias
reddidit. Sup pedes vero dñi
misterio hũanitatis eiusdem
vel sollicitudini predicatoꝝ q̄
pedes christi dñi sunt ipsuz p
mundũ portãtes: hoc ipm p-
ut decet attribuit. Potest et
moralr accipi mulier ista grã
que caput. i. cor penitẽtis: pri
mũ oleo sctĩficatõis vngit ad
sanitatẽ qd scabie mltarũ libi
dinũ ꝛ dolorib⁹ mltoꝝ vulne
rũ ac laborũ laborabat. De
inde pedes. i. affectus q̄ et at-
triti ꝛ vlcerati sunt labore iti-
neris deuij et malaꝝ viaꝝ dif
ficultatibus: sicut ipsi mali di
cunt in. v. Sapiẽ. Lassati su-

mus in via pditõis ambulauimus vias difficiles. Que ꝛ ipsa vnctio cõdimentũ est sepulture interioris hoĩs: sicut ipse text⁹ insinuat. Hec eadez mulier capillis suis q̃s lõgos et speciosos habet et aureos: eosdẽ pedes affectuum iuxta Johãnẽ extersit. quia affect⁹ penitẽtis sordib⁹ malaꝝ viaꝝ inq̃natos mũdauit cogitationibus ꝛ affectiõib⁹ bonis q̃s velut crines flauos ꝛ aureos cordi velut capiti penitẽtis inserit. Possit ꝛ vngentũ illud oratio accipi iuxta Ecclesiasticũ caplo. ix. vbi dicit̃. Musce moriẽtes pdunt suauitatẽ vngenti. Et huic vngento congruit illud Joh. xij. Domus impleta est ex odore vngenti. Est eñ oratio vngentum odoriferũ: non solũ q2 sanat ꝛ mitigat corda pfusa: sed sicut legit̃ in. v. Apocal. Singuli. xxiiij. senioꝝ habebãt vialas aureas plenas odoramẽtoꝝ: q̃ sunt oratões sctõꝝ. ꝛ in viij. eiusdez. Ascẽdit fum⁹ incensoꝝ de oratõnib⁹ sctõꝝ de manu angeli corã deo. Domus ergo ĩpleta ex odore vngenti. i. orõnis non solũ ↄscia orãtis est: sed etiã tota celestis curia. Ego inquit sapiẽtia in xxiiij. Eccĩ. sicut libanus non incisus vaporaui habitatõez meã: de orõnib⁹ intellige sctõrũ. Bñ aũt dr in. xiij. Math. fracto alabastro vngẽtũ effudisse mulierẽ. q2 cor in oratõe est frãgendũ: imo cõminuendũ ꝛ ↄterendũ trib⁹ de cauſ. Propter largitatẽ effusionis qua effundẽdũ est cor in oratione. sic docemur in. ij. Trenoꝝ. Effunde cor tuum sicut aquã in conspectu dñi. Frangẽdũ est etiã tanq̃ vas sordidũ ac fetidũ: vt nihil in eo oĩno diabolici liq̃rꝫ. i. pctĩ remaneat: ipse etiaz ptes cordis varia aromata sũt: ꝛ ppt̃ h̃ ↄterẽde ꝛ cõminuẽde sunt vt totuz cor reducat̃ ĩ puluerẽ ꝛ fumũ aromatũ. sic legit̃ ĩ. iij. Cant. Que est ista q̃ ascẽdit p desertũ sic ꝟgl'a fu. ex aro. mi. ꝛ thu. et vniuersi pul. pigmtarij. Orõ igit̃ et fum⁹ aromatũ ẽ toti⁹ celestꝭ curie narib⁹ suauissim⁹. ꝛ vngẽtuz ẽ mitigãdis dolorib⁹ vniuerſ et sanãdis vulnerib⁹ ꝛ morbis spũalib⁹ salubrimũ (Tũc abijt vn⁹ ex. xij. q̃ dicebat̃ iudas scariotis ad pncipes sacerdotũ ꝛ ait ill'. q̃d vultis mihi dare ꝛ ego eũ vob̃ tradã

Tunc inquā cum cōsiliabā-tur vt iesum dolo tenerēt ꝛ occiderent. Judas ille mistice est cet⁹ simoniacoꝝ q̄ de christo dn̄o tradendo in sacramēto altaris sub certo p̄cio paciscunt. Quid em̄ aliud est dicere: q̄d vis dare mihi ꝛ missam vnā celebrabo vel ipsam eucharistiā tibi tradam q̄ꝫ qđ Judas dixit. Quid vultꝭ mihi dare ꝛ ego eum vobis tradam. Vnđ et q̄dā ex hmōi sacerdotib⁹ cuidā parochiano suo in extremis eucharistiam petenti porrigens illā inquit: vides illā: non inde comedes nisi prius mihi q̄nqꝫ solidos donaueris. Similiter ꝛ cet⁹ coꝝ q̄ x̄p̄m in mēbris suis spiritualiter tradūt in mortē vel sp̄ūalem vel corp̄alē. q̄les sūt prelati mali vel sacerdotes q̄ subditos suos vicijs aut demonibus p̄textu pecunie exponunt. Hi sunt q̄ peccata vel palpant blādicijs vl' corrigere nō curant. ꝛ hoc certo p̄cio accepto a pctōrib⁹. Eodem modo ꝛ falsi iudices qui christū in innocentib⁹ sp̄ūaliter tradunt obtentu pecunie. Bene autē p̄ iudā q̄ cōfessio interp̄tatur vel confitens: huiusmodi sacerdotes accipiuntur: quoꝝ officiū est x̄p̄m dominū cōfiteri. propter hoc de eis dicitur in. iiij. Osee. Peccata populi mei comedēt. i. p̄ciū vel redēptionē peccatorū et ad iniquitatē subleuabunt aīas eoꝝ: nō solū exponēt vel tradent. q̄ em̄ de estimatione et valore redditiūū ecclesiaruꝫ sollicite interrogat: et in cura vel officio pastorali solum lucrū t̄pale quocūqꝫ dispendio aīaꝝ querit. Quid aliud dicere videt̄: q̄ꝫ Quid vultis mihi dare et ego eū vobis tradā. et hoc q̄dem quantū mihi concedit̄ ꝛ possibile est scꝫ in subditis. nō em̄ hac ꝯditiōe emolimentū t̄pale p̄cipit ab ecclesia: vt aīas liberet. sed potius vt ad cōmodum t̄pale eas tradat. Et bn̄ iudas iste vn⁹ de duodecim dicit̄. q2 de numero vniuersitatis p̄latorū q̄ per duodenariū intelligit̄: cetus hmōi p̄latoꝝ p̄ditorū est. recte ꝓ nomē p̄ditorū istorū Judas. i. cōfessio interp̄tatur Sola em̄ cōfessio exterior in hmōi hoībus x̄p̄m dn̄m tradit in suis. Si em̄ manifeste exterius christū dn̄m negarēt non haberent quo crimē p̄di

tionis absconderent, et nõ solum in gradũ aplicũ.i.in sublimitatẽ prelatõis eos nõ admitteret ecclia: sed etiam de se eijceret. Hmõi sacerdotũ pncipes: vicia et demones sũt q̃ eis principant. Vñ z signanter iudas abijsse dicit q̃si i cõsiliũ impioꝝ. z in regionẽ dissimilitudis. abijsse eñ plerũq; et sepius in scptura in maluz accipitur. sicut in. xviij. Eccl. Post ↄcupias tuas ne abeas. Silr z freq̃nter in Hieremia. Abierũt vnusquisq; post prauitatẽ cordis sui mali. ¶ Moraliter ꝑo iudas.i. confessio: q̃ gratia est interioris recognitionis spũaliter vadit ad pncipes sacerdotũ.i. pncipales virtutes ĩterrogãs eas q̃d ꝑmittant ei si tradiderit eis veterẽ hoĩem. Spes eñ regnũ celoꝝ ꝑmittit tradentib⁹ veterem hoĩem ad crucifigẽduz.i. penitentib⁹. et hoc sub arra iã gaudij. ¶ Fides idem ꝑmittit sub ↄtestatõe iuramẽti dei z ĩ pignore et obside xp̃o dño: et pignore.i. spũsancto. De quo expresse dr in .j. scđe ad Coꝛ. Dedit pignus spũs in cordibus nr̃is. z in eiusdẽ. v. de⁹ q̃ dedit nobis pign⁹ spũs. In ꝑmo ad Ephe. Qui est pign⁹ hereditatis nr̃e. De xp̃o dño dicit Aug⁹. ꝙ ipse est pign⁹ securissimũ nostre redẽptõnis. ¶ Hoc q̃dẽ et charitas ꝑmittit. vadit ergo spũalr ipa deliberatiõe penitẽdi z emẽdãdi. Deliberatio ergo ista gressus est z ambitio ↄfessiõis interioris ad istos pñcipes sacerdotũ: interrogat ipsos de ipo p̃cio traditõis dũ fructũ z vtilitatẽ discutit pnie. pactuz cum eis de tradẽdo veterez hoiem cõstituit: dũ pnie ↄsent.t: duz ꝑmissiõib⁹ hmõi ad penitendũ acq̃escit. ¶ Potest z intelligi ad lr̃am: qꝛ iudas interp̃tatur cõfitẽs vno mõ ꝑ iudam oĩs interi⁹ ↄfitens.i. recognoscens pctã sua accipi. Hic vadit ad principes sacerdotũ.i. ad pncipales sacerdotes qui claues hñt ptãtis z scĩe iudiciarie. hos iuterrogat sollicita cõsultatõe z diligenti de remuneratõne pnie: q̃si de p̃cio traditõis veterꝭ hoĩs. (At illi cõstituerunt ei triginta argenteos) id est oẽ emolumentum tpale. z hec est oĩs estimatio z appreciatio tpalis. ¶ Põt aũt moralr intelligi in. xxx. argẽteis eterne retributõis merces:

denarius eñi p ternariū mul tiplicatus tricenariū perficit. Quia igit eloqa dñi argentū igne examinatū sunt. decē xpo mādata diuine leg; :q̄4 obser uatio tripl'r remūerat: q̄a tria sunt in hoïe glorificāda. s. vel tres vires naturales Rōna lis scz cōcupiscibilis z irasci bilis. Vel spūs z aïa et cor pus. De q̄b loquit aplus ad Thessal. in. iiij. pme. vt inte ger sit spūs vester z aïa z cor pus sine q̄rela. Est ergo dice re (constituerūt ei. xxx. argēte os). i. triplicē obseruātie deca logi remuneratōez: q̄ argento sacro4 eloquio4 vl' et blande lucet: z suauiter sonat. (Et ex inde q̄rebat oportunitatez vt eū traderet) bene cōgruit h p̄ cedētib lectōib. Exinde eñi scz postq̄ cum vicijs et demo nib cet' pditō4 dei. i. platorū malo4 z iudicū malo4 de tra dendo sanguïe. aut innocētū aut aïa4 sub p̄cio mercedis tpalis pactus est: q̄rit oportu nitatē vt eū tradat: queādmo dum et oportunitatē lucri vel emolumēti tpalis. Moral'r xpo et q̄ veterē hoïem suū iam spe z intuitu eterne retributō nis tradere cū virtutib vl' sa cro magistratu pactus est. q̄ renda est ei oportunitas: q̄ in trib vel q̄tuor ↄsistit. Primū in ipsa idoneitate confessoris q̄ ex trib pficit. sacrarū lrarū cognitōe. infirmitatis et fragi litatis hūane mis'cōdia seu cō passiōe. z affabilitate. in his nō nūero. q2 ex his trib est et ex vnaq̄q3 ea4. Secūdū est ipsa bona dispositio penitēt;. Et hec in trib ↄsistit. Primū in cōceptiōe scti p̄positi qd cō sistit in odio pctō4 atq3 deser tione pfecta: desiderio patrie ac recōciliatōis in deū. Se cundo in pctō4 noticia z p̄m pta et expedita recordatione. Tercio in ipsa attritione seu deuotōe. Post hec aūt loc' et tēp' z vtriusq3 spaciositas req̄ rit. Hec est oportunitas p̄pter quā differri pōt cōfessio que nō aliud est q̄3 veter; hoïs cū accusatiōe ipsius sacro magi stratui ad crucifigēdū spūal'r traditio. Salubriter q̄ppe sa cerdos hmōi exq̄rit: vel vt iu dex ↄsiliarius z medic' q̄ z sa cris legib indicet z celesti sa piētia cōsulat: et p̄cepta diuïe ac celestis medicine nouerit: sil'r z hūane ↄditōis z fragili tatis gnarus Et si fieri potest

expertissim⁹. deinde misericors ac cõpatiẽtissim⁹. vt exemplo dñi saluatoris i.liij. Esa. Uir dolorũ et sciẽs cõpassiõez. sub audi ĩfirmitatũ. q̃ molliter atq̧ suauiter fragiles excipiat: nõ q̃ duricia ⁊ austeritate sua cõterreat: neq̧ q̃ corde contritos amplius cõterat: q̃ elisos erigat: nõ qui iterũ eos elidat. q̃ putridos ⁊ laceratos suauiter tractet ⁊ reiungat ac resumat: ñ q̃ eos dẽtib⁹ ⁊ austeritate mordacitate sua laceret ac discerpat. Uestes em̃ suas resuendas: resartiendas: reficiẽdas ei tradit dñs: nõ lacerandas aut disrũpẽdas. Uestes q̃ppe dñi sunt oẽs sui. sed atterunt̃ ⁊ putrefiunt pctĩs et vicijs. de q̃ attritõne ⁊ putrefactione velut reficiẽde ⁊ resartiende sacerdotib⁹ traduntur Silr̃ ⁊ idẽ vasa dñi sunt vasa vinaria ⁊ cratherarũ ⁊ musicorũ clerici sunt. vt legit̃ Esa. xxij. Suspẽdam in eos vasorũ diuersa genera a vase cratherarũ vsq̧ ad oẽ vas musicorũ velut cifi argẽteo religandi ei traduntur a dño. ⁊ velut vasorũ diuersa genera vel obstruenda vel resartiẽda vl̃ reficienda. Iracũdi ꝟo impatientes falseq̧ iusticie cõfessores: q̃ꝛ vera iusticia cõpassionẽ habet. vt ait Greg. falsa ꝟo indignatõem: vasa hmõi malleis increpationũ ꝯterũt et lapidib⁹ obiurgationũ obruũt. ita recipiunt eos q̃ ad deũ veniũt q̃si male venerint: di paruulos nõ solũ ad deuz venire nõ sinũt. sed inaudita crudelitate ad petrã austeritatꝭ et duricie sue eos allidũt. nõ em̃ sũt paruuli babilonis q̃ pctã deserunt: panẽ ⁊ piscẽ et ouũ ab eis filij petũt. Ipi ꝟo ꝑ pane cõsolatõis ⁊ refectiõis lapidẽ dure obiurgatõis. Pro pisce suauitatis serpentẽ mordacitatꝭ porrigũt. Pro ouo attractionis ⁊ affabilitatis scorpionẽ venenate ꝑcussiõis. Cuz ecõtrario dicat dñs deũ patrẽ facere in. vij. Matth. ⁊ in xj. Luce. Quis inq̃t est ex vobis homo quem si petierit filius suus panem: nunquid lapidem porriget ei? Recte ꝟo interrogat. quis est ex vobis homo? quia ex eis nullus est homo. Homo enim ab humanitate quam ipsi exuerunt moraliter et spiritualiter dicitur. ¶ Tria vero que in penitẽte similiter esse necessaria

dixim⁹ studiose inq̄renda sūt ꝛ a largitore omniū bonoꝛuꝫ totis obsecrationib⁹ exposcē/da. Nō em̄ sufficiēter ꝑpara tus accedit q̄ nōdū concepto sctō ꝓposito: nōdū hn̄s in me moꝛia sua ꝓmpta et expedita pctā sua: accedit ꝓpter hoc co gitāda ꝛ recogitāda sūt. Vn̄ Esa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos ꝛc. Et Job vij. Cōfabulaboꝛ in amaritu dine aīe mee. Attritio simil'r et deuotio exq̄renda est a pe/nitente vt lugubꝛis accedat ꝛ mest⁹: nō tanq̄ꝫ fabl'atoꝛ. Qui em̄ pctā sua velut fabulaꝫ ad iocandū narrāt: nō vt decꝫ ꝑ parati loquunt̄. His ergo d̄ causis differt̄ salubꝛiter con/fessio: si tn̄ studio ꝛ sollicitudi ni ista exq̄rēdi dilatio ip̄a ser/uierit. Recte ergo dicit̄ (Exin de q̄rebat opoꝛtunitatē vt eū traderet) Cum em̄ deest sacer dos q̄lē descripsim⁹: deest cui tradat̄ vet⁹ hō. Cū deest noti cia ꝛ memoꝛia peccatoꝛū: de/est accusatio ꝛ accusatōnis te stis. Cū sanum ꝓpositū deest nōdū habes q̄d tradas. non dū em̄ cepisti sꝫ poti⁹ ab eo ca ptiuus tenerꝭ. Cum deest at/tritio ac deuotō: desunt quasi vincula ꝛ toꝛmēta q̄b⁹ toꝛq̄n/dus est: vel vt ab eo sceleꝝ cō fessio extoꝛqueat̄: vel q̄b⁹ fide litas tua ꝛ obsequiū cōmēdet̄ Hec est opoꝛtunitas quā hic q̄rere docemur. Recte aūt ad dit̄ in Luca (vt traderet eum sine turbis) Traditio quippe veteris hoīs ꝛ seoꝛsum a tur/bis ꝛ strepitu hoīm facienda est. Et seoꝛsum a turbis aliaꝝ sollicitudinū ꝛ occupationū. Vtreq̄ꝫ em̄ he turbe veterem hoīem eripiūt: ꝛ a traditōe iu de. i. ꝯfessiōis impediūt. Vel potest referri h̄ ad turbas de q̄b⁹ in ꝑncipio locuti sumus. (Prima aūt die aꝫimoꝝ acces serunt ad Jesum discipuli ei⁹ dicentes. Vbi vis parem⁹ ti bi comedere pasca) Dies aꝫi moꝝ septeꝫ erant iuxta legis mādatū ꝛ ꝯsuetudinē. vt legi tur i. xvij. Deutero. ꝛ. xxiij. Le uitici. ꝛ. xxij. Exo. Solēnitas ista septē dieb⁹ agebat̄ q̄ꝝ pꝛi mus et vltim⁹ sanctioꝛes erāt ꝛ celebꝛioꝛes ceterꝭ. vt ibi legi tur. His septem diebus non licebat iudeis ex lege vesci fer mētatꝭ. Quia ĝ iuxta aposto lū in. v. ꝑme ad Coꝝ. Fermē tū malicie ꝛ neq̄cie: sp̄ūalit̄ ac cipiendū est. Septē ꝓo dies

mistice totam vitã p̃sentem si gnant. iuxta certã sctõꝝ expositionẽ insinuat̃ nobis abstinendũ esse tota vita p̃nti a fermẽto malicie ꝛ neq̃tie. Moraliter ỽo q꞉ aplꝰs in eodem capl'o azima noiat sinceritatꝫ et veritatis oẽ fermẽtũ nostre corruptõis aut falsitatis intellectus nostri: siue error intelligit̃: aut putredo nostri affectꝰ Sincerus em̃ dꝛ q̃si sine carie. i. putredine. Quia ergo expresse dicit Lucas i. xxij. Venit p̄mꝰ dies azimoꝝ in q̃ necesse erat occidi pasca. Septem aũt diebꝫ tẽdebat̃ festiuitas azimoꝝ. Septem dies hi spũales in q̃ꝝ p̄mo pasca occidit̃ nobis hic ĩsinuat̃ vbi septẽ donoꝝ illũiatiões sumpto initio a timore q̃ vetꝰ homo ꝯfigit̃. vt in p̄s dicit̃ Cõfige timore tuo carnes meas. Et q̃ expellit peccatũ sicut dꝛ in p̄mo Eccl. Fine ỽo posito in sapia. Vel septem ỽtutes: q̃tuor cardinales. ꝛ tres euãgelice. fides spes et charitas. Vel septem que in orõne dñica petũtur. Qm̃ aũt dies azimoꝝ dies afflictõis dicunt̃. sicut exp̄sse legit̃ in. xvj. Deutero. Septeꝫ diebus comedes absqꝫ fermento afflictõis panem. potiꝰ septẽ dies septẽ virtutes accipiẽde sunt. q̃ꝝ opationes ꝛ afflictões sint et veteris fermẽti expurgatões. Inter has Prima est virtꝰ abstinẽtie a pctĩs siue tpantie q̃ eis resistit̃. Scđa est virtꝰ fortitudinis ꝛ magnificẽtie q̃ cõtraria opera assumunt̃ tanqꝫ ad medicinã. Tercia odiũ pctõrum. Quarta timor. Quinta pudor. Sexta dolor. Septima ira: q̃ ad victoriã ꝛ libtatẽ ꝯtra pctã acq̃renda accẽdimur. Considera singulas istaꝝ ỽtutũ ꝛ iuenies eas velut azimas sinceritatꝫ ꝛ ỽitatꝫ ꝯtra peccati fermentũ: euidẽti ꝯtrarietate pugnãtes. ꝛ opa etiã eaꝝ panes afflictõis. primeqꝫ ꝛ vltime dies. i. opa et illuminatões iuxta legis cõsuetudinẽ sanctiores atqꝫ solẽniores. q̃ sunt: desertio pctĩ. ꝛ victoria eiusdem. Ne erres aut idẽ intelligas odium. et iram. Odio em̃ ꝓprie malũ aliȷ̃ q̃rit̃ Ira ỽo sibiȷ̃psi cõmodũ q̃rit. Libertas, pax, victoria, ꝛ vindicta In p̄mo die azimorum istoꝝ pasca occidit̃. i. vetꝰ hõ qui per hedum veteris legis significat̃. vt legit̃ exp̄sse i. vj.

caplo Exo. vbi post mandatū de agno pascali statim subiungit iuxta quem ritū tollet; et hedum. Hedo em̄ simul et agno spūaliter pascēdi sum⁹ ꝓpter duo genera virtutū: ex quibus ꝰm interiorem ꝛ spiritualem hoīem tanꝗ̄ ex mēbris spūalib⁹ cōstituti sumus
Iste ꝗ̄ppe septem quas enumerauim⁹ veterē hominē comedūt ipoqꝫ pascunt. Mala em̄ nostra vorare atqꝫ ꝯsumere nate sunt: ꝛ ad destructōez et mortificationē veteris hominis a deo date ꝛ nobis indite. Quantuꝫ ergo ad hmōi ꝟtutes hedo pascali pascimur Quantū ad ea que puritat; ꝛ innocētie ꝛ nouitat; sunt q̄ desiderādo: amādo: ꝛ in eis gaudendo: ꝛ ea opando comedimus: agno pascimur. Comestio ergo hedi atqꝫ voratio ad ꝯsumptionē eius referēda est Alioqn em̄ hedus male comedit et poti⁹ pasca iudaicuꝫ ꝛ diabolicū in ei⁹ esu celebrat Si vl desiderio vl amore vl gaudio vel delectatōe vl operatione alicuius eorum q̄ veteris homīs sunt comedit: et spūaliter incorpat. Quia ecōtrario nouus agnus spūalr i nobis occidit: ꝛ a veteri ꝓplo viciorꝫ quasi iudeorꝫ comeditur atqꝫ ꝯsumitur. Recte ergo dicit lucas (in qua necesse erat occidi pasca) iuxta lr̄am imaculatū xp̄m dn̄m. quia pasca nostrū imolatus est christus. ꝑme ad Cor. v. Necesse q̄dē erat ad mūdi esurientis refectionē cuius ipse solus satietas et refectio est. Ad eiusdez etiā redemptionē velut p̄ciuꝫ Ad sanatiōem velut antidotum. Ad expiationē velut sacrificiū. Occidi ꝟo dicitur pasca in illo q̄ntum ad vetustatē pene: que et p hedū q̄ntum ad illuꝫ significat. In nobis ꝟo necesse est occidi pasca. i. hedum veteris homīs ꝑma die azimorꝫ. i. prima etate. vel prima virtute vt diximus. vel ꝑma die. i. ꝑmi sacramēti scꝫ. i. baptismi purificatōe ꝛ illuminatōe. Pn̄t aūt intelligi septē dies azimorꝫ q̄ ad azima veritatis: fides ꝛ donū scie. quib⁹ ipsa dei veritate et nostra. i. q̄ ō nob est: velut duob⁹ panib⁹ azimis pascimur. Fide em̄. i. veritate q̄ de dō est pascimur Illa em̄ p fidē de deo cognoscimus q̄ vitā gratie in nobis sustentāt ꝛ nutriūt: que vt di

cit Augustinus saluti psunt. Dono vero sciētie veritate q̄ de nobisip̄s est pascimur. Ea q̄p pe dono scīe de nobisipsis co gnoscimus. q̄ nobis potū la crimarū ministrāt: aut panez etiā lacrimaꝝ. ppter hoc legi tur in pmo Eccs. Qui addit sciam addit et dolorē. Dono ergo scīe velut pane lacrima rū pascimur ⁊ potamur. Re cte ergo fides et donū scīe azi ma veritatis ītelligunt. pter hoc legit in Actib. xv. Fide purificās corda eoꝝ. Azima vero sinceritatis q̄nq̄ vltīe no minataꝝ vtutū: q̄bus sanctifi cat ⁊ ab om̄i putredine corru ptōnis purgat affect⁹: q̄bus etiā ⁊ pascit ⁊ reficitur. Gene raliter aūt oīa opa vtutū: cib sūt spūalis ac noui homīs. et vnū nostra est: q2 fide occidit in nobis pasca q̄ ad veterem hoīem ⁊ veterē vitā. q2 fides ē initiū noue vite. Vñ ⁊ dr i. ij Abacuc. Iust⁹ aūt ex fide sua viuit. Pasca vero vt dixim⁹ in se occidunt diabolice ⁊ more iudaico q̄ xp̄m dn̄m in se spū aliter occidūt. q̄ euz sc3 a cor de suo mortuū faciūt sicut ipe dicit Factus sum tanq̄ mor tuus a corde qđ est p obliuio nem ac incuriā. In eis vero spi ritualr viuit xp̄s dn̄s q̄b ra dios gratie q̄ vita est spūalis ab ipso velut fonte vite et gra tie in oēs electos diffusa dif fundit in quos radices gra tie misit. sicut p eundem tro pū in eis diabolus viuere dr in q̄bus venena neq̄cie diffū dit. Qđ autē marcus et mat theus scribunt discipulos in terrogasse dn̄m (vbi vis pare mus tibi pasca comedere) ad illud respicere videt qđ legit Deutero. xvj. nō poteris imo lare phase dn̄o in q̄libet vrbi um tuaꝝ: sed in loco quez ele gerit dn̄s deus tu⁹. Insinua tur aūt nobis in h. q2 ipe xp̄s dn̄s nobiscū epulat et come dit pasca. si tamē ⁊ nos cū eo eplamur qđ est ī azimis since ritat ⁊ veritat sicut ipemet di cit i. iij. Apocal. Si q̄s apue rit mihi cenabo cū ipo et ipse mecū. nostrū g comedere suū est. q2 oē bonum nostꝝ nimia illa charitas q̄ nos dilexit et adhuc diligit suū fecit. De sa lute g nr̄a velut gaudio vl de lectatōe si fas est dicere pascit hmōi btitudini et glie bona nr̄a nihil addere pn̄t. Vl pa scit inde spūalr dū nos corpi

suo quod est eccl'ia adiūgit et incorpat. Duobus ergo mo dis comedit pasca ī nob christus dñs. Nos ꝟo trib⁹ modis pasca comedim⁹. Primo hedū veteris hoīs. ⁊ hoc ī cō sumptionem sicut dr. Comederūt Jacob. Scdo agnū noui hoīs: dū mēbra ei⁹. i. virtutes et dona gratiaꝝ in nrā refectōez assumētes nobis incorpamus: ⁊ mēbra nra spūa liter facimus. Tercio ipsum agnū īmacl'atū xp̄m dñm comedimus. vl' in sacramēto altaris. vel dū verbis ⁊ opibus eius hic reficimur ⁊ sustentamur. vel cū odore suauitatis eius hic pascimur: plenissima refectōe eius tandē in patria satiādi. Undē ergo interrogāt discipuli dñm (Ubi vis paremꝰ tibi comedere pasca) Nō em̄ in omi loco comedit dñs pasca: necꝫ nos in oī loco possumus īmolare pasca dño. sꝫ in loco tm̄ quez elegit dñs. q̄ est vna catholica ⁊ apl'ica ecclesia. extra quā vt ait Aug⁹. locus veri sacrificij nō est. hic est locus quē elegit dñs sicͤ ipsemet dicit in p̄s. Hec reqes mea in seculū secl'i ⁊c̄. Et i. ij. Paral'. vij. Elegi et sctificaui locum istū vt sit nomē meum ibi in sempiternū: et pmaneāt oculi mei et cor meū ibi cūctꝭ dieb⁹. Uel ideo merito interrogat. q: velut duo loca sunt in nobis intellectus et affectꝰ in q̄ꝝ vtrocꝫ xp̄s dñs in nob habitat. Sed intellectꝰ velut via patens expositꝰ est oībus cogitādis: bonis ⁊ malis veris ⁊ falsis: ⁊ velut adiutoriū vel ꝯsistoriū publicū ē. qd dicimꝰ ꝓpter iudicia ⁊ disceptationes ⁊ discussiōes veri ⁊ falsi. boni ⁊ mali. iusti ⁊ iniusti. q̄ ibi fiunt. Non est ergo locus aptus vel ꝯueniēs epulis. ꝓpter qd ⁊. xxij. cap̄. Luce. iniūgit discipl'is vt patrifamilias dicāt. Ubi est diuersoriū: vbi pasca cū discipulis meis mā ducē. In diuersorio g̊. i. in secreto ⁊ abscōdito affectꝰ. vbi nō nisi sancta ⁊ pura admittē da sunt. Nec em̄ īmolari pōt vetꝰ hō ꝑ pniāz vel penitudinē in freq̄ntia hoīm ⁊ tumultu. nec in turba ⁊ strepitu cogitationū. Amplíꝰ cogitatōibus solis pasci non pōt dñs. etiā si pure ⁊ mūde sint. quasi enim folia ⁊ furfur ⁊ cortices sunt: nihil oīno saporis habētes. nisi eis adiūcta fuerit affe

ctionum soliditas atq3 suauitas. In luca g de loco discipulos interrogare iubet dñs Ubi scz ē diuersoriū. In marco xo.xxiiij. Ubi est refectio. qd z ad ipm locuz q̄si refectoriū: z ad ipm cibū refectionis referri pōt. Interrogare dominus hic iubet ꝓpter duo genera hoīm. Ipse q̇ppe vetus hō cib9 est et refectio dñi saluatoris. Et ipse etiā nou9 hō in nobis. Sed vet9 hō ꝯsum ptiōis q̇ z mors est. vñ Osee xiij. O mors ero mors tua. morsus tu9 ero inferne. Silr̄ et illud apl'i. vt grā dei ꝑ oīb9 gustaret mortē: q̄si gustatiōez nō pleno morsu mortez istā.i. veterē hoīem absorberet ī nobis. Contra eos igit̄ qui veterē hoīem.i.pctā sua abscondunt iubet interrogare discipulos suos xp̄s dñs Ubi est refectio mea. Silr̄ et contra eos q̇ nihil habēt noui hominis: q̄rit dñs Ubi est vel hedus vel agn9 ad refectōez meam. Cōtra eos xo qui seipos terra.i.terrenis ꝑ amorē et sollicitudinē impleuerūt. Ubi ē diuersoriū. Silr̄ z cōtra eos q̇ demonibus viā fecerūt corda sua, sicut dicit Job.in.xx.

Simul venerūt latrones ei9 z fecerūt sibi viā per me. Potest z īterrogatio hmōi ad ipsum pnie locuz referri. Pnīa em̄ p̄paratio est dñice pasce z phase īmolatio. Quia g loc9 pnīam nōnunq̄: aut adiuuat aut impedit: merito de loco p̄paratōis ipsius pasce.i.de loco pnie interrogandū est dñi bñplacitum. Pñt tñ et accipi diuersa loca refectōis dñice: diuerse xtutes. Quasi em̄ refectoriū dñice refectōnis in illis castitas est in q̇b9 opa castitatis ceterāꝝ xtutū operib9 multitudīe z magnitudīe antecellūt. In alijs xo patiētia in q̇b9 opa patiētie. z ita d alijs. Merito ergo in ea virtute velut in refectorio spūali pasca dño z refectio p̄parat̄ que ferculis operū refectior est ac splendidior. Propter hoc specialiter de castis dicitur in.ij. Canticoꝝ. Dilectus me9 mihi z ego illi qui pascit̄ inter lilia virginū et cōtinentiū cādida opa. quō dici potuissz inter rosas martirū vel patiētiū inter violas hūiliū: inter flāmeos flores ardenter amātium. Discipuli ergo qui accedunt ad dñm iesuz ꝑ interro-

gatione ista facienda. aut xpi penitētes accipiēdi sunt de exquirēdo dei bñplacito sollicitī. aut virtutes ille q̄rũ maxie sollicitudo ista est.i.charitas z timor:spes z fides. q̄z est in oībus q̄ agim⁹ interrogare et ↄsulere dñm. Qđ aũt respondit dñs (Ite in ciuitatē ad q̄ndā) Mistice ciuitas ista mũdus est:q̄ ciuitas munita z ciuitas circũstātie in psalmo đr de q̄ in Osee.xj.diē dñs. Ego deus z nō hō:in medio terre sanct⁹ z nō ingrediar ciuitatē Hec est ciuitas quā edificasse dicit Cayn ī.iiij.Geñ. Hec est z castellum de q̄ supra.xxj Ite in castellũ qđ cōtra vos est. In hanc iubent ire discipuli vt p̄parent pasca dño velut in cāpis silue z velut in siluam vastissimā. Unde et toti cetui ipsoz in.xxvij. Genes dicit. Sume arma tua pharetram z arcuz:cunq̄ venatu aliq̄d attuleris fac mihi inde pulmētũ sicut velle me nosti. Petro etiaz in typo oīm discipuloz in.x. Actuũ đr. Surge petre macta z māduca De venatōib⁹ his.i.de feris peccatoz captis: pasca dño.i. cōuiuiũ splēdidissimũ ac iocundissimũ parat. Qđ autē dicit (Ite ad quēdā) qui iuxta glosam ab ipso christo dño noīatus est.sed hic indetermīate significat:istud nobis insinuat q̄ ad quem siue hoīez siue populũ discipuli mittant. dño q̄dem certũ est cui⁹ gratuita electione hoc fit: nobis aũt īcertũ.sicut exp̄sse legit in. xxxvij. Job. Nubes lustrāt cũcta p circũitũ:q̄ cunq̄ eas volũtas gubernant duxerit ad oē qđ p̄cepit illis sup faciē orbis terraz. siue ī vna tribu siue in terra sua:siue in q̄cunq̄ loco misericordie sue eas iusserit īueniri. Et aũt hoīem anphoraz aque portantē seq̄ iubent. vel cetũ doctoꝝ leg̃ accipimus q̄ anphoram aque.i.mēsuraz certam aque sapiētie salutar̃ portant.de q̄ legit in.xv. Eccī et.ij. Malachie. Labia sacerdotis custodiunt scientiā et legem ex ore eius req̄rent. Hic sequēdus est in his q̄ dicit.sicut supra legitur.xxiij. que dicũt facite.et eo duce dicēdum est dño dom⁹.scz dño dñantium. Ubi est refectio mea. iuxta qđ legit ī.xxiij. Math. Similiter z Luce.xxij. Qđ autē hic dñs mandat patrifamili-

lias. Apud te facio prandiuȝ cū discipulis meis Ad literā est omnibꝫ electis: q̄ de salute eoꝝ apud q̄s xp̄s dn̄s ꝟtutibus epulaṫ: cū eo reficiunṫ et gaudēt. vel cū discipulis. i. cū virtutibꝫ q̄ familia eiꝰ sp̄ūalis ⁊ fercula sunt: q̄s oēs sol iusticie velut radios suos secū adducit. Potest intelligi paterfamilias vel dn̄s domus: vnusquisqꝫ ad quē discipuli mittūtur: ad lr̄aȝ. vel ipse ꝟtutes q̄si portātibꝫ eas sacrꝭ eloquijs qui ⁊ interrogaṫ de refectōe ⁊ loco refectiōis vt diximus. Vel ciuitas hec intelligiṫ ecclesia sancta. de q̄ diciṫ. x. Ecclesiastes. Labor stultoꝝ affliget eos q̄ nesciūt in vrbē pgere. Mira stulticia eoꝝ q̄ ⁊ ciuitatē suam ignorāt ⁊ viaȝ q̄ ducit ad illā. In hanc ciuitatem libero arbitrio intrantibꝫ vel intrare volentibus occurrit homo christus dominus anphoram aque portans. id est gratie mensuram: quam et singulis in mensura distribuit. Vnd̄ apostolus ad Ephesios. iiij. Vnicuiqꝫ nostrū data est gratia ſm mensurā donationis christi. (Sequimini eum) Qui em̄ sequiṫ eū vt ipse dicit in vndecimo Johānis et in nono: non ambulat in tenebris. et in. viij. similiter Ipse enim est qui ducit ad ipsam habitationē suam atqꝫ refectionē. Vel homo anphoram aque baiulans. literatus quilibet est qui de via ad domini hospitiū atqꝫ refectionē consulendus est. Non enim ceci aut surdi de rectitudine vie viatoribus consulēdi aut interrogandi sunt quantumcunqꝫ sanos aut rectos habeant pedes. sed clariꝰ vidētes interrogandi ⁊ seq̄ndi in hoc sunt: licet claudi pedibꝫ ⁊ contracti tibijs sint. Non eniȝ rectitudine pedum aut sanitate viam ostendūt sed lucerna verbi et lumine. Vel possumus hic intelligere christum dominū qui ⁊ pparātes ei pascalem refectionē gratia sua p̄uenit: et aquam gratie vel lacrimaꝝ ad abluendū et emēdādū. Oēs em̄ mīstros suos ⁊ dapiferos ⁊ cocos et gratia sua preuenit ⁊ refectionē suaȝ quā ei pparēt p̄mīstrat: ⁊ eos vt apud eos pasca faciat subsequitur. Qd̄ ꝓo sequitur (Et fecerūt discipuli sicut p̄cepit eis iesus Et parauerunt pasca)

omībus vel cōībus cōuenit. omēs em̄ discipuli.i.discipline eius subditi.vl' discipuli.i. virtutes ipse:faciunt:nō solū qd̄ p̄cepit dn̄s iesus. sed etiaʒ sicut ipse p̄cepit (et parauerūt pasca).i.pascalē refectōem:sic̄ exposuim⁹. vel parauerūt pasca.i.trāsitū:mortē scʒ veteris hoīs.vl' trāsituʒ de mūdo ad celū:q̄ hic q̄si pontē bonoruʒ oper̄ seu scalā edificāt:q̄ ꝛ presentē vitā quasi mare trāseūt et q̄ ad celū ascendūt.(Vespe aūt facto).i.luce veteris legis tenebrescere incipiente. vl' vero sole ad occasū passiōis vergente seu appropinq̄nte. Vel vespere facto.s.mūdi ꝯsūmatione.(discūbebat cū discipulis) ꝛc. Vel sp̄ūal'r (vespe facto) in cordib⁹ iudeor̄ q̄b⁹ verus sol iā occiderat p̄ infidelitatē (discūbebat cum.xij.discipulis) Mistice cū vniuersitate elector̄.doctor̄.p̄lator̄. de q̄r̄ bonis opib⁹ pascit' ꝛ delectat'. (Et edentib⁹ illis dixit) Bene edētes electi dicunt'.electi q̄r̄ tota esus et refectio est. Ois em̄ recta operatio nutrimētū est atq̄ȝ refectio noui hominis. Solū em̄ rect⁹ opatōnib⁹ nutrit': auget': et roborat' nouus hō. Qd̄ ꝟo dr̄ (edentib⁹ illis dixit) Insinuat christū dn̄m illis solis secreta sua atq̄ȝ cōsilia manifestare cū q̄bus epulat' vl' q̄ cuʒ eo pasca faciūt. His ergo mortē suam sp̄ūalem q̄ in eis q̄ cadūt q̄tidie q̄dāmodo morit'. Vl' edētes possunt hic accipi q̄ sacre scripture studio icessanter pascunt'. Hi inter prādētes siue edētes ab ip̄o xp̄o dn̄o in eloquijs ei⁹ audiūt p̄ditiōem ei⁹ sp̄ūalez.i.oēm diabolice fraudis astuciā.oēs tētationū insidias.q̄ merito p̄ditōes intelligēde sunt.q̄r in eis aliud ex faciebus pctōr̄ q̄ blādicie et delectatōes eor̄ sunt simulat' exteri⁹:ꝛ aliud lōge exhibet' interi⁹. Pōt referri ꝛ p̄ditio vt plani⁹ in seq̄ntib⁹ faciem⁹ ad eas astucias atq̄ȝ blandicias plor̄ eruditorūq̄ȝ ꝯfessor̄ atq̄ȝ doctor̄ q̄b⁹ veterē hoīem pia quadā p̄ditōe capiūt:et crucifigendum velut q̄busdā ꝟtutū carnificib⁹ tradūt. Hec p̄ditio a xp̄o dn̄o idcirco predicta est vt plane intelligas ad xp̄i magisteriū ꝛ doctrinaʒ p̄tinere istā piā ꝛ sapientissimā veteris homis capiēdi astuciam:eamq̄ȝ de ei⁹ magisterio

et reuelatione ꝓcessisse.(Amē dico vobis q: vnus vestꝝ me traditurus est) Vestꝝ q̄ noīe discipl'oꝝ cēsemini q̄ in eadē mēsa mecū r̄cūbit'.ad lr̄az Et mistice etiam ꝯgruit horrēda ꝓditio discipuli in magistruꝫ et cōmēsalis in dn̄m. Proditionē istā imitant̄ nō solū q̄ tē poraliter dei bn̄ficijs pascuntur sed etiā q̄ vel in mēsa scripture vel in mēsa altar' celesti pane reficiunt̄. ¶ Vn̄ de vno quoqꝫ istoꝝ ꝯgrue accipit̄ illud ps. Hō q̄ edebat panes meos magnificauit super me supplantationē. Et illud. Tu ꝟo hō vnanimis dux meus ꝛ not⁹ meus q̄ simul mecū dulces capiebas cibos. Signāter ꝟo dicit̄ ad discipl'os(vn⁹ vestrū) q: pctā mortalia ī sarracenis pctā tm̄ sunt In christianis ꝟo ꝓditōnis crimina. ¶ Bellū em̄ qd̄ peccādo inferunt deo noīe xp̄iani discipulatus ogiunt et ꝯuersatōis exterioris fuco colorāt. Illi ꝟo bello apto deū impugnant. ¶ Moral'r ꝟo eo mō ꝓsequēdū erit q̄ incepim⁹. Vnū em̄ eoꝝ q̄ discipl'atui et impio nostro iure subdita sunt: ꝛ in bonū et ī malū ſp̄ nos ꝓdit: vno em̄ vel mēbro vel vi vel cogitatōe vel affectiōe vl' in bonū vel in malū ſp̄ ꝓdimur. Vnū em̄ est ꝓpter qd̄ maxime malo cōsentim⁹ vel a malo ipso resilimus. Qd̄ ꝟo sequit̄(Et cōtristati vniuersi ceperunt singuli dicere Nunq̄d ego sū dn̄e) Moral'r nos īstruit vt vel di vnū ꝓditorē inter nos habere molestissime feram⁹. In h̄ ꝟo q̄ interrogāt(nunq̄d ego sum dn̄e) vnūquēqꝫ nr̄oꝝ ad ꝓprie ꝯscīe scrutiniū recurrere docēt ꝛ ad dei reuelationē simul ne forte hō ꝓditōis iude ꝑ imitatiōeꝫ ac cōsensum aut tolerantiā rei simus. Sup q̄ specialiter xp̄s dn̄s interrogādus est ꝑ quē vbi scrutiniuꝫ ꝓprie ꝯscīe nō sufficit ꝓditiones nostras in deum plerūqꝫ cognoscim⁹. ¶ Potest ꝛ dubitatio discipl'oꝝ ad ea mala referri q̄ se bona esse quadā boni sīl'itudine mētiunt̄ vl' econuerso. In ipsis em̄ cogitationib⁹ nr̄is has respōsiones ab ipsis bonis ꝛ malis plerunqꝫ audimus. Qd̄ ꝟo r̄ndit dn̄s. (Qui intingit mecū manū in parapside: hic me tradet) Iuxta lr̄am: q̄ familiari⁹ mecum comedit. In q̄ maxīe ꝓditio-

nis moraliter sacerdotes notant q̃ in sacro calice q̇dãmõ manũ cũ dño intingũt: q̇ꝝ ꝓditionẽ furtũ ⁊ cupiditatẽ iudas figurauit. et ꝓditiosã etiã in sacra mẽsa cũ dño familiaritatẽ. Signãter aũt dr (q̇ intingit) Tales em̃ sacerdotes man⁹ suas q̇dãmodo xp̃i sanguine cruentant ⁊ polluũt q̃s in eodẽ lauare debuerãt. Potest et hoc referri ad illa vicia que nobis familiarissima sũt vel q̃ improbissime in nostris opib⁹ se ingerũt. Illa em̃ q̇dã modo nobiscũ man⁹ q̃si in oi vase ꝑtutũ mittũt: duz in omi ope bono se imiscere ꝯtẽdunt q̃lẽ se exhibet: q̇busdã inanis gl'ia: q̇busdã ṽo cupiditas: q̃ in oib⁹ bonis opib⁹ nostris se ingerũt. Qd̾ aũt Johes scribit in. xiij. (q2 discipulus quẽ diligebat iesus interrogabat eũ q̇snã esset qui traderet eu3) eoipso q̄ ibi dicit̾: discipulus ille quẽ diligebat Jesus inter virtutes charitatẽ signat: quã maxime diligit domin⁹ iesus ꝓpter quã ⁊ ceteras diligit atq3 remunerat Hec est que audacter dñm interrogat ⁊ familiariter. Unde ip̄e met dicit in xv. Johis. Uos aũt dixi amicos q̇a oĩa q̃cũq3 audiui a patre meo nota feci vobis. Ite3 Johes ꝑme canonice secũdo Unctio eius docet vos de oibus. i. charitas. Ipa charitas est q̃ maxime oẽ qd̾ deo in nobis inimicat̾ ꝯgnoscim⁹ et ea oẽm dei ꝓditionẽ velut ex dei respõso ⁊ reuelatiõe ⁊ ĩ nobis ⁊ ĩ alijs depꝛhẽdim⁹. ¶ Admonent̾ etiã h̄ cõfessores moral'r atq3 doctores oĩmoda familiaritate se ingerere penitẽtib⁹ ⁊ ꝯfitẽtib⁹ ⁊ in eadẽ parapside manũ cũ eis intingere. qd̾ q̇dem charitatis est ꝓpꝛiũ ⁊ pietatis Pietas em̃ in eadẽ parapside semꝑ cum eo cui miscet̾ cõmedit dũ ei⁹ miserie ptẽ sibi p cõpassiõe3 assumit Tingere q̇ppe alienũ colorẽ assumere est: quod maxime charitas ⁊ pietas faciũt. Uñ illud dictũ est ad Ro. xij. Gaudete cu3 gaudẽtib⁹ flete cũ flentib⁹. Quia ergo in aliena felicitate et miseria velut in cõi parapside manus suas charitas ⁊ pietas ĩtingũt q̃ maxĩe ꝯfessorib⁹ fructuose sunt. Ul' special'r ad illã grã3 refert̾. q̇a sancti doctores discipul' ꝓut vniuscuiusq3 status aut infirmitas exposcit seipsos cõformãt. sicut de

seipso dicit apl'us in. ij. prime ad Cor. Oib9 oia factus su3 vt oēs saluos facerē. Si eni3 vt ait eunuch9 vis me fallere dolendū est. Et Gregori9 In clinare se debet q̄ vult erire ia centē. Nō aliter igit̄ pie et sa lubris ꝑditōis statim docto res ꝛ ꝯfessores cōsequunt̄ ef fectū: nisi in eadē ꝑ apsidē mi serie sc3 aut infirmitat ꝑ cha ritatē ꝛ pietatē familiarissimā ꝙ pie ꝯformitat cōionez: ma nus suas cum ip̄ auditorib9 aut ꝯfitētib9 ītīgere sciāt. Vel intingere. i. per hūilitatē intin ctas demōstrare. Vl' intinge re ꝑ hūane īfirmitatis ꝛ fragi litat is expiētiā siles se peccā tib9 agnoscere. (Et fili9 hoīs vadit sicut scp̄tū est de eo) Li cet iuxta litterā intelligat̄ his verbis fili9 hoīs implere ea q̄ de eo scp̄ta sunt. Moral'r tñ q̄ fili9 hoīs est. i. a natura ipsa hūana nō degenerās in iumē tinā ꝛ brutalē hebetudinez ac turpitudinē ire dr̄. sicut scp̄tū est: quasi ꝑ via3 mādatoꝝ. vel ad regl'a3 scripture nō ꝑñtib9 berere. vl' alligari desiderioꝝ funicul' voluptatūꝙ visco ꝑ prie brutoꝝ est. Qd aūt dicit̄ (Sic scriptū est d eo) ad xp̄m dūm sic refert̄. Sicut scp̄tu3 est de eo ꝙ ambulatur9 ceēt ad vnūquēꝙ nr̄m. Sicut scp̄tū est de eo q̄liter ambulare de beret subaudiendū est. De il lo eni3 dr̄ Exultauit vt gigas ad currēdā viā suā. de vnoq̄3 nostrū in ꝑmo ꝑme canonice Johis Qui dicit se in illo ma nere: debet sicut ille ambula uit ꝛ ip̄e ambulare. (Ve autē hoī illi ꝑ quē filius hoīs tra det̄) ꝑ quē. i. cui9 ministerio. ꝛ hoc iuxta p̄cedētē duplicē ex positionē planū ē de xp̄o dño de vnoq̄ꝙ nr̄m. ꝓprio eñi mi nisterio vnusquisꝙ nostꝝ a se ipso tradit̄ dum spōte pctō se tradit. vl' dū falso sibi pcti vo luptate ꝛ ꝑditōse blādit̄. Vl' moral'r. Ve aūt hoī illi ꝑ quē fi. ho. tradet̄. illō ī nob̄ p̄cipue puniēdū gladio ꝛ dolore peni tudis īsinuat ꝙ maxie via3 in nob̄ aguit diabolo cui9 miste rio maxie ī pctīn traditi sum9 ꝓbi grā Si ꝑ aures traditi su m9 diabolo audiēdo sāguinē vel nr̄m vl' alienum aures ab hmōi auditu suspēdēdi ꝛ au ditu ꝓbi di longo ꝛ tedioso si op9 fuerit puniēde et dānāde Idē ꝛ de ocul' faciēdū vt sp ꝙ misteriū ꝑditiōis ī q̄cūꝙ ꝑdi tōe nr̄a spūali p̄buit gladio di sciplie potissimū feriat̄ (bonū

erat ei) iude ad litterā. vt ꝑ cō trariū ītelligať. i. nō tātū ma-lū. Vel diabolo ſm aliā glo-ſe expoſitōem: cui iudas mini ſterium maiora merēdi ſuppli cia adhibuit. Vel ſi natꝰ non fuiſſet iudas natiuitate dege neratōis. nō dico generatio-nis aut regeneratōis q̄ natiui tate ſenes naſcimur valde. di abolus ortus q̄ et veriꝰ occa-ſus ꝑ quē in ſenectutē ⁊ dein-de in mortē excidimꝰ. De hac natiuitate ſcribiť Job. iij. Pe reat dies in q̄ natꝰ ſum et nox in qua dictū eſt: cōceptꝰ ē hō. et Jeremie. xx. Maledicta di es in q̄ natꝰ ſum: dies in q̄ pe perit me mater mea nō ſit be nedicta. (Rn̄dit autē iudas q̄ tradidit eū dicēs Nunquid ego ſum rabbi) Juxta litterā ipſa reſpōſionis diſcrepantia ab innocentia ⁊ puritate alio rum ſe diſcrepare inſinuat.

¶ Moraliter ꝟo in ipſa reſpō ſione vel excuſatōe peccantis aliq̄d notabile ſꝑ diligētiꝰ at-tēdētibꝫ apparet q̄ ipm crimē vel in ꝑte cōfiteť. et id qđ ī no bis potiſſimū cuiuſcūqꝫ pc̄ti reū fuerit nunq̄ꝫ in ꝯſcia mū-dū ea ſecreto ſcrutinio inter-rogamus: liberā ⁊ expeditam habet excuſationem. Si ꝟo ad hoc reſpiciatur ꝙ Judas confeſſio interꝑtať cui ꝓditio iſta veteris hoīs marie ꝯgru it: nō eſt mirū ſi cōfeſſio ipſa re ſpōſione ſua crimē ꝓdit cum ipa nō ſit niſi crimīs ꝓditio ⁊ manifeſtatio. ꝓpter qđ bn̄ re-ſpōdeť ei a dn̄o (tu dixiſti) Ad lrāz verbis tuis inſinuaſti vl̄ apte o tu cōfeſſio crimē mani feſtaſti. ¶ Qđ aūt ſequiť (Ce-nātibꝫ aūt illis accepit Jeſus panem benedixit ac fregit de ditqꝫ diſcipulis ſuis) Diſti-ce inſinuat refectōez illā extre mā poſt quā nō erit alia refe-ctio. ¶ Moraliter ꝟo ad certa mē paſſiōis ꝓꝑantibꝫ: panez celeſtē q̄ cor homīs cōfirmat et refectiōem ſpūalez ſumēdā eſſe docet dn̄s duabꝫ de cauſ. Eo ſcꝫ ꝙ cena vocať illa refe ctio ⁊ q̄ſi in ꝯſūmatiōe veterꝭ teſtamēti ⁊ in veſpa. i. in occa ſu veri ſolis facta eſt. Qđ aūt diciť (Accepit Jeſus panez) corpus ſcꝫ ꝓpriū ꝓ nobis (bn̄ dixit) nō ſolū ſctificauit iuxta gloſarꝫ expoſitōem. ſed etiam ꝟtutē ſctificādi dedit q̄ ſumē tes ſctificaret (deinde fregit) in paſſione dū frāgi ipm vo-luit (deditqꝫ diſcipl'is ſuis) q̄

soli ius habent de illo edendi Qui vero discipuli dñi saluatoris esse renuunt: potius rapiunt ipm & vsurpāt si māducare p̄sumāt q̄ ad sacramētū altaris ptinēt. Alibi lati⁹ exposuim⁹. (Et hymno dicto exierunt in mōtē oliueti) Hymn⁹ gratiarū actōes post cenā accipiunt. De q̄bꝫ dr Edēt pauperes & saturabunt & laudabunt dñm. Et oratio illa quā Johēs in. xvj. cap̄. psequitur Tria illa diligēter notāda sūt Refectio scꝫ corpis et sanguinis domini. & grāꝝ actio siue hymni decātatio. tercio exit⁹ in montē oliueti. Mistice ergo virt⁹ et efficacia dñici corporis & sanguis hic ostendit: quo in altitudinē interne vnctionis q̄ p mōtē oliuaꝝ accipit digne sumētes exeunt vel ascēdūt. Moralr̄ vo post internā refectionē & sacramētorū pceptionē: post laudū diuinarū decantationē in cāpum certamīs exire nos debere docuit. Mons em̄ oliueti loc⁹ fuit in q̄ ipe dñs Jesus cōprehensus fuit a psecutoribꝫ Ad radicē em̄ mōtꝭ olíueti capt⁹ fuit Cōgruit aūt id qđ sequit huic expositōi. (Tūc dicit eis Jesus: oēs vos scandalū patiemini i me i ista nocte) Ecce q̄liter armat eos & p̄munit cōtra iminentē tētationē. Johānes autem in. xviij. ita scribit. (hoc). i. oratōe; vl' hymnū (cū dixisset Jesus: egressus est cū discipulis suis trās torrentē; cedron vbi erat ortus in quē ipse introiuit et discipli eius) Merito dicit dñs iesus (oēs vos &c̄). In omni q̄ppe casu cuicūqꝫ ex fratribꝫ aliq̄d deperire deputat charitas: sic̄ apte docet apl'us in. xij. ca. scđe ad Cor. Quis infirmat et ego ñ infirmor. Vel mistice in nocte ista presentis vite oēs electi scandalū tribulatōnis aut alioꝝ q̄ de morte fratris eorū scandalisant patiunt. Unde apl'us in. iij. scđe ad Thimo. Omnes q̄ pie volunt viuere in christo psecutionē patiunt Moralr̄ vo ad virtutes q̄s nomie discipuloꝝ supra accepimus referendū est. In nocte em̄ tentatōnis et in nocte peccati oēs virtutes scandalum siue lapsuꝫ patiunt. sicut dicit in scđa Jacobi Qui offenderit in vno factus est omniū re⁹. Eodē modo p cōtrarium de vicijs accipit: q̄ oia

in ipsa nocte penitētie vl' penitudinis moriunt̄. Uō ꝟo sequit̄ (Quia scriptū est pcutiā pastorē ⁊ dispgent̄ oues gregis) ex. xiij. zacharie. vbi nos habem⁹ pcute pastorē ⁊ dispgent̄ oues: misterio bñ cōgruit ⁊ moralitati. Percusso eniꝫ q̄cunq3 pastore. i. plato morte spūali: q̄ mors pctī est: dispergunt̄ oues ⁊ lupis infernalib⁹ exponunt̄. ꝓpter hoc maxie insidiat̄ diabolus pastorib⁹ sciens in eoꝝ pcussiōe spūali totius gregis esse piculū. Moraliter ꝟo noīe pastoris libertas arbitrij designat̄: cui ꝟtutes ⁊ dona velut quedam dei oues pascēde: nutriēde: custodiēdeq3 a deo cōmittunt̄. Similiter et vicia ac dyabolus hoc salubriter pcussa gladio ꝟbo dei oues diabolice. i. vicia dispgent̄. Simil'r ⁊ eadeꝫ mortaliter percussa velut gladio suggestiōis aut tentatōis oues dñice. i. virtutes ⁊ dona dispergent̄. (Postq3 autē surrexero p̄cedam vos in galileam) Juxta misteriū in galileam q̄ trāsmigratio facta interpretat̄ electos p̄cedit dñs Jesus qui eis ducem ⁊ exemplū faciende de hoc mundo ad celum transmigratōnis se eis exhibuit. Congruit autē illis et pastorib⁹ siue p̄latis vt postq3 surrexerint a morte. s. peccati. vl' postq3 surrexerint in p̄latione et iterum surrexerint in sublimitatē vite ⁊ eminentiaꝫ quia nō solū surgere in prelationē debent: sed etiam resurgere in vite eminentiā: precedant subditos suos ducatu ⁊ exemplo: vel p̄eminētia in galileam. i. in transmigrationē q̄ intelligit̄ mūdi desertio vl' cōtēptus. Congruit ⁊ hoc libertati arbitrij: vt postq3 a morte pctī resurrexerint ꝟtutes: p̄cedat coopatione sua nō tm̄ vt eas sequat̄. adeo em̄ debet eā vrgere recordatō p̄terite mortis: adeoq3 reddere sollicitam de trāsmigratione ista spūali facienda vt nōnunq3 eas sua sollicitudine p̄ueniat. Si ꝟo referatur ad veterem homieꝫ ⁊ hoc congruit. vetus em̄ homo postq3 a morte penitentie diabolico miracl'o resurrexerit: ipsa vicia p̄uenit et precedit et in transmigrationē malam anteq3 tentet̄ vl' trahat̄ se impingit. Uñ Prouer. xxvij. Sicut auis transmigrās de nido suo sic vir qui relinquit

locum suum. (Respondēs autem Petrus ait illi. Et si omnes scandalisati fuerint in te: ego non scandalisabor) Petrus typū gerit eoꝝ qui se petrinos .i. robustissimos stulta temeritate per inexpientiā tētationum atqꝫ periculorū ꝓsumunt. sed ipsa tentatio qꝫ ꝑ se nihil posuit manifeste ostēdit. Vasa eñ figuli ꝓbat fornax et viros receptibiles tentatio tribulatiōis Ecci. xxvij Ex ipsa ergo tentatōne velut libro expientie ⁊ magistra certissima q̇d vel simus vel possimus addiscam⁹. Vñ Ecci. xxxiiij. Qui non tentat⁹ est q̇d scit. Et iterū Vir in multꝭ expertus cogitabit mlta. Et iterum. Qui non est expert⁹ pauca recognoscit. Et iterū. Qui tentat⁹ non est qualia scit. Rebus ergo de nobisipsis credamus: non nobisipsis. He eñ sunt que nunqꝫ fallūt semper nobis ostēdūt. Edocemur et hic non sublimius sentire de nobis qꝫ ꝺ aliis. Petrus eñ qui sublimi⁹ de se qꝫ de aliis estimat ipso casu suo ad rectitudinem ꝓprie estimationis q̄ humilitas est reuocatus est. Edocemur etiaꝫ hic eos maxime cōgruere principatibus ecclesiasticis quos maxie humiliauerunt tentatiōes ⁊ erudiuit expientia. quēadmodnꝫ duces exercituuꝫ: illi maxime ꝓficiendi sunt quos belloruꝫ erudiuit experientia et a temeritate cōpescuere casus ⁊ pericula. Unde Gregorius de ipso petro. Deus ipm apostolorum principem ꝑmisit cadere vt in sua culpa disceret qualiter aliis miseri ꝺberet. Moraliter ꝑo Petrus typum gerit spei ⁊ cōfidentie: que ante tentationem de statu et ꝑseuerantia atqꝫ victoria facile presumit et se iactat. In tribulatione aūt nulla facilius succūbit aut deficit. Nulli⁹ eñ virtutis infirmitas atqꝫ fragilitas in tribulatiōe euidentior est. nullius casus facilior aut crebrior: nullius status rarior qꝫ spei. vñ etiaꝫ rarissimos debilissimosqꝫ spei mot⁹ ī eis etiā quos ꝑfectissimos reputam⁹ nō solū in morte sed etiā ī q̄cūqꝫ tribl'atōe īuenies. Qꝺ autē rn̄dit dn̄s (Anteqꝫ gall⁹ cātat ter me negab) .i. trinā negatōeꝫ incipies. Mistice ꝑo gall⁹ cet⁹ ꝓdicatoꝝ aut ꝓdicator q̇cunqꝫ seu plat⁹ est. Vnꝺ

et in hmōi rei figuram gallorum imagines turrib⁹ eccl'iarū supponunt. Vñ Job. xxxviij. Quis dedit gallo intelligētiā. ꝛ Prouer. xxx. Unū eorū qui recte gradiunt modulatā suauitatē resonat. añ huiusmodi cantū, i. doctrine vel p̄dicatōis sonū q̄d est in hoīe nisi d'i negatio et illa trina, i. perfecta, vel trina ꝓpter triplicem vim cui⁹ triplex a deo auersio trina eiusdem est dei negatio. Vel ꝓpter errorē cogitatōnis et infectōem affectōis. ꝛ peruersitatē opatōnis. Tria em̄ ista tres dei negatiōes sunt. iuxta qđ dicit in p̄ma ad Titū Cōfitent se noscere deū: factis autē negāt: cū sint abominati affectōib⁹ intellige ꝛ incredibiles cogitatōib⁹, supple ꝛ ad omne op⁹ bonū reprobi. (Ait illi petrus: etiā si oportuerit me mori tecum nō te negabo) Magna temeritas statim mortez xp̄o dn̄o ꝓmittēte statimq̄ de vincēda morte p̄sumente. q̄a nec leuissime cogitatōi sufficim⁹ qn̄q̄ resistere. ¶ (Tūc venit Jesus in villaz q̄ dr̄ Gethsemani) hoc est qđ Johānes scribit Egressus ē iesus trās torrentē cedron. Uetus homo iuxta moralē intelligētiaz sicut sp foris est: sic et sp egredit queadmodū ꝛ nou⁹ hō sp ingredit. Unđ Hieremie. iij. Patrē vocabis me ꝛ post me ingredi nō cessabis. Vñ ꝛ in iiij. Genes dixit cayn ad abel fratrē suum. Egrediamur foras. Et eiusdē. xxxiiij. Egressa est Dina vt videret mulieres regionis illi⁹. Egressus ergo abel occisus est. egressa Dina opp̄ssa est vi ꝛ virginitatē pdidit. Sic egredi nō cessat vet⁹ hō q̄ et hō exterior dicit: forisq̄ p visibilia magis ac magis spargit (trās torrētez cedron) q̄ interp̄tat tristis meroris. in quo signat torrēs p̄nt̄ꝫ tribulationis quā ptrāsire sp cōtēdit vetus hō. ¶ E cōtrario ꝓ eo de iusto vel nouo dr̄. De torrente in via bibet. Nō curat in torrēte vel morari vl' de eo bibere vetus hō Egredit g̊ p originē. trāsilit torrentem cedron p fugā vel odiū tribulationū. Venit in villaz q̄ dicit Gethsemani. i. vallis pinguium. Hec ꝓfūditas diuitiarū vel deliciarū. Ad hāc venit p p appetitū vel desideriuz que tamen poti⁹ cū vallis ariditatū atq̄ defectionuz sit iudicio

spūs vallem eam pinguiū vl pinguedinū vetus homo reputat. Delitie quippe et diuitie et vanitas pñtis glorie veterē hoīez pascūt et nutriūt impinguant atq3 delectāt vl dilatāt. Hic est locus vbi cōprehēdit a cohorte seu caterua viciorū et demonū. Juxta iohānē pro ortus ibi fuisse dicit. Paradisus quippe et ortus voluptatis veter hominis sterquiliniū luxurie et spinetuz auaricie et desertū supbie: quēadmodū paradisus asinoꝝ carduetū est. et paradisus porcoꝝ volutabrū est scenosissimū. In orto ergo voluptat et in valle pinguiuz miser peccator comphendit. illuc vadit vt ibi morā faciat. In solo torrente cedron. i. tribulatōis est ei refugiū atq3 securitas et illud tot studijs ac viribus declinat, et ad locum sue captiōis et mortis toto impetu pcipitioq3 festinat. Ad penitentez pro aptatur. Penitens em̄ eo ipso q penitēs de cruce: sepulcro: pfundoq3 peccati egredit. Unde et dictum est Abrae in Genes. xij. Egredere de terra et de cognatione tua. Et in Jeremia. l. Recedite de medio babilonis et d terra caldeoꝝ egredimini. Et in Apocal. xviij. Exite d illa populus meus. Egredit ergo pmum per originē trāsit torrētem cedron. i. tristis meroris: torrentem affectuū qui est presentis felicitatis torrens. qui et torrēs est: quoniā facillime euacuat et arescit et tristis meroris: et hoc mōi palati saniq3 iudicio. vel tristis meroris affectuū in posteꝝ. Torrentem istū transit: vel dum ipm contemnit vel dum breuitatez ei9 et transitum fineq3 ↄsiderat. et consideratōe velut sputum et terribile abomiat simul et abhorret. Uenit ad vallem pinguiū siue pinguedinū. i. hūilitatis: p suijpsi9 despectū. Humilitas vallis est ad quā pinguedines gratiarū oēs cōfluunt. Merito aūt vallis pinguium aut pinguedinū humilitas ē: cui ipsa fames: ipsa ariditas: ipsa penuria: ipsa paupertas: spūalis pinguedo est. De his em̄ oib9 pascitur et impinguat hūilitas. In hac sola venat dñs. nihil extra vallem istam capit. montes enim excelsi supbie et arrogantie refugium sunt ceruis. i. stolidissimis peccatoribus: ne a deo

captanṫ. Interp̄taṫ et gethse-
mani torcular famose auditi-
onis. Juxta misteriū ergo bn̄
dicitꝰ christus dn̄s venisse in
villā gethsemani. i. in villā tor
cularis: i mūdū scz. in q̄ torcu
lar. i. mortē calcauit solus: cuz
illaz supra oēs alios calcaret.
vt ipse met dic. lxiij. Esa. Tor
cular calcaui solus. Quid au
tē vnq̄ꝫ fuit adeo famose au-
ditōis vt mors eiꝰ: cuiꝰ famā
p̄clarissimā enarrat oīs eccle-
sia sctōꝝ. dum victoria iaudi-
tusq̄ꝫ nobilis ille triūphus q̄
mortē ip̄a morte mortificauit
et ipso morsu sui infernū et di
abolū strangulauit. Vl' ideo
famose auditōis: q̄a ip̄sa mor
te ꝓ recōciliatione generꝭ hu-
mani clamās: gl'iose auditus
est. Interp̄taṫ et gethsemani
opp̄rimēs nomē hūile Nomē
hūile nomen est christianita-
tis qd hūilitatez ꝓfiteṫ: qd eiꝰ
passione opp̄mere intēdebāt
iudei. Unde ergo villa geth-
semani. i. opp̄mens nomē hu
mile locꝰ passiōis eius accipi
tur. Moraliter ꝓo penitētia
villa gethsemani est. Quēad-
modū eñ in torculari cōpres
sis vinacijs: vinuz exp̄mitur.
sic dep̄ssis vinacijs peccatoꝝ.
vinum cōpunctōis in penitē
tia eliquaṫ. Vel melius In
torcularibꝰ mūdanis vinū ef
fluit et vinacia remanent. In
hoc ꝓo torculari vinacia pec
catoꝝ ꝑ desertionē aut cōfessi
onem ipsoꝝ effluūt. Hoc etiā
torcular famose auditōis: nō
solum q2 in eo audiṫ cōfessio
et supplicatio penitētiū. sed q̄a
de eo laus deo ⁊ gl'ia ipsis an
gelicꝭ vocibꝰ resonat in excel-
sis. et hoc est fama laus scz et
testimoniū bn̄ iudicātiū. Ip̄a
etiaz pn̄ia est opp̄rimēs nomē
hūile: quod estꝫ nomē pctōris
qd et ip̄m in eadē deleṫ. et no-
men ei iusti vel iusticie reddiṫ
cū in ea iustificeṫ. Eodez mō
et peccatū torcular accipi pōt
sed diabolicum: in q̄ adeo mi
ser pctōr cōprimiṫ vt totuz ex
eo vinū gr̄e effluat et effunda
tur. solaq̄ꝫ ei vinacia pctōꝝ re
maneāt ⁊ sole feces. Ad villā
ergo pcti. i. ad locuz vel opor
tunitatē eiꝰ ꝑ tentatōez bō ad
duciṫ: ibiq̄ꝫ a carnificibꝰ infer
nalibꝰ cōprehēdiṫ: que est co-
hors diabolica. Silr̄ ⁊ pctm̄
merito opp̄rimens nomē hu-
mile intelligiṫ vt humile nō ꝓ
vile sed ab humilitate virtute
accipiaṫ. (Et dixit discipulis

suis Sedere hic donec vadã illuc ⁊ orem) Juxta lr̃az:secreti⁹ orare volebat. In q̃ Moralit̃ secedere docemur a turba tp̃e orõnis. quod ⁊ ip̃emet docuerat in. vj. Mathei. Et aũt assumpsit Petrũ et duos filios zebedei.i. iacobum ⁊ iohannẽ: Moralr̃ insinuat tribus virtutib⁹ que p̱ tres illos ap̃los significant̃ maxĩe certandũ:⁊ in tentatõib⁹ vl̃ etiã passionib⁹ potissimũ innitendũ. In petro quippe q̃ petra ..omẽ habet fortitudo intelligit̃. In iacobo q̃ luctator vel supplãtator. patientia vl̃ hũilitas. q̃ sole habent luctandi et supplãtãdi hostis astuciã. In Johanne ṽo q̃ interp̃tat̃ gr̃a intelligit̃ charitas:q̃ sola gratũ facit ⁊ in cõspectu dñi gratiosũ. Aliis ḡ virtutib⁹ q̃si dicendũ est Sedete hic:in ipso discrimĩe passiõis. Uel sedete hic.i. fungimini vnoq̃ꝫ magisterio suo ⁊ p̃tãte iudiciaria simul ⁊ regia. q̃ tria in ṽbo sedẽdi intelligunt̃. Sedere eñ est doctoꝝ et regum ⁊ iudicũ. q̃ tria officia vnaqueq̃ꝫ virt⁹ i ea vi in qua ꝯstituta est exercere debet: sicut ⁊ reuera exercet. Maxĩe aũt tp̃e oratiõis in ordinib⁹ suis ⁊ gradibus sedere debent virtutes. queãdmodũ tp̃e orationis cõuent⁹ om̃es describũt gradib⁹ se ordinant:psallẽdo scꝫ et cãtãdo in sedib⁹ suis vel stallis sedentes aut stãtes ꝓut orõni congruerit. Hoc ergo nobis hic insinuare videt̃ cũ dicit (Sedete hic donec vadam illuc ⁊ orẽ) Sic ⁊ sacerdos cũ paucis ministris ad altare oraturus accedit: cõuentu fratrũ ⁊ multitudine in suis sedib⁹ remanente. Quõ ṽo sequit̃ (Cepit ꝯtristari ⁊ mest⁹ esse) illud in nobis insinuat q̃ sola initia tẽtationũ et tribulationuꝫ in xp̃i athletis hñt tristiciam. Finis ṽo eaꝝ leticiã. sicut ip̃e p̃docuerat i. xvj. Johis apostolos dicẽs. ꝯtristabimĩ vos sed tristicia vertetur in gaudium. Incipit ḡ cõtristatio i electis ⁊ p̱ xp̃o certãtib⁹ et tantũ incipit. In reprobis ṽo econtrario gaudiũ incipit tãtũ. tristicia ṽo in eis ꝯsummabitur sed sine ꝯsũmatiõe finis. Uñ in. vj. Luce. Ue vobis q̃ nũc ridetis: ipse met ait. non soluꝫ aũt vt veritatẽ humanitat̃ in se ostẽderet ꝯtristatõeꝫ et mesticiã pati voluit. Sꝫ etiã vt

viam per quā alios ad se pos se venire volebat: ipsemet pre curreret: vt in passionib' non haberent q̄d causarent. Cum et ip̄m dn̄m christum p̄mū de torrente passionū in via bibis se agnoscerent. ꝛ vt ait Aug' calicem passionis p̄mum bi beret medicus ne illū abhor reret egrotus. (Tunc ait illis tristis est aīa mea vsq₃ ad mor tem) quasi dicat: vltra mortē nō extendit tristicia mea: sed in ip̄a morte morietur ꝛ finietur Vel tristis est anima mea eo vsq₃ dolore cōpassiōis q̄ mū do cōdoleo vt mortē p ipso p feram. In quo quid peniten tem doceat: imo q̄d veraciter faciat penitēs plane ostendit. Debet em̄ trist' esse dolore pe nitudinis vsq₃ ad mortem ve teris hominis: cōtra eos q̄ vs q₃ ad mutilatiōe₃ ei' tātūmo do tristantur. Hi sunt q̄ a pctō solūmodo abstinere: nō autē emēdare volūt. quales sūt fe neratores q̄ ab vsur' nōnun q̄₃ abstinent. sed eas restitue re prorsus nolūt. Tales sunt qui ꝛ veterē hoīem p abstinē tiā a detractōne mutilant. sed aures ei integras ꝛ oculos ce teraq₃ membra relinquūt: qn̄ nec oclos ab aspectu et explo ratiōe alienoꝝ peccatoꝝ. nec aures ab auditu detractōnis auertūt. Tanta igitur debet esse tristicia que veterē homi nē vsq₃ ad mortē pcutiat. Vel iuxta lr̄am que ip̄m penitēte₃ ad mortē pferendā si alias in dei pacē ꝛ grām redire nō pos sit inducat. ¶ (Sustinete hic et vigilate mecū) iuxta litterā pondus vigiliaru₃ ꝛ tristicie. Moralr̄ p̄o h.i. i hac vita su stinere iubemur ip̄m dn̄m q̄n tumcūq₃ grauē ꝛ pōderosum tētatōib' aut tribulatōib' aut laboribus se exhibuerit. Ista em̄ grauitas ꝛ pōdus eius p prie dicuntur in scriptura. Vn̄ illud. Viriliter age ꝛ cōfortetur cor tuum ꝛ sustine dn̄m. Et il lud i scd̄o Eccī. Sustinete su stentatōes dei. Cōiūgere deo ꝛ sustine Et iteꝝ in eodē Me tuentes dn̄m sustinete miseri cordiā eius. Et alibi in eode₃ xxxiiij. dn̄s solus sustinentib' se in via p̄itat' ꝛ iusticie. No li p̄ijcere ꝛ abijcere onus illō q₂ non portat dn̄s nisi portā tes illum vt in ludo puerorū fit: nec sustinet nisi sustinētes se. Unde cantat tota ecclesia de eo. Fasciculus mirre dile-

ctus meus mihi, ꝛ de eo scri-
ptura in.ix. Amos. Fascicu-
lũ suum sup terrã fundauit.i.
totã eccl'iam. Non sit igit̃ ti-
bi oneri dñs ꝛ nõ ꝓijcias eũ
ne dicat tibi illd Esa.xxiij. cũ
tibi similibꝫ. Uos estis onus
ꝓijciam q̃ppe vos. Sustine-
te hic dic̃ dñs me ꝛ onera vo
bis imposita, sustinete etiam
onera fratruꝫ sicut in.xvj. ad
Galathas Alter alterius one
ra portate.ꝛ sic adimplebitis
legem xp̄i. His em̃ oĩbꝫ one
ribus deportandis conduxit
nos dñs: et ex vicissitudine ei
tenemur. Unde ꝛ p̄mũ por-
tauit onera nostra in cruce: ꝛ
nosipsos vt eius onus. De q̃
legit̃ in.xj. Math. Onus me
um leue. vt ip̄m postea porta
remus. Precio etiã eterne re
muneratõis idip̄m faciendũ
nos ꝯduxit.et hoc ad totã vi
am siue dietam.qd ꝯtra illos
dicimus:q̃ in ipsa via dñm ꝓ
ijciunt.vel q̃ ante expletã die
tã vite hui⁹ p̄ciũ ab eo deuo-
tionis expetũt. Maxie autē
sustinere iubent̃ hic:q̃ i eccle-
sia dei columne institute sunt
vt p̄lati.ꝛ hoc ipso officio eis
dicit̃. Quid em̃ aliud est dice
re:facio te columnã in domo
mea:nisi sustine. Bene aũt se
quit̃. (Et vigilate mecũ) q2 ip
si hostes incessanter vigilant.
Unde Petrus in.iiij.canoni
ce sue. Sobrij estote ꝛ vigila
te q2 aduersari⁹ vester diabo
lus tanq̃ leo rugiẽs circũit q̃
rens quẽ deuoret Et iob.xxx.
Qui comedũt me:nõ dormi-
unt.vigilate sicut lepores ap-
tis oculis ꝓ timorẽ:ꝛ sicut leo
nes aptis oculis ꝓ fortitudi-
nem. Unde spõsa in Cãtico
rũ.v. Ego dormio ꝛ cor meũ
vigilat. Bene aũt dr (mecuꝫ)
ꝯtra eos qui cum diabolo vi
gilant:de q̃bus in.xxiiij. Job
Cum apparuerit aurora arbi
trant̃ vmbrã mort̃. Quidam
em̃ q̃si clausis oculis vigilant
et quasi de cec̃ de eis ludit di
abolus. Qui q̃dem ocl'os ha
bent rõnis ꝛ intellectõis: aut
literature.sed eos ap̄ire nolũt
ad vidẽdũ. De q̃bꝫ dr i Esaia
xlij. Surdi audite et ceci in-
tuemini ad videndũ. Et iteꝝ.
q̃ multa vides nõne custodi-
es. Et eiusdẽ.lj. Leuate in ce-
lũ oculos vestros. Et eiusdeꝫ
lx. Leua in circũitu ocl'os tu-
os ꝛ vide. Quidã aũt ecõtra
rio vigilant ꝛ cor eoꝝ dormit
Mirabiliter autẽ dormit cor

quod ipso nesciēte furtim sub ripit. qd̄ gladijs viciorum transfodit: et non sentit. In hoc statu sunt pctōrum suorum amatores qui eorum vulnera non sentiūt. Hi sunt q̄ contra deum vigilant nō cum eo. Vigilauit q̄dem christus dn̄s in tētatōibus et tribulatōibus: vt eas et sustineret et vinceret. Isti vero vigilāt vt eas effugiant: et vt prohibitas sibi delicias furentur et rapiāt aut potius vt in eis obdormiāt. Moraliter etiā virtutibus in tētationibus illud idem dicendū est. Sedete hic et vigilate mecū. vt in nobis sedeāt et vigilent in tētatione: ne tūc vel negligētia iaceāt vel torpore dormiāt. Euigilare debet fides et oculos apire: cetere q̄z q̄ in lumine apprehēsionū consistunt vt hostes et picula puideāt. Similiter et spes vt nos ad certādum animet Imo vt de ipso certamine et parato nobis celesti adiutorio letificet: de ipsa victoria pariter et corona nobiscū conueniat. Sic et timor vt nos infra munitōem nostram imo in ipsa arce nos statuat. Hec aūt est cogitatio nr̄e infirmitatis et diffidētia de nobisipsis, sicut dicit apl's in .xij scd̄e ad Corinth. Cū enim infirmor tūc potēs sum. Euigilare debet patiētia ad opiēdos nos et ptegēdos et q̄si cōstruere antemurale. Euigilare debet charitas vt totā cohortem virtutū circa ipsum ducē nostrū xpm dn̄m coget atq̄ coordinet: et densata acie pugnare faciat. Accingi debet disciplina q̄si extēta manu vibrante gladio mortē intētare hostibus, et ad hūc modū cetere in custodijs et excubijs suis. vt impleatur in nobis illd̄ Baruch iij. Stelle dederūt lumē in custodijs suis. Stelle. s. virtutū lumē dederūt: ad fugādas tenebras viciorum: nocte tētatōis (Et pgressus pusillum) Iuxta Lucā in .xxij. (Auulsus est ab eis quantum est iactus lapidis.) Mistice vero pgressus eius expeditio est et pfectus negocij hūani generis qd̄ in passiōe gerēdū susceperat. Moraliter vero pgredi nos debere docet: nō retrocedere pusillanimitate, aut sicut diximus negligētia potius cadere vel iacere, et magnificētia animi palā hostibus obuiam ire in oī tētatione. Vel melius cōtra illos dicitur qui oēm tentationē quā patiuntur detrimē

tum lesionū et imminutionez bonoꝝ suorum opinant̄. ⁊ eo ipso q̄ pugnāt vl' tentant̄ se retrocedere formidant. Cū oīs pugna oīsq̄ tentatio cui non ꝯsentit̄ ꝑfect⁹ sit atq̄ ꝓgressio Und̄ Job. vij. Tentatio est vita hoīs sup terrā. q̄ intelligitur vita grē. Tentari igit̄ ē viuere sup terram. et ampli⁹ tentari ampli⁹ viuere. ⁊ forti⁹ tentari: forti⁹ viuere. ⁊ multiplicius tētari: multiplicius viuere Quē ꝑfectū seu ꝓgressuz Jacobus sentiens in ꝓmo dixit. Omē gaudiū existimate frēs: cū in varias tētatōes incideritis. Qui ergo timet tētationē: ⁊ vitā timet: ⁊ vite ꝑfectū. Time infirmitatē tuam. Time ⁊ neq̄ssimā volūtatē tuā: ne forte cadat in ꝯsensū. Cōfide de dei miscđia q̄ ꝑ tētationē vult te vehi et progredi: nō cadere aut retrocedere. Dū dicit̄ (q̄ntū est iact⁹ vni⁹ lapidis) Ubi em̄ hostes ī nos iacere p̄nt tela ignita carnaliū desideriorū aut lapides cōminationū q̄bus nos ꝯcutiūt et ꝯfringūt: cōcutiūt timore: cōfringūt lesione spei: deijciūt desꝑatiōe. In ipsis ḡ desiderijs q̄si vno iactu lapidis ꝓpinq̄ sunt nob hostes. in delectatiōib⁹ q̄ sunt citra cōsensuz q̄si manib⁹ nos tenēt. In cōsensu ꝟo et deinceps nos captiuos iā tenent ad suam ipsoꝝq̄ volūtatem (et ꝓcidit in faciē suā) Ad literā: genua posuit: caput inclinauit vt oraret. Moral'r ꝟo sancti in faciē ꝓcidunt. i. in ea q̄ ante se sunt cū aplo se extendunt: posterioꝝ obliti. vt ipse dicit i. iij. ad Phil'. Uel in faciē. i. in sui cogitatōem atq̄ p̄sentiā: velut ī faciē ⁊ corā oculis seipsos habētes. Reprobi ꝟo retro cadunt in posteriora sua. q̄ vl' ꝑ tꝑalib⁹ hūiliant̄ vl' ꝑ eis supplicāt dn̄o. Cadūt ēt in posteriora sua q̄ in p̄terita pctā relabunt̄ ⁊ fract⁹ ceruicib⁹ moriūt̄. queadmodū Hely sacerdos i. v. ꝓmi Regū. d̄ sella retro cadēs fract⁹ ceruicib⁹ mortu⁹ ē. Sic ⁊ isti d̄ sella. i. d̄ alto bone ꝯuersatōis cadētes moriūt̄. et bn̄ d̄r (ꝓcidit ī faciē suā orās ⁊ dicēs) docēs orōez maxie hūilitate fulciri et fauorabilē ⁊ exaudibilē corā dō fieri. vn̄ illō. xxxv. eccī. Orō hūiliāt⁹ se nubes penetrabit ⁊ donec ꝓpinq̄t n̄ ꝯsolabit̄: ⁊ n̄ discedet donec ꝓspiciat altissi⁹ ⁊ dn̄s n̄ elōgabit: exauditōz. s.

Docuit etiã ꝛin hoc pius magister maxie hũilitate et oratõne adiuuari certãtes et in eis potissimũ et ex eis esse victoriam. Qđ aũt dr (orãs ꝛ dicẽs) Orãs qdez desiderio: ꝛ dicẽs voce. (Pr̃ mi ꝛc.) Lucas autẽ in. xxij. dicit (Posit genibus) ꝯtra illos q erecti ꝑ supbiam orare p̃sumũt. qualis fuit ille phariseus euangelicus de q in. xviij. Luce agit. Et ꝯtra illos etiã q n̄ nisi altero genu flexo i orõe hũiliant. Hi sunt q nõ nisi rõne pctõꝝ de se hũiliter sentiũt: in q interi⁹ nõ nisi sinistrũ genu flectunt. Debẽt em̃ ꝛ in bonis suis humiliter de se sentire ꝛ ex eis humiliari qđ est dextrũ genu flectere. et vident qdãmodo nõ solũ irridere dñm q̃si dimidiũ deũ eũ putantes: sed etiã velle facere ꝑiurare. Dicit em̃ i. xlv. Esaie In memetipo iuraui qꝛ mihi curuabit oẽ genu. Similiter et id qđ in retributionẽ hũilitatis ꝛ obediẽtie sue xp̃o dño a deo pr̃e datũ est auferre conant. Ita em̃ legitur in. ij. ad Phil. Propter qđ ꝛ de⁹ exaltauit illũ ꝛc. vt in noĩe iesu oẽ genu flectat. Ipsi x̃o non flectunt nisi vnũ genu tm̃. (Pater mi si possibile est trãseat a me calix iste) Iuxta lr̃am passionis ꝛ mortis. Cui⁹ trãsitũ affectu carnis desiderare se isinuat. nõ aũt p̃cise ꝛ absolute velle. Vel petit vt transeat: nõ aũt vt nõ veniat. Vel petit vt trãseat ab ipso. et non vt euaget vel eat in apl'os. vl' de ipa morte vt ab ipso transeat: ita vt ipm nõ detineat. Vl' vt transeat q̃si excursum trãsitoriũ in eo faciẽdo: nõ moram. In alijs em̃ post dissolutõez anĩe ꝛ corpis mors moraȝ facit: corpa ipsa putrefaciendo et incinerãdo. i. in puluerẽ redigendo. Iuxta sententiã domini in tercio Genes. Donec reuertarȝ in puluerẽ de q sumptus es. Est ergo dicere (trãseat a me calix iste) quasi diceret. Imple quod ꝓmisisti mihi per Dauid dicentem. Nõ dabis sanctũ tuũ videre corruptionẽ. iuxta glosaȝ: carnis putrefactionem. Quod ꝛ Petrus in secundo capl'o Actuum exponit de christo domino: et in eo impletuȝ esse testatur. Vel iuxta misticam expositioneȝ glose id est nõ substantiã mortȝ trãsire petit. sed vindictã que iudeis ꝓpter eaȝ

infligenda erat. Ut sit iste sen sus (transeat a me calix iste) .i. istius vindicte. q̄si adeo car⁹ iudaico p̄plo: vt ꝛ nunc cecita te infidelitatis sp̄ualiter mori ant iudei. ꝛ tandē sub Tito ꝛ vespasiano et helyo adriano cateruatim trucident. ꝛ ꝓpter hoc addit (si possibile est) affe ctū miscdie sue ꝛ cōpassionis in p̄plm iudaicū exp̄mebat di cens. (transeat a me calix iste) id est isti⁹ vindicte. Per hoc ꝟo qd̄ dixit (si possibile est) sal uā voluit esse iusticiā. q̄si dice ret. Ego q̄dē eis sic cōpatior et misereor: optās ne eis q̄dā modo calix passiōis mee ver tat in toxicū ꝛ potionē morti ferā: q̄ est totius egrotāt̄ mū di saluberrimū antidotū. Ne dū ipsaꝫ mortē ipa morte ab sorbeo: simul et vitā iudeoruꝫ q̄dāmodo deglutiā. Ita eniꝫ vsualr̄ dicit. illud bibi cui⁹ p̄ ciū bibit. Quia ergo nō so lum. xxx. argēteis: sed etiā pre cio mortis ꝛ sp̄ualis et eterne dn̄ice passiōis caliceꝫ emerūt iudei: eius foro oē pctm̄ mor tale emit. recte nō solū morteꝫ nostrā: sed etiā vitaꝫ eoꝝ vno imo illo calice passiōis sue bi bet. ꝛ hoc mō erat calix ille in manu dn̄i plen⁹ mixto. mors em̄ nostra ꝛ vita illoꝝ q̄dam modo in illo mixte erāt. trāse at igit calix iste a me si possibi le ē. i. istius vindicte. si possibi le est inquā saluo beneplacito tuo saluaq̄ʒ iusticia. Sꝫ dicit aliq̄s nōne sciebat ꝙ nō pote rat hoc fieri salua iusticia ꝙ in utiliter ꝛ sup̄flue et petebat et conditionē hmōi apponebat. Rn̄dem⁹ ꝙ nō petebat ꝓp̄rie sed vtrūq̄ʒ affectū hmōi ora tione in se exp̄ssit. affectū q̄dē miscdie ꝛ cōpassiōis in eo qd̄ dixit (trāseat a me) Amorē ꝟo iusticie in hoc ꝙ dixit (si possi bile est) insinuās nobis nō de bere esse euagatū affectū mise ricordie. sed limitatū et mode ratū finib⁹ iusticie. in q̄ ꝛ q̄ for ma nobis orandū esset: apte docuit. Neq̄ʒ em̄ qd̄ compas sio p̄cise affectat. neq̄ʒ qd̄ iusti cia meritoꝝ p̄cise p̄scribit. sed qd̄ obuiatio eoꝝ ꝛ osculū. de quo in p̄s. legit. Miscdia et veritas obuiauerūt sibi. iusti cia et pax osculate sunt: saluo vtriusq̄ʒ iure. ꝛ cū pace vtrius q̄ʒ d̄creuerit volēdū p̄cise ꝛ ab solute atq̄ʒ a deo petēdū. pro pter qd̄ ipse statim subiungit (Uerūtamen nō sicut ego vo

lo) id est sicut ex affectu car-
nis et misericordie cõpassio-
ne opto (Sed sicut tu vis) re
cta volũtate: que nec in remis
sionem neglecta iusticia: nec
in crudelitatẽ postposita mi-
sericordia decliat a recto. In
hoc aũt qd addit (Veruntã-
mẽ nõ sicut ego volo sed sicut
tu vis) quid nobis sp facien-
dũ sit: qtiens volũtas nr̃a cõ
tra dei volũtatẽ: aut p supbiã
se erigit: aut p quãcũq̃ ꝯcupi
scentiã ab eo declinat in deor
sum: aut p ea vicia q̃ in super
fluitate aut diminutione ꝯsi-
stũt q̃ sunt parum ꝛ nimiũ vel
in dextrã vel in leuam decliat
ad normã et ꝯformitatẽ diuie
volũtatis eã reducendũ. Il-
lud etiã attendendũ est q̃ hec
est vna pax ꝛ btĩtudo volũta
tis hũane: idipm scꝫ ꝛ eodem
mõ cum deo velle. Nulla em̃
est pena vl' miseria volũtatis
hũane nisi q̃ ei resistit̃ aut cõ
tra eam fit. simil'r nulla turba
tio eius alia. Cum aũt diui-
ne voluntati oĩo conformis
fuerit vt sit vna. i. vnius p oĩa
cum ipsa. tunc sicut nihil ad-
uersat̃ diuĩe voluntati vel re-
pugnat: sic nihil ei aduersabi
tur vel resistet. Et hec est pax
eius nihil habere scꝫ rebellio
nis vel inquietatõis. Simili
ter ꝛ totũ obtinet qd vult cuꝫ
ad eaꝫ rectitudinẽ reducta fu
erit. qm̃ totum obtinet qd de
us vult eam retinere. et hoc ẽ
qd totũ ꝛ solum vult obtine-
re in hoc ꝟbo vno (Verũta-
men nõ sicut ego volo sed sic̃
tu vis) Nõ solũ vie ꝛ vite no
stre rectitudinẽ nos docet ipe
magister veritatꝭ: sed etiã ipm
finem vie. i. btĩtudinẽ euiden
ter oñdit. hui' exemplo ꝛ ma-
gisterio in oĩ tẽtatione vel tri-
bulatione ad ipsum nobis ex
affectu dicendũ: ꝛ ad mitigã-
das tẽtatões ipsa virtute ver
borũ dñi saluatoris: ꝛ ad im-
petrãdam victoriã ipso ꝓmo
uente et exaudiẽte siml' oratio
nẽ quã ipse pro se ad patrẽ fu
dit nobisq̃ dictauit ꝛ nos do
cuit. ¶ (Et venit ad discipl'os
suos et inuenit eos dormi-
entes) iuxta literam planum
est. Aduẽtus eius ad discipu
los aduentuꝫ q̃ nos visitat in
tribulationibus insinuat. Et
q̃ ter visitasse discipulos dor
mientes dicitur: ꝛ nunc incre
passe: nũc ꝓo quietem eis in-

dulsisse: tria que in visitatiōibus opat̄ demōstrat. Primū est ipsa ammonitio doctrine: sic vt totam vitam suam intelligant ⁊ videant. Secunduꝫ est tribulatio que est velut stimulatio q̄ torpentes et negligētes excitat. et hāc ipsa increpatione discipuloꝝ insinuat. Tertiū est cōsolatio qua tentationibꝫ et tribulatōibꝫ vulneratos atqꝫ fatigatos refouet ac reficit ⁊ q̄si eos vires resumere et respirare facit. et hec ē quies quā in medijs laboribꝫ ⁊ doloribꝫ suis indulget. In hoc aūt ꝙ sp̄ eos dormientes inuenit: illud nobis insinuat ꝙ in oī tentatōne vel tribulatione om̄es dormimus: clausos h̄ntes oculos vt nihil penitus sp̄ūalr̄ videamus: ⁊ torpore ⁊ negligentia q̄dāmō ligati ⁊ velut q̄dā somno pressi nisi ipse nos excitet sum⁹. Potest ⁊ trina ista visitatō ad tres vires ipsas aīaꝝ nostraꝝ referri. Rationalem em̄ in tētatione velut in nocte q̄dā bonis cogitatōibꝫ illūinat. Concupiscibilē ꝑo molestijs vt excitet pulsat. Irascibilem quoqꝫ ꝓmissionibus et robore simul ne cadat aut deficiat sub fulcit atqꝫ sustētat. Et hoc est qđ legitur Job. xxxiij. Hec omnia operatur deus tribus vicibus per singulos vt reuocet animas eorū a corruptione et illuminet in luce viuentium. Mistice etiam ad discipulos nunc veniēs eos vt diximus inuenit dormientes cum ipse vigilare eos preceperit. et in hoc mirabile quia ipsos custodes et spectatores aliorum id est clericos maxime inuenit in volutabro diuitiarum ⁊ deliciaꝝ imersos atqꝫ sopitos. Mira dementia in ip̄o bello ⁊ tentatōe obdormire. ⁊ maxime in eis q̄ ad excubandum ⁊ vigilandum super gregem domini constituti sunt: pastores scilicet ⁊ prelati. vnde totiens visitati et excitati obdormire poterāt. In quo desidia nostra et pertinacia inter tot mortis spiritualis discrimina. et circūeuntibus nos rugientibus preparatis ad escam. De quo legitur in li. Eccl'iast'. Deniqꝫ inter gladios hostium in periculis maris vite huius obdormire non formidamus.

Moralr̄ ꝟo ad virtutes hoc referendū est ad q̄s miser peccator excitandas velut trina visitatiōe debet accedere: sollicitās eas ꝛ pulsans cōminatiōe suppliciorꝝ: pollicitatōe p̄miorꝝ. Tercio ipsa cōtumelia et ignominia succūbēdi tā leuibꝫ ad vincēdū. ¶ Qḋ aūt tercio dicit dn̄s (dormite iā ꝛ requiescite) yronice dictū iuxta lr̄am accipi pōt. Sic ꝛ yronice virtutibꝫ dicendo: dormite iam ꝛ reqescite dū gladijs hostiū.i. viciorꝝ ꝯfundimini. vel qꝛ tertio motu tentatōis q̄ est delectatio citra ꝯsensum: ꝟtutes obdormiūt. Qḋ aūt dicit petro (Tu nō potuisti vna hora vigilare mecū) iuxta litterā q̄si insultat petro potius q̄ alijs. qꝛ temere ꝛ incōsulto ausu prꝰ dixerat (Et si oēs scādalisati fuerint ego nunq̄ scādalisabor.) Et bene dicit (nō potuisti vna hora) q̄a breuis est hora tētatiōis. et tēpꝰ vniꝰ tētatōis vix vna hora est. Si illa hora cū xp̄o dn̄o vigilet̄ latrones aufugiūt. ab eis em̄ q̄ vigilāt latrones diuertūt. ꝛ solis dormiētibꝫ īsidiant̄. illosq̄ solos bonis suis spoliant. Et bene dicit (Vigilate et orate) Somnꝰ em̄ sp̄ūalis.i. torpor ꝛ incuria impotētez ꝛ impotē suipsius efficit hoīem. Vigilia ꝟo sp̄ūalis.i. sollicitudo et p̄cogitatio tentationū expeditum eū reddit aduersus eas. Oratio ꝟo nō solū inuocatio est ꝛ īpetratio simul celestꝫ auxilij atq̄ p̄sidij. sed etiam clamor ē deterrēs ꝛ diffugās latrūculos. sed ꝛ virtute sua minuens vires hostium. ꝛ velut vlulatꝰ turbe pugne: clangor q̄ tubarꝝ dissoluēs vires ipsorum In q̄ manifeste nob ostēdit̄ q̄ facile triūphemꝰ de hostibꝫ: q̄s solo clamore et vlulatu orōnis in fugā vertimꝰ atq̄ ꝓsternimus. Qui ḡ in tentatiōe nec clamare vis vt hostem deterreas: nec celeste inuocare auxiliū vt vincas: q̄d aliud q̄ manifeste ostendis ꝛ te velle vinci ꝛ hostē te impune occidere. Nō em̄ vt videt̄ deum vis scire vel noscere piculum tuū. nec alios q̄ tibi ferre possint p̄sidiuz. dū nec añ deum tribulationē tuam ꝓnūcias. nec ante sctōꝝ aliquē: vnḋ possit tibi aduenire auxilium q̄ debebas oculos tuos leuare in montes vnde eueniret tibi auxiliū. In hoc etiaz te dei

pditorē agnosco q̄ vides furem diabolū in domū eius.i. teipm intrasse. et bona ei⁹ diripere ⁊ vnū ex filijs eius.i.te ipm occidere. hec oīa per orationē ei negligis nūciare. Qd aūt dicit (vt nō intretis in tentationē) Intret͡ intellige p cōsensum. In illud em̄ intram⁹ in quod amore vel cōsensu illabimur. Ibi sum⁹ vbi amore ɔfigimur vl' tenemur. Hic igit͛ orandū est vt nō intrem⁹ sed potius foris p dissensū et resistentiā fortiter dimicem⁹. Et ad hoc (Spūs q̄dem pmpt⁹ est) q̄tū ē de se (caro aūt infirma) affectiue.i.ipam spūs fortitudinē et pmptitudinem eneruās ⁊ torpere faciēs Nō em̄ ītrat ī tētatōez.i.ī rē q̄ ei velut laque⁹ aut fouea a tētatore corā ponit͛. Naturalr enī et sponte visa declinat pícula sed de corruptione carnis q̄si inebriatus est et obscuratus. vt aut oīno nō videat: aut parū. ⁊ de eadē ita infirmat⁹ vt semp claudicet ⁊ facile corruat. difficile aūt imo q̄tum ad se impossibiliter resurgat. miserabilis infirmitas: q̄a orare nos semp oportet vt nō intremus in laqueū vel foueā nob a diabolo p suggestionē corā positam. a q̄ nec p nos diuertere possum⁹: nec in eā tn̄ nisi ppria voluntate intrare: q̄si se roget auicula aut cāpa ne intret ī laqueū aut pedicā. Posset etiā intelligi spūs: spūssanctus. q̄ quidē pmpt⁹ est om̄ia largiri. sed caro infirma est.i. hō ipe ex carne ⁊ debita instātia petere: ⁊ cōgrua capacitate recipe: et debita diligētia recepta seruare. Recte aūt dicit͛ caro infirma: q̄ nihil nisi ruere p se: nisi cedere omni pellenti: nisi ledi ab oī obuianti: nihil nisi deficere nouit. Cui⁹ typū se gerere cayn. iiij. Geñ. manifeste ostēdit: dicēs. Ois qui inuenerit me occidet me: Carnutas.i. carnales omnes q̄ inuenit occidit. si em̄ pspera ipos inueniūt velut in putredinē voluptatis aut glorie eos dissoluūt. Si aduersa ipsos inueniūt velut vasa fictilia cōterunt. aut velut paleas eos adurūt. Aduersa q̄ virtuti ɔcupiscibili aduersant͛ iracundia eos vrunt. Carnē aūt hic carnalē hoīem vel carnalem affectū accipim⁹. Ter aūt tercio dn̄s Jesus orasse legit͛. aut ad ipsā trinitatē orōnes

nostras nos debere dirigere. aut tria que in nobis sunt. scz tres vires attēta in orōne hre aut tria petere debere q̄ sūt liberatio a malis. bona gratie z glorie. aut dei gliam: z salutem ꝓpriā: salutēq3 ꝓximoꝝ petēda esse a nobis signat. Vel tria illa q̄ orationē potissimū cōmēdant z exauditōe dignā efficiūt sic nob insinuat. Hec aūt sunt vt sit desiderio obtinendi qđ petit̄ feruida: et spe impetrādi audax et fida. z humilitate petendi deuota. Qđ aūt dicit̄ qz (Orauit tercio eū dem sermonē) nō esse nugatoriā vel fastidiosam eiusdē orationis repetitionē corā deo nobis insinuat. Ne verearis igitur eandē oratōem crebro repetere. ne fortasse di auribus fastidiū pariat. aut tibi obijciatur: nugaris. aut easdem circinas auras. qz nihil dulci⁹ in auribus di sonat. nihil suauius naribus ei⁹ redolet q̄3 oratio qualē diffiniuimus. Vn̄ Dirigat̄ orō mea sicut incēsū in ꝯspectu tuo. Et in. v. Apocalipsis. Simil' cithare z vyale plene odoramentoꝝ: corda sctōꝝ orātiū dicunt̄. Bn̄ aūt dicit̄ (Erāt ocl'i eorū grauati) grauant̄ ocl'i lōgitudine vigiliaꝝ. vn̄. defecerunt oculi mei dū spero in deū meū. Grauātur fumo noxiaꝝ cogitationū Grauant̄ lōga lucis absentia sicut apparet in his q̄ lōgo tēpore in obscuris carceribꝫ detenti sunt. Exeūtes em̄ de carceribꝫ lucez qua diu caruerūt ferre nō possūt. Grauant̄ z lucis vehemētia. sicut apparet ī aspiciētibꝫ solē Grauant̄ etiaz ne videāt. i. ꝓhibent̄ interposito velamīe. Intposito quēadmodū sollicitī terrenoꝝ: q̄ hanc sollicitudinē hn̄t in on⁹ sine affectu. Terrena em̄ īterposita hn̄t hmōi hoīes sibi et vero soli qn̄q3: z eis illū intueri ꝓhibet. Velatos aūt oculos habēt q̄ vicia oculis intellectus et affectus adherentia hn̄t: z alligata q̄si velamē. Vicia hec terreni affect⁹ sunt hec eadē z velamia. Ipsa ꝗ̄o terrena velut īterposita sunt. Grauant̄ z egritudine hoc est naturalis habitudo vel ignorātia. Grauant̄ somno h̄ est torpor z ōsidia: q̄ m'lti ocl'os etiā apire ꝓhibent̄. Oculos apire z videre nō sinit̄ cui ipm cogitare molestū est Qđ grauamē in oī tentatōe singuli expiunt̄.

dum aliud cogitare q̄ ipsum qd̄ per suggestionē a diabolo nobis corā ponit̄: nō sine molestia et difficultate possum⁹. Sequit̄ (Ecce appropinquauit hora) Lr̄a plana est. Moraliter p̄o horā tentatōis oēm tanq̄ p̄xiaȝ nos expectare debere docet. ꝛ ꝓpter hoc sp̄ esse paratos. Un̄ Ecc̄i. ij. Fili accedens ad seruitutē dei: p̄para aīam tuā ad tentatōeȝ. Jacula em̄: vt ait Greg. q̄ p̄uidētur min⁹ ledūt. Qui aūt pigri et desides sunt ad p̄pandū se vt q̄si in pace sint aut lōge sit ipsa tentatio aut tentator. hi sunt q̄ tunc p̄mū clipeum volūt assumere: cū iā gladio hostili transfixi sunt. tūc p̄mum gladio se accingere volunt cū iam in eis virtus ad tenendū gladiū ꝛ ad p̄cutiendū defecit Hi sunt q̄ nolūt pugnare nisi mortui. Magne demētie anticipiū vulgo anantagiū faciunt diabolo q̄ prius se p̄cuti et occidi patiunt̄ ab eo q̄ armis se induāt. Tunc p̄mum rebellare aduersus eū volentes: cuȝ iam victi ꝛ capti sunt. imo cū iā homagiuȝ fecerunt ei duab⁊ manib⁊: vt vulgo dr̄ dū eas in manib⁊ ei⁹. i. in voluntate eius implenda posuerunt. q̄ modus est faciēdi homagiū. Usualr̄ quippe dr̄ in manib⁊ eius aliq̄d poni: i cuius voluntate ponit̄. Qui ḡ man⁹ suas iuxta diaboli voluntatē ad iniq̄tatē extēdunt: eas in manus diaboli indubitanter ponunt. negligentes sunt illi de q̄b⁊ vulgo dicit̄ q̄ post mortem parāt sibi sorbiciunculas: vulgo chaudel. et medicinā. cuȝ eis dicat̄ Ecc̄i. xviij. Ante lāguorem adhibe medicinā. Hi sunt q̄ iusticiaȝ et allegatōes post factū iudicium ꝛ latā sententiam tm̄ parant. cū eis in eodeȝ cap̄lo dicit̄. Ante iudiciū para tibi iusticiā ꝛ ante languorē interroga teip̄m. Hi sunt q̄ post sublatū equum stabulū volūt obserare. vn̄. Cū iaȝ dāna feras hostia sero seras. Qd̄ sequit̄ (Filius hoīs tradet̄ in man⁹ peccatoꝝ) Non dicit. vi eum capient. sed sponte tradetur ꝛ p̄diciose eis exponetur Peccatoribus enim. id est demonibus vel vicijs: iuxta moralem expositionem. (Surgite eamus) Ad literaȝ de somno. (Surgite eamus) obuiā p̄secutorib⁊. in q̄ q̄ spōte manib⁊

eoꝝ se traderet: ⁊ voluntarius ad passionē ⁊ mortem accederet. q̇ nec ꝑsecutoꝛib⁹ vel ī modico declinare voluit. sed cōsulte ⁊ ex industria eis occurrit apte ostendit. Moꝛaliter ꝑo In tentatōe nobis surgēdum est. stando em̄: nō iacendo pugnatur. Mira demētia statim hoste irruēte ⁊ mortem intentāte se ꝓsternere. hoc em̄ si diligenti⁹ attendat̄ est ante ip̄m cadere seu se proſternere ad ip̄m adoꝛādū. Adoꝛat supplicādo et inclinādo caput. i. coꝛ. cui⁹ inclinatio ⁊ incuruatio amoꝛ est vel cōsensus. (ꝓcidit in terrā) ⁊ totus iacet hō interioꝛ cū caput. i. intellectuꝫ ꝑ cogitatōeꝫ terrenam habet ad terrā. Uentrē ꝑo. i. affectū ⁊ pedes. i. opa. Similr̄ o aīa chꝛistiana q̄ spōsa es celoꝝ regis statim vbi coꝛruptoꝛ diabolus ⁊ adulter aduenit ꝑ tētationē ad te polluendā et coꝛrumpendā: nunq̇d non te ad adulteriū et coꝛruptionē tuaꝫ statim pꝛeparas: q̄ te statiꝫ ad terraꝫ sternis vt ei subiaceas. Nō em̄ pōt te coꝛrumpe nisi iacentē ⁊ ei⁹ volūtati ꝑ cōsensum subiacētē. Uix te ꝑ cogitationē allocutus est et de turpitudine adulteriȷ̄ interpellauit: et tu iā te ei supposuisti per cōsensum. Attēde q̄nta sit impudētia libidinis tue spūalis q̄ntaqꜫ facilitas foꝛnicatōnis tue. vt valde impleat̄ in te qḋ dicit dn̄s ꝑ Jeremiā. Facilitate foꝛnicatōis sue contaminauit terrā. silr̄ etiā in. iȷ̄. eiusdem Cursoꝛ leuis explicās vias suas. Surgere debet spōsa ne paratā eaꝫ ad turpitudinē inueniat coꝛruptoꝛ. De huiusmodi aīab⁹ dr̄ in eodē eiusdē. Oēs q̄rētes eā nō deficiēt in mēstruis suis inueniēt eā. i. in cōcupiscētijs iacētē. Surgendū est in tentatōne. q2 illa hoꝛa fur venit ad ꝑfoꝛanduꝫ domū vt legit̄ Matth. xxiiij. Surgendū inquā ad defendēdū se et sua ab homicida et fure. Surgēdū est etiā vt ab alto ꝑcutiatur diabolus: ⁊ ne nos nō tm̄ occisioni sed etiaꝫ cōculcatōi paratos inueniat. (Eamus) Eundū est nob̄ obuiam ipsis pctīs: ad ea repcutiēda vel ad ea declināda. Et ꝓpter hoc indistīcte dr̄ (eam⁹) Quibusdā em̄ occurrendū e directo ⁊ directa acie cum eis pugnandū. q̄lia sunt pctā cupiditatis ⁊ auaricie. ire. iuidie

et generaliter oīa illa que mo lestiā habent. Alia ꝟo fugienda sunt q2 sola declinatōe occidunt: qualis est fornicatio. de q̄ aplus in prima Cor.vj. Fugite fornicatōez. Trāseundū eēm est statī vbi fornicatio tentauerit ad alias occupatōnes. Vel eamus ꝯtra molestias in abissum celestis gaudij et hoc ꝑ spem. Cōtra delicias ꝟo in abissum doloris.i. infernum. et hoc ꝑ timorē. He sunt artes et refugia in q̄s nob eūdū est in tentationib nostris. in eis hostes carceranť oēs.i. captiuanť et occiduntť. Inde soluz aduersus hostes secure pugnamus. Vel eam⁹ cōtra illos dicit q̄ q̄libet tentatione velut repulsi retrocedūt. q̄cūq̄ musca eos per cogitatōem aut ꝑ motuz pupugerit: a cepto itinere rectitudis stati desistūt: et q̄si grauiter aut letaliter vulnerati: sanādis muscarū pūctionib tāto studio insistunt vt in via lōgo tpe quasi lāguidi remancāt. gressus bonoꝝ opeꝝ et magnorū ad q̄ ex officio vel ꝓfessiōe tenenť penitus obmittāt: nesciētes q2 ꝑ medias turbas noxiaꝝ cogitationū: per medios gladios et laqueos ꝑambulāda est via dei. Vnd Eccī.ix. In medio laqueoꝝ ingredieris et sup arma dolentiū trāsibis. Isti ꝟo muscaꝝ impetu repulsi et aculeis seu pūctiōib deterriti: tēpora magnis virtutū ꝓfectibus debita: in hmōi punctionū sanatiōe expēdere nō erubescāt. Tūc aūt maxīe ꝑambulanda est via dei. tunc gressus maxīe accelerādus cū hostes ꝑ tētatōes se opposuerint. Regnū eēm dei vim patiť et violenti rapiūt illud. vt legitur Matthei.xj. Illi eēm passus seu gressus apud deū soli grā et remūeratiōe sunt digni q̄s vi ꝓpulsis aut ꝯculcatis hostibus ꝑgentes ad ipsuz facim⁹. Memento etiā et illud q̄ tūc ꝓmum de egipto iuerunt filij israel cū eos coegerūt egiptij exire nullam eos morā facere sinētes. vt legiť.xij. Exo. Sic ergo ipsa tentatio tibi stimulus imo stimulatio. Stimulus eēm mortis.i. diaboli peccatum est. ꝓme Coꝝ.xij. Ipsa igitur tentatio stimulatio est. Accelera igiť gressum ꝓfect⁹ ex stimlo queadmoduz vides ipsos asinos faciētes. vel potius ꝑcussus ab hoste et ꝑuo-

catus insurge in eum et vade contra eum vt eũ euicino ꝑcutias. Et ſm ꝟ legim⁹ Surgamus.i. insurgam⁹, et eam⁹ aduersus hostes. et hec est cã (Ecce appropinq̃t qui me tradet) Nec magna glĩa est si ꝓuocat⁹ hostẽ repcutis. si passus iniuriã vindictã expetis. Sed si suscitas leuiathan.i. si aduersus te illũ ꝓuocas: ꝓ/ or illũ ꝓuocans, sicut legit in iij. Job. Maledicũt ei q̃ maledicũt diei: q̃ parati sunt suscitare leuiathan. ¶ (Adhuc eo loquente ecce iudas) Lr̃a plana est. Moraliter Adhuc deliberãte: cõsiliante: et cõsilio te ꝑparãte: et aduersus hostẽ armante (ecce iudas), i. ecce hostis et turba hostiuz. vtpote q̃ nec plene deliberare nec plene nos armare ꝑmittit sed repentina irruptiõe ꝑuenire inꝑuidos: et improuisis iaculis inermes trãsfigere molit. ido dicitur (adhuc eo loquẽte etc̃) vt nunq̃ nimis celerem reputes ꝑparationẽ tuaz: ideo etiã vt scias quãto studio laborat diabolus exturbare et dissipare cõsiliũ salutis. sciens illud xxiiij. Prouerbioꝝ. Uir sapiens, fortis ẽ et vir doctus robustus et validus. q2 cum dispositiõe initur bellũ: et erit salus vbi multa ꝯsilia. Simil'r et illud. vj. Sap. Melior est sapiẽtia q̃ vires et vir prudẽs magis q̃ fortis. Sciens etiã q2 palladẽ deam esse belli poete non imerito fabulati sunt. ¶ Ecõtrario ꝟo (adhuc eo loquente), i. peccatore de peccato ipso deliberante q̃liter ipm faciat. (Ecce iudas etc̃.) q̃si ex tunc debet esse turba virtutũ cum ipso duce suo vt ipm cõꝑhendat. Tunc em̃ debilissimus est et oĩno inermis. in oĩbus em̃ que peccati sunt ĩfirmior est cogitatio. Et hec est oportunitas quã ꝑus iudas quesiuisse significat⁹ est. Hac ergo oportunitate iudã aduoca ceterãq3 virtutũ cohortem qui teipm vis capere vel aliũ salubriter. vt ante languorem adhibeas medicinas. sic̃ dicitur. xviij. Ecci. Nisi cuz mala ꝑ lõgas inualuere moras Judas in hoc loco rõne sceleris id est ꝓditõis: diabolum et viciũ quo tentat significat. Attẽde aũt quia dux cohortis ꝓditor est. Cohors em̃ viciorũ nisi per ꝓditorem nihil potest in nos. Vnd in ꝑmo Actuũ

dicit Petr⁹. Quia iudas dux eoꝝ fuit q̄ cõprehẽderũt iesuȝ Proditio illa duob⁊ facta est modis Salutatõe scȝ ⁊ osculo. Osculaᷓ peccatorē diabolus dum os suũ ori eius blãdiendo ꝯiungit. Os diaboli ē ipm qđ ꝯcupiscit. illo etem̄ nos absorbet ⁊ deuorat. Os nostrũ intellectus est. Os ergo suum ori pctõris ꝯiungit: dũ ꝯcupituȝ ipm ītellectui ei⁹ ꝑ cogitatõem iũgit. Salutatio eius ipsa cogitatio est qua blãdiᷓ dũ voluptatē aut aliđ qđ cõcupisciᷓ suggerit. Quia ergo hmõi osculo ⁊ salutatõe mors tua ꝓdiciose q̄riᷓ o peccator: exhorre osculũ diaboli. declina aut elide ꝓditõeȝ istã: ⁊ salutatiõi ꝓditiose ne credideris. Audes ne o aĩa xp̄iana: sponsa regis celoꝝ osculari adulterũ in oculis spõsi tui Audes ne salutationeȝ ab eo audire quē nõ dubitas esse excõicatum. Scias osculũ ⁊ salutationē ꝓditiose tm̄ porrigi et offerri. hoc em̄ signum dat cohorti vicioꝝ ⁊ dmonũ dux cohorᷓ (Quẽcũq₃ osculat⁹ fuero ipse est tenete eũ) Et si nõ times ipm ꝓditorem: time cohortem quã secũ ad te capiendum adducit. Attẽde aũt ⁊ q̄ sit cohors ista q̄ venit cũ gladijs ⁊ fustib⁊. Juxta Johãnē ꝯo in. xviij. (Cũ laternis ⁊ facibus ⁊ armis) Hec est diabolice ꝓcessionis ornat⁹ ⁊ apparatus. Laterne sunt consilia illa carnis aut mundi quibus de perpetrãdo pctõ: aut oportunitas: aut auxiliũ: aut aliđ pctī amminiculũ queriᷓ. Laterna em̄ lucerna est ĩ pelle inclusa. que et ab ipsa pelle cõseruaᷓ. ne illã ventus extinguat. Lucerna ista sapīa mũdi est vel prudentia carnis in pelle carnis vel mũdi inclusa vel custodita. Mundus enĩȝ et carnalitas due pelles sunt tm̄. ideo inquã pelles q̄a nihil habẽt nisi exteri⁹. int⁹ eniȝ vacua est ipsa carnalitas similiter ⁊ mũdus. Unđ ⁊ om̄es mũdani pelles tm̄ sunt nihil habentes intus. ꝓpter quod ⁊ ꝑ herodē ⁊ herodianos mũdus ⁊ mđani signᷓ. Herodes em̄ pellice⁹ vł pellˀglia et herodiani pellicei vel pelle gˀiosi. Nisi pellis ista lucernã hmõi custodiret vẽt⁹ eã. i. spũsſctũs extigueret Sȝ ađo hodie pellib⁊ hmõi ĩclusa ē lucerna ista vt nullus diuīe apitiõis flat⁹

ad eam possit attingere vl' penetrare. Manifestuz em̄ est q̄ diligentia lucerna ista accēdatur ꝛ custodiat. Faces ꝟo sūt flāmātia desideria siue carnis siue spūs: dūmodo mala sint. Gladij ꝟo sunt spēs concupiscibiles Juxta verbū Hieronimi dicētis. Gladi⁹ flāmeus species mlier̄. Similr ꝛ species q̄ dolorē ingerūt et dolorē trāsfodiūt. sed queādmodū tela melle liniunt vl' gladij vt vulneri toxicū addāt. Sic tela mellica sunt species ꝯcupiscibiles. Tela ꝟo fellica q̄ solo odore et vulnere occidunt. oīa illa sunt q̄ dolorem nobis noxiū ingerūt. Unde ꝟba detractionū ꝛ adulationuz duo genera teloꝝ sunt. Juxta hūc modū dicuntur oīa illa. Filij hoīm dētes eoꝝ arma et sagitte Et illō. ix. Hier. Extēderūt linguā suam sicut arcū mēdacij. sagitta vulnerans lingua eoꝝ. Et illō. xxv. Prouer. Jaculū ꝛ gladius ꝛ sagitta acuta homo q̄ loquit ꝯtra ꝓximum falsum testimoniū. ꝛ hec q̄dē sunt arma impugnatōis. Arma ꝟo ꝓtectionis ea hic accipienda sunt q̄bus peccata vl' excusando vel defendēdo ꝓtegimus. Fustes ꝟo quecūq̄ timorē incutiūt. Cohors q̄ diabolica cū laternis carnalium mūdanorūq̄ cōsilioꝝ: cū facibus flāmātiū maloꝝ desideriorū que faces de pira infernali extrahunt: aut in illa fornace ignis infernalis accenduntur cū armis specieꝝ ꝯcupiscibilium aut ꝯtrariaꝝ cū fustibus terribiliū ad capiendum miseꝝ pctōrez venit. ꝛ hoc duce ꝓditore. vt diximus. qδ possumus accipe in fomitē ꝓpter id qδ iudas dr̄ scarioth: qδ interp̄tat memoria mortis. Fomes em̄ mortē nostrā nob incessanter repetit et rememorationē nobis illius facit. Ipse em̄ etiā nobis post baptismū in q̄ vetus hō morit vt q̄ddā memoriale mortis remanet. Ipm etiam pctm̄ ꝯcupiscēdi nobis q̄si ad rememoranduz incessanter repetit. qδ q̄dem pctm̄ vera mors nr̄a est: si ipsū p ꝯsensuz admiserim⁹. Fomes iste ꝓditor est q̄ sp nobis ad delectationē carnalē offerens blandit: ꝛ sicut exposuimus salutat ꝛ osculat. Et hic reuera est dux totius cohortis vicioꝝ. q2 et p̄mus est ad tentandū; ꝛ tota cohors viciorū

ex ipso est: aut causalr aut oc-
casionaliter. Quotiēs ꝗ tēta-
ris o peccator ꝑmū ab ipo iu
da tibi caueto. deinde horren
dam illā ꝛ vere infernalez co-
hortem circūspice. Ex armis
enī ꝛ facibus ad quid veniat
ipsa cohors. qꝛ non nisi ad ca
ptionē et mortē tuā euidenter
agnosces. Mira dementia ꝛ
extrema cecitas: arma ꝛ gladi
os ꝛ fustes ꝓ ornatu ꝓcessio-
nali recipe: faces ꝙ ad vrendū
accēse sunt ꝓ cereis amplecti.
festū infernale apud te agi nō
dubites: vbi apparatus iste ꝓ
cessiōis et ornatus ministroꝝ
cōspicit. Potest ꝛ intelligi iu
das Moralr confessor vl' ꝑ-
dicator. qꝛ ꝛ iudas ꝯfessor in
terptat aut cōfitēs. Predica-
tio ꝓo cōfessio ꝗdā est verita-
tis simul ꝛ laudis. hic ꝑmꝰ vl'
hec prima et in salubri cōpre
hensiōe peccatoris. Huiꝰ sa-
lutatio ipsa verbi dei ꝓpositio
Uerba enī ꝑdicatōis vel ex-
hortatōis salutes sunt, de ꝗbꝫ
dicit Qui mādat salutes Ja
cob. Osculū ꝓo applausus et
ꝯgratulatio ꝙ ac gaudere de
bent penitēti vel audiēti. In
ꝙ memores esse debēt ꝯfesso-
res et ꝑdicatores. qꝛ osculo et
salutatōe ꝑcedentibꝫ a cohor
te captꝰ fuit dn̄s iesus ꝗ in fa
cto illo figurā expressit penitē
tis. Potest tamē totus ille ap
plausus festiuꝰ ꝛ dulcedo af-
fabilitatis ꝗbus suscipiēdus
est penitēs in osculo iude ꝛ sa
lutatōne intelligi. Ceci sunt et
mortis ipsoꝝ penitentiū rei ꝛ
dn̄ice captōis quā iugiter in
memoria ad ipaꝫ sui officij in
structionē hr̄e deberēt. obliti
penitus ꝛ ignari qui ꝓ saluta
tione probra ꝛ maledicta: pro
osculo morsum penitētibꝫ of-
ferunt vel potiꝰ inferūt. Alia
ꝗdem via ꝛ alio mō capi po-
tuit dn̄s iesus ꝙꝫ salutatiōe et
osculo, sed in seipo docere vo
luit ꝛ instruere doctores et cō
fessores de salubri penitentiū
captiōe. Mordes o cece cō-
fessor queꝫ osculari debebas
dū ī initio ei acriter imprope-
ras ꝙ fecit ꝓ salutatōe latratū
canū imo vlulatū lupinū in-
sonas: nō attēdens illud vul
gare ꝓuerbiū. quia nō capi-
unt aues tractacijs. Capien-
dis auibꝫ similitudo sonitus
sui aut garritus ꝑtendit, sic et
tu verba infirmitatis ꝛ com-
passionis penitenti exhibe, ef
figia cōforma: ꝛ figura ei vo

cem tuam si vis vt ad paratā tendiculaȝ veniat. illaqāndis auib⁹ ꝛ capiēdis piscib⁹ escula coram ponit᷑ que eas attrabat: nō corā quod eas terreat nec ibi vir tenēs baculū statuitur vt eas abigat. Latratu canū ꝛ inclamatiōe nō capiunt᷑ latrones: sed poti⁹ ammonētur vt fugiāt. Nec vlulatu lupino oues aut agni. Liberare velle latronē vident᷑ qui ei pclamauerint. Similiter ꝛ volucres q̄ eis tractarijs perstrepuerit. Qui em̄ istud faciunt quid aliud q̄ȝ vt fugiāt eas instruūt. et etiā terrorib⁹ nō solū ad fugiendū adiuuant sed stimulāt et abigunt. Scalones dñi debēt esse ꝯfessores familiaritate et affabilitate psiles pctōrib⁹. vt sua silitudine eos ad se ꝛ circa se attrahāt. Pulli gallinaꝝ deo capiendi sunt. et hoc p te velut scaloneȝ dñi. tu aūt miluū voce et rostro et plumis scȝ exteriori ꝯuersatōne te exhibes. Recordare q̄d iudas fecerit. i. q̄d facto suo tibi faciendū scriptura relique rit. Osculari debes filiū rediuiuum q̄ mortuus fuerat ꝛ reuixit qd in Luce. xv. expsse pr ille celestis cadens sup colluȝ filij p̄ gaudio te docuit de regione longinq̄ pcti q̄ pegre pfectus erat reuertit᷑. q̄nta inurbanitas imo ihūanitas quāq̄ȝ lōga ꝯsuetudine de tā longinqua et diutina pegrinatione reuertēti filio affabilitatis et aggratulatōis osculū denegare. Attēde etiā q̄ inter penitentē et deuȝ ab eo tpe q̄ dixit Confitebor: pax reformata ē et remissa ei impietas peccati sui. Pax ista hmōi osculo firmanda est. ꝛ mrimoniū qd q̄ si deuotio in ipsa cōtritōe per cōsensum in dei volūtatē faciendā ꝯtraxit: eodē osculo confirmandū. Portā te debes exhibere: nō murū: vt p te penitens introeat. Apta est ei aula celestis et tu clausum ei adhuc tenes atriū. In ipm thalamū celestis sponsi admittit᷑: et tu ipsum excludis ab atrio p̄sentis eccl'ie. Absoluit eum pontifex xp̄s dñs ꝛ tu eū adhuc ligatum tenes. Salutatione ꝛ osculū debet sequi turba multa cum gladijs et fustibus: nō p̄cedere. Turba multa ista cetus est virtutū. et oīa per cōtrariū p̄cedenti exposi

tioni accipim⁹. Potest intelligi turba mlta cū gladijs ꝛ fustibus tota multitudo eorū q̄ pctā sua modis q̄buslibet impugnant.i.siue obiurgādo siue detrahēdo. siue etiā improperādo. aut eis etiam quo minus compleant quolibet modo resistendo. propter hoc et quanto maiorem turbaȝ huiusmodi persecutorum veteris hominis circundare te.i. veterem hominē tuum videris et impugnare: tanto de ipsa morte veteris hoīs tui amplius spera de ipsa vita et salute tua et gaude: ipsamq̄ꝫ turbam velut dei succursum cōtra hostem tuum veterem hominē tibi cōmissum cum gaudio ꝛ cum gratiarūactione accipe. Recte autem dicitur iudas dux eoꝝ q̄ cōprehēdērūt iesum. qꝛ ꝛ ipse cōfessor ꝛ ipsa cōfessio que ꝑ iudā intelligūtur: introducere debēt turbaȝ virtutū ad cor penitēt̄. et hoc salutatōe ꝛ osculo quasi induitorio vestem strictā aut calciamentū. Turba em̄ virtutum vna vestis est nuptialis: sed stricta gibboso et deformi ꝛ veteri homī adeo vt eam induere donec gibbositatem et strumositatē vicioꝝ deposuerit ꝛ nec sine iduitorio qd̄ vulgo dicit̄ antboni vel trabinellum. Silr̄ ꝛ calciamenta que filio ꝓdigo pater in pedes dari iubet in.xv. Luce stricta sūt nō sine hmōi induitorio: pedes illos difformes id est affect⁹ capere non possunt. Propter quod aut larga ei calciamenta penitentiarum aptanda sunt a cōfessoribus. aut induitorio quo districtioneȝ illam penitētiarū suscipiant inducenda su nt. Intelligit̄ etiā mundus aut mūdi gloria seu felicitas per iudam. et hoc est quia per iudam potest intelligi confessio laudis vel confessio illa simoniaca de q̄ dicitur. Confitebitur tibi cū benefeceris ei. Similiter ꝛ ex ipso facto proditionis. dixit em̄ (Quemcūq̄ꝫ osculatus fuero ipse est tenete eum) et verum est de mūdo q̄ꝛ ꝓditor est et q̄ꝛ osculo confessionis et laudis om̄es eos quos sic osculatur prodit et vicijs ac demōibus tradit. Continuus em̄ successus temporaliuȝ vt ait Augustin⁹ signum est reprobatiōis

eterne:et laus mundi vitupe-
ratio est si diligentius attēdit
Timendū em̄ est vt ait Se-
neca si lauderis a turpibꝫ q̄ȝ si
lauderis ob turpia. Caue ergo ti
bi a cōfessione laudis velut a
ꝓditore. Caue tibi ab osculo
et amplexu mūdi velut a signo
dato ꝓditoribus: ꝛ velut a si-
gno tibi īminētis crucifixio-
nis ꝛ mortis infernalis. ꝛ ve-
lut a duce cohortis vel turbe
infernalis: q̄ est turba viciorū
ac demonuȝ. Uana em̄ laus
siue inanis gl'ia dux est ꝛ prin
ceps toti⁹ turbe viciorū. ꝓpter
qđ ꝛ dictū est in. x. Eccī. Ini-
tium oīs pctī sup̱bia. Ad lite
ram christū dn̄m velut iudas
osculo tradūt sacerdotes qui
eum in missa osculant̄ et simo
niace celebrātes ip̄m vēdunt.
vel cohorti vicioꝝ ꝛ demonū
q̄ in eis latet q̄ntuȝ in eis est il
lum occidendū tradūt (Quē-
cunq̄ȝ igitur osculatus fuero
ipse est) vobis tradit⁹ ꝛ expo-
situs: o demones ꝛ vicia sub-
intellige. Quī igit̄ osculū illđ
tanto studio tantisq̄ȝ laboribꝫ
et tantis sumptibꝫ atq̄ȝ stipen
diȷs venenatis gladios et fu-
stes ꝛ mortē osculū ip̄m seq̄n-
tes attende. Magna et p̱nici
ciosissima cecitas in tāta tur-
ba solum iudam posse videre
tanta est turba armatoꝝ et ce
citas mētibꝫ: solus iudas ob-
tegit ne eā agnoscere aut etiā
videre valeāt. Uide miser q̄a
mūdus nihil aliđ est q̄ȝ iudas
cū cohorte vel turba carnifi-
cū: gladios ꝛ fustes ad te tru-
cidandū gestātiū. Statim vt
iudā vides turbā illā inferna
lem adesse aduertito. Heu q̄t
sunt p̱ te q̄ nō nisi iudaȝ in to
ta illa turba. i. in mūdo vidēt.
Hi sunt q̄ solaȝ ꝯfessionē lau
dis vanissime vel solū ꝓdito-
rem. i. familiaris viciȷ osculuȝ
ꝛ salutatōeȝ. i. blādicias ac de
lectationē in mūdo ꝯspiciunt
Turbā ꝟo vicioꝝ vel demo-
nū a q̄ detruncant̄ et fustigan
tur videre nō sufficiūt. Recte
aūt faces ꝛ laternas turba il-
la habuisse dicit̄. Habet eniȝ
turba illa viciorum et demo-
num quibus se prodat ꝛ ma-
nifestat videntibus. et non in
solo iuda vel osculo eius ocu
los cordis figētibus. ipsa q̄p-
pe feditas: laboriositas: sum-
ptuositas: extremaq̄ȝ penali-
tas vicioꝝ velut faces ꝛ later
ne sunt quibus spectātes ad
se ꝯgnoscenda illuminat. Si

quis aũt totaʒ vniuersitatem istã blandientiũ ꝛ aduersanti um diligenter attendit: turbã esse gladios ꝛ fustes gestantẽ: nobisq; velut iuda duce. i. di abolo captõem ꝛ morte inten tantẽ manifeste ꝯgnoscet. At tende o xpiane in q̃nto discri mine ꝛ inter q̃t pericl'a tibi vi uendũ est. qꝛ q̃cũq; ocl'os du xeris: nihil aliud q̃ʒ iudã cum gladijs ꝛ fustib⁹ tibi captiõeʒ et mortẽ intẽtantib⁹ vides Et hoc est qđ legit̃ i. ix. Ecci. In medio laqueoꝝ ingredieris ꝛ sup arma dolentium ambula bis. Qđ aũt addit̃ a Marco in. xiiij. (Ducite euʒ caute) bñ refert̃ ad vicia: q̃ tãta cautela peccãtes ad crucẽ ifernalẽ du cunt: vt etiã hic ipsi q̃ ducunt̃ ignorẽt. Vel ꝓpter hoc dictũ est istud. qꝛ iuxta lr̃am ideo dꝛ (ducite eũ caute) ne turba ip sum eripet: ne factũ illđ si for te in palam veniret impedire tur. Hac cautela ducunt̃ ad crucẽ ꝛ mortẽ infernalẽ: qui la tebras pctõꝝ suoꝝ querũt. et ne innotescant totis studijs ꝛ virib⁹ elaborant. Et hoc totũ faciũt ne impediant̃ ab explẽ dis libidinib⁹ suis. Hi simi les sũt volẽtib⁹ suspẽdere se: q̃ fores claudunt ꝛ oĩa diligẽter obstruunt ꝛ obserant ne forte adueniat eis succursus aut p̃ sidiũ et ne q̃ mõ impediat̃ ei⁹ suspẽdiũ. Similes etiã sũt vi atoribus q̃s latrones de ipsa via publica abducũt ꝛ ad spe lũcas ac latebras suas vt ibi eos occidant adducũt. Late bre demonũ absconsoria sunt et occultatões pctõꝝ. illuc de ducũt te infernales latrones vt ibi te occidãt ꝛ deuorẽt. sa gittant em̃ in obscuro rectos corde. et ipsi sunt q̃ deuorant paupem in abscõdito. sicut le git̃ in. iij. Abacuc. Exultatio eoꝝ sicut eius q̃ deuorat pau perẽ in abscõdito. Verũ etiã est ad lr̃aʒ: qm̃ turba ipsa ho minũ p pudorẽ aut erubescẽ tiam multos eripit de mani bus demonum. Cautissime aũt ducunt̃ ad infernale pati bulũ qui in stulticijs suis sa piẽter se agere credunt. qđ in eis accidit q̃b⁹ auaricia pui dentiaʒ se mentit̃. Timiditas cautelã. Remissio ac dissolu tio animi mãsuetudinẽ. Cru delitas iusticiã. sic docet Gre gori⁹ sup Ezechieleʒ. Hi sub spe ducendi ad regnũ: ducun tur ad patibulũ. Similr̃ ꝛ ni

mihi virtutum zelatores, ppter qđ dic Salomõ in .vij. Eccs Noli esse nimis iust⁹ Est em̃ iustus qui perit in iusticia sua Magna cautela ducunt he-retici ad crucẽ infernalẽ, simi-liter hipocrite. Per viã em̃ q̃ ducit ad regnũ: viã dico con-uersatõnis exterioris ducunt oẽs peccatores ad penã infer-nalẽ, queadmodũ canis ostẽ-so sibi pane vl' osse. sic em̃ dia-bolus ostẽdit eis esculã ↄcu-piscentie sue: quã iugiter inse-quẽtes p mortẽ in carnificinã infernalẽ velut oues occisio-nis incidunt. Moraliter ꝓo pctõres salutat dñs duz ꝟba salutis. i. salutarẽ exhortatõez eis p p̃dicatores vl' p internã visitationez loquit. Osculat dum signa dilectõnis illis in largitõne beneficioꝝ exhibet De his dicit cõfessoribꝫ (quẽ-cũqꝫ sic osculat⁹ fuero ipse est) vobis q̊dem ad capiẽdũ ꝛ te-nendũ traditus (tenete eum) queadmoduz aũt q̃ incidit in laq̊os. aut ferã q̃ incidit ĩ rhe-tia. Ipsi ꝓo et rhetia istaꝝ di-uinaꝝ ꝑmissionũ atqꝫ blandi-ciaꝝ q̃ ad capiendos pctõres velut feras corã expãdit dñs austeritate sua ꝛ iracundia: et mordacitate dirũpũt atqꝫ di-lacerãt: p̃ dãqꝫ pctõꝝ deo desi-derãtissimã eidẽ auferũt ꝛ ad diabolũ refugãt et toti celesti curie tantũ gaudiuz auferunt organaqꝫ sctõꝝ angeloꝝ ab il-lis tãtis tamqꝫ iocũdis laudi-bus dei suspẽdũt: simulqꝫ pec-catori vitã atqꝫ salutem. ange-lis gaudiũ. deo ꝓo laudem et gl'iam auferũt. In ipsos ergo pctõres homicide sunt. in de-um impij. in angelos hostes. His eisdẽ cõfessoribꝫ ꝛ ꝑlatis dr (ꝛ ducite caute) Nulla em̃ fera aut piscis aut auicula de manibꝫ tenentis facilius effu-git aut illabit q̃ꝫ misera corda peccãtiũ aut penitẽtiũ de ma-nibꝫ dei ꝛ de cõsilio magistro-rũ. Nihil em̃ hũano corde fu-gati⁹. nihil oneris ꝛ iugi ĩpa-tienti⁹. nihil ad custodienduz ac recludendũ difficili⁹. Me-rito ergo caute est ducẽdũ. q̊a omne q̊cq̊d ei occurrerit deo eripe ꝛ auferre põt. Non em̃ populus vel turba necessaria ad eũ in suã mortẽ ꝛ ꝑniciẽ li-berandũ a seruitute ꝛ captõe dñi. q̊cq̊d ei vel sensu vl' cogi-tatõe occurrerit illõ ad se tra-bit ꝛ alijs abripit. nõ est ape-rienda ianua carceris atqꝫ cu

stodie.nō est ei necessari⁹ magnus ac patēs exitus:p oē foramen:p oēm rimulā elabit᷑ ꝛ effugit. Caute igit᷑ ducēdum est cor humanū. qꝛ nō solū a suis.i.a genere vel semie suo: qđ intelligim⁹ bona opa ꝛ virtutes.sed etiā ab inimicꝭ ꝛ hostibꝫ eripit᷑ ꝛ liberat᷑. Ipsa em̄ bona sua p supbiaꝫ deo illud eripiūt.simil'r ꝛ mala sua qñqꝫ p desperatōeꝫ. Uide ģ qnta cautela sit ducendus miser pctōr.cui ab ipis custodibus ac ductoribꝫ suis adeo cauendū est. Custodes em̄ eius atqꝫ ductores: opa penitētialia sunt atqꝫ virtutes:q̄ qñqꝫ ipsum deo auferūt:dū inde p̄sumit atqꝫ supbit. Qđ aūt sequitur (Dixitqꝫ illi Jesus :amice ad quid venisti) Insinuat nobis diligēter ac sollicite ꝯsiderandū esse ac discutiendū ad quid iudas.iudas.i.pditor.i. blandimētū ipm tētatōis veniat.hoc em̄ ꝯsiderato atqꝫ p̄cognito nō solū a turba seq̄nte declinabimus.sed etiā ipm osculū velut morsum mortiferū:velut captōis ꝛ mortꝭ nob īminentis signū p̄nunciuꝫ fugiemus. Qui declinat osculū nō timet turbā:et supato pditore atqꝫ repulso:totus seq̄ns exercitus dispgit᷑ atqꝫ cōterit᷑. Bene ergo dicit᷑ (Amice ad q̇d venisti) simulās te osculari : đꝛ potius mordes ꝛ deuoras.simulās ingressum pacificū:ex osculo blādimenti abscōdens et opiens illo fustes: faces:ꝛ gladios. Quis hoc attendat in osculo ꝛ nō ab ipso velut mortifero morsu resiliat? Quis osculari serpentē affectet ꝛ nō potius ab ipo morderi timēs:refugiat osculum? blādimētū scꝫ tētatiōis: osculū serpētis est.aut veri⁹ morsu sensualitatis scꝫ: aut concupiscētie carnalis:quā btūs Augustin⁹ sup oēm serpētē appellat. Uel serpens antiqu⁹ ipsa cogitatiōe noxia alloq̄ns nobisqꝫ blādiēs iuxta supiorem expositōeꝫ cōgrue accipi pōt. Cōsiderare ad q̇d veniat pditor:q̇d aliđ est q̄ꝫ ꝯsiderare finē aduent⁹ eius.i.pctī:q̇ vtiqꝫ mors est.sicut legit᷑.vj.ad Roma. Nūc ģ finis illoꝝ mors ē In quo vno scꝫ in ꝯsideratione finis liberatio nr̄a est. Uñ Ecci.xxviij. Memēto nouissimoꝝ. ꝛ eiusdē.xviij. Memēto ire in die ꝯsūmatōis. ꝛ eiusdem.vij. In om̄ibꝫ operibus

tuis memorare nouissima tua et in eternū nō peccabis. Habet q̄dem pctm̄ in capite .i. in initio sui vnde ledat ꝛ vulneret. sed in fine suo habet ꝛ gestat antidotū q̄ sanet. Habet venenū in solo capite. sed tyriacā cōtra illud habet in fine. Habet em̄ pctm̄ blādimētū ꝛ illecebrā qua occidit in capite .i. in initio. sed penā qua sanet habet in fine. Pena em̄ que delectatiōē pcti sequit̄: si p timorē velut in potionem ꝛ antidotū assumit̄: totum delectatiōis expellit venenū: totā q̄ vitā et amorem pcti extinguit. Uñ illud Ecc̄i. Timor dñi expellit pctm̄. Silr ꝛ illō Cōfige timore tuo carnes meas .i. carnales ōlectatōes atq̄ ꝯcupiscētias. Occidi igit̄ tm̄ volūt ꝛ nō sanari q̄ de capite pcti .i. blādimento voluptatꝭ solo sumūt vel comedūt. finē ꝑo attendere negligūt Hi em̄ solū venenū auidissime hauriunt. tyriacā aūt exhorrēt atq̄ fastidiūt. Cur amicū iudam vocat dñs. vel q2 talē se simulabat. vel q̄a iure se talē exhibere deberet: hoc dixit. Moraliter ꝑo amic⁹ est pditor vl' tentator omnis facti: ꝛ si non intentionis. Ipsa em̄ tentatō cibus est ꝛ nutrimētum noui hoīs. Tentatiōib9 em̄ pascūtur: nutriunt̄: augent̄ ꝟtutes. que sunt mēbra noui homis. Has ergo q̄ ꝓparat et infert: quid aliud q̄ dapes varias ꝛ fercula velut cocus preparat ꝛ velut dapifer corā ponit virtutib9 atq̄ ministrat: munera et alia bñficia nobis tentādo largit̄. ꝓpter qō reuera amic⁹ ē facti: dū ea facit que amicicie sunt: bñficia scꝫ ꝛ cōmoda largiens. Probatio em̄ dilectionis exhibitio est operis. vt ait Gregori⁹. Est igit̄ amic⁹ quia bñfactor facti saltem: ꝛ si non intentōis. Recte eū amicum vocat dñs ad bñficia respiciens: nō ad intentionē. ¶ Nō aūt scribit Johānes in .xviij. (Quia Jesus sciēs oīa que futura erant sup eū: pcessit ꝛ dixit ad eos) scꝫ ad turbā q̄ conuenerat ad cōprehēdendū eū (Quē queritis) Quecūq̄ enī sit intentio tētationū hoīm: tamen q̄d vicia et demones q̄rant in tentatione diligēter attendendū est. Respondēt em̄ ipsa vicia ꝛ demones ipsa veritate nō voce. quia nos ipos querunt: nō nostra. et hoc est

quod illi dicũt (Jesum nazarenum) hoc ē qȝ legit in libro Machabeorum. Bellũ contra nos est. Sic legit i. xiiij. Genesis. vbi rex sodomorũ dixit ad Abraã. Da mihi aĩas: cetera tolle tibi. Et aũt dño Jesu dicente (Ego sum. Abierũt retrorsuꝫ ⁊ ceciderũt in terrã.) Juxta lrãm potestateꝫ in hoc et maiestatē diuinitatis ostendit. In hoc etiã ꝙ ad noĩationem suã psecutores ceciderũt ipsa maiestate nomĩs deterriti: oĩqꝫ virtute ꝓuati: q̇d nob in nostris tētatõibꝫ faciẽduꝫ sit edocuit. Primũ qꝛ nosipsos scꝫ q̇d vel q̇ sumus manifestare debemus hostibꝫ. Nõ ostẽdit se hoĩem q̇ pulsantibꝫ vicijs beluinis: ⁊ ab excellentia et nobilitate ꝯditõis hũane tã alienis tamqꝫ discrepantibus non solũ nõ ea repellit. neqꝫ tanq̃ꝫ belua velut impetu naturali ⁊ auiditate ea excipit. ſꝫ tanq̃ꝫ vile miserabileqꝫ eorum mãcipium quasi iurate ꝓfessionis ⁊ obedientie subdit' officiosissimo famlatu atqꝫ festino illa suscipit. Si te igitur hoĩem ostẽderis: ea scꝫ dignitate tua idignissima reputãs et q̃ decet indignatiõe conculcans atqꝫ pijciens: statim retrorsum abeũt: ⁊ in terraꝫ. i. in infimũ infirmitatis et impotẽtie cadũt. Noli igit fieri sicut equus ⁊ mulus q̇bꝫ nõ est intellect'. Exhibe igit te eis qȝ es ⁊ q̇ es naturalr ac ꝑ gratiã nõ qȝ te facere moliũt. Sciant ⁊ expiant te esse hoĩem. in dignatiõe ⁊ cõculcatione suã non glorient te deformasse in beluã brutalem ex impetuosa ꝯcupiscẽtia tua. Silr et cũ vicia diabolica tẽtant nõ te demonē ꝓpriũ scꝫ eorum seruum et habitaclm inueniant. sed hominē. i. hosteꝫ atrocissimũ experiant ⁊ sentiãt. ne illud ȝ te dicat. Hõ cũ in honore esset nõ intellexit: compatus est iumentis insipientibꝫ et simil factus est illis: q̃tũ ad vicia diabolica ⁊ infernalia: que sunt inuidia. sꝑbia. ira. et odium. Edocemur etiaꝫ ⁊ illud q̇a in noĩe dñi Jesu ꝑsciẽtiaqꝫ ei' et virtute mors est ⁊ casus hostium nostrorũ. ꝓpter qȝ in oĩ tentatõe nostra atqꝫ discrimine aduocare ãmonemur nominare virtutē eius atqꝫ ꝑsentiã: quã hostes ferre non pñt. Et si nomē alicui' strenui fortisqꝫ bellatoris nõnunq̃ꝫ ad-

uersarios eius deterret. quid nobis sperandū est de nomīe dn̄i saluatoris. Attēde ⁊ illud quia nullus est exercitus: nullus potens ⁊ nobilis q̄ nō habeat nōis alicu⁹ insigniū: cuius acclamatōe ⁊ suos ad strenue agēdū animet: et aduersarios se deterrere cōfidat Sic et his quoꝝ milicia est vita super terraꝫ atq̄ tentatio vt dicitur Job. vij. insignium est inuocatiōe acclamandū eisdem Tu ḡ sine acclamatione hui⁹ insignij nunq̄ p̄sumas cū hoste cōgredi. quēadmodū et in ꝯgressib⁹ visibilib⁹ hoc diligēter obseruat̄. Qd̄ aūt scd̄o dicit (Quē queritis) diligētie nostre sollicitudinis ammonitō est. Hoc aūt qd̄ secūda respōsione cōp̄hēdi se patit̄: figurat eos q̄ in initio tentationis strenuiter agūt: celeriter autē deficiūt: similes bellatorib⁹ q̄ nō habent nisi p̄mū impetuꝫ similes etiaꝫ militib⁹ quib⁹ d̄r deesse anhelit⁹. ⁊ vt vulgo d̄r caudaꝫ ei faciūt. vulgo altine. et hac sola de cā deficiunt atq̄ succūbunt: cum alias strenuissimi sint: vicꝫ q̄a non possunt diu tenere anhelitum. hi offrebeffam vulgo dicit̄ dn̄o faciūt: ⁊ vt vulgo dicit̄ caudā ei faciūt. Hi etiā ab anteriori homīes sunt. i. a facie ⁊ capite A tergo ꝟo ⁊ cauda pecudes ac demones: monstra in oculis dn̄i horrēdissima. Qd̄ addit Johānes in eodem capl̄o ⁊ ceteri p̄termittūt (Si me q̄ritis sinite hos abire) iuxta literā planū est. q̄ꝛ discipuloꝝ liberatōeꝫ volebat. Juxta ministeriū ꝟo oīm electoꝝ solus capi volebat: vt captōem eternā oēs sui euaderent. Solus mori vt in eternum viuerent. Solus affligi vt illi eterna felicitate gauderēt. Moraliter ꝟo in tētatione tribulationis nosipsos exponere ammonemur q̄ p̄lati alioꝝ cōstituti sumus vt subditi euadāt. sic ipsemet dicit Johis. x. Bon⁹ pastor aīaꝫ suā ponit p̄ ouib⁹ suis. Moral̄r etiā q̄ꝛ discipulorum noīe virtutes ⁊ dona super⁹ accipimus: tribulationibus nos exponere debem⁹ vt discipulos hm̄oi saluem⁹ atq̄ seruemus. Mira cecatissimaq̄ demētia p̄ mēbris ipsius asini vel equi saluādis p̄pria mēbra exponere. maior autē incompabil̄r ne vel leuē stimulatōem asin⁹ ipse patiat̄

hoc ipm facere. Mēbra ppa noui homis virtutes ꝛ dona sunt. Equus vel asinus caro nostra. Quid vilius membra illa spūalia noui hois p saluā dis asini sui.i.corpis:trib9 aut quatuor pilis.i.crinib9 expo/nere. Hi sunt diabolici mar/tires q̄ p volūtate eius faciē/da tā dira patiunt. Qn̄qꝫ etiā vt a leuissimo vēto sibiloqꝫ te nui portat asino:nou9 homo tot9 gladio ꝛ igni durissimisqꝫ tormentis exponit. qđ in illis manifestum est qui timore de tractionū et rumusculoꝝ ma/ledicoꝝ ne de ipsa scꝫ honesta te a maledicis insultet: ne q̄si nomē malū ꝛ crimē pappillar die eis īpingat. aut bona age re dimittūt: aut mala faciunt apte. poti9 volētes diabolici esse aperta inhonestate exteri us ꝯfessores. et dira morte no ui hois interius martires in/fernales:q̄ꝫ p dei honore et sa lute ppria sibilum aure ptenu is tolerare. Mēnto igit ver boꝝ ducis ac principis tui in omni tribulatōis discrimine. (Si me querit)o tribulatio/nes (sinite hos abire) He sūt oues vniuscuiqꝫ electoꝝ pascē/de tradite fideiqꝫ eius custo/diende atqꝫ cōmisse. Pro his quib9 tenet vnusquisqꝫ aīam ponere. Mira dementia aua roꝝ qui vt denariū vel numū seruāt anīas ponunt. Hi sūt martires moniales vl' obola res vulgo maaillaus:et reue/ra meretrices publice ac vilis sime turpidinis que hoc foro leprosis et ribaldis infernali/bus se exponere nō abhorrēt Qđ ꝓo Lucas scribit in. xxij (Quia videntes hi qui circa eum erant qđ futurū erat:di/xerūt ei: domine si pcutimus in gladio) Moraliter insinu/at nec gladio potestatis iudi/ciarie:nec gladio verbi dei p/cutiendum. nisi cum ex celesti arbitrio processerit. Vn̄ mi/serabiles sunt atqꝫ miserrimi qui cupiditatē suam aut iram aut odium solum interrogāt. eiusqꝫ nutu aut arbitrio solo in gladio potestatis iudicia/rie pcutiunt:solo imperio cu/piditatis aut ire aut odij ex/cōmunicantes:aut aliter pu/nientes. Addiscant hic dn̄m Jesum a quo om̄is potestas est:vt legit ad Roma. xiij. so/lū esse iterrogādū soluqꝫ i pte

ista consulendū. eiusq̄ solius nutu ⁊ arbitrio feriendū. Idē est ⁊ de gladio verbi dei faciē dum. Vñ et ipse coram pilato ⁊ herode i.xix. Johānis.et xxiij. Luce:tacuit. ⁊ aplos qñ q̄ tacere iussit in.vij. Math. dicēs. Nolite sanctū dare canib⁊ ⁊c. De hoc in.v. Amos. In tpe illo vir prudens tacebit q̄ tēpus malū est. De hoc Eccs.iij. Temp⁹ tacendi ⁊ tēpus loquendi.ꝓpter hoc dicit Salomō in Prouer. Respō de stulto ſm stulticiā suam. et nō respōde. Noli interrogare loquacitatē tuā aut vanitatem qñ debeas in gladio ꝟbi dei ꝑcutere. Ipm dñm iesum exemplo aploꝝ interroga Cū dispositōne em̄ init bellum.et erit salus vbi multa ꝯsilia. vt legit Prouer.xxiiij. Vel ideo interrogant apli q̄ qñq̄ ꝑcutiēdū in gladio.qñq̄ ꝟo solūmodo patiēdū. In tentationibus em̄ carnis et i oīb⁊ his q̄s delicie vel voluptates inferunt:ꝑcutiēdū est in gladio discipline. cōcupiscētie em̄ et voluptates nō sunt patiende viuere.vita em̄ eaꝝ mors nostra est:vt legit ad Roma.viij Juxta expositionē glose prudētia carnis mors est. Hec em̄ sūt diabolici bellatores vt legit in scđa p̄me canonice Petri. Obsecro vos abstinere a carnalib⁊ desiderijs q̄ militāt aduersus aīa⁊ Cōtra hec nobis est militandū.q̄a hec militant aduersu⁊ nos. Molestie ꝟo ⁊ ignominie.p nobis militant aduersus hostes nostros atrocissimos:ꝓpriū sc⁊ sensū ⁊ ꝓpriam volūtatē. Vnđ nō solum tolerāde siue patiēde sūt. sed etiā tanq̄ đl auxiliū et succursus tota gratiarūactōe toto q̄ gaudio excipiēde. Nã autē duos gladios in cetu aplorū fuisse:scribit Lucas in.xxij his verbis (Dñe ecce gladij duo hic) Et ipse dñs respondit (Satis est) Gladios duos dei verbu⁊.ex.vj.ad Ephe.et gladium discipline vel ptātis iudiciarie congruenti⁹ accipimus q̄ q̄dem duo testamēta. Non em̄ satis est ecclesie duos gladios duoꝝ testamētoꝝ habere ad trucidatōem hostium. Necessari⁹ em̄ est ei gladius discipline vel ptātis iudiciarie quē exerit et ꝑuatī⁊ se ipm macerādo:⁊ publice subditos corrigēdo. Ex respōsione igit dñi saluatoris q̄ dixit.

(Sat; est) apparet duos istos gladios accipiẽdos esse. et ex hoc etiã q2 duo testamẽta nõ duo gladij sed vn⁹ sunt. vt dicit apl'us expsse in. iiij. ad Hebreos Viuus est sermo dei ꝛ efficax et penetrabilior oĩ gladio ancipiti. Sermo dixit nõ sermones. intus em̃ vnus sermo sunt vetus ꝛ nouum testamentũ. Est aũt vetus testamẽtum velut gladius in vagina scз spũalis intelligẽtia in voro loet vagina figuraꝝ. In nouo aũt testamẽto est velut gladius euaginatus. De hoc gladio potest ĩtelligi qđ legit. xxi Ezechiel. Gladius exacutus est et limatus, vt cedat victimas exacutus est. vt splẽdeat limatus est. et post pauca. dedi cõturbatõз gladij acuti ꝛ limati ad fulgendũ. amicti ad cedẽ. Exacuere vade ad dexterã ꝛc. ¶ Nõ ỽo sequit (Percussit vnus ex illis seruũ pncipis sacerdotũ et amputauit auriculã eius dextrã) ꝭm Lucam. Mathe⁹ ỽo addit (Simon ꝰ petr⁹ hñs gladiũ eduxit eũ ꝛ pcussit põtificis seruũ abcidit ei⁹ auriculã dextram) Misteriũ planũ est. vnus eorũ q̃ erant cũ Jesu vnus cet⁹ est platorũ atqз doctoꝝ. Seruus pontificis siue principis sacerdotum q2 in tota illa turba siue cohorte ml'titudo ĩtelligit xp̃m dñm tam in se q̃ȝ in mẽbris psequentiũ. In seruo põtificis pp̃l'us iudaic⁹ merito intelligit qui solus põtifici seruiebat. vel põtifici xp̃o seruitute timoris: licet et hoc ip̃e ignoraret q̃ xp̃m dñm suũ põtificem esse nesciebat. Vel põtifici ad l'ram seruitute obedientie. De tota igit turba psequentiũ xp̃o cqз inimicãtiũ solũ seruũ pontificis. i. iudaicuз populũ petri gladi⁹ attingit. q2 diuinus sermo ad illũ solũ puenit. Unde Nõ fecit taliter oĩ natõni: ꝛ iudicia sua nõ manifestauit eis. Simil'r ꝛ in Deutero. iiij. Que est alia gẽs sic inclita vt habeat vniuersã legẽ. quã ego pponã hodie añ oculos tuos. Huic auriculaз dextrã gladius diuini sermonis abscidit q̃si putredini et surdini sanauit. que spũalia ꝛ eterna audire nõ nouerat. Et hoc q̃ȝtum ad illos in q̃b9 surditas illa spũal' sanata est Ul' reuera abscidit. q2 vt dexterã auriculã. i. spũalem intelligentiã amitteret occasionez dedit

Eo em̃ ipso q̄ p̄cones v̄itatꝭ audire noluit et recipe p̄p̄l'us ille: ꝛ hoc faciēte inuidia: sp̄ũali intelligẽtia velut aure dextera mutilatus est. ꝛ hoc iusto dei iudicio: vt q̄ bonũ qđ itelligebat et cognoscebat facere noluit postmoduȝ intelligere nõ valeat. vult em̃ dñs vt talentũ intellect⁹ ad lucrũ ei deseruiat. Alioq̄n a seruo pigro et malo illđ aufert. vt legit̃. xix Luce. ꝛ. xxv. Math. Seru⁹ iste iuxta cõsuetudinẽ iudeoꝝ furantiũ aure mutilat̃: q̄si cuȝ q̄ in furto p̄mo vel delicto miti⁹ agat̃. in scđo p̄o vtraq̄ auris ei abscindit̃. Quasi ḡ p̄imũ furtũ hm̃õi p̄p̄li fuit legis abusio: eiusdẽ carnalis ꝛ terrena interpretatio. Scđm delictũ euãgelice veritatis ꝛ puritatꝭ recusatio. p̄ q̄ ꝛ sinistra auris ei abscidit̃ que intelligit̃ timor dñi suppliciorꝝ vicȝ. Tercium delictũ ꝯtumacia siue ptinacia: in q̄ q̄cũq̄ dep̄hẽdit̃ sine vlla miseratõe vł' expectatione patibulo infigit̃. Spes ergo aurꝭ est q̄ p̄missiões eternoꝝ bonoꝝ audiunt̃. Timor q̄ eternoꝝ maloꝝ cõminationes. aurium vtraq̄ abcisa vł' amissa. in tercio delicto scȝ cõtumacie cõp̄hẽso solum restat ĩfernale patibulũ. Timeat ergo sibi iudaic⁹ p̄p̄lus: videns sibi p̄cisam dextrã aurẽ q̄ adeo lege diuina abutit̃ vt ĩ dei p̄missiõib⁹ nihil celeste nihil eternũ aut speret aut intelligat. Timeat amplius si sinistra etiã aure se mutilatũ viderit. ita vt nec mala minata eternoꝝ suppliciorꝝ iã timeat. nihilq̄ sibi restare nisi tandẽ patibulũ si terciũ delictũ ꝯtumacie vicȝ supaddit. Vel põt intelligi p̄cussione hac amisisse auriculã. i. amissionẽ auricule agnouisse. Qđ ergo dicit̃ (abcidit ei auriculam) abcisam ei esse innotuit. Hoc em̃ plane diuino sermone claruit iudaicum scȝ p̄p̄lum sp̄ũalẽ legis intelligentiã amisisse. Vnđ. xj. ad Roma. Cecitas ex pte cõtigit in israel. Et in Esaia. vj. Exceca cor p̄p̄li hui⁹ et aures eius aggraua. i. excecandũ aggrauandũ ei p̄nũcia: ita ibi exponit̃. quõ ꝛ nos exponimus Abscidit ei auriculaȝ. i. abscisam declarauit. In simõe petro magistrat⁹ eccl'iastic⁹ itelligit̃. Unde ꝛ bñ dicit Johãnes (Simõ petr⁹ habẽs gladium) Non em̃ est magistra-

nis ecclesiasticus si nō habet gladium, sed poti⁹ larua eius id est simea vel pictura. q̄si q̄busdā coloribꝫ mitrarū: baculoꝝ pōtificaliū: sandalioꝝ: vestiūq̄ꝫ sacroꝝ forinsec⁹ adumbrata. Unde ⁊ oībꝫ eccl'ie magistris sub typo apl'oꝝ p̄cipit in. xxij. Luce (Qui non habet gladiū vendat tunicā suam ⁊ emat gladiū) In q̄ de gladio verbi dei habēdo q̄nta debeat esse sollicitudo p̄latoꝝ euidēter oñdit̄. q̄a alijs nudari p̄cipiunt̄ vt illū habeant. vnde sic sunt in nūero p̄latoꝝ habēdi p̄lati sine gladio queādmodū lignipedes. vulgo eschaces in numero pedū. ⁊ larue ī nūero capitū. Cum eñ membra eccl'ie non sint sed mēbra diaboli: solo pctō p̄sumptōis et ambitionis. et si aliud non haberent: nec capita nec pedes sunt. sed senescens ⁊ senio confecta ecclesia lignis et baculis pro pedibus vtitur. Hi non sunt de sexaginta fortibꝫ in. iij. Canticorum. qui lectulum Salomonis. i. ecclesiā tenentes gladios v̄bi dei sup̄ple manibus ambiūt. et vni⁹ cuiusq̄ꝫ ensis super femur suum. i. gladi⁹ discipline sup̄ carnē p̄pter timores nocturnos. Ad bellandū mittit̄. i. ad bellādū mūdū: carnem: ⁊ demonia q̄ prelatus ecclesie instituitur. (Qui gladiū non habet) qua temeritate ad p̄liandū accedit: homīes tempore pacis vtuntur vel videntur: et non in tēpore vel in loco belli esse qui sine gladio incedūt. Omnino enim se nolle nocere vel hostibus vel alijs ostendunt. Memores deberent esse Dauid qui veniens ad Achimelech sacerdotem petijt ab eo hastam aut gladium ne a persecutore suo saule iermis inueniretur. sicut legitur in vicesimoprimo primi Regum. Memores etiam esse deberent quia bellatores conducticij sunt. nunq̄ꝫ autem bellatores cōducticij regibus aut principibus se ostendunt ad agenda bella eorum et cōueniendum de stipendijs percipiendis nisi armatos. Offert autem se vnusquisq̄ꝫ in eis armis quorum habet vsum atq̄ꝫ peritiam. Qualiter igitur ecclesijs se offerunt. q̄l'r de stipendijs p̄cipiendis tam audacter tamq̄ꝫ p̄sumptuose cōueniunt. qui nec habēt arma

nec gladiũ:ne dicam eoꝝ pe-
riclã aut vsum Hoc mõ imi-
scẽt se ribaldi bellatoribꝫ ⁊ ex-
ercitibꝫ vt furenť ⁊ rapiãt: nõ
vt egregiũ q̃d ⁊ laude dignuꝫ
aut qḋ ad honoreꝫ pncipis ⁊
gl'iaꝫ ptineat faciãt Inermes
etiã ribaldi iaculis et gladijs
se obijciunt.sic ⁊ hmõi hoĩes
vt tpalia furenť ⁊ rapiãt iner-
mes exercitui xpiano se immi
scent. In hoc tñ ribaldis de-
teriores ⁊ viliores.qꝛ ibi nun
q̃ꝫ bellatores se simulant.nun
q̃ꝫ sibi bellatoꝝ vsurpãt stipẽ-
dia Isti ꝟo vt ea etiã rapiãt ⁊
bellatoꝝ loca effrenata impu
dentia ⁊ exercitꝰ ipsius duca-
tus vsurpare nõ vereнť.⁊ ma
gistri xpiane milicie hri volũt
qꝛ nõ solũ nõdũ diciť discipu
li eius fuerũt.sed etiã nec no-
mina nouerũt eqꝝ. Recte au
tem dꝛ(exemit vel eduxit gla-
diũ) Mistice pmũ ꝯtra iude
os q̃ gladium spũs.i. spũalis
intelligẽtie in vagina sp recõ-
ditũ ferunt.et eo nunq̃ꝫ euagi
nato sed sp inuaginato pcute
re volũt. Hi vel ludicre pcu-
tere velle videnť.vel pditiose
pcere hostibꝫ. Moraľr ꝟo cõ
tra illos dꝛ q̃ gladiũ verbi dei
velut in vagina q̃dam venu-
statis eloquij recõdunt:id so-
lum q̃rẽtes vt vagina eius re
splẽdeat. vt decoꝛ vagine pla
ceat. Hi vaginaꝝ ostẽtatores
fabricatores et mercatores: ñ
bellatores. De h̃ dꝛ Ecc̃i.iiij.
Nõ abscõdas sapiam in de-
coꝛe ipsius. Decoꝛ iste sermo
nis est splẽdoꝛ atq̃ꝫ festiuitas.
Diciť et hoc ꝯtra illos q̃ ꝟbo
dei coꝛda sua vaginas tm̃ fe-
cerũt.vt veraciter de his pos
sit dici:q̃a vagina gladij illiꝰ
solũmodo sunt:nullũ vsuꝫ eiꝰ
habentes.hi sunt q̃ verbi dei
sciẽtiã hñt:sed in eo vel eo nũ
q̃ꝫ pcutiũt.huic vagine vetu-
sta rubigĩe nõnunq̃ꝫ adheret
gladiꝰ:ita vt cũ voluerint eũ
educere nõ valeant. Alij ꝟo
hoc solũ sibi studiũ assumpse
runt vt die ac nocte gladium
istũ in vaginã mittũt. hi sunt
semp discẽtes ⁊ nunq̃ꝫ ad sci-
entiã veritatis pueniẽtes.vt
dicit apl's in.iij.scḋe. ad Thi
mo. Sp acuentes nunq̃ꝫ aũt
scindẽtes. acuẽdo ferrũ liberi
arbitrij ⁊ calibẽ gr̃e cõsumen
tes.vel ferrũ lr̃e ⁊ calibẽ spũa
lis intelligentie. Moraľr au
tem attẽdendũ est q̃ Petrꝰ nõ
aliã pteꝫ coꝛpis p̃cidit aut p-
cussit q̃ꝫ aurẽ.⁊ hoc nõ solum

quia verbũ pmo et maxime pcu
tit aurẽ. sed q̃a pmus hostis di
et maxim⁹ in aure pcutit. Au
ris em̃ porta est fidei. sicut do
cet apl'us in decio ad Roma
nos Ergo fides ex auditu. au
dit⁹ aũt p verbuz dei. In hac
porta velut ianitor diabolic⁹
surditas icubabat seu prudẽ
tia carnis aut sapiẽtia mundi
q̃ et deum stantẽ ad ostiuz in
gredi non sinebat. et hoc erat
tota nostra aduersus deũ re
bellio: totaq3 pditio dei. sc3 q̃
tota et sola salus nostra ẽ a no
bis exclusio. Primũ g̃ et ma
xime pcutiẽd⁹ fuit hostis hm̃oi
Quo pcusso oẽs pcussi sunt
et iam pierũt. q̃ pduraute nec
vnus eo⁊ perit. queãdmodũ
dicit Aug⁹ de pctõ infidelita
tis. quia eo dimisso om̃ia di
mittunt. et eo retento oĩa reti
nent Sic et pctõ intellect⁹ qð
vl' cecitas vel surditas vl' pru
dentia carnis et sapia mundi
dicit Generali aũt noĩe tene
bre vl' error vl' ignorãtia: pur
gato atq3 dimisso: tot⁹ hõ inte
rior sanus et saluus effect⁹ est.
Merito ergo pcutienda fuit
et abscindẽda auris illa vete
ris hoĩs: q̃ vel surditas est vl'
aliquid eo⁊ que nomiauim⁹.
in cuius abcisione tota vetu
stas p̃cidit et circũcidit. Me
rito pmũ sanãda est infirmi
tas cui⁹ abcisione sanitas sa
lutis spũal' est integritas. vul
nus in aure ex gladio verbi dei
fides eadem sc3 vulnus vete
ris hoĩs et salus noui. eadem
porta noui hominis et intro
itus: et obclusio seu obseratio
veteris. Bene q̃ũt sibi ɔiun
gunt q2 petrus pcussit et Je
sus sanat. Hoc em̃ potest pe
trus pcutere sc3 veterẽ homi
nem. sed occidere illum vel sa
nare nouũ nõ potest. Uel q̃a
hoc ꝓprium est dñi Jesu: sal
uare sc3 et sanare: qð ipm no
men eius indicat. pcutere vo
misterij est p̃dicato⁊. Qð au
tẽ dr (Quia vnus eorũ q̃ erãt
cũ Jesu habẽs gladiũ) bñ di
cit. q2 nõ oẽs q̃ cum iesu sunt
gladiũ habent: habẽt inquaz
ex officio. Et si cultellos habe
ant q̃si ad scindendũ et trũcã
dũ panẽ suũ multi. i. aliq̃d in
telligentie scripture q̃ sibi de
pane verbi dei decerpãt et diui
dãt qð eis ad victuz spũalem
sufficiat. nõ tñ gladi⁹ belli oĩ
bus cõmissus est. sed eis solũ
q̃b9 xpiane milicie ducat⁹ col
latus est. i. cura regimĩs aĩa⁊

cõmissa. Uel figura est istud ꝛ parabola nr̃i tp̃is in q̃ paucissimi gladiũ istũ hñt. Cauẽt eñ philistini ne faber ferrari⁹ inueniat̃: vt in israel.i.in ecclesia nisi prarus q̃ enses ꝛ lãceas spũales fabricet. sicut q̃ndam fecisse dicunt̃ in.iij. pmi Regũ. Faber ferrarius sacer doctor est: q̃ de ferro scripture enses ꝛ lãceas ꝛ sagittas fabricat. Quot eñ ꝟba q̃b⁹ corda auditoꝛuꝫ vulnerent̃ inde elicit: tot gladios ꝛ sagittas ex ea fabricat. Heu q̃ꝫ pauci fabri hmõi sunt ĩ eccl'ia dei hodie. Oẽs eñ simul vix vni balistario vel archidinẽsi sagittas fabricare sufficerẽt. Quãto minus ḡ toti bello dñi exercitus sufficiẽt ad copiã sagittaꝝ. Q aũt Johes seruũ nominat: bene congruit et ministerio nũciãs. Malchus eñ interp̃tat̃ rex cõsilij vel p̃nceps festinator. vel annũciãs declinatõem. Et reuera iudaicus pp'lus rex cõsilij cõpatiõe ceteraꝝ nationũ erat p legis eruditionẽ. vel rex cõsilij iure et si nõ facto. quia regi diuĩo cõsilio debuit et alios regere. Ul' referendũ est ad eos q̃ꝝ auris id est intelligẽtia sanata est: q̃ prius serui erant p̃cipitatiõis et ignorãtie: pcussi gladio petri: facti sunt reges ꝯsilij. Hoc est consilio se et alios regẽtes. Potest ꝛ iuxta hãc interpretationẽ q̃cũq; gladio ꝟbi dei pcussus aureꝫ illam vetustatis amittit: ꝛ extẽdẽte manũ misericordie saluatore auriculãq; eius tãgente: sanitatẽ spũaleꝫ recipit Malch⁹ iste.i.rex cõsilij accipi. Cõgruit etiã secũda interp̃tatio p̃nceps festinator de seruo scꝫ princeps effectus: ꝛ de tardo ꝛ ĩmobili festinator. Oneratus eñ pp'lus iudaicus ꝛ visco tpaliũ ꝛ onere traditionũ velociter ambulare non poterat. tpe gr̃e sicut ceruus saliuit. sicut dicit dñs p Esaiã.xxxv. Tũc saliet sicut ceru⁹ claudus. Pri⁹ eñ claudicans pp'lus iudaic⁹ queadmodũ significatũ est in claudicatiõe Jacob Geñ.xxxij. et hoc pcussus a Petro: q̃ spãliter deputat⁹ fuit iudaico populo. Uñ apl'us in.ij.ad Galathas. Qui opatus est petro in apl'atum circũcisiõis: opatus est ꝛ mihi inter gẽtes. Significat et ista percussio petri stultã pcussionẽ q̃rundam nescientiũ vti ꝟbo dei q̃ aurẽ intelligentie quã verbo dei apire debuerãt: indiscrete cõtur-

bateq̧ loquētes poti⁹ ꝑcutiūt ꝛ ꝑcidūt, ꝛ dū lucem vere cognitōis infundere deberēt: tenebras erroris poti⁹ ingerūt Auditoribusq̧ q̄s sanare debuerant tenebras erroris potius ingerūt. Auditoresq̧ q̄s sanare ꝛ reformare debuerāt: aure intelligētie dānatos aut vulneratos vel mutilatos remittūt. His tñ q̄s illi vulnerauerūt dñs iesus ꝑ extēsiōez man⁹.i.mīe largitatē sanitatē nōnūq̧ restituit. Dicit etiam malch⁹ annūciās ōcliatōez.q̄ eñ ꝑus leg̃ obſuātiā annūciabat:mō annūciat ōclinādū ab ea. vl' q̄ iudaic⁹ ꝑplus ex lege maxie timorez annūciabat in q̄ declinat a malo. vt legit Prouerb.xvj. In timore dñi declinat a malo. ꝛ in.xiiij.eiusdē. Timor dñi fōs vite vt declinet a ruina mort̃. Vel annuncians declinatōem ipsaz legis lrām q̄ declinatio erat a recto nō rectitudo:eū tñ ille ꝑ rectitudine annūciabat Hoc ipm ad prudētiā carnis et ad alia q̄ diximꝰ referēduz ē. Illa eñ annūciat q̄ eis cecati atq̧ repleti sunt. De abūdātia eñ cordis os loq̄t. vt legit.vj.luce. Intelligit et ista ꝑcussio petri ipatiētiū vindicta quā i ꝑsecutores suos exercēt. Gladius aūt itelligit ſm h̄ ꝑtās nocēdi. Gladiū istum nunq̧ ꝑcepit dñs educere in nouo testamēto Legi⁹ q̄ dē q2 petro dixit (Cōuerte gladiū tuū in vaginā) Nusq̧ aūt dixit educ vel exere. Ad educēdū tñ vl' exerēdū nō expectat dei mādatū sed neq̧ mādato dei i vagiaz educt⁹ remittit. Perpauci eñ sūt q̄ in gladio ligue:si aliuz ñ hñt saltē ꝑsecutores suos ñ ꝑcutiāt. Et postq̧ hmōi gladium eduxerāt ꝑ ipatiaz ad ꝑcutiēdū. vix ꝑ patiētiā et miaz i vaginā mittūt. Quid q̄so facerem⁹ si autoritatē ꝑcutiēdi i gladio ex euāgelio haberem⁹ Abolita eēt penit⁹ et elimiata a nob patiētia. qñ etiā ñ ꝑcipiente dño vt gladiū in ꝑsecutores nr̄os extēdam⁹. ꝛ ꝑcipiēte vt eductū et extractū i vagiaz remittam⁹ gladiū cōtinere q2 nō volum⁹ ñ valem⁹ Dēs vt idē ait dñs (q̄ accepint gladiū gladio ꝑibūt) Ipo q̄ppe gladio.i. quē ipatiēs i ꝑsecutorez exerit:ꝯfossus ipatie vulnere ꝑim⁹ ꝑit. Qui vt vestē alteri⁹.i. corpus laceret:aiam suaz eodē gladio transfigit simul atq̧ trāsuerberat Queadmodū eñ lingua detractoris vt dic

btūs Bern. gladi⁹ triceps est tres vno ictu occidens. scꝫ detrahentē, ꝛ audientē. ꝛ illū cui detrahit. Sic ꝛ gladius impatientis gladi⁹ anceps est siue biceps. ipm in quē extēdit occidens corpalr. illū ṽo a q̄ extendit spūalr. Conuerte inquit dn̄s ad oēm impatientez (gladiū tuū in vaginā) Sola em̄ est patientia p quā gladius oīs vincit. Et sola est impatientia p quaz gladius oīs vincit. Et vt ad vnuz dicam⁹ Sola est impatiētia p quam aliq̄d pōt gladi⁹. Uirtus em̄ alieni gladij sola impatientia nostra est. Eadē etiā est et acumē alieni gladij, qꝛ p illā solaz in aīas nostras penetrat. Impatientiā igit in psecutōe hr̄e nihil aliud est q̄ȝ virtutē ꝛ acumē gladio psecutoris adhibere. Auferre igit virtutē et acumen gladio pseqūntis: hoc est eidē patiētiā adhibere. Addisce o hūana infirmitas p patientiā ꝛ hostē inermē efficere aut saltem impotentē pcutere ꝛ gladiū eius obtūdere, ita vt nō nisi vestē tuā, i. corp⁹ possit trāsfigere. Noli gladiū hostꝭ acuere. noli eum fortiorē p impatiētiā tuam efficere, q̄ nihil habet fortitudinis: nihil acuminis nisi p impatientiā tuā. Et vt vno verbo totū dixerimus: totum posse psecutoris aduersū te īpatiētia tua est, totū posse tētatoris cessio tua ē. (An putas qꝛ nō possem rogare patrē meum et exhiberet mihi plusq̄ȝ duodecim legiones angelorū) q̄si di. stulte, vt ꝛ gladio passionē ꝛ mortē meam conaris auertere, p q̄ declināda nec p̄ces ad patrē volo fundere. In q̄ Moralr arguunt q̄ ad vindictā pni sūt. ad patiendū ṽo tardissimi. et illi q̄ etiā ad iniurias dei vindicandas q̄dam zelo rectitudinis accēsos se credūt: nō attēdentes qꝛ deus ad patiēduz pmptissim⁹ ē, ad vīdicādū ṽo tardissim⁹ Ita vt eius iniurie ꝛ cōtumelie extreme iudicent ꝛ vindicent. hmōi hoib⁹ si plenitudo ptātꝭ ɔcessa esset: locū diuīa iudicia nō hr̄ent. oīa em̄ añ diē p̄fixū a dn̄o ipi ꝛ iudicarēt ꝛ vīdicarēt. Attēdēdū igit est ꝛ iudicib⁹ et potestatez vindicandi habētibus. quia vtilius et salubri⁹ nonnunq̄ȝ vt aliq̄ tolerent q̄ȝ vindicent. In ecclesie ṽo negocijs tunc demū pcutienduz est ī gladio

ptãtis iudiciarie vel materia-
li:cũ non habet aliud ecclesia
quod ad dei gl'iam ⁊ aĩaꝝ sa
lutē faciat. Extrema em̄ est in
medicis mēbroꝝ eoꝝ precisio
Unde ve eis q̄ illã p̄mã faci
unt mederi volentes:et ab ea
icipiũt q̄ finis debuit esse me-
dicandi. (Quõ implebuntur
scripture) Ad lr̄am (scripture)
q̄bus generi hũano pax ⁊ re-
cõciliatio ad deũ et salus eter
na p̱ mortez dñi saluatoris ꝓ
missa est. Facto igit̄ ⁊ si nõ in
tentione cõtra dei ꝓmissionē
agebat petr⁹:dũ passionē im-
pedire volebat.redēptionē ge
neris hũani.duz p̄cc̄ꝫ solutõez
Salutē dũ calicis et medicie
bibitõem. Recõciliationē:dũ
tanti sacrificij oblatõem. Pa
cem:dũ oĩm iniuriaꝝ emēdaz
et satisfactõem impediebat.⁊
q̄ntum in se erat auertebat.

¶ Moral'r ꝯo subtiliter argu
itur Petr⁹ ⁊ in eo oēs ipatien
tes. Cum em̄ plenitudo legis
sit dilectõ. vt legit̄.xiij. ad Ro
ma.⁊ in.vj.ad Gal. Alter al-
ter alteri⁹ onera portate et sic
adimplebit̄ legē xp̄i. Jn.xiij.
ꝯo prime ad Coꝝ. Charitas
patiens est:benigna est. mani
festum est q̄a patiētia magna
pars est ⁊ plenitudo leḡ. Sz
et exp̄sse mãdatũ patientie le-
git̄ Leuitici.xix. Nõ q̄ras vl
tionē:nec memor eris iniurie
ciuiuz tuorũ. Charitas vt ait
Greg. patiēs est vt malos tole
ret. benigna est vt etiã q̄s por
tat amet. Ab impatiētib⁹ igit̄
scripturas impleri p̱ obedien
tie iusticiã impossibile est. Po
test et illud dici qꝛ patientia p̱
fectio est et plenitudo iusticie.
Maius em̄ ēē videt̄ mala ir-
rogata equaliter aut gratãter
ferre q̄ꝫ bona facere.eo q̄ dif-
ficili⁹ atqꝫ molestius. ¶ Recte
ḡ arguēs Petrũ dñs (Quõ ḡ
implebunt̄ scripture) q̄si dice
ret:nõ sine patientia implebũ
tur. (Quia sic oportet fieri) iu
xta lr̄am patientiã exhibe. (cõ
uerte gladiũ tuum in vaginã
quia sic oportet fieri) vt scꝫ vi
des fieri Oportebat em̄ xp̄m
pati ⁊ resurgere a mortuis vt
ipsemet dicit in vltimo Luce.
Oportebat vt calicem potio-
nis biberet celestis medic⁹ ꝓ
mundo egrotãte. sic inquam
oportebat fieri. qꝛ fieri exige-
bat nostre miserie cõueniētis-
sima saluberrimaqꝫ sanatio.
Fuit q̄dē ⁊ alius modus deo
possibilis vt ait Aug⁹. sed iste

nostre miserie sanãde cõueni entior. Erat quippe miseria generis hũani et egritudo maxime in duobus que ad culpam. In hoc scilicet quia ab amore dei frigu erat: et in eo cõfidere eique inniti fiducialiter nõ valebat. Ad que duo sananda nihil potuit cogitari cõuenientius: nihil potuit adhiberi efficacius. Hoc enim vno beneficio dñice passiõis spe imobili et imutabiliter infirmitatis hũane firmatur hesitatio: velut pignore securissimo et argumẽto certissimo. Illo etiã eodẽ accenditur hũana frigiditas et tepiditas. Neque enim diuine dilectõis caminus maiorẽ flãmã quã in cor hũanum mitteret habuit. Sic ipsa veritas in .xv. Johis testatur. Maiorẽ hac dilectionẽ nemo habet vt animã suam etc. Vide igitur hũana incredulitas et diffidẽtia: nec in dei thesauris pignus fuisse securius cui imutabiliter incũberes. nec in dei loica argumentũ certius: cui indubitabiliter crederes. et quantum te deus diligeret: et in omni necessitate quantum tibi subuenire paratus esset: qui proprio filio suo nõ pepercit sed pro te tradidit illum in .viii. ad Roma. Hoc igitur tibi factũ est vt tante miscõie tã preciosum pignus tã validũ argumẽtũ omniũ aliorum bñficiorum spem tibi pareret et fidem et tãta diuine dilectõis flãma cor tuum ad deum reamãdũ accẽderet: in quibus duobus potissimũ consistit nostre salutis integritas. Moraliter xpo (Sic oportet fieri) id est pati. est enim nunc tẽpus patiẽdi dño et suis. sed erit tandẽ tẽpus vindictã faciendi dño et iudicãdi similiter et suis. Sicut ipe dicit in ps. Cũ accepero tẽpus ego iusticias iudicabo. Vñ in eodẽ Ad faciendã vindictã in nationibus. Hoc idem est quod ipse .xxii. luce. Sinite vsque adhuc nõ tã seuire pctõres quam seruire patiẽtibus. Necesse ẽ hic thauros et altilia occidi et pparari ad nuptias. De quo in .xxii. Mathei. Necesse est hic grana mortificari vt fructũ multũ afferant. sicut dicitur in .xii. Johãnis. Necesse est hic metalla pbari: vasa fabricari: rubiginata elimari: vestes ablui: terram fodi et atteri vt fructificet. Necesse est hic messem triturari et vuas pmi. Necesse ẽ in estu tẽtationũ psentiũ dum noxii feruescũt hũores: potio

nes amaritudīs q̄si absinthium bibere. Unđ Trenoꝝ.iij Repleuit me amaritudibꝫ et inebriauit me absinthio. Et Jeremie.ix. Ecce ego cibabo populū meū absinthio in potum dabo eis aquā fellis. Diligenter aūt notādū est id qđ addit Johes in.xviij.(Calicē queꝫ dedit mihi pater nō vis vt bibā illum) quasi dicat nō est timendū de calice quē pater porrigit: gratāter atqꝫ gaudenter accipiendus est. Non est mortifera potio quā pater porrigit. Nec em̄ eam porrigeret amantissimus pater si illam mortiferā nosceret. In q̄ respōsione instruimur q̄d eis q̄ molestias ⁊ iniurias nobis illatas vi repellere volunt et auertere a nobis: respondere debeamus. Quis enim hoc sustineat rege etiā terreno porrigente sibi calicem: vt eaꝫ bibere prohibeat: ⁊ ab illo vi calicem auertat: aut forte etiam turpiter effundat. In hoc seruiunt nobis amici quos mūdus amicos vocat: rege scilicet celorum offerēte nobis calicē: quasi toxicatus esset tota vi nō sine dei cōtumelia a nobis auertūt: ipsosqꝫ nūcios ꝑ q̄s huiusmodi calix a deo nobis transmittit toto odio ꝑsequunt. Calix nob a deo porrigitur quotienscunqꝫ nobis tentatio īmittitur. sed per seipsum nobis illum porrigit dominus. per se: cū tribulationē immittit id est nullo ꝑsequente: quales sunt egritudines et naturales defectus. Per nuncios ꝟo quotiēs nos per ꝑsecutores exercet. Uñ Dauid xvj. primi Regū. Cum Abysay vellet percutere Semey maledicentē illi dixit. Dimitte illum vt maledicat. dominus enim precepit ei vt malediceret Dauid. q̄si dicat. nuncius domini est: licet non intentione obediendi domino hoc faciat. Quis est inquit q̄ audet dicere. Cur hoc facis. Hoc et intellexisse videtur beatus Leonard⁹ q̄ videns leonē dentibꝫ frendētem ad se venientem ait illi. Si potestatē accepisti aliquid vlciscēdi in me: vlciscere in nomine domini: paratus sum. Hoc idē Petrus in secundo prime canonice sue ostendit dicēs. Subditi ⁊ subiecti estote omni humane creature ꝓpter deum: siue ducibꝫ tanq̄ a deo missis.

Uides ergo ipatiētes q̄ȝ male recipiāt, q̄ȝ crudeliter ꝛ turpiter tractēt hmōi dei nūcios imo dei pincernas: ꝛ calicem dn̄i nobis tā̄ sedulo tamq̄ȝ officiose ex pte eius offerentes. Dn̄i igit volēti vindicare iniuriam tibi illatā aut ꝯtumeliam Rn̄de(nō vis vt bibā illū)q̄si diceres. Times ne forte toxicat⁹ sit calix(q̄a sic oportet fieri) .i. hunc oportet bibi. Hic oportet bibi ad modicū ne in eternū bibat. Hic oportet bibi calicē momētanee tribulatōis :nō solum ad sanitatem. sed etiā ne mare eternarū amaritudinū tandē absorbere cōpellamur. ¶ In illa hora dixit Jesus turbis Tanq̄ȝ ad latronē exist̄ cum gladijs ꝛ fustib⁹ comprehendere me) Nesciuerūt ad literā respondere turbe, Merito ḡ tanq̄ȝ ad latronē exeūdū fuit q̄ ꝑ latrone Adā scȝ ꝛ tota posteritate ei⁹ fideiussorē se dederat. quod ꝛ ipse Adam ꝛ posteritas eius in. xxxviij. Esaie perierunt. De hoc fideiussore dicit Prouer. xx. Tolle vestimētum ei⁹ q̄ fideiussor extitit alieni ꝛ pro extraneis aufer ei pignus. qđ ꝛ ipsi fecerūt ad crucem eum suis vestib⁹ exuētes. Pignusq̄ȝ nostre redēptōis. i. vitam ꝑ nobis assumptā abstulerūt ab eo. De hoc fideiussore legis expssius Ecci. xxix. Gratiā fideiussoris ne obliuiscaris. dedit em̄ aīam suam ꝑ te. Merito etiā tanq̄ȝ ad latronē ad eū exierūt: q̄ oīa habebat latronis insignia. Primū. q꞉ vestē. i. carnē, vn̄. viij. ad Roma. Misit deus filiuȝ suum in silitudinē carnis pctī Sacco etiā indut⁹ est ad modū ribaldi. Sicut ipsemet dicit in ps. Cōcidisti saccū meum. ꝛ ꝑ Job. xvj. Saccū cōsui sup cutē meam. i. mortalitatē ꝛ infirmitatē sup carnem. Cauteriū etiā latronis. id ē signaculū circūcisionis habebat: q̄ signaculo se latrones ꝛ latronū filios oēs circūcisi p̄dicabant Habebat ꝛ alia insignia latrocinij. Penalitates scȝ hūano generi toti ꝑ latrocinijs Ade ꝛ Eue īflictas: velut cauteria q̄dam latrociniorum. Merito igit qui pelle latronis vt ita dicam⁹ se induit: inter latrones pependit: et cū sceleratis deputatus est. vt legit Esa. liij. Uel ꝑpter hoc etiā q꞉ ipsemet furē se dic Math.

xxiiij. Si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret ꝛc. Et apostol⁹ de eo i. iiij. ꝑme ad Thessal. Dies dñi sicut fur in nocte ita veniet. Quia igit̃ ꝛ pro furib⁹ spopōderat et tanq̄ furem se gerebat veste seu sacco insignijs atq̄ cauterio: ꝛ furē se ipsemet dicebat: merito tanq̄ ad furem et latronē ad eū cōprehendendū exeūt. ꝛ hoc in mēbris suis. Unō ꝛ ali⁹ eum aure mutilat q̄ vnū scʒ ex mēbris eius. i. fidelib⁹ ei⁹ ab auditu verbi dei q̄cūq̄ mō auertit. Alius eum baculo ꝑcutit aut gladio q̄ quelibet ex suis ꝑsequit̃. Et vt vno ꝟbo omia dicamus Nullus latro inhumani⁹: crudelius: ignominiosiusq̄ tractat⁹ est vnq̄ q̄ ipse hodie tractat̃. et spūalr̃ in ꝑsona sua. et corꝑalr̃ in membris Ab alijs mēbratim discerpit̃ atq̄ mordetur. ꝛ hoc spūalr̃: a blasphemis scʒ ꝛ iurātib⁹. Alius ꝑ linguam eū mordet: duʒ ꝑ linguā blasphemādo iurat. alius per aurem. ꝛ ita de alijs Unde ꝛ q̄si vile cadauer. aut canis extrane⁹ mlr̃itudini canū improbissimoꝝ absq̄ omi succursu ꝛ auxilio videt̃ expositus. imo vilius et abiectius. Quis em̄ canis mikatores et succursores nō haberet. quis em̄ lapidis ꝛ baculi nō ferret auxiliū vel p̄sidiū: si eum mlr̃itudo canū hoc mō discerpet. Uidemus ꝛ audim⁹ regē celorū sic discerpi morsib⁹ blasphemie iurantiū. morsib⁹ etiā iudeoꝝ. paganoꝝ. ꝛ hereticorū blasphemātiū. ꝛ tm̄ rar⁹ est q̄ ab ei⁹ morsib⁹ canes hmōi abigat. Si q̄s aūt ꝑsecutōes iniurias: contumelias: detractiones: liuores: et vulnera q̄ oia in suis mēbris patit̃ bñ attenderet: ipm in mēbris suis vulnerari: fustigari: flagellari: depredari apertissime iudicaret. Hoc autēʒ ideo diximus. q̄ꝛ charitas q̄ nos diligit: oia incōmoda suoruʒ sua facit. nō ꝑsonali passiōe neq̄ cōpassione q̄ꝛ neutrā admittit eterna illa in q̄ mō est etiaʒ ſm formā fui felicitas: sed iusta vere fidelisq̄ amicicie reputatōe. Lex em̄ amicicie ꝑfecte sese amantiuʒ oia decreuit esse cōmunia. et q̄s diligit nō aliter sui essent que eorū sunt. Moraliter ꝟo turba vicioꝝ ꝛ demonū ꝑ tētationē ad vnū quēcūq̄ q̄ tentat̃ exeūt cū gladijs ꝛ fustibus quos dixim⁹.

ideo tanq̄ȝ ad latronē: vt eum cōprehendant ꝛ ad infernale ducant suspēdiū. Uel ideo tā q̄ȝ ad latronē: si se latronem ꝑ ꝯsensum gesserit. Tu ergo q̄ tēta ris dic cum dn̄o Jesu spūaliter, id est recogita. quia tanq̄ȝ latro ab hmōi turba ad infernale suspendiū ducendus q̄reris. Exhorre fustes ꝛ gladios et turbā vite tue insidiantiū. Noli arridere vel applaudere gladijs ꝛ fustibꝫ: captionem ꝛ mortem tibi intentantibus. Noli festinū occursū exhibere hmōi turbe: sed q̄ tanq̄ȝ latro ab ea quereris: tanq̄ȝ latro ab ea declina ꝛ effuge. ꝛ vt vulgo dicit̄: mitte te in altitudinē vt liber effugias. Noli osculari fustes ꝛ gladios delectatione et desiderio. Noli osculari funeȝ quo ligādus q̄reris ꝛ trahēdus ad infernale suspendiū. Funis est alligationis tue om̄e illud q̄ ad peccanduȝ traheris. Gladius est oē illud qđ tibi pc̄i vulnꝰ infligit. Fustis est oē illud quod coꝛ tuū constringit ꝛ conterit. Noli ergo his applaudere vl' ridere delectatiōe vel gaudio. Noli ea amplecti amoꝛe vel dsiderio. (Quotidie apđ vos erā docens in tēplo ꝛ non me tenuistis.) Pulcre eis insultat qui fustibus ꝛ gladijs vim ei facere ꝑsumebant: q̄si euȝ occidere possent: nisi vellet: qui habet mortis ꝛ vite impium. Insinuās eis qꝛ in solo tēplo inueniri: cōpꝛehendi: atq̄ȝ teneri potest. Solo em̄ amoꝛe inuenit̄: compꝛhēdit̄: ligat̄: atq̄ȝ tenet̄. Sicut expꝛesse dicit ad eū Esaias. lxiiij. Nō ē domine q̄ consurgat ꝛ teneat te. Sola est charitas q̄ eū vincere ꝛ tenere potuit. ꝛ cū omnia possit illa sunt vincl'a scȝ charitatis. q̄ nullatenꝰ dirūpe potest aut potuit. Illa est contra quā oīno nō pōt: ꝛ q̄ totuȝ in eū potest. Nō em̄ vinculis q̄bus coꝛpaliter ligatꝰ est tenebat̄ aut teneri potuit. neq̄ȝ clauis quibus affixus est ꝓhibitus ē aut ire aut moueri quo vellet. sed sola eū charitas alligauit: eum sic tenuit et affixit. Neq̄ȝ em̄ claui vel vincl'a eiꝰ voluntati resistere potuerunt cui subest cum voluerit posse. Cuiꝰ velle fecisse est. In solo ergo tēplo suo querendus est quia in eo solo inueniri et cōpꝛehendi potest vt diximus: maxime cum docet. ꝑ doctri-

nam eñ maxīe inueniť ꝛ maxime cōprehēdiť ꝛ teneť. Templum aūt maxime ecclesia vel fidelis aīa intelligiť: in quibus deus adorať et colitur in spiritu ꝛ veritate. sicut legitur in. iiij. Johis. In quo et insinuat non extra ecclesiā se esse querendū. quēadmodū ꝛ ipse dicit in. xiiij. Matthei. Tūc si q̄s dixerit vobis. Ecce hic est christus: ne credideritis. vł ecce illic. De hoc ꝟo qđ dicit q̄tidie se esse in templo: illud attendendū est. quia nō in solis diebus pacis ꝛ ꝑsperitať cuꝫ electis suis est dñs Vñ. cum ipso sum in tribulatōe. Et vltimo Marci. Ecce ego vobiscum sum oībꝫ diebꝫ. (Hoc autē totū factū est vt implerētur scripture ꝓphetarū) Implerētur inquā ꝓmissiones in ipsi⁹ exhibitōne veritatis. Vacua q̄ppe videnť verba ꝓmissiōis anteq̄ꝫ res ipa q̄ ꝓmissa est exhibeať. Scripture ꝓphetaruꝫ iuxta lr̄aꝫ de salute generꝭ humani ꝑ mediatorē đi filiū maxime sonuerāt. Et q̄cq̄d loq̄bānť ꝓpter istud solūmodo est dictū. Totū ġ qđ circa iesum dñm factū est: id certe factuꝫ ē vt salus generi hūano in scripturis ꝓphetaꝝ ꝓmissa: eideꝫ dareť. Moraliter ꝟo q̄a plenitudo legis christi est mutua hominuꝫ portatio. sicut legiť vj. ad Gal. Alter alteri⁹ onera portate et sic adimplebitis legem christi. Et in eiusdeꝫ. x. Oīs lex in vno sermone impletur. Diliges ꝓximuꝫ tuum sicut teipm̄. Et ad Roma. xiij Plenitudo legis est dilectio. Ut hec plenitudo legis ꝛ scripturaruꝫ fieret id est charitas dei in cordibꝫ hūanis accēderet: totū h̄ factū est. qꝛ ꝓpter h̄ venit. sič ipemet dič i. xij. Lu. Ignē veni mittere in terrā: et q̄d volo nisi vt accēdať Amari eñ q̄rens de⁹ ꝙ vnica erat via nr̄e salutis: ṗus amorē exhibuit et bñficio argumētoq̄ꝫ morte. s. quā ꝑ nobis ꝑtulit ꝙ oēm dubitatiōeꝫ a noƀ excluderet oñdit. totū igiť factū est vt deū amaremus. Mistice ꝟo plenitudo scripturarū intelligētiaꝝ est redūdātia quaꝫ ei⁹ passio noƀ fecit. sič in fine passiōis dicem⁹ Scp̄ture igitur ꝓphaꝝ eoīpo vel semiplene vł vacue appebāt ꝙ đ eis passim haurire ñ potam⁹. sed eas xp̄s dñs vsq̄ꝫ ad sūmū impleuit. qđ ꝛ in ipletōe ydriaꝝ

in.ij. Johis figuratū fuit. vbi dicit q̄ q̄r impleuerūt ydrias vsq̄ ad summū. Propter hāc plenitudinē ꝑmittebat nobis p Esaiā in.xij. Haurietis aq̄s in gaudio de fontib⁹ saluatoris. Est ergo snia vt ꝑmissiones ꝓphetarū implerent re. et īchoatio sapīe seu iusticie impleret ꝑfectōne. et obscura lumine intelligentie cōplerent. vt eloq̄a ꝓphetarū q̄ velut vasa semiplena erāt implerent d flumine cui⁹ impetus letificat ciuitatē dei: aqua sapīe salutaris. de qua legit Eccī.xv. Aq̄ sapiētie salutaris potauit illū. ¶ (Tunc discipuli omnes relicto eo fugierūt) Recte et pulcre vt solus mūdi p̄cium appendere appareret: vt solus ꝓpugnator generis hūani et aduocat⁹ cām ei⁹ defendere. aut potius eā: iuxta istd. fecisti iudiciū et cām meā q̄ iudicas iusticiā: ostēderet facere. vt d toto grege agnus elect⁹ in sacrificiū recōciliatōis generis humani solus assumeretur. Nō eni tam malicia ꝑsequentium q̄ dei patris electiōe solus q̄sit⁹ est et comprehēsus. Unde Esa. vj. Ecce seruus me⁹ suscipiā eū. electus meus cōplacuit sibi in illo anīe mee. Si aliq̄ cū illo cōprehēsi essent et passi: nō esset clarū morte eius solā nostre redēptiōis p̄ciū sufficiens: nostreq̄ recōciliatōis sacrificiū extitisse. sed poti⁹ alios in supplementū assūptos: heretica fortasse suspicaret ꝑfidia. ¶ Moralr aūt fuga apostolorū: et dn̄i saluatoris relictio nobis īsinuat q̄ paucos habebat ad cōpatiendū socios dn̄s. et si mltos habeat ad cōregnandū. fere oēs delicati sum⁹ sicut dicit btūs Hieronimus Delicat⁹ es frater. et si hic vis gaudere cū seculo et i futuro regnare cū xp̄o: nō attendentes q̄a nō est nobis regressus ad lignū vite nisi per cherubin et flāmeū gladiū atq̄ versatilem. sicut legit in Genesi. Et q̄r nō est vini intrare in cellariū nisi p torcularis p̄ssurā. nec grana recipiunt in horrea nisi p ventilationē et triturā. Sciēdū aūt est q̄ passio et tribulatio velut colatorium sunt: q̄ feces exteri⁹ retinētes excludūt: id ꝓo solum qd purū atq̄ ꝓbatū est int⁹ mittūt. Feces igit manifeste se eē ostendūt q̄ foris in tribulatōibus detinent. Qd autē dicit

(q2 relicto eo fugierũt) signifi
canter addit̃. q̃dam em̃ tribu
latões fugiũt: nec tñ illũ dese-
runt, sicut de Paulo legit̃ q̃ p
sportaȝ dimissus est cũ q̃reret
ad mortem. ꝛ hoc p̃cepit dñs
dicẽs Si vos psecuti fuerint
in vna ciuitate fugite in aliaȝ
Qui em̃ maiori vtilitati eccle
sie seruare se volũt: nõ xp̃m fu
gientes deserũt: imo poti⁹ fu-
giẽtes acq̃rũt aut secum dese
rũt. Mirabilis aũt demẽtia
vt equũ corpis ad horã vł di
em vel dies paucos seruet: de
um pdet ꝛ seip̃m ꝛ equũ eter-
ne pditõi addicit. tãtũ thesau
rũ in modica custodia deserit
vbi nec calcios suos dsereret
Metus mortis hoc hȝ stulti
cie vt sp fugiat ꝛ nunq̃ȝ effugi
at. p mortẽ em̃ meli⁹ mors fu-
git ꝛ effugit̃. Ampli⁹ fugienti
bus mortẽ q̃ fugiẽdũ erat nisi
ad vitã. Nõ fugit mortẽ q̃ de
serit vitã Quid igit̃ est (relicto
eo fugierunt) nisi relicta vita
fugierũt mortẽ. Ipse em̃ dicit
de se in. xiiij. Johis. Ego sum
via veritas ꝛ vita. Obliti sũt
oẽs sic fugiẽtes eius qđ dicit
Esaias. xxvj. Urbs fortitudi
nis nostre syon. i. saluator. vr
bem igit̃ fortitudis sue reliq̃-
runt. Obliti sunt etiã eius qđ
dicit Dauid. Dñs fortitudo
mea ꝛ refugiũ ꝛc. Deniq̃ȝ q̃a
scriptũ est in p̃s. vita in volũ-
tate eius. Ergo nõ meli⁹ aut
q̃rit̃ aut saluat̃ vita. q̃ȝ q̃rẽdo
volũtatem aut psistẽdo in ea.
Amplius certũ est q2 tribula
tiões nõ nisi tribulatõib9 vin
cunt̃. Ille em̃ sunt q̃ patiẽtiaȝ
opant̃. vt legit̃. v. ad Roma. ꝛ
in p̃mo Jacobi. Quid aũt est
patiẽtia nisi scutũ et p̃sidiũ cõ
tra iacula tentationũ ꝛ tribu-
lationũ: ꝛ velut aq̃ in qua oĩs
ignis tribulatõis extinguitur
Morte igit̃ mors ipsa meli⁹
vincit̃ qñ ipsa seipsam consu
mit. Qui in tribulatõe a xp̃o
dño recedit: in ip̃o ingressu re
gni celoruȝ ꝛ in ipsa ianua ab
ipso recedit. pcul ergo dubio
se nolle intrare ostẽdit. Hoc ẽ
qđ ipse dicit in vltimo Luce.
Nõne oportebat xp̃m pati et
ita intrare in gl'iam suã. Silr
ꝛ illud in. xiiij. Act. Per mul-
tas tribulatiões oportet nos
intrare in regnũ celoꝝ. qñ igi
tur intrabũt q̃ tãto tpe decli-
nant atq̃ȝ fugiũt ip̃m regni in
troitũ atq̃ȝ vestibulũ et tribu-
latõnes. in quo manifestũ est
q2 ipsi tribulatores atq̃ȝ psecu

tores velut improbi vel ipor-
tuni sunt inuitatores q̃ hospi
tes vi ꝛ violētia trahūt ad ho
spitiū. Inuitos em̄ nos in ip
sas tribulatōnes aut mittunt
aut ꝯtrahūt. et ꝓpter hoc in ce
lestis pallacij atriū seu porti-
cū. Nos igit̄ inuitos trahunt
ad celeste hospitiū ꝛ iteꝝ ī ipa
porticu vel vestibulo nos sta
tuūt. ne extra domū ꝛ atriū lu
poꝝ ceterarūq; bestiaꝝ infer-
nalium morsib⁹ exponamur.
In tribulatiōe em̄ sola tuti su
mus. Sola em̄ est tribulatio
q̃ velut ignis oēs bestias vi-
ciorū et in nobis mortificat si
eas inuenerit: ꝛ a nobis arce-
at atq; deterreat: si nō inuene
rit. Si capi timebāt aposto-
li: redēptōnis sue p̄ciū ne dicā
auctorē relinq̃re nō debebāt.
Hec est infidelitas nr̄a vt ī cā-
po certaminis regē nostruꝫ ꝛ
dn̄m solū deseram⁹ et q̄si ho-
stib⁹ ip̄m tradam⁹. crimē nr̄e
ꝑditionis ipsa fuga cōfitētes
et sentētiā iusto dei iudicio in
nos latā: gratā ꝛ ratā vt vide
tur hn̄tes. ad patibulum fugi
entes currim⁹: quasi patibu-
lum ꝓ ipsa ꝑditiōe meremur:
vltro q̃rētes ꝛ toto studio to-
toq; cursu ad suspēdiū accele
rantes. quo em̄ fugit a deo ni
si ad infernale patibuluꝫ. hoc
est effugiū ꝛ hoc ē euasio quā
a deo fugientes inuenimus.
hic est finis fuge quā malo ti
more abijcimus. Faciunt ad
hec ea que de fide amicicie le-
gunt̄ Ecci. xxij. Fidē posside
cum amico in paupertate illi⁹.
et vt in bonis illius leteris: in
tp̄e tribulatōis illi⁹ ꝑmane il-
li fidelis: vt ꝛ in hereditate illi
us coheres sis. Similit̄ ꝛ il-
lud in. ij. secunde ad Thimo.
Fidelis sermo. nā si cōmortui
fuerimus ꝛ cōuiuemus. si su-
stinebimus ꝛ ꝯregnabimus.
Et in p̄mo secūde ad Choꝝ.
Sicut socij estis passionū sic
eritis et consolationū. Isti in
parte volūt habere deū excō
municatuꝫ: in bonis scꝫ tm̄ ei
cōmunicantes: nihil impen-
dentes deo quod non parati
sint impendere diabolo. Qui
em̄ tm̄ gaudere volunt cum
ipso: non aūt pati. quis dubi-
tat q̇n idip̄m parati sint impē
dere diabolo. Hi sunt in fide
ꝛ amicicia dimidiati: dimidij
scꝫ amici et dimidij fideles.
Iuxta p̄cedētes ꝓo expositio
nes morales vbi per discipu
los intelligimus virtutes aut

vicia planũ est φ vicia vnoq̄q̄ relicto fugiũt: qui ad tentatiões vltro vadũt et eisdē spõte ⁊ gaudenter se tradunt honestatis ac sanctitatꝭ magistrꝭ atq̄ ministris doctoꝛibꝫ scȝ et ꝯfessoꝛibꝫ siue ꝟtutibꝫ id est q̄ sponte et gaudēter vadũt ad crucem penitētie ⁊ ad moꝛteȝ veteris hominis: in quo q̄ꝫ facilis sit viciorum desertio atq̄ victoꝛia euidenter ostenditur. Uisa enim turba cũ gladijs ⁊ fustibus: deterriti apostoli aufugiunt. Ostende igitur turbam ꝟtutum vicijs tuis sed cum gladijs et fustibꝫ. Quidā em̄ turbā virtutũ inermem ostendunt vicijs suis Alij ꝟo languidam ⁊ egrotātem. Alij ꝟo nec etiam ostendunt. Apud eos enim qui in tentationibus ad repellendũ pigri: tardi: remissi: aut omnino moꝛtui sũt. aut nullus apparet omnino virtutũ gladiꝰ aut adeo remissus ⁊ inualidus φ potius p̄ludere et impotentes virtutibus vel viribus videātur q̄ꝫ rebellare. Inde est φ turba viciorum aduersus eos fiducialiter agit. Inde est φ turba mlta cum gladijs et fustibus minuit hostis audaciam. Appareat igitur apud te non solum gladius vnꝰ rebellationis o chꝛistiane. sed etiam totus exercitus virtutum vel arma surripiant: vel ad pꝛopugnacula pꝛosiliant. De doꝛmitõe: desidia ⁊ ignauia tua ne confidas φ hostes absterreas. Ex his enim sumunt robur ⁊ audaciam aduersus te. videant te non solum ad defensionē sed etiaȝ victoꝛie auidissimũ ⁊ ardentissimum amatoꝛem. Significatur fuga apostoloꝛũ in denudatione altarꝭ. Per altare em̄ chꝛistus figuratur. Per altaris oꝛnamēta apostoli: q̄ chꝛisti quodammodo vestimenta pꝛima fuerunt. Signatur et in extinctione lucernarum in matutinis hoꝛis de quo et dictum est Dereliquit me virtus mea ⁊ lumen oculoꝛũ meoꝛum et ipsum non est mecuȝ ¶ Lumen oculoꝛum fides est apostoloꝛum que tunc in occasu scilicet veri solis extincta est. Oculi eius apostoli sũt. De q̄bꝫ in penultimo Genes. Pulcrioꝛes sũt ocli eius vino. (At illi tenētes Jesum)

Juxta Johānē in.xviij.apti⁹ et pleni⁹ his verbis (Cohors ergo ꝛ tribun⁹ ꝛ ministri iudeorū cōprehēderūt Jesum.ꝛ ligauerūt eū) Lucas ꝟo in.xxij hoc solū dicit (Cōprehēdētes aūt eū) Marcus addit soluꝫ in.xvij.de fuga et euasione iohānis apl'i scꝫ his ꝟbis (Adolescens aūt qͣdam seq̄bat̄ euꝫ amict⁹ syndone sup nudo ꝛ tenuerūt eū. Ac ille syndone relicta nudus profugit ab eis.) Moral'r ideꝫ nobis insinuans qꝺ et Joseph q̄ndam in xxxix. Geñ. q̄ relicto pallio in manu regine Egipti aufugit ꝛ egressus est foras. Jlle q̄ppe pallio tenebat̄ et trahebat̄ ad morte͂ spūale͂:adulterij scꝫ ꝛ infidelitat̄. Jste ꝟo syndone ad morte͂ corpalem. Per palliuꝫ ꝛ syndone͂ oe͂ illud intelligim⁹ p quod a mūdo teneri ꝛ trahi possum⁹. Ꝟt oīs felicitas tēporalis ꝛ oīs ei⁹ ps intelligit̄ hoc artificiū euasionis ꝛ effugij ioseph ꝛ Johānes didicis se videnꝫ a luctatoribꝫ q̄ ideo oībꝫ se nudāt vt q̄ eos trahāt vel teneāt colluctātes nō habeāt.ex q̄ appet eos maiori et faciliori direptōi distractōi p̄deꝗꝫ patere hostiū quoꝝ fuerit felicitas ꝛ gloria amplior ꝛ diffusior.p̄cipue p illud qꝺ dicit Aug⁹ in.ij.libro de libero arbitrio. Quia nimij amatores tp̄alium ea fecerūt mēbra sua. Quot g̃ et q̄nta habebāt nō solum q̄bꝫ trahant̄ ꝛ teneant̄.sed etiā q̄bꝫ vulnerentur trāffigant̄ ꝛ mēbra q̄bꝫ totiēs mutilant̄ q̄tiēs aliq̄d tp̄aliuꝫ q̄ indebite amauerūt eis q̄cūꝗꝫ ablatōe p̄cidit̄. Et bñ dicit̄ (Adolescēs q̄dā seq̄bat̄ eum) Quicūꝗꝫ em̄ sequit̄ ip̄m:adolescit ꝛ crescit. hoc em̄ est crescere nostꝝ spūal'r ip̄m scꝫ seq̄ qꝺ est ꝟtutibꝫ p̄ficere seu crescere:q̄ mēbra sunt interioris homīs ꝛ spūalis. Et reuera q̄ adolescēs ē ꝛ Johēs veri nominis.i.in q̄ est grā.ꝛ xp̄m dominū sequit̄. et tētationū turba tenet̄. Sed oe͂ illud qꝺ eū scādalisat ꝛ p qꝺ ab aduersarijs aut tenet̄ aut trahit̄ relinq̄t amore ꝛ ꝺsiderio.i.retro se linq̄t:dorsuꝫ ei ꝟtēs p ꝯtēptū: et nudus p̄fugit ab eis. Oibꝫ illis cor se iduit q̄ sibi p amore͂ inherere facit. Oibꝫ illis se nudat q̄ vl' amare desinit vl' p ꝯtēptū de se abijcit. Nec em̄ erubescēda nuditas ista q̄ veraciter opimētū est q̄ oīs vere

cundia nostra: oīs turpitudo nr̄a nō solū tegit̄ sed etiā tolli tur. Erubescēda poti⁹ vestꝫ lutea vel poti⁹ stercorea quā de stercorib⁹ ꝑ cupiditatē tp̄aliū nobis ↄtexim⁹ atqꝫ circūdamus. Hec nō solū turpitudines nr̄as nō opit sed etiā decorē natiuum obtegit ꝛ detur pat. Hec est vestis ꝑegrina ꝑpter quā minat̄ dn̄s in ꝑmo Sophonie In die illa visitabo suꝑ oēs qui induti sunt veste ꝑegrina. ¶ Nūc aūt ad ordinē passionis redeam⁹. Cōꝑhēderūt inq̄t Johes Jesuꝫ. Intelligit̄ manib⁹ iuxta lr̄am ¶ Mistice ꝓ turba ꝑseq̄ntiū siue facto siue aīo ꝑsequat̄ Jesum in mēbris cōprehendit: ꝛ hoc manib⁹ ip̄ioꝝ. i. opib⁹. ip̄emet em̄ dicit in. xxv. infra. In carcere erā ꝛ nō visitastis me Eo genere loquēdi vsus quo amic⁹ in miseria amici se dicit esse. vel cōpassiōe non ꝑsona: vel passiōe vl' iusta reputatōe vt supra dixim⁹: q̄ de cōmunione amoris ꝛ vnitate ꝓcedit. Amicicia em̄ ē mutua se amātiū possessio mutuaqꝫ seruit⁹. sed spōtanea ꝛ iocūda. In eis igit̄ q̄ iniuste capiunt̄ etiā corporal'r ꝑ hūc tropū ꝛ lectiōis modū cōꝑhēdit̄ et capit̄ xp̄s. Uides igit̄ q̄t et q̄ntos h꞉ cōꝑhēsores ꝛ q̄ꝫ paucos vl' nullos libatores. Uides etiāꝫ q̄ a oēs satellites neq̄tie ministri sūt sceleꝝ ꝛ carnifices diaboli. q̄ vel crudelitati vel cupiditati in officio isto seruiūt: ī turba illa figurati sunt. Qui autē zelo rectitudīs talia exercent: vel autoritate vl' misterio diabolū in mēbris suis cōꝑhendūt et capiūt: ī h̄ mistri pietatꝭ atqꝫ iusticie. nullo mō mistri sceleꝝ vel seuicie. Nihil em̄ ꝑ eos ꝯ deū aut hoīes agit̄. sed totū ꝑ deo ꝛ hoīb⁹. Totū q̄ ꝑ pe glīe dei ꝛ saluti hoīm eorū ptās defuit atqꝫ mistrat. Clementissimos aūt miseratores inuenit hmōi mistros diabolus: redēptōemqꝫ leuissimam cū ab eis ī mēbris suis fuerit cōprehēsus. Redēptio leuissima est pecunia aut fauor intercedētiū q̄ ꝑ plm se liberari dicūt hoīes: cū poti⁹ in eis diabolum aut vicia liberēt: correctionē hoīm penit⁹ negligentes. Ipsoſqꝫ q̄s libare se dicūt īcōꝑabil'r ꝑniciosiorib⁹ vincul' pctōꝝ alligantes et tartareis carcerib⁹ īmittētes. In parte ista tot h꞉ redēptores ꝛ inter-

uētores diabolus: q̄t q̄ ꝓ libe ratiōe ei⁹ q̄ ad mēbra sua siue ꝓcib⁹ siue pecunie largitōe sa tagūt. Tot hʒ etiā q̄ ablatim ⁊ numatim redēptōeʒ ei⁹ ꝓcu rant. queadmodū q̄ capti sūt apud saracenos q̄t hn̄t q̄ ꝓ li beratōe mēbroꝝ eoꝝ a singul' obolos vel nūos petūt. Hec aūt dicim⁹ nō vt n̄ ꝑcat hoib⁹ sed ab hoc solum vt i eis dia- bolo nō parcat Hoc em̄ solū vt ait autoritas in hmōi offi- cijs siue ꝑcēdo siue puniendo bn̄ agit vt vita hoim corriga tur. hoc em̄ itēdim⁹ vt dn̄s ie sus iteꝝ in mēbris nō patiat: vt diabol⁹ captōi sp tradat. ꝓ ut vniuscuiusqȝ reqrit officiū Eodē mō de traditōe et liga- tiōe ꝓseq̄ndū est Cōgruit aūt ista cōprehēsio quā ꝓsecuti su mus hereticis: dū ꝑsecutionē inferūt fidei xp̄iane. Hi iudā cū osculo p̄mittūt: ꝯfessioneʒ xp̄iani nois q̄ ꝑ iudā intelligi tur p̄cedētes, et os suū ori xp̄i qd̄ est scriptura ꝓditiose ꝯiū- gētes: qn̄ ea q̄ de xp̄o dn̄o scri ptura loq̄tur: voce ten⁹ et ipsi loquunt: q̄ simlatio ⁊ falsitas i osculo iude figurata est. Se cūdo loco cōgruit iudeis oī- busqȝ sub p̄textu religiōis ꝑse

secutōeʒ xp̄iano nomi inferēti bus. Ipsi em̄ xp̄m dn̄m i ore forinsec⁹ osculant: ⁊ nihilomi nus ei ꝑsecutōeʒ suscitāt. Ter cio loco oīb⁹ i subditos suos: violēta tyrannide grassantib⁹ aut alios iniuste ꝑseq̄ntibus. Si q̄s videret dn̄m Jesuʒ in mēbris i tot locis atrociter cō- ꝑhēdi. teneri: ligari: carcerari nō īmerito misereret ei⁹. Non mirū aūt si ipse in mēbris ho die nō videt a multis: qn̄ et in ipis hoib⁹ neqȝ ꝙ etiaʒ hoies sunt videt ab illis Non enim naturaʒ in eis aspiciūt. qꝛ nec ipsis oclis nature eos intuen tes. sed ocul' poti⁹ cupiditatis et auaricie sue q̄b⁹ vtiqȝ in eis nō vidēt nisi pecuniā cui⁹ p̄de insidiant Sed nec oculis gr̄e q̄ sublimiores sunt et purio- res eos aspiciūt vt agnoscant eos aut filios dei esse ⁊ mēbra aut eē debere. Hoc em̄ oculi gr̄e indubitāter ostēdūt: ꝓpter qd̄ ⁊ caritate complectendos eos docēt. Auaricia em̄ q̄ to- ta sibi viuit: et q̄si ꝯtra cōitatē bonoꝝ ꝯiurata: eos et ea q̄ eo rū sunt vt aliena a se penit⁹ in tuet. ⁊ ꝓpter hoc eos ad p̄dam vel saltē lucrū habere satagit. Nihil em̄ credit se hr̄e auari-

cia in aliis: nec errat. qz reuera ipsa excõicata est imo ipsa spũali excõicatõe. vnde et nulli cõicat vel cõmunicare põt. ¶ Moralr̃ ꝓo pctõr a turba cõprehẽdit in cogitatõe tẽtationis. tenet in ipsa mora cogitatiõis. ligat in desiderio et amore z delectatione pcti qđ cogitat. Ducit ad spũale patibulũ in ipa mora delectatõis et desiderii. Ad infernale ꝓo patibulũ velut q̃busdã passib9 maloꝝ opeꝝ. Aduerte igitur pctõr in ipa turpi cogitatione te esse cõprehẽsuz. z eruere q̃si dãmula de manu: z q̃si auis de isidiis aucupis. sic tibi dicit Prouerb. vi. Erueris aũt cum in bonã cogitationẽ quãcunqꝫ aut insilis: aut anhelas. Deludeigitur diabolũ q̃ te manib9 q̃dãmodo iam tenet: vt plus doleat de ereptõe tua et effugio q̃ꝫ gauisus sit đ cõprehẽsione. Exhorre manibus teneri aut cõtrectari diabolicis. Quodãmõ em̃ velut pila de te ludit diabolus. Si aũt z ad hoc venerꝭ ne patiaris te ligari funicul' desideriorũ vl' delectatõis. Declia stulticiam Samsonis: nõ pmittas te ligari a dalida tua. id ẽ a carnali concupiscentia tua. vel carne quantumcunqꝫ tibi blandiat per cogitationẽ: offerens blanda. sicut legit. xvi. Judicũ Prescinde omnia desiderioꝝ vincula. et hoc velut q̃dam cultro seu gladio disciplinae. et hoc in hora desiderii vel delectatõis: affligens teipsum. Omnis em̃ afflictio ĩ ipsa hora pcisio est z obtrũcatõ hmõi vincl'oꝝ. Malicia eniz vni9 hore obliuionẽ facit maxime luxurie. sic legit Eccĩ. xi. Obliuio autem luxurie et voluptatis laceratio est vinculorum. id est desideriorũ illius Oblitus em̃ voluptatis omnino solut9 est a vĩculis eius. Statim vt huiusmodi funez ad ligandum te applicuerit: gladium exere discipline z illum percute. Et si ligatum te videris: statim virtute spiritus exemplo Sãsonis in eodem. xvi. Judicum dirumpe Est autẽ virtus spũs magnificẽtia cordis: qua ipsa q̃ nob p cogitatõem offerunt: velut feda et dignitate nostra indignissima aspnamur: motu indignatõis aduersus ea cõmoti. z p̃ indignatõe z abominatione nõnunq̃ꝫ spuẽtes: z iter

iectionē idignatōis ꝛ abominationis q̄ est phi phi. crebro ingeminātes, qđ facere nō parū medele est virtutꝫ maxime: si in cōsuetudinē deductū fuerit. Est et virtus spūs charitas q̄ amplexibꝫ sponsi celestꝫ et spūales delicias carnalibꝫ absq3 vlla cōparatione p̄ferimꝰ Quelibet em̄ virtus: fortꝰ spiritus ē: generaliter accepto vocabulo, et verum est q꜊ q̄libet virtute pōt dirūpi q̄uis tentatio. Proprie tn̄ in virtute spiritus tentatio irrūpitꝛ cū magnificentia animi et indignatiōe q̄cq̄d diabolus offert cōculcatꝛ atq3 p̄ijcitꝛ. Quid autē dicemus de illis q̄ seipsos diabolo alligāt Hi sunt q̄ praua desideria sibiipsis accēdūt etiā hoc vel spectādo vł cogitando vel ea exq̄rendo atq3 p̄parādo q̄bꝫ ꝛ augeanꝛ delicie et deliciaꝝ desideria acuātur. id ē facilꝰ īflāmenꝛ. Siłr ꝛ q̄cunq3 alios prauis desiderijs accēdūt vł ꝓuocant: eosdē velut diaboli captiuos diabolo ligant. Econtra ꝓo quocūq3 mō desideria praua vel ī te vł in alio extinxeris: vincła diabolice captōis dirūpis. erisq3 velut alꝛ Leonardus vinctos mirabiłr ꝛ miracłose liberās. Nisi em̄ tot hr̄et captiuoꝝ suoꝝ ligatores diabolꝰ: vix vnū p momētū captū teneret. Sꝫ vt diximꝰ abominabiliꝰ i hoc ei officiosissime seruitꝛ. Ut autē nō timeas fortitudinē vinculoꝝ istoꝝ: audi Esaiā i. xxix Telas aranee texuerūt. Fila q̄ppe araneaꝝ sunt oīa vincula pctōꝝ q̄ nō dicā pulsu aliq̄ aut distractu sola volūtate rūpuntur Quis em̄ dubitat eis posse teneri oīno īuitū. Quis etiā dubitet modico tractu capilloꝝ aut alioꝝ piloꝝ hmōi vincła dirūpi. Quia ḡ in vno ꝛ eodē tractu capilli capitꝫ ītegri manēt p oīa ꝛ illesi. hmōi ꝓo vincula penitus dirūpuntur: dubitari nō đbet capillis hūani capitis ꝛ ceterꝫ piłꝰ eiusdē corpis ea esse debiliora. et ꝓpter hoc filis araneaꝝ merito cōpanda sunt. eos ꝓo q̄ eisdē captos teneri se patiunꝛ: n̄ esse musculis fortiores. Erubescēdū valđ est hoī filis araneaꝝ irretitū vinctūq3 teneri: et apte cōfiteri de his se explicare aut ea dirūpe nō posse, sꝫ ita ē vt queadmodū musca ēt quātūcūq3 fortꝫ eēt đ fiłꝰ aranearū innecta se eripe nō posset

Sic ꝛ miser pctōꝛ nō fortitu dine vincloꝝ tenet in illis sed īfirmitate ꝛ puersitate ꝓprie vo luntatꝭ. nihil em̄ oīno bn̄t for titudinis nisi q̄ntū eis dona- uerit nr̄ cōsensus ꝛ inclinatio voluntatis. ¶ Ecōtrario ꝓo p omnia de salubri cōprehēsiōe ꝑ bonā cogitationez ꝛ salubri tentiōe ꝑ morā in illa ꝛ saluta ribus vinclis bonoꝝ deside- riorū: et salubriter ligātibꝫ fa- cile est oīa ꝓseq̄: in q̄bꝫ remini scendū est q̄ntū deū offendūt q̄ p̄dicta pctōꝝ de manibꝫ ei⁹ eripiūt q̄ vincula ei⁹ dirūpūt q̄ vinctos eius in tantā sui ꝑ niciez liberāt dū in eis q̄libet mō sancta d̄sideria extinguūt ꝓpter hoc ꝑpaucos de his q̄s capit ad celestē ciuitatē ꝑdu- cit dn̄s. quia ꝑpaucos habet ligatores aut detētores eorū. et innūerabiles hꝫ ereptores ac liberatores eoꝝ velut infer nales leonardos q̄ vincl'a eo rum dirūpant. Aliter aūt ad doctores ꝛ ꝓfessores hoc ip̄m refert: quibꝫ hec tria iniūgun tur. Primū scꝫ pctōrez cōpre- hendere. Deinde tenere. Ter cio ligare. quē ordinez mlt'i ꝑ- uertūt: ꝓus ligare volentes q̄s cōprehēdant aut teneāt. Cō- prehēdit pctōꝛ duobꝫ modis vel cū ei ꝑ doctrinā ꝛ exhorta tionē q̄ a diabolo cōprehen- sus est innotescit. Et eodē mō de tentione ꝛ ligatōe intelligē dū est, iuxta moduz scripture. Uel cōprehēdit ꝓposito emē- datōis. tenet firmitate seu cō- firmatione ꝓpositi. Ligat vin culis mādatoꝝ siue diuine le gis siue pn̄ialiū. Quia ꝓo euz cōp̄hendisse manibꝫ intelli git Man⁹ accipim⁹ hic tria genera operū q̄bus cōprehē- dunt. i. in bonū ꝓpositū indu- cunt. ¶ Primū genus est vis ꝛ violentia et cōcussio: de q̄ p̄la tis et doctoribus p̄cipitur in xiiij. Luce. cōpelle itrare. Se cunduz genus beneficia. in q̄ intelligit et suauitas et affabi litas alloquioꝝ. Bn̄ficijs em̄ ꝓuocādi et attrahēdi sunt ad bonū pctōres. Terciuz gen⁹ est exemploꝝ q̄bus nō paruz attrahunt et ꝓuocant pecca- tores. Ista ḡ tria genera ope- rum abūdare debent in p̄latꝭ et doctoribꝫ. vt zelo rectitudi- nis ꝑ virtutē discipline coer- ceant ꝛ cōpescant subditos a malis: ꝛ ad bona cōpellant. ꝛ per bn̄ficia eos ad bona ꝓuo cent ꝛ attrahāt. ꝑ vite eminē-

tiā q̄ꝫtum de se nō solum deo sed etiā hoīb⁹ spectaculū faci entes quasi decorē in palā po nentes: vt eā cunctis amabi lem ⁊ gratiosam efficiāt. Ho nestū em̄ est vt ait Tulli⁹ qđ suo decore nos attrahit: ⁊ sua bonitate nos allicit. De his tribus ad prelatos dicit̄ in. v. Math. Uos estis sal terre. q̄d simul referēdū est ad discipli ne ⁊ bn̄ficentie cōdimentum. Disciplīa em̄ si bn̄ficiū defue rit: isulsa est: ⁊ solā habet ama ritudinē. Bn̄ficiū ꝟo si sine il la fuerit vermes et putredies vicioꝝ poti⁹ nutriet in subdi tis q̄ꝫ ꝯsumet. Uñ ꝟo sequit̄. Sic luceat lux vestra coram hoībus. Ad lucē ꝑtinet exem ploꝝ q̄bus dec⁹ et decor vir tutum ostendit̄: agnoscit̄: ⁊ ad imitandū cōcupiscit̄. Qui er go sine his trib⁹ generib⁹ ope rum comp̄hendere q̄runt sa lubriter peccatores: nō vt eos manib⁹ hoīes cōprehēdere q̄ runt: sed fortasse vt canes et belue dentib⁹ ⁊ faucib⁹. licꝫ in hoc casu officiū eis congruat In hoc aūt ꝙ cōprehēsus di cit̄ dn̄s Jesus: totos simul et frustatim ⁊ particulariꝫ com p̄hendere peccatores ammo nent̄ prelati ⁊ doctores. Alio quin potius de macello rapu isse vel coq̄na q̄ꝫ prelio vl' ve natu cepisse aliquid videntur Qui em̄ ad audiendū verbū dei aliquē peccatorē induxit. quasi aurē eius dentib⁹ et fau cibus cepit. ⁊ ad hunc modū de membris aliis. Nunq̄d er go nō poti⁹ de macello vel co quina aliq̄d asportare q̄ꝫ de p̄ lio vel victoria reuerti vident̄ et tamē istud vbi totum face re nō possunt āmonent̄ in. xl. Job. Concident eū inq̄t do minus amici. diuident eum negociatores. quod est in cor pore et membris eius. Cor pus enim eius id est cet⁹ ma lorum diuiditur: cum de illo aliquis ad dominum conuer tit̄. Et vnusquisq̄ꝫ etiam ma loꝝ diuidit̄ atq̄ꝫ cōcidit̄ cū sic particulatim cōuertit̄. Simi liter ⁊ in. iii. Amos. Quomō si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremuꝫ auri cule: sic eruent̄ filii israel. Ca piunt̄ autem alii velut pisces hamo scilicꝫ qui bn̄ficiis aut ꝓmissionib⁹ attrahunt̄. Ubi bn̄ficia velut escula: ipsa ꝟo gratia vel virtus velut acule us vncatus: qui primū ꝑ escu

lam beneficiorũ capitur. deinde capit. De hoc Job .xl. Nũquid capies leuiathã hamo. Capitur autẽ leuiathan in membris suis .i. peccatoribus. Stulti cecique piscatores q̃ nudo hamo .i. sine esca apposita: piscari presumunt. Hi sunt qui nudas virtutes imperant: nullum earũ premiũ nullum fructum: nullũ placorem: nullũque decorẽ penitus ostendẽtes. Rhetibus capiũtur vbi longis exhortationibus et connexis inuicem sermonibus: ad deserẽda sua vicia inducunt. De hoc in quinto Luce. Cõcluserunt piscium multitudinẽ copiosam. Et in xx. Johannis. Traxerũt rhete plenũ centũ quinquagintatribus magnis piscibus. Armis vero capiuntur heretici et philosophi. Unde apostolus in decimo secũde ad Corinthios. Arma militie nostre nõ sunt carnalia: sed potẽtia a deo: ad destructionẽ munitionũ: cõsilia destruentis et omnẽ altitudinem extollẽtis se aduersus scientiam dei: et in captiuitatẽ redigentis omnem intellectum In obsequiũ christi: vt disputatores velut sagittarij sunt. Demonstratões vero velut machine sunt munitiones diruentes. Leuia vero argumẽta velut baliste et arcus. Viribus vero id est fustibus et gladijs qui timore eternorũ suppliciorum vel presentis discipline flagellis atque coertionibus emendantur. Qui igitur flagellari se sentiunt cum fustibus et gladijs a domino se queri agnoscant et rebellare desistant: cõprehendi a domino se patiantur et gaudeãt. tanto amplius gratias ei agẽtes: quanto studiosius et laboriosius maiorique apparatu se queri ab eo viderint. Erubescant et reuereant dei hostes: diabolique propugnatores se gerere rebellando. potiusque flagellis sibi succurri ad liberationem et salutem quam se impugnari ad captõnem atque perditionem intelligant: turbã quoque persequentiũ cum gladijs et fustibus de cetero succursum sibi a deo missum atque presidium nominare discãt et assuescant. Comprehẽditur igitur hũanus intellectus rõcinationibus veritatis expugnatus: euersa

arte ꝛ munitionib⁹ erroris, id est cōsilijs ꝛ defensionib⁹ falsitatis: cōfract⁹ arcub⁹. i. impugnatōib⁹ veritatis. De quo in ps. ibi Cōfregit potentias arcum scutū gladiū ꝛ bellū. Reliq̄s aūt trib⁹ modis capiť affectus hūanus. Qđ aūt seq̄tur (Tenuerūt eum) bñ ꝯgruit, nō eñ ꝓdest cepisse p̄dam q̄ sine retentione statī effugit Sed turpi⁹ est ꝑdidisse q̄ȝ nō acq̄siuisse. Effugit aūt p̄da d̄ manib⁹ capiētiū: qñq̄ȝ eis ip̄i liberantib⁹. i. tenere desinentibus. i. manus ab ea retrahētibus. Man⁹ suas a p̄da quā tenebat subtrahit q̄ a trib⁹ generib⁹ opeꝝ q̄ dixim⁹ desistit. Intolerabilis et ridēda stulticia bellatorū: q̄ vix app̄hensa p̄da multo sudore multoq̄ȝ discrimine q̄sita: statī ab ea manus q̄bus teneri debuerat retrahunt: cū preda nisi manib⁹ vl' vinculis teneri non possit. Unde p̄lati ꝛ doctores bellatores et custodes simł' noīanť vt nō tam capeꝛ q̄ȝ captos custodire artius se debere agnoscant. Esa. lxij. Sup muros tuos hierl'm ꝯstitui custodes Effugit aūt cor pctōris d̄ manu. i. de volūtate ꝛ ꝯsilio magistrorū: queadmodū eger de volūtate ꝛ ꝯsilio medicorum Uñ Eccī. vj. q̄ȝ aspa est nimium sapīa indoctis homīb⁹: ꝛ nō ꝑmanebit in illa excors. et eiusdē. xxj. Cōpedes in pedib⁹ stulto doctrīa: et q̄si vincla manuū sup manū dextrā. Et eiusdē. j. Execratio peccatori bus sapīa: et execratio peccari cultura dei. Eripiť aūt qñq̄ȝ vi, cum sc; tribulatōib⁹ vel metu ad peccandū inducitur Surripiť fraudulēter cū blādicijs ꝑmissionū aut specieꝝ ꝯcupiscibiliū a recto abduciť Quatuor igiť ista doctorib⁹ ꝛ p̄latis: ꝛ ꝓfessorib⁹ sūmopeꝛ seruanda sunt: ne vl' ipsi q̄s deo ceperūt liberent man⁹ ab coꝝ tentione vt diximus retrahētes: vel ipsi effugiāt iugū dñi graue et molestū hñtes. Cui molestie ꝛ grauitati leuitate ꝛ cōsolatiōibus ac mīe dispēsationib⁹ ꝛ alleuiatiōib⁹ tota circūspectione occurrendum est Ne ꝑo eripianť vi tribulationum aut ꝑsecutionū. defensionibus obuiādū atq̄ȝ p̄sidijs si fieri pōt. Sin aūt ꝯsolationibus strenuitatis et patientie exhortationib⁹: passiōe atq̄ȝ solatijs. Cōtra surreptiōes

atq₃ seductionē: doctrīa ⁊ eru ditiōibꝫ. Et quia manibꝫ diu teneri nō pñt q₂ capti sūt domino: necessario sunt vincl'a apponēda. Hec sunt vincula sapie de q̄bus Eccl. vj. Iniij ce pedem tuū in cōpedes ei⁹: et ne accidieris in vincul' illi⁹ Et iteꝝ. In vinculis illi⁹ alligatura salutaris. Intellectus igit̄ alligādus est veritate sapientie diuie et doctrine. Sola em̄ veritate tenet̄ ne i errores īsiliat aut abducat̄ aut impingat̄. Silr alligādus est affectus bonitate seu honestate Sola em̄ illa tenet̄ et custoditur ne vel effugiat vl' vi abducat̄ aut eripiat̄. Intellect⁹ igit̄ q̄ veritatē ingredit̄: captionez salutarē ingredit̄. In illa sola tutus est a pditōne ⁊ erroribꝫ ꝑpter hoc et vincula dicit̄ veritas ⁊ turris arcus atq₃ munitio. Mors ꝟo intellect⁹ error est et ignorātia. ꝑpter h̄ nō possūt esse boni custodes aut ligatores captiuoꝝ q̄ nec ip̄m carcerē nec vincl'a norūt. Testimonia igit̄ diuine legis velut vincula sunt q̄si de ip̄o ferro veritatis fabricata. Argumenta ꝟo atq₃ suasiones q̄bꝫ sn' ipsam dei veritatē inducimur: velut mallei fabriles et claui sunt q̄bꝫ in ipsa configimur ⁊ cōpedimur. ꝑpter h̄ dictum est in vltīo Eccs. Verba sapiētis tanq₃ stimuli ⁊ tanq₃ claui in altū defixi. vbi verba: rōcinatiōes atq₃ suasiōes eoꝝ s̄m hanc viam accipiēda sunt. De hac eadē veritate velut fila in funes intorquentur duz eloq̄a eloquijs colligant̄ et coaptant̄ vt inde vincl'a sapientie efficiant̄ ad ligādū intellectū erroneū: vagabundū et a deo fugitiuū. Pñt ⁊ intelligi vincl'a sapie virtutes ipse que q̄si ⁊ de veritate ⁊ bonitate simul velut nendo et intorquēdo ab ipsa dei sapīa conficiunt̄. ꝑpter qd̄ in vltimo Prouer. dictuz est de ea. Quesiuit lanā et linū ⁊ opata est cōsilio manuū suaꝝ: manū suā misit ad fortia ⁊ digiti eius apphēderunt fusum. Fortia necesse est esse vincl'a ista vbi fort; alligandus est ītellectus scilicet humanus. Fort; aūt est intellectus humanus: vel attritus assuetudine sensuū: vel nutritus naturalibꝫ. philosophice nanq₃ discipline ⁊ pbationuz assuefactio roborant q̄dāmō et indurāt intellectū humanū

vt ea que sunt supra naturã ꝛ cõsuetudinẽ nõ facile admittãt. Nõ em̄ frustra approbat illã sententiã matris sue Augustin⁹ in libro ꝯtra achademicos. Cibũ ꝛ nutrimẽtũ aĩarũ esse sciam. hmõi intellect⁹ teneri nõ põt in veritate fidei nisi eos vehem̄ti ammiratiõe nouitas signoꝝ ꝑcusserit ꝛ q̃dãmodo ĩfirmos ꝛ tremulos nutãtesqꝫ reddiderit. aut nisi vehementia tribulatiõis eos ꝯtriuerit: ꝛ aurib⁹ q̃s ď hmõi nutrimẽto sumpserãt ꝓuauerit. Indignant̃ em̄ leuib⁹ rõcinatõib⁹ ꝛ cõtradictõib⁹ acq̃escere vel assentire. queadmodũ gigantes filis araneaꝝ vel stupateis. hũilitate igitur cõtriti vel tribulatõne infirmati vel nouitate miraculoꝝ ꝑculsi: facile etiã debilib⁹ vinculis alligant̃ atqꝫ tenent̃. Idẽ circa affectũ ligandũ erit seruãdum. Apparet aũt infirmitas intellectus maxĩe in hereticis illiteratis q̃ velut musce quasi filis araneaꝝ adeo vinculati tenent̃ vt ea nullo mõ abrũpere valeãt: nullo mõ se ď eis euoluere aut explicare. sꝫ quẽadmodũ musce in filis aranearũ occidi ꝛ exuri se patiũtur. Quippe q̃ de hmõi vinculis se explicare nõ possũt. nec mirũ est si infirmus est intellect⁹ eoꝝ ꝛ oĩno inualidus qui nec nutrimentũ habuere scientie: nec prediti sunt virtute gratie. Sicut ergo nõ est de fortitudine filoꝝ aranearũ q̇ musce adeo colligate tenent̃ et in eis exuri occidi et deuorari se ab araneis patiunt̃. sed de ĩfirmitate est ac debilitate muscaꝝ. Sic etiã in eis q̃ in infidelitatis sue vinculis vsqꝫ ad mortem tenent̃: nõ infidelitatꝭ fortitudini: sed eoꝝ potius infirmitati deputãdũ est. De hoc etiã in scđo scđe ad Thimo. Ne resipiscant a diaboli laq̃is a q̃ captiui tenent̃ ad ipsi⁹ volũtatẽ. De heresiarchis ꝓprie dictũ est in. lix. Esa. Oua aspidum ruperũt ꝛ telas araneę texuerũt. Quis em̄ dubitat hereticoꝝ venias nihil oĩno solide veritatis: nihil fulcimenti: nihil ꝓbatiõis aut defensiõis hr̃e rõnabilis. Vani em̄ sunt omnes hoĩes in q̃b⁹ nõ subest scĩa ďi vt legit̃ Sapientie. xiij. Ubi alligari non possunt. ergo aut informandi sunt ꝑmũ vt diximus et hũiliandi: aut nisi fortib⁹ vinculis

sapientie alligari nō possunt. ¶ (Tunc adduxerunt eum ad Annam p̄mū) ſm Iohānē. qđ alij p̄termittunt (Erat enim socer Caiphe q̄ erat pontifex anni illius) qđ bene tropologie cōgruit. Anna eīn interp̄tat' gr̄a vno modo. vl' donans vel donatio. Capt' aūt a doctorib' vl' cōfessorib' peccator ad gr̄am ꝛ donantē deum vel donatōem adducendus est spūal'r. Adducit' autē ad annā. id est gr̄am siue donationē: dum in cognitōem ꝛ recognitionē gratie ꝛ donatōnis id ē recognitōis remissionis pctōꝝ q̄bus visitat' est inducitur. Edocent' igit' doctores ꝛ cōfessores p Iohānē q̄ cōscius erat misteriorū p̄muꝫ ad annā captū pctōreꝫ adducere. id est quanta gratia sustē status ꝛ expectat' et visitatus sit ac de hoste adoptat' ad filium p̄mit' edocere anteq̄ȝ ad cayphan. id est vomitū oris qui cōfessio est intelligendus adducat'. Heu quot sunt qui ordinem istū euangelicū p̄termittunt ꝛ ad cayphan p̄muꝫ peccatorē adducūt captū. ¶ Quod aūt cayphe socer dicitur et h̄ congruit. habet eīn cayphas spūalis. i. vomitus oris queꝫ ꝯfessionem interp̄tati sumus velut vxorē filiam anne. i. gr̄e. Filia gratie mundicia seu puritas cordis est. cui quasi matrimonial'r coniuncta est gratia cōfessionis. ad eam eīn est cōuersio eius. Vomitus eīn cōfessionis ad mūdiciā ꝛ puritatem cōuertit' ꝛ indiuidualiter ei ꝯiūgit'. de q̄ cōiūctōne atq̄ȝ cōmixtione multa soboles hūilitatis et patientie succrescit. Cōgruit ꝛ illa interp̄tatio hec eidē intelligētie q̄ anna interp̄tatur respōdēs. Respōdens aūt p̄mū merito accipiēdus vel deus ipse iuxta vulgarem acceptioneꝫ ei' qđ est rn̄dere: ſm q̄ responsor dr̄ q̄ se debitorē alicui constituit. Adducēdus est ḡ p̄mū ad respondētē. i. ad remūeratiōem eternā: q̄ meritis oīb' laboribus et doloribus pn̄alibus ad mensuram supefluentem ꝛ cumulatissimam respondebit. Ad respondētem ꝟo deum tunc adducitur: cum pro omnibus que vel hic dimittit vel sustinet deuꝫ habere responsorem fidelissimū edocetur. Captum ꝟo miseruꝫ peccatorem demones et vicia vl'

mali suggestores ad respondē-
tem adducūt: cuz ad penā in-
fernalem ipm ducunt. Pena
em̄ respondēs dr in. iij. Esaie
Agnitio vult⁹ eoꝝ respōdebit
eis. Posset ꝛ intelligi ꝙ addu
cunt eū ad donantē deū: non
vtiqꝫ ad remunerandū, sed tā
to grauius puniēdū q̄nto ab
eo maiora dona accepit: q̄bꝫ i
dei cōtumeliā ꝛ iīuriā et suīp
sius mortem abusus est. Qđ
ꝓo cōsequenter scribit Johā
nes (qꝛ sequebaẗ Jesum Si
mō petrus et ali⁹ discipulus)
Duo in hoc signanẗ q̄ sequū-
tur pctōrem vsqꝫ in atriū an-
ne pōtific, i. vsqꝫ in atriū gr̄e.
Jn petro intelligiẗ ꝓpter ꝑnci
patū seu primatū quem inter
aplos habuit ꝯgnitio siue re
cognitio veritat. Discipulus
aūt notus pōtifici, i. gr̄e: quia
hic nec noīaẗ: ꝑma gratia ꝭm
q̄sdam accipi potest q̄ adhuc
mult ignota est, de qua ꝛ ipsi
doctores diuersa sentiūt. Est
aūt ꝑma gratia nota secunde
sibi em̄ cōiuncte sunt gr̄e ꝛ q̄si
inuicē se cōplectunẗ. Hec gr̄a
petrū introducit in atriū scđe
Non est em̄ grata deo cogni
tio nisi quā gratia secunda ex
cepit atqꝫ cōducit. Potest in-
telligi in petro affect⁹ pctōris
Jn dn̄o iesu capto intellect⁹.
Accidit em̄ plerūqꝫ vt pri⁹ ca
piaẗ et ligeẗ salubriter intelle-
ctus: ꝛ remaneat liber atqꝫ so
lutus affectus. Est ḡ intelle-
ctus q̄nqꝫ q̄si intra atriuz gr̄e
affectus tn̄ adhuc foris est. vt
apparet in eis q̇ veritatem dei
in iniusticia detinent. vt legiẗ
ad Roma. ꝑmo. qui q̇ dez qđ
rectū est ꝛ verum vident ꝛ cō
trariū amāt. Diuina gr̄a ꝑ an
cillā hostiariā, i. ꝑ timorem q̄
et ancilla est. q̇a nō nouit nisi
seruire ꝛ hoc seruiliter tm̄. vn̄
in. viij. ad Roma. spūs serui-
tut vocaẗ. Nō em̄ inq̄t acce-
pistis spūm seruitutis iteꝝ i ti
more, et hostiari⁹ est gratie. in
ps. Initium sapīe timor dn̄i.
Jnde Aug⁹. Sicut seta ītro
ducit filum: ita timor seruilis
ītroducit charitatez. Per hūc
ergo id est per timorē velut ꝑ
ancillā hostiariā Johānes. i.
dei gratia post introgressū hu
mani intellectus in atriuz gr̄e
introducit humanū affectuz.
Jn ancilla etiā hostiaria pōt
intelligi caro ꝓpria q̄ ꝛ ancilla
est iure nature ipsi⁹ spūs: et an
cillam q̄tū in ea est se facit vi
cijs ꝛ demonibꝫ. ꝛ hostiaria ē

quia z hostia sensuum conti-
net, z q2 p ipam z deus et dia
bolus z cetera oia ad spum i-
grediunt, p hanc p captu z li
gatum praua cogitatoe intel-
lectu: in atriu anne. i. in culpa
que atriu est pene: human9 af
fectus ingredit. Possum9 hic
et illud dicere q2 ancilla. i. car
nem habet hostiariaz: ad cui9
cor nihil ingredit nisi qd ca-
ro voluerit. Pessima hz hosti
ariam z pditrice atq3 iugula-
trice sua coiuratamq3 cu hosti-
bus q carnem habet hostiari
am. In hoc etia notantur epi
qui in domib9 suis. i. ecclesijs
carne hostiariam prefecerut.
Hi sunt q nullos in ecclesias
suas introducut nisi p carnez
sc3 vl solos nepotes vel alios
pinquos. Sub eis spualiter
crucifigit xps dns. z corp9 ei9
misticu qd est ecclesia: patibu
lo peccator affigit. Eo igitur
ipso q ancilla habent hostia
riam: anne z cayphe successo
res et imitatores se testantur.
Simil'r z q tiore tm vel istas
sacrilegas donatones timore
sc3 pncipu aut huano vel mu
dano oia faciunt. ancilla eni3
hostiaria ad eos sola introdu
cit. Simil'r z qui timore serui
li bona faciunt: ancillam ho-
stiaria timore domui sue pfe-
cerunt. ad qs nec etiam deus
nisi p ancillaz ingredit: et hoc
qdez vi z violentia. Vim em
facit z violentia timor timeti.
vnde z qsi ab ancilla sua ho-
stiaria oppmunt: z qcqd faci
unt facere copellunt. Qd aut
dicit Petro ancilla hostiaria
(Nunqd z tu ex discipulis es
hois istius. Petrus vo respo
dit Non sum) Vel caro intel
ligenda est hic ancilla hostia-
ria: q timore suo nos deterret
a cofessione veritatis. nonun
q3 vel mors corpis que ancil
la hostiaria est z dei z nostra.
Deo em et nobis seruit dum
nos introducit ad regnu. Exi
tus em vite huius hostiu e re
gnu celor electis: qd reprobi
sibi faciut ianua infernalem.
Hui9 ergo ancille voce spua-
li. i. cogitatione petrus deter-
ritus se esse discipulu dni sal-
uatoris negauit. Qd z ad lite
ram mlti fecerut. Sepissime
vo z si no verbis facti tn: vo-
ce mortis. i. cogitatione deter
riti: xpm dnm mlti negat. Et
recte mors ancilla hostiaria
anne: q tn no itroducit nisi in
atriu ei9 no ad annam ipmq3

mores multos in atrium gratie introducit in preparationem vel habilitationem vel gratiam. introducit autem in contemptum presentium. Sicut dicit Hieronimus. Facile contemnit omnia qui se semper cogitat moriturum. Introducit et in desertionem peccatorum. vt legitur Eccli vij. In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua et in eternum non peccabis. Vtrumque ergo istorum scilicet contemptus presentium et desertio peccatorum atrium est gratie. et domui sancte conuersationis coniunctum. Propterea sequitur in Johanne (Stabant autem et ministri ad prunas quia frigus erat et calefaciebant se) Serui et ministri iuxta primam lectionem accipiendi sunt virtutes et dona que in atrio gratie. i. in ipsa deliberatione et desiderio emendationis sese calefaciunt ad prunas: dei beneficiorum illorum recogitatione. Beneficia enim prune sunt et carbones ignis. Unde apostolus ad Ro. xij. Si esurierit inimicus tuus ciba illum. si sitit potum da illi. Hoc enim faciens carbones ignis congeres super caput eius. Uel ad prunas sacrorum eloquiorum: eorum recordatione. Illa enim sunt sagitte potentis acute et carbones desolatorij. Ad prunas ergo se calefacit qui atrium dei beneficiorum que recipit velut aggerem prunarum atque carbonum ante faciem mentis per recogitationem constituit. Similiter et qui sacrorum eloquiorum multitudinem in memoria sua coaceruat et recolit Bene autem dicitur (serui et ministri) quia virtutum et donorum quedam velut serui sunt: vt timores et pudores. quedam velut ministri: vt omnes ille que in apprehensione consistunt. Sunt enim velut lucernas et luminaria preferentes ac circumferentes in aula regia. i. in anima sancta que regis celorum meruit esse habitaculum. Possunt et intelligi ministri cetere virtutes omnes preter illas quas seruos nominamus: quia velut dominanti et imperanti charitati subseruiunt et ministrant. Uel serui et ministri doctores et confessores qui debent se calefacere in atrio gratie ad prunas quas diximus. Non enim frigidi debent aggredi officia sua Frigiditate quippe sua nonnunquam aliquos infrigidant. Sed neque obstetrices debent habere frigidas manus dum teneros partus contrectant. non enim mediocriter eos frigiditate manuum suarum lederent. Bene autem dicitur: quia frigus erat. Frigus enim semper est a calore chari-

tatis: nõ solum foras atrium gratie. sed etiam in ipso atrio. ppter quod et prune semp ibi necessarie sunt. Qui ergo huiusmodi ignem nõ accendũt in hmõi atrio qui prunas sibi non coaceruant. q̇d aliud q̃ꝫ perire frigore querunt. aut forte tantũ algorẽ passi sũt vt iam frigus nõ sentiant. et iđo calefieri nõ querũt. Ridiculo se agunt q̇ et ad vnũ carbonẽ vel dimidiuꝫ calefieri volunt Hi sunt q̇ solũ vnũ dei bñficium inter tot ꝛ tãta recolunt aut vni⁹ bñficij grẽ tm̃. Econtrario ꝓo serui et ministri calefaciũt se ad prunas: dũ vł mẽbra vel motus in se ad peccãdũ sese calefaciũt varijs ipsi⁹ pcti oblectamentis quasi varijs carbonib⁹ prunaꝝ per cogitatõem corã positis. Qui ḡ hmõi aceruũ oblectamentoꝝ id est in pctõ q̃libet cõplacentiũ sibi p cogitatõem corã positum tenet. q̇d aliud q̃ꝫ frig⁹ se passũ ꝛ velle se calefieri: aut qđ deteri⁹ ẽ velle se assari diabolo oñdit. Recte aũt đr (q̇a frig⁹ erat) In atrio em̃ culpe. id est in deliberatiõe pctĩ: frigus est a pfecto calore. i. a volũtate pfecta peccãdi. ppter ħ necdũ cessat diabolus ĩcẽdere: sufflare: ꝛ hmõi ĩ carbones cõgerere et euoluere donec p ꝯsensũ pfecta fit calefactio vł poti⁹ succẽsio aut decoctio. de ħ legis Osee. vij. Oẽs calefacti sũt q̃si cliban⁹ Et iteꝝ Tota nocte dormiuit coq̃ns eos mane ĩpe succẽsus ẽ q̃si ignis flãme. ppť hmõi prunas sub q̇b⁹ opta et q̃si sepulta misera corda peccantiũ ꝛ peccare deliberãtiũ: panẽ de se subcineri ceũ diabolo coquũt: q̇ vulgo đr gastell⁹ rastici⁹ vł focodia. vñ Osee. vij. Fact⁹ est effraim subcinerice⁹ panis q̇ ñ reuersať Vñ aũt đr q̣ petr⁹ erat cũ eis calefaciẽs se ƀm vtrãqꝫ lectionẽ. cũ vtrisqꝫ em̃ calefacit se sic ostẽdim⁹. Qđ aũt sequiť (Põtifex interrogauit iesũ de discipulł suis ꝛ de doctrĩa ei⁹) vsqꝫ ibi (Et misit eũ annas ligatũ ad cayphã) Cõgrue nõ nisi historice accipi pt Qđ ꝓo đr (Annas misit eũ ligatũ ad cayphã) Iuxta primã lectõeꝫ gr̃a ipsa q̃ interptať annas: ligatũ remittit pctõrem vinculł sapiẽ ad caypham. i. vomitum oris. i. ꝯfessionẽ: ligatũ q̃si latronẽ ĩ latrocinio dephẽsũ vt a caypha. i. a ꝯfessiõe ipa iudiceť. Posset et intelligi ligat⁹ q̃si alligatus vulnera. vt legiť

in.x. Luce de samaritano qui alligauit vulnera eius q̄ incidit in latrones. Et in ps. Qui sanat cōtritos corde et alligat cōtritiones eorū. Mittit igitur gratia ligatū pctōrem.i.alligatū vulnera (ad cayphā).i.confessorem: vt ibi sanetur. Similiter et ad vomitū oris q̄ est recidiuum pctī: nō mittitur vel remittitur pctōr de ipso atrio anne.i. de tentatione: nisi ligatus eis vinculis q̄ supra diximus: vinculis scȝ prauorū desideriorū. Qr autē Petrus interrogatur aut accusatus de discipulatu dñi saluatoris ⁊ ter negat ⁊ h̄ metu: ad tres timores referendū est. Primus em̄ timor mūdanus q̄ ⁊ bona obmittuntur: ⁊ mala fiunt plerumqȝ ne bona mūdi amittantur. Scd̄s est timor offēse hoīm q̄ timentur offendi q̄ fit vt ait Gregorius ne offēdatur proximus, plerūqȝ inde offenditur deus. Tertius est humanus q̄ quis timet aut mortē proprii corporis: aut tormentū. Accipimus ergo illud totū trinū scȝ petri negationem ea larga acceptōne q̄ oē mortale pctm̄ dei negatio dr̄. Ancilla ḡ hostiaria p̄mo petrum accusat ⁊ metū mortis excutit, hoc est caro, et referimus hoc ad timorem hūanum. Qd̄ aūt sequitur (Dicūt ei) nec exp̄mitur q̄ accusantes scȝ eū: ad timorē offense hoīm generaliter illud referimus. Tertia vero accusatio quā posuit cognatus eius cui petrus auriculā absciderat: ad timorē mūdi refertur. Timor em̄ seruilis quē supra in malcho interp̄tati sumus: cognatus est timoris mūdani. Timor enim seruilis vt ait Augus. bonū est q̄ nemo bene vtitur. ⁊ semper est i malo.i.cum mortali pctō. Timor vero mūdanus semper malus. In vsu ḡ q̄si attinent. qr neutro bene potest aliq̄s vti. Qd̄ vero sequitur (Adducūt iesuȝ ad cayphā in p̄toriuȝ) manifeste oñdit iuxta lr̄am cayphā esse in p̄torio.i.in atrio p̄toris siue p̄sidis p̄lati. Cōgruit autē et caypħe scd̄m qd̄ diximus eē in p̄torio. Pretoriū em̄ spūale pnīa est siue ꝯfessionis auditoriuȝ: vbi dei latrones et alii malefactores iudicantur et puniuntur. In h̄ p̄torio velut p̄tor p̄sidet ipse ꝯfessor. Cōgruit ḡ vt ꝯfessor in auditorio sit confessiōis q̄ debet eē cayphas.i. sagax vel inuestigator. Iuxta duas huius noīs cayphas in-

terptatões Sagax debet esse queadmoduz canis venatic⁹ vt stati ferã.i.pctõrem ex aspe ctu ꝛ ꝯsistentia forinseca dep̃hendat: ꝛ cõplexiõe ꝛ cõuictu q̃bus generibꝫ pctõꝝ impli catus sit p̃sagiat. Debet eẽ in uestigator sed prudẽs et circũ spectus vt viã pctõri ostẽden do q̃ lõgius et p̃iculosi⁹ a deo effugiat dũ illuz interrogat et inuestigat. qd faciunt q̃ inco gnita pctã eis suis interroga tionibꝫ innotescunt. Q si nec sagax: nec inuestigator es o sa cerdos: nõ es caypbas sp̃ũa lis et veri nõis. ergo neq̃ an nas.i.gratia debet ad te mit tere pctõrez. Nec supplaudãt sibi seueri ꝯfessores d̃ eo q̄ au ditoriũ cõfessionis p̃toriũ vo cauim⁹: q̃si ex h̃ liceat se eis ex bibere pctõribꝫ p̃fectos p̃to rij atq̃ carnifices. cũ tota pe na pnĩalis medicia eẽ debeat vulnerati: non vulnera. et ipa pnĩa depositio sit oneꝝ.i. iniq̃ tatũ: q̃ vt on⁹ graue sup pctõ rẽ grauant. nõ autẽ oneratio. Utinã attẽderẽt nouũ hoĩez in penitẽte statim natũ: cui tã paruulo ꝛ adhuc tã inualido tãta onera imponere non for midant. vix adhuc nato ꝛ sup pedes incedere nõ valẽti p̃ te neritudine ꝛ infirmitate: one ra cameloꝝ ꝛ elephãtoꝝ ĩpo nere nõ verent̃ nec erubescũt ¶ Ad caypbã id est ad vomi tũ oris q̃ est cõfessio adducit̃ in p̃toriũ: cum ad ꝓpositũ con fessiõis adducit̃ pctõr. Et vti q̄ p̃toriũ est auditoriũ cõfessi onis ꝛ pnĩe q̃ ad veterẽ homi nẽ: q̃ tot⁹ ibi occidit̃ gr̃a q̃ so la põt illũ penitus conterere. Stabuluz aũt ẽ mĩe ꝛ medici nal' cure q̄tũ ad nouũ hoĩez et ip̃m etiã ꝯfessorem quẽ sta bulariũ vocat dñs in. x. Luc. Attẽdat g̃ cõfessor quia sama ritanus.i. christus dñs pctõ rẽ vulneratũ qui in latrones infernales inciderat: super iu mentũ suum.i. carnem ꝓp̃iã ad ip̃m attulit. ꝛ curam ei⁹ me dicinalẽ ip̃m habere iussit vi num ꝛ oleũ infundendo. qd ẽ vt altero vulnera mitiget ꝛ sa net. alt̃o ꝓo ip̃m letificet. Me dicinalis em̃ debet esse pena pnĩalis ꝛ leta debet esse ei⁹ su sceptõ eiusq̃ portatõ: ne crux portet̃ in angaria. Q si quid mordacitatis aut asp̃itat̃ de bet habere pnĩa. ipse tñ cõfes sor solam debet habere dulce dinẽ affabilitatis ꝛ cõpassio

nis. Qd aũt dicit post negatione Petri (Statim gallꝰ cãtauit) Quia in gallo pdicator vel sermo pdicatõis intelligit vt legit. xxx. Prouer. Tria sũt q̃ bene gradiunt et quartũ qd incedit feliciter: leo fortissimꝰ bestiarum ad nulliꝰ pauebit occursũ. Gallus succinctꝰ lũbos Nulla igit est mora inter peccatũ et peccãtis exhortatiõem vel repbẽsionẽ. q̃a vel ab intꝰ ab ipsa cõsciẽtia sua exhortat atq̃ reprehẽdit. vel afforis a docentibꝫ et monẽtibꝫ. Et gallus pdicator sit: hoc idẽ Job xxxviij. Quis posuit in visceribus hoĩs sapiam vel q̃s dedit gallo intelligẽtiã. Ter vo gallus cantasse dicit. qꝛ de tribus est oĩs pdicatio et doctrina. scꝫ. De malis culpis vitãdis. De malis pene effugiendis De bonis eterne glie acq̃rendis. Et hoc est qd legitur xxxiij. Job. Ecce hec oĩa opatur deus tribꝫ vicibꝫ p singlos vt reuocet anĩas eorum a corruptione et illuminet luce viuentiũ. Similr Prouer. xxij. Ecce descripsi eã tibi tripliciter. Vl ideo ter quia vere religionis integritas in tribus illis virtutibus maxime consistit. Fide spe scꝫ et charitate. vt ait Augꝰ in libro de vera religione. Vel ppter tres vires anĩe humane. de quarum purgatõne illustratiõe et glorificatõe agit omnis doctrina catholica. vl ppter ipsam summã trinitatẽ cui cognoscẽde atq̃ colẽde vt ait Augustinus: inuigilat oĩs sollertia christiana. Qd aũt sequitur. (Erat autẽ mane) Bene cõgruit vtriq̃ lectiõi. Mane quidẽ pnĩe in ortu veri solis et lucis gratie. Mane autẽ infaustũ diei egiptiaci de quo in principio supra diximꝰ peccatori. quia ad ipam mortem peccati ligatꝰ ducit. Sequit. (Et ipsi nõ introierunt in ptoriũ vt nõ ↄtamiarent. sed mãducarẽt pasca) Mirãda cecitas et ridẽda iudeorum superstitiõis q̃ de ingressu ptorij pilati ↄtaminari timebãt: et nõ effusione sanguĩs innocẽtis. Huiusmodi supstitiõis obseruatores sunt: q̃ domos et alloq̃a pctõrum artiꝰ euitãt: et his cõtaminari se credũt: odia et inuidias q̃ homicidia spũalia sũt non timentes Et qꝫ maior cõtaminatio sit ipse cõtẽptꝰ peccatorum et ianis gloria de bonis suis: nõ attendentes. Hi sunt

colantes culices ꝛ glutientes camelos, vt eis impꝛopat do minꝰ in.xxiij. Matth. Hi sunt etiam cōfessoꝛes austeri ꝙ ma lunt esse cū iudeis carnifices aīaꝝ ꝛ trucidatoꝛes ꝗꝫ eis suo cōicare alloq̄o. Recte aūt dicit Mathe (Quia tenētes iesuꝫ duxerunt illū ad caypha pn cipem sacerdotū vbi scribe et pharisei ꝯuenerāt ꝛ senioꝛes) Quia ꝓo totꝰ cetus virtutū ꝛ in ipsa cōfessiōe debet adesse: et in ipso ꝯfessoꝛe. In cōcilio em̄ iudicādus est ipse ꝙ ꝯfite tur. Optime q̄ppe iudicat ca stitas luxuriam: ꝛ sola fere no uit ꝗꝫ rea ꝗꝫꝗꝫ digna dānatōe sit, ad hūc moduꝫ se habet de aliis virtutibꝫ. Luxuria q̄ppe luxuriā iudicare nō pōt. et q̄a par est. ꝛ qꝛ ignoꝛat eam. Qđ ꝓo sequit (Petrus autē seque bat eum a lōge) Iuxta literaꝫ ne videret esse de suis. In q̄ tipū tenet eoꝛum ꝙ metu quo cūqꝫ vel desidia: cū tn̄ christi ani sint: xp̄m dn̄m sequi ex ꝓ ximo: eiqꝫ adherere postpo nunt. q̄les sunt multi christia ni nostri tpis ꝙ quanto a lōgi oꝛi pn̄t vel audent xp̄m dn̄m imitant. Uide clericos ꝗꝫ lō ge secesserūt a patrū vestigiis cōuersatione et habitu. Siliꝛ ꝛ monachos qui vix extrema tangūt sue ꝓfessiōis. Fere em̄ eque longe sunt a decoꝛe cleri calis cōuersatiōis vt milites. Hi non vident xp̄m dn̄m se qui vt cōpꝛehendant: non vt sint vbi ipse est: aut perueni ant quo ipse peruenit. sed po tius ad explorandum vt fineꝫ videant, quemadmodum de Petro dicitur. Hi proculdu bio videntur aut paruipēde re ꝗ eis auferat christꝰ domi nus: aut ipsi christo dn̄o. Hi sunt quasi de marchia vt vul go dicit. Un̄ ꝯfedus cū chri sto simul ꝛ diabolo iniisse vi dent: dū vestē sue ꝯuersatōis habēt biptitā, et ab vtroqꝫ q̄ dāmodo insignitam. Hi sunt auis discoloꝛ de qua dn̄s cō querit Hieremie, xij. Nūq̄d auis discoloꝛ facta est heredi tas mea. Hi sūt q̄s ꝑcussit Es dras ꝙ ex media ꝑte loq̄bant azotice, ꝛ loq̄bantur iuxta lin guā ꝑpli et populi Obiurga ui inq̄t Neemias in, xiij. eos et maledixi et cecidi ex eis vi ros: etiam decalcaui eos. Hi sunt diaboli participiū et me diatoꝛia volētes societatē in seipꝭ facere et cōioneꝫ luc ac

tenebrarū: et iusticie cū iniquitate: et xpi ad belial: et tēpli dei cum idolis. cū hoc impossibile sit vt ait apl's in. vj. scd'e ad Cor. Aliter ꝟo Petrus. i. ecclesia vl' q̄libet fidelis christū dn̄m sequit' a longe. i. imitat'. Quis em̄ erit sil'is do in filijs dei. vn̄ Job. xxviij. Nō adequabit' ei aurū vel vitrū: non adeq̄bit' ei thopazius etc̄. q̄bꝫ oībꝫ viri sancti intelligunt': q̄ xp̄o dn̄o nullatenus cōferendi sunt. Hi q̄ xp̄m dn̄m a lōge sequunt' sibi timere vident' ab illo. Qđ autē dicit (vsq̄ in atriū) nec addit' vsq̄ i domū: ad eos refert' q̄ exterioris conuersationis decore xp̄m dn̄m imitant'. sed gl'iam ꝯscie inter nūq̄ decorē nō hn̄t. Atrium q̄ppe forinseca cōuersatio est. Domus ꝟo interna puritas. Ibi tn̄ id est in atrio calefacere se debent ad ignem vel prunas vt diximꝰ. mirabili gelicidio obdurauerūt qui tp̄e hiemis ad ignē vel prunas calefieri nolunt. Hiems em̄ est toto tp̄e vite p̄sentis q̄ȝdiu q̄dē flat aquilo. i. diabolus. q̄ȝdiu nec folia bonorū operū verborūq̄ hr̄e videmꝰ arbores hominū. q̄ȝdiu flores non apparent nec rose scȝ patientiū. nec lilia continētiū. nec viole humiliū. nec flores flāmei zelantium atq̄ feruentiū. Potest et intelligi atrium p̄ncipis sacerdotū tota p̄sens eccl'ia. domꝰ ꝟo celestis hierusalē. sicut ibi. Qui statis in domo domini: in atrijs domꝰ dei nostri. In atrio em̄ sumus hic: nōdū in domo. In hoc atrio succēsus est ignis sp̄ūssancti vt ipse dominus dicit Luce. xij. Ignē veni mittere in terram et quid volo nisi vt ardeat. Et prune sacrorū eloquiorū in hoc atrio sunt et bn̄ficiorū diuinorū de q̄bus supra diximꝰ. Scd'm h' aūt principē sacerdotū intelligimꝰ xp̄m dn̄m: mi'stri ꝟo p̄ncipis sacerdotū sunt p̄sides: h' est lictores executores. i. iusticie viri discipline sunt i eccl'ia dei in ꝓmpto habētes vlcisci oēm inobediētiā. sic̄ dic̄ apl's in. x. scd'e ad Cor. Hi sūt mutilatores et trucidatores veteris hoīs. Qđ postea sequitur (Principes et omne conciliū querebant falsum testimoniū ꝯtra iesum vt eū morti traderent). i. aduersus veterem hominē: planum: siue de toto cōcilio p̄ītis eccl'ie: siue d' ꝯcilio

virtutū intelligat. vtriusqȝ em̄ intentio est morti tradere veterem hoīem. Falsuȝ ꝑo testimoniū qđ sequitur: aut pctm̄ est qđ querēdū est a cōfessore sicut ferrꝫ in vulnere, aut ipm vulnus qđ ꝛ testimoniū dia boli est. Si em̄ fides testimoniū dei est vt dicit Johēs i. v ꝑme canonice sue. q̄ credit in filium dei habet dei testimoniū in se. ergo et viciū q̄dcūqȝ testimoniū diaboli est q̄ vnū quēqȝ pctōrem in dei iudicio dānabit diabolus. Quot aūt falsitatis habeat vnūq̄dqȝ viciū: ex errore patet peccantiuȝ et viciis q̄dāmō credentium. Vl' falsum testimoniū cōfessio est seu certificatio hūilitatis q̄ fere semꝑ de nobis falsa loq̄mur. Hūiles em̄ se pctōres pauꝑes ꝛ vacuos: oīmqȝ bonorū inopes cōquerunt: que omnia ꝯstat falsa esse, ꝛ tanto falsiora q̄nto ea vehemēti⁹ de se credunt aut sentiunt. Hoc est falsum testimoniū scȝ vox humilitatis q̄ vetus hō dam nat atqȝ occiditur. nec tn̄ iniu ste, qꝛ et ei ꝯtra se iniuste credi pōt in iudicio. Et qꝛ ipsa dānatio cōfitentis est liberatio: vident habere ꝯfessores ex h qđ dicit autoritatem interrogatiōes faciēdi in cōfessione. sed ea cautela quam dixim⁹. ¶ Qđ aūt sequit vsqȝ ibi (At illi respōderūt: reus est mortis) Planā et solam ꝯtinet historiam. Q aūt tota multitudo respondet (reus est mortis) ammonet penitētes vt ipsi totaliter in ꝯfessiōe de seipsis ad ipsum respōdeāt. noīe em̄ multitudinis cogitatōes: affectiones: ꝛ ipsa loquela significate sunt. q̄ ergo se excusant in confessione: pctā sua diminuētes et attenuantes: nō attēdūt q̄liter se iudicare debeāt: imo potius cōdēnare. vt legit in. xiiii Marci. Cōdēnauerūt eū reum esse mortis. Nō attēdunt qđ eis dicit in. iii. Ecci. Iudiciū patris audite filii dilecti: et sic facite vt salui sitis. sic id est in imitatōe iudicii: q̄ pr̄ vester iudicat⁹ est xp̄s dn̄s. Huiusmodi ml'titudinis tipū tenent oēs heretici q̄ vnūquēqȝ fidelē iudicāt reū mortis. Similiter ꝛ maledici: qui bonos eo solo ꝙ boni sunt malos ꝑdicant. Scdm̄ consequētiaȝ em̄ qui aliqueȝ dicit esse malum: eundē dicit esse reū mortis. ¶ Tunc expuerūt in faci

em eius et colaphis eum ceci derũt) Iuxta Matheũ i.xxvij. Marcus ṽo ita dicit in.xiiij. (et ceperũt q̇dam ꝯspuere eũ ꝛ velare faciẽ eius ꝛ colaphis eũ cedere ꝛ dicere ei: ꝓphetiza) Lucas ṽo in.xxij. Et viri q̇ te nebant eũ illudebãt ei: ceden tes eum ꝛ velauerunt eum et percutiebaut faciez eius. et in terrogauerunt eum: dicentes Prophetisa) Mistice Spu ta immunda blasphemie sũt et omnium dominũ blasphe mantium. Unde in faciez dei spuit spiritualiter qui vel ma nifeste eũ blasphemat. hoc est q̇d dicebat Iob in ꝑsona ei⁹ in.xxx. Faciem meã cõspuere nõ verent̃. i. ꝑsentiam maledi ctis blasphemiaruz polluere. Potest et intelligi facies hũa nitas ꝑ quam mũdo innotu it: quã illi cõspuũt qui misteri um incarnatõis aut blasphe mant aut ꝯtẽnũt. Intelligun tur ꝛ facies ei⁹ illi in q̇bꝫ ma gis relucet. Hi sunt q̇ eũ expꝛ̃s sius et euidẽti⁹ imitant̃. De h̃ Eccs. viij. Sapia hoĩs chꝛi sti: intellige lucet in vultu ei⁹. id est in eis q̇ eũ in ꝓxio imitã tur. In hãc faciẽ spuũt q̇ hu iusmodi viros maledictis cõ uicijs ꝛ aspernatõnibus ꝑse quunt̃. Hi sunt q̇ nec faciem patris nec etiã matrꝭ spiritua lis que est ecclia verent̃. ꝓpter hoc incurrũt maledictũ illud Deuteronomij. xxvij. Male dictus qui nõ honorat patrẽ suum ꝛ matrẽ. Non putant se forte toti ecclesie dei cõtumeli am irrogare. cũ faciem ei⁹ con spuunt: cũ nobilissima mẽbra ei⁹ feda turpiaqꝫ ꝑdicant. nec xp̃o dño: cum mẽbra eius vi tupant ꝛ cõuicijs dhonestãt. Que eñ mulier nõ singulorũ mẽbroꝝ suoꝝ vitupium: ꝓpri um reputat. ꝛ quãto nobilior speciosiorqꝫ fuerit: tãto maio rẽ ꝯtumeliã sibi irrogatã non doleat. Quod ꝛ manifeste te status est ipe dñs supra Ma thei. xxv. Quicq̇d vni ex mi nimis istis fecistꝭ: mihi fecistꝭ. q̃nto magis maximis. Atten de aũt quia quãto cariorẽ ha bet hãc faciem: tanto in eius conspuitione magis offendit̃ Quia igit̃ pro ista recuperanda vel reparanda: ꝛ illã ꝓprij cor poris assũpsit: et ludibrio spu torum vt istaz liberaret expo suit: ꝛ in eam palmas ꝛ cõfusi onem vt istam incõfusibilem redderet excepit. ꝙ istam am

plius q̄ illam diligeret aperte mōstrauit. Grauius igit̄ indigniusq̄ sustinet sputa cōuiciorum: aspernationū: et vituperiorum in ista: q̄ sputa iudeorum sustinuit in illa. Ludibria igit̄ dn̄ice passionis q̄ntum ad cōspuitionem renouant q̄ eminētiores in ecclesia detractionibus et cōuicijs hoc est irreuerentia filiorum alienorum vt dei faciem cōspuere nō verentur ¶ Moraliter v̄o in faciem veteris hominis spuit q̄ eidē in doctrina vel exhortatione vl̄ sibijpsi in ppria cōfessione cōuiciat̄. Hoc autē faciunt ministri. i. totus chorus virtutū dum vnaqueq̄ virtus: vt al's dicēdum est: contrario suo vicio cum indignatione et abominatione vel verbo vel recogitatiōe cōuiciatur. Hoc sentit veraciter penitens in se dū ex amore castitat̄ phi que est interiectio abominantis contra se pter luxuriam ingeminat. vel prout ipsa est interiectio indignantis vel vilipendentis contra remissionem et desidiam qua tam turpiter leui tentatōni succubuit. Et ad hunc modum de ceteris virtutibus. Quelibet enim virtus indignatur suo ꝯtrario et abominatur ipsum. He ergo sunt illusiones quas ministri id est virtutes veteri homini irrogant. et he sunt conspuitiones quas ip̄e membris ei⁹ id est vicijs irrogant: non aliquid sordis a qua penit⁹ sunt immunes in ea emittēdo. sed feculentiaz eorum detegendo et diligentius intuendo mordaciusq̄ exprobrando vel improperando. Econtrario v̄o miser peccator seu vetus homo a demonibus illuditur: irridetur. et ab ip̄a peccati feculentia quod cogitat et appetit cogitationibus et affectionibus quibus tentatur: de illo velut quadam conspuitione polluitur facies cordis ei⁹. Huic ludibrio sputorū et conuicijs etiā exprobrationibus demonum miser peccator faciē cordis exponit anteq̄ ad infernale perueniat patibulū. Confessores v̄o qui ex indignatiōe vel abominatōe peccatorum que audiunt in faciem ad literā vl̄ in p̄sentia spuunt penitentium et confitētium exēplo domini saluatoris

et gratia ad crucem pnie spō te venientiuz, quēadmodū et ipse xps dn̄s spōte p nob veniebat ad crucē: velut mīstri pilati z iudeo℞ sūt faciē dn̄i saluatoris cōspuentiū. In membris em̄ sputa illa xpo dn̄o innouant z faciē eius ite℞ conspuunt. Quis em̄ faciem dn̄i ad crucē p nostra redemptōe sponte euntis ita euidēter prefert: vt penitēs: q eius imitatōe ad crucem penitētie spōte venit. Aunqd nō velut agnus māsuetus ad araz, velut ouis ad victimā: corā tōdente imo trucidāte nō aperiens os suū tibi duci videt penitens q tota hūilitate: tota mansuetudine coram carnifice sacerdote obmutescit: et se excoriari trucidari sm veterē hoiem pmittit, quēadmodū scriptū est de xpo dn̄o Esa. liij. Sicut ouis ad occisionez duct⁹ est et sicut agnus corā tōdente se obmutuit z nō apuit os suū. Mira dei patientia q hmōi lictoribus filios suos tradi pmittit ↄspuēdos z illudēdos, et intolerabilis eo℞ p̄sūptio atqȝ temeritas: i locū medico℞ atrocissimos lictores atqȝ carnifices anima℞ se exhibent. Cōspuit etiam faciem penitentis cōfessor q eūdē apte ↄtemnit, vt eidē conuiciat. O q̄ȝ venenata sūt sputa ista quēadmodū sputa serpentis atqȝ bufonū. eo ergo serpētes atqȝ bufones se esse ostendūt: q hoies sputo suo spūaliter occidunt. (Et velauerunt faciem eius) Mistice eam sibiipsis abscōderunt, z velū pctō℞ suo℞ sibi et deo imposuerunt. xxxiij. Deuteronomij. Abscōdā faciem meā ab eis. i. abscōdi pmittā: vel ipso facto velatiōis q dei facies ab eis velata vel absconsa esset quasi qdā velo humilitat. Moralr Ipsos oculos cordis sibi velat ne vel faciem suam eiusqȝ turpitudinem videat q turpia cogitat z affectat. ipsum em̄ qd cogitat ita oculos mētis opit vt aliud videre p cogitationē nō sinat Velant igit faciem eo℞ q tentant demones eisipsis q cogitationi eorū aut affectioni ingerūt. Et hoc trib⁹ de causis. Primo vt de eo ludāt ex ludo q dr capifolium. Secūdo ne vel ipsos demones videat: qbus pculdubio se vel subduceret vel eripet si videret. Tercio quia ducit ad in

fernale suspendiū: ne in via q̃ illuc ducit quecꝫ ex obuijs ro get: vt eum vel liberet: vl' p eo vt liberet intercedat. Ita luse rūt de xp̄o dn̄o lictores ludo capifolij: vndicꝫ euꝫ palmis cedentes. Sic et miser pctōr velata facie a tot demonibus cedit q̄t cogitatōibus vl' affe ctiōibꝫ malis vndicꝫ leditur. vnde in hoc apparet ip̄m ha bere velatā faciē cordis: qꝛ q̃ si ludus esset tā crebra pcussio. tā multiplex lesio. nō irascitur pcutientibꝫ ꝛ eū tam grauiter cedentibꝫ demonibꝫ. Velatā etiā habet faciem q̄ nec videt vndicꝫ pcutiētes. a tergo q̄dē mali timoris. a facie male spei vulnera inferētes a dextris et sinistrꝭ: gaudio et dolore: adu latione ꝛ detractione. Erube sce igit' o christiane tantū esse demonibꝫ ludibriū vt de te tā turpiter tācꝫ ignominiose lu dant. Q' si hoc ip̄m nō vides: sit ip̄a cecitas tua tibi lucerna et ostendat tibi velamē faciei tue. vt eoipso ꝙ illusores: con sputores: pcussoresꝗ tuos nō vides: velatā facieꝫ tuā agno scas. Eoip̄o etiā ꝙ velatā faci em tuam vides: adiudicatuꝫ te iam aduerte infernali suspē dio. exhorre illuc duci vel tra hi. Possumus ꝛ illud intelli gere qꝛ pctōres faciem xp̄i ve lant in se: dū eius imagineꝫ in se apparere nō sinunt. i. in cor dibus suis laruā ei diabolice turpidinis ꝛ silitudīs supim ponentes. Manifesti ꝓ pec catores q̄ oīno signa christia nitatis forinseca pieceruīt a se ꝛ in alijs eadē abomiant' ꝛ pꝛ sequuntur: adeo ignominiose xp̄i faciem velauerūt: vt eam aspectu hūano ꝛ visione indi gnam penit' iudicēt: q̄si q̄ nec debeat appere in ꝯspectu ho minū. q̄les sunt clerici nostri tp̄is in quibꝫ oīno nihil chri stiani decoris aut faciei appa ret. sed necꝫ in alijs etiā aliq̄d christianuꝫ qd̄ deceat videre possūt. Aliter ꝯfessores ꝛ p̄ dicatores ignominiose facies penitentiū velāt: cū vel adula tiōibꝫ oculos eoꝝ opiūt ꝛ ob uoluunt vt feditatē pctōꝝ su orū eos videre nō sinant. vel obiectu cōuiciōꝝ tanta cōfu sione vultū eoꝝ opiunt vt pec cata sua attēdere nō valeant. Hoc em̄ verecundis penitē tibus plerūcꝫ accidit vt nimi etas ruboris ꝛ cōfusiōis ocu los cordiū eoꝝ opp̄mat ꝛ ali

ud cogitare non sinat. Salubriter aũt et laudabiliter faciẽ eorum velant qui eorum verecũdie parcũt q̃ntum ipsa ꝯfessio exigit. Qui em̃ totã feditatem totãq; horribilitatem pctõrũ detegit: anteq̃ cõfessionẽ a penitente extorserit: faciẽ illi⁹ reuelat Velat etiã illam q̄ velatam illã fuisse ostendit. Velat etiã sacerdos q̃tum ad se duz faciem in eo pctõris seu pctõrũ de cetero nõ attẽdit: vt euz de cetero nec abhorreat nec abomineť tanq̃ pctõrez. Vel aliter velare debẽt cõfessores facies pctõrum: feditatẽ eorũ celare: nõ reuelare alijs. vel velare ab oculis dei ne ea videat dñs ad vindinctã. Vel potest intelligi velamẽ illud hũilitas et verecũdia: q̄b; se operire debent coram dño penitẽtes. q̃si q̄ indigni sint ei⁹ aspectu. Ignominiose etiã xpi faciem iuxta misteriũ velat q̄ electos q̄bus maxime dinosciť cõfusione operiunt et abscõdũt vl' latere cõpellunt. Sicut legiť in xxviij. Prouer. Cum surrexerint impij abscondenť hoĩes cum illi perierũt mlťiplicabũtur iusti. Hanc faciẽ velant similiter detractores qui bona aliorum mendacijs suis operiunt et abscõdunt. Heretici ꝓ faciem dĩ velant dũ eum hoĩb; mendacijs suis abscõdunt et videre nõ sinũt. Velationem istã et absconsionẽ significasse videť Moises Exodi. xl. qñ velabat faciem suã. (Et colaphis cedebãt eũ) Glosa dicit. quia colaphis eum cedunt q̄ suos honores ei p̃ferũt. ꝓpter quod manifestum est oẽs inanis glie amatores: christi esse colaphizatores. Ergo q̄ querũt in eccl'ia dei q̄ sua sunt: nõ que eius sunt: maxime honores: indubitãter ip̃m colaphizant. Hĩc legiť Malach. iij. Si affigit hõ deũ: q̄a vos cõfigitis me et dixistis in q̄ cõfigimus te in decimis et in p̃mitijs et ĩ penuria maledicti estis et vos cõfigitis me gens tota Hi ab illis dicit se configi q̄ auferũt decias et p̃mitias q̃nto mag' eũ colaphisare intelliguntť q̄ suos honores ei prefe rũt. et ipsis honorib; q̄s tñ nõ nisi ab ipso obtinent illuz impugnant. Cõgruẽti⁹ tñ q; colaphis et in collo et in facie cedebať melius intelliguntť colaphizatores eius: ꝑsecutores p̃dicantium et manifeste recte

viuentiū. Collum em̄ per qđ corpus ecclesie xp̄o capiti iū- gitur ꝛ ꝑ qđ vocem ipam p̄di catōis ꝛ doctrine omittit cet⁹ est p̄dicantiū atq͡ȝ docentium Qui ḡ eos q̄cunq͡ȝ genere ꝑse cutionis impugnat aut ꝑcu- tit: xp̄m colaphizat .i. in ei⁹ spi rituali ꝛ mistico colaphos dat In faciē ergo eum ꝑcutiūt q̄ manifestos electos ꝛ manife- ste ꝑsequunť. In ꝑcussionib⁹ em̄ ꝑsecutōes intelligēde sūt. Moralr̄ xp̄o miser pctōꝛ co- laphizať insultib⁹ q̄s añ moꝛ tem consensus acrioꝛes patiť Euidēter aūt in doloꝛib⁹ an- gustijs ꝛ ire inuidieq͡ȝ stimulꝰ Hec em̄ oīa colaphi ꝛ lesiōes sensibiles sūt. Nescienter aūt et sensibiliter colaphizať dele ctatōib⁹ q̄ sunt citra ꝯsensum Utrūq͡ȝ tñ veracissime cola phizať velata facie q̄a nescien ter. vnde et colaphos huius- modi non passiones vocat. sed affectiones simpliciter vl̄ desideria sua. Exterius tamē colaphizatur queādmodū et cōspuiť a despicientibus ꝛ ꝑ- sequentibus. A despicientib⁹ et irridētib⁹ cōspuiť. A ꝑseq̄n tibus xp̄o ꝛ impugnātib⁹ cola phizať. Btūs aūt si colaphis hmōi causam dedit pctm̄ ei⁹ Quot enim habet colaphiza tores miser pctōꝛ: tot hȝ magi stros ꝛ correctores. Ex q̄ itel ligere pōt quanta cura et solli citudine correctioni et erudi- tioni eius deus magister iui- gilet. Hoc mō colaphos acci pit Petrus in canonica sua. Que em̄ est vobis gr̄a si pec- cantes ꝛ colaphizati estis. id ē. ꝑsecutiōem patimini. Quāto igiť plures sūt etiam maiores q̄ nos ꝓ pctīs nostris ꝑsequū tur: tanto gaudentiores debe mus esse in ipsis persecutio- nibus: agnoscentes dei curaȝ et sollicitudinem ex multitu- dine corrigentium ꝛ increpā- tium et ad nostram emenda- tionem ꝛ eruditioneȝ a deo ꝓ missorum. Velata autem fa- cie miserabilis ē peccatoꝛ hoc mō: q̄ colaphos istos sibi sa- lubres et ex diuina sollicitudi ne circa se eē nō intelligit Aut per gratiarumactiōes sibi sa- lubres non efficit. Possunt ꝛ intelligi colaphi ecōtrario ob iurgatōes ꝯfessoꝝ atq͡ȝ docto rū. Iuxta illđ qđ dr̄ Prouer. x. Stultus cediť labijs id est

verbis obiurgatōis: que q̄dē faciēda sunt in cōfessione. sed nō nisi velata facie penitētis vel cōfitentis, ꝓpter hoc em̄ et scriptum et factū est, quia velata facie christ⁹ dñs colaphisatus est dum veniret ad crucem: vt ꝯfitentes velata facie colaphizent̄, hoc ē vt sine cōfusione eoꝝ vet⁹ in eis homo colaphis obiurgationū cedatur. Caue ergo tibi o cōfessor ne faciē eius quez colaphizas reueles, i. ne manifeste eū coram te cōfundas. Qui aūt penitētes irridēt aut ꝑsequūtur velut ministri pilati sunt: crucifigendos pctōres, i. cruci penitētie affigēdos instar xp̄i ꝑsecutōib⁹ colaphizantes. Qđ aūt interrogant (ꝓpheriza nob christe quis est qui te ꝑcussit) quēadmodū in ludo capifolij interrogare cōsueuit. Optime dicūt nesciētes quia nō nisi ꝓphetico spū reuelante scire pñt ꝑsecutiōes iste a quo sint siue ꝑcussiones demonū: siue tribulationū a deo. Ut autē ꝛ in mēbris ꝑcutit̄ dñs xp̄s: nō nisi reuelāte spūsancto cognoscit̄. Sic ꝛ ab vnoq̄z nostruz req̄rit̄ totiēs q̄tiens alterutro modoꝝ istoꝝ ꝑcutimur vt ꝓphetizemus. Quis est q̄ te ꝑcussit, vt intelligētes deū ꝑcutientē nos tribulatōib⁹ timeamus: humiliemur: grās agentes: ꝛ erudiamur. Aduertentes aūt demones nos ꝑcutiētes: vl' declinemus ꝑcussiōes eoꝝ: in alias occupatōes nos trāsferentes, aut ꝑ oratōez ad dñm fugiētes. Uel reꝑcutiamus eos gladio disciplie: nos ipsos ipsa hora ferientes. In q̄ diligēter attendendū est exēplum Dauid reg̃ in. xvj. scōi Regū, q̄ intellexit maledictionē inimici īmissam sibi a deo. Unde cū Abysay vellet abcidere caput Semey: ꝓhibuit eū dicēs. Dimitte eū vt maledicat: dñs em̄ p̄cepit ei vt malediceret mihi. Dimitte eū vt maledicat iuxta p̄ceptum dñi si forte respiciat dñs afflictionem meā: et reddat mihi bonum ꝓ maledictōe hac hodierna. Tu ergo o pctōr semꝑ ꝓpheriza, i. ex diuia reuelatiōe vide q̄s ē qui te ꝑcutit, incessanter em̄ ꝑcuteris, incessanter em̄ vel tentatiōe blāda vel tribulatōe ꝑcuteris. Quia tētatio est vita hoīs sup terram vt legit̄ Job. vij. vbi nos habemus, militia est vita hoīs

super terrã. Qz autẽ sequit̃ illa adiuratio dicentiũ (Si tu es christus dic nobis palã) Insinuat diligentiã adhibere debere ꝯfessoribꝫ vt veritatẽ cõfessionis extorqueant a cõfitẽte. Qđ ergo sequit̃ (Mane autẽ facto consiliũ inierũt oẽs ꝑncipes populi ⁊ seniores aduersus iesum vt eũ morti traderent ⁊ vinctum eum adduxerũt et tradiderunt eum põtio pilato ꝑsidi) Diligentiꝰ notandum est: quia iuxta misterium vtraqꝫ potestate seculari scꝫ ⁊ ecclesiastica vtit̃ diabolus ⁊ ministri eius ad opprimendum christũ dñm ⁊ occidendũ in mẽbris. Moraliter ꝟo sciendũ est quia nec a caypha xp̃s occidit̃ sed tm̃ accusat̃ ⁊ vinctꝰ ad pilatũ ducit̃ eiqꝫ iudicãdꝰ ⁊ occidẽdus tradit̃. Pilatus em̃ interp̃tatur ore cõtundens vel os malleatoris. Ore ꝟo ꝯtundentes veterẽ hoiem: p̃dicatores et doctores sunt. et os malleatoris ꝓprie est os doctoris vel etiaꝫ p̃dicatoris. Si em̃ verbũ dei malleus est cõterens petram vt legitur Hieremie. xxiij. ergo malleatores dñi doctores et p̃dicatores sunt. Intelligãt igit̃ quia nec vite sanctitas q̃ intelligit̃ in anna: nec eccl'iastica dignitas vel potestas que intelligitur in caypha iudicat peccatorẽ. nec ei in iudicio penitentiali est credẽduꝫ. Sola sacra literatura ẽ que iudicat et cui in iudicio pn̄iali credendũ est. ⁊ hoc est. qm̃ in iudicio illo diuinis tm̃ legibus iudicandum est. quod contra eos dicimus qui sanctitatẽ in cõfessoribus sacre literature p̃ferunt. ⁊ potius sctõs et simplices cõfessores habere volunt q̃ꝫ malos literatos. nesciẽtes qꝫ sacris literis ⁊ legibꝫ diuĩs ⁊ regi ⁊ iudicari ⁊ emẽdari debeat vita humana. Unde et p̃ses expresse nominat̃ pilatꝰ: vt lex diuina in penitẽtiali iudicio p̃sidere debere ⁊ cõfessores meritꝭ p̃ferri doceat̃. vñ Deutero. xvij. Si difficile et ambiguum apud te iudiciuꝫ esse ꝑspexeris inter sanguineꝫ et sanguinẽ: causam ⁊ causam venies ad sacerdotes leuitici generꝭ: q̃resqꝫ ab eis et facias quecũqꝫ docuerint te iuxta legem eius: sequerisqꝫ sentẽtiaꝫ eorum ⁊c. Queadmodũ ergo in iudicijs secularibꝫ legibus regum ⁊ imperatorum credit̃

et s̄m eas solūmodo iudicat: nō s̄m merita iudicātiū. Sic et in iudicio penitētiali qđ mere diuinū est: diuinis legibus solūmodo est iudicanduʒ: nō meritis iudicantiū. Quia ꝓo malleator intelligi potest deꝰ pater sicut ⁊ fabricator vt legitur Eccs.xj. Nescis opa dī q̄ fabricator est omniuʒ. Os ergo dei patris vel filius accipiendus est. vt ibi in pmo Canticoꝝ. Osculet me osculo oris sui. Vel sacra scriptura q̄ velut ore volūtateʒ suam nobis aperuit. Ad sacram ergo scripturam vel dei legem peccator adducit: cum vel ad eius obedientiā velut p eam iudicare velit inducit. vel post susceptam gratiam id est annā seu recognitioneʒ eius. Post cayphain id est vomituʒ oris qui est ꝯfessio: ad sacram doctrinam vt ad eius regulaʒ viuat ⁊ se obs̄uet đ cetero adducendus est. vel ad sacram doctrinam vt eam semp audiat. Post euomitam em̄ feculentiam peccatorū quid restat nisi vt quotidie aromatibꝰ virtutum et donoruʒ impleatur. Quod maxime fieri cōsueuit sacre doctrine et exhortatōis crebro auditu. Posset et intelligi in oris contusione oratio Oratiōe em̄ maxime cōtunditur diabolus. Unde ad oris cōtusionē vel ore contundentem tunc adducit penitēs: cū ad orationis assiduitatē et deuotioneʒ ipsius cōfessoris exhortatōibꝰ ꝓuocat. hoc em̄ restat post euomitū diabolū velut serpentem ꝓhibituʒ vt ore cōtundat et cōminuat: quod fit vel orando vel particulas peccatorū et circūstantias cōfitendo. Vel pilatꝰ iudex erat Per pilatum intelligimus ꝓprie cōdemnatiōis iudicium Sub caypha igitur id est cōfessione peccatorū euomit cōfitens diabolum. Sub pilato ꝓo id est iudicio ꝓpe condemnatōnis ore cōtundit ipsum. dum em̄ dignuʒ se morte iudicat interius: et ore cōfitet exterius in seipso ore ꝯtundit vetereʒ hominē siue diabolū. Nō em̄ cayphas christū dominū occidit. Sic neq; confessio sola peccatorū veterem hominē cōtundit. sed pilatus Unde tunc pmum in eo vetus homo cōtundit: cum huiusmodi iudicij sententiaʒ ore ꝓprio coram sacerdote ꝓnun-

ciat. ¶ E contrario pro ore cõtundens diabolus est queãdmodũ leo. vt legitur in. v. prime canonice Petri. Queãdmodũ leo rugiẽs circuit querens quem deuoret. Unde et demones in vltimo Eccl. rugientes pparati ad escam dicunt. A rugiẽtibus inquit pparatis ad escam. Ad hunc igitur id est diabolum p vomitũ ad quem redit miser peccator adducitur vt hic ore eius cõtundatur et deuoretur in culpa: nouissime pro in pena. ¶ Aliter etiam et Moraliter velut christi psecutores scribe et pharisei et ministri borum id est lictores velut pilato damnandũ christum dominũ iterum tradũt. et hoc in mẽbris: qui sub iniquis iudicibus fideles quoscũque iniuste vexãt Quotidie enim iudicatur christus dominus in membris: et ore iudicũ impiorum in eis ptunditur. quia contusio afflictioque suorũ: et si nec passione nec cõpassiõe sua sit sua tamen est lege charitatis. que sese amantiũ omnia facit esse cõmunia. Iniqui pro iudices dum ore impio iniquas ferunt sentẽtias: velut pilatus sũt qui et si non manibus: ore tamen cõtundunt quos damnant. Miserabiliter autẽ ad illum cõfessorem ministris demonibus peccator iudicandus adducitur. cuius ore contunditur et spiritualiter occiditur. Huiusmodi igitur cõfessor pilatus est ore cõtundens duris obiurgationibus et cõuicijs conterens penitentem et cõfitentem. vt pilatus igitur christũ dominũ ore suo ptundit dum ipm ore ipsissimo cõdemnat. Sic isti pilatini cõfessores imo pilati spirituales cõtundũt ore suo spiritualiter confitentes. Attende igitur cõfessor quia velut pilatus pro tribunali sedes in auditorio confessiõis: qui ore tuo durissimo paratus es contundere penitentes: conuicijs et obiurgationibus. et miscõrdie purgatoriũ atque piciatorium fecisti pilati pretorium et locum caluarie: iudicans iterum in mẽbris et pdemnans iniquissime christum dominum: dum ipsos penitentes absolutione indignos iudicas: vel forsitan abominaris et despicis qui non nisi sancti atque mũdissimi decori deoque gratissimi de lauacro gratie id est iterioris pnĩe

et cōtritionis pcedere possūt. Qd autē psequunt euangeliste quia accusat coram pilato (Pilatus aūt audiens q͞a galileus esset remisit eū ad herodem) Euidenter suggillat pilatus iudices iniq̄s qui iurisdictionē sibi vsurpant vbi cā nō habent. quia ⁊ ipse cū essꝫ iniq̄ssimus: dominū Jesū q͞a galileus erat ad herodeꝫ qui galilee p̄erat remisit iudicandum. Quod etiam fortasse fecit vt seipsum exoneraret: videns quia nō poterat compescere multitudinem iudeorūꝫ inflāmatā cōtra dominū Jesum. Und̄ ⁊ sic laborabat vt declinaret iniquū iudiciuꝫ.

Moraliter ꝟo instruimur ea que mundi sunt mūdanis cōmittere. quia galilea rota in q̄ mund⁹ accipit: ⁊ herodes pelliceus in q̄ mūdani intelligūtur interp̄tatur. Unde aplus in. vj. p̄me ad Cor. Indigni estis qui de mīnis iudicetis. Et iterum. secularia iudicia si habueritis: cōtemptibiles q̄ sunt in ecclesia constituite ad iudicandum. Ad ideꝫ facit et illud. Reddite ergo que sūt cesaris cesari. Confessor autem qui vicem pilati obtinet: penitentem secularē siue mūdanū aliter iudicare debet. aliter clericū. aliter religiosum. Et tūc ad herodē ip̄m remittit id est p̄prium iudicem: cum p statu suo penitētiali ei coaptat iudiciū. Sunt em̄ adeo indiscreti confessores quidam vt seculares velint viuere monastice aut more clericorūꝫ: cum vnicuiqꝫ p mō suo sit ꝯsulēdum. Qui autē cās ecclesiasticas et sp̄ūales secularibꝫ hoībꝫ ⁊ pelliceis examinandas cōmittit xp̄m dn̄m iterum ad pilatum quasi spretum remittit. Tu ergo o sacerdos cum audis q͞a penitēs galileus est. i. de mundo ⁊ in mūdo. noli eū iudicare tanq̄ꝫ in celo sit et de celo. Quia em̄ de mūdo est: memēto illud Job. xiiij. Quis potest facere mūdum de imundo conceptū semine. Et q͞a in mūdo est recordare illō Eccī. xiij. Qui tetigerit picē inq̄nabit ab ea. Et illud Job. vij. Tentatio est vita hoīs sup terrā. In rota tāte volubilitatis noli mirari casum. In cāpo assidui certamis noli mirari vulnus. In abisso picis quam nō solum necesse est tāgere sed etiā in ea versari: no-

li mirari inq̈natõem. In vase luteo ne obstupescas fetorem In vulnerato noli exhorrere fluxuȝ sanguĩs. nec in naue tã fragili tamq̈ꝫ ꝯfracta illutõeȝ sentire. vbi de tra ⁊ terrenũ iudica penitentẽ: nõ vt de celo ⁊ celestem. Noli exigere ⁊ ne q̃sieris in terreo ⁊ terreno hoĩe celestẽ ⁊ angelicaȝ puritatem. Erubescãt neq̈ores et iniq̈ores se esse pilato q̃ parati sunt iudicare et ꝯdemnare christũ dñm spũaliter in mẽbris: ⁊ vł detractione vel publico iudicio: cum pilatus tãtope declinauerit eius cõdẽnatiõem atq̈ꝫ iudiciuȝ: ⁊ publice ꝯfessus fuerit ꝙ nihil cause iueniebat in eo: cum ipsi econtra sp causas iudicãdi ⁊ cõdẽnandi inueniãt. sicut eis exprobrat dominꝰ in. xj. caplo supra. Venit inq̈t Johãnes nõ mãducãs neq̈ꝫ bibẽs: ⁊ dicũt: demoniũ habet. Venit filius hoĩs mãducans ⁊ bibens: ⁊ dicũt: Ecce hõ vorax et potator vini: publicanoꝝ et pctõꝝ amicus. In quo manifeste appa-ret immẽsitas iniquitatis detractoruȝ qui vtrãq̈ꝫ partẽ cõtradictõnis ꝑsequunt̃. Vere sepulcꝝ patens est guttur eorum. ꝙ affirmationẽ et negationẽ simul absorbent Siue em̃ faciamꝰ qđ vitupant siue nõ faciamus: in fauces eoruȝ incidimus. Arguit etiã pilatus impios ꝯfessores qui ꝓ liberatione dñi saluatoris tãto studio satagebat: cũ ipsi econtrario niti videant̃ ad subuersionẽ penitentiũ. Pilatus excusabat dñm dicens (nihil inuenio cause in hoc homĩe) Illi ꝑo accusant ad cõfusionem et desperationẽ. Qđ aũt dicit̃ in. xxiij. Luce (Quia herodes erat hierosolimis illis diebꝫ) Bene cõgruit ⁊ misterio tropologie. Ubi em̃ damnatur christus vel in se vel in membris: vbi ꝑsecutioneȝ patitur: adest herodes. id est pelliceꝰ ⁊ pellis gloria. in quo gloria inanis ⁊ eius amatores intelligunt̃. Intelligitur autẽ pellis gl'ia et ypocrisis et gl'ia carnis et põpa mũdi. Hipocrisis autem atrocissime christuȝ dñm ꝑsequitur ⁊ in se ⁊ in suis. In se quidem dum eius gloriam sibi vendicat ⁊ furatur dũ de ipsis hipocritis deum eijcit ⁊ diaboli latibula eos facit qui templa debuerant esse christi. Pugnat ⁊ astutissime contra

ipsum dum christo dño con-
tra ipm se ptegit. Illo eni op
ta videt̃ et illum penitus indu
isse. In suis ꝟo eum ꝑsequit̃
ypocrisis: dum veritatẽ religi
onis subuertere nitit̃ et sola si
gna astruere. sicut apparebat
in phariseis qui baptismata
calicũ et vrceoꝝ interiori mũ-
dicie preferebant. et christum
dominũ et apostolos ei9 p ip-
sa religionis veritate ꝑseque-
bant̃. Herodes iste etiam no
stris temporibꝫ hierosolimis
est dum adeo pellicei facti su
mus p maiori parte: vt solam
pellem religionis habeamus
Alij ꝟo solam pellez religiõis
amare videntur: quales etiaz
mltos monachos albos no-
uimus qui non nisi sue pellis
habitus hoĩes religiosos opi
nari possũt. Similr et q̃a de
pelle hmõi gloriant̃ herodia-
ni oĩno sunt: hoc est: pellicei et
pelle gl'iosi vel gloriãtes. Vi-
de igit̃ si herodes est hieroso-
limis his diebꝫ cum exercitu
suo. id est. si in eccl'ia dei est di
abolus vel mũdus cum mul
titudine pelliceoꝝ et pelle glo-
riãtiũ. Verissime aũt pellicei
sunt q̃ tot ex pellibus sũt hoc
est q̃ nihil habent nisi pelles.
id est forinsecas apparitiones
religionis et ostentatões. Ad
istuz herodem christum iudi
candũ mittunt Tropologice
qui eos iudices vel penitẽtia
les vel forenses faciũt. qđ et se
pe videmus: dum iniqui p̃la
ti tanq̃ alteri pilati huiusmo
di homines pelliceos cõfesso
res instituũt: qui nihil nisi de
pellibus vt diximus norunt.
Hi eni vt vulgo dicit̃ merca-
tores sunt pellium anguillaꝝ
duz nihil nisi pelles aut emũt
aut vendunt. et hoc est q̃a nec
sibi aliud querunt: nec se con
sulẽtibꝫ aliud iniungũt. Pom
pa ꝟo mũdi cum quãto exer-
citu hierosolimis id est in ec-
clesia sit: canes et aues et eq̃ta
tus velut pharaonij et turbe
clientelarũ maxime in p̃latis
et ꝑsonis ecclesiasticis osten-
dunt. Et hmõi herodi vel he
rodianis iudicãdus in mem-
bris hoc est in religiosis et ve
re christianis tradit9 et exposi-
tus est christus dñs. Unde et
ipm in mẽbris cõculcant duz
religionem aspnant̃ et abomi
nant̃: et religiosos posuerunt
abominationẽ sibi: ita vt gra
ues sint eis ad videndũ. Nõ
nunq̃ etiam eos persequunt̃

herode in hoc deteriores: qui christum dñm tm̄ spreuit cuȝ exercitu suo: nihil psecutõnis eidem inferens. Isti ṽo spiritualiter eum psequunť in suis dum religionẽ in eis impugnant ꝛ destituũt. (Sed ꝛ herodes ex multo tpe erat cupiens videre Jesum (vt dr. xxiij. Luce. Istꝭ autẽ grauis est ad videndũ qui in membris preodio ip̄m videre non possunt Herodiani igiť nequitiaȝ ista gens pharaonia q̄ in curribꝰ et in equis est trãscẽdit. His minať dñs per Sophoniaȝ in p̄mo. Uisitabo inq̄t super oẽs qui induti sunt veste peregrina qui intelligunť inanis glorie amatores Propria em̄ vestis nostra humilitas est: et sup omnẽ qui arroganter ingreditur limen qui cõplẽt domũ dñi in eq̄tate ꝛ dolo. Carnis similiter glia in turba nepotuloꝝ ꝛ ꝓpinquoꝝ que veraciter exercitꝰ pharaonis est: herodem hierosolimis. id est in ecclesia dei esse oñdit apte. De huiusmodi herode. i. p̄lato pelliceo qđ est carnali manifeste verũ est qđ legiť in eodem capitulo Luce. Tal' em̄ cum exercitu suo. id est cũ turba nepotuloꝝ ꝛ cognatoꝝ et alioꝝ domesticoꝝ christũ dominũ spernit. Hmõi em̄ primi destructores ꝛ cõculcatores sunt religiõis. et recte exercitus vocanť. quia cum diabolo cõtra religionẽ et dei honorem militant. Hi sũt gens pessimoꝝ quas anthiochus in arce hierusalem cõstituit. i. in clero vel in altitudine p̄lationis ecclesiastice: et abomiationes alie q̄ in. iiij. ꝛ. vj. Machabeoꝝ: templum ꝛ ciuitatem fedasse ꝛ polluisse leguť ¶ Qđ ṽo diciť (quia exuit eũ c. M. Jesum nec dicitur habere vel honorare. ad curiositatẽ vel vanitatem hmõi hominũ referendũ est. qui si q̄ndoq; aliquid de sacris literis aut religione: aut inq̄rũt: aut audiunt: non diuino honori aut proprie saluti. sed proprie curiositati vel vanitati inseruiunt Ad hoc ip̄m referẽdum est qđ sequiť in eodem cap̄lo (Herodes aũt viso iesu gauisus est valde) Uani em̄ ꝛ curiosi de lr̄aꝝ sacraꝝ cognitiõe valde gaudẽt. sed vane ꝛ auare. Potest enim referri ad vanitatem coꝝ q̄ de frequentia sanctoꝝ et familiaritate vane

gaudent qui gloriant̄ qui ad hoc solum eos vocant vł eos frequentāt vt de eoꝝ freq̄ntia boni videant̄ et ꝑdicent̄. Ad eandē curiositatē referendum est illud qđ sequit̄ (Quia sperabat signū aliq̄d ab eo fieri) De curiositate em̄ aut fidei infirmitate desideriū miraculorū in multis orit̄. in q̄ herodi siles sunt q̄ multa q̄dem audierat de iesu vt ibidē legit̄. nec tamē adhuc credebat. sed potius signū aliqđ videre querebat. q̄ꝫ molesti aūt sūt ei hmōi hoīes q̄ verbis ⁊ exhortatōibus eius credere nolūt: in. ix. Marci expꝛsse testat̄. dicens. O generatio incredula q̄ꝫdiu apud vos ero: q̄ꝫdiu vos patiar. Qđ aūt sequit̄ (Interrogabat aūt eū herodes multis sermonibꝫ: ac ille nihil respōdit ei) significauit herodianos id est vanos atqꝫ carnales ex curiosa intētione in sacra doctrina nō posse proficere: nec dei posse respōsionē id est interrogatoꝝ reuelationē obtinere. Vñ legit̄ Prouer. xiiij. Querit derisor sapiam ⁊ non inueniet: doctrina prudentiū facilis. vel q꞉ scriptū est. (Interrogauit eū multis sermonibus) Non autem operibꝫ aut rectis affectionibus. Respōsionē a dño non meruit. Operibus enim interrogabat euꝫ Anna ꝓphetissa: q̄bus gratiā prophetandi meruit. De qua legitur in. ij. Luce. Non eniꝫ reges solebāt aut sacerdotes consulere aut interrogare dominum vacuis muneribus ⁊ sacrificijs Cōtra carnales q̄bus claudit domin᷑ misteria sua dicitur. vij. supra. Nolite spargere margaritas vestras ante porcos. hoc est margaritas sacrorum eloquiorum: añ eos qui in scenus carnalium voluptatuꝫ versant̄. Contra vanos ⁊ inflatos et de sua scientia presumentes in. xviij. dicitur supra. Nisi cōuersi fueritis ⁊ efficiamini sicut paruulus iste: non intrabitis in regnum celorum. id est in sacrā scripturam. Et in. xj. sup̄. Abscondisti hec a sapientibus et prudētibus ⁊ reuelasti ea par pulis. Inundantibus sermonibus ⁊ vacuis ab operibus dixit in. xxj. supra. Auferetur a vobis regnum dei et dabitur genti facienti fructuꝫ eius id est sacra scriptura dabitur operantibꝫ. Et i ps. Intellect᷑

bonus omnibꝫ facientibꝫ euꝫ quasi dicat dabit᷑: ⁊ illā: a mādatis tuis ea videlicꝫ opando vel implēdo intellexi. Qđ aūt sequit᷑ in eodē capitulo. Luce (Stabāt pncipes sacerdotū et scribe: cōstanter accusantes eum) Ad maledicos ⁊ detractores referēdū est q̄ corā pncipibꝫ vl' sicut exposuimꝰ secularibꝫ christo dño in religiosꝫ detrahūt: eos vel ad vexāduꝫ accusant: vl' vt eos apud seculares cōtēptibiles reddāt: detractionibꝫ vitam eoꝝ vituperant. vñ sequit᷑ (Spreuit aūt herodes illuꝫ cū exercitu suo) Vl' scribe ⁊ pharisei clericos ⁊ religiosos significāt q̄ turpitudine vite sue ⁊ infamia christianā religionē accusabileꝫ ⁊ ꝯtemptibilē efficiūt. ꝓpter qđ et dñs dicit Ezechiel. xxxvj. Sāctificabo nomē meū magnū qđ pollutū est inter gētes qđ polluistis in medio earuꝫ. Simil'r ⁊ illud Exo. v. Fetere fecistis odorē nostꝝ coram pharaone ⁊ seruis eius. hoc ē qđ improperat eis dñs in. xj. luce. Ve vobis legisꝑitis q̄ tulistis clauem sciētie ⁊ ipsi nō introistis: ⁊ intrātes ꝓhibuistis exemplo vestro. vt dicit interlinia. Expssius aūt. xxiij. sup Ve vob scribe ⁊ pharisei hipocrite q̄ clauditis regnū celoꝝ ante hoīes: vos aūt nō intratis nec introeuntes sinitis intrare. Sequit᷑. (Et illusit illum indutū veste alba ⁊ remisit ad pilatū) Vestꝫ alba iuxta misteriū: in qua illusus est immaculata caro est virginei cādoris. Sed quia intelligitur hic q̄ herodes et illusit et induit eum veste alba ad illusionē q̄si nō esset dignꝰ nisi veste alba. nō purpurea vel coccinea q̄ regalis erat Cōgruētiꝰ mistice ⁊ moraliter accipit᷑. Vestis ergo exterior puritas vel mundicia est. Vel ad lr̃aꝫ ipa vestis alba vestē istam in multis vel ī eis oībꝫ herodes christum induit ad illusionem q̄s pellis. i. gloria inanis ad eius assumptionē vl' induxit vt supra aliquos monachos albos ad assumptionē albe vestꝫ induxit. aliq̄s hipocritas ad assumptionē mundicie exterioris vel innocētie mētis. Veste alba iduisse xp̄m dñm herodes. i. pellis glia videtur. qꝫ ⁊ illi mēbra eius esse vident᷑ ⁊ veritas xp̄iane religionis in eis esse ⁊ xp̄s dñs ꝑ grām iba

bitare videt. In hmōi ḡ hominib⁹ herodes.i. pellis glia xpo dño in veste alba illudit: dum ipsa huiusmodi vestꝫ in duitio xpo dño ad ignominiam ꝛ i opprobriū cedit. Quis eñ ā mirari sufficiat blasphemias gentium ꝛ hereticoꝝ de hipocritaꝝ et falsoꝝ religiosorum turpi vita: xpiane religioni obiectas. Ipsi etiā q̄ sic de albati exteri⁹ sunt: christo domino in veste alba in seipsꝰ illudunt. quia totum est illusio totūq3 dei ꝯtumelia quod de hmōi veste faciūt. quēadmodū totū est gloria dei qđ christiane religiōis veri cultores et veri religiosi de veste sua alba exteriori sua mūdicia faciunt. nec mireris si herodes et exercit⁹ eius xpo dño illudūt si q̄3diu gens dealbatoꝝ herodem.i.pellis gliā3 habebit regē ꝛ ipsa erit exercit⁹ ei⁹ cōuersationem suā exteriorē ꝛ habitū suū xpo dño facit ludibriū ¶ Possunt ꝛ hi intelligi illudere ei veste alba q̄ eū in monachis albis aut aliter hitu dalbatis obprobrio hñt. Hi sūt q̄ religionē in eis aut ꝯtēnunt aut irridēt. et ſm hoc intelligemus: illusit indutū veste alba id est illusit ei cum ipse indut⁹ esset veste alba. Pōpatici igit ꝛ de forinseca glia.i. mūdana tumidi q̄ hūilitatē religionis hñt opprobrio: ꝛ eā irridēt in claustralib⁹ Herodes ꝛ exercitus ei⁹ sunt xpm dñm spernentes ꝛ eidē in veste alba ad lrām vel puritatē cōuersationis illudētes. Adulatores etiā q̄ puritatē alioꝝ adulādo p̄dicant: in veste alba eis illudūt. Eo eñ vnumquēq3 q̄s īduit aut opit qđ de eo p̄dicat. Sicut eñ vt ait btūs Ambrosi⁹ vestis pulcerrima preciosissimaq3 fama est. sic vestis ignominiosa atq3 turpissima infamia est. Silr ꝛ detractores et irrisores q̄ aliene puritati vel ipso albo habitui ad lrām detrahūt in veste alba: illi cui detrahūt illudūt. Verissime aūt ei diabolus in veste alba illudit: cui puritatē suā in ludibrium vtit. hoc aūt toties fit q̄tiens de cādore puritatꝫ aut castitatꝫ apud se q̄s inaniter gloriat. Habet eñ van⁹ albā vestē castitatis ad ludibriū: non ad decorē: dū eā sibi attribuit et in hoc sibiipsi illudit q eā3 sibi mēdaciter attribuit. sicut et iudei in hoc exēplo dño illa

ludebāt. Sic ⁊ ianiter glřiantes seipsos faciūt sibi ludibrium: dū sibi qđ a se nō hñt mēdaciter attribuūt. Similr̄ et dū vestis alba. i. suppelliciuз: vl̄ etiā vestis monachal' alba alicui induit̄ ⁊ circūdat̄: q̄ nō ad dei glřiam sed etiā intētōne q̄rendi q̄ sua sunt: vel p̄bendā recepit vel religiōis habitum in veste alba sibi sciat illudi. Ludibriū em̄ est alb⁹ hītus ⁊ oīs exterior albatio vbi fuerit tetra et horrenda cōuersatio. Queādmodū em̄ vbi reuera canonic⁹ q̄s nō efficit̄ monachus aut derisorie et ad ludibriuз hmōi veste induit̄. sic et ibi. Interl⁹ eniз nec canonic⁹ nec monach⁹ hmōi efficit̄ hō sed hoc ei p̱ vestē forinsecuз si ignominiā suā agnosceret eidē ad ludibriū simulat̄. Heu q̄t ⁊ q̄ntis sic illudit̄: ⁊ illusionē istā nō reputāt. sed potius honorari ac ditari se putant: more insanoꝝ q̄ cum reges se vocari audiūt: reges se eē opinant̄. ⁊ q̄cūqꝫ ad illusionem ⁊ obprobrium eis fiunt: veritatem honoris putant. Unđ et baculū q̄ eis dat̄ sceptruз putant regale. ⁊ ad hunc moduз de aliis. Intelligant igit̄ ⁊ formident q̄bus sic in veste alba illuditur se apud herodem et esse et hoc pati: et de potestate herodis esse: que etiaз galilea spūalis hoc est rota mundi et rota yxionis in qua laboriosus circuit⁹: ⁊ ad quā nō nisi excoculati alligant̄. queādmoduз factū est de Sāsone quē excoculatū philistei clausuз in carcere molere fecerunt. vt legit̄ xvi. Judicū. Hec est mola asinaria q̄ oēs q̄bus p̱ amorē et desideriū alligat̄: in p̱funduз maris hoc est in fundū inferni deiicit. sic legit̄ supra. xviii. Hmōi hoīb⁹ nō restant postq̄ has illusiōes passi sunt sub Herode: nisi vt eos remittat ad pilatū. i. ad diabolum iudicādos. qđ et in eodem capitulo Luce de domino Jesu subiungitur. (Et remisit eum ad pilatuз) In quo addiscere debent sacerdotes ad prudētiores se mittere debere prochianos suos vt ab eis in foro penitētiali iudicentur. Subditus quippe erat dominus Jesus herodi ratione patrie ⁊ tamen eum iudicare noluit. sed ad pilatum quasi qui melius eum nouisset iudicandum remisit. Addiscāt etiam pellicei

de his q̄ ad veritatem religio
nis ptinēt p sua temeritate n̄
iudicare. Silr et de spūalib9
tacere: cum sola forinseca q̄ sci
licet ad pellē ptinēt nouerint
et reminiscant. qz herodes non
psumpsit xp̄m dn̄m iudicare:
p eo fortasse qz de his q̄ ad re
ligionē z ad dei cultum ptine
bant accusabat. qd̄ postea se
quit in eodē caplo Luce (Et
facti sunt amici herodes et pi
latus in ipsa die, nam ante ini
mici erant adinuicē) Mistice
significabat xp̄iane religiōis
inimicos z oēs honestatis im-
pugnatores: q̄ ipsa morte san
ctoꝝ vel corpali vel spūali pa
cem z amiciciā ad inuicē esse
facturos. Eo em̄ ipso qꝫ chri-
stiana religio eiusqꝫ cultores
vicijs oib9 z vicioꝝ oīm ama
toribus aduersat. quia illam
quā maxie aduersariaz habēt
de eius morte vel diminutōe
vel etiā turbatione cōiter gau
dent. Et cuz in alijs nōnunqꝫ
cōtrarij sint: in hoc vno colli
gati sunt vt religionis oē de-
trimentū: gaudiū sibi faciant.
cui sile est illud qd̄ legit Iu-
di. xv. de vulpib9 Samsonis
que caudas habuere colliga-
tas qꝫ facies haberēt diuer-
sas. Potest z illud ad effici-
caciā dn̄ice passiōis referri, sic
dicit aplus in. ij. ad Ephe. q̄a
ipse est pax nostra q̄ fecit vtra
qꝫ vnū, z mediū pietem mace
rie soluēs inimicicias in car-
ne sua. legē mandatoꝝ euacu
ans vt duos condat in semet
ipso in vno nouo homine fa
ciens pacē, z recōciliauit am-
bos in vno corpe deo p cru-
cem: interficiēs inimicicias in
semetipso. Et in pmo ad Co-
los. Quia i ipso cōplacuit oēz
plenitudinē diuinitatis inhitare
et p eum recōciliare oīa, et in
ip̄m pacificās p sanguinē cru
cis eius: siue que in terris: siue
que i celis sunt. pp̄ter hoc eru
bescant et expauescāt nequio
res se esse herode z pilato. ma
xime q̄ illo die sancto parasce
ues. die scz dn̄ice passionis et
mortis q̄ herodes scz z pilat9
facti sunt amici: odia z inimi-
cicias in cordib9 suis retinēt.
Significat etiam ista cōcor-
dia vnionē regni z sacerdotij
in xp̄o dn̄o factaz. Pilat9 em̄
pses erat iudee in q̄ confessio
laudis cui maxime clerus in
uigilat accipitur. In galilea
xo p interpretationē quā dixi
mus mundi regnum seu pn-

cipatus accipit. Ex igitur amici facti sūt herodes ⁊ pilatus: ex die dñice passionis et mortis vel regni ⁊ sacerdotij cōcordiam vel duoꝝ ꝑplo͛ꝝ pacē ⁊ caritatis amorē in xp̄o dño et ꝑ ipsam factam significat. (Pilatus aūt cōuocatis principibus sacerdotū ⁊ magistratus populi dixit ad illos. Obtulistis mihi hunc hominē quasi auertētē ꝑplm̄. ⁊ ecce corā nobis interrogans nullaꝫ in eo causam inuenio ex his in q̄b⁹ accusat͛ eū. sed neqꝫ herodes nā remisi vos ad illū. et ecce nihil dignuꝫ morte actum est ei) In quo pilatus arguit cōfessores ⁊ iudices q̄ sua temeritate p̄sumūt iudicare vel reos vel penitētes: cū ipse interrogabat principes sacerdotū causam q̄ eum ɔdēnare deberet. Recte aūt astruit innocētiam eius ꝑ herodem dū illuꝫ ab herode ad se remissum dicit: tanq̄ꝫ innocētē. q꞉ apd̄ deum ⁊ hoīes oportet innocentiā seruare. (Emendatū ergo illum dimittā) Hec debet esse intentio iudicū ⁊ maxīe ɔfessoꝝ vt emēdatos dimittant: ⁊ remittant q̄scunqꝫ iudicādos assumpserint. In q̄ nequiores sunt pilato cōfessores qui deteriores eos dimittūt. Voluit pilat⁹ eū dimittere nisi emēdatū: tu aūt dimittis eū deterioratū: cū vel in iram vl͛ odium eū ɔtra te accēdisti. vel in desperatōem deiecisti. vel nimio onere penitētie eū confregisti: vel ɔfusione ⁊ erubescētia: ita vt iam loquelā cōfessionis amiserit suffocasti. Bñ dicebat pilatus p̄ncipibus sacerdotū in. xviij. Johis (Accipite euꝫ vos et ꝭm legē vestrā iudicate) Aut quia tradēdus est virtutib⁹ vetus hō ⁊ ꝭm legem eaꝝ iudicandus. Aut q꞉ cōcilio sacroꝝ eloq̄orū et doctorū cōmittendus. ⁊ ꝭm legē diuinā q̄ ꝑ ɔgnitionē eorum est iudicādus. Tu autē dic͛ o confessor nequā Accipiā ego eum ⁊ ꝭm legem meā que tota austeritas est iudicabo. De hoc autē ꝙ tacuit dñs Jesus coram pilato: ita vt ꝭm Marcū in. xv. (miraret͛ pilat⁹) qua mansuetudine ⁊ hūilitate ꝑsecutio ⁊ damnatō ista exterior accipiēda sit. et ꝙ ɔfessio sine disceptatōe esse debeat euidēter suos edocuit. Qd̄ aūt sequitur (Vidēs iudas q̄ tradidit eū ꝙ dānat⁹ esset: penitētia

ductus retulit triginta argenteos pñcipibus sacerdotuz et seniorib9 ppl'i:dicēs. Peccaui tradēs sanguinē iustū) Ut sepe diximus iudas ex interptatione ipsi9 nomis cōfessio est seu gratia cōfessiōis vel confitens. Et hoc ꝓprie ꝯfitentis est vt pcium mortis sue. id est vel voluptatē vel qđcūqꝫ aliud peccatū ꝓ quo se in mortē tradidit diabolo:offert pñcipibus sacerdotū id est eis qui claues habēt:q̄ sunt sacerdotij principatus. Maxime autē ꝯgruit illud intelligi de male accepta vl' acq̄sita pecunia que sic male acq̄sita est vt eaz remittere nō liceat: q̄ tradēda est ꝯfessoribus. id est arbitrio eorū restituenda. Peccata ꝟo que pciū sunt mort; oīm peccantiū:eis sunt tradenda ꝛ viliter ꝓijciēda ad pedes eoruz. Tradenda inquā vt ea comedant.vt legit.iiij.Osee. Peccata populi mei comedent.i. labijs ꝛ dentib9 cōsumēt orātes ad deum atqꝫ clamātes ꝛ ipm corpus et sanguinez dñi sumētes.Tradenda etiā sunt eis iudicanda et puniēda seu vīdicāda: ꝛ queadmodū egritudines ꝛ vulnera sanāda. et hoc totum ſm legem dei que et lex est ad punienda ꝛ vindicāda delicta:ꝛ ars spūalis medicandi ad morbos aīarum ꝛ vulnera sananda. In q̄ pcutiunt qui ꝓprio arbitrio pctā sua puniri ꝛ emēdari volunt. cum iudas triginta illos argenteos pñcipibus sacerdotū reddiderit: et eis inuitis ac recusantib9 dispēsationi eorū et voluntati tradiderit. Mira stulticia atqꝫ p̄sumptio coram iudice tanqꝫ reum cōparere:et eius nolle parere iudicio neqꝫ fori illi9 legibus iudicari.sed magis ꝓprias in alienū cōsistoriū ꝛ curiam afferre et in ipso cōsistorio dei legem respuere.qđ penitētes illi faciunt q̄ nec docentib9 cōfessoribus p̄cepta diuīe legis credere volūt:nec p̄cipiētib9 obedire.sꝫ ꝓpo sēsu ī dī iudicijs volūt ābulare ꝛ ꝓprie volūtat; arbitrio qđ ī deū deliquerīt emēdare. Est aūt vox cōfessionis ꝓpria q̄ dicit(Peccaui tradēs sanguinē iustū) quia oīe peccatuz reuera traditio sanguīs iusti est. Traditio est. qꝛ ꝯtra fidelitatē que dño legis debetur est. Cui em̄ tanta fidelitas tantaqꝫ legietas debet: quan

ta deo. contra quem nulli aliq̃ aliq̃d obseri potest. Maxime aũt peccata xp̄ianoꝝ traditiones sunt. ꝛ dei. ꝛ sui. ꝛ proximorũ. In seipsos eniꝫ infideliter agunt q̃ se demonib⁹ tradunt In deuꝫ infideliter: nõ solum quia dominus, sed qꝛ hospes per gratiam inhabitãs cũ eis et in eis. Sicut dꝛ in p̃s. In eternum exultabunt ꝛ habitabis in eis. Et in. iiij. ad Ephe. christũ habitare ꝑ fidem ĩ cordib⁹ vestris. Qui igit̃ dei hospitiũ id est teip̄m deo inhabitante atq; presente: dei hostibus id est demonibus tradis Nunquid non quantum in te est cum ip̄o hospitio deum hospitem demonibus tradis Quẽ etiaꝫ s̃m apostolũ per te in teip̄o occidit̃ spũal'r. Quẽadmodũ em̃ in te viuebat p̄ius ꝑ gratiaꝫ. sicut dicit apl'us in. ij. ad Gala. viuit ꝓo in me xp̄s, sic in te occidit̃ ꝑ culpaꝫ. et ita re⁹ es mortis dñi tui. nõ solũ ꝑ traditionẽ sed etiã ꝑ effectionẽ. Efficis em̃ peccatuꝫ quod vtiq; est mors xp̄i in te. quẽadmodũ gratia vita erat: qua viuebat in te, que mors ĩcomparabil'r christo domino longe intolerabilior q̃ mors quam in proprio corpore sustinuit. vitam em̃ illam qua ĩ corpe ꝑprio viuebat ꝓ ista exposuit. in quo vtrũ plus diligeret aut carioẽ haberet euidenter ostendit. Sanguineꝫ ergo iustũ tradit qui seipsum tradit diabolo cum prius esset iustus. Vel etiã sanguinẽ ipsius xp̄i, id est vitã ipsius q̃ prius viuebat in eo. Vel sanguinem ei⁹ iustũ. quia p̄cium sanguinis. vel q̃tum in se est euꝫ iterũ crucifigi cõpellit. vt dic̃ apl's ad Hebreos in. vj. Rursus crucifigẽtes sibimetipsis filium dei. plus eum offendẽtes dum p̄ciũ mortis sue eidẽ auferũt. In totã etiã ecclesiaꝫ infideliter agunt quia in matrem quia ipsa mater est. Et quẽadmodum membrũ non suum est sed corporis: sic christanus non sui iuris est sed toti⁹ corpis eccl'ie. Infidel'r igit̃ ꝛ impie agit q̃ mr̃em suã ecclesiã vno mẽbro mutilat. i. seipso p̄sertiꝫ cum in ea velut amicus imo velut membrum se esse simulet et panes ei⁹ spirituales ꝛ tpales assidue comedat. Docemur etiã in ꝟbis iude. quia prima vox confessionis debet eẽ Peccaui. (At illi

dixerunt: quid ad nos: tu videris) Quos illi doctores & plati ceteriq̄ sacerdotes imitantur: q̄ pniam aliorū vel culpā indifferenter tanq̄ ad eos nō ptineat ptrāseūt. Illud q̄z notandū est qđ dicit (q̄a videns q̄ dānatus esset: penitētia ductus) &c. q2 pctōr anteq̄ dānationē suā videat: nō anteq̄ diabolo se vinctū traditum esse agnoscat penitētia ducit: non p̄ciū mortis sue reddit. i. pctā (Et piectis argenteis in templo: abijt & laq̄o se suspendit) Unde dicit piectis. Proijcienda eñ sunt velut stercora & spurcicie intolerabiles peccata. non velut thesauri & reliq̄e abscōdēda & seruāda. Sic illi faciūt qui peccata sua nō solum relinq̄re sed nec etiā videri volunt fidelissimi custodes thesaurarij diaboli. Proijciēda etiam sunt sicut onera grauissima et portantē q̄tūuis fortissimū suffocātia & cōterētia. vt dicit in p̄s. Sicut on9 graue g̃uate sunt sup me Et ysaie lviij. Solue fasciculos deprimētes. Proijciēda sunt sicut furtiue res q̄ pijciunt a latronib9 ne cum eis dephendant Et sicut p̄da a p̄donibus: ne fugam eorū impediat aut retardet cū hostes eos insequūtur. Sic et tu cū te lictores infernales insequunt velut furē: vt te vna cū rebus furtiuis capiant. Silr & velut p̄donez te iidē hostes īsequunt vt occidant. Scito ergo q̄a cū huiusmodi p̄da nō potes man9 eoꝝ euadere. onerosissima eñ est: nec pmittit portantes etiā pedem mouere. Proijcienda sunt velut merces q̄ nauez nimis onerant & piclitari mergiq̄ cōpellunt. sicut dicit Job xxxj. de se. Quasi tumētes sup me fluctus semp timui dñm. Qđ Gregori9 exponit de oneratione nauis: cui naufragiuz īminet: & p̄ timore piculi merces ei9 in mare pijciunt. Proijciēda etiā & excutiēda sūt vicia sicut vipe adherētes. quēadmodū Paul9 i vltio Actu. viperā adherētez brachio suo excussit & nihil mali passus ē. Proijciēda sunt & excutienda sicut ignis q̄ p modicā horaz lesionē magnā igerit. In his que dixim9 pijciēdis & a se excutiēdis nullus morosus est aut piger. nemo petit inducias aut dilatōes: nemo consilijs aut deliberatōib9 retarda

tur. sed toto nisu et acceleratõe vnusquisq3 seipm liberat et a se ista excutit. quāto mag3 igit᷑ idē conatus et acceleratio ha- benda est in pctīs. Sed vt se pe diximus et sepi⁹ dicēdū est. ceca corda nec videre horro- rē vicioꝝ et pctōꝝ suoru3: nec mortua lesionē sentire ꝑualēt. Recte aūt dicit᷑ (piectis in tē- plo argenteis) In templo em̄ id est in eccl'ia dei: faciēde sūt ꝯfessiões. nō solū q̄a extra ec- clesia3 facte. i. apud hereticos et scismaticos: spreta di eccl'ia. sed q2 in ipsa sola dei eccl'ia fit remissio pctōꝝ. et ipsa sola ē q̄ claues habet. In tēplo igit᷑ ꝓ ijcit hmōi argēteos. i. pctā cō fitet᷑ q̄ in fide sacramēti cōfes- siōis. i. in spe suffragioꝝ eccle sie. in cōfidentia ptātis claui- um que in petro a dn̄o eccl'ie tradite sunt. In obedientia et subiectōe ptātis eiusdem pec cata cōfitet᷑. Alioquin id est si cōtrariū penitēs in se habue- rit. cōtrariū inquā alicui⁹ isto rum q̄tuor: fructū penitētie et ꝯfessionis amittit. Qd̄ aūt se- quit᷑ (quia abiēs laqueo se su spendit.) Suspendiū ad lr̄a3 pena est ꝓprie latronū et ꝓdito rum. et ꝓpter hoc q̄a tanq3 la- trones et proditores sacerdoti velut ꝑtori: ab ipsa dei gratia tradunt᷑ suspēdēdi. merito iu- das q̄d esset faciēdū in suo fa cto ostēdit. q2 abeundū est eis a lacu miserie et luto fecis vbi versabant᷑ ꝑ viā veritatis et la queo diuini amoris se suspen dere debent: vt toti ex alto pē deant. i. ex celesti arbitrio vel funiculo amoris deo alligati: terre ꝑ spem nō solūmodo nō innitant᷑. sed neq3 pedib9. i. af fectōib9 eā tangant. Tāgit au tē q̄ amat. sicut vulgo dr̄ illud tangit cor meū qd̄ amo. Hoc em̄ ꝓprie est esse suspensum de alto sc3 pendere et nulli inferi- ori inniti: vel etiā tangere. De hoc suspendio legit᷑ Job. vij. Elegit suspēdiū anima mea et mortē ossa mea. Sed q̄le de- beat esse suspēdiū penitentiū: in suspendio iude apte ꝯgno scim⁹: eoq3 legit᷑ in ꝑmo Actu um. Quia suspensus crepuit medius et diffusa sunt oīa vi- scera eius. Patibulū suspēso- riū: aut arbor ē: aut ex trib9 li- gnis cōpositū: qd̄ vulgo fur- cas vocamus: aut gybetū. qd̄ gybetū dr̄ eoq3 in vno gybu3 habeat pōderosum: et hoc vt pondere suo suspēsos. Arbor

cui appendendi sunt peniten-
tes: Penitētia est et ꝑ collū fu
niculo amoris eidē alligandi
vt funiculus amoris collū oī
no possideat vt inde vox con
fessionis ad nutum amoris li
bera erūpat: ꝛ nisi ꝑ collū liga
tus aut alio modo tent⁹ sit pe
nitēs, id est nisi viam vocis
amor dī oīno possideat vt in-
de vocem cōfessionis emittat
insuspēsus remanet latro hu-
iusmodi. Patibulū ꝟo ex tri-
bus lignis.i.ex spe venie: ꝛ spe
gratie: ipsam gratiam velut li
gnum trāsuersum supportāti-
bus compingit. ab ipo ligno
transuerso.i.gratia pēdere de
bet penitens velut funiclo tri
plici atqꝫ fortissimo. Hui⁹ pri
ma pars est desideriū recupe
randi ipsam graꝫ. Secunda
desideriū custodiēdi eā. Ter-
cia desideriū bene vtendi ea.
De h funiculo Eccs.iiij. Fu
niculus triplex difficile rūpit
Harum partiū si vel vna de-
fuerit: suspensus penitēs a pa
tibulo penitētie cadit. et a gra
tia.id est ligno trāsuerso in ꝓ-
fundum recedit. Hybetuꝫ ꝟo
quod pondere alterius part;
sue sibi appēsos latrones sub
leuat ꝛ celo approximat: eadē
penitentia est que pōdere hu
militatis penitentes subleuat
Quanto em̄ a pte sua humili
tatis sue pondere ampli⁹ dep
munt ꝛ infimius trahunt: tā-
to a parte altera q̄ dei est am-
plius exaltant ꝛ celo imo ipsi
deo viciniores efficiunt. Qd̄
ꝟo sequitur (quia crepuit) ad
causas crepatiōis spūalis re-
ferendū est. Crepare ꝙppe pe
nitens debet: aut vehemētia
spūssancti: ventrē.i. conscien-
tiā eius implente. cum ipm et
feculētiam viciorū simul cape
nō possit, et ꝓpter hoc intrāte
spūsancto: ꝛ diabolo cum oī-
bus que ad ipm ꝑtinent: p̄sen
tiam eius fugiente ꝛ exire pro
viribꝫ festināte. ideoqꝫ vas ip
sum suū dirūpēte aut fugien-
te: vel deo per humilitatē pre
mente vł gladio doloris pun
gēte, quō ꝫ nō crepabit peni-
tens spūsancto intrante ꝛ im-
plēte: deo p̄mēte: ꝛ gladio do-
loris ipm ventrē feriēte: viam
ꝑ quā intrat spūsctūs ipo spi
ritusancto totalr occupāte: di
abolo ꝟo ꝛ vicijs nullum ali-
ud effugiū habētibus nisi so-
lam diruptionē et occupatu-
ram. Bene aūt dicit (Diffusa
sunt omnia viscera eius) Co-

gitatiões em̄ ⁊ affectiões male ⁊ vicia omnia veteris hoīs viscera sunt ⁊ feces in visceribus eius cōtente.q̄ oīa diffūdenda sunt.i.per cōfessionem de ventre cōscientie emittēda Si vel ex his vnū retentū fuerit: nō moriꝫ iudas. Nō em̄ crepat iudas vt diffundātur oīa viscera eius. Viscera ꝰ iude reseruare videꝫ qui peccata ꝑ occultationē retinet et reseruat. Similis aūt ē ⁊ mors noui hoīs. Suspēdit ꝗ ꝓpe se cum ꝑ supbiā se eleuat. Crepat medius ⁊ diffunduntꝫ oīa viscera eius.i.virtutes ⁊ gratie: velut p̄ciosi liquores ď vase contrito atq̧ cōfracto effluunt. Vñ Ecci.xx. Gratie fatuorū effundenꝫ. Et eiusdē.xxi. Cor fatui quasi vas cōfractū et oēm sapientiam nō tenebit Silr ⁊ cum ad exteriora cogitatum suum ⁊ affectionē effūdit:ꝑ sollicitudinē ⁊ amorē viscera eiꝰ diffundenꝫ:⁊ crepat medīꝰ ⁊ fune vl' morte iude interit. Vñ Ecci.x. Proiecit intima sua in vita sua. Merito aūt hic tentatio laqueus accipitur que incautos illaqueat et quāto amplius ꝑ morā trahiꝫ:tanto viam vite ⁊ spiraculi ampliꝰ obstringit:donec ad suffocationē ⁊ strangulatiōeꝫ spūalez deducat. (Principes aūt sacerdotū accepꝭ.xxx.argenteis dixerunt)⁊c̄. Accipere gratāter ⁊ acceptos habere.xxx.argenteos id est tinnulam ⁊ suauem:dei auribus et suoꝝ sonoram ⁊ lucidā:triplicis trāsgressiōis decalogi cōfessionem .q̄ oīa in.xxx. argenteis intelliguntꝫ debent principes sacerdotū.i. ꝑlati ⁊ confessores.qď cōtra eos dicimꝰ ꝗ ꝯfessionē peccantiū abominanꝫ. In ꝗ videnꝫ deteriores principibus sacerdotū ꝗ dñi mortē ꝓcurauerūt. Illi em̄ saltē ꝓiectos.xxx.argēteos acceperūt. isti ꝓo ꝓiectos ꝑ indignatōem ⁊ abominatōeꝫ longius reijciūt. Qď aūt dicunt. (Nō licet eos mittere ī corbanan.qꝛ p̄ciuꝫ sanguis est)eos figurāt ꝗ pctā adeo abominātur vt auditū cōfessionis eoꝝ nephas ⁊ pollutionē aurium suarū reputēt. Corbanan em̄ qď receptaculū erat oblationū ⁊ donoꝝ q̄ deo offerebanꝫ corda eoꝝ significat qui nihil nisi bona oꝑa q̄ vtiq̧ oblationes dei sunt audire ab hominibꝫ possunt. qꝛ non licet eos

mittere in corbanan id est i receptaculū dei donorꝝ id est in cor sanctuȝ. in quod non nisi q̄ deo offerunꝰ mittenda sunt Potest ꝛ cetus electorꝝ q̄ preciū sanguis xpi sunt. sic docet Petr⁹ i. j. pme canonice sue dicens. Nō em̄ corruptibilibꝫ auro vel argēto redēpti estꝫ sꝫ p̄cioso sanguīe q̄si agni incōtaminati ꝛ īmaclati christi q̄ oēs triginta sūt ꝓpter triplicem obseruātiā decalogi. ꝛ argentei. puritate scꝫ cādidi. sciētia sp lucidi. dei laudibus ꝛ sacris eloquijs tinnuli ꝛ sonori. Hos ḡ cōfessio. i. recognitio christi in tēplū. i. in ecclesiā ꝓijcit. hoc est violēter īmittit ꝛ vi quā regnū dei patiꝰ. sicut legiꝰ. xj. Math. A diebꝫ iohānis baptiste vsqꝫ nūc regnuȝ celorꝝ vim patiꝰ. Hos ḡ fidei cōfessio velut importune deo offerēs: in eccl'iam ꝓijcit. Sꝫ pncipes sacerdotū. i. pncipale ꝛ primitiuū sacerdotiū: qđ est iudeorꝝ: eos primū respuit dū a deo alienos existimat et in ꝯuentū suum nō recipit vt indignos. q̄ mittunꝰ in corbanan. i. in dei thesaurꝝ: vbi oēs electi velut aurꝝ et argētū ꝛ lapides p̄ciosi ꝛ vasa electōnis recipiunꝰ Reijciūt inquā eos eo q̄ p̄cium sanguis xpi sunt. id est eo q̄ xpiani sunt. Idem em̄ ꝑsus est esse xpianuȝ qđ esse christi sanguine redēptuȝ (Sed emerūt inde ꝯsilio inito agrū figuli in sepulturā ꝑegrinorꝝ) Figulus ille de⁹ est: fictor ꝛ formator oīm. sicut dic̄ ad eum Esa. in. lxiiij. Et nunc dn̄e pater nr̄ es tu: nos auteȝ lutū ꝛ fictor nr̄ tu. opa manuum tuarꝝ oēs nos. Et ipse per Hieremiā in. xviij. Ecce sicut lutū in manu figuli sic vos in manu mea dom⁹ israel. Ager iste ip̄e xp̄s dn̄s ꝰm q̄ hō. sic dic̄ iacob. xxvij. Geneꝰ. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni: cui bn̄dixit dn̄s. De frugibꝫ ꝛ fructibꝫ hui⁹ agri pascūtur hic innūerabilia milia electorꝝ ꝑ grām: ꝛ pascenꝰ ineternum ꝑ gl'iam. Iste ager terra est. de q̄ dr̄ Esaie. iiij. Erit fructus terre sublimis. Istū agrꝝ ꝯsilio inito pncipes sacerdotū. i. prelati ꝛ doctores q̄tidie emūt p̄cio eorꝝ q̄s ad christuȝ cōuertūt. Emūt inquaȝ ꝛ sibi et illis qđ et tādē principes sacerdotū iudaici ꝓpli dū subditos suos ad euȝ ꝯuertent. ꝛ h̄ cōsilio inito faciēt q̄ modo sūt

gens absq̃ cõsilio ꝛ sine pru-
dẽtia. vt legit. xxxij. Deutero.
Precio em̃ vniuscuiusq̃ sibi
emit ager iste. Dat em̃ tibi se
dñs si ei te dederis Possides
eũ si te possideat: Iste ager fa
ctus sepultura pegrinoꝝ.id ẽ
oĩm electoꝝ:q̃ dũ sunt in cor-
pore pegrinant a dño. vt dici
tur. v. scde ad Coꝝ. Q̃m du;
sum⁹ in corpe pegrinamur a
dño. Et Job. xxviij. Lapidez
caliginis ꝛ vmbrã mortis.i.re-
probos diuidit torrẽs gratie
vel spũsscti a ꝓplo pegrinante
q̃ est ꝓplus cruce christi signa
toꝝ ꝛ p mare mũdi ad hieru-
salẽ celestẽ tendentiũ:et ad illã
velut patriã suspirãtiũ. Et in
ps. Ego aũt paup sum et pe-
grinus sicut om̃es p̃res mei.
In hoc agro id est in christo
dño reqescũt et abscõduntur
corda mũdo ꝛ vicijs mortua.
Unde ꝛ illũ velut locũ sepul
ture ꝛ terrã benedictã sibi eli
gunt q̃ a deo excõicati nõ sũt.
Alioq̃n se faciũt escã volucri
bus celi et bestijs terre. sic in
ps. dicit. Noli g̃ extra mane-
re ne bestie infernales te lace-
rent ꝛ ꝯsumãt. Ingredere po
ti⁹ in petrã q̃ xp̃s est: ꝛ abscõ-
dere i fossa humo.i. in ipo eo-
dẽ q̃ vt in seipo q̃etẽ ꝛ abscõsi
onẽ oĩbꝫ exhiberet. et locũ se-
pulture oĩbꝫ se faceret:in pas-
siõe instar cimiterij defodi vo
luit. Loc⁹ igit sepulture iõ est
xp̃s dñs. qꝛ resurrectõ ad glo
riã de ipso ꝛ in ipso solũmõ fi
deliter ac securiter expectatur
sicut de sepulcro. Quoscunq̃
em̃ velut sepultura hic p grãz
ad q̃etẽ et abscõsionẽ ab inq̃e
tudinibꝫ vicioꝝ et turbine et
pluuia tentationũ p gratiã in
seipsuz hic recipit: rediuiuos
ad gl'iaz in fine restituet. Uel
ager eiusdẽ figuli tota ecclesia
vbi ꝓplus pegrinãtiũ.i. elcõꝝ
velut i terra benedicta a xp̃o
dño sacerdote sepelit. inde re
surrecturus ad gl'iam. sepelit
in quã vt diximꝰ.i. ad q̃etez et
abscõsionẽ imittit. Extra h̃ ci
miteriũ nõ est sepultura. Ex-
tra hãc q̃cũq̃ moriunt: bestijs
infernalibꝫ ꝯsumẽdi exponũ-
tur. ꝛ sepultura asini sepeliun
tur. sic legit. xxij. Hiere. Tota
terra q̃ extra illã ẽ: maledicta ẽ
a dño. in. iij. Geñ. et ꝓpe loc⁹
ẽ excõicatoꝝ atq̃ maledictoꝝ.
Ager iste empt⁹ est precio san
guis xp̃i. Agrũ istũ p̄cio san-
guinis xp̃i p̃ncipes sacerdo-
tũ emũt: dũ emptũ ostẽdũt. vel

emunt in sepulturā pegrinoꝝ xxx. argēteis, i. triplici obſuātia decalogi vl' cōfeſſiōe quaz dixim᷒, ꝛ h̄ in sepulturā pegrinoꝝ: q̄ nōdū domeſtici dī ſūt ſꝫ hoſpites et aduene, vt legit ii. ad Ephe. Emūt g̃. i. hoc p̄cio eis acq̄rūt: vl' docēdo: p̄dicādo: et orādo vt h̄ p̄cio agrū iſtū obtineāt efficiūt. hoc em̄ p̄cio in ſepulturā iſtā recipiūtur. Et recte dr̄ i ſepulturā pegrinoꝝ. i. in ſepulturā q̄ fac̄ pegrinos: ꝛ pegrinari hic ꝛ ad patriā ſuſpirare. Ad ſepulturā ꝛ ad mortē q̄ ad veterē hoīez: q̄ in xp̄o dn̄o ꝛ in eccl'ia ꝛ morit̄ ꝛ ſepelit̄. quem q̄dē mortificare n̄ ſufficit p ꝯuerſionē ꝛ abrenūciationē. ſed neceſſe eſt vt abſcondat̄ ꝛ ſup ip̄m cumul᷒ bonoꝝ opeꝝ aggreget̄. qd̄ q̄dē totū nō niſi in xp̄o et eccl'ia fieri pōt. Qd̄ aūt dicit̄ (Vocat᷒ ē ager ille Acheldemach hoc eſt ager ſanguinis vſq̄ i hūc diē) Recte, qꝛ ager ille ſāguine xp̄i eſt empt᷒: ꝛ eodē rigat᷒ atq̄ fecūdat᷒, et q̄tq̄t vel flores vel fructus profert aut ꝓtulit eodem purpurati. Vel ager ſanguis ꝓpt̄ h̄ qꝛ ſpūal'r tot᷒ fluit ſāguie veteris hoīs q̄ ibi iugiter trucidat̄, vl' ꝓpt̄ xp̄i ſanguinez q̄ in ora fideliū ibi ſp fundit̄ ꝛ a fidelib᷒ bibitur. (Tūc adimpletū eſt qd̄ dictū eſt p ꝓpham Hieremiā (Et acceperūt. xxx. argēteos p̄ciū appre. quē app̄. a fi. iſrl'. ꝛ dederūt eos in agꝝ figuli ſic ꝯſti. mihi dn̄s) Reuera iſtud nō legit̄ in Hieremia. Nā em̄ i hieremia xxxii. capl'o v̄ba iſta ꝯtiet In tellexi q̄ verbū dn̄i eēt, et emi agrū ꝛ appendi ei argentū. vii ſtateres ꝛ. x. argenteos. q̄ v̄ba ex pſona xp̄i accipiēda ſunt: q̄ emit agꝝ iſtū iuxta qd̄ interp̄tati ſum᷒, vel ex pſona ppl'i iudaici q̄ eū. i. ip̄m dn̄m emerūt vt occiderent. Vel ex pſona oīm electoꝝ q̄ ſeptez ſtaterib᷒ xp̄m dn̄m vel eccl'iaz poſſidēt ꝛ. x. argēteis hoc ē ſeptiformis ſpūs ꝛ decalogi ipletōe. Sed ſm̄ intētōez Math. p Hieremia occurrit ei Zach. Vel lr̄a ꝟior ē q̄ n̄ hꝫ p Hieremiā imo p ꝓphaz. qꝛ i Zach. xi. totū iſtd̄ videt̄ ꝯtineri. Vel id̄ p hieremiā. qꝛ p̄ma ps ꝓphetie. ſ. emi agꝝ ꝛ appēdi argētū: ibi exp̄ſſe legit̄. Cetera v̄o idē miſteriuz ꝛ ſi nō res eaſdē ꝯtinent. Lr̄a g̃ Mathei ſic legēda ē (Acceperunt p̄ncipes ſacerdotū de gazophilatio) ſupple. xxx. argē

teos. vel de ipo templo vbi iu das piecerat. Acceperūt etiaz illos pcium appreciati hoc est christum: quē velut vile mancipium appciauerunt. id est pcio emerunt vl' estimauerunt. z hoc a filijs israel pp̄ter ipm iudā et eos qui cōplices eius fuerunt in estimatione et venditione z emptione ista (et dederūt eos in agrū figuli sicut cōstituit mihi dn̄s) i. sicut cōstitutum reuelauit. In .xi. ꝓo zach. ita legit (Appēderūt mercedē meā .xxx. argenteis: z dixit dn̄s ad me pijce eos ad statuariū: decoꝝ pcium q̄ appciat⁹ sum ab eis) In q̄bꝫ ꝟbis xp̄s dn̄s .xxx. argēteos z mercedē vocat z pcium suijpsius Mercedem q̄dez put signat totū cetū electoꝝ q̄ merces est laboris quo laborauit i agro mūdi excolēdo psonalr. z merces est obediētie quā deo prī exhibuit vsqꝫ ad mortez. Pro ut ꝓo signat p eos triplex decalogi obseruātia. vl triplicis trāsgressiōis pura z clara cō fessio: qꝫ vtrūqꝫ pciū est q̄ ab elect; ipe emit z possidet. Qd autē pcepit dn̄s: pijce eos ad statuariū. nō ad signata sꝫ ad signātes refert. vel ad ipm signatū qd pciū peti supra vocauimus. qd pijci iubet p cōfessionē dn̄s. z vtriqꝫ intelligētie congruit qd sequit (decoꝝ pcium q̄ appciat⁹ sum ab eis) sꝫ hoc yronice. Ad signata ꝓo duo pcedētia hoc est ad cetuz electoꝝ z ꝯfessionē vl opa bn̄ refert. Qd aūt sequit (Et tulit .xxx. argenteos) Verꝫ est: quia iuxta misteriū z totuz ipm cetū electoꝝ: ipe tulit. i. portauit et tulit. i. abstulit diabolo. s. et vicijs. Unde in pmo ad Hebreos Portansqꝫ omnia ꝟbo virtutis sue. Tulit. i. abstulit. vnd. captiuā duxit captiuitatē. Et piecit illos in domū dn̄i iuxta misterium vi itulit i domū dn̄i: h̄ est vt ipi eēnt dom⁹ dn̄i. vl vt essent ciues z inhabitantes in domo dn̄i. In q̄ edocent plati silr facere debere. eis ei spālr d̄r i eodē caplo. Si bonū ē in ocul vr̄is affer te mercedē meā. Merces q̄p pe eius quaz q̄tidie recipit electi sunt q̄s quotidie sicut conuertunt in mercedē recipit. sic legit i .liij. Esa. Pro eo q̄ tradidit in mortē aīam suā: idō disptiaz ei plimos. His g̃ d̄r vt electos vndiqꝫ nō solū aduocent. sed etiam afferāt. hoc est

vel cōpassione vl' auxilio por
tent donec inferāt eos in do/
mū dñi. Alioquin qui velut
portatores ⁊ solutores merce
dis cōstituti sunt: laborē ⁊ su/
dorem eius sua mercede frau
dant. ⁊ nō solū remanet mer/
ces tanti mercēnarij in domi
bus eoꝝ. i. in ecclesijs vel ple/
bibus eis subditꝫ vsqꝫ mane:
sed etiā vsqꝫ in eternū. Cū do
minus pcipiat i. xix. Leuitici.
Nō morabit opus mercēna
rij tui apō te vsqꝫ mane. Et in
xxiiij. Deutero. Eadē die red/
des ei mercedē suā. Simil'r ⁊
singulis dicit general'r. Affer
te mihi mercedē meā. i. vosip/
sos qs laborādo vsqꝫ ad mor
tē acqsiui. Alioqn mercedem
laboris ⁊ sudoris mei mihi au
fertis. nō cuiusqꝫ laboris ⁊ su
doris mercedē sed ipsi⁹ mortꝫ
mee pcium violēter detinetꝫ ⁊
aufertis mihi. Ab oib⁹ igitur
pōt de iure petere dñs pcium
mortis sue. vel saltē mortē ip/
sam. vnusqsqꝫ igit tenet ei vel
seipm reddere velut mercedē
labori suo debitā: vl' vitam ei
restituere: quā ꝓ hmōi merce
de hñda deo pri seruiēdo ex/
pēdit. Qm aūt ampli⁹ dilexit
ipm vite sue pciū ꝙ ipsaꝫ vitā
alioqn nō illam ꝓ illo dedissꝫ
Manifestū est ꝙ graui⁹ ipm
offendūt q pciū vite eius au/
ferunt ꝙ q vitā ipam eidē ab
stulerunt. ⁊ ꝓpter hoc deterio/
res videntur esse crucifixori/
bus eius: dum malus et ei ca
rius eidem auferre nō verent
Mercedē aūt exigit dñs a p/
latis ⁊ subditis Mercedē au
tē aduocati ꝓpugnatoris agri
cole q interpellatione sua ⁊ sa
crificio pacē ⁊ remissionē pec
catoꝝ nobis apud deū patrē
impetrauit: ⁊ hereditatē cele/
stē restituit ⁊ restitui nob obti
nuit. Merito aūt cōpetēs sa
lariuꝫ exigit. ⁊ hoc est gratitu/
do seu deuotio ⁊ pacꝫ ipsi⁹ cō
seruatio ⁊ hereditatꝫ acqsite ꝯ
demones ⁊ vicia defensio. qd
totū est dicere: ne tāta patro/
cinia eius ⁊ q ad ipsuꝫ ⁊ q ad
nos euacuem⁹ ne ⁊ ipsi ñ sint
ad glīaꝫ ⁊ grāꝫ nobis autē nō
solū ad vtilitatē sed etiā ad ꝑ/
niciē. Propugtoris ꝓo merce
dē a nobis exigit. sed hāc eidē
ꝯdignā reddere ñ valem⁹. Il
lud tñ a nobis exqrit vt cum
op⁹ē vicē ei repēdam⁹: tradē/
tes nosmetipsos i mortē ꝓ ho
nore ⁊ gloria ei⁹ queādmodū
et ipse ꝓ nobis. nec dubitari

potest q̄n ei p hec: hoc est rō/ne vicissitudinis vitā nostrā debeamus: q̄bus ipse impendit suam. Mercedem agricole a nobis exigit quemadmodū de agro de quo vt spinas euelleret vicioꝝ: spinas ipe ptulit: ꝛ ipsis spinis quas euellebat exuberatꝰ est. Estima laborē semē ꝛ pluuiā. qꝛ ipse est qui solus nos excolit disciplina: semiat doctrina: compluit gratia: serit pnia: vt ei soli fructificare debeamus. Erubescēdū est nobis ꝙ agri visibiles mercedē laboris ꝛ sūptuū suis cultoribꝰ p iuribus reddunt. si deo agricole infructuosos nos exhibuerimꝰ: si mercedē tanti laboris eius ꝛ sumptuū detinuerimꝰ. Timēdū est tanti aduocati detinere salariū: ne exaduerso statuat litem nobis. Et tanti ꝓpugnatoris fraudare mercedē ne eū hostem nostrū ꝛ impugnatorem faciamus. Et tā laboriosum et diligentē agricolā fraudare fructu: ne det nos in maledictōem ꝛ cōbustionē. Sic legiꝭ in. vj. ad Hebre. de terra reproba. Merito etiam a nobis exigit q̄si mercedē aduocatiōis sue vt simus aduocati siue p obtinēdo iure suo et defendendo apud illos. Similiter ꝛ ꝓpugnatōis sue: vt nos ꝓpugnatores p eo exhibeamꝰ impugnātes falsitatē et prauitatē: ꝛ defendentes veritatē et honestatem. Silr ꝛ agricolationis mercedē a nobis exigit: vt nos scꝫ agricolas nobismetipsꝭ ꝛ alijs exhibeamꝰ. Intolerabilis iniq̄tas: mercedem xp̄o dn̄o tā debitā dare diabolo: cū ꝛ nosipsi nr̄i nō simus sicut dicit aplus in. vj. p̄me ad Coꝛ. An nescitis q̄m mēbra vestra tēplū sunt spūs sancti q̄ in nobis est quē habetis a deo et nō estis vestri. Qd̄ aūt diciꝭ pieci eos ad statuarium in domo dn̄i: tripliciter intelligiꝭ. a statere vel a staphamo qd̄ est pondus q̄si ad pōderatorē eos pieci: hoc est deū patrē. vl' statuariū. i. fusorem vel fictorē statuarū: hoc ē ad deū patrē. Mercedē em̄ suā deo patri xp̄s dn̄s obtulit quasi vt eā appenderet ꝛ de ea iudicaret. et de lr̄ali contra iudeos ꝛ iudā: ꝛ de spūali et mistica p se ꝛ ipsa mercede. q. d. vide pater si nō dignus sū et si nō dignus est laboꝛ meꝰ tanta mercede hoc est tāto ce

tu ĩ me credere volẽtiũ. vid etiã q̃p idigne me existiauit iudas vẽditor ꝛ iudei emptores. q. d. Judicá tu meritoꝝ oĩm põderatoꝛ ꝛ metalloꝝ oĩum spũaliũ fusoꝛ: purgatoꝛ atq̃ ꝓbatoꝛ. ¶ Vl' ƺm literã. lxx. q̃ hꝫ ad ꝯflatoꝛiũ. vbi nos hẽm⁹ ad statuariũ. oẽs em̃ argenteos q̃s de⁹ pr̃ dat mercedẽ xp̃o dño. i. electos in ꝯflatoꝛiũ ꝓijcit ꝛ ponderatoꝛi tradit. De bona q̃ppe atq̃ ꝓbata moneta pactari ꝛ reddi vult mercedẽ suã. vñ stati vt eã accipit põderari eã vult põdere tẽtationũ ꝛ tribulationũ ne forte eã ď dextra lãce eq̃libꝛis deijciãt. sic maioꝛa põdera solẽt facere minoꝛi in q̃ ondunt iustũ ꝛ debitũ pondus non hr̃e. ¶ Q aũt tribulatio põdus sit ꝛ etiã ipsa ƺt⁹ legit ex pl̃e i. iiij. scđe ad Coꝝ. his ƺbis Jd em̃ qđ in pñti est mométaneũ ꝛ leue tribulatiõis: sup̃ modũ in sublimitatẽ etnũ glie põdus opat in nob. Leue dixit. q. leue põdus. et põdus tacuit ne terreret. ꝛ vt de dextra lãce deijci ab eo qđ leue vocauerat ampli⁹ erubesceres. Ad fusoꝛẽ statuaꝝ deũ pr̃em eosdeꝫ ꝓijcit: vt eos igne spũsscti vl' tribulatõis liq̃factos ĩ nouas diuĩe siĩitudinis imagĩes refoꝛmet. Ad conflatoꝛiũ vt eos ꝓbatos recipiat et purgatos q̃ in mercede sua a falsitate et fraude sibi vult mo-

dis oĩb⁹ pcauere. Tu ḡ q̃ te datũ xp̃o ĩ mercedẽ merito gaudes ꝛ gliaris. noli exhoꝛrere. noli mirari eq̃librã tribulatõnis ꝛ ꝯflatoꝛiũ: sciẽs q: xp̃s dñs ñ nisi põderatos ꝛ ꝓbatos recipiet argẽteos. Gaude poti⁹ te iã ad eq̃librã ei⁹ deuenisse ꝛ ꝯflatoꝛiũ. et ꝓpt' h̃ approxiasse thesauris eius vt ĩ eis recipiaris. Jdẽ tibi etiã ď tuis. xxx. argẽteis faciẽdũ ĩsinuar: q̃b⁹. s. xp̃m tibi emẽdũ docuim⁹ vt ad põderatoꝛẽ ꝛ ꝓbatoꝛẽ deũ illos p hũilitatẽ ꝓijcias q̃si nihil iuris hñs ĩ ill' sꝫ totũ đo tribuẽs. Vel ad ꝯflatoꝛiũ q̃tidiãs examĩs. alioq̃n ꝓ mercede sua ꝛ pꝛecio xp̃s eos mĩme recipiet. Probatissima em̃ moneta ẽ bonoꝝ opeꝝ quã dei timoꝛ ꝛ hũilitas iugi retractõe ꝛ examiatõe purificãt ꝛ ꝓbãt. Proijciciebat argẽteos suos ad statuariũ cuꝫ dicebat Esa. xxvj. Dña opa nr̃a opat⁹ es nob dñe. Et ĩ ꝯflatoꝛiũ ĩ. lxiiij. q̃si pãn⁹ mẽstruate oẽs iusticie nr̃e. De hmõi argenteis q̃ p eq̃librã ꝛ ꝯflatoꝛiũ trãsierit tãdẽ emit ager figuli quẽ dixim⁹: ¶ Reuertit ad narratõꝫ suã mathe⁹ subiũgẽs (Jesus aũt stetit añ p̃sidẽ) Jn q̃ stare suos docuit añ iudices iniq̃s: ñ timere vĩ ĩminẽtis tribulatõnis. sꝫ ď ea poti⁹ ꝯfidẽtiã sumere ꝛ ad spei magnificẽtiã erigi ďbere. sic ipemet dic̃ i. xxj. Lu. His aũt fieri icipi

entibꝫ leuate capita, tribl'atio ei ꝛ mors ñ ꝯ elcōs ſꝫ ꝓ eis a deo aducit velut ſuccurſ⁹ ab eo miſſus cōtra amorē vite pñtis quē hoſtē atrociſſimū patiunt: et velut nūci⁹ gratiſſi⁹ d pñti miſia eoſ euocāſ ad felicitatē etnā ꝛ velut maloꝝ oīꝫ finis ꝛ egreſſ⁹ d oībꝫ erūniſ ꝛ pſſurꝭ: initiū aūt ꝛ igreſſus oīm bonoꝝ. q̄ eī deū pfcē diligit: ꝛ ei adherere ꝛ cū eo eſſe dſiderat: initio a q̄ de miſia iſta educit ꝛ ad illū adducit aggaudet. Stāt ꝯſtant ꝛ ꝯfidēter viri ſcti corā iudicibꝫ iniq̄s ſcientes duo ꝯria iudicia ſecū agi, ſil' eī iudicat ī cel' ꝛ a iudicibꝫ iniq̄s. ꝛ vbi audiūt corā iudicibꝫ iniq̄ſ accuſatōes ſuas: audiūt nihilo mi⁹ corā iudice xpo dño i celis audiūt iq̄ꝫ ꝑ fid excuſatōes ſuaſ ſil'r ꝛ vbi ab ipſ ꝯdēnatiōis ſue ſnias audiūt: audiūt iti⁹ a xpo dño iudice ꝑ fidē ſnias ſue abſolutōiſ ꝛ approbatōis, nō curāt de iniq̄ iudicio ꝛ falſo cecoꝝ ꝛ q̄ rcā ſūt ñ vidētiū: ſciētes ꝟitati ꝛ iuſticie ñ obeē erronea iudicia ꝛ iniq̄ ſꝫ ꝓdeſſe ſciētes, q2 ſupn⁹ iudex ꝛ pōtifex hmōi iudicia irrita hꝫ ꝛ iania, maxie aūt attēdētes illd pme ad Coꝛ. iiij. q̄ āt iudicat me dñs ē. Reputāt igit illas ſnias nullas: vtpote a ñ iudicibꝫ ſuis latas, nemo ei iudex ꝯ iuſticiā ē ſꝫ ꝓ iuſticia. Sciunt ſcti ñ eē curādū alicui ſi eū cec⁹ albū vl' nigꝝ iudicꝫ. ꝛ celeſtē iudicē ſciūt ñ d cecoꝝ ꝯſilio vl' teſtīonio: d luce vl' coloribꝫ iudicare. ſtāt igit iteri⁹ ꝛ ſi dǰci videant exteri⁹ ſtāt ꝯfidētes de iure ſuo ſecuri ꝙ ī ſupno illo ꝯſiſtorio iudiciū qd ꝯtra eoſ h agi videt retractabit, ꝛ ꝓ eiſ ibid iudicabit. Ipi ꝟo q̄ eos h iniq̄ iudicāt iudicabunt. Moralr ꝟo ꝙ penitēs añ di pſidē ꝛ pconē ſtare dbeat edocemur. ſtat āt q̄ humilitate erigit. q2 hūiliatio nr̄a exaltatio nr̄a ꝛ eleuatō ē ſic hūilitas altitudo. Deǰcit āt ꝛ cadit añ pſidē hmōi q̄ añ eū ſe ꝯtūacē exhibet vl' ſupbū: ñ pat⁹ audire hūil'r atꝫ ſuſcipe ſniaꝫ quā celeſti ꝯſilio ex lege diuia i eū tulerit. Ne mireꝛ aūt q̄a ſpāꝫ hūiliationē ſtatū dixim⁹ vel ſtatōem q2 hūiliatio et ſi deiectio veterꝭ hoīs ē: tñ eleuatio ē noui (Et interrogauit eū pſes dicēs: tu es rex iudoꝝ:) ꝙ tā crebro eū itrogat vt aīm ei⁹ diligēti⁹ examiet. ꝛ ne forte iniq̄ꝫ i eū ſniaꝫ ferat ꝯfeſſores oēs ꝛ iudices iſtruit vt cās q̄s neſciūt diligēter examinent ſicut Job de ſeipſo dicit in. xxix Cāꝫ quā neſciebā diligēter iueſtigabā. Ihs aūt rñdet pilato (tu dicꝭ) ꝟitatē ꝯfeſſ⁹ quā ꝯfeſſiōeꝫ illa rñſiōe expſſit inſinuat ꝯfitēteꝫ interrogāti ſacerdoti ꝟitateꝫ

ꝯfiteri debere. De hoc ꝟo qḋ sequit̄. (Et cū accusaret̄ a pn cipibus sacerdotū ꝛ senioribꝫ populi: nihil respōdit) signat soli iudici sacerdoti i hmōi in terrogatōibꝫ esse respōdendū et insidiatoꝝ calūniā declinā dam: maxime cū de bonis no stris interrogamur. Jlla eniꝫ fatenda sunt humiliter sacer dotí et cū timore. quia ex illis ꝑ parte nostra pēdet iudiciū. Quāto eñ maiora bona nob aut data aut cōmissa sunt: tā to grauius delinq̄mus ea de ferentes ꝛ proijcientes. tanto etiam in deum magis ingrati existimus. Quia igit̄ hoꝝ ma ioritas vel minoritas culpaꝫ nostrā aut aggrauat: aut mi nuit. merito nostrū ex ea dixi mus pēdere iudiciū. ꝛ ideo sa cerdoti innotescēda sunt oīa. ꝑsertiꝫ cum de eis interrogat vt plene scꝫ instruat̄ q̄ iudica turus sedet. Bona ꝟo nostra vl̄ mala alijs annūciare non sine piclo nostro et eoꝝ possu mus q̄ audiunt. vtrūqꝫ eñ pi culosū nobis est: ꝛ laudari ab eis: ꝛ vitupari. De his mani festū est qui ad malignādum tm̄ de malis nostris interro gant q꜠ nullatenus est eis re spondendū Et hi signant̄ hic p principes sacerdotū ꝛ seni ores populi. Nolebat dn̄s re spōdere quod ad causam nō ptinebat. vel quod passioneꝫ eius auerteret. sed p solā ꝯfes sionē veritatis: hūilitatē mor tis querebat. in q̄ sciebat salu tem mūdi cōsistere: exempluꝫ simul ꝛ doctrinā ꝑbens peni tentibꝫ. vt p humilē confessio nē veritatis mortē querāt ve teris homīs: in q̄ ꝯsistit salus ꝛ repatio noui. Qꝫ si detracto res ꝛ cōuiciātes p istos intel lexerimus bene ꝯgruit. Dicit eñ pilatus (Nō audis q̄nta aduersuꝫ te dicūt testimonia) Nulle eñ sunt sentētie eoruꝫ nulla testimonia: ꝛ hoc est q̄ niā ꝑter ius ꝛ nō in iudicio fi unt. Jdeo ergo nō sunt curā da ei q̄ ab alio ꝛ p alia ꝛ alibi iudicandus est. Jpsi eñ ꝛ nō iudices sunt. ꝛ ꝓpter hoc nul la eoꝝ est sententia. nec reme dio appellatiōis indiget et nō testes sunt. qm̄ vt ad vnū di camus: nulla ptāte vel autori tate: nullo iuris ordie ꝓcedūt Et mirabilr̄ querit̄ mors ve teris hoīs ꝛ remissio peccato rū largissima obtinet̄ et gratis simū deo sacrificiuꝫ offertur

dum hmõi hoĩes patienter et hũiliter audiunt: et benigno aĩo interi⁹portant. Uel iõ no luit falsis incriminatõnib⁹ respõdere. q2 de eis iam iudicauerat pilat⁹ ꝛ plane dixerat se in eo nullã inuenisse causam. nec etiã herodẽ. Maxĩa autẽ dñi Jesu patiẽtia est ꝙ oẽs suas accusatões hoc est cõuicia et detractiões silenter ꝛ patiẽter audit. Ammirabilẽ aũt patientiã suã efficit dũ respõsionem aut defensionẽ exact⁹ nõ exhibet. et hoc est dicere (Nõ respondit eis ad vllũ verbu3. ita vt mirarentur vehemẽter) Maxime em̃ in hoc ãmiranda ẽ patiã ꝛ hũilitas ꝙ nec innocentia3 suam etiã ꝓhoten⁹ defendere curãt: sciẽtes victoriam suã non in pugna ꝓ defensionẽ ꝯsistere. sed in cessiõe toleratõis ꝛ benignitatis. Qꝛ aũt Johãnes addidit i. xviij. (q2 pilatus dixit Nunꝗd ego iudeus sum: gens tua ꝛ pontifices tui tradiderunt te mihi) In ꝙ iuxta literam intẽdebat ostendere ꝙ merito ignoraret eũ esse rege3 iudeoꝝ (Nunꝗd ego iude⁹ sum) q̃si em̃ hoc sciam te esse regẽ iudeoꝝ (gẽs inquit tua et pontifices tui tradiderunt te mihi) et hoc recte tota em̃ accusatio ꝛ testificatõ sacre doctrine et exhortatiõis ad hoc esse debet ꝯtra peccata ꝛ veterẽ homine3 vt tradat̃ ꝑsidi pniali. Et hi qui ad hoc intendunt gens nostra sunt ꝓ miam quã nobiscũ faciũt ꝓ ximitatẽ suã ad nos cõprobãtes. sicut legit̃ in. x. Luce de samaritano. Quis inꝗt hoꝝ dixit dñs Jesus videt̃ eius pximus. Ille aũt respõdit: qui fecit miscdiam cũ ipo. Isti sunt et pontifices nostri ꝙ pontem nobis faciũt ꝙ ad deũ redeamus. et hũc põtem ex margaritis sacroꝝ eloquioꝝ ꝛ ramis ligni vite qd sapia est: nobis extrunnt. Pons iste pnĩa est cuius extructionẽ maxĩe nitit̃ impedire diabolus. et cũ con struct⁹ fuerit: totis studijs ꝛ viribus illũ euertere ꝛ destruere conat̃. Qꝛ aũt huic ꝛ pontificibus nihil respondit dñs Jesus: pculdubio quia doctoribus nos sup pctĩs nostris accusantib⁹ nihil ex aduerso nobis respondendũ sit: ꝗn poti⁹ tot' gaudijs amplectẽda ẽ huiusmodi accusatio. Allegatio em̃ ꝓ nobis et quasi corrosio et limatio vinculorũ nostrorũ

De hoc Eccl.iiij. Nō contra dicas ṽbo veritatis vllo mō. Verba q̄ppe falsitatis erant verba ṗncipū sacerdotum et senioꝝ populi aduersus iesuȝ q̄ veritas est.sed signata ṽba veritatis erant sicut exposuimus q̄bꝫ nullaten⁹ ꝯtradicendū esse īsinuare voluit ipsa veritas taciturnitate sua. Qđ āt subiūxit dn̄s Pilato ſm Johannē (Regnū meū nō est de hoc mūdo) verū est. Regnum enī qđ est eccl'ia de celo est.q꞉ totū qđ habet de sursum est. sicut legit̄ in.xxi. Apoc. Ego iohēs vidi ciuitatē sanctā hierusalem nouā descendentē de celo a deo paratā. Et ipsemet in.xv.Joh. De mūdo nō estis sed ego elegi vos de mundo. Silr̄ neq꞉ regnum.i.gr̄a qua in electis regnat ꝛ q̄ ipsi regnāt sub eo sup carnē ꝛ vicia: nō đ mūdo est:sed de sursum descēdens a pr̄e luminū. Sȝ neq꞉ regnum.i.ptās q̄ regit oīa de mūdo est:imo sup mūduȝ ꝛ a patre habet eam. Vel regnū meū nō est de hoc mūdo.i.nō est mūdanū: vt in eo regnem p vim atq꞉ potentiā:p bellū ꝛ oppressionē.sed magis p patiētiam ꝛ cessionē. Regna quippe mūdi bella ꝛ violētie q̄dāmodo creauerūt. Sed regnū dei magis patiētia:pax: ꝛ cessio.ꝛ huic intelligētie cōgruit qđ sequit̄ (Si ex hoc mundo esset regnū meū: ministri mei vtiq꞉ decertarēt vt n̄ traderer) Regna q̄ppe decertatōibꝫ sese tuent̄,cedendo aūt et patiēdo destruunt̄. Ecōtrario regnū dei pace ꝛ patiā fulcit̄ et ampliat̄. Unde ad Ro.xiiij. Regnum dei nō est esca ꝛ potus sed iusticia ꝛ pax et gaudiū in spū sancto. Mīstri regū mundanoꝝ nō norūt nisi decertare p regibus suis. Ecōtrario ṽo ministri regis celestis p rege suo cedere ꝛ pati poti⁹ edocti sunt. (Regnum meū non est hinc Dixit itaq꞉ ei pilat⁹ ergo rex es tu: Rn̄dit ei Jesus: tu dicis q̄a rex sum ego) Ista oīa sunt plana. Qđ ṽo sequit̄ (Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mūdū vt testimoniū ꝑhibeam ṽitati) Ad hoc q̄ppe nat⁹ a patre vt ṽbuȝ spirituale de loquēte spūaliter.et vt imago de inspectore īter ipsum inspectorē ꝛ loquentē cetera oīa ostenderet. Illo eniȝ verbo ṽitatem suā loquit̄ de⁹ pater angelis et sanctis aīabꝫ

et ipse testimoniũ paterne veritatis, hoc est verbũ certissimũ atq firmissimũ cui soli de paterna veritate credẽdũ est: p quod solũ ipsa cognoscitur. Unde in pmo Joh. Unigenitus q est in sinu patris ipse enarrauit. Uel in hoc natus sum in mũdo. natiuitate tpali de virgine (vt testimoniũ phibeã veritati) quã falsitas opinionũ z vanitas ipsa tpaliũ obnubilat z videri non sinit. Ad hoc quippe lux emittit et orit vt veritatem rez q ad salutem ptinent ostẽderet: z contrariox errox nubila diffugaret. Propter qd z ipse in euãgelio Joh. viij. dt. Ego sũ lux mũdi: qui sequitur me nõ ambulat in tenebris. Et i. ix. eiusdẽ, q̃diu sum in mũdo lux sũ mũdi. Natiuitas z ortus idẽ. Unde z ort⁹ solis iusticie natiuitas eius in carne accipit. Malachie. iiij. Orief vobis timẽtib⁹ nomẽ meũ sol iusticie. Ueritas igit vl ipse pater vl ipsa diuinitas q opposita est oĩ falsitati z vanitati hic accipienda est sicut exposuimus. Sicut autem ipse natũ se dicit z venisse in mundum vt testimoniũ perhibeat veritati: sic et ad hoc per ipsum renascimur: vt testimonium perhibeamus veritati. z que ipe est et quam hic docuit z ostẽdit. Non solum aũt debemus phibere testimoniũ veritati cõfessione oris, sed et opex. Testis enim veritatis non debet esse nisi verus. Nõ potest aũt esse verus qui partem habet falsitatis. Quocunq ergo vicio laboret quis: nõ est testis idoneus veritat, sed neq veritatem nouit qui mendaciũ diligit. Qui em dicit se nosse deum z mandata eius nõ custodit: mendax est. vt legit in scdo pme Johis. Nõ est igitur testis idoneus veritatis. Sequit. (Omis qui est ex veritate audit verba mea.) Totus vetus homo ex falsitate ẽ atq mẽdacio, sicut expresse legitur in. iij. ad Colos. Mortificate membra vestra q sunt super terram: fornicatiões zc. Quis em dubitet omnia mẽbra illa que ibi enumerant: et omnia mendacia esse et insanias. Sed hoc totũ alibi disserendũ est. Interĩ aũt ne dubitet veterẽ hoiem ex mendacijs z insanijs eẽ ↄpositũ: z ppter hoc vitat repulsorem et

aduersariū: ꝛ circa veritatem erroneū. Et ideo merito ꝟba veritatis nō recipit. qd̄ est au dire. vel esse ex veritate: idē est quod esse veꝝ. Cuius aūt cor veritas occupauit verba veri tatis respuere non potest. sed ea velut sibi cōgruētia ꝛ ami ca amplectit̄. Mens ꝟo quā falsitas occupauit ꝛ possidet: verba veritatis falsitate se op ponente nō recipit. Sicut le git̄. xxvij. Prouer. Non reci pit stult⁹ verba prudentie nisi ea dixeris que versant̄ in cor de eius. Quod ꝛ ꝑ ɔtrariū ac cipiendū est de sapiēte. q̄ ver ba stulticie nō recipit. Qui ex veritate est habet aures veri tatꝭ ꝛ veraces. ꝛ ꝓpter hoc ver ba veritatꝭ audit interi⁹. (Di cit ei pilat⁹ Quid est veritas) Prudenter interrogauit pila tus. sed infructuose dū respō sionē nō meruit. nec etiā expe ctauit. Breui interrogatōe to tam dn̄i saluatoris doctrinā cōprehēdit. Tot⁹ eni̅ liber do ctrine catholice ꝛ tota sapien tia celestis: nihil aliud est nisi agnitio veritatꝭ. cui⁹ ɔgnitio nē ꝓmittit discipulis in. viij. Joh. Si inquit vos māseri tis in sermone meo: veri disci puli mei eritis et agnoscetꝭ ve ritatē. Hec est āt veritas q̄ se intuentes illuminat: pascit: re ficit: solidat: ꝛ delectat. q̄ etiā amplexātes nō illudit: ꝛ inni tentes sibi nō deijcit vt vani tas. Hec est veritas q̄ ab erro ribus ꝛ inflatiōe quos replet liberat: ꝛ ab illusionib⁹ ample xantes ꝛ a ꝓcipitijs innitētes. q̄ omnia ꝓpter falsitatē erroꝝ ꝛ vanitatē creaturaꝝ dixim⁹. Ex quib⁹ tota illa maledicta materia veteris hoīs: viciorū vniuersitas orit̄. Falsitas eni̅ et vanitas nec oculos implet aut illumiat intuentiū: nec im plet brachia cōplectentiū nec pōdus sustinet innitētiū. ꝛ ꝓ pter hoc aut errore ɔ̄cipit. aut vanitate sua illudit et deijcit. vn̄ nihil aliud est pctōr q̄ȝ er rore decept⁹ in credendo. (Et cum hoc dixisset exijt ad iu deos ꝛ dixit eis. Ego ī eo nul lam cām inuenio) Frequens iste exitus ad principes sacer dotū ꝛ seniores populi: nō so lum eius diligentiā in inuesti gatiōe cause: ꝛ sollicitudinem eius sup liberatōe dn̄i salua toris ostendit. sed qꝫ frequens debet esse recursus iudicū et cōfessoꝝ ad iurisꝑitos ꝛ legis

diuine doctores moralr̃ insinuat. In foro nanq̃ forensi d cōsilio iuris pitorꝫ ꝛ in rescripto. In foro penitētiali de cōsilio sacrorꝫ doctorū et ex lege diuina iudicandū est. Hi eniꝫ sunt accusatores peccatorꝫ atq̃ peccātiū. ¶ Post hec reuertendū est nobis ad narratōeꝫ Mathei. (Per diē aūt solennē cōsueuerat p̄ses pp̄lo dimittere vinctū vnū quē voluissꝫ) Jo̅hes aūt in .xviij. ita habet. (Est aūt cōsuetudo vobis vt vnū vobis dimittā in pasca.) Unde manifestū est diē solennem vocari pasca. Preses penitentialis tot apud se hꝫ vinctos q̄t veteres hoīes in vno cōfitente inuenit. Hi aūt sunt iuxta numerꝫ viciorꝫ vl' pctōrꝫ vt in eodē hoīe fornicatorē: superbū: auarū: q̄si diuersos intelligas. sed hi q̄dē ligati sunt vinculis pctōrꝫ. Nihilominꝰ tñ ꝛ nouus hō ligatus est vinculis sctōrꝫ desideriorꝫ ꝛ boni p̄positi ꝛ obediētie: quā debet impēdere cōfessori. De oībus his manifestū est eū nō posse dimittere nisi vnū: hoc est nouum q̄ vnꝰ est. Et hāc debet habere cōsuetudinē vt illū absolutum dimittat in die solēni id est in pasca: q̄ dies penitentie est ꝛ ꝯfessiōis: queꝫ celestis eccl'ia festiuū ducit atq̃ solennē sicut sepe ostēdimus. Sed attende q̄s sit pp̄lus q̄ clamat p̄ barraba: ꝛ contra xp̄m clamat. plerūq̃ īfirmitas peccātis: erubescētia eiusdē: iuuētꝰ: nobilitas: societas mūdi: obprobriū: ꝛ innūerabilia hmōi q̄ clamore suo q̄dāmō suadere nitunť vt liber a pena penitentiali pctōr dimittať. Sed impitus ꝛ iniquus cōfessor et alter pilatꝰ ad clamoreꝫ hmōi pp̄li insanissimo furore dimittit peccantē vt nulla pena penitentiali eū feriat. Uel pp̄lus clamās p̄ barraba pp̄lus viciorꝫ est ipsius confessoris. Idē vl' si'le apud iniquos iudices frequenter fit: vt pro barraba id est pro quouis iniquo clamat multitudo rogantiū: clamat nequitia ipsius iudicꝭ ac remissio vel cupiditas eiꝰ. clamant etiaꝫ munera. Et vt ad vnum dicamus: clamant oīa que a veritate ꝛ iusticia iudicem deuiare suadent. Clamorem autem hmōi solus pilatꝰ exaudit: ꝛ ex fauore solus absoluit vel condemnat: agēs iudicia tanq̃ sua. non attēdens

qđ scriptū est in p̄mo Deute. Nulla erit distantia psonarū ita puum audietis vt magnū nec cuiusq̄ꝫ accipietis psonaꝫ quia dei est iudiciū. Hic q̄dē pplus apud iniq̄s iudices clamat cōtra innocētes ne dimittanꝭ. Qui aūt nō habent ī cōsuetudine vel vnum dimittere: deteriores sūt pilato: q̄ saltem vnū dimittebat. Qui aūt neminē dimittūt: quē vel pena nō feriāt: vel a q̄ pecuniaꝫ extorqueant: iniq̄ores se esse pilato manifeste oñdunt. Qđ aūt sequiꝭ (Habebat aūt vnū vinctū insignem). i. famosum vel nobilē (q̄ dicebaꝭ Barrabas) q̄ interp̄taꝭ filius patris id est diaboli q̄ atonomastice diciꝭ pater ꝑpter īnūerā multitudinē filioꝝ. vel ꝑpter maledictū illud p̄uilegium generationis q̄ de bono malū generat vel de seipso genuit vt diabolus esset. Vel yronice pater diciꝭ diabolus ⁊ p antifrasim. quia reuera non generat. sed degenerat. q2 genus natiuum et generositatem aufert: et generatiōem nature ⁊ gratie destituit ⁊ ōgenerare facit. Barrabas igiꝭ ēt diabol⁹ accipi pōt qui fili⁹ est p̄ris vt diximus. i. suīp̄sius incōtū diabolus. quem q̄dē vinctū apđ se habet iudex: q̄tiens vinctū habet reū quemcūq̄ꝫ. Silr̄ et ɔfessor. vnđ ⁊ totiēs ip̄m barrabam sp̄ūalr̄ cōdēnat et occidit q̄tiens reuꝫ in eo q̄ re⁹ est hoc est in ipso reatu ōtum scꝫ ad reatū occidit ⁊ cōdemnat. Vita q̄ppe diaboli in pctōri bus ip̄m pctm̄ est vel reatus. Unde et dum ligaꝭ pctōr q̄libet modo vt nō peccet vl̄ peccare nō possit: amplius ligaꝭ diabolus in eo. Hunc etiam barrabā ligatum apud se hꝫ vnusquisq̄ꝫ. quia in ptāte habet liberi arbitrij vt eū vel dimittat vel occidat sp̄ūaliter. timeat autē vnusquisq̄ꝫ sibi ne barrabam istum. i. diabolum vel veterē hominē dimittat ⁊ liberet ex illa sententia qua in iij. Reg. xxij. ad regem israel Custodi virum istum q̄ si lapsus fuerit: erit aīa tua ꝑ anima illius Hoc est rex israel iudicium tuum quod locut⁹ es. In lapsu igitur ⁊ euasiōe barrabe istius: mors est vniuscuiusq̄ꝫ nostꝝ. sed execrabili impietate aīam suam sepe ꝑ anima illius miser peccator ponit: dum vt ille viuat sicut ex-

posuimus: eam eterne morti subijcit. Noli igit͛ o peccator barrabā quem apud te ligatū habes: hoc est pctāi tue traditū ꝛ subiectū: noli inquā eū dimittere liberū: ꝛ noli velut alter pilatus clamātē ꝑ eo exaudire multitudinē viciorū .s. tuorū aut alioꝝ q̄rūcūq; que liberationē ei⁹ tibi suggerunt ꝛ suadent. Quid ergo de his q̄ nō solum barrabam nō occidūt: nec solum apud se recipiunt vt latro sit. sed etiam dn̄m oīm que possidere debuerant cōstituunt. Hi sunt torpidi et negligentes pctōres q̄ diabolū vel veterē hoiem sibi nō solum dn̄ari ꝑmittunt sed et violētissima durissimaq; tirānide ab eo se p̄mi ꝛ affligi gaudent. ¶ Nesc͛ o miser pctōr q꜡ barrabas q̄ latro est ꝛ homicida sicut docet Marc⁹ i. xv. et Lu. in. xxiij. ꝛ Joh. in. xviij ad spoliādum te intrat ad te et ad iugulādū te. Merito ergo q̄ latronem ꝛ homicidā receptare nō times: ab eo p̄m⁹ et bonoꝝ tuoꝝ sp̄ualium spoliatōem et iugulatōem pater͛ Sed neq; eccl̄iasticam censurā formidas .nec vereris fidelitatē qua deo teneris violare dn̄ excōicatissimū barrabā receptas. ꝛ hostē dei atrocissimū nō solum apud te hospitio recipis sed et ꝯtra deū defendis. Si g̃ iudex es forēsis exhorre pilati nequiciā: q̄ cuꝫ detrimēto iusticie voluit placere ppl̄o adeo vt latronem ꝛ homicidā ꝛ seditiosum dimitteret ꝛ innocentē crucifigeret Si ꝯfessor es: nō mīn⁹ hāc infidelitatē detestare et memēto q꜡ p̄co et carnifex institut⁹ es viciorū: nō nutrix: nō lactator nō applausor atq; defensor. sꝫ hoc totū sine dubio ōbes virtutib꜡ ꝛ nouo hoī. Attende g̃ quāta sit iniq̄tas si contrario mō te gesser͛ videlicꝫ si carnifex ꝛ lictor sis virtutū et noui homīs. viocioꝝ ꝟo nutrix atq; patron⁹. Si aūt iudex tuip̄sius es q̄ es q̄tiēscunq; teip̄m examinas: ꝛ de corrigēda vita tua apud temetip̄m deliberas. Caue ne te ibidē pilatuꝫ exhibeas vt diabolum vl' veterem hominem absoluas. et teipsum non solum morti prime que culpe est. sed et tercie que dānationis est eterne subijcias. Aniaduerte barrabaꝫ id est diabolū et christū apud te et coram te causam agere ꝛ

Aduerte q2 si diabolū dimise ris: xpm spūal'r in teipso occi dis. Similiter z econuerso si xpm dn̄m in te spūaliter libe rauer): diabolū occidis. Sa tage ḡ exēplo pilati vt ipm li beres. Nos aūt ecōtrario vt diabolum liberem⁹ z xpm oc cidam⁹ satagimus, plerūq3 pi lato in hocipō neq̄ores. Quo tiens em̄ de pctō perpetrādo apud nos deliberam⁹: q̄d ali ud q̄3 xpm in nobis occidere satagimus: z diabolū libera re q̄ apud nos tā diu vinctus tenet̄ q̄3diu nosipsi vincul' sa pientie salutar) vincti et cōpe dib9 eiusdē cōpediti tenemur. hoc est q̄tienscunq3 dei timo re z amore a malis coercemur Ligatus igit̄ apud nos est di abolus et simil'r vetus hō: vt nihil p̄ nos vel in nob possit q̄tiens nosipsi sic xpo dn̄o al ligati sumus. de qua alligatu ra Eccī, vj. Uincula illius al ligatura salutaris. Sil'r ecō trario vinct⁹ est xps apd nos spūal'r: qn̄ ad bona facienda ligati sumus vinculis prauo rū dsiderioꝝ, sicut sepe ostēdi m⁹ ex. v. Prouer. Funib9 pec catoꝝ suoꝝ q̄sq3 cōstringitur. Ligatio ergo nr̄a xpi dn̄i est: non passione et veritate sicut sepe diximus neq3 cōpassiōe. quia nec pati nec cōpati pōt de cetero. sed quia ipse cessat opari bona in nobis z p̄ nos qn̄ nosipsi bona opari desisti mus, illū p̄hiberi qn̄ nos p̄hi bemur ab hoc, et ligari qn̄ li gamur nos. Silr q̄3tum ad h̄ hic in nobis dicit̄ Rex em̄ ali q̄s et supare et supari in suis cum p̄ se nihil agat aut patia tur vsitate dicitur. Dimitte er go vinctum xpm dn̄m: z occi de in te diabolū. Libera vitā tuā. i. gratiā z occide mortē tu am. i. culpā. Noli fauere iniq̄ multitudini et noli dicere cu3 pilato multitudini (Quē vul tis dimittā vobis barrabam an Jesum q̄ dr xps. Sciebat em̄ q̄ p̄ iuidiā tradidisset eu3) Rugitū et eiulatū audiuit fe re pessime que iuidia est: et pe titōe3 fauorabilissimā noluit audire iusticie ¶ (Sedēte au tē illo p̄ tribunali: misit ad eū vxor eius: dicens, nihil tibi et iusto illi) zc̄. Uxor p̄sidis spū aliter nulla recti⁹ intelligit̄ q̄3 iusticia, huic em̄ debet toto amore piūgi et adherere. hāc debet totis visceribus amplexa ri. Ex hmōi cōmixtione gene

rare debet filios iusticie, generatione. s. rectorū que bñdicet. Soboles ista rcā iudicia sūt et semite iudiciorū. Uxor ista mittit ad p̄sidem velut q̄ndaz nunciū rectitudinis cogitatōnem, q̄ quidē nuncius aduersus oēm iniquā accusationez nihil rectius aut ɔueniēti⁹ dicere potest p̄sidi q̄3 (nihil tibi ꝛ iusto illi) q̄ iniq̄ accusat. Cogitatio ꝟo rectitudinis nūci⁹ est ipsi⁹ iusticie, ab ipa em̄ mittit: q̄ qd̄ diximus ipi p̄sidi interius loquit, nec debet esse p̄ses q̄ vxorem istā nō habuerit. A p̄side em̄ soboles quā diximꝰ quaz nec ex adulterio nec ex alia vxore gignere p̄t. Sic ergo vxorati .i. hm̄oi vxorem habentes: soli tribunalibꝫ p̄ficiendi sunt, repellendi ꝟo fornicatores q̄ cum iniq̄tate q̄libet fornicant, neq̄ em̄ est fas neq̄ possibile vt aliunde oriatur iudiciū q̄3 ex iusticia. Peruersissimi igit sunt q̄ de iniusticia volunt gignere iudiciū. Spadones aūt ꝛ vim generatiuā nō habētes ad generādā sobolē rectitudtnis: reputat scriptura eos q̄ hm̄oi vxore caruerūt. Uñ Ecci. xx. Concupiscētia spadonis deuirginauit iuuenculam. sic q̄ facit ꝑ vim iniquū iudiciū. Uñ iudex q̄si ius dicens vel iurꝫ dictator intelligit. Qualr autez ab eo ius dicendū sperat q̄ solam iniq̄tatē in corde habuit cū ipsa ꝟitate testante: de abūdantia cordis os loq̄ necesse sit. Nō potest ñ esse iudex iniquus q̄ aures claudit ad vocem iusticie. (Multa inq̄t vxor pilati passa sum ꝑ visuz bodie, ꝓpter eum) Ad lrām q̄ꝓpe demones multiplr instabant apud vxorē pilati: ꝛ ꝑ eā apd̄ pilatū vt sic xp̄s dñs libaret. sꝫ h̄ q̄dē nō amore liberatōis sed vt fructus impediret passionis. A q̄ apparet neq̄cia iudeoꝝ q̄ nec deo nec demonibus acq̄escere voluerūt vt ipse liberaret. Nō q̄dem deꝰ p̄r vellet eū liberari. sed q2 ipi ex inuidia et iniq̄ssima volūtate ipam mortē xp̄i sitiebant, ꝛ ꝓpter hoc totis eam viscribꝫ ꝓcurabant. Demones autē q̄si minori neq̄cia eam impedire moliebant, ꝛ totū hoc ꝑ iusticiam ꝛ sub obtētu iusticie cui silr sepissime diabolus opatur, quotiens nanq̄ tribulationē fructuosam patiētibꝫ cognoscit esse: eam auertere mo

lit: et psgitatē p virib9 pcurat q̄buscunq3 scit eā3 esse ad pni ciem. Ex q̄ accidit vt etiā mi nistri iusticie nōnunq3 suade at sub obtentu mīe vel etiā iu sticie ab eis q̄ disciplie sūt de sistere: videns disciplinā3 esse fructuosam patiētib9. vñ et fa cile errāt mīstri iusticie in bis nisi eos vnctio docuerit. p iu sticiā nāq3 et mīa3 eo4 nititur obtinere et impugnare subdi tos. Verbi grā. cū deliq̄t ali quis infirm9 vel leuiter: si nō uit eum diabolus impatientē et infirmū ad portāda ea que discipline sunt: inflāmat p̄la tum eius q̄si sub p̄textu iusti cie et rectitudinis vt illu3 gra uiter aut obiurget aut puniat cui ob nimiā teneritudinē ip sa obiurgatio vel pena disci plinar3 vertit in mortē. et hoc q̄a p ipam incidit in iram vel odiū mortale aduersus p̄latū Vides ergo qualiter p ipsa3 prelati iusticiam deducere co nat subditū ad ire vel odij in iusticiam. Similiter et cū per miscōiam p̄lato suggerit im pudēti pcere et ptinaci subdi to nihil aliud intendit nisi im punitate vicia nutrire. Timē da est igit presidentib9 astutia ista diabolica q̄ p virtutes eo rū aut iflāmare aut nutrire co nat vicia subdito4. et vnde oc cidi debuerant vicia inde ea dem suscitare. qd plerūq3 dia bolicū asserit: eo q̄ p̄lati atten dere aut nolunt aut negligūt. aut nesciūt quid subditis ex pediat. sed solūmodo merita pōderant q̄si ad retribuendū tm̄ p̄sideant: et nō ad ɔsulen dū potius et medendū. Uxor igit iudicis forēsis iusticia sit: eo q̄ ptās eius legib9 q̄dāmō limitata est et testimonijs atq3 pbatōnib9. vt eū excedere nul lo mō liceat. Ei9 em̄ tribunal publicis vtilitatib9 necesse est seruiat q̄ maxime p iusticiam ɔseruant: q2 p eā et coercet au dacia: et tuta ē inter improbos inocētia. sicut dicit Isidorus ¶ Uxor v̄o p̄nialis iudicis sit pietas: vt eius studium maxi me sit penitentis obuiare pe riculo et saluti cōsulere. q̄ duo compassio ipsa et affabilitat3 dulcedo maxime obtinebunt ¶ Uxor v̄o vniuscuiusq3 exa nimātis seipm atq3 dijudicā tis sit charitas. i. ordinatus et rectus amor dei. Per hāc em̄ solā et barrabas occidit. i. dia bolus et vetus homo: et xp̄us

absoluitur et nouus hõ: modis quos diximus. Audiat ergo iudex forensis iusticiam allegantez p innocētibꝫ. Penitētialis pro misericordiam interpellantē p pereuntibꝫ. Unusquisqꝫ autem apud seipm charitatē suadentem p dei filijs hoc est pro nouo homie qui filius est gratie et p christo dño q filius ē nature. Alioqn vnusqsqꝫ in suo cōsistorio vl auditorio aduersus xpm dñm se exhibebit pilatum. (Multa inqt passa sum p visū hodie pter euz) Multa patit iusticia in iudicio vbi abundat iniusticia. oēs qppe inique allegationes: oēs iniq suasiones velut iacula sunt qbus ipsa cōfodit. Multa ibi patitur vbi vsqꝫ ad mortē suā talia patit. sed oia per visū patitur. i. in visu. omes eni istas passiones suas videt. vnde et per synderisim vl cōscientiaz clamat a vulneribus z passionibus: sed clamorē istuz surda aure pterit iudex iniquus Vicia z viciosi qcqd patiunt totum p cecitatem et in cecitate patiunt. illa eni tenebre sūt z isti in tenebris. Idē de charitate z pietate dicēdū: que qdem multa patiunt in viris suis adulterātibꝫ. sed clamātes illi nō audiūt: quia lōge ab ipsis sunt z nuncios eoꝝ nō recipiunt vt qd p eos petūt faciant. Sequit. (Principes aūt sacerdotū z seniores popli psuaserunt ꝑplis vt peterēt barrabā Jesum pro pderent) Uide puersitatem eoꝝ iuxta lraz Ad hoc pfecti erant ꝑplis vt eos ab iniquitatibus auerterent z eis salutaria suaderent Ipsi aūt vt salutem abijciant et pdant z vt diabolum z pditionē expetant psuadent: qrū neqciā plati nostri tpis sequūtur: dū subiectis sibi ꝑplis vel suggestionibꝫ vel exēplis: maxime vt a christo dño auertātur suadēt. Nihil aūt phibet p principes z seniores intelligi magistratū vicioꝝ quez supra diximꝰ. hic pro magistratus ꝑplis z minoribus z subditis tanqꝫ ineruditis et infirmis facile suadet omnem iniquitatem. (Respondens autem pses ait illis. Quem vultis vob de duobꝫ dimitti) In optione erronee mltitudinis totuz ponēs (At illi dixerunt Barrabā. Dicit illis pilatus. Quid igit faciā de Jesu q dicit xps) q. d. qualr ipm in me

ipso occidā. Utinā et hoc ini qui iudices itra semetpsos di cāt (q̄d faciā de iesu q̄ dr xp̄s) nō tm̄ q̄d faciā de hoīe innocente. In suis em̄ se iudicari crucifigi testat xp̄s dn̄s. Qd si iniq iudices attēderēt pcul dubio a cōdemnatiōe innocētum se auerterēt. sed vt sepe diximus ignorāt q̄cq̄d ꝯtra suos agit: cōtra ipm agi. (Dicūt omnes crucifigat) Tota impia mltitudo suggestionū: vicioꝝ ꝛ demonū que p suggestiones ꝛ tentatōes clamat in corde peccare ꝺliberātis: hoc solū clamat vt ipse crucifigat. Et hoc duob modis, qꝛ ppetratio peccati crucifixio est et mors spūalis: quā postmodū sequit gehennalis. Aperi aures miser ꝛ audi qiud contra te inclamet multitudo suggestionū ꝛ tentationū tuaꝝ. hoc solū inclamat tibi corā deo iudice vel teipso vt crucifigaris vel vt crucifigat in te nou⁹ hō Attende te oīno absurduisse q̄ hanc vocē hmōi impie multitudinis nō audis. Quis em̄ eā audiat et nō exhorreat. sed miser pctōr blādiri sibi putat impiā multitudinē que nihil ei nisi mortē inclamat et adeo obcecatus est vt crucē ꝛ mortem vtrāqꝫ p tentatōez sibi oblatā velut gratissimū acceptet exeniū. Quis em̄ nō videat q̄ gaudio mors ipsa culpe p tentationem excipit. Potest ēt intelligi multitudo vicioꝝ ꝛ peccatoꝝ clamare in auribus dꝭi (crucifigat) vel ipsa mltitudo demonū. pter qd ꝛ diabolus accusator dicit in. xij. Apoca. Proiect⁹ est accusator fratruꝫ nostrorū: q̄ accusabat eos an̄ cōspectū dei nostri die ac nocte. Ul' qꝛ supra diximꝰ xp̄m dn̄m typū gerere pctōris oēs sacri doctores ꝛ p̄dicatores et oīs mltitudo eoꝝ q̄ recte sapiunt clamāt dictꝭ ꝛ factis ꝺ vetere homīe ꝛ pctōre: vt crucifigat. i. cruci pn̄iali affigat. hoc em̄ clamāt oīa sacra eloq̄a et oīa sctōꝝ exempla vt vet⁹ hō crucifigat. Ul' pōt intelligi ꝺ xp̄o dn̄o: de q̄ oēs hoīes ipsa miseria sua ꝛ indigētia ꝛ si nō vbis clamāt vt crucifigat. oēs em̄ oīno p̄cio mortꝭ ei⁹ ꝛ sacrificio īdigēt. sic dicit apl's ī. iij. ad Rom̄. Oēs peccauerunt ꝛ egent glīa dei. Clamat igit in eis miſia ꝛ ꝺfect⁹: ꝛ si n̄ ligua. Ul' moral'r īstruimur vt oīm nroꝝ hoc est cogitationum et

affectionum sit iste clamor vt crucifigatur. hoc est vt totum quod in cõfessione aut loquimur: aut cogitamus: accusatio nostra sit et mortis pñialis expetitio. neque enim ibi quisque legitur dixisse absoluatur vel dimittatur: preter iudicem. sic et ex parte nostra nulla debet audiri vox excusationis aut dimissionis: sed solus iudex debet stare pro nobis. quemadmodũ pilatus videbatur stare pro dño. quod quidem et faciet si oẽs cogitatiões et affectões nostre et locutões in cõfessiõe dixerint (crucifigatur) Nostrum enim hoc solum est dicere quod crucifigatur. iudicis autem pñialis tantum absoluere et pro liberatione nostra satagere. quia iudicium illud mĩe solius est et absolutõis. Quanto autem hũilius et integrius vnusquisque nostrum hoc de se coram deo clamat scilicet vt crucifigatur tãto amplius a pilato queritur eius dimissio et absolutio. Tutus autem est qui pilatũ coram deo habet aduocatũ. sicut enim supra diximus pilatus os malleatoris interpretatur. hic qui fabricator est oĩm. vt ait Salomõ. qui fabricatus est aurorã et solẽ. Os ergo dei patris habet aduocatũ cuius os humiliter et fideliter hoc contra ipm clamauerit. vñ pilatus secundum Matheum dicit (Quid enim mali fecit) secundum vero Johem (Ego autem nullam in eo inuenio causam) quibus verbis manifeste dñm Jesum absoluit. Sed tamẽ ipsi iudei non desistunt: volentes clamore et improbitate atque tumultu extorquere sanguinẽ innocẽtis a iudice. (At illi inquit magis clamabãt dicẽtes: crucifigatur) Crescit enim eiulatus inuidie et dolor et clamor simul de pace et de prosperitate proximi. eo quod videt elõgari a se sanguinẽ quem sitit. et ad cuius haustũ arentibus et flãmeis faucibus inhiat. Moraliter vero quanto amplius pro vnoquoque peccatore apud patrẽ interpellat xps dñs: tãto ipse in orõne vel cõfessione amplius contra seipsum clamat et hoc signũ sue liberatõis est et absolutõis. Totum enim quod sic clamat de miseratõe et interpellatiõe dñi saluatoris accipit. (Uidens autem pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultus fieret: accepta aqua lauit manus suas corã oĩ populo dicens. Innocẽs sum a sanguine iusti huius: vos videritis) Quia vt ait Lu. i. xxiij. (At il-

li instabāt vocib⁹ magnis po stulantes vt crucifigeret̄ ꝛ inualescebāt voces eorū) Quēadmodū eñ canes rabidi nō sustinentes sibi auferri cadauer ad qd̄ lacerandū ꝛ deuorandū dētib⁹ ꝛ tot̄ faucib⁹ inhiant, solo latratu cū nō possint ampli⁹ insequunt̄. Qd̄ autē dr̄ hic (quia nihil ꝓficeret) subintelligit̄ ad placandū populū ꝛ satisfaciendū eisdem. Inuidia q̄ppe et odium nunq̄ iusticia ꝛ veritate placātur sunt eñ belue q̄ꝝ rugitus cōpesci non potest: et quarū fauces nisi sanguine ꝛ morte impleri non possunt. ¶ Moraliter ꝟo nihil debet apud nos absolutio iudicis p̄nialis: nihil pene ipsi⁹ exolutio ꝓficere: q̄n inualeant voces orationū ꝛ ꝯfessionū nostraꝝ ꝯtra nos q̄n semꝑ clamemus nos esse peccatores ꝛ crucifigi dignos Vñ Eccl. v. De ꝓpiciatu peccatoꝝ noli esse sine metu. Similiter ꝛ Lu. xvij. Cum oīa feceritis q̄ precepta sunt vob dicite serui inutiles sum⁹. Et aūt pilat⁹ lauit man⁹ suas vt innocentiā suam ꝯtestaret̄ ꝛ eis incuteret horrorē sanguīs h̄ fecit. nec tñ innocēs fuit. neq; eñ ad eiulatū inuidie ꝛ rugitum leonū ꝛ latratū canū rabidoꝝ debuit innocētē eis lacerandū tradere. sed discussis testimonijs atq; ꝓbatoīb⁹ potius ius dicere. Nec ꝓfuit ei ablutio illa exterior manuum que man⁹ eius plenas sanguine innocētis reliq̇t. sicut ꝛ fauces iudeoꝝ eiusdē sanguīe plene fuerunt. Potestate q̇dē occidebat dñm Iesum: quē tñ et ore iuste cōfitebat̄: ꝛ verbis absoluebat. ꝓpter hoc dicim⁹ q̄a manib⁹. i. ptāte occidebat. vñ ꝛ manus ei⁹ cruētate remāserunt. Sanguinē eñ īnocētis de manib⁹ ei⁹ aq̄ illa nō abstulit: q̄ ptātem ei⁹ innocentē nō reddidit. Sunt aūt ꝛ hodie multi potentū q̄ pilatū in hoc imitant̄: existimātes se reos nō esse sceleꝝ q̄ ptāte eorū patrant̄: ꝛ si manib⁹ alijs. sed q̄ gladiū tradit furenti: re⁹ est sanguinis indubitāter quem fundit. Nec aliud est ptātem dare ministris nequā q̄ gladiū dare in manus diaboli. ꝛ hoc est armare diabolū. Dēs q̄ppe neq̄cie opatores: man⁹ diaboli sunt. Fortassis etiam insinuat iudicib⁹ pilat⁹ in hoc facto vt manus suas aq̄ peni

tudinis et cōfessionis lauent vt innocētes sanguie xpi se ef ficiāt cui⁹ q̄dem rei sunt dum iusticiā et veritatē nō defēdūt p quib⁹ sanguis christi ille p̄ciosus effusus est, dū ecclesiā aut ipsi opp̄mumt: aut opp̄mi sustinent: q̄ preciū est sanguis eiusdē, dū em̄ iniq̄tatē aut p̄cium q̄dcūq; dn̄ari aut regnare in subdit̄ sustinēt: q̄ntum in eis est rursum crucifigunt dei filiū. maxie cū ptāte eorū peccatū defendit. Nō em̄ stat p hmōi homīes q̄n ipse iterum crucifigat̄ et q̄n eodē precio illos q̄s pire sustinent ipse repetat q̄s semel emit. Hec aūt ablutio aptat̄ sacerdotib⁹ symoniacis ꝛ alijs indigne celebrantib⁹. Rei em̄ sunt corpis et sanguīs dn̄i, sicut legit̄ i. xj. p̄me ad Cor. Ipsi em̄ in fine misse suas lauant man⁹ q̄s q̄dē reas h̄nt corpis et sanguinis dn̄i qd̄ indigne tractauerunt. sed q̄si cū pilato manus abluūt tanq̄ inocētes a sanguine illo p̄cioso. sed aqua illum reatum non tollit de manibus sicut nec de manib⁹ pilati quondā abstulit. Confessores aūt moraliter instruunt̄ vt manus suas lauent a sanguine ꝯfitentiū. qd̄ q̄dem faciunt si se oīno seruauerūt innoxios. vt ꝯfitētib⁹. s. nō noceant. ꝛ fideles vt eos sc3 fidel̄r iuxta officij sui exigentiā adiuuent. Uel docent̄ manus suas aq̄ confessionis ꝛ penitudinis lauare. q2 officiu3 illud vix sine p̄iculo agit̄. Uix eni3 mūdis manib⁹ cōtrectant̄ im mūdicie. et vix tūores saniosi et vulnera sanguiolēta p̄mūt̄ absq; inq̄natōe p̄mētiu3. Uel iō man⁹ suas lauare docētur Quia vt ait Grego. Munda debet esse man⁹ q̄ alienas sordes diluere curat. De hoc vo qd̄ dic̄ (Uos viderit̄) q. d. iuxta literā vosipi cauete vobis in parte ista Ego em̄ minister legis sum: qualem mihi tradi tis attendite: totu3 vobis imputetur. Sic et confitētibus moraliter debent dicere confessores: vos videritis. id est. vosipsi cauete vobis. quia ex confessiōibus et testificatōib⁹ vr̄is oport3 vobis ꝯsuli. Sic et iudices dicere debēt litigātib⁹: vos videritis. sc3 qualia i iudiciū deduxerit̄: ppter qd̄ et iuramentū de calūnia institutū est. Nos em̄ iudicare oportet ex testimonijs ꝛ pbatiōib⁹

non ex nostris ꝯsciētijs ꝛ nostris diuinatōibꝫ. Hoc idē debent dicere ꝯfessores sacrꝭ doctoribus eos scꝫ ꝯsulentes. q. d. (vos videritis) quid nobis in isto officio sit agendū: qualiter cōfitētibꝫ ꝯsulendū. Nō eñ de nostro eis ꝯsulendū est sed de vestro. Ars eñ medicine spūalis q̄ occurrēdū ē morbis ꝛ vulneribꝫ: penes vos ē. Idē debet facere q̄ seipm diiudicat. (Et respondit vniuersus pp̄lus dicens. Sanguis eius sup nos et sup filios nostros) Verbū q̄dē optatiuū. sed intētōne pessima: eo mō q̄ supra dixerat eis i. xxiij. vt veniat sup vos oīs sanguis iustꝰ. Intelligūt ergo (sanguis eius). i. pctm̄ effusiōis sanguinis eius vel pena (veniat sup nos) Optandū q̄ppe erat immūdis vt sanguis ille mūdissimꝰ sup ipos veniret ad emūdationē. sicut legit̄ in. ix. ad hebreos. Quāto magꝭ sanguis christi q̄ p spūmsctm̄ obtulit se imaculatū deo: emundabit ꝯsciam nr̄aꝫ ab opibꝫ mortuis ad seruiendū deo viuenti. De quo Esaie. lij. Iste aspget gētes mltas sāguie suo ad emūdationeꝫ. Hoc est qđ dixerat Iacob in penul. Geñ. de suda in typo eius. Lauabit ī vino stolā suā ꝛ in sanguīe vue palliū suū. Stola ista ꝛ pallium ecclia ē. Vinuꝫ ꝛ sanguis vue. sanguis eiꝰ sunt. de q̄ Iohan. in pmo Apoc. Qui dilexit nos ꝛ lauit a peccatis nostris in sanguine suo. De hoc ipse sup̄. xxvj. Hic est sanguis meus noui et eterni testamēti q̄ p multis effundet̄ in remissionē pctōꝝ. Hoc idem apl's in. ix. ad Heb. signasse dic̄ moysen. Lecto inq̄t omni mādato legis a moyse vniuerso populo: accipiēs sanguinē vitulorꝫ ꝛ hircorꝫ cū aq̄ ꝛ lana coccinea et ysopo: ipm quoqꝫ librū et oēm pp̄lm aspsit dicēs. Hic est sanguis testamēti qđ mādauit nobis deus. Tabernacula ꝛ oīa vasa ministerij similiter sanguīe aspersit. Hoc est quod legitur in Apoc. xix. Et vidi celū aptū ꝛ ecce equꝰ albus: ꝛ q̄ sedebat sup eū vocabatur fidelis et verax ꝛc. ꝛ vestitꝰ erat veste aspsa sanguine ꝛ vocabat̄ nomē eius verbum dei. Aspsus est igit̄ sanguis xp̄i sup oēs suos in emūdationē ꝛ sctificatiōem. Aspsus est sup totam ecclesiam vt

sup vestez suā q̄si sanguis nutricis: vt eam purpureā et regalem vestē efficeret. aspsus ē in ablutionē vt diximus. Sz ceci iudei nec in ablutionē eū sup se venire petebāt: cū3 cēnt īmundissimi. imo toti⁹ mūdi lauacrū sibi fecerūt inq̄namētum. Nec ipm petebāt sup se venire in sanctificatōem: cum essent pctōres ꝛ scelerati. imo diabolico miraclo de ipso totius mūdi sacramēto et sctificatione execrationē ꝛ abominationē hauserūt: ꝛ de mundi recōciliatōe cumulū offensaꝝ. Non petebant illū venire super eos ad tinctōem vt essent purpure ꝛ vest̄ regia. sed potius illo cruentati sunt: quod et petijsse videnꝛ. Propter h̄ belue principū rapaciū ꝛ cupidoꝝ eos cruētatos insequūtur ꝛ deuorant atq3 diripiunt Similr̄ et volucres infernales. Dia em̄ hic ꝓpter xp̄i sanguinē quem velut belue sitiebāt ꝛ expetebāt. Vox em̄ beluina est petitio sanguiuis. vn̄ et ipse in. xxj. p̄s. ꝛ leones ꝛ canes vocat Libera me inq̄t de ore leonis: ad patrē: ꝛ de manu canis vnicā meā. Unde ꝛ ipse p Hieremiā in. xij. Facta est mihi hereditas mea sic leo in silua dedit cōtra me vocem ideo odiui eam. Quid em̄ aliud est petitio sanguīs ꝛ mort̄ nisi rugitus leonis. Moraliter ꝓ oēs accusantes iniuste hoc ipm facto dicūt ꝛ si nō verbis. Eo em̄ ipso q̄ querūt mortē alij p inuidiā ꝛ odiū vt iudi xp̄o dn̄o sanguinē ꝛ mortem quam expetunt: meli⁹ imp̄canꝛ venire super seip̄os facto q̄3 si verbis id exp̄sse peterent. Unde nō debet aliq̄s repente ꝓsilire ad accusandum. sed p̄mū apd̄ sc discutere vtꝝ hec audeat imp̄cari sibi Sāguis em̄ eius quē accuso sup me. Alioq̄n veniet sup eū sanguis cui⁹ effusionē iniuste ꝓcurauit. Idē cauēdū est in iuriscōsultis tā diuini q̄3 humani: ne sanguis illoꝝ q̄ consilio coꝝ regunꝛ super eos veniat qd̄ q̄dem fiet si quantū in eis est nō recte consulerint. In iudeis t̄n impletū est ad literam sup q̄s pena sanguinis xp̄i tāta venit p Titum ꝛ Vespasianū: vt oēs vel trucidati sint: vel facti vagi et ꝓfugi p mundū. His dūtaxat exceptis qui cruentatōem istā sanguīs xp̄i ꝛ inq̄natōem p fidem ꝛ cōuer

sionem in sanctificationē mutauerūt ꝛ purpureā tinctionē sicut apparet de his ꝗ applicuerunt in flandriam. Est aūt ꝛ hec vox (sanguis ei⁹ sup̱ nos et sup̱ filios nostros) veraciter penitentiū et penā pn̄ialeȝ sponte ꝛ hilariter suscipientium. quasi dicāt. pena mortis noui hoīs ꝛ pena mortꝭ christi quē spūaliter in nobis occidimus: sup̱ nos sit. hoc est illam sponte ꝛ hilariter subim⁹ Uel pena ei⁹ merito sup̱ nos veniet: eterna scȝ ꝛ gehennalꝭ. q̄si di. illaȝ meruim⁹. ꝛ est ꝭm hoc vox cōfessionis. Uel potest esse vox fidei sup̱ hoc sensu (sanguis eius sup̱ nos et super filios nostros). i. op̱a nostra. i. plus potest ad nostram pacē ꝛ reconciliatōem q̄ȝ nos ꝛ op̱a nostra. Uel aliter. plus potest nobis remitti p̱ eum et dari per christi sanguinem q̄ȝ nos demeruim⁹ ꝛ op̱a nostra Hoc est: maius est sacrificiuȝ sanguis xp̄i quod ipse ꝓ nob obtulit ī ara crucis: q̄ȝ nos et pctā nr̄a ꝗ filij nostri ꝓprie sūt q̄ȝtū ex nobisipsis solū oriunꝭ ¶ Nūc aūt ꝓseq̄ nos oportet verba Johis ex. xix. ꝗ lati⁹ cōtinent disceptationē cum Jesu ꝛ aduersus eum habitam. ¶ (Tunc ergo inquit apprehendit pilat⁹ Jesum ꝛ flagellauit) manib⁹ ministroꝝ vl̄ militū subintelligiꝭ. sua tn̄ auctoritate. Et hoc iuxta lr̄am fecit vt flagellis vtrūq̄ȝ mitigareꝭ rabies eoꝝ: ꝛ pietate super flagellatū mouerenꝭ: et ab impetitione mortis eius desisterēt. ¶ Moralr̄ ꝟo tunc. i. cuȝ vox ꝯfitentiū est (sanguis eius sup̱ nos ꝛ sup̱ fi. no.) vt dixim⁹. tunc p̄mū ꝯfessor app̄hēdere pōt penitētes: vt flagellet vel duris obiurgatōib⁹ vl̄ penis penitētialib⁹: cū ipsi eas expetunt ꝛ hilariter subeūt. Neq̄ȝ em̄ inuito pn̄ia iniūgēda est. ne pctis veterib⁹ addaꝭ transgressio. Impij ꝟo cōfessores i hoc pilatū imitanꝭ ꝗ ꝯfitētes q̄dāmodo vi ꝛ ptāte app̄hendunt: nō vt se offerāt inducūt App̄hendūt aūt vt flagellent vl̄ virga sup̱bie que est in ore stulti. sicut legiꝭ Prouer. xiiij. et hoc dū iracūde ꝛ indignanter iusto durius eos increpāt Hoc em̄ est flagellū lingue d̄ ꝗ Job. v. A flagello ligue absc̄ōderꝭ. Et. xxvj. Ecc̄i. in muliere zelotipa flagelluȝ lingue oībus cōicās. hoc flagello pi

latus, hoc cõfessor impius flagellat confitentes, et hoc de potestate tm̄ et austeritate, quia vbi eger se tradit oĩno curandum medico: nõ est opus virga, sed spũ lenitatis. Flagellare vtique licet veterem hoiem cõfessori sed nouo remanẽte illeso. nec prodest asperitas que infertur veteri si desit suauitas qua refouendus est et reficiendus nouus homo. ¶ Mistice vero oĩs iniquus iudex et oĩs tirãnus in mẽbris apprehendit Jesum et flagellat: dum subditos iniuste capit et affligit. Quasi vero dentibus eum apprehendũt et flagello linguarũ suarum flagellant qui blasphemijs eum percutiunt. Quod aũt ligatus ad columnã et in ecclesijs pingitur: intelligi potest mistice columna ista ecclesia. De qua aplus in iij. prime ad Thim. Ut scias inquit quõ te oporteat cõuersari in domo dei que est ecclia dei viui: colũna et firmamentũ veritatis. huic colũne alligatus est vĩculis charitatis. Alligatus fuit etiã eidem quasi quibusdã vinculis vniõis nature et fraternitatis et aliarum necessitudinũ quasi et frater eius et filius et mẽbrum nobilissimum secundum quod hõ

bis vinculis alligatus est ad hanc columnã vt flagellaretur. In martiribus vero qui ad exẽplũ eius flagellati sunt columna ad quam ligati sunt vt oĩa immobiliter perferrẽt: ipse christus dñs est. De quo Eccl. xxiiij. Ego sapia in altissimis inhabitaui et thronus meus in colũna nubis. De quo Exod. xiiij. Erat nubes tenebrosa et illũinans noctẽ. Et iterũ. colũna nubis priora dimittẽs post tergũ stetit. Uide quomodo alligatus erat paulus huic columne in. viij. ad Ro. Quis inquit separabit nos a charitate xpi. In patiẽtibus vero et disciplinatis colũna patiẽtia est: cuius basis spes. Spes nã quod patientiã supportat. alioquin decidit. In penitẽtibus vero et pnialia flagella sustinẽtibus colũna cui alligandi sunt: spes est recuperande gratie et venie. In sustinẽtibus vero flagella tẽtationũ colũna est firmitas propositi. i. firmũ propositũ nõ relabẽdi de ceto In colũna penitẽtiũ basis est mĩa dei que spem eorum totam supportat. In colũna tẽtatorum velut basis argentea est auditus sacrorum eloquiorum. illo enim necesse est vt supportentur et roborentur. Alioquin necesse est

eos deficere sub flagris tentationū. In corde meo inq̇t abscondi eloquia tua vt nō peccem tibi. q̄ꜫ aspere ergo flagellet hodie xp̄s in suis a p̄sidibus impijs ꝛ p̄latis ꝛ cōfessoribꝫ nequā: a q̄bus oībus liberari debet vt diximꝰ: a paucis videt̄ ꝛ a paucissimis lugetur. ¶ Et milites plectentes coronam de spinis imposuerūt capiti eius) Milites q̇ ei militant: q̇ negocijs secularibus se nō implicant. sicut legitur in. ij. secunde ad Thimo. predicatores et doctores sūt qui pctōres velut spinas a rigore suo p hūilitatem plectentes: ꝛ vincul' charitatis et mutuoꝝ obsequioꝝ inuicem colligantes eos in decorē ꝛ gl'iaꝫ xp̄o dn̄o velut coronam coaptant. a q̇bꝫ licet prius pūctiones hoc est ꝓpter merita eoꝝ in passione ptulerit. eos tn̄ velut coronā gl'ie ꝯuersos obtinet ꝛ glificatos obtīebit. hoc eī illa spinea corona significauit: cetum scꝫ pctōꝝ xp̄o dn̄o in gl'iam ꝛ honorem tandē coaptandū. Peruersi ꝓo prelati qui diabolo militāt: coronā de spinis ad tormentū simł' et ludibrium xp̄o dn̄o plectunt. dum circa eius sp̄ūale caput: hoc est honorem clericalē vel ecclesiastice dignitatis malos coaceruāt. Tot igit̄ spinas in coronam eius quaꝫ diximus implectūt q̇t malos in eiꝰ ecclesia instruunt. ꝛ lōge pūgentioribꝫ spinis eum hodie coronant: et maiori ludibrio q̄ꜫ milites pilati q̇ndam coronauerūt. ¶ Quod aūt pctōres spine sint ex. xxiij. scd̄i Regū. palam est in nouissimis verbis Dauid. p̄uaricatores inq̄ꜫ quasi spine euellent̄ vniuersi q̄ nō tollunt̄ manibꝫ. et Esa. xxxiij. Spine congregate igni cōburentur. vbi simil'r loquit̄ de peccatoribus. Coronam etiā spineaꝫ xp̄o dn̄o ad ludibrium ꝛ tormentuꝫ imponit: q̇ ei gl'iam p pctm̄ q̇dlibet querit. qḋ plerūqꜫ fit. Unde ꝛ in captōe cōstantinopolitana ipse dn̄s Jesus apparuisse cuidam dicit̄ et dixisse. qꜫ ꝑplus ille cruce signatoꝝ scꝫ exercitus me rursum corona spinea coronauit quod ideo dictū videt̄ qꝛ per rapacitatē ꝛ cupiditatē suam forte vnitatis ei gl'iam ecclesiastice acquisiuit et scisma submouit. qꝛ et si iuste hoc impauit summus pōtifex: tn̄ multi

In exercitu illo sub ptextu obe dientie potuerūt ɔsulere aua ricie sue et cupiditati. q̄si igit exterius glīa ecclīastice vnita tis ꝛ obediētie sue coronabāt dn̄m. interiꝰ aūt aculeatis in- tentionibꝫ et spineis ipm pun gebant. Eodē mō ꝛ vnusq̄sq; ꝓ modulo suo de spinis pctō rū suoꝝ xpo dn̄o coronā glo- rie plectit dū remissionē eoꝝ ei attribuit ꝛ ꝓ ea illū glorifi- cat. Sīlr ꝛ q̄ eadē ei dimittē- da: q̄a debita sunt. ille xpo mi- sericors. Et qꝛ morbi ꝛ vulne ra sunt: ille xpo salus ꝛ medici- na. et qꝛ sordes sunt: ille xpo in ablutionē sanguinē suū fudit offert dimittēda: sanāda: lauā da. ipm em̄ in hmōi glorificat Eodē mō q̄ victoriam pctōꝝ suoꝝ ei soli attribuit: coronaꝫ q̄dāmō victorie de spinis pec catoꝝ suoꝝ eideꝫ plectit. Qui xpo de peccatis suis gloriatur aut ꝑ pctā victoriam quācun q; aut glīam acq̄rere molitur q̄dāmodo corone spinee ludi briū ꝛ tormētū capiti eiꝰ circū ponit. Quid em̄ aliud intelli- gēda est spinea corona q̄ȝ glīa q̄libet vel victoria ꝑ pctā acq̄ sita. aut glīa ipsa de pctīs ꝛ iō de spinis. Quas spinas dum nobis gloriā facimus et gau- dium: christo dn̄o ɔuertimus in ludibriū ꝛ tormentū. Non solū in nobis spūalr vt supra exposuimus. sed etiā q̄ntuꝫ in nobis est ꝑsone sue hoc faci- mus. Quis em̄ dubitet quin gloria nostra de offensis eius et gaudiū de iniurijs q̄s ei in tulimus essent ei ad ɔtumeli am ꝛ tormentū: nisi impassibi litas eiꝰ et gloria ꝓhiberet. q̄a et si ꝑsona sua hoc est inq̄tuꝫ hō est non moueret: et hoc pa tientia sua ꝛ hūilitate facienti bus. hoc zelo tn̄ rectitudis ꝓ dei honore et glīa necesse ha- beret indignari ꝛ zelo domus dei comedi. Hoc ideꝫ et in pe nitentibus iuxta moralem in telligentiā necesse est fieri. Ca piti em̄ ꝛ cordi penitentis cir cūdanda est spinea corona: h̄ est cōpunctio que velut coro na caput id est cor penitentis exornat. ꝛ tanq̄ȝ de spinis cō- plexa exulcerat ꝛ cōpungit ita vt sanguis inde defluat lacri- marū. Hec debet totuꝫ caput circūcingere. i. totū cor vt vis rōnabilis ꝓ cecitate sua et te- nebris ꝛ erroribus et turpiuꝫ vanarūq; cogitationū inq̄na tionibꝫ et occupationibꝫ dole

at et lugeat. Et vis ꝯcupisci-
bilis ꝑ oībus gaudijs ⁊ tristi
cijs ⁊ desiderijs turpibꝫ et no
xijs. Et vis irascibilis ꝑ oībꝫ
leuitatibꝫ ⁊ vanitatibꝫ: pturba
tionibꝫ: audacijs: pusillanimi
tatibus: ⁊ ceteris que ad ipaꝫ
ptinent noxijs stimulet dolo-
ribus: ⁊ sanguie defleat lacri-
marum. Alioqn non est coro
na nisi totū cōpunxerit ⁊ exul
cerauerit. Et h̄ est quod dr̄ in
ij. Joelis. Nūc ergo cōuerti-
mini ad me in toto corde vr̄o
dicit dn̄s: in ieiunio ⁊ fletu et
planctu. hoc est vt totum cor
ieiunet: totum fleat: totū plan
gat. Et merito flagellationem
sequit spinea corona. qꝛ sacrā
obiurgationē et etiā corpaleꝫ
afflictionē sequi debet cōpun
ctio. Alioqn fere desperanda
salus flagellati medico coro-
na ista ludibrij et supplicij vi-
det. sed eā pie hūiliterqꝫ por-
tantibꝫ: coronā honoris ⁊ glo
rie ꝓmeretur. Cuiꝰ exempluꝫ
et meriti ⁊ retributōis in chri
sto domino claruit. In eadeꝫ
etiā corona que sit terreni re-
gni gloria nobis īsinuat. Jn-
tus em̄ spectātibus terreni re
gni gloria: non est nisi ludibri
um et tormentuꝫ. Si videas
murem dn̄ari ceteris muribꝫ:
nunqd risum teneas: quasi lu
dibriū est dn̄atio muris ī mu
res. sic et hominis in homies
puta q terreni regni coronaꝫ
gestat. si stultus est ad ludibri
um aliorū ⁊ tormentū ꝓprium
eam gestat. Alijs em̄ spectacu
lum obprobrij ⁊ irrisiōis can
ticū: qsi si asinus coronatꝰ ap
pareat: aut paruulus vel insa
nus. Hec em̄ duo genera ho
minū coronis ludificari solēt
sicut et adhuc stulti reges co-
ronis suis ludificant: ⁊ omni
bus recta sapientibꝫ sunt ob-
probrio. Est aūt corona ī par
uulo ⁊ in asino ludibrium. qa
dedecet eos. quēadmodū di-
cit Prouer. xx. Non deceꝫ ser-
uum dn̄ari pncipibꝫ. Et iteꝫ.
xxvj. Quēadmodū nix in esta
te et pluuia in messe: sic inde-
cens ē stulto gloria. Quis aūt
dubitet stultuꝫ ⁊ paruulū esse
et insanū interius qntūcunqꝫ
canescat eius asinus exterius
Quia igit indecēs est ī eo hu-
iusmodi gloria: indubitanter
est in eo ludibriū. Qꝛ aūt ⁊ ad
suppliciū ipsi testimonio sunt
qui hoc de se omnes testificā
tur. Si autē sapiens est: non
est dubiū qn sit ei ad ludibria

um. Ludibriũ dico ipsi⁹, ipse em̃ seipsum in statu illo ludibrio habet et irrisioni: dum se indignũ hmõi corona et eam sibi indecentez reputat Quin aũt sit ei ꝛ ad tormẽtũ dubitari nõ potest. Sapiens debite sollicitudinis redditor ē sp in subditos, oĩmqꝫ labores ꝛ dolores: oĩmqꝫ pccĩa subditorũ velut ingentem fascẽ spinarũ sup se congestã portat. Diuibus em̃ malis subditoꝝ pungitur: exulceratᷣ: oĩm honoribus honoratᷣ Sicut de seipo docet apl's i xij. scde ad Coꝝ. Quis infirmatᷣ ꝛ ego nõ infirmor. Manifestũ igitᷣ est qꝛ corona terreni regni: noĩe qdez corona est et insigne regni, interius aũt ludibriũ et tormentum. Eodez modo dicim⁹ ꝛ de multitudĩe maloꝝ xpianorũ, quia noĩe tm̃ corona christi sunt. interius aũt q̃tum in eis est sunt ei ludibrium ꝛ tormentũ. Ludibriũ. vñ ipsemet dicit p Ezech. in. xxxvj. Nomen sanctum meum polluistꝭ in gentibus. Tormentũ, sicut sup̄ exposuim⁹. Non em̃ stat per eos q̃n peccatis eorũ dolore cõpassionis et etiã passionis iterum cõpungatᷣ vl' pungatur. Et sicut. lxij. Esaie. ipsemet dicit ad ecclesiam electoꝝ Et eris tu corona glorie ĩ manu dñi ꝛ diadema regni ĩ manu dei tui. Sic ꝛ eccl'ia reproborũ q̃ solo noĩe deum honorare videntᷣ: corona sunt ei spinea, hoc est ludibrij ꝛ supplicij Ad hunc modũ manifestum est totũ cetũ virginũ fraterna charitate seinuicẽ cõplectẽtiũ sertum esse ex lilijs virginitate candentib⁹ ꝛ eiusdem odore fragrãtib⁹. Similiter cetuz martirũ sertum esse roseum q̃ christi caput redimitur. Et cetum cõfessorum ꝑpter lumĩositatẽ doctrinaruz: coronã esse stellarum. Et cetum humiliũ sertum esse consertũ ex violis Et cetum zelantium. i. zelo rectitudinis ardentiũ: eiusdẽ saluatoris capiti in gloriaz ꝛ decorem circundatum dubitari non põt. Caput em̃ xpi deus sicut dicitur in. xj. ꝑme ad Corinth. Diuinitati igitur christi q̃si circũdat⁹ in modũ serti ex lilijs vernantissimis ꝯserti adheret totus cetus ille virgine⁹. Manifestũ ē g̃ qꝛ milites isti xp̃m dñm coronauerᷣt spinis ad ludibriũ ꝛ suppliciũ ꝫ q̃si falsa fuit hmõi coronatio.

imo reuera pabola est corona cōis quā diximus. Unđ tāto maiori ludibrio atq₃ supplicio tātoq₃ pūgētioribꝫ spinis coronat euȝ hodie x̄pm in ea ē multitudo maloꝝ noīe solo ei circūdatoꝝ: q̄nto maior ē veritas ipa sua pabola et figura. Om̄ aūt credit̄ hmōi coronā ex iuncis rigidis et aculeatis fuisse: manifestuȝ est ex eo qđ dicit̄ in. xxxv. Esa. quia corona ista typus est p̄mū et figura hereticoꝝ. In cubilibꝫ inq̄t vbi habitabant dracones viroꝝ calami et iūci orient̄. vbi viroꝝ calami studiū p̄dicandi atq₃ docendi: viroꝝ iūci studium audiēdi atq₃ discēdi: iuxta intelligentiā sacroꝝ doctoruȝ accipit̄. Junc⁹ aūt q̄ ex aquis nascit̄ et in aculeo q̄ntūcunq₃ creuerit cōsūmat̄: q̄d aliud q̄ȝ hereticū designat. quē aq̄ scripture genuit: ꝛ in aculeū blasphemie q̄ christi caput. i. diuinitatē tandē pungeret nutriēdo pduxit. Om̄es em̄ hereticos aqua scripture genuit. sic legit̄ in. viij. Exodi. quia fluuius ebulliuit ranas. i. garrulos hereticos. Fluui⁹ scripture. et rane nanq₃ ꝛ pisces laudabiles ex eadē aqua gignuntur. et oīs heresis ex aq̄s scripturarū ꝛ originē habuit ꝛ fomentū. Quia igit̄ isti in clero maxime et prius abūdauerūt qui cler⁹ caput q̄dāmō christi spūale et misticū accipit̄. Uel quia in x̄pi diuīitateȝ q̄ caput eius intelligit̄: lacerandā atq₃ pungendā blasphemijs se totos exacuerūt heretici merito corona ex iuncis aculeatis cetus eoꝝ intelligit̄. Ipsi nanq₃ x̄po dn̄o se esse i decorē ꝛ gloriā: imo se solos x̄pi esse ecclesiā mētiunt̄. Uel corona huiusmodi cet⁹ noīetenus clericoꝝ cōgrue accipit̄. Hos em̄ sola affluētia tp̄aliū que in ecclesia est sola vt eēnt clerici genuit. Ex aqua em̄ hmōi abūdātie tm̄ clerici facti sunt: hoc est vt ditarent̄ ꝛ deliciarentur in eccl'ia. Queādmodū auteȝ iūcus de toto hūore quē hau rit solū nutrit̄ in aculeū. sic et isti ex aqua abūdātie tp̄aliuȝ se nutriūt ꝛ inalcant ꝛ acuunt in peccatū. Hmōi ergo cetus aut malis necessitudinibꝫ aut cognatōe: aut malis fauoribꝫ cōiuratōibꝫ ꝛ innūeris inhonestis colligatōibus in coronā spineā x̄po domino fact⁹ ē hoc est in contumeliā et ludi-

brium. Propter eos em̄ christianū nomen marie blasphemat̄ z eoꝝ turpitudinē eccl'ie dei exprobrant hodie oēs ei⁹ hostes, hoc est iudei heretici et gentiles. Quia ꝓ iuncꝫ etiā pgamenū fit: vt in eo scia descripta seruet̄: merito p iūcos clerici accipiēdi ex q̄bꝫ libri vite cōpingendi sunt et calamo spūssancti.i.lingua doctoꝝ inscribendi. vt sint alijs libri vite p sciam quā cōtinēt Sed palā est qꝛ ꝓ maiori pte ad hoc inepti sunt vt in pgamenū spūale extēdant̄ z vt in scriptionē istā recipiant. Diuino em̄ animales et ad ea que dei sunt indociles se ostendūt ¶ Cū ergo clerus armariū deberet esse in ecclesia z librariū in claustro dñi: cōtinēs oīa sacra volumina: z bibliotheca spūalis: factus est eidēꝫ in coronam spineam vt exposuimus. Sed neqꝫ structura ad ornatum z decorem in domo dñi ex hmōi iuncis fieri pōt: dum se per tribulationē z cōtemptum ab hūoribus et radicibus suis abcidi nō patiūtur: z p humilitatem et patiāꝫ iacere et pedibus gradientiū atqꝫ ꝯculcantiū substerni nesciunt: q̄n potius ad deturpationem erecti z rigidi et ad rixas aculeati stāt in domo domini. Sed neqꝫ ex hmōi iuncis accēdi possunt lucerne vl' lāpades in domo dñi. Accēdunt̄ q̄deꝫ ex eis lucerne z lāpades in ecclesia sathane duꝫ oīni ardore vicioꝝ flāmescūt et oīmode euidentia turpitudinis elucescunt. sed oleo dulcedinis z misc'die ībui et igne charitatis vel spūsancto ardere z lumē alijs ministrare nō possunt oīno Sufflat̄ in eos assidue z admouetur ignis sacroꝝ eloquioꝝ: infundit̄ oleum dulcedinis z misc'die. z sic etiam accendi nequeūt. qd̄ inde ꝑfecto est. quia radicis sue aquositatē que eos genuit vt clerici essent z nutriuit vt diximus: deserere prorsus nolunt quin potius assidue in ea per amorē et sollicitudinē demergant̄. Infundit̄ aūt eis oleuꝫ diuine misc'die z dulcedinis: dum beneficia sua de⁹ eis largitur siue tpalia vel spiritualia. vel dum fit eis rememoratio illoꝝ. His his iuncis nec instrumēta fieri possunt ad piscanduꝫ in fluminibus egipti mundi hui⁹. Dn̄o em̄ per

eos de fluminib⁹ viciorum nullus peccator vel magnus vel modicus: hoc est nullus pisciculus per eos capi pōt domio. De his etiaʒ fiunt stragula q̄ vulgo dicunt᷑ vl' tapeta vl' tapetes. i. ornamenta sedilīū vl' sediū: que scʒ sternunt᷑ sup sedes ⁊ sedilia. Sedes em̄ cathedrales ecclesias q̄s tetigerint vel q̄bus inheserint inq̄nant et deturpant. simil'r ⁊ sedilia. id ē minores dignitates quas christo dn̄o p̄sidenti ornare ⁊ decorare debuerāt intolerabiliter fedāt et dehonestant. Merito igit᷑ quia nulli vsui vtiles sunt dn̄o: cōparant᷑ lumbari Hieremie qđ ita cōputruit in flumine magno eufrate vt nulli vsui aptū esset. sicut legit᷑ in. xiij. eiusdē. Eufrates q̄ppe frugifer interp̄tat᷑. et signat tpalium affluentiaʒ: in qua clerici nostri tēporis pro parte maxima putruerunt ita vt nulli vsui apti sint. Diuinis enim vsibus om̄ino inutiles sunt. quia putridi moribus ⁊ imperiti scientia. Mūdanis autē vsibus om̄ino simil'r inepti: neq₃ em̄ militie congruit eorū mollicies et voluptuositas: neq₃ agriculture laborib⁹

Similiter ociositatē et negligentiā ⁊ impitiam eorundem non admittit negociatōis sollicitudo et sollertia. Milites isti qui coronā istam negligētiam ⁊ decorē de spinis peccatorum christo dn̄o plectunt: q̄tuor fuisse legunt᷑. Hi sunt scriptores diuinorum testamentorū ⁊ expositores eorum: doctores ⁊ p̄dicatores vel boni prelati et p̄ncipes boni: doctores et bone discipline ministri. Discipline ministros vocamus officiales et pretores id est vtriusq₃ gladij executores. Quatuor p̄o milites penitenti plectentes coronam spineam cōpunctionis: q̄tuor partes sūt sciētie. Prima est cognitio bonorum que a deo accepimus hoc est diuine munificētie in nos. Scđa est cognitio malorum que eidem reddimus. hoc est nostre ingratitudinis in eū. Tertia est cognitio bonorū que demeruim⁹. Quarta est cognitio malorum que meruimus. Nō potest quis habere quatuor milites q̄n eius capiti hoc est cordi coronam cōpunctiōis circundent. Necesse em̄ habet dolere qui tot et tanta beneficia de dei mu-

nificentia tam indignus inu-
tiliter accipit ꝛ ꝙ ei taꝫ ingra-
tū se exhibuit. ꝛ qui tot ꝛ tan-
ta sibi ꝓmissa bona demeruit
ꝛ q̄ tot ꝛ tāta minata sibi sup
plicia ꝛ meruit ꝛ in nouissimo
thesaurizauit sibi ¶ (Et veste
purpurea circūdederunt euꝫ)
Pro quo Mathe⁹ habet (cla
midē coccineā circūdederunt
illi) et addit etiā (exuentes eū)
ꝓpꝛijs vestimentis subintelli-
gitur. Chꝛistū exuunt: qui ve
stem suam. id est ecclesiam ab
eo sepant. Similiter et q̄ de-
coꝛem chꝛistiane cōuersatōis
ab eo auferunt. Diabolū ꝓo
induunt qui multitudinem a
chꝛisto auertentes: eidem ve-
lut vestem coaptant. Simil'r
et qui turpem cōuersationem
exterioꝛē multiplicant vel sug
gestionē vel exēpla. Istas em̄
duas vestes xp̄i accepim⁹ scꝫ
cetum electoꝝ ꝛ chꝛistiane cō
uersationis foꝛinsece decoꝛeꝫ
quas heretici ꝛ scismatici la-
cerant: ꝛ vnusquisq̄ repꝛob⁹
panniculuꝫ inde rapit ꝛ sepat
id est seip̄m. Tot igitur existē
tibus laceratoꝛib⁹: tot vestis
sue scissoꝛibus: nō est miruꝫ si
lacerata est vestis xp̄i. i. eccl'ia
In qua laceratiōe appet xp̄s
dn̄s ꝛ esse ꝛ fuisse i rixa. Igno
miniose vestit⁹ est veste adeo
lacerata atq̄ detrita. Vn̄ ve-
re vsq̄ ad pedes denudatus
est hodie. quasi em̄ nudatum
est collū eius a toꝛque aurea
doctoꝝ ꝛ p̄dicatoꝛū: ꝛ hume-
ri ei⁹ a superhumerali martiꝝ. ꝛ
pect⁹ eius a rōnali cōfessoꝝ. ꝛ
doꝛsuꝫ ei⁹ ꝛ vēter a cetu disci-
plinatoꝝ: h̄ est a cetu patiētiū
ꝛ abstinētiū. ꝛ ad renes ꝛ ꝑtes
genitales a cetu ꝟginū ꝛ cōti
nentium. Et si vestem aaron
que figura est toti⁹ ecclesie cō
sideres: xp̄m dn̄m fere nuduꝫ
inuenies. Diabolus aūt pur-
puratus ꝛ gēmat⁹. clar⁹ ꝛ ful-
gidus vbiq̄ fere palam ince-
dit: nec erubescit videri de ce
tero. eo ꝙ ignominia eius om
ni fere gl'ia potentiū ꝛ diuituꝫ
et l'ratoꝝ iā nō opta: sed exoꝛ-
nata ē. Si gl'iaꝫ vestit⁹ ei⁹ attē
das impletā: aut estimab aut
merito timeb qd̄ ip̄e sibi ꝓmi
serat in. xiiij. Esaie. Silis ero
altissimo. Silitudinē quippe
gloꝛie altissimi sibi vēdicauit:
dū silitudieꝫ gl'iose vestꝭ eius-
dē sibi aptauit. nō ei diabol⁹
ꝟitatē xp̄ianitatꝭ idult sꝫ sil'itu
dinē ꝛ siml'atiōem. Silitudo
nanq̄ et simulatio xp̄ianitatꝭ

reprobi christiani sunt: quorum ce/tum induit quasi vestem diabolus. Unde in veste filiis videtur altissimo. Nec mirum si adeo magnifice: adeoque fulgide vestitur et ornatur diabolus: cum tanta multitudo xp̄o dn̄o totis studiis rapiat et furetur vnde vestiat diabolum. Mirabiliter videntur miserari nuditatē diaboli qui tam sollicite eum vestire et ornare studēt. seipsos enim et sua omnia xp̄o dn̄o furantur et rapiūt vt illa vestem diabolo vel partem vestis faciant. Nullius pauperis nuditas adeo vnquam miserata est vt ei tāto studio emēdicaretur vestitus. Christi pro dn̄i nuditatē et ignominiā miserari vt eam tegant ne dicā exornent. Vestē illam heretici: detractores: et malorum quorumlibet suggestores propriis dētibus desuper scapulos xp̄o dn̄o auferūt et auellūt. sed detractores et heretici nec modicū filum de ea quantum in eis est relinquūt. nec modico enim bono detractores parcunt quin ipm lacerent Illi pro radicem oim bonorum. i. fidem funditus extirpāt et auellunt. ypocrite pro super oēs vestiunt et exornant diabolum. Vestiunt enim eum duplicibus: et decore forinsece conuersationis et oi mirificētia ornatus exterioris ipm decorāt. sed falsis oibus auro. s. et gemmis virtutū et operū que in eis solam habent tincturā et spēm sed precio et veritate carent. Vix hodie sacco indutus est xp̄s dominus. vix enim vilibus et pauperibus sibi adherentibus tegitur: ne dicam ornatur. Purpura enim fere tota cessit in partē diaboli. hoc est potentia et gloria mūdi in vestem eius. Sed et saccus huiusmodi conscissus est: neque enim omnes paupes et viles xp̄o coherent. nec saccus ergo hodie ei relinquitur ad indumētū. nec sacco vti permittitur concidentibus eum et discerpētibus vndique pilati limitibus. hoc ē his qui diabolo militant et xp̄m dominum in seipsis et in aliis impugnant.

Exuitio igitur illa quā iuxta literā milites pilati fecerunt: figura fuit et parabola exuitōis que ab initio mūdi cepit et vsque ad finē mūdi duratura ē. Milites enim pilati nunquam cessant. nūquam desinit pilatus. i. diabolus habere milites quin. s. illi militēt et christū dn̄m vestibus suis exuāt. Sed de vestibus eius et nūero vestiū latius erit nobis disserēdū inferius.

Sequitur.(Clamide coccinea circũdederũt eũ) Clamis coccinea ecclesia est malignantiũ sanguinolentoꝝ. hoc est sanguine pcti rubricatoꝝ. hoc est vestimentũ mixtum sanguine quod erit in cõbustionẽ et cibꝫ ignis. vt legitur Esa.ix. Hãc mali prelati velut pilati milites xp̃o dño circundant ad illusionem: dum multitudinez maloꝝ in ecclesijs suis instituunt. Pallio ergo sanguinolẽto xp̃m dñm induunt. ꝛ hoc ad illusionez. quia nihil aliud xp̃o q̃ʒ cõtumeliã faciunt. Ipi em̃ sunt q̃ maxime eum inhonorãt. Vel clamis coccinea multitudo carnaliũ. hec em̃ est color carnis. Vel clamis coccinea carnis scʒ ꝛ sãguĩea multitudo ꝓpinquoꝝ que ad christi dñi illusionem ꝛ cõtumeliam in ecclesiaʒ inducitur ꝛ ei ꝓ veste regia circũdatur. De his omnibꝫ Micheas in.iij. Audite hec inquit principes domus iacob.i.iudices domus israel q̃ edificatis sion in sanguinibus ꝛ hierusalẽ in iniq̃tate.in sanguinibꝫ.i.in sanguine peccati ꝛ sanguine ꝓpinq̃tatis. Clamis coccinea multitudo est patientiuʒ: velut ꝓprio sanguine tinctoꝝ discipli natoꝝ christi sanguine ꝑ imitationẽ passionis eius rubricatoꝝ. Et quelibet istaꝝ vestium purpura sãguĩea ẽ. Multitudo ꝓ charitate ardentiũ quia color ignis purpureꝰ est siue coccineꝰ: purpura ardẽs iuxta vulgarem noĩatiõem accipitur: que ꝛ xp̃i sanguĩe rubet et ardet. hanc em̃ ignis charitatis quã in passiõe maxĩe nobis exhibuit et inflãmauit vt arderet ꝛ rubricauit vt cõpateretur ꝛ imitaretur. Hec multitudo licet ita distinxerimꝰ vna ẽ vestis.s.regia ꝛ tanto rege digna. hanc milites pilati ei circũdederunt. qꝛ morte q̃ illam sibi ꝛ emit ꝛ redemit et acq̃siuit intulerũt. De veste ꝓ malo ꝝ cõgrue dicitur quia eam illi circũdederũt. Sed exp̃ssius habet litera Johis que cõtinet (veste purpurea circundederunt eum) velut obsidione ad impugnandũ. Unde ipsemet dicit in p̃s.sue passionis. Circũdederũt me vituli multi ꝛ m͏ltitudo malignãtiũ obsedit me. Et alibi.circundederunt me sicut apes. Et iteruʒ. circũdederũt me quotidie. sicut aq̃ circũdederũt me simul

Quam autem prius exuerunt eum: vel quod exuendus esset sinagoga que erat quasi vestis eius propria. et postmodum indueretur gentium ecclesia: que et pectis fuit primum sanguinea: et postmodum christi sanguine decorata. vel quod primum exueretur apostolis quasi veste propria: et postmodum indueretur martiribus quasi veste purpurea. Vel quod primum exueretur mortalitate ista et miseria: et deinde regio honore vestiretur et gloria: significavit. Moraliter autem primum nos exuere debere vestem vetustatis psordidam quam induamur clamidem coccineam hoc est regalem purpuram. nec aliter sperare pallium laudis ab eo nisi precesserit spiritus meroris. sicut legitur in Esa. lxi. Hoc idem significatum est. iii. Zach. vbi dicitur. et iesus erat indutus vestibus sordidis. Et ait angelus ad illos qui stabant coram se dicens. Auferte vestimenta sordida ab eo. et dixit ad eum. Ecce abstuli iniquitatem tuam: et indui te mutatoriis. Et hoc quidem congruit vt vestis sordida et despecta exuatur antequam vestis noua et regia induatur. Clamis ista coccinea decor est christiane conuersationis. vel habitus est conuersio penitentie: que et vestis regia est regens et ostendens et faciens. Hec vestis quidem penitentie: sanguine. i. morte veteris hominis tincta est: habens manifesta iudicia mortis eius. sanguis enim iudicium mortis est. Vel sanguine. i. morte noui hominis. debet enim habere iudicia et quasi mortem quandam confessionem precedentis peccati. Non enim habet vestem istam purpuream quem conuersationis humilitas fuisse non iudicat peccatorem. An non necesse habes ad illusionem portare et ad obprobrium cum christo domino si velis eam hoc est significatum eius portare tandem in gloriam et decorem. quod contra illos dicimus qui penitentiam nolunt cum illusione et obprobrio refugientes penitentiarium qui illos obprobrio et illusioni haberi faciat inter homines. excusant enim plerumque se ab onere penitentie per obprobrium et irrisionem hominum. non dico propter scandalum. et dicunt se nolle facere quod iubentur: ne ab hominibus irrideantur. non recolentes quod christo domino in veste purpurea illusum est. et quod illam solummodo ad illusionem et obprobrium portauerit: et quod in hoc exemplum portande obprobriose penitentie reliquerit. Acceptissimum quippe deo

et eodē dignissima satisfactio est humiliter portare obprobria: que p penitētia irrogantur. maxime ab his q̄ pctōꝝ suoꝝ laudibus vanissime delectati sunt ⁊ gloriati. et p contumelia que deo irrogata est nihil deo cōgruentius satisfacit q̄ꝫ obprobrioꝝ hūilis et iocunda susceptio. Significat et ista clamis coccinea charitatē ipsa figura pꝑter latitudinē scꝫ ⁊ colorem igneū. Pallium em̄ oīb; vestimētis latius est ⁊ posteriora tegit. posteriorū em̄ obliuisci facit. anteriora aūt sunt. Hoc pallio indutus erat aplus. sicut appet in iij. ad Phil. vbi ait. Que q̄dē retro sunt obliuiscēs: ad ea q̄ sunt pora extendens meipsuꝫ ad destinatū ꝓsequor prauiū superne vocationis. Significat ⁊ illō palliū memoriā dominice passionis. Qꝫ aūt charitateꝫ significat expsse legitur Esa. xxviij. Coāgustatū est inquit stratum: ita vt decidat alter: et pallium breue vtrunqꝫ operire non potest. Pallium em̄ charitatꝭ christum dominum sponsum: ⁊ adulteruꝫ. i. diabolum operire non potest Non eniꝫ admittit charitas adulterū cum spōso. Hoc est pallium quod expandi super se petebat Ruth ab ipo booz in. iij. Ruth. Ruth nāqꝫ ex interpretatione nomis significat ecclesiam de gētibus. Interpretat̄ enim Ruth videns vl̄ festinās vel deficiēs. Quia ergo iudea excecata: illa vidēs effecta ē ex ortu veri luminis. et quia illa pigra et tarda semper ad crescendū: ista ꝟo festinans. ⁊ quia illa presumēs de viribus et meritꝭ suis: ista ꝟo semper deficiēs a selpsa: et sufficientiā suā in deo solo cōstituens. Booz ꝟo interpretat̄ in quo robur: vel in quo virtus: siue in ipso fortitudo aut ipse in fortitudīe. significat ergo christum dominuꝫ qui est virtus dei patris. sicut legitur in primo p̄me ad Coꝝ. Christum dico dei virtutē qui ⁊ in fortitudine veniet. Sicut legitur Esaie. xl. Ecce domin⁹ in fortitudine veniet. Pallium ergo charitatis extendit sup nos christus domin⁹ cuꝫ dilectionē suā vsqꝫ ad nos nō soluꝫ despōsandos. sed etiam morte sua repandos extendit.

¶ Significat etiam palliũ ꝓ-positum martirij ⁊ ꝓmptitu-dinẽ. Uñ eṗs vniuersalis si-ue roman⁹ põtifex pallio vtit̃ semꝑ coccineo. vt memoriam sꝑ habeat dñice passiõis ⁊ ꝓ-positum ⁊ ꝓmptitudinẽ patiẽ-di ꝓ ecclesia xp̄i. cuius vicẽ eã regendam se habere ostendit. Gloriã aũt terreni regni cru-entatam esse sanguine pctõꝝ et violentiaꝝ eiusdẽ pallij co-lore insinuat̃. Uexꝝ ⁊ roman⁹ pontifex ⁊ secularis princeps ipsa veste purpurea qua vtit̃ clamare videt̃. Aspsus ẽ san-guis subditoꝝ sup vestimẽta mea. vl' qꝛ pctã subditoꝝ illis imputabunt̃ in penã: nisi cor-rectioni ⁊ emẽdatõi eoꝝ debi-ta sollertia inuigilauerint. vel ꝙ oĩa mala subditoꝝ ꝑ cõpas-sionem vestes eoꝝ q̃dãmodo aspgant. sic dicit xp̄s dñs de se Esaie. lxiij. Aspsus est san-guis eoꝝ sup vestimenta mea passione simul et cõpassione: sup carnem meã. Uel in ipso pallio coccineo ⁊ veste purpu-rea vtriqꝫ ṗncipi sanguis sub-ditorũ figuraliter ostendit̃: vt de manibꝫ eoꝝ req̃rendus eis denunciet̃. vl' vt vterqꝫ ꝓ mo-do suo ablutioni ⁊ detersioni hmõi sanguis inuigilet. vtri-usqꝫ em̃ vestis multitudo sub-ditoꝝ est. (Et posuerunt inq̃t Math. arũdinẽ ĩ dextra ei⁹) Arũdinez quasi ꝓ sceptro ad obprobrium et irrisionẽ. eoꝙ regem se esse pilato ꝯfessus fu-erat In arũdine ṗmũ scriptu-ra q̃ arundine scribit̃ designa-tur quã debet habere in dex-tra q̃ regimini aliorum ṗficit̃. In dextra. i. in oꝑatiõe vel in ꝓmptitudĩe: nõ in sinistra vt piger sit ⁊ tardus ad intelligẽ-dũ in ea ⁊ oꝑandũ ẜm eã. Ul' in dextra vt nõ nisi ꝑ eã ⁊ ẜm eam opet̃. Hec est virga dire-ctionis ⁊ sceptruz regni xp̄ia-ni. Unde ṗcepit dñs Josue vt rex israel faceret sibi descri-bi deuteronomiũ legis vt le-geret in eo die ac nocte. Si-gnificat aũt ⁊ arũdo vanitatẽ et fragilitatẽ regni terreni. In sceptro nanqꝫ ptãs regia ⁊ iu-diciaria signat̃: que fragilis ẽ adeo ꝙ volũtate hoĩm ⁊ obe-dientia sola ĩnitit̃. nõ em̃ põt rex ꝑ se. sed ꝑ voluntatẽ ⁊ obe-dientiaz subditoꝝ. Uacuaqꝫ et vana est int⁹ ptãs. nihil em̃ habet intus sed totũ foris sic arũdo. Arundo quippe totuz qd̃ habet foris habet et nihil

Intus: intus em̄ vacua est. sic ptās terrenoꝝ regū totum ha bet in volūtate ꝛ in obediētia subditoꝝ. Vel totū habet fo ris in opiniōe hoīm ꝛ nomīa tione. Vocant em̄ eos hoīes dn̄os ꝛ potētes et opinant̄ eē sed reuera intus ministri ꝛ ser ui sunt. Ptās illa instar arun dinis vento agitate sp̄ ventis multipliciū turbationū ꝛ sol licitudinum quatit̄ ꝛ agitat̄. se pe etiā precidit̄. sicut dicit Ec clesiastic⁹. x. Breuē lāguorem p̄cidit medic⁹. sic et rex hodie est ꝛ cras morietur. Ex his ergo q̄ diximus q̄d aliud dat̄ intelligi regē esse sine literis q̄ꝫ regē esse sine sceptro. Qd̄ q̄dem p̄nici osissimū ꝛ maxie intolerabile in regibꝫ. i. rectoribus aīaꝝ. Arūdo ista aurea est q̄ metiē dum est totū edificiū celestis hierusalē. i. eccl'ie. sicut legitur Apocal'. xxi. Et mensus est in quit angelus ciuitatē de arū dine aurea. Arundinē istā nō īnt⁹ vacuā facit vanitas ꝛ ple nitudinis defectus. sed hūili tas q̄ aīaꝝ est soliditas. Sic miserū pctōrem spinis pctōꝝ et viciōꝝ coronat pilat⁹. i. dia bolus. oēs em̄ pctōres capite id est corde et spinat ꝛ exulce rat diabolus. Deinde cruen tum eis palliū circūdat. Illd̄ est cruēta ꝯuersatio ꝛ sangui nea pctōꝝ. sicut Apocal'. xvij. Mulier circūdata purpura et coccino: tota mltitudo malo rum accipit̄. ꝛ mlier coccinea sedens sup̄ bestiā: illa eadē in eodē. hoc est vestimētū mixtū sanguine: qd̄ supra diximus ex ix. Esa. Deinde dat arundinē in dextra ei⁹. hoc est. vel liber tas q̄ liber est iusticie: seru⁹ au tem iniq̄tatis. sicut legit̄ in. vj ad Rom. Cū em̄ inquit serui essetis pcti: liberi fuistis iusti cie. Vel arūdo ista est sup̄bia p̄ quā seipm̄ regere ꝛ alios p̄ mere nō cessat. Arūdo ista in tus est vacua et totū foris ha bet. libertatē em̄ se mentit̄ ex terius cum seruitus intus sit iniq̄tatis. sicut apparet ex ver bis apl'i. Idem de sup̄bia sen tiendū est q̄ potentiā ꝛ dn̄atio nem foris ostendit. sed int⁹ ne quissima subiectio ruinosissi ma infirmitas est. Arūdinem istā ne dicā q̄s ventus sed q̄s etiā sibilus nō exagitat ꝛ ꝯcu tit: imo p̄cipitat ꝛ deijcit. Hec ē igit̄ effigies expssissima pec catoris et regni pcti euidētissi ma d̄scriptio. Peccator enim

capite.i. corde spinatus et ludibriose suppliciose corona tus:habitu cruēt⁹: ptāte arūdineus.hoc est fragilis vł' va cuus ꝛ oī vento vanitatis ob noxius. Et cum istud totū ludibrium atq supplicium insanis simus imo furiosus pctōr:regium ornatū arbitraf.ꝛ gl'iaz seruitutem durissimā et subiectionē vilissimā regiā reputat libertatē atq potētiā. Hac similitudie solet illudi furiof sicut sepe diximus. In hoc ergo apparet esse liber toti⁹ sufficientie nostre xp̄s dn̄s q̄ ludibria ista ꝛ supplicia ista omnia nō solū ad redemptōem nr̄az ꝛ imitatōis exemplū pertulit. sed etiā vt in eo totam miseriam ꝛ ignominiā suā exp̄sse legerent peccatores.vt vel corā positā exhorrerent:nō solū cōminatōnib⁹ eius deterriti:aut pmissionib⁹ ei⁹ allecti.sed etiā de feditate eius ꝛ ludibriosita te repulsi: spōte ab ea refugerent ꝛ resilirent.(Et veniebāt inq̄t Johānes ad eum ꝛ dicebāt Aue rex iudeorū.ꝛ dabāt ei alapas) Lr̄a euidēs ē. Sz spūalr demones adulatores p vanas q̄dez cogitatiōes:demones p mendacissimas laudes adulationes misero pctōri dicūt(aue rex iudeoꝝ) q̄tiēs de pctis suis placita ei annūciant.q̄tiens in libtate ista pessima et supbiam eidem adulātur.(Et dabant ei alapas)vel quia hmōi cogitatiōes ꝛ adulationes alape sunt q̄bus facies cordis cedif ꝛ cōterif interius.vel quia adulādo sic ꝛ suggerendo tentatōnib⁹ aliis quasi alapis cedūt faciē eius demones:ꝛ adulatores interius. Totū aūt istud iuxta modū scripture in peccatore faciunt xp̄i milites de q̄b⁹ sup̄ diximus:cū hocip̄m peccatori innotescūt. Qui p̄o christū dominū labiis: cor autem eoruz longe est ab eo Sicut ip̄emet cōqueritur Esa.xxix. Eo inq̄t q approꝑinquat populus ore suo ꝛ labiis suis glorificat me cor aūt eius longe. Et nihilo minus christum dn̄m dehonestant et quasi pcutiunt imitatores sunt militū pilati:imo figure ꝛ significatōis eoꝝ impletoruz sunt manifesti. Non omis inquit dn̄s in.vii. Mathei q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit in regnum celorum. Et in.vi. Luce. Quid aūt vocatis me domine dn̄e ꝛ non facitis

que dico. Irrisorie igitur eū regem iudeoꝝ.i.ꝯfitentiū vocat q̄ eum q̄dem labijs cōfitetur: regi ꝓo dedignatur. Qui em̄ nihil eoꝝ que regi debēt, hoc est nec tributū nec seruitium: nec obedientiā: nec fidelitatē: nec colloquiū: nec exercitium eidem curat reddere vel facere vel exhibere. Edocemur etiam in irrisiōe ista et alapis: adulationes ꝛ vanitatis cogitatiōes exhorrere, et q̄tienscunq͡ꝫ vel se ingerunt vel offerunt exterius spirituales alapas timere ꝛ ōdiare. Christi ꝓo milites edocent sic peccatores obiurgatōnibꝰ percutere vel disciplina vt blandicijs eos ṗliniāt et regni iudaici, id est christiane ꝓfessionis cuiusuis baptismali vnctōne adepti sunt: crebrius commemorationē faciāt. Tunc eniꝫ salubrius ꝓfundiusq͡ꝫ alapis obiurgationū ceduntur si eis generositas regia ꝛ dignitas quam gratia baptismali sortiti sunt memorie eoꝝ increbuerit. Has enim recolētes obiurgationes mirabiliter adiuuant ꝛ se ipsi fortius cedunt ꝛ atterunt medullitusq͡ꝫ doloris gladio se trāsfigūt. Hoc ipm̄ etiam (aue rex iudeorum) q̄m̄ virtutes sole quarū esse debemus confitentes sunt ꝛ recognoscentes diuini iuris vicia negantia sunt et diminuētia illius: quotiēs honoramur seu verbis reuerentie seu salutationis seu aliter: eoq͡ꝫ vani putamur recolere debemus ꝛ reputare potius illusionē q̄ꝫ laudem. Simil'r ꝛ reges siue doctores animarū sint siue corporū: omnes reuerētias ꝛ honores qui eis impendunt illusiones arbitari debent potiꝰ q̄ꝫ honores. ꝛ hoc quidem est vere humilitatis officiū. om̄e em̄ quod est glorie ꝛ honoris humilitas sibi reputat ad obprobrium, et hoc est qua omnem gloriam sibi arbitrantur indecentissimam ꝛ se ea indignissimam. Penitens autem omnis sibi ad huiusmodi exēpli similitudineꝫ debet illudere: ꝛ alapis non solum spiritualibus sed etiaꝫ manualibus seipsum cedere. Qd aūt Matheꝰ addit (Et genuflexo ante eum illudebant ei dicentes Aue rex iudeorum) Genuflexio quia adoratio ē exterior

maxime reputanda est illusio magnatibꝰ. est em̄ oīno eis indebita et indecēs: nisi cā aliq̄ famulantes in parte ista coegerit: hoc est vł familiarioꝛ allocutio: aut expeditioꝛ mīstratio: aut supbie declinatio: aut alia hmōi qđ ꝛ magnates merito excusare possit ꝛ debeat a diuini honoris iniuria: et famulātes ab idolatria. Subiungit Matheus (Et expuētes in eum accipiebāt arundinem ꝛ pcutiebāt caput eius) De sputis eoꝝ iam ptransiuimus. Mistice ꝟo qui accipiunt arundinē de dextra eiꝰ ꝛ pcutiūt caput eiꝰ: iudei sunt et heretici: q̄ ipsa scriptura caput eius. i. diuinitatē blasphemijs ꝛ scpture testimonijs pcutiunt: dū aduersus diuinitatē eius ausu impio ꝛ oꝛe sacrilego scpture testimonijs abutunꝶ. Qđ aūt dꝛ (arūdinē accipiētes) subintelligiꝶ de dextera eiꝰ: q̄si scīa scripture quaꝫ de manu eius. i. dono accepe runt (caput eius). i. diuitatem pcutiūt ꝛ impugnāt. Vel caput eiꝰ. i. fidē que caput xpiane religiōis est ꝛ initiū. ꝛ ideo spūale ꝛ misticū caput xpi accipiꝶ ipsa fides. Ad hūc modū q̄cunq3 vł fouēdo vel defendendo mala vel impugnādo bona ptāte terrena q̄ vtiq3 a dño deo est. sicut legiꝶ i. xiij. ad Rom̄. aduersus xpi gl'iam se erigit: virga arūdinea quaꝫ de manu eius accepit caput repcutit. qꝛ ptāte terrena quā ex dono vel pmissione eiꝰ accepit ipm capitalr̄ impugnat dū gl'iam eius vt dixim9 imminuere ꝯtēdit. Eadē ꝛ ptās liberi arbitrij in vnoq̄q3 quam vtiq3 de manu eiꝰ accipimus. sed caput eius eadeꝫ pcutimꝰ q̄tiēs p supbiā aduersus deū illam erigimꝰ: ꝛ abutēdo hoc est male opando eū impugnamus. ipletq3 in nobis qđ vulgo dicit. qꝛ ipo baculo suo deum pcutimꝰ. Est et ꝟga arundinea libertas mala vł supba potentia. quā pilati id est diaboli milites hoc est iferioꝛes demones: de manu nr̄a accipiunt q̄tiens illis ad abutendū p volūtate sua tradimus: ipm ꝟo caput nostruꝫ. i. xp̄m dñm inde impugnātes pcutiunt. Vel caput nostruꝫ. i. coꝛ nostrū quod ipsa ptāte quā a nobis accipiūt incessanter pcutiunt ꝛ vulnerant. pmuꝫ vt dēt arundinem in dextra pe-

nitētis vel pctōris hoc est eru ditionē vel doctrinā dei recte opando. hanc eñ arūdinē habere in dextra hoc est sacram doctrinā in opatōe vl' de operatione. Deinde ipa arūdine in sacra doctrina pcutere debēt caput eius. i. cor et ɔterere donec in puluerē ꝛ nihilū etiam humilitatis redigat. Vel ipa arundine. i. libertate mala caput eius pcutere debent. hoc est ipsis malis opibus caput ei⁹ cōterere ꝛ cōfringere. quēadmodū legit in. viij. ad Roma. q deus de pctō damnauit pctm̄. de ipa. s. feditate peccati: de ipso fetore illi⁹: de turpitudie: de sumptuositate: personalitate eiusdē pcutiendu; est cor pctōris. ꝛ hoc mō ab ipso accipitur: et ō manu ei⁹ virga vl' baculus q caput eius salubriter ꝛ pcutit et cōterit. Sic ab ipso Golia accepit Dauid gladium q ipm interfecit ꝛ caput eius pcidit in. xij. pmi Regū. Sic Judith ppꝛio pugione caput holofernis abscidit: bis pcutiens in ceruicē ei⁹. sic legit in. xiij. Judith. Bis eñ pctōris cor ipso pctō pcutiendū est: culpa scz ꝛ pena illius. Velut et pctm̄ quasi gladius bis acutus est. sicut legit. xxj. Ecci. Quasi rūphea bis acuta oīs iniqtas: vt p culpā vulnus doloris: ꝛ p penaꝫ vuln⁹ timoris infigat. Vulnere eñ doloris vulnus pctī sanatur. et vulnere timoris sanitas custodit ꝛ recidiuatio pcauetur Sicut ꝛ i. vij. Hester Aman suspensus legit in patiblo qd pauerat mardocheo. Mors eñ ꝛ patibulū ꝛ crux ex duobus lignis: culpe. s. ꝛ pene cōpacta: pctm̄ ipsuꝫ est. In quo vetus ipse hō et diabolus spiritualiter cōfigit: dū vtroqꝫ. i. culpa ꝛ pena pcutitur. Hoc ē quod legitur in. xvj. Johis. Spūssanctus arguet mūdū de peccato. quasi ab ipo mundo accipiat vnde mūdū arguat et mundū ppꝛio gladio aut baculo interficiat. Quotiens eñ mundus arguit: totiēs et pcutit. hoc est quod alibi dicitur. Vulneris auxilium pelias hausta tulit. Portat enim miser peccatoꝛ ꝛ gladium male libertatis quo seipm vulnerat. ꝛ quo etiam si repercutere se sciuerit sibi medeat. Sꝫ vt diximus honoꝝ militū boni pilati est ipso gladio quē magis peccatoꝛ quasi poꝛrigit sa

lubri repercussione letifere percussionis prestare remedium. et hoc maxime in publicis exhortationibus. ibi enim salubriter omnes percutiuntur. Priuate vero obiurgationes et familiares verecundas mentes et teneras plerumque frangunt. maxime si dure et austere fuerint. sicut docet beatus Greg. super Ezech. // Sequitur (Exiuit iterum pilatus foras et dixit eis Ecce adduco vobis eum foras vt cognoscatis quia nullam in eo causam inuenio) Juxta literam partim vt parceret innocentie. partim suggestione diabolice stimulatus qui fructum dominice passionis impedire moliebatur. // Moraliter vero iuxta literam: foras exit iudex forensis dum interrogationibus allegationibus: probationibus causam examinat. Intus se recipit dum quid ei faciendum sit deliberat. Judex vero penitentialis foras exit eodem modo et aliter dum forinseca pericula penitentis et peccatoris: hoc est cum metum et cohabitationem: dum circuminsidiantem mundum considerat: dum infirmitatem eius: etatem complexionum: peritiam vel imperitiam diligenter attendit. Intrat autem vel intus se recipit: dum intima eius que gratie sunt aut contrarii actus ponderat (Ecce inquit adduco eum vobis foras) Foras penitens vel peccator adducitur: cum sibiipsi manifestatur vel cum qualiter ei consulendum sit a doctoribus et predicatoribus vel iudicibus vel medicis spiritualibus diligenter exquiritur. (vt cognoscatis inquit quia nullam in eo inuenio causam) Juxta literam iterum dominum Jesum absoluit. Hec tamen vox penitentialis iudicis rectissime iudicantis. Nullam causam mortis subintellige in eo inuenio. Mors enim in penitente mortua est: et omnis causa mortis ab eo ablata. Moriuntur peccata et vicia in ipsa penitudine. et mortua euomuntur. Unde extunc non est iudicandus peccator sed iustificatus et sanctificatus potius. Ceci et ipsi confessores et pilato nequiores: qui ex confessione penitentes condemnant et eos credunt ac iudicant peccatores: cum ex ea deus eos absoluat et iustos iudicet. In quo apparet quod iniquum sit eorum iudicium et erronea opinio: dum deo contrarium et sentiant et iudicent. et quid maio

ris cecitatis ⁊ impietat; est de ipsa iusticia cõfitentis: ipm in iustum et peccatorem iudicãt quasi de albedine nigruz. Iusticia em̄ nostra est apud deũ et in eius iudicio confessio in iusticie nostre. Ex hoc em̄ iusti sumus: et iusti ab ipso domino iudicamur. Isti ergo ḋ bono opere lapidant penitentes: iudeis in parte ista neq̄ores qui in decimo caplo Johãnis dicunt: de bono opere nõ lapidamus te. Quia ergo penitẽtia est sacramtũ sacrãs et sanctificans penitentes: et confessio lauacrũ in qua omnia lauantur vt ait Ambrosi⁹ Quid aliud est propter cõfessionem peccatorũ: peccatorez aliquem reputare q̄ꝫ ꝓpter sacramtũ eum habere execrabilem: et ꝓpter ablutionem sordidum. quod indubitanter heresis facti est cum sit contumelia sacramenti. Passus etenim penitẽs q̄ diximus: hoc est spineam coronam portãs ⁊ purpureum vestimentum ⁊ arundinem in dextra: sicut ei iuxta tropologiam assignauimus: iustificatus et sanctificatus est. Sequitur (Exiuit ergo iesus portans spineam coronam et purpureũ vestimentũ) Exit peccator quasi de occulto: dum per confessionem confessori se detegit. Uel exit quasi de occulto propositi in euidentiam vel in apertũ male operationis. vel exit sibi dũ sibiipsi innotescit. Et his lectionibꝫ congruit quod sequitur et dicit. mitigaret. Moraliter (Ecce homo) quasi di. Ecce liber vel exemplum et figura hominis. hic em̄ est habitus et status vniuscuiusq; hominis quem in christo domino cernitis. Et iusti nanq; et peccatoris figuram habitu illo christus dn̄s expressit. sicut iam diximus. Mistice ꝓo exiuit Jesus de mũdo quasi de pretorio pilati vel atrio. Domus em̄ pilati id est diaboli ĩfernus est. ⁊ mũdus q̄si vestibulum vel atrium eiusdẽ. De hoc exiuit iesus portãs spineam coronã. i. victoriã scelez ⁊ pctõꝝ: vt cetũ ipm redẽptorũ quẽ de spinis abstulit in coronã glie ⁊ decoris. Hos inquã portãs exiit. ꝓpriis em̄ hũeris ouẽ errabũdã ĩ ouile celeste reuexit. Neq; em̄ ꝑ se vl volare

poterant in celū. Idē est qd̄ sequit͛ (ꝛ purpureum vestimētum) Vel in corona spinea ꝑmitiui credentes significant͛. In pallio coccineo gentilitas sanguine peccatoꝝ aut martirū rubricata vsqꝫ ad Cōstantinū imꝑatorem, per quē virga arundinea ꝛ regni ptās ecclesie in beato Siluestro non data sed reddita est. A subsequētibus ꝟo regibꝫ ꝛ ꝑncipibus q̄si pilati militibus postmodū multotiens caput eius id est gloria diuinitatis vel fides ꝑcussa ē ꝛ īpugnata. Sequit͛. (Cum ergo vidissent eū pōtifices ꝛ ministri clamabāt dicentes Crucifige crucifige eum) Iste vt sepe diximus clamor est virtutū principalium iuxta tropologiā. Illi em̄ sūt pōtifices, i. pontē quo chaos magnū quod inter nos ꝛ deum firmauimus transeamus facientes. q̇ pons pnīe ē. Ministri ꝟo īferiores ꝟtutes sūt. Virtutes oēs statī vbi vet⁹ hō īnotuerit clamāt ad vnūquenqꝫ nostrū in corde suo ꝑ ipaꝫ sinderisim: crucifige crucifige eum. Vel pontifices et mistri doctores et prelati q̇ incessanter clamant hocipsum. Pontifices etiam bone cogitationes sunt que pnīe pontē nobis extruunt: que viso veteri homine: hocipm intus voce magna clamant, ꝛ bn̄ dicit͛ (crucifige crucifige) hoc ē cruci pnīali affige, ꝛ h̄ bis. Duo nanqꝫ in veteri homine crucifigenda sunt, culpa. s. p̄sens. ꝛ pena futura. Culpam p̄senteꝫ occidit cōpunctio cum crucifigit, penaꝫ futurā satisfactio. Ideo bis clamatur crucifige crucifige. quia occidēdus est et p̄sentialiter vetus hō cruce penitudinis. et occidēdus est etiam in posteꝝ ꝓposito nō relabendi, hoc est ne iterum reuiuiscat. Vitam em̄ p̄sentem aufert ei crux penitudinis. vitam ꝟo futurā ꝓpositū ꝑseuerātōis. Signāter aūt dicitur (Quē cū vidissent pontifices et ministri clamabāt Crucifige crucifige) Vbi em̄ istō cōtra veterem hoīem nō clamatur: ipse sine dubio nō occiditur Et hoc q̇deꝫ iustū est vt latrone viso speculatores morꝫ tem ei inclamēt, sicut vulgo latronibus captio sꝑ inclamat͛: capite inquiūt capite latronē. Vnicuiqꝫ nostrū a doctoribꝫ et p̄dicatoribꝫ hocipm accla-

mat:crucifige crucifige o pec
catoꝛ eũ.i.veterẽ hoiem. Hoc
clamat in vnoquoqꝫ sinderiſ
id eſt cõſcia. Vel clamat ipm
pctm̃ eo mõ q̃ dicit Greg. de
mundo. Dũ tot inq̇t aduerſi-
tatibus pulſat:dũ tot calami
tates ingemiat: quid aliud q̃
vt nõ diligať exclamat. ſic pec
catuꝫ vt crucifigatur clamat.
Vel vox iſta eſt ad plãtũ ſiue
cõfeſſoꝛem velut ad quẽdã di
ſcipline ⁊ iuſticie ſpũalis pto
rem:crucifige crucifige eũ cla
mat penitens.i.veterẽ homi-
nem. crucifige inq̇t.i.cruci af-
fige vel ĩ cruce fige. ⁊ fixio iſta
vľ affixio nõ eſt niſi amoꝛ. vñ
crucifixio nihil aliud eſt niſi
amoꝛ crucis. ſicut apparet ibi.
Infixus ſum ĩ limo pfũdi: vo
luptate ſcꝫ pcti. in q̃ infixus ẽ
q̇ eaꝫ amat. qđ apparet ex illo
quod dicit Greg. vt ibi nr̃a fi
xa ſint coꝛda vbi vera ſũt gau
dia. Non eſt fixus in aliq̃ qui
ab eo facilius auellitur. Facil
lime aũt auellitur a cruce pe-
nitentie vľ q̃cũqꝫ alia q̇ eã nõ
amat. Nihil aliud eſt dicere
crucifige crucifige niſi fac euꝫ
crucem amare. Qui ergo cru
cem pnie terribilem tm̃ et exa
ſperantẽ penitẽtib; faciũt:eos
non dico de cruce deponunt
ſed nec aſcẽdere ad crucem ſi
nunt. Pontẽ ipm terribilẽ fa
ciunt quo ad deũ tranſeũduꝫ
eſt nõ pfundũ pctĩ et pene ex
treme qđ tranſire nolẽtes met
ipſamqꝫ viã imo poꝛtam qua
ad deũ intratur odioſam red
dentes atqꝫ terribilem:nõ ſo-
lum claudũt ſed ẽt intrare vo
lentes:ab ea lõgius auertunt
Qua q̇dem pꝰerſitate in celi
clauigeris et dei ianitoꝛib; ni
hil poteſt eſſe pnitioſius. Pla
coꝛem igiť debet habere crux
et fructuoſitatem. Iſtis enim
duob; efficiť amabilis. Crux
eñ que tm̃ crux eſt infernalis
eſt et diabolica. Cruciatꝰ eniꝫ
infernalis nec placoꝛem ha-
bet nec fructum. Placoꝛ eniꝫ
inde erit cruci penitẽtiali ſi de
coꝛem habuit atqꝫ decentiaꝫ
et iocũditatem. decoꝛẽ inquã
atqꝫ decentiã ſi ea que penitẽ
tem decoꝛãt impant. vt cleri-
cos decet modeſtus inceſſus
et habitus: piculoſoꝝ ſpecta-
culoꝝ declinatio. mulieb̄riuꝫ
allocutionũ euitatio: ⁊ oĩs co
habitatiõis eaꝝ fuga. legꝭ dei
meditatio. laudũ diuinaꝝ de
cãtatio. eccleſiaſticoꝝ officio-
rũ frequentatio. oꝛõnis ſtudi

um atq; deuotio. Iocūditatē ꝓ ista in seipis habēt nō mo dicā: nisi corruptio intolerabilis aut male ↄsuetudinis iu gū ea ⁊ insipida fecerit et one rosa. Cōdimentū aūt qd oīa iocūda faciat: desideriū est recuperāde diuine pacis et grē et libertatis amisse et obtineu de ꝓmisse glie: qd q̄nto maiꝰ fuerit: tāto iocundiora efficiet oīa: ⁊ hoc q̄dē si spes obtinen di ⁊ recupandi que diximꝰ affuerit. Alioq̄n desiderium an gustiā ⁊ amaritudinē augebit Qui sine istis duobꝫ peniten tiā agit nō potest gl'iari in cru ce dn̄i nostri iesu xp̄i. sed potius in infernali cruciari quā ante tēpus q̄dā mō p̄ripit. Ex his etiā duobꝫ fructuosa ē pe nitētia. vt aūt ad vnū dicamꝰ crucē pn̄ie ⁊ placorem oportꝫ habere q̄ sentiaṫ ⁊ nouū hominē pascat: nutriat: solidet: roboret: ⁊ augeat interiꝰ. ⁊ fru ctū qui desiderio sui ⁊ spe euꝫ trahat ⁊ subleuat a corruptōe et semina eiusdē ne inde rena scaṫ extinguaṫ et suffocet. Po test ⁊ hec vox intelligi viciorū nostrorū pctōꝝ clamantiū cō tra vnūquēq; nostrū ad supnū illū vniuersoꝝ iudicem. vl' demonū nos accusantiū ⁊ di centiū: crucifige crucifige eū. quā accusationē surdi ⁊ negli gentes nō audiuut. ⁊ ideo dū se p penitentiā nō defendunt ↄdemnatōis inde sententiam reportant. Iudici aūt interro ganti respondere dissimulant qui eos p flagella et exhortatiōes interrogat: ⁊ vt accusan tium ꝓbationes ⁊ testimonia p penitentiā elidāt et euacuēt pulsat: que omnia taciturnitas dn̄i saluatoris īter aduersarioꝝ accusatiōes ⁊ iudicꝫ in terrogatiōes nobis insinuat. Hec eadē est vox ꝓprie cōuici antiū et dtractoꝝ. Qui em̄ cri mina fratris disseminat ⁊ diuulgat: q̄d aliud q̄ꝫ vt crucifi gaṫ clamat. Perinde em̄ dice re est: fur est ⁊ suspendaṫ vl' su spendi debet. crimīs em̄ alieni ꝓditio siue māifestatio q̄si q̄dam eiusdem est ad mortem accusatio: ⁊ crucis eiꝰ ac mortis editio. Aliter totū mistice (Exiuit Iesus) de sinu patris dum mūdo visibilis apparuit (portās spineā coronaꝫ) hoc est victoriosam de totius mū di peccatꝫ cōpassionē atq; do lorem. Unō ⁊ dictꝰ est vir do lorum Esa. liij. Et desideraui

mus eum inquit virum dolorum et scientem infirmitatem. Cingebat igitur caput eius.i.cor: corona spinea.i.compassionis compunctio Unde in ps.persecutus est compunctum corde mortificare. Vel (portans spineam coronam).i. peccantium predestinatam multitudinem: non solum verbo virtutis sue, sicut legitur in primo ad Hebre. sed misericordie compassione.(et purpureum vestimentum) hoc est carnem penalitatibus rubricatam vel peccatrici similem et in hoc purpuream(habens arundinem in dextra) hoc est scripturarum operationem. Unde in primo Actuum. Cepit cui placuerit. Hunc pilatus.i.os superni fabricatoris hoc est scriptura foras adducit: dum eum innotescere facit. Vel os proprium: dum dei filium se confidenter palam asserit. (Quem statim vt vident pontifices et ministri) vident inquam esse messiam in lege promissum (clamant) ad publicam potestatem (crucifige crucifige eum) hoc est crucifige eum in se et crucifige eum in membris. Vel crucifige eum personaliter. et crucifige eum spiritualiter. scilicet vt nec per famam nec per doctrinam viuat in aliquo fidelium. Vel crucifige crucifige: extingue vtramque vitam eius. vt nec viuat in se per naturam: nec in electis per gratiam. Quod secundo sequitur (Ego in eo non inuenio causam) Hoc est quod totus mundus indubitanter fatetur sed eiulatus inuidie non quiescunt: sed statim arundine spiritualiter caput eius percutiunt. Sequitur.(Responderunt iudei: nos legem habemus et secundum legem debet mori: quia filium dei se fecit) Iuxta literam ipsa lege caput eius id est diuinitatem percutiunt impugnantes hoc est blasphemantes. propter quod dixeramus arundine iterato caput eius percutiunt. De hoc autem quod dicunt (quia nos legem habemus: et secundum legem debet mori) verum dicunt multis modis. Secundum enim legem debebat mori.i.testimonio legis. hoc enim lex testabatur. Vel secundum legem charitatis et amicicie. hoc enim debebat lege amicicie amicis quod et ipse ab amicis lege eadem requirebat. Quod agnosces dauid secundum ipsum petebat ab eo. Exurge inquit domine in precepto quod mandasti: quod vtique preceptum charitatis congruentissime intelligitur. quasi diceret. Ama pro quam vicissitudinem amoris exigis: et amicum

In necessitate nostra te ꝑor ex bibe: si vis a nobis grataȝ vicissitudinē tibi reddi. prior impende vitā tuā q̄ a nobis exigis nr̄am. prior morere ꝑ amicis vt amici postea moriātur ꝑ te. Indignus em̄ es amari nisi prior amaueris. et ꝓditor est qui nō amat amantē se. Jlliberalis est q̄ ꝑueniri se patit̄ beneficiis a paupiore amico. Hoc est ergo dicere. Exurge dn̄e ⁊c̄. ne patiaris ꝑueniri liberalitatē tuam: sed magis ꝑueniat liberalitas tua paupertatem nostrā beneficiis. Qđ ꝟo sequit̄ (quia filiuȝ dei se fecit) id ē dixit. sicut alibi dixit Johan. in. v. Patrem suum dicebat deum: equalem se faciens deo. i. dicēs vel asserēs. Quia ergo dei filiuȝ se dicebat: sine dubio mori debebat. Eo em̄ ipso ꝙ filius hereditatē dissipatā reuocare debebat. sic̄ legit̄ Esa. xlviii. Dedi te ī fedus pp̄li mei vt possideres hereditates dissipatas. Eo em̄ ipso ꝙ filius dei totū se deo pr̄i debebat: totū em̄ ab ipso acceperat ⁊ qđ est ⁊ qđ habebat. ⁊ ꝓpter hoc totū tenebat̄ ꝑ honore ei⁹ ⁊ glīa exponere: q̄ꝫto magis igit̄ vitā tp̄alem quā ī mūdo accepat. Ex illo ḡ mādato legis Honora patrē: iuxta intelligentiā iudeoꝝ. nō dico de intelligentia eoꝝ. sed iuxta: debebat ipse morte sua honorare patrē si eā honor pr̄is exigeret. sed honor patr̄ erat vt verax esset filius ⁊ veritatis test̄ Honor ḡ patris ⁊ glīa exigebat vt se filiū dei ꝯfiteret̄. Cecitas aūt iudeoꝝ hoc cogebat vt pro testimonio occideret̄. Sed de his alibi disserendū est lati⁹. Moralr̄ ꝟo oēs veteris hoīs ⁊ pctōris accusatores: hoc est doctores ⁊ ꝑdicatores veraciter de eo clamant (Nos legē habem⁹) ex officio (⁊ ꝺm legē đbet mori) vet⁹ hō vel pctōr. ꝺm legē diuinā debet mori vet⁹ hō ⁊ pctōr vtraqꝫ morte. debet em̄ mori veteri vite spūalr̄: ⁊ morte gehēnali eternalr̄. ⁊ hoc totū (qꝛ filiuȝ dei se fecit). i. ficticie se gessit. q̄si em̄ supiorem aut maiorē nō habeat. et q̄si de⁹ sit se gerit q̄ sensu suo ⁊ volūtate solū ducitur. De penitēte ꝟo veraciter dr̄ ꝙ mori debet et hoc veteri vite: que vita est pcti et mortis. et hoc (quia filiū dei se fecit) et hoc penitendo. Penitendo nanqꝫ gratiā adoptōis

et diuine filiatõnis: aut acq̃ri mus aut recupamus. Unde penitẽtia spũal' natiuitas aut regeneratio est.i. noue vite inchoatio: que nullatenus fieri põt nisi p̃cedẽs vet⁹ vita desierit. Desitio autez vite veteris mors est. Recte ergo dicit: debet mori: de penitẽte. et hoc veteri vite subaudi. (quia filiuz dei se fecit).i. quia nouã vitaz inchoauit. q̃a filiũ dei p gratiam se fecit. sicut dicit Aug⁹: Nemo põt vitã nouã inchoare nisi quem veteris penituerit. Demonũ aũt et xpiane religionis inimicorũ hec vox ppria est. qz hoc solũ in religiosis psequunt et q̃buscunq̃ ad deũ cõuersis q filios dei per cõuersionẽ vel pniam se fecerunt. nihil enĩ aliud in eis persequunt nisi q christiani: et hoc quia filij dei sunt effecti. et hãc legem q̃dem ipsi habẽt a diabolo vel antichristo: cuius se cultui subdiderũt. q̃ iniq̃ sito sit hmõi lex et q̃ iniq̃ sit psecutio et cã psecutõis: indicãt. q̃a inquiũt (filiuz dei se fecit) hoc enĩ est vnica pene cã psecutionum et tribulationũ. diuina.s. adoptio et filiatio. Mundus enĩ et caro et demonia a q̃bus et p q̃s elect⁹ mala hec oĩa exsuscitant: nihil aliud q̃ gratiã adoptõis quã extinguere conant impugnãt in eisdẽ. Gratia sito adoptõnis oẽs electos triũ istoꝝ inimicos et aduersarios cõstituit et bellatores cõtra eosdẽ efficit: armat: et accẽdit. Et si q̃s dixerit. qz nõnunq̃ pater celest⁹ etiã p seipm flagellat filios q̃s diligit. verũ q̃dem est. sed totũ p carnez aut mũdũ vel demonia est qd flagellat. hoc est misterio vel occasione. (Cũ ergo audisset pilatus hunc sermonẽ magis timuit) Exterruerat pilatũ ipsa dñi Jesu innocẽtia. Exterruerãt illusiões seu visiões vxoris. sed mag⁹ ipm exterruit diuine filiatõis sublimitas. exterruit inquã vt eum cõdẽnare timeret ampli⁹ In quo magnũ exẽplũ timoris reliq̃t oĩbus iudicibus. Nequior igit pilato iudex iniqu⁹ ẽ q̃ nec ab innocẽtia ei⁹ quẽ iudicat: nec suasiõe ppriae vxoris.i. iusticie repmitur ab iniquo iudicio. nec diuine filiatõis gloria vel gratia deterret. Sepe q̃dẽ diximus q in suis innocentibus et iustis cõdemnat dei filius: suam q̃ppe suoꝝ reputat con-

demnationē. sed ꝛ insuper dei filius est vnusquisqꝫ fidel' grā adoptōis. Unde cum iust⁹ et sanctus p̄dicat: eoipso dei filius dicit. Qui ergo nō metuunt iniquū facere iudiciū i innocētes ꝛ iustos: cum vnigenitus dei in eis se iudicari asserit. ꝛ ipsi etiam ꝑ grām adoptionis filij dei sint: dum nec gratia diuine filiatiōis: nec ipsa glīa vnigeniti ab iniquitate sua deterrent: pilato neqores sine dubio se demōstrant. Hoc idē ꝯtra detractores q̄ꝝ est nequissimū ꝑuersissimūqꝫ oīm iudicioꝝ iudiciū. Omīs em̄ ordo iuris ab eis ꝑuertit: et in nullo seruat. oīs equitas et iusticia ab ore eoꝝ lōge aufugit. Hi nanqꝫ audito de q̄cunqꝫ ꝙ filius dei est ꝑ gratiā adoptōis: vel ꝙ ꝑ eandē filiū dei se fecit. nō saltem exemplo pilati timent. sed audaci⁹ imo eoipso ardenti⁹ ad assuete inīq̄tatis iudiciū ꝓsiliunt. eo em̄ ipso ꝙ bona de ipso audiunt q̄si oleo flāmis eoꝝ iniecto q̄si cadauer vel esca rabiei eoꝝ ostensa velut belue īmanissime ꝛ insatiabiles rugitu vl' ad lacerandū et deuorandū ꝓperant. Ex ꝑsona em̄ eoꝝ dicit i p̄mo Sap̄. Deglutiamus iūsontē sicut infern⁹ viuētē. Similiter ꝛ ꝯfessoribus insinuat vt cum de aliq̄ diuine filiationis grām audierint: tāto eum hūani⁹ atqꝫ benigni⁹ tractent ne magna impietate in deum peccent: austeritate sua forte aut temeritate dei filiū iam factū ꝑ gratiam extinguentes. (Et ingressus est in p̄toriū et dixit ad Jesum. Unde es tu) De natiōe ꝛ origīe interrogat audito ꝙ filius dei esset (Jesus aūt responsum non dedit ei) Una cā iuxta lrām. vel q̄a indignus erat q̄ generationē eius audiret. vel qꝛ nō capax Inenarrabilis q̄ppe est vt legit Esa. liij. Generatiōēꝫ eius q̄s enarrabit. Uel ne respōsione sua liberatiōēꝫ suā pilato suaderet. ꝛ sic passio ei⁹ ꝛ passionis fruct⁹ q̄ mūdi sal⁹ erat īpediret. Dat aūt in hoc exēplū iudicib⁹ ꝛ maxīe ꝯfessoribus de natōe ꝛ origine ꝯfitētiū inq̄rere. Est notio natōne ad peccata q̄dam ꝓcliuioꝛ. et ꝓpter hoc aliq̄d āminiculi cōfessoribus est ad cognoscēdū confitentiū ꝯsistentiā noticia natiōis. Multi⁹ em̄ plerūqꝫ in eis q̄ rixaꝝ ꝛ seditionum sunt

cũ barbarꝭ: eoꝗꝫ imites: feroces atqꝫ ꝑcipites aĩo sũt: ꝙꝫ cũ magꝭ eruditꝭ ⁊ vt ita dicã domesticꝭ (Dicit ḡ ei pilat⁹. mihi nõ loqueris) Merito q̇dẽ iudici loquendũ est: sed ea q̃ ad cãm faciũt, sed vbi nõ ex hinc inde ꝓpositis sed et voluntate accusantiũ expectaẜ sententia nõ solũ supuacuũ est aliq̇d ꝓ parte sua ꝓponere: sed etiã val de stultũ. vbi em̃ iusticia lõge stetit ⁊ ꝯuersum est retrorsum iudiciũ ⁊ eq̇tas nõ potuit ingredi. et q̇ recessit a malo ꝑde patuit. sicut legiẜ Esa. lix. Et hec est alia causa taciturnitatis dñi Jesu sub iudice iniq̇. (Nescis q꞉ ptãtem habeo dimittere te ⁊ ptãteꝫ habeo crucifigere te) q. d. timenda est tibi exasperatio mea: q̃rẽdusqꝫ est fauor et g̃tia, et hoc q̇dẽ iuxta congruentiorẽ intelligentiam insinuandũ est ꝯfitẽtibꝫ. q̇a. s. ptãte iudiciaria sup eos ꝯstituti sunt ꝯfessores ad crucifigendũ vt dixim⁹ ⁊ dimittẽdũ Jdeoqꝫ plene teneneẜ eos istruere ⁊ bona fide docere de his sup q̇bus iterroganẜ ab illis si ad cãm eoꝝ faciat: nõ aliter. (Rñdit iesus. Nõ hẽs ptãtẽ aduersus me vllã nisi datum essꝫ tibi desup) Jn q̃ satꝭ apte cõmouet eũ vt abuti ptãte timeat q̇ supiori ptãtis quã ab eo accepit redditur⁹ est rõneꝫ et ab eo rectissime iudicãdus Mirabile qd̓ dicit (aduersuꝫ me) nõ em̃ est ptãs aduersus aliquẽ: imo ꝓ vnoquoqꝫ, sicut dicit aplus, Potestatẽ quam dedit nobis de⁹ in edificatione nõ in destructõem. Et iteꝝ. Non em̃ possum⁹ aliq̇d ꝯtra veritatẽ sed ꝓ ṽitate. in penultimo scõe ad Coꝝ. Sꝫ abusi onẽ ptãtis respicit. (Preterea maius pctm̃ habet q̇ me tibi tradidit) ꝑ inuidiã, s, ⁊ odiũ ꝙꝫ tu q̇ ptãteꝫ q̃ tibi desup data ẽ exerces vt iudex. ⁊ si iniq̇. maior q̇ppe iniq̇tas est inuidia et odiũ q̃ terroribꝫ ⁊ minis: ꝯsuetudie ⁊ fauore ꝯsẽsũ tuũ i morte meã incliauit ꝙꝫ ipa ꝯsensio (Exĩde q̃rebat pilat⁹ dimittere eũ) si cũ pace ꝑpli ⁊ sine picu lo suo potuisset. Et est officiũ iudicis satagere ꝓ liberatõne innocentũ, ⁊ hoc in om̃i foro. Hoc idem debet querere cõfessor vt potius cõfitenteꝫ dimittat ꝙꝫ teneat. q꞉ ml'to tuti⁹ ml'toqꝫ salubri⁹ ẽ ei ꝯsulere ꝙꝫ ꝑcipe, ⁊ leuiora eidẽ idicere q̃ faciat ꝙꝫ grauia que trãsgrediatur ⁊ sub q̇bꝫ deficiat. Ul' in loco isto pilat⁹, i, cõfessor ipsi⁹

querit dimittere veterē homi nē, eo q̄ est ei abominatōi vel oneri, vel quia fatue de salute eius desperat. (Judei aūt cla mabant dicētes. Si hūc di mittis nō es amicus cesaris) Timorē romani p̄ncipis pi lato incutiūt: et crimen infide litatis in romanū p̄ncipem ei dē inpingunt: vt iniquā sentē tiam saltē timore ab eo extor queāt. Moralr̄ v̄o iuxta li terā hoc clamat desiderijs su is totus cetus malignātiū ad uersus deū, q̄ q̄ hūc dimittit hoc est q̄ ab eius p̄secutōe de sistit: q̄ eum scꝫ p̄sonalr̄ vel in mēbris n̄ p̄sequit̄ (nō est ami cus cesar̄) hoc est terrene glo rie vel mundi. Cesar nāq̄ pos sidens princeps vel possessio principatus interp̄tat̄. ⁊ ideo mūdus cui p̄ncipes seruiunt et terrena glia que eos possi det in seruos per ip̄m accipit̄ Sicut em̄ q̄cūq̄ voluerit eē amicus seculi hui⁹: inimicus dei cōstituit̄. vt ait Jacob⁹ in iiij. Sic ecōuerso q̄cunq̄ vo luerit amicus dei esse: inimi cus huius seculi cōstituit̄. Et reuera q̄ bona defendunt vel mala impugnāt et q̄ bonis fa uent ⁊ malos p̄sequunt̄: in eo q̄ mali sunt nō sunt amici ce saris, nec etiam q̄ bonis p̄cūt qn̄ neq̄ pilat⁹ cui crimen odij in romanuꝫ p̄ncipē impingit̄ eo q̄ p̄cere intenderet innocē ti. Sic nō cessant maliuoli p̄ seculi potentes: viris sanct̄ p̄ secutiones suscitare: ⁊ sic xp̄m dn̄m spiritualiter occidere vl̄ crucifigere. Sic ⁊ ad cōfesso rem et ad vnūquēq̄ nostrū et iudicē quēcūq̄ sp̄uales iudei clamāt qd̄ dixim⁹. Si veterē hunc dimittis hoīem vel pec catorē in eo q̄ p̄ctōr est: nō es amicus cesar̄. hoc est dei p̄n cipes possidentis. Qui em̄ di mittit eos q̄s dn̄s per iudeos sp̄uales quos diximus capit sine dubio inimic⁹ eius est dū eius op̄a dissoluit et euacuat. et vincula dirumpit q̄ ipse al ligat. (Omnis em̄ qui se regē facit contradicit cesari) Mo dis oībus ver̄ est istud. Oīs em̄ q̄ se regem sp̄ualr̄ ac vera citer facit: iugū seruitutis vi cioꝝ abijciens ⁊ vnctionē re giam q̄ gratia diuine adoptō nis est accipiēs in libertatem glorie filioꝝ dei, vt legit̄ i. viij ad Roma. et in regnū filij di lectōis dei celesti mūere et au xilio se transferens. sicut legit̄

in pmo ad Collos. cõtradicit cesari malo. hoc est mundo et terrene glie z possessioni pn- cipũ. possideri volens a dño: non possidere appetens. a qb potius p cupiditatē posside- ret. Similr z p ɔtrariũ ois q̄ se regē facit: hoc est suipsi⁹ re ctorē: vt sensu suo qui cecitas est z volũtate ꝓpria que demē tia est sese regat: cõtradicit ce- sari spũali bono. s. possidenti principis z possessioni princi patus diuini: dũ eã q̃tum ad se iminuit. Regē aũt se facit q̄ regi nõ vult sed regere. qbus verbis maiestatis lese crimen omni pctõri impingit. Diui- nã q̄ppe maiestatē z gliam in hoc ledit q̄ regiã ptãtem hoc est suipsius reginē qd ad re- gem oĩm seculoꝝ iure plenissi mo soluz ptinet: sibi ꝓdiciose vendicat z vsurpat. ¶ Pila- tus ergo cũ audisset hos ser- mones adduxit foras Jesum z sedit p tribunali in loco qui dicit licostratos) Nota dili- genter gestus z gesta pilati qz ipse est figura oĩm iniquoruz iudicũ z iustorũ. Jn eo em̄ q̄ diligēter cãm examinat: q̄ in nocentē liberare satagit: q̄ in iudicio timore diuino ɔcutit. dum dei filius ei noiat. dũ to tiens eũ absoluit: omnes iudi ces iustos z figurat z instruit Jn eo ꝓo q̄ malã ɔsuetudinē nõ euacuat sz poti⁹ obseruat: q̄ fauore et gratia inclinat: q̄ metu romani pricipis a rigo- re rectitudinis frãgit: q̄ odio z ire iudeoꝝ ɔsentit: figura est oĩm iniquorum iudicũ. His em̄ de causis solent puerti iu- dicia et subuerti iudices. s. ini qua ɔsuetudine: gratia seu fa uore: odio z tiore. Fauor igit velut funis est quo ligatũ ini quũ iudicē maliuoloꝝ accu- santiũ turba post se trahit ad infernale patibulũ vel suppli- cium. Hec eadē sunt q̄ iustici am z veritatē z iudiciũ z eq̄ta tē retrorsum ɔuertũt: lõge sta re faciũt: in platea deiciũt: in trare nõ sinunt: et in obliuio- nem faciũt. sicut supra osten- dimus ex Esa. lix. Per ista q̄- tuor xp̄o quotidie in suis in- nocēs ɔdemnat et barrabas latro dimittit. (Adduxit ergo pilatus foras iesum et sedit p tribunali) oĩa ista exposuim⁹. Sequit (in loco q̄ dicit lico- stratos: hebraice autē golgo- ta) quod interp̄tat collis alt⁹. vel ꝓcliuiũ sublime. Licostra

tos ꝑo sublimitas vel ꝓcliui um: siue generās latitudinem aut vtilitas seruitutis. Locꝰ iste cōgruit iudici. Collis altꝰ in quo ↄ̄bet sedere: et sublimitas. eminētia debet esse iusticie. ꝙ aūt interꝑtat̄ ꝛ ꝓcliuiū vt terreant̄ iudices dicit̄ et casum timeāt. Qui em̄ super alios hic sedent iu culmine potestatis iudiciarie: ꝓcliuiū illud sibi faciunt: vt inde infra omnes corruant iniqua eius abusione Debet eadem ptās latitudinē pacis aliȷ̄s esse generans ꝛ exterminans angustias iniuriaꝝ ꝛ oppressionū: quasi em̄ in latitudine ꝛ spaciose viuunt subditi: vbi alter alterum non angustat nec opꝑmit. Debet esse ꝛ vtilitas seruitutis non ꝑnicies dn̄atōis Publicis em̄ vtilitatibꝫ deseruire debent tribunalia: nō in perniciē dn̄ari. Qui igitur sedes in colle sublimi vl' in sublimitate potentie: labora vt sedeas in firmitate et sublimitate iusticie. Time ꝓcliuiū sublime a quo grauius ꝑcipitiuꝫ īminet. Esto generans latitudinem subditis: nō angustias Esto humiliter seruiēs nō ꝑniciose dn̄ans. In quibꝫ verbis omniū potestatū ꝛ virtutes et officia manifeste docentur. Nihil em̄ magis decet iudicez q̄ꝫ iusticie sublimitas atq̄ꝫ stabilitas. sic nihil in eo turpius atq̄ꝫ ꝑniciosius q̄ꝫ lubricitas ꝛ iniq̄tas. Neq̄ꝫ em̄ potest leuis esse vel lubricus simul ꝛ iustꝰ. Sublimitatē aūt iusticie magnificentiaꝫ intelligimus. ꝑ quā ꝛ munera et fauor ꝛ gratia ꝛ timor ꝛ odiū et si qua sunt alia que iudiceꝫ a rectitudine detorqueāt: despiciunt̄ ꝛ ↄculcant̄. In ꝓcliuio ꝑo insinuat̄ eis timor ꝓpter casus īminētis ꝑiculū. In generatione latitudīs: ꝙ velut patres qui ꝑ̄sident debeant esse pacꝫ: efficiēdo. s. fouēdo: illāq̄ꝫ defendēdo. In vtilitate seruitutis hūilitas: q̄ in ꝑ̄sidentibꝫ maxīe splēdescit: ex q̄ officiuꝫ suū velut debitā seruitutē oībus equaliter exhibeant: non dn̄atiōe ꝑ̄māt: sed ad vtilitatē eoꝝ q̄bꝫ ꝑ̄esse vident̄ gratꝫ exerceāt: q̄n potiꝰ necessitate debitū reddāt. Per hoc q̄deꝫ ꝙ inutiles sūt exercēdis publicꝫ officiȷ̄s: ab eoꝝ seruitute arcētur. Pōt ꝛ ꝑ ↄtrariū notari in sublimitate ꝛ ꝓcliuio suꝑbia. in q̄ sedēt oēs iniqui iudices:

velut ad ruinam vel p̄cipiciū eleuati, latitudinē ꝛ dilatationem totis studijs ꝯtendunt ꝛ viribus. In vtilitate seruitutis cupiditas qua fructuosā ꝛ q̄stuosā sibi volūt eē ptātis iudiciarie ſuitutē: vidētes ea que subditꝭ velut tributū seruitutis debēt ex officio. Nēs em̄ iniq̄ iudices in sublimitate ꝛ ꝓcliuio sedēt supbie dum p̄esse se gaudēt alijs: et ꝓdesse nō querūt. ꝛ in generatiōe latitudinis hoc ē studio dilatande gl'ie vel voluptatꝭ: ꝛ in vtilitate seruitutis hoc est q̄stuositate ac venalitate sollicitudinis ad quā velut seruitutē tenent. Ista sunt per q̄ vbiq; in suis ꝯdemnatur ꝛ occidit iustus ꝛ innocens christus. fere vbiq; terrarū pilati solium et sedes apparet. ꝛ vno pilato decedēte etiā in ecclesia dei: plures suborti sunt. Ubi em̄ solū modo nec pilatꝰ sedet: nec eiꝰ est solium: vbi nec est sublimitas supbie: nec studium voluptatis ꝛ glorie: nec questuositas aut venalitas iusticie: aut rapacitas oppressionis ꝛ violentie. Attende vbi nō sedeat pilatus hodie: vbi nō christꝰ dn̄s spiritualiter condemnet ꝛ barrabas absoluat. Cōgruunt aūt et ista tria cōfessoribꝫ sicut ea aptauimus iustis iudicibus. (Erat aūt parasceue pasce quasi hora sexta) Parasceue. id est p̄paratio. pasce id est transitus. et hoc recte. totū em̄ quod fiebat a iudeis ꝛ pilato preparatio erat dominici transitus. quo vel de mundo transiret ad patrem: vel de iudeis ad gentes. Uel preparatio pasce. id est nostre refectionis. p̄parabatur enim ad nostram refectionē ꝛ ad nos pascēdos velut agnus pascalis christus dominus. Pasca nanq; nostrū imolatus ē christus. vt dicit apostolus in. v. prime ad Corinth. Uel parasceue totum tempus vite huius que non est nisi preparatio ad transitum quo ad celū trāseamus. Huius ergo diei vel temporis erat hora quasi sexta. i. etas quasi sexta. Sexta etas a christo domino cepit. de q̄ non nisi trigintatres anni ꝛ dimidiꝰ effluxerat. Interp̄tatur autē et parasceue cena pura que eadem christus est: nihil habens fermenti: et omnes q̄s reficit purificans. et vocat pasceuen p̄patōē vł

cenā puram: diē ipm veneris cuius (erat hora quasi sexta) in qua hora sol ꝛ lucere ꝛ fervere vehemēti⁹ cōsueuit. sic et sol ipse iusticie in illa et vehementi⁹ charitate in nos efferbuit et euidētia ꝓbatōis eiusdē clari⁹ fulsit. ꝛ hoc est qđ legit̃ Eccī. xliij. Sol in meridiano ꝑ fidem cōspicit: hoc ē in ardore ꝛ euidentia charitatis quā nobis in illa hora q̄si meridiana exhibuit. terrenitas ei⁹ ardore vicissitudiario exurit̃. Moraliter ṽo pasceue illud tēpus est nostre repatōis ad trāsitū. hoc est nostre attritionis ad transitū ꝯuersionis qđ tempus quasi sex horis distinguit̃. vt sex hore sex operationes sint q̄bus ad trāsitum istum a dño p̄paramur. Prima ergo hora sit sacra lectōis vel exhortatōis auditio. et est quasi captio nostra. Secunda eiusdē auditōis delectatio vel desideriū. ꝛ ista est q̄si nostra ligatio. Ligamur em̄ maxime delectatōne ꝛ desiderio. // Tercia est de redeundo ad deum seu de reconciliatione nostra ad ipm cogitatio. Hec est nostra q̄si ad annam. i. dei gratiam adductio. // Quarta est de dei iusticia atq; iudicio cogitatio. ista est nostra q̄si añ p̄sidē adductio // Quinta ad iudiciu; ducimur qñ q̄le erit iudiciū attēdimus diligenter // Sexta ṽo nr̃a est apud nos ipsos vel corā iudice p̄side cōfessore examinatio atq; dijudicatio: ꝑtes oēs iudicij continens. hoc est accusatōes: testificatōes: defensiōes et extremā cōdemnatōem. quā horā innuit esse quasi sextam id est imperfectam. dum enim adhuc durat ī nobisipsis hmōi examinatio: hoc est ante diffinitiuā sententia; quā in nos ipsos ferimus ꝛ crucifigēdos nos exponim⁹. Illa em̄ sentētia in nobis horā sextā ꝑficit. Hec sunt vestigia. hi passus q̄b9 xp̄m dñm ad cruce; imo ad regnū ꝑ crucem ꝓperantes penitentes sequunt̃. Ipse em̄ primo captus. scđo ligat⁹. tercio ad annā adduct⁹. q̄rto ad cayphā. quinto ad pilatū. sexto ṽo sub eo ꝛ ab eodem iudicatus. In his q̄ hactenus ꝓsecuti sumus legit̃. Et hic est ordo nostre ꝯuersionis vt p̄mū capiamur sacris exhortationib9. Scđo ligemur eoru; delectatōe ꝛ desiderijs. vel li-

gemur abstinētia ⁊ declinantia a malis. Deinde adducamur ad annā. hoc est grāz vel summū sacerdotē nostꝛ: recogitantes vl' etiaz addiscētes q̄ nobis grā in eo ⁊ ꝑ euz a deo facta est: ⁊ postq̄ȝ eam ꝑdidimus restituenda. Quarto ꝑo ab ipo anna: hoc est a xp̄o domino ad cayphā mittit: dum mandatum eius de ꝯfessione aut recolim⁹: aut etiā addiscimus. Quinto ꝑo ad pilatum adducimur iudicādi: dū quale maneat iudiciū diligēter attendim⁹. Sexto ꝑo nobisipꝫ intra nos ꝑsidētib⁹ nosipsos discutim⁹ et diiudicam⁹: aut sub ꝑside sacerdote cū agim⁹ vt diximus. Nisi em̄ capt⁹ et ligat⁹: nisi ad annā et cayphā et pilatū adductus fuerit peccator: nullatenus iudicatꝛ nec ad ꝯuersiōis transitum ꝑparatur. Sed hec oīa vt dixim⁹ pendēte adhuc accusatione ⁊ nōdum lata diffinitiōis sentētia: quasi sexta hoc est impfecta. in latione nanq̄ȝ sententie ꝯsūmatꝛ. (Et dicit iudeis: ecce rex vester) palam iuxta literaz quia sic ludificatum eis ostendit vt saltem tāto ludibrio rabiei eoꝝ satisfaceret. Moraliter ꝑo q̄ in eo figura erat oīm regum maloꝝ ⁊ bonoꝝ ⁊ spiritualiuz et seculariū. sub hoc sensu dicit (Ecce rex vester) q̄si ostendo vobis q̄lis sit vl' eē debeat rex vester siue bon⁹ siue malus. (Illi aūt clamabāt dicentes: tolle tolle crucifige eum) Mistice bis tolle dicūt et cetera oīa sicut supꝛa exposuimus. quia tolli eum a se volebant. s. ⁊ ne eis ꝑesset. Moraliter ꝑo sicut supꝛa exposuimus tolle culpā: tolle penam: ad vnumquēq̄ȝ dicitꝛ: ⁊ cetera omnia sicut supꝛa exposuim⁹ crucifige crucifige eum (Dicit eis pilatus Regem vestꝛ crucifigam) de quo multa supꝛa diximus. Respōderūt pōtifices (Nō habemus regem nisi cesarem) Pilat⁹ eum ſꝑ regē vocat. illi ꝑo negant. In q̄ apparet ꝑfidia eoꝛuz. Ammonentꝛ aūt doctoꝛes ⁊ ꝯfessoꝛes vt d̄ regia nobilitate vel generositate quā per gratiā adepti sūt pctōꝛes in baptismo: eis memoꝛiā frequēter ingeminent. Similr̄ ⁊ cum ipso regno de cruce non taceant: vt de generositate zelū ⁊ indignationem ꝯtra pctā cōcipiant: et amoꝛe ac spe regni cruc; amaritudi-

nem atq₃ molestiā leuem atq₃ deliciosam faciāt. Qđ aūt dicunt (nō habemus regem nisi cesarē) et de bonis ꝛ de malis verū est: si duplicē cesarem supra expositū attēderis ꝛ vtrisq₃ cōgruēter aptaueris. Pessimū hūt regē: imo nec regem nec etiā tyrānū. sed crudelissimū implacabilēq₃ tortorē q̄ se diabolo ꝑ mūdi gl'iam et possessionē principat⁹ tradiderunt. Ipse em̄ est rex sup oēs filios supbie. sicut legit' in. xli. Job. Deū em̄ regē nō habēt q̄ ab eo regi nolunt. Vox etiā ista moral'r iuxta literā omniū illoꝝ est q̄ reges spūales. i. epos nō hūt. eoq₃ a iurisditiōe exēpti sunt. sed nihilomin⁹ regē habēt secularē. Vn̄ ꝛ regales abbatie vocantur: eoq₃ soli reges sup eas ptātem habeant. Voꝝ igit' dicūt (non habem⁹ regem nisi cesarē) hoc est pnci pē secularē. Exēptos siquidē se dicūt a iurisditione et subiectione regū spūaliū. Sꝫ hec q̄dē lingua veteris hoīs ꝛ lingua barbara loquunt'. Dicere nanq₃ debēt exēptos se a ꝓtectōe ꝛ custodia: ab auxilio ꝛ doctrina epoꝝ. ꝛ de hoc etiā ipsi exultant. quēadmoduꝫ si oues gaudeāt eo q₃ sollicitudine pastorali ꝛ canuꝫ excubiis atq₃ p̄sidio destitute lupis exposite sunt. Exemptio nāq₃ ꝓut apparet in plurib⁹ exēptoꝝ nihil aliđ ē nisi effrenata peccādi licētia: peccādi securitas et iniq̄tatis p̄sidium: pctōꝝ refugium. ꝛ qđ vulgo garica đr diabolo ꝓo ipsi seuiēdi libertas ꝛ infrenabilis licētia. etiā qđ ipsi muꝝ defensionis estimant: poti⁹ in ꝯtrariū versum est eis. De his em̄ ablata ē eis sepes ꝛ sunt in direptōē ꝛ diruta maceria: et facti sunt ī cōculcationē: ꝛ positi hodie ī desertū. Hoc est qđ minat' dn̄s vinee infructuose in. v. Esaie Auferā inq̄t sepem eius. hoc est legē qua pungunt' trāsgressores ꝛ arcent' direptores. vel sepē eius. i. epalē gubernatōē qua et erudiēdi sunt ꝛ ammonendi sunt ꝛ corrigendi. ꝛ erit in direptionem demonum et vicioꝝ. Diruam maceriam eius: hoc est episcopalem defensionem. et erit in conculcationem vicinoꝝ scilicet militum et curialium seu laicoꝝ vt omnes timeant ꝛ ab omnibus p̄mant'. Et iuxta verbuꝫ Augustini. hoc tollat fiscus

quod nō accipit christus: A laicis ergo conculcari et opprimi elegerunt: et esse sub cesare voluerunt: vt regimen spirituale quod ad christum dominum pertinet declinarent. Eadē vox etiā clericorum est qui habitu et conuersatione militaribꝰ milites se esse et sub cesare militare: nō christo domino famulari palam fatentur et clamant. Non enim de ecclesia esse nec in ea conuersari. sed in pallacio potiꝰ aut in castris cesaris. et de pallacio eos esse: habitus ꝛ cōuersatio ostendit. Ut autem armorum et bellorum exercitatio ꝛ militie cingulum: et stipēdiorum militariū perceptio non eis deesset: ne et christi ecclesiam confunderent: deturparent et pauperes dignosqꝫ beneficijs ecclesiastic͡ defraudarent. sed a christo domino immunitatū et libertatū contra cesarem volunt habere p̄sidia. ꝛ spiritualis militie quā penitus non exercent volunt excipere stipendia. exteriꝰ autem volunt videri de cesaris aula. Clericatus autem ꝛ nomen et habitum ꝛ mores ꝛ officium penitus abiecerunt et obprobrium ac ludibrium arbitrant̄. Eadem vox est omnium qui magis timēt hominem q̄ꝫ deū: et ei potiꝰ q̄ꝫ deo obediunt. huiusmodi em̄ factis clamāt se nō habere christum dominū regem sed cesarem. Seq̄tur (Tūc ergo tradidit eis illū vt crucifigeret̄) Pro quo Lucas habet in. xxiij. (Et pilatꝰ adiudicauit fieri petitionē eorum) Marcus ꝓo in. xv. (Pilatus ꝓo volēs satisfacere populo dimisit illis barrabam. et tradidit Jesum flagellis cesum vt crucifigeret̄) Apparet euidenter ex verbis Johānis et Mathei pilatum iniquā istā tulisse sententiam. partim in fauorem ꝛ gratiam populi. partim metu romani principis: licet et alia que enumerauimus concurrerent. Sic tuum est o peccator ad accusationem doctorū et prelatorum tergum tradere velut satellitibus pretoris et carnificibus cōfessoribus Uel continentie et abstinentie et duabus partibus discipline tanq̄ꝫ Pylati militibus et veteris hominis tortoribus atq̄ꝫ carnificibus. Dicitur aūt ꝯtra falsas penitētias

et cōfessiones p q̄s nō se tradunt penitētes, imo se sibi retinēt, ꝛ de pena pnīali et de ipsis peccatis aut eoꝝ circūstātijs: quasi nolentes oīno depaupare diabolum: nec penitus eum extinguere portionē aliquā reseruāt. quēadmodū mulieres de ouis gallinaꝝ suarū aut anserū reseruant aliq̄ vt supponant̄ illis ꝛ foueātur Sic de caulibꝫ et cepis ꝛ porris pars reseruat̄ ad semē, sic pars frumēti retinet̄ ad seminandū. In q̄ apparet eos stultissime imo demētissime ꝛ diabolice saluti ꝯsulere ꝛ ei⁹ prudentie deseruire: dū ita ei per reseruata semīa cauēt in posterū. Isti ergo in pte iudices esse ꝛ in pte subesse iudicibus volūt, ꝓpter boc d̄r (tradidit illis Iesū) nō d̄r ꝙ aliq̄d de pena ei⁹ sibi reseruauerit sed totū voluntati accusantiū totū volūtati carnificum tradidit. Tradit̄ aūt ab iniquis prelatis christus in mēbris vt crucifigat̄: duȝ membra eius aut puulis aut viciorū amatoribꝫ et virtutis religionē psequentibus tradunt̄: qd̄ fit dum eis plebes subijciunt̄: dū in loca regimis ītrudunt̄. Quid eī aliud inimicus ꝛ psecutor religiōis: viciorūq̄ꝫ semīator atq̄ꝫ nutritor i sua plebe sibi subiecta facit: dū vicia q̄libet mō in ea multiplicat ꝛ nutrit. nisi ꝙ xp̄m in ea spūaliter occidit dum ne xp̄s in ea p gratiaȝ et ībabitet ꝛ viuat impedit. Qd̄ eī semel factum est in capite xp̄o domino: implendū spūaliter figurabat̄ in corpe, sicut latius postmodū ostēdemus. (Tunc inquit Mathe⁹ milites p̄sidis suscipiētes iesum ꝯgregauerūt ad eū vniuersaȝ cohortē) Iuxta tropologiam milites p̄sidis pnīalis q̄tuor ille virtutes sunt q̄s diximus cōtinētia. s. ꝛ abstinētia: ꝛ due partes disciplīne scȝ laborandi strenuitas que opposita est pigritie: ꝛ zelus rectitudinis q̄ oppositus est remissiōi. Hi q̄tuor ꝯgregant ad ip̄m penitētem vel veterē hoīem vniuersam cohortē carnificū spūalium q̄ est cet⁹ oīm virtutū illarū q̄ directe et ꝑncipal'r vicia mortificāt ꝛ extinguunt. sicut est timor pudor seu erubescētia donū luctus siue dolor et scīā iracūdia scīāq̄ꝫ sup̄bia et hmōi. Postq̄ꝫ eī semetipsuȝ ꝛ dānauit ꝛ tradidit tortoribꝫ

pctōꝛ vbi illa cohoꝛs virtutū que veterē hominē directe ꝑsequūtur ad ipm q̄ ad opationes interioꝛes aptissime ↄgregant: q̄s ipse solus in seipso ꝑ cogitatōes ꝛ affectōes q̄bus p̄sentiā suā int⁹ eidē indicant: ꝓualet intueri. Idē dicim⁹ ꝛ de cōtraria sententia. Postq̄ꝫ em̄ miser pctōꝛ vicioꝝ petitionem adiudicauit fieri: tentationi ↄsentiēs: ꝛ se volūtati vicioꝝ vel demonū tradens: suscipiunt illuꝫ cōtrarij milites. Sed ꝛ hi et illi sicut leo pat⁹ ad p̄dā ꝛ ↄgregāt ad ipm vniuersam cohoꝛtē vicioꝝ q̄ntuꝫ in eis est. sicut scriptū est i. xiij Esa. in fine. Req̄escent ibi bestie ꝛ replebunt dom⁹ eoꝝ dꝛaconibꝫ ꝛ habitabūt ibi strutiōes ꝛ pilosi saltabunt ibi: et respōdebūt ibi vlule in edibꝫ ei⁹ ꝛ syrene in delubꝛis voluptat̄. Et eiusdē. xxxiiij. erit cubile dꝛaconū ꝛ pascua strutionū: ꝛ occurrēt demonia: onocentbaur⁹ et pilosus. clamabit alter ad alteꝝ īuitādo supple. ibi cubauit lamia et inuenit sibi req̄eꝫ. ibi habuit foueam ericl⁹ ꝛ enutriuit catulos. Illic ↄgregati sūt milui alter ad alteꝝ. Req̄rite inq̄t diligēter i libꝛo dn̄i et legite q꞉ vnū ex eis nō defuit: alter alteꝝ nō q̄siuit. q̄si di. vniuersa cohoꝛs vicioꝝ ꝛ demonū q̄ noībꝫ huiusmodi aīaliū designant ad miseꝝ pctōꝛeꝫ ꝓpria sententia vel extrema sup̄ni iudicis cōdēnatū inuitatiōe mutua congregat. In leonibꝫ em̄ iracūdia. in strutiōibꝫ ypocrisis. in syrenis adulatio. in dꝛaconibus insidiositas. in ericijs pūgitiua sed īmunda tn̄ austeritas. in pilosis q̄ figuraꝫ hoīs mētiunt sed int⁹ belue sunt luxuriosi q̄s īmūdaꝝ cogitationū et affectionū pilositas pecudes esse demōstrat. Q aūt in pilis cogitatōes ꝛ affectiones voluptuositat̄ intelligantur: ex eo apparet qđ dn̄s p̄cepit leuit̄ vt raderēt oēs pilos coꝛꝑis sui. in q̄ signant p̄raue cogitatōes: praue voluptates ꝛ p̄ui mot⁹ voluptat̄. In vlula q̄ auis nocturna est ꝛ mali nūcia vl' p̄saga: viciū d̄tractōnis indicat. In lamijs ꝓ q̄ a laniādo iuxta lr̄aꝫ sic d̄noīate sūt ab Isidoꝛo: seditiositas et discoꝛdia et crudelitas intelligitur. In miluis rapacitas. in demonibus quia demon interp̄tat sciēs: maliciositas.

in onocētbaur; sugbie monstruositas. Cohorte istā viciorū cū tota seq̄la sua cōgregāt milites q̄s diximꝰ q̄ntū in eis est in pctōre. et hoc est qd dic Greg. q̄a pctm̄ qd p pniaȝ nō diluit̄ mox suo pōdere trahit ad aliud. Et hoc est qd legit̄ i vl. Apocal. Qui in sordibꝫ ē sordescat adhuc. In eisdē aīa libꝫ hmōi viciorꝫ mgr̄i ⁊ instigatores dmones intelligunt̄. q̄ quidē ad miserū pctōrē crucifigēdū: hoc ē cruciāduȝ atq̄ torquendū eternalr̄ ⁊ post ꝓpriā sue ꝯdēnatōis sentētiam quā in ipso ꝯsensu tētatōis q̄ demonū ⁊ viciorꝫ petitio est sicut dn̄i saluatoris crucifixio petitio erat iudeorꝫ. ꝯtra seipsum ꝓnūciat: dū decreuit facere ꝯsensu ⁊ volūtate qd per tentationē ei suggerit̄ ⁊ ab eo velut iniq̄ pilato petit̄ cōgregant̄. huiusmodi horribili comitatu stipatus atq̄ circūdatus ad crucē ducit̄ infernalis patibuli vel ad cruceȝ peccati hoc est operis mali vl̄ hītꝰ vl̄ ꝯsuetudis vel moris. Silr̄ et cohors cōtraria que est virtutū ⁊ presidi celesti ⁊ vniuersali militat ⁊ deseruit: ꝯsitētē ⁊ penitentē ad pnīe crucē ducunt (Et postq̄ inq̄t Mathēꝰ illuserunt ei exuerūt illū clamide) nō dicit mathēꝰ: q2 coronam de capite eiꝰ deposuerunt. aut arundinē de dextra eiꝰ abstulerunt. et si forte ista facta fuerunt: q2 vel antiquū ꝑplm̄ q̄ spinosus erat sollicitudīe tpaliū que sola expresse ei ꝓmissa erāt: ⁊ q̄bꝫ alliciebat̄ ⁊ attrahebat̄ ad dei cultū nulli postmodū abstulerūt. vel q2 regiā potestatē ⁊ glīaȝ q̄ in illis duobꝫ designant̄ nō ꝑdidit. Vel q̄a coronā cōpūctōis ⁊ cōpassionis de capite hoc est de corde suo: nec in ipsa cruce deposuit q̄ ⁊ ꝓ crucifixoribus orauit: eisq̄ cōpassus est dicēs. quia nesciūt q̄d faciūt. ⁊ legē implere nō cessauit. ideoq̄ arūdinē hr̄e in dextra sua nō legit̄ desīsse. sed clamidē coccineaȝ. i. sinagogā sanguine rubricatā aut sanguine ꝓpriorū pctōꝝ ꝓculdubio exuerunt illū dn̄ ab eo ꝑplm̄ iudaicuȝ auerterunt. Pōt intelligi ⁊ clamis ista coccinea cetus aplōꝝ. hic fuit velut vestis eiꝰ regalis atq̄ purpurea q̄ illū exuerunt: dū eos morte eiꝰ detritos fugere corpore ⁊ infidelitate ab eo recedere cōpulerūt. Moralr̄ ꝓo

planū est quia ꝛ veste peccati coccinea et cruēta dū ad crucē pnie adducit penitēs exuit Similr ꝛ veste purpurea et regali q̄ scz charitas est: ipse peccator dū ad crucez suā vtrāqꝫ ducit exuit. Sic ꝛ de q̄cunqꝫ rege terreno dū ad patibuluz infernale ducit: qꝛ tota regni sui glīa: q̄dā veste coccinea exuit q̄si aliena. ꝛ vestimētis suis induit: hoc ē paupertate ꝛ miseria nuditate et infirmitate ꝛ solitudine: q̄ ꝓpria ei⁹ sūt. Frequētia eñ ꝛ cliētela ꝛ stipatio familie q̄ indui solebat velut vestꝭ aliena ab eo in morte tollit dū ipsi eū deserunt q̄ ei adherere solebāt ꝛ ipm circūdare ꝛ ornare, queādmodum dr ad pmū angelū in. xxviij. Ezechiel. Oīs lapis p̄ciosus opimentū tuū. Ipsi etiā q̄ ei viuētes adheserāt velut pilati milites: nōnunqꝫ eū exuūt ad literam ꝛ adeo nudāt vt neqꝫ q̄ opiat ei relinquāt, sed nuduz ꝓrsus q̄si latronē illū tradunt carnificib⁹ infernalib⁹ atqꝫ patibulo. ꝛ h̄ q̄dē de regib⁹ multis atqꝫ pncipibus nr̄o tp̄e factum fama docēte didicimus Pctōr ꝓo vestib⁹ suis induit dū vicijs et malis opit: q̄s ió suas dicimus quia illas p̄cio vtriusqꝫ vite sue: grē. s. ꝛ glorie et vtrarūqꝫ diuitiaꝝ infelicissimo īsanissimoqꝫ cōmertio cōparauit: et suis manib⁹ easdez ꝛ neuit ꝛ texuit de lana ꝓprie iniquitatis. Uestibus ꝓo suis hoc est sibi congruentibus vl' q̄ dei donatiōe sue facte sūt penitēs vestit: duz vestꝭ ei grē reddit: ꝛ desiderio atqꝫ ꝓposito decor ei xp̄iane ꝯuersatōis circūdat In vestib⁹ ergo suis vterqꝫ ꝓut ei ꝯgruit. i. bon⁹ et mal⁹ ad crucē ducit. Deinde subiūgit Joh. (ꝛ baiulās sibi crucē exiuit ī euz q̄ dr caluarie locū, hebraice golgatha) Baiulatio ista crucꝭ significata fuit Geñ. xxij. vbi legit qꝛ tulit ligna holocausti abraaz ꝛ ipo suit sup ysaac filiū suū. Ligna eñ crucꝭ q̄si ligna holocausti erāt. h̄ est qd̄ legit Esaie. ix. fact⁹ ē pncipat⁹ sup hūeꝝ ei⁹. i. crux q̄ pncipatū ꝛ regnū eccłe sibi meruit: et nob̄ etiā regnuz et'nū. h̄ idē p̄dictū erat eiusdē xxij. Ponā clauē dom⁹ dauid sup hūeꝝ ei⁹. hec ē ḡ vna ex figurꝭ crucꝭ qꝛ clauis ē q̄ clausū nob̄ regnū celoꝝ xp̄s dn̄s nobis apuit: et etiā clauis regia vt vulgo dicitur: qua portas

creas ⁊ vectes ferreos confregit. Huic claui ɔtraclauē nō habet que ꝓprie eius imitatio dicit̄ postq̄ꝫ sibi regnū celorū clauserit qua ip̄m denuo aperiat intrare nō potest. Clauis em̄ ⁊ cōtraclauis idem apiūt. Clauis crux dñica. cōtraclauis crucis sil̄itudo. hoc est baptismus vel pnīa. sicut exp̄sse legit̄ in. vj. ad Ro. Si cōplātati fuerimus in sil̄itudinem mortis eius ⁊c. qđ ad baptismū ⁊ pniam referēdū est. Precipue claue ista oēs thesauri sapiētie ⁊ scientie dei ⁊ oīm diuitiarū spiritualiū atq̄ꝫ celestium apiunt̄. Ista claudēte nemo apit. et ista apiente nemo claudit. sicut legit̄ Apocal. iij Hec dicit sanctus et ver⁹ qui habet clauē Dauid qui aperit et nemo claudit: claudit et nemo aperit. Claudit quideꝫ omnē aditum diabolo in nobis: si ea obserati fuerimus: et aperit nobis omnē adituꝫ ad deum et ea que dei sunt: non solum ipsa clauis sed etiā cōtraclauis. ⁊ hoc meli⁹ cū crucis ipsi⁹ species ⁊ modos varios distinxerimus: elucebit. Hec est sceptrum regni sicut exp̄sse legit̄ Ezech. xx. Subijcīā vos inquit sceptro meo et inducā vos in vinculis federis. Cruci q̄dem dñice oēs electos ⁊ qui nomine christiano cēsent̄ subiectos esse indicat: qui oēs venerant̄ et adorant et in omni necessitate ad eam ɔfugiunt. quod ⁊ idē de cruce nostra clarum est. qꝛ baptismo ⁊ penitentie et discipline ⁊ alijs dñice cruc̄ sil̄itudinib⁹ omnes electi subijcimur: aut de regno eius nō sumus. Hec eadē dicit̄ virga directōnis ⁊ virga regni in p̄s. q̄cq̄d em̄ in genere humano aut distortū aut incuruatū aut obliquatū. hoc est quolibet mō a rectitudine diuine volūtatis discrepabat: non est redactuꝫ ad rectitudineꝫ nisi per illam. Quis em̄ dubitat per baptismū ⁊ pniaꝫ ⁊ disciplinā ⁊ alia hmōi dñice passiōis exēpla totū qđ in nob̄ tortuosū est ⁊ ap̄posita nobis regl'a discordās solūmodo posse dirigi. Qui crucē igit̄ dñicaꝫ renuit ⁊ portare recusat ⁊ īgredi ad regnū nō vult: dū clauē renuit. ⁊ regnū abijcit: dū sceptꝝ ei⁹ portare renuit ⁊ regē se nō eē euidēter ondit. Nec⁹ aūt ōmēs ē q̄ sine regni insignijs regimē

obtinere ꝯtendit. imo hec est potestas ipsa regia q̃ ⁊ nostra regim⁹ ⁊ de aduersarijs et hostibus magnifice triũphamus. Hec est ⁊ virga ferrea ĩ signũ ꝓprietarie ꝑfecture qua oĩs iniquitas ꝯfringit̃ atq; ꝯteritur sicut legit̃ in ps. dictũ ad christũ dñm ⁊ ad vnũquẽq; imitatorẽ eius. Reges eos inq̃t ĩ virga ferrea ⁊c̃. Quidq̃d autẽ de cruce diximus de vtraq; intelligimus: ⁊ de sua et de nr̃a. Hec est virga magistralis in qua experimento erudit⁹ est ip̃e magister oĩm. sic̃ legit̃ ad Hebre. v. Didicit ex hiſ q̃ passus ẽ obediẽtiã. In hac erudiunt̃ oẽs eius discipuli. vnde ⁊ ip̃emet sepe clamat in euangelio Qui vult venire post me tollat crucẽ suã. De hoc ad Hebre. xij. Et. iij. Prouer. Quez em̃ diligit dñs castigat. flagellat aũt oẽm filium quem recipit. Attẽde ergo quot habes et vires ⁊ mẽbra q̃ flagello assiduo indigeant ⁊ eruditione De hac Prouer. xxij. Stulticia colligata ẽ ĩ corde pueri. ħ est puerili. ⁊ virga disciplĩe fugabit eam. Silr̃ et Ecc̃i. xxij. Flagella et doctrina in omni tp̃e sapia. Hec est ipsa figura sua Baculus pugillatori⁹ siue ꝓpugnatori⁹ q̃ vulgo dicit̃ cornut⁹. Nõ em̃ habuit nisi tria brachia crux dominica. Quartũ em̃ brachiũ vt infra dicemus cauilla fuit portans tabellã in qua titulus script⁹ erat Bac̃lo isto armat⁹ ⁊ clipeo carnis ad pugnanduz ꝓ nobis exibat in locũ caluarie q̃ fuit locus certaminis ⁊ gloriose victorie. Ita em̃ dicit ipsemet in. lxiij. Esa. Ego suz q̃ loquor iusticiaz et ꝓpugnator sum ad saluandũ: Hereditati celesti renũciauit et gl̃iaz victorie diabolus deo iaz vict⁹ et confessus attribuit: et malũ motũ hoc est verbũ instar victi ꝓpugnatoris iã dixit. Qui ergo clauem regni celorũ deo porrigenti renuit: possessionẽ eiusdẽ regni renuit. Per clauem em̃ in possessionẽ dom⁹ et castri ⁊ mittere ⁊ mitti consueuimus. nec apire etiam regnũ celorũ nec apiri sibi vult qui clauem sibi oblatã respuit. hac eadẽ claui aditũ cordium nostroꝝ sibi reserat dñs. Per crucem em̃ quam ꝓ nobis ꝑtulit quasi amoris ⁊ gratitudinis aperturam qua ad corda nostra intraret in ipsi⁹

cordibꝫ fecit. Amor em̄ ⁊ desiderium aptio cordis est ⁊ ostium q̄ deus īgredit. hac eadē et nos ingredimur ad deū p similitudinē. Per pniam enī que crux nostra est ad dei gratiā aditū quē peccatis obstruximus pandimus, quēadmodum et cātat eccl'ia. Paradisi portas apiet nobis ieiunij tēpus. Hec est virga moysi q̄ piecta in terrā versa est in colubrū. hoc est: apud terrenos venenū ⁊ mortē occasional'r intulit: dū verbū crucis peuntibus stulticia est: ⁊ dum iudeis versa est in scandaluz: gentibꝫ aūt visa stulticia. sic̄ dicit apostolus in pmo pme ad Cor. Versa est autē ⁊ in colubꝝ et q̄tum ad astutiam ⁊ q̄tuz ad venenum. Erat enim serpēs sicut dicitur in tertio Genesis callidior cunctis animantibꝫ que fecerat de⁹. Hic et quod stultum est dei: sapientius est hominibus. sicut ibidez dicit apostolus. Tunc ergo versa est virga in colubrum q̄tum ad astutiam: q̄ntum dei sapientia in ipsa cruce apparuit: quando stultum illud di sapienti⁹ esse homibꝫ p predicatores claruit. Similit'r dicimus ⁊ q̄tum ad venenuz: dū in ea tyriaca que oīa venena pctōrum curaret inuēta est. Virga ista virgas magorū deuorauit ⁊ coluber colubros: dū xpi sapīa. i. fides: mūdi sapiētiam absorbuit ⁊ sapiētes ipsos subegit. De hoc colubro caput ⁊ cauda abscindēda sūt vt tyriaca saluberrima ide cōficiat. quia diuinitas q̄ initiū est et finis oīm īmunis a cruce credenda est: ⁊ nihil in passione penitus ptulisse. Vl' caput crucis ipsa eadem diuinitas. cauda ṽo detētio in morte. Vera ergo fides et a cruce diuinitatē remouet: ⁊ detētionem ī morte: vt nec diuinitas passa: nec xp̄s dn̄s ī morte detent⁹ estimet. Possemus etiā dicere qꝫ caput cruc̄ ⁊ oīs pene initiū culpa est. Cauda ṽo eiusdem detentio in morte est et caput illd̄ a cruce dn̄i saluatoris tollendū est p fidē: vt veraciter de eo credat qꝫ peccatū nō fecit: nec inuētus est dolus in ore eius. sicut dicit Petrus in. ij. pme canonice. Similiter ⁊ cauda iuxta dictum modum ab eadem cruce au-

ferenda est. A christo xpo dño qui serpens eisdem de causis in. iij. Johānis dicit. et in. xx. Numeri prefiguratr: caput et caudā aufert vt tyriacā salutis inde efficiat: q̄ eternū illuz fideliter credit. Sic enim velut caput z caudā initium z finem s̄m diuinitatē ab eo tollit. In hac virga oīa signa spiritualiter facta sunt: quoꝝ figura p̄cessit in signis q̄ a moyse facta sunt. In hac spūalis pharao z spūalis egiptus ꝑcussa est. In sili̅tudine ei⁹ in baptismo penitentia et disciplina quotidie ꝑcutiunt. Egiptus em̄ iuxta tropologiaz tenebre peccatoꝝ z meror accipit: que huiusmodi virge sili̅tudi̅e vel similitudinib⁹ quas diximus ꝑ liberatiōe electorū quotidie ꝑcutiunt. Egiptum em̄ in se quodāmodo affligit atq3 mortificat, ꝓprie autem et specialiter egiptuz flagellat et egiptios dum per disciplinaz vim in se rationabilem quasi quandam egiptum humiliat et ignorantias suas z errores quasi quādā gentem tenebrarū mortificat. In hac v̄ga diuidit mare rubrum et exiccatur. In ipsa quidē domini ac saluatoris iuxta misteriuz dū per ipsam nationes orbis velut aque marꝫ huiusmodi cetui electorum cesserunt z viaz transeundi per mundum qđ est inhabitandi in medio eorum eisdem concesserunt. Diuisit etiam mare rubrū et exiccatuz est: dum mūdi diuitias atq3 delicias sanguīe peccati rubras electos suos sicco pede amoris. hoc est absq3 inq̄namento peccati fecit transire. et hoc q̄dem duz crux quā ꝑ nobis pertulit tanq3 singularꝫ amoris beneficiū electos tanta dilectionis vicissitudine accendit: vt eidem placere mūdi delicijs et diuitijs preeligerent: et maiori dilectione illi⁹ huiusmodi aquas a se diuiderent: et viam suam id est vitam per mediuz earum siccam facerent. Quam dilectionem super omnia alia crucis beneficiuz inflāmauit. et propter hoc aq̄s huiusmodi maris virga crucis diuisit vt diximus: et siccauit mare rubrum. id est abissum concupiscentiarum inquietissimam. Iuxta tropologiam in vi nr̄a

cõcupiscibili diuidit et siccat virga nostre crucis.i.pnia et disciplina: dum illam alteru9tra illaꝝ ꝑcutimus: qḋ est: dũ molestia penitudinis aut disciplíne illam affligim9. Ma licia em̃ vnius hore obliuionem facit luxurie maxie. sicut legitur Ecci.xi. Sicut em̃ de adipe ꝓdit iniq̄tas ⁊ incrassatus est dilect9 et recalcitrauit vt legit̃ Deutero. xxxii. Sic ꝑ cõtrariã molestiã ⁊ afflictionẽ desiccat̃ inundatio iniq̄tatis. Unde corda q̄ in amaritudine ⁊ afflictione sunt: a fluctibus et vndis ꝯcupiscẽtiaꝝ arida oĩno sunt. Mare rubꝝ tribulationũ: crux dñica efficacia sua ⁊ exemplo diuisit in electis atqꝫ desiccauit: duz de molestia ⁊ ignominia in gloriam ⁊ delicias versa est illis. In sacramẽtoꝝ em̃ susceptione isigniunt̃ fideles signo crucis ad gloriã. Et vt dicit beatus Aug9. De tormẽto latronũ trãsiuit crux ad frõtes imꝑatorũ. Et vox oĩum est illud apl'i i vlti. ad Gal'. Mihi absit gl'iari nisi in cruce dñi nostri Jesu xp̄i. Delicias etiam ipsam dñi crucez electi faciũt sibi: dũ memoriã abundantie suauitatis dei que tãta in cruce exundant grãꝝactõe ⁊ laudibus eructant. et ꝑ silitudiez in illis q̄tidie efficit̃ q̄ aspera et ignominiosa penitẽtie ⁊ disciplíne suauiora habent mũdi delicijs ⁊ gl'ia. imo sola illa habẽt suauia: delicias ꝓ mũdi ⁊ gloriã tormenta. Cõiurati ergo vident̃ esse cũ pharaone et egiptijs: et seruire eisdez elegisse ⁊ libertati sue seruitutem eoꝝ ꝓtulisse: qui xp̄i crucem in seipsis iuxta dictas similitudines portare recusant virgam em̃ ꝓijciũt q̄ libertatem sibi vendicent ⁊ crudelissimos illos dños hũiliẽt. nec solũ volunt parcere pharaoni ⁊ egiptijs: sed etiaz seruire. Tu ergo q̄cunqꝫ times mare cõcupiscẽtiaꝝ: tolle virgã moysi ⁊ illud vt dixim9 ꝑcute: diuide ⁊ exicca. Alioquin imersionem tuam tibimet imputa. Quid igit̃ aliḋ q̄ꝫ in mari submergi querit qui virgã hmõi abijcit aut ipsi mari ab hmõi virga parcũt Hec est virga q̄ ꝑcussit dñs petraz, petram.i. xp̄m dñm: ⁊ fluxerunt aq̄ doctrinarũ ⁊ gratiaꝝ. Hac eadẽ ꝑcute duriciã cordis tui: non soluz vt fluãt aque lacrimarũ

sed etiã sensuũ ⁊ sciẽtiaꝝ. Uñ Ecci. xxij. Pũgens oculũ de⸗ducet lacrimas. ⁊ q̃ pũgit cor ꝓfert sensuꝫ. Et Prouer. xxix. Uirga atq̃ correctio tribuit sapientiaꝫ. Generale em̃ est q̄ vexatio dat intellectũ auditui ¶ Hec eadẽ crux bacul⁹ est festiualis. Ex hac baculi assumptione subsecuta est eterna festiuitas Ad hoc em̃ hmõi baculũ assũpsit xp̄s dñs vt eternã festiuitatẽ in electis ageret Sic ⁊ q̃cũq̃ ꝑ siĺitudinẽ huiusmodi baculũ assumpsit: di em festũ. i. festiuitatẽ ꝑclaram apud se agit: ⁊ vt agat̃ in celis efficit. Uñ in. xxj. Math. cuꝫ ipso leui ↄuerso discubuisse legit̃ dñs et discipuli eius. Et i v. Luce legit̃ q̄ꝛ fecit ei cõuiuium magnũ leui in domo sua. spũalr̃ i domo cordis vbi tãta ẽ mactatio aĩaliũ: tãta ⁊ varia fercl'a: ⁊ tãt⁹ appat⁹ eiusdẽ Et in. xv. Lu. legit̃ de reuersione filij ꝓdigi: ↄuiuio et festiuitate q̃ ꝓ reuersiõe eius celebrata est. Et generalr̃ gaudiũ angelis dei suꝑ vno pctõre penitẽtiã agẽte: in eodẽ. Et festiuitas ipsa ꝓprie est festiuitas pascalis q̄ꝛ est trãsit⁹ et passionis atq̃ refectõis. quia in eadem de morte culpe ad vitam grẽ transit: et in siĺitudinẽ dñice crucis cruce pnĩe vel discipline patimur. ⁊ de nob ipsis christũ dñm in domo nr̃a pascim⁹. ⁊ angelos in celis eiusdem gaudio reficim⁹. Nõ est baculus iste baculus festiuitatis stultoꝝ. festiuitas em̃ huiusmodi bacl'i festiuitas ẽ sapientie. Et vt scias q̄ꝛ gaudiũ hꝫ hmõi festiuitas: audi psalmistã. Uirga tua ⁊ bacul⁹ tuus ipsa me ↄsolata sunt. Et d̃ epulis hui⁹ festiuitatis statim adiũxit. Parasti in conspectu meo mẽsam. Uirga em̃ ⁊ baculus maior ⁊ minor discipli na sunt. Et ad hoc mistice potest referri qđ legit̃ i. ix. Thobie. Heu me inq̃t fili vt q̃d te misimus ꝑegrinari lumẽ oculoꝝ nostroꝝ: baculũ senectutꝫ nostre. vt ꝑ effectũ de christo dño intelligat̃ mistice. licꝫ em̃ ipsemet ⁊ firmamentũ et fulcimentũ sit hũani generis: tñ ꝑ crucẽ ipm mundũ maxie fulciuit. ⁊ hoc in sexta etate mundi que vltĩa eiusdẽ est. Cõgruit aũt ⁊ forma eiusdẽ crucꝫ baculo senectutꝫ q̃ ⁊ triũ brachioꝝ est: queẽadmodũ ⁊ crux dominica ante suppositã tabulã

et cauillā que cōtinebat titu-tulum fuisse nō dubitaẜ. Senectutē igiẜ suam necdū mundus nouerat: nec casui suo aliqten⁹ cōsulebat. imo totus in interitū ruebat: donec sol iusticie eidē illuxit: et ruine eius p crucē occurrēs ipm suffulsit. Unde ꝛ q̄cq̄d de mūdo. i. de vniuersitate hoīm huiusmodi baculo nō innitiẜ: ꝑꝛie senectutis debilitate corruit: nec adijciet vt resurgat. ꝑpter h̄ et ꝯculcari necesse est. Hūc baculū tradit oībꝫ xp̄s dn̄s q̄ties dic̄ Qui vult venire post me ab. ꝛc̄. Omni ruine senectutis ꝛ casui p hūc soluz baculū occurriẜ. Qui ergo crucē quaz dn̄s affert respuit seu baptismi seu pnīe seu discipline quid aliud q̄z ruere querit. Nō potest dissimlari senect⁹ et eius imbecillitas nisi p sollicitudinē ꝛ amorē terrenoꝛuz manifesta est curuitas: et p defectum bonoꝛū operū manifesta sterilitas. ꝛ per tepoꝛē imo frigefactionē a feruoꝛe charitatis manifestū est coꝛ tuū effectum esse ꝛ emoꝛtuū: ꝛ per timoꝛem seu mundanū seu humanū esse tremulum. Caligatio similiter oculoꝛū dissimulari nō potest vbi vera bona falsis atq̄ fallacibus postponunẜ: et parua ꝑ magnis accipiunẜ vbi discrimina viarū nō declinanẜ. Sit ergo tibi baculus senectutis: ꝛ hoc ꝑ multitudine dieꝝ maloꝛuz. Dies em̄ boni. i. spirituales ꝛ virtutum illuminatiōes renouant et iuuenescere faciunt decoꝛē. et agilitatez et robur prestant. Dies aūt mali et ista destruūt et cōtraria supinducunt. Un̄ et Zach. viij. Et viri baculus in manu ei⁹ pre multitudīe dierū. Attēde multitudinē dieꝝ tuoꝝ: dierū inquā maloꝛuz q̄ magis tenebre sunt. et videbis q̄ntū baculo indigeas. et tāto foꝛtioꝛi q̄to maioꝛ fuerit multitudo dieꝝ maloꝝ. i. pctōꝛuz. Ambulare ergo nō curat decrepitus qui baculum habere recusat. sed ibi cōputrescere decreuit vbi eum senectus affixit. ¶ Est et eadez crux baculus peregrinatōnis. sicut et dixit Jacob in. xxxij. Genesis In baculo meo trāsiui ioꝛdanem. Hunc baculū tulit christus dn̄s cū ꝑegrinareẜ apud nos. sicut dic̄ Esa. xxviij. Peregrinuz est opus eius ab eo Similr̄ et duo discipuli dixe

runt ad eum in vltimo Luce. Tu solus peregrinus es in hierusalem. Silr et in eodē Genes. Apud labā pegrinatus sū. Et in ps. Aduena ego sū apud te et pegrinus sicut oēs patres mei. Et in .xl. Genesis Jacob ad pharaonem. Dies pegrinatōis mee .cxxx. annoꝝ sunt parui ꝛ mali. ꝛ non puenerunt vsq; ad dies patꝝ meorum quibus pegrinatus sū. Peregrinātibꝰ ergo post christum dn̄m baculus iste gestādus est: alioquin peregrinari nolūt. Qui ergo hic ciues sūt qui exilium patriā: ꝛ carcerē domū: ꝛ vincula peccatoꝝ ornamēta: eoipso baculum dominice crucis respuūt ꝙ peregrinari a dn̄o nolunt. duȝ em̄ sumꝰ in corpe peregrinamur a dn̄o. sicut dicit aplus in .v. secunde ad Coꝝ. Sicut ergo nemo sine baculo peregrinat: eodeȝ modo ꝛ sine baculo crucis nemo pegrinationem istam sanctam qua vltra mare mundi ad supnam hierusaleȝ tendit peragit. Baculus iste non soluȝ senes fulcit ꝛ pegrinantes adiuuat vt eāt expeditius. sed etiā cōtractos erigit ꝛ ambulantes dirigit. Eadem crux etiā baculus est penitētialis. Penitentiā p totius mundi peccatis dei filiꝰ agens baculum istum publice portauit. Quia ergo om̄es peccauerūt ꝛ egent gloria dei etiam post impetrataȝ p christum dominuȝ veniam. sicut legit ad Ro. iij. Necesse habent omnes generaliter penitere. et propter hoc baculum istum per similitudinē deferre. ꝛ cum eo peregrinari a mūdo instar publice penitentiuȝ. Toto em̄ tempore peregrinationis istius baculus penitētie disciplineq; est portandus.

¶ Est et eadē crux baculus defensionis contra canes precipue ꝛ serpētes ꝛ porcos. Vn̄ j. Regū .xvij. Nunqd ego canis sum quia tu venis ad me cum baculo. Canis diabolus est sicut dominꝰ dicit in ps. libera de manu canis vnicam meā. ¶ Moralr tamē ꝛ canis et serpens et porcus sensualitas seu carnalitas nostra est: quam baculo penitentie et disscipline maxie a nobis remouemus. ꝛ ꝙ sunt vicia carnis inter tot canes. inter tot serpētes et porcos transire necesse habemꝰ. Qui vult ergo mor-

sum caninū ꝛ venenuꝫ serpentinū ꝛ conculcationē et inquinationē porcinā effugere: baculo pn̄ie ꝛ discipline eos arceat. Si ergo te momorderit canis hm̄oī aut serpens aut porc⁹: et lesionē primi mot⁹ intulerit nō parcas ei a baculo statim baculo penitudinis repcute. Ve illi q̄ lacerari se patit̄: imo gaudet ab hm̄oī canibus ꝛ ꝯsumi ab hm̄oī serpentibꝫ: ꝛ ꝯculcari ab hm̄oī porcis. hoc est q̄ vicijs se tradidit q̄ nihil rebellionis nihil contradictiōis ꝯtra rabiē eoꝝ opponit. Possum⁹ tn̄ vicia ipsi⁹ virtutꝭ rōnabilis ad canes referre. errores em̄ et curiositates et alia vicia de q̄bꝫ tumultuose ꝛ īportune cogitatōnes velut molesti ꝛ irrōnabiles latrat⁹ ꝑdeūt: canes merito accipi pn̄t. q̄ virtutē nostrā ratōnabilē tumultibꝫ importunissimis inquietant. Porcos ꝓ vicia carnis q̄ sceno voluptatū carnaliuꝫ pascunt̄: vicia. s. cōcupiscibilis. Serpētes igitur vicia spūalia: q̄ꝛ maxīe venenata sunt. vt irā: supbiā: inuidiā: ꝛ odiū. q̄ sunt irascibil̄. Hec ergo oīa q̄tiens ꝑ suggestiones ꝛ tētatiōes se ingerūt: baculū penitudis ꝛ discipline a te sentiāt vt te inq̄etare dissuescāt. Noli ergo ossa ꝛ carnes ostētare canibꝫ si eos arcere a te desideras. hoc enim est eos ad te poti⁹ aduocare. Noli igit̄ ea vl̄ intueri vel audire q̄ vicia ista pascunt aut nutriunt. Silr̄ noli coaceruare in te sterq̄liniū. noli scenū cōgerere nisi greges hm̄oi porcoꝝ in teipso volueris conuocare. Ad scenū em̄ ꝛ sterq̄linia cōueniūt porci. Eo mō noli puluerē ꝛ terram in teipso cōgerere q̄ꝛ in ea nidificant ꝛ ex ea pascunt̄. Terrā ꝛ puluerē terrenā gl̄iam accipimus: q̄ pedibꝫ affectuū sp conculcanda est: quēadmodū terra visibilis pedibꝫ corꝑis cōculcat̄. ꝛ quēadmoduꝫ terra ista infima est et pōderosissima inter elemēta ꝛ fex etiā terre dr̄. sic supbia pōdere locū infimū obtinet ꝛ in inferno obtinebit. Infima etiā est et vilissima inter vicia q̄ꝛ etiā sibijpsi vilescit ꝛ seipāꝫ nō patit̄. Noli igit̄ nidū ꝛ pastū parare serpentibꝫ. Noli ḡ terrā cōgerere: terrā inquam quā dixim⁹. sed potius sit terror tuus sup oīa animātia terre istius. sicut p̄cipit dn̄s. iij.

Genesis. Nō sit igit amor tuus ad ea sed terror. q̄ quidem erit si baculū discipline vl' penitudinis inuenerint q̄tiēs p suggestionē ingerere se vel apparere attētauerint. ¶ Est ꝛ eadem crux baculus hostiarius q̄les ianitores magnatum gestare ꝯsueuerūt ad ꝓpellēdas turbas ꝛ parādā viā dn̄is suis. Hoc baculo vsus est xp̄s dn̄s ad pandendū nobis iter ꝓpellendo turbas vicioꝝ ꝛ demonū. sicut legit Micheē. ij. Ascēdet pādens iter an̄ eos ꝛ dn̄s i capite eoꝝ. Tu g̊ si vis iter pādere dn̄o: ante eū ꝓpelle ꝛ abige deuia ei⁹: turbas vicioꝝ ꝛ demonū hm̄ōi baculo hincinde ꝑcutiens. alioquin hm̄ōi turbe gressū cordis tui dn̄o obstruūt. ¶ Crux ista auium ꝛ ferarū est expauētaculū ꝓpter qd̄ in orto voluptatis. i. in ecclesia sua ortulan⁹ eiusdē et agricola xp̄s dn̄s illā erexit et in sublimi posuit. ideo non erit ibi leo. ꝛ mala bestia non ascēdet p eam. sicut legit Esa. xxxv. Ideo in frontib; fideliū signū ei⁹ impingit vt aues et feras vicioꝝ ꝛ demonū ab accessu eoꝝ ꝺterreat. ¶ Tu ergo si vis esse ortus dn̄i et paradisus illius: expauētaculū illud tibi erige. alioq̄n fruct⁹ tuos et semina auib; ꝛ fer; infernalibus exposuisti. imo qd̄ deterius est illis fructificas soluz quas sola crux pn̄ie abigit et expellit. Crux ꝟo disciplīe arcet easdē ꝛ deterret. ¶ Crux eadem vexillū est xp̄iane militie sicut legit Esa. xj. Radix iesse q̄ stat in signū ꝓploꝝ: Et Luc. ij. Hic erit in signū cui ꝯtradicet. In hoc signo velut purpura regalis et p̄ciosa xp̄i caro sanguine ei⁹ purpurata extensa est ꝛ purpurata appensa. Crux ꝟo velut hasta rectissima. ad hoc vexillū triūphale cōgerat xp̄iane militie totus exercitus et ad hoc intueri debet totalr. q̄diu stabit p fidez triumphale istud vexillū: tamdiu vincet dei exercit⁹. Statim vbi p infidelitatē illud deiici cōtigerit: necesse est illum succūbere. si igit i p̄lio isto vis victor fieri noli a vexillo descēdere p fidē. illd̄ erectū ꝛ icōcussū ꝓ virib; tene. ¶ Per silitudinē ꝟo crux pn̄ie ꝛ discipline triūphale vexillum est atq; regale: quo nō nisi reges ꝛ victores vtunt. nec em̄ pn̄iam i seipō erexit. nisi qui vicia ꝛ de

mones triūphauit. Nec cru-
cem discipline detulit nisi qui
seruitutē illoꝝ abiecit ꝛ in so-
lio virtutū regaliter sedere in-
cepit vt vexillo latrūculos vi
cioꝝ et pctōꝝ dijudicet ꝛ tor-
queat et sub eo ꝑplus virtutū
in pulcritudine pacis ꝛ in re-
quie opulenta sedeat, sicut le-
gitꝰ Esa. xxxij. ¶ Est et crux do
mini arbor sicomorꝰ, id est fi-
cus fatua que a mūdo visa est
stulticia. sicut ostendimus su
pra ex primo prime ad Coꝛ.
Sup hanc zacheus. i. quili-
bet iustificatus: vt turbe supe
mineat ꝛ christum dn̄m vide
re valeat ascendit. Hanc ipse
dei filiꝰ ad hoc iter cetera ascē
dit vt quo nobis ascēdenduꝫ
esset ꝛ vnde videri possꝫ ostē
deret. Sup hanc ficum fatu-
am ascende q̄ Jesū videre de
sideras. Penitere eñ et disci-
plinā seruare ascēdere est. cō-
trariū ꝓo descendere. Jesum
ergo videre nō curat qui sico
morū de qua soluꝫ videri po-
test ascendere non curat. Qui
autem in ꝓfunda vicioꝝ de-
scendunt: subterfugere ꝛ auer
tere se videntꝰ quo minus euꝫ
videant. ¶ Hec est palma in
quā ascēsurū se ꝓdixerat chri
stus dn̄s Canticoꝝ. vij. Ascē
dam in palmā ꝛ apprehendā
fructū eius. Fructus huiꝰ pal
me hoc est dn̄ice crucis cetus
electoꝝ est ꝛ salus eorundem.
Hos fructꝰ ex ista palma col
legit: et hos fructus inde apꝓ
hēdit. De hac palma corona
tus est glīa ꝛ honore. Sic et
tu ascende per similitudinē in
palmā penitētie vel discipline
et fructus earum apꝓhende.
Audi fructus penitentie: ꝛ in
iij. Math. ꝛ in. iij. Lu. Facite
inquit Johānes dignos fru
ctus pn̄ie. Audi fructus disci
pline i. xij. ad Hebre. Oīs in
quit disciplia in p̄senti nō est
gaudij sed meroris. postea ꝓo
fructū pacacissimū exercitatꝭ
pena reddet iusticie. Si igitꝰ
fructus eaꝝ vis apꝓhendere
ascēde in eas. Procera arbor
est palma. nō attingit ad fru-
ctus nisi qui eam ascenderit.
Ascendit in palmaꝫ penitētie
ꝛ discipline qui vtramqꝫ assu
mit. ꝓpe habet fructus earū si
quis eas iam ascendit. Et me
rito palma pn̄ia vel discipli-
na que ante centesimū annuꝫ
nō fructificat: q̄ vitam vnam

hominis anteq̃ fructificz expigit. sic pnia z disciplina plantatores suos z cultores in vita futura reficiunt: totã p̄sentem vitã agricolatõi earũ requirit. In futura ꝟo fructus eius ĩ suauitate z satietate comedunt. Crux ratꝭ qua per mare huius mũdi cet⁹ electorum q̃si xp̄o nauigante seu remigante subuect⁹. sicut legit̃ ĩ xiiij. Sap. vt nõ essent fatua sapiẽtie tue opa. ꝓpter h̄ etiam z exiguo ligno credunt hoĩes aĩas suas z transeuntes mare p ratẽ liberati sunt. Ratis ista crux dñi saluatoris indubitãter est. Per silitudinẽ ꝟo crux penitẽtie ratis est p quã abissus viciorum et peccatorum velut mare rubrum z sanguinolentum. imo mare sanguinis enauigatur. Crux ꝟo discipline ratis est per quam fluctus cõcupiscentiarum velut mare vndosum z inquietissimum transfretatur. De vtraq; enauigatione Ecclesiastici q̃dragesimotercio. Qui enauigat mare enarrat pericula eius. Neutrius marꝭ pericula nouit: nisi q̃ vtrunq; enauigauit. Due iste rates ex ptib᷒ penitentie et partib᷒ discipline velut asserib᷒ cõpingunt̃. Ve illi cui vtrũq; illud mare enauigandũ est: z nec p̄mũ asserem adhuc habet ad cõstruendam hmõi nauem. In rate discipline malus est timor domini: de quo ꝓspiciunt̃ tentationũ pericula. Veluz magnificẽtia cordis. vẽtus ꝟo sacra exhortatio ad strenue z viriliter agẽdum. Hanc magnificentiam cordis velut ventũ prosperuz toto sinu excipit: et ab ipsa impulsa nauem ad litus victorie siue eterne pacis impellit. In naui ꝟo penitẽtie malus spes. De qua maxime dei miscdia ꝓspicitur velut litus. velum charitas. doctrina vel exhortatio ventus. quoniam z velũ charitatꝭ toto sinu semp excipit. In hac naui humilitas est gubernaculum vel dei timor. He eñ due virtutes nauem penitentie maxime dirigũt et ab omni periculo potissime eam custodiunt. ¶ In naue ꝟo discipline gubernaculum est modestia. nauta ꝟo seu gubernator est prudẽtia. ¶ In naue ꝟo penitẽtie gubernator z nauta

fides vel donum scie. Eadē crux est et pons q̄ sup chaos peccatoꝝ totius mūdi deo fabricatore vel opatore constructus est. Pons iste ab ipa ripa innocentie naturalis vsq͡ ad lit⁹ glie tendit: totū chaos pctōꝝ que īter duas ripas p̄terfluunt subiectuȝ hn̄s. Per hunc pontē primus transiuit xp̄s dn̄s vt eum p eundē seq̄remur. Per pontē istū oēs renatos transduxit. sed ps eorū solū fluuiū peccati originalis p illū transijt. pars vo oia flumina actualiū. sed post transitū istū multi ⁊ chaos. i. pfunditatē pctōꝝ sibi rursum effodiunt. ⁊ flumia nouoꝝ pctōꝝ inter se ⁊ litus gratie vl' glorie deducūt. vel de pōte isto in iā ptrāsitū chaos relabunt. Hi sunt q̄ de baptismali innocentia q̄si de pōte in p̄teritoꝝ peccatoꝝ pfundū recidūt. vl' nouoꝝ pctōꝝ inter se ⁊ litus grē flumia deducunt. ⁊ sic a litore grē seipsos arcēt atq͡ repellūt His per silitudinē denuo extruendus est pōs pnīe q̄ pontem baptismalis innocētie iā fregerūt vel de eodē ceciderūt Est em̄ crux pnīe pons optimus qui noua illa flumina et nouū chaos aut etiā p̄terita si quis in ea deciderit transeūt. Ve ei qui pontē hmōi postq̄ illū extruxit frangit: ⁊ se denuo in abissum illā ⁊ voraginem peccatoꝝ mergit. Hoc ē q̄ post assumptā pniam ipsaȝ euacuat p mortale peccatū et destruit: ita vt nec plantā vnā vel asserē integrū in eo relinquat. Post mortale em̄ pctm̄ nec planta vna supest ex oibꝫ penitentie reactibꝫ vl' operibꝫ que nō incēdio illius aut alio piculo consumpta sit. Qui ergo post ascensū hui⁹ pontis p mortale pctm̄ relabit ⁊ seipm p̄cipitat: ⁊ pontē q̄ ad deū laȝ trāsire incepat destruit et confringit. hic nō solum adiutor est efficacissimus diaboli. sed etiā oparius diligentissimus Hoc em̄ totū ⁊ solū est opus diaboli scȝ de naufragio erutus remergere: ⁊ tablas ⁊ pōtes ceteraq͡ euasiōis adiuuamēta fidelibꝫ destruere vl' auferre. quod opus miser pctōr recidiuo suo siue relapsione p semetipm efficit. mercedē huiusmodi maledicti opis soluȝ expectās infernale patibuluȝ Per eandē viā crux dn̄ica scala est quam ascēsuris in celuȝ

ipse dei filius ꝛ pparauit ꝛ fi- xit, de q̄ ecclesia cantat. Hec ē scala pctōꝝ. hec est quā vidisse legit͛ Jacob Gen̄. xxiij. quā vidit stantē sup terraȝ et cacumen eius tangēs celū et dn̄m innixū scale ꝛ angelos ascendentes ꝛ descēdētes per eam. Q̄m tota crux dn̄ica sup terram stetit: terram dico peccati: quia ipse pctm̄ cui crux ei⁹ inniteret͛ nō habuit. Nis em̄ pena initit͛ culpe ꝛ sublato fūditus fnndamēto culpe: non habet q̄ īnitat͛ crux pene. Jō ergo sup terraȝ. qꝛ supne tota miseratōnis dn̄ice pietatis et munificētie fuit donum. Cetere ꝓo cruces. i. tormēta oīa de terra pcti pdeūt quasi de merito iustū stipendiū. Cacumē eius celos tetigit. q̄a inter xp̄i crucē seu mortē et celestis gl'ie ingressum nihil qd̄ eius glorificationeȝ retardaret interesse debuit, licet ipse siue spoliando infernū siue etiam alia magnalia faciēdo: q̄ scriptura nō exp̄mit: in terciū diem glorificationē suam distulerit. Uel ideo cacumē eius celos tāgebat. quia sola cetum electoruȝ absq̨ alia pena pn̄ali vl' purgatoria in celū pducere ꝛ subuehere sufficiebat. cruce q̄ppe et morte christi redemptis statim patet adit⁹ in celo: nisi ipsi plōgauerint declinātes ī purgatoriū ppter supaddita noua debita pctōꝝ a rectitudīe innocētie baptismal' saltem in venialia declinauerint. Per hanc angeli. i. doctores ꝛ p̄dicatores ascēdūt dum misteriorū eius sublimia cōtemplantur. descēdūt: dū opa imitationis eius assumūt. vel dū p capitu auditoꝝ fidē illi⁹ ꝛ efficaciā annunciāt. vel dū seipsos tāto exēplo hūilitatis tantoq̨ bn̄ficio diuine pietatis hūiliant. Per sil'itudineȝ ꝓo crux penitētie vel discipline scala ē qua de imo pctōꝝ celū ascendit͛. de q̄ illud mirabile dictuȝ est ꝙ neq̨ lōgitudine sua q̄ntacunq̨ fuerit cacumē celi valet trāscendere. neq̨ breuitate sua quātacūq̨ fuerit nō illuc vsq̨ ptīgere. hoc etiā in eadeȝ accidit ꝙ quanto breuior tanto est melior ꝛ ad ascendendū aptior. Propter hoc ꝛ cruceȝ hierosolimitanā seu Albigēsem omni alij cruci pn̄ali preferimus. qꝛ per eam expediti⁹ et citius in celum ascendit͛. in q̄ apparet miranda q̄rundam

stulticia q̄ non scale bonitatē et breuitatē desiderant, sed ei⁹ lōgitudinē q̄ntūcunq̧ eis p̄mittit: ꝑtēdentes celeritatē p̄uentionis ad dn̄m stulto studio ꝛ fraude ꝓpria: imo detrimento manifesto ꝛ fere piculis ineuasibilibus eā declinare videntur. Quis em̄ estimet detrimēta multoꝝ dieꝝ ꝛ annoꝝ q̄bus cū christo regnare et cū angelis gaudere potuerunt q̄s ipsi in ipsa sue ascēsionis plōgatiōe ꝛ pn̄ialis scale in lōgum ꝓtensione expenderunt: q̄n melior est dies vna ī atrijs tuis sup̄ milia. Modico ergo p̄ntis pn̄ie cōpendio ꝛ scale illi⁹ tāta lōgitudo: imo ꝓlixitas ꝛ flāme purgatorie q̄bus nullū huius vite tormentū est cōpabile ꝛ innūera pericula q̄bꝫ hic viuit: redimi potuerunt. et dies eterne felicitatis q̄bus scienter defraudari se stulti patiuntur acq̄ri. Sꝫ vt diximus molestia est eis cita ad felicitatem p̄uentio ꝛ delectat eos vie lōgitudo. et maiori dementia lucrum tantuꝫ detrimentum sue beatitudinis arbitrantur. Hanc scalam ex duobus lignis spei et timoris quorū cacumīa velut celi ingressum dei misericordiam et iusticiam tangant et ab imo gratie et peccati vsq̧ illuc tendantur compingimus. Interiacētes ergo gradus virtutum super quas penitentia maxime peragitur q̄les pudor: dolor: ꝛ ira: patientia: hūilitas: ꝛ pietas. his em̄ ad summum pn̄ie et ad fineꝫ q̄ remissio est et īdulgētia ascēdit. Scalā hmōi magnificentia et pseuerantia tenēt ac fulciunt. ad singlos ꝓo gradus arripiendos hoc ē ope implēdos manus extēdit charitas. pedes aūt eleuāt et figūt ī gradibus singulis exhortatio et disciplina. gressus regūt ꝛ picula ꝓspiciunt scīa atq̧ cōsilium. finē ascēsionis ꝛ celoꝝ ingressum fides ostēdit. Nihilominus aūt ꝛ disciplina siue claustralis sit siue alia: scala ē ascēsionis habens cōpendiū quā nos cruceꝫ ꝓpter cruciat⁹ quos habet innūeros merito interp̄tati sumus. Gradus isti ꝛ scala vtiq̧ in p̄s expresse legunt. ascensiōes inq̄t ī corde suo disposuit in valle lacrimarū. quid apti⁹ vallis lacri-

marũ q̃ penitentia accipitur q̃m sex his ascẽsionũ gradib9 homo cui9 est auxiliũ abs te o deus in corde suo composuit atq̃ disposuit. hec est ascensio dei: hoc est cuius de9 edificator est: et q̃ ad ipm ascẽdit. De qua legit Amos. ix. Qui edificauit in celo ascẽsionẽ suam. i celo. s. stellate ac serenate mẽtis. In terra vero obtenebrate et sordidate mẽtis edificat diabolus nõ descensionẽ suam imo precipitiũ q̃ eas deijciat ac deturbet in baratrus. ¶ Est et domini crux ara: in qua idem seipm deo patri velut agnum ĩmaculatũ sacrificius pro mũdi recõciliatiõe obtulit. sicut dicit aplus i. ix. ad Heb. Quanto magis sanguis xpi q̃ per spiritũ sanctũ se obtulit: emũdabit nos ab opib9 mortuis ad seruiendũ deo viuenti. Aram vocat eas ecclesia. q2 in ea verus agn9 et ĩmolatus est et oblatus. Quia ergo vt dicit Petrus in. ij. pme canonice sue. Genus electum et regale sacerdotius sunt omnes fideles. et xps dñs fecit nos deo nostro regnũ et sacerdotes vt ait Johannes in pmo Apocal. merito vnicuiq̃ fidelium ex officio sacerdotali aram istas per similitudinẽ habere congruit Qui ergo aram istam in se nõ edificat per similitudinẽ sacerdotali officio renũciauit. Eo em̃ ipo q̃ hostias et sacrificia que preter arã offerri nõ possunt ĩmolare recusat: dei sacrificius absq̃ dubio piecit. oĩs em̃ pontifex vt legitur in. viij ad Hebre. ad offerẽda munera et hostias cõstituitur. Hoc est altare holocaustorum in quo scilicet immolabantur animalia in veteri lege: quod precepit domin9 fieri Exodi. xxvij. quod et extra tabernaculum erat et extra templum. sicut legitur in septimo tercij Regus quod ideo extra tabernaculũ et templus fuisse dicitur. quia penitentes extra cetus sanctorum semper sunt reputatione sua. ¶ In ara ista omnia genera immundorum animalium occiduntur et omnia mortificantur. munda vero animalia in eodem etiam id est munda corda etiam q̃stum ad se occiduntur: dum reputatione sua mortua sunt et ibidẽ etiã cõsumunt. et h̃ dum per hũilitatẽ q̃si

in nihilum omnia bona eorꝝ redigunt. Hec est dom⁹ culi naꝝ in q̄ coquūt mīstri dom⁹ dn̄i victimas ppl'i. sicut legit Ezech. xlvj. Hec ē aries. i. leo dei vel ara dī sicut dn̄s vocat altare holocaustoꝝ i. xliij. eiusdem Heu q̄ꝫ multi sacrilegi q̄ arā istā destruūt. hi sunt q̄ penitētiā ꝛ disciplinā iā in se edificatas ꝛ extructas destruūt. q̄ꝫ multi etiam sub noīe xp̄iano aras in se demonibꝫ edificauerūt. ꝛ velut sacerdotes infernales ꝛ diaboli antistites i eisdem demonibꝫ īmolare nō cessāt. Ara eñ beelzebub p̄ncipis demonioꝝ superbia est in hac ipsos hoīes īmolant q̄ in sup̄bia eos occidūt. In ea mūera offerūt ypocrite ꝛ sctitatis simulatores q̄tiēs bona ad ostētationē ꝛ vanā laudeꝫ op̄ant. ꝛ p̄pter hoc sacerdotes beelzebub indubitanter sunt. Ara veneris luxuria. Heu q̄t habet ista sacerdotes atq̄ꝫ pōtifices vbiq̄ꝫ terraꝝ. parū ē illud totuꝫ: in sabea thure calēt are: cum vbiq̄ꝫ terrarū are ei⁹ ardeant. cū fumus araꝝ eius fere totum mūdū repleuerit ꝛ obcecauerit. nec sit numerus hostiarū ꝛ holocaustoꝝ eius. Tēpla eiusdem p̄stibula sunt ꝛ loca oīa turpidinis. Per hunc modū ara bachi ebriositas est et phana eius taberne. ꝛ ad hūc modum de aliis Vides ergo vbiq̄ꝫ terrarum aras ꝛ phana demonū sacerdotes ꝛ hostias eoꝝ. et q̄d est sup oia dolendū atq̄ꝫ lugēdū ipsaꝫ dei ecclesiā ꝛ dei viui tēplum hmōi oblatiōis p̄phanatam et ydolatria p̄ maiori parte repletam. Deest ecclesie dei iudas machabeus qui sacerdotes istos diabolicos: gladio verbi dei atq̄ꝫ disciplina trucidet. qui aras eoꝝ destruat ꝛ phana diruat. q̄ sancta renouet et emūdet. sicut legitur. ij. Machabeoꝝ. x. quia Machabe⁹ et qui cū eo erāt domino se p̄tegente aras q̄s alienigene per plateas struxerant itemq̄ꝫ delubra demolit⁹ est: purgatoq̄ꝫ templo aliud altare fecerunt. ¶ Eadem crux dominica lignuꝫ est per quod iusticia facta est. hoc est patibulū de quo in. xiiij. Sapientie. Benedictum lignum p̄ quod facta est iusticia. quēadmodum dici solet a rusticis cum iuxta patibula transeunt et vident ea latronibus

onusta. Benedicta inquunt sit arbor q̄ hmōi fructū fert. Arbor ista facit me dormire ꝛ q̄escere in tuto. arbor ista custodit oues meas. arbor ista vindicat me de oīb inimicis meis: ꝛ facit mihi vindictā de oībus latronib. Manifestum aūt est fidelib qꝛ ꝑ lignū dn̄ice crucis facta est iusticia deo patri: ꝛ emēda cōdigna exhibita ī morte filij Suffecit em̄ mors ei⁹ ad satisffactiōem condignā ꝓ toti⁹ mūdi pctīs. quē admodū em̄ verū est qd̄ dicit Joh. in scdo ꝑme canonice. qꝛ ip̄e est ꝓpiciatio ꝓ pctīs totius mundi. sic veraciter dicere potuissꝫ qꝛ et satisffactio. qd̄ ꝛ aplus exp̄sse dicit in ꝑmo ꝑme ad Coꝝ. Qui fact⁹ est nobis a deo iusticia ꝛc. Satisffecit ergo in ligno crucis et condignā emēdam exhibuit ꝓ totius mūdi pctīs. Et hoc est lignū qd̄ tota ecclesia sctōꝝ bn̄dicit ꝛ veneraꝛ. Per lignū em̄ scīe boni ꝛ mali q̄ndam facta est ꝑuaricatio ꝛ iniusticia. ꝑ illud ꝯ facta est iusticia ꝛ emendatio ꝛ emēda. Per silr̄itudinē ꝓo crux pn̄ie ꝛ disciplīe lignū est ꝑ qd̄ fit iusticia. Per pn̄iaꝫ em̄ q̄s dubitet de oīb an̄ deo irrogatꝫ iniurijs ꝛ cōtumelijs cōgrue satisffieri ꝛ emendā debitā reddi. De nobis igiꝛ ip̄s ꝑ vtrāq; iusticiā deo satisffacimus. Qui patibulū hmōi in ciuitate sua. i. in seipso nō erigit: iusticiā deo de seipso facere recusat. ꝛ ꝓpter hoc diuino iudicio se iudicandū ad vltimū longe seuerius ꝛ duri⁹ reseruat. Apparet iusticiā nō eē et iudiciū in ciuitate illa nō fieri: in q̄ nullū est erectum patibulum. In oī ciuitate sua erectum vult esse dn̄s hmōi patibulū. Vn̄ ip̄se clamat Mat. x. Qui nō accipit crucē suā et sequiꝛ me nō est me dign⁹. et alijs multis locꝫ Ve aūt illis q̄ sola pictura hmōi patibuloꝝ ꝯtenti sunt: q̄les sunt q̄ signū crucis in habitu deferūt vt monachi q̄ꝝ habitus figuram crucis exp̄mit. ꝛ falsi cruce signati: q̄si pictura mortꝫ atq; suspēdij veterē hoīem occidat atq; mortificet. ꝛ q̄si pictura mortis ꝓ ip̄sa morte sufficiat. Ve illis q̄ picturā habent ꝓ veritate: q̄ picturā mortꝫ atq; suspendij diabolo et veteri homini latibulū faciūt atq; ꝑsidiū picturis ꝛ signis hmōi: ꝛ ꝑuilegijs que veritati crucꝫ

vtriusq3 indulta sunt nō silitu
dini eos defendētes. Ve ei q̄
ꝑfert hmōi cruci infernale pa
tibulū: nō volēs illā sibi nunc
erigere vt infernalez effugiat
¶Crux dñica statera fuit in q̄
mūdi toti⁹ pctā et xp̄i iusticia
appēsa sunt, sed ꝑponderaue-
runt xp̄i merita, sic legit̄ in .vi
caplo Job. Utinā (dicit in ꝑ
sona dñi saluatoris) appēderē
tur pctā mea. hoc est q̄ mea fe
ci q̄ztuz ad emendā q̄bus irā
merui. hoc est q̄bꝫ irā ac si me
ruissem patior. vt sit añcedēs
ꝑ ꝯsequenti. ꝛ calamitas quā
patior in statera. ꝛ intelligitur
cruc̄. q̄si arena maris hec gra
uior appareret. Infinitas eñ
tātas abissos pctōꝝ q̄nta erat
mūdi toti⁹ abissus dñice cru
cis passio sufficeret expiare.
Erat igit̄ q̄si arena maris ad
vnā abissum. Per silitudinez
ergo statera est crux pnīe et di
sciplinē. In cruce ḡ pnīe q̄si i
sinistra lāce vicia ꝛ pctā ponē
da sunt ꝑ memoriā: sciam: ꝛ ꝑ
scrutissimā consideratōēz. In
dextra ꝓo pudor ꝛ timor ꝛ do
lor ꝛ ira penitudīs cū ipa grā
cōpūctōis q̄ q̄ntacūq3 est ne-
cesse est vt abisso pctōꝝ ꝑpō-
deret: q̄ntalacunq3 stilla grē q̄
gratū faciat: q̄ntācūq3 abyssū
feculentie pctōꝝ diluere suffi
cit et mūdare. In hac ḡ lance
dextera grām hmōi nisi deus
mīſator posuerit: nihil est q̄c-
q̄d ibi posuerim⁹ ad pondus
vniuscuiusq3 mortalis pctī. et
hoc est q2 nulla alia bona q̄n
tacūq3 fuerint vel vacuare vl'
etiam īminuere in aliq̄ preua
lent mortale q̄dcūq3 pctm̄. ꝓ-
pter hoc ergo q̄si ridiculuz est
q̄dcūq3 aliud bonuz in hmōi
statera ponere. sed modis oī-
bus laborandū est vt vl' stillā
grē sue imponat dñs in lan-
ce istā. Quicq̄d eñ librā mor
talis pctī nō pōderat. q̄cquid
p⁹ se libra hmōi traxerit: i eq̄li
bra positū totuz decidit ī ius
ꝛ ptē diaboli. Solā aūt gra-
tiā hmōi in deorsū post se tra
here nō pōt: eoq3 incōparabil'r
plus pōderet gratia in sursuz
q̄ illa in deorsum. Nō eñ si-
cut delictū ita ꝛ donū. sicut le
git̄. v. ad Ro. Calamitas igit̄
penitēt̄ sic est ad abissum q̄n
tācūq3 suoꝝ pctōꝝ cū grē pō-
dus habuerit sicut arena ma
ris ad vnū ex his q̄ in ea sunt
lapillulis. Est aūt humilitas
ad ponderandū efficacissima
in eq̄libra pnīe, sicut ꝛ supbia

in lãce ꝯtraria. qđ patet ex ip sis locis suis ꝛ locoꝝ ordinibus. queadmodū em̄ summa hũilitas sũmũ glĩe locũ obtinet in xp̄o dño: sic ꝛ sũma supbia infimũ locũ damnatõnis in apostata lucifero. ꝛ hoc est qđ dñs docet in. xxj. tertij Regũ. Quia inq̄t hũiliatꝰ est ĩ cõspectu meo Achab: nõ inducã oẽ malũ hoc in diebꝫ eius. Attẽde impietatẽ ꝛ scelera immanissima ipsiꝰ achab. ꝛ pondus hũilitatis cui soli vindicte dilatiõnẽ dominꝰ ascribit agnosces. Ve eis q̄ tã studio se tãq̃ laboriose lancẽ implere curant diaboli: hoc est sinistrã in q̄ pctõꝝ onera ꝯgerere nõ cessant. Quid aliud illi facere videnť nisi modis oĩbꝫ satagere vt in ptem cadant diaboli: vt lãx diaboli in hmõi bilãci pponderet lanci dei. hi sunt q̄ pctã pctĩs addere non cessant vt augeãt pctã sua sp. Ve aũt ꝛ illis qui põdus grẽ reijciũt. hi em̄ quasi cum dño cõtendunt: dum ꝛ põdus grẽ quod ĩmisit eijciunt. ꝛ ne aliud ĩmittat peccatꝭ suis impediunt. queãdmodũ aũt in bilãci sancti Michaelis rostro ꝛ vnguibꝫ trahere videť lancem diaboli q̄daꝫ ex demonibus. sic detractores q̄ rostro suo peccata aliorum magnificant ꝑ ip̄o diabolo lancẽ eiꝰ trahere videnť. Sed reuera peccator cuiꝰ os maledictione ꝛ amaritudine plenum est qui totum se dedit ad peccandum: toto põdere suo toto conatu rostri ꝛ vnguiũ in deorsum trahit lancem diaboli.

Quid auteꝫ dicemus de illis qui ingentia onera magnorũ peccatoruꝫ immittunt in lancem diaboli: et quasi festucas leuium et pene ridendorũ bonorum in lancem inijciũt dextram dei. Quid etiam de illis qui de dei lance bona pondera rapiunt ꝛ in lancem diaboli mittunt. hi sunt qui bona q̄ recta intentõne fecerunt postmodũ laudum vanarum precio vendunt: qui recte q̄dem egisse se gaudent: non q̄a deo quod egerunt placuit. sed q̄a eis inde sibilus vane laudis accessit. Idem de his sentiendũ est qui de rapinis elemosinas facere p̄sumunt: q̄ bona ista tpalia bonis ꝛ bene vtentibus auferũt et pauperibus

ea nō tribuere: quia nec pn̄t. sed potius eis paupes onera re p̄sumūt. Idē dicim⁹ de his q̄ bona puersa intētione faciunt. ꝛ de detractoribꝰ q̄ bona aliena īuertūt. Utriqꝫ eniꝫ vt diaboli lancē impleāt q̄ꝫtū in se est bona de dei lāce rapiūt: et in diaboli lancē mittūt. In hmōi lāce rectitudo maxime necessaria est. sicut docet dn̄s Leuitici. xix. Statera iusta ꝛ equa sint pōdera. habere q̄ dē debet statera pn̄ie hāc rectitudinē vt tota lāx dextra in sursum cōtra totā sinistrā ponderet: et vt pōdera pōderibꝰ propter oppositōem respondeant Quidā em̄ ea sola bona mittunt in lancē dexterā q̄ pōderant in deorsum. Hi sunt q̄rū pn̄ia solo timore pene nitit̄ Hi procuIdubio oēs penitētie sue victimas ꝛ pōdera declinant in p̄fundūꝫ. sicut legitur Osee. v. Sursuꝫ igit̄ trahere debent pōdera. i. opa pn̄ie: et sursum trahere debent ꝛ sursum trahi. Quatuor em̄ sunt que debet penitēs intendere et per pn̄iaꝫ querere. Ad hoc em̄ penitētia omnis agenda ē vt deus honoret̄: vt deo placeat: vt eius gratia conseruet̄ vt iactura pene simul et male p̄sumpti tp̄is redimat̄. Iactura pro pene debite maxia dilatio est p̄mij eterni ꝛ amplexuum celestis sp̄osi. licet ꝛ iactura ista intelligi possit purgatoriarū penaꝝ acerbitas. Sed maxie ad ista q̄tuor respiciendū est penitētibꝰ: hoc ē pōdus et mēsura: in q̄bꝰ positū est nostrū iudiciū et nostra iusticia. sicut dicit dn̄s p Esa. xxviij. Ponā in pōdere iudiciū ꝛ iusticiam in mēsura. In sursum tibi ponēduꝫ est: aliter statera tua dolosa est. Statera enim dolosa nō est bona. sicut legit̄ Prouerb. xxj. et Michee. vj. Nūq̄d iustificabo staterā impiā ꝛ saccelli pōdera dolosa. Statera ipsa est q̄ tm̄ ponderat in ptem. hoc est in deorsuꝫ Pōdera dolosa q̄ in sursū pōderare vident̄ ex facie sua seu specie. sed in deorsum tm̄ pōrant timoris intentiōe. Detrahendū ergo est potius nobis lanci diabolice vt vet⁹ hō aridus saltē ꝛ vacuus remaneat solas habens maculas pctōrū: solūqꝫ saccellū malicie. detrahēde. s. sūt nobis ab eo cogitationes: affectiones: locutiones et opera. que ꝛ si pon-

dus malicie nõ minuãt, multũ tñ eidẽ adderẽt si adessent. Maledictus ille saccellus q̃ longe pl⁹ q̃ plenitudo sua põderat. Qui ꝟo in pnĩa se totaliter humiliãt, q̃ pijs obsecrationib⁹ corã deo ⁊ cõfessionibus coram sacerdotib⁹ personant: de pctĩs alioꝝ silentes seipos semꝑ de suis vituꝑãt ⁊ increpãt ⁊ in cõspctu alioꝝ dijudicãt atq̃ vilificãt, toto põdere suo totoq̃ rostro et vnguibus pondera dextre lãcis adiuuant. Silr̃ ⁊ q̃ vituꝑatores ⁊ detractores suos patiẽter atq̃ gaudenter audiũt qui onera alioꝝ ꝑ cõpassionẽ portant: onera sinistre lãcis mirabiliter alleuiant ⁊ ea que sunt dextre supra modũ aggrauãt Hi oĩm detractoꝝ rostris ⁊ ꝑsecutoꝝ vnguib⁹ ⁊ alienorum pctõꝝ oneribus sursum trahuntur. Per hũc modũ ⁊ de statera discipline sentiẽdũ erit, huius rectitudo ẽ vt nihil sui oneris in ꝑtem sinistrã inijciat diabolus: qd̃ nõ statim aut penitudo eijciat: aut maioris boni assumptio ꝓpõderãs deijciat. Hui⁹ statere ꝑfectissima est rectitudo nil pati posse diabolici oneris aut sinistre inclinatiõis. Est ⁊ crux dñica ham⁹, sic dicit dñs in. xl. Job An extrahere poteris leuiathã hamo. Hãc eadẽ similitudine vocat btũs Aug⁹ muscipulam in qua xp̃s dñs carnẽ suam velut escam posuit. Ad hãc diabolus velut cetus inuolauit sicut legit̃ i. xxvj. Esa. Occidet cetũ magnũ q̃ in mari est, quẽ duꝫ ꝑ mẽbra sua occidẽs morderet: vnco seu vncino diuinitatis eiusdẽ capt⁹ atq̃ retent⁹ est. sicut idẽ xp̃s domin⁹ eidẽ diabolo dicit in. xiij. Osee. Ero mors tua o mors Et hoc q̃dem: q̃a morsus tuus ero seu morsellus dum me velut escã positã in hamo crucis mordebis, sic hamo crucis cetum illũ ⁊ esca dñici corpis captũ: deus de mari mũdi huius extraxit. Per eũdẽ moduꝫ miser pctõr esca tm̃ ẽ, crux ꝟo pnĩe ham⁹, secure illuꝫ pascit et cõsumit diabolus vbi non est piscator q̃ illuꝫ capiat ⁊ extrahat. Esca sibi in hamo hõ in cruce pnĩe vel disciplĩe In hoc hamo velut ꝟgula est rectitudo cordis siue intentõis, velut vncinus siue acule⁹ grã humilis cõpunctiõis, velut filũ vtrũq̃ nectens ⁊ colligans

amor est vtriusqꝫ. Attende autem qꝛ ham⁹ sine aculeo nihil capit. silr ꝛ sine forti aculeo piscem magnū cape nō pōt. Penitentia igitr que internā vere qꝫ hūilitatis cōpūctōem non habet: hamus esse nō potest. sed poti⁹ instrumentū q̄ diabolo esca sua porrigitr. Idē dicimus si vel filū nō habuerit: vel si istud debile fuerit: extrahere piscem magnū p illū absqꝫ dubio non valebis. Forti igitr amore assumēda est pnia et fortr totis obsecrationibus q̄rēdus est cōpūctōis acule⁹: et hūilitate vncādus ac recuruandus: multis actōibus fabricandus vel potius acuendus. Ve q̄ aculeum de ipsis faucib⁹ diaboli eijciūt. demētissimi piscatores q̄ piscē huiusmodi nō solum liberāt. sed etiā vt ab eo deuorentr vuln⁹ quod eidē aculeus cōpūctionis infixerat sanant. Hi sunt q̄ aculeuꝫ cōpunctiōis de cordibus suis auferunt et dolere p pctīs suis desinunt: nō attēdētes illud Dauid. dolor meus in cōspectu meo semp. Et illud. Exit⁹ aquaꝝ deduxerūt oculi mei: qꝛ nō custodierunt legem tuaꝫ. Et illud. plorabo die ac nocte interfectos filios ꝓplī mei. Et illud. ij. Trenoꝝ. Defecerūt pre lacrimis oculi mei ꝛc̄. Et illud eiusdeꝫ in eodem. Deduc q̄si torrentē lacrimas p diem ac noctē: nō des requiē tibi: neqꝫ taceat pupilla oculi tui. Captus cet⁹ ille īfernalis extrahēdus est nō dimittēdus. Extrahēdus inq̄m in siccuꝫ. sicut docet angelus raphael Thob. vj. Siccū est vbi nihil sui nutrimenti: nihil qđ pctm̄ foueat inuenit. Deinde exenterādus: vt oīa eius intima. i. cogitatōes ꝛ affectōnes extrahantr. Cor ei⁹ super prunas aut vrentiū dolorum aut tribl'ationū aut carbonū q̄ dicuntr desolatoꝝ: in fumū penitus exurenduꝫ. hoc est in materiā ꝛ generatōeꝫ lacriaꝝ q̄ de fumo generari dicuntur. Possum⁹ ꝛ carbones hic ītelligere igneꝫ īfernalē. fumū ꝓ timorē eiusdē. Iste g̃ exterreat oē gen⁹ demonioꝝ. sic̄ ibi dr. qꝛ timor dn̄i expellit pctm̄. in Ecci. j. Expellit inquā ꝛ si nō q̄ ad maclas: saltē q̄ ad volūtatē ꝛ q̄ ad opa. Vel fum⁹ iste intelligatr deuotio siue humilitas que đ exusto corde. i. amore peccati. vl' ꝓprio pctōris cor

de quod maledictus ille pisci p peccati dñiuz possidebat re soluit. Stultissimi piscatores q̄ hmōi hami aculeū tā tenui filo pendere volunt: vt ipsius aculei pōdus illud rūpat. Cū ergo cetū illū hmōi filo extrahere pualebūt q̄ grām cōpūctiōis amare facile desinunt. ꝛ dum p satisfactionē q̄si diabolū extrahere ceperūt: velut onere ipsius satisfactōis fatigati deficiunt ꝛ filū hmōi rūpunt. Salliēdus est hmōi piscis postq̄ capt⁹ fuerit, sic docet in eodē Thob. cap. Salliendus est inquā igne, sic dicit dñs in .ix. Marci. Omnis igne salliet ꝛ oīs victima salli etur sale. Igne inquā vel diuine dilectōis vel ɔtinue tribulatōis. Et de eo ɔtinue comedendū est dū in via ista sum⁹. Mors em̄ diaboli in nobis ꝛ mortificatio veteris hoīs cibus noui hoīs ē atq̄ refectio Et hoc est qd̄ ibidem dicitur qꝛ de pisce salliuerūt q̄ntū eis in via sufficeret. nō em̄ penit⁹ comedi aut ɔsumi pōt in via vite istius vet⁹ hō siue diabolus. sicut dicit Aug⁹ sup. vij. caplm ad Ro. qꝛ cōcupiscentia in vita ista minui pōt. consumi nō potest. sed sufficit nobis in via ista illum q̄tidie minuere ꝛ de morte ei⁹ refectōez nobis ꝛ gaudiū facere. Et q̄dem hec de figuris ꝛ signationibꝰ crucis de ipsis sacre scripture fontibꝰ hausim⁹. Nūc ꝓo cuiusmodi crucē vniuscuiusq̄ generis seu ꝓfessiōis hominē xp̄m dñm seq̄ volentem portare cōgruat apire tētabimus. Quia igit̄ crux a cruciatu dicit̄ generalr̄. crux ex tribꝰ brachijs generalr̄ est q̄ paupertas: molestia: ꝛ ignominia intelligunt̄. ita vt principale lignum stans intelligat̄ paupertas. duo ꝓo brachia quasi ligni trāsuersi molestia ꝛ ignominia. Hec est pnia ꝛ vniuersalis crux ī q̄ tot⁹ mūd⁹ ɔfix⁹ ē nec tñ se latronē ɔgnoscit. ī q̄ necesse ē alterū c duobꝰ: vt vel mūd⁹ a dī iudicio crucē hmōi se pati nesciat. aut illū iustū eē iudicē nō agnoscat. Nemo ē q̄ in hoc patibulo cōfixū se nō videat velut q̄busdam clauis necessitatis. Mltiplices nāq̄ molestias: mltiplices ignominias. mltiplicesq̄ paupertatē. Hs est rex. q̄s cupit penuriā vnusquisq̄ hic patitur. ꝛ in eis ē q̄busdā patiēdi ncc̄itatibꝰ tāq̄

quibusdā clauis affixus. Ne mo eni hic viuit q̄ ista possit euadere imo q̄ ista nō patiat̃. ¶ Crux igit̃ vniuersalis q̄ mūdus latro hoc est tota posteritas Ade cōfigit̃ in eadē nouissime moritura. crux ista ad humiliādos latrones d̄beret sufficere. In cruce te vides ꝛ in clauis humana demētia morti adiudicata es ꝛ patibulo affixa in q̄ ꝛ mori necesse habes nec solū nō erubescis patibulū nec ꝯfūderis a latrociniis tuis. sed in ipso patibulo etiā gloriari p̄sumis ꝛ inanis glīe vento in eodē vsq̧ ad crepationē intumescis. sed neq̧ ipso patibulo deterreris in posterum. imo in ipsa cruce noua latrocinia cōcipis et q̄liter ea etiā ibidē facias. Crux ista p̄sentis vite miseria est ex tribus sui ptib9 vt diximꝰ cōstituta. sufficit ad cōfusionē humiliatōis prudentib9 ip̄m pati patibulū. ꝛ hoc est qđ legit̃ Hiere. ii. Quomō ꝯfunditur fur cum cōp̄hēdit̃: sic cōfundit̃ domus israel. domꝰ. s. deum videntiū: qui ꝛ deū iustū iudicē vniuersoꝝ agnoscūt et in lumine eiꝰ se cruci hm̄ōi atq̧ patibulo affixos euidēter cōspiciūt. Et ideo cōfusi sunt quēadmodū fur. sed confusione humiliatiōis saluberrima. Qui ꝑo patibulū istud ꝑ patiētiam ꝛ humilitatē atq̧ magnificentiā in redemptōem et medicinā cōuertunt prudētissimi sunt. Patiētia nanq̧ portat̃ molestia. humilitate ignominia. magnificentia cordis rerum tp̄alium defectus non paup̄tas sed libertas et expeditio reputat̃. Hi etiam ipsos clauos necessitatis in libertatem ꝯuertūt dum de necessitate virtutē faciunt: dū qđ necesse est libenter ꝛ tota hilaritate illud suscipiūt agētes gratias. Qui autē de cruce hm̄ōi descēdere. i. q̄ tria ista declinare totis studiis et virib9 euitūtur: dei recusant parere sentētie atq̧ iudicio: dum penā iudicatam nolunt exoluere: ipsumq̧ p̄sentis miserie patibulum eterne cruc̄ faciūt semināriū. ip̄amq̧ medicinā ad mortem suā cōuertunt in gladiū. At hec q̄dem crux est om̄i q̄si hereditaria et necessaria. Crux ꝑo xp̄ianoꝝ generaliter voluntaria est atq̧ spōtanea qua nō solum tria ista ꝓut generaliter oēs torquentur: ipsi

spontanee et gaudēter pferūt sed largius ⁊ amplius ipi illa subeunt, in q̄ excellūt ⁊ primū locū obtinent martires: q̄ꝝ et paupertas artissima ⁊ molestia atrocissima ⁊ ignominia extrema: sicut docet apl's in, xi, ad Heb. dicēs, Scti ludibria et verbera experti ⁊c. Secundū vo locū obtinent claustrales, Tercium clerici, Quartū penitentes, Quintū viri disciplinati, Sextū vo xpianoꝝ cōmunis vita, Et he q̄dem cruces forinsece esse videntur ⁊ penes ea q̄ corpis sunt cōsistere Est ergo crux martiꝝ ista forinseca ex trib⁹ lignis pnoīat) vilisq; maxis. Crux claustralium velut ex tribus lignis est: paupertate, s. que est oīm tpaliū ppietatis abdicatio, Deinde castitate seu ɔtinētia ⁊ obedientia, Est em̄ religio eoꝝ patibulū ex trib⁹ his velut trib⁹ lignis ɔstructū, huic patibulo velut q̄busdā clauis deditionū votoꝝ seu pmissionū atq; pfessionum ipsemet se affigūt Et hec tria ipse habitus eoꝝ euidenter designat, ɔtinētiam scz staminea q̄ carni mortificāde e pximo iungit, Paupertatē cuculla que manic) caret vt eo ipso se man⁹ non habere q̄bus tpalia maxīe ɔtrectant pdicet, q̄si q̄ man⁹ nec ad accipiēdū nec ad largiendū habeat, Flocus vo obedientiā apte figurat, eo em̄ ipso q̄ caputio caret: obedientiā que similiter caput in se nō habet s; caput alienū velut corp⁹ aut membrū sequit apte figurat, Obediētia alienū magisteriū atq; dominiū tanq; caput alienū et sensu sequit et voluntate, Et q̄ de primo patibulo diximus et in eo patiētib⁹ ad patibulū religiōis ⁊ monachos facile adaptant, Crux vo clericoꝝ q̄q; sanctimonia eē videat qd ex ipa figura vestimēti albi qd vulgo suppellicium dicit: figurat, tñ meli⁹ quasi ex trib⁹ lignis sctīmonia videlicet ⁊ mūdi siue terrrenoꝝ cōtemptu: ⁊ adoratione dei: ministerio siue animaꝝ suffragione siue curatiōe, Cādor eni; suppellicei linei ⁊ figura eiusdem castimoniā significat, q̄ ē vt ait Hieronimus in iuuētute martiriū, Cappa vo nigra a posteriori clausa: clausa esse corda eoꝝ ad ea que retro sūt id est terrena et poti⁹ mundo velle displicere ex tetro colore

q̄ꝫ faciem ⁊ apparatū q̄ placeat exhibere satis intelligentibus insinuat. Candor ꝓ linꝫ ab anteriori patēs et ab oi alia parte abscōditus soli illi sponso celesti castimoniā seruare: ⁊ ꝑ illā sola illa q̄ añ sunt eos q̄rere demōstrat. non illā ostētare in oculis hoim. ſ; potius abscōdere: ⁊ soli deo illā velut acceptabile sacrificiū et q̄si ď orto suo liliorꝫ flosculos eidē gratissimos offerre. Apꝑtura ꝓ cappe ab anteriori ꝑte demōstrat quia ad ea q̄ añ sunt.i.spūalia et eterna corde inhient. Aptum em̄ ⁊ hiatus cordiū desideria sunt. Ipsa ğ aptura cappe clamare videt̄ ⁊ p̄dicare apte. Sitiuit anima mea ad deū fontē viuū. ⁊ quē admodum desiderat ceruꝰ ad fontes aq̄rꝫ:ita desiderat aīa mea ad te deus. Tonsura q̄ ⁊ coronā ꝯtinet q̄ circularis ē et adeo caput a pilis alleuiat et expedit:quatuor maxime significat. Primuꝫ q̄a ridiclosa est mundi stulticia q̄ sapiētia est apŏ deuꝫ. vt legit̄ p̄mo prime ad Corꝫ. q̄a coronā ꝯtinet. regni honorē. ⁊ regimīs officiū quia breuis est hoc est capillos abbreuiās et minuēs ꝓpugnatōis officiū. quia summū verticem denudat:cōtēplationis studiū ⁊ deuotiōis obseq̄um quasi nihil habeant inter ipsos cordiū suorꝫ ꝟtices ⁊ deum. ⁊ q̄si nihil intersit qŏ vel ꝯtemplationis obscuret studium vl' deuotiōis tepefaciat obsequiū. Possumus et q̄ntum addere de eoipso qꝫ circularis est tonsura: in q̄ circumspectio eorū attendit̄ vel ostēdit̄ q̄ aliorū speculatores constituti sunt: ⁊ in arce eccl'ie vel specula ad speculandū ⁊ ꝓspiciendū positi. In his aūt q̄n qꝫ clericalis scītatis ⁊ sacrorꝫ misteriorꝫ satis agnosci p̄t officiū. Ministeriū em̄ tabernaculorꝫ cui successit eccl'ia in orōnibꝫ laudibꝫ et sacrificijs: in leg̃ meditatōe ⁊ plebis eruditiōe:in disciplīa et cura eiusdem plebis total'r consistebat Et hec oia sunt vna sollicitudo clerical' officij. Clerici igit̄ ad mūdi risum ⁊ obprobriuꝫ ad dei ludū tonsurā habēt ridiculosaꝫ:insigne.s.stulticie et ad regimē aīarꝫ electi: criniū suorꝫ coronā ꝑferūt insigne regni ⁊ ad cōtēplationis studiū electi reuelatū verticē q̄si clament cū psalmo. Reuela ocu

los meos, vel potius illud apli. iij. secunde ad Cor. Nos vero oes reuelata facie gliam dni speculates zc. et ad ea q deuotiois sunt: hoc est orones. laudes et sacrificia ostituti, p eiusdem verticis nuditate cordiu suor in diuinis officijs puritate insinuat, z expeditos habentes oclos z aures a desitate capillor; pspectores alioru z speculatores se ondut. Ipo vo tonsure circulo: totius ecclesie dei ppugnatores. Heu quot sunt q nec vnu brachiu habent istius crucis. et qt sut q hmoi cappam z suppelliciu z tosura abiecerut interius: nec verent se imiscere clericorum collegijs. nec formidat pcipe suffragia militie clericalis: cu nihil eis z militie sit. z pter h nihil eis z stipedijs. sicut dicit Augus sup Johane. Quid mihi et impatori: qd ergo tibi et possessori. Hi pfecto non vident qz tanto deformius ab officio clericali discrepat du habitum clericalem no hnt interius: q si exteriori careret habitu: quato est res ipsa z veritas figura sua z figuratoe prestantior. Sed vt sepe diximus nouu iudaismu christiane religioni ingesserunt: du solu signis z figuris clericalis habitus honore atq stipedia veritatis obtinet fraudulenter aut etia violeter. Ecce no intelligis te maiori impietate iudaisare sub noie xpiano: et stipendia reddituum ecclesiasticor no picturis z figuris: no mendacio eor: sed veritati religionis z militie spuali esse cocessa. Quid pdest ecclie dei aut animabus de qr redeptone pcipis stipedia reddituum picturar z figurar tuar. i. hitus z cosequit falsa significatio. Non suffragat eis hmoi medacio. Legit em in. xxxj. Paral. Precepit ezechias pplo hitantium hierlm vt daret ptes sacerdotibus z leuitis vt possent vacare legi diuie iplede. s. meditade cora dno decatade. deide docede. qrto vo obseruari faciede. Hec fuit ca qre fuere concesse ptes tpaliu sacerdotibus z leuitis vt. s. vacaret legi dni. voluit em dns pur esse statu clericor ab oi strepitu z sollicitudine tpaliu vt eos ipse singlarit z solitarie possideret z sacris eos officijs maciparet. Quarta vo crux penitetiu e d q iam mlta dixi. generalr at e ex t ho

lignis scꝫ contritionis: cõfessionis: ꝛ satisfactiõis cõpacta. Uel pͥmũ lignũ sit afflictio siue ꝯtribulatio spũs. ꝛ hoc est pͥncipale lignũ qȝ totum supportat patibulũ. Lignum ꝟo trãsuersum duo brachia crucis pficiẽs: afflictõ erit carnis cuius velut duo brachia sũt abstinẽtia a placitis ꝛ desideratis: ꝛ molestoꝝ inflictio. In cruce ꝟo pnĩe idipm̃ sumope attendendũ est vt ita sit mortificatiua veteris hoĩs ꝙ etiã sit viuificatiua noui hoĩs. ita sit medicina ꝙ etiam cibꝰ. ꝛ in ea aspitas atqꝫ suauitas ea sollertia misceanꝉ vt altera alterã portet. Alioq̄n nõ pnĩa est qȝ agiꝉ sed pena sola q̄ etiam est asinoꝝ. ꝛ infernalis esse videꝉ si nihil habeat spũalis refectionis atqꝫ solacij. In hac cruce positis et appensis maxime cõgruit vt eã portent q̄si sue dãnatõis ꝛ mortis patibulum iustissimuꝫ. Nihil em̃ pter ipsaꝫ grẽ viuificãtꝭ essentiaꝫ penitentibꝫ est salubriꝰ q̄ꝫ pctõꝝ suoꝝ cõfusio seu erubescentia. et penitendi. i. crucem pnĩalem portandi humilitas ¶ Utrũqꝫ aũt istoꝝ opabiꝉ debite damnatõis interna confessio seu cognitio ꝛ felicitatis eterne que penitentibꝫ restituitur circũspecta pẽsatõ. Quis em̃ electũ se ad celoꝝ regnuꝫ cõsideret: ꝛ scelera ꝓ q̄bus patibulo infernali adiudicatus est nõ erubescat. Quis honorem istũ in se diligẽter attẽdat et ignominiã scelerũ atqꝫ patibuli nõ erubescat ¶ Crux ꝟo disciplinatoꝝ ipa disciplina est. ꝛ cũ ex mľtis ptibꝫ sit: ex tribus tñ forinsecus cõstare videꝉ potissime. Prima videtur abstinẽtia ab oĩ scꝫ illicito cõcupito. Secunda modestia que est excessuũ circumcisio ꝛ ad normã rationis redactio. Tercia ꝟo est compressio seu vindicta in oĩa nostra q̄ contra deum se erigũt et extollũt. Uiri em̃ discplinati: ꝛ si ab illicitis ꝯcupitis quasi a venenatis se arceãt. ꝛ forinseca sua quasi q̄dam moderatõis mẽsura cõponãt. irruẽtia tñ peccata cogitationũ ꝛ pͥmoꝝ motuũ gladio vindicte atrociter seuiũt. Est em̃ vir disciplinatus quasi tenẽs gladiũ vt incursantes hmõi statim trucidet latrũculos. sicut legiꝉ Cãticoꝝ. iij. En lectulũ salomonis. lx. fortes ambiũt ex fortis

simis israel q̄ sunt oēs tenentes gladios:et ad bella doctissimi: vnuscuiusq₃ ensis super femur suum ꝓpter timores nocturnos. Timores nocturni sūt timores tētationū carnis que diē serenate mentis ī noctē tenebrescere faciūt. Est ergo vir disciplinatus velut ꝓprie arcꝭ custos atq₃ defensor imo ꝑsidiū:et velut ꝓprie domus ianitor clauā tenēs ꝛ baculum:importunitatē se ingerentiū ꝛ ingressu hui⁹ domus indignoꝝ claue ꝑcussione cōprimēs: et baculi alios sic ab ingressu arcēs,alios ꝓo deterrēs,ꝛ est sicut vrbis obseruās excubias: ꝓhibens ingressuz hostib⁹,ꝛ ē sicut eq̄s ꝓprie carni velut eq̄ īsidēs: gressus ei⁹ regens freno modestie ꝛ accelerās stimulis:ꝛ baculo discipline ventrē eius.i.ꝯcupiscētiam stringēs et cingulās cingulo abstinentie. Vir ḡ indisciplinat⁹ aut negligēs est custos munitōnis sue ꝛ ꝓditor: aut de arcis sue captōne non curat dum illā exponit hostibus. Ipe etiā est domus sine ianitore: aut ianitor sine claua et baculo,ꝛ ꝓpter hoc omnibus intrare volētibus exposita est ꝛ apta:cū nihil arti⁹ aut diligēti⁹ custodiri debeat. sicut legiẗ Prouer.iiij. Omni custodia serua cor tuū. Janitor q̄ clauā nō habet:aut baculum potius ad introducendos ingredientes videẗ q̄₃ ad custodiendā ianuā cōstitut⁹. Ve excubatorib⁹ q̄ inermes seruare ꝑsumunt excubias ,et ve ciuitati cui excubant :imo quaꝫ ꝑdunt inermes excubie vel custodes,q̄ nō solū custodes non sunt sed etiam ꝓditores. Est ꝛ vir disciplinat⁹ velut bellator acerrimus gladio extento mortē sp̄ intētans aduersario,nec eū mouere pedē aut manū contra se, manū in quā opatōis et pedē affectionis ꝑmittit aduersariū. Statim em̄ vt motū veteris hoīs deꝑhendit: gladio eum transuerberat quasi timeat maledictiōez illā Hiere.xlviij. Maledictus q̄ ꝓhibet gladiū suū a sanguine. Et mādatū istud Exo.xxij. Maleficos nō patieris viuere. Est et vir disciplinatus velut asinarius asinū suū vel aberrare vel musitare vel iusto tardius ambulare non sinens. sed sp̄ instās eidem stimulis et baculo et ca

pistro, z sicut pfectus opis seruoꝝ incessanter negligentiaꝫ cõprimẽs: nũc tẽsione lateruꝫ nũc ꝯstrictõe vinculoꝝ: nunc detractione cibarioꝝ. nũc aggrauatõe operum. De vtroqꝫ istoruꝫ Ecci. xxxiij. Cibaria z virga et onꝰ asino: panis opꝰ et disciplina seruo. mitte eum in opationem ne vacet. Est z vir disciplinatus vt domitor iuuẽculi indomiti. Vñ in eodẽ eiusdẽ. Jugũ z lorũ curuãt collũ durum: et seruũ inclinãt opatões assidue. Silr̃ z Hiere. xxxj. Castigasti me domĩe z eruditus sum quasi iuuẽculus indomitus. Et Ecci. xxx. Equus indomitꝰ euadet durus z filiꝰ remissus euadet pceps. Sic eñ secũ aget vir disciplinatus q̃si cum iuuẽculo ĩdomito: aut pullo eq̃no. Ad hoc eñ intẽdit vt oẽs gressus suos habeat cõpositos. z deũ sessorem suauiter imo ꝓ bene placito portz. sicut legiť zach. x. Posuit eos q̃si equum glie sue in bello. Nulluꝫ eñ anĩal adeo indomitũ vt hõ. nulluꝫ animal maiori arte z ĩdustria ad edomatiõem indiget sicut dicit Seneca. Est z vir disciplinatus sicut mulier zelatrix sue pulcritudĩs: amatori suo ꝑ omnia placere ꝯtendens: q̃ nec in facie nec in veste nec in incessu nec in oĩbꝫ aliĳs q̃ ad ipsam ꝑtinent: aliq̃d indecoꝝ aut indecẽs vel esse vel videri sustinet. sed totũ studiũ in lauandis sordibꝫ: in moderandis excessibꝫ: in cõponendis gressibus: in decorandis oĩbꝫ q̃ ad ipam ꝑtinent ꝯfert. In disciplinatꝰ ꝟo econtrario q̃si modis oĩbꝫ deo amatori suo displicere desiderat laborare videť dum nihil coꝝ q̃ deturpant declinat: z soli deformationi sue studet. Hic est ornatus q̃ delectat diabolũ. Ista est cõpositio infeliciũ aĩaruꝫ cum diabolo meretricantiuꝫ. Disciplinatoꝝ vox est qđ dicit apl'us in. v. secũde ad Corinth. Cõtẽdimus siue absentes siue pñtes placere illi. Hi assidue dicere videnť illđ ps. Cõcupiuit rex spẽm tuã. Et illud q̃rti Cañ. Vulnerasti cor meũ soror mea spõsa vulnerasti cor meũ in vno oculoꝝ tuorum z in vno crine colli tui. Nullꝰ amator adeo facile capiť speciositate amasie sue vt xp̃s dñs qui in vno crine colli captũ se dicit z in vno ocu-

loꝝ. Qui ergo iumentū suum vult habere indomitū atqꝫ recalcitrans ꝙ domare illud negligit q̄d aliud q̄ꝫ fatigatōem et ꝑcipiciū q̄rit. Teipm̄ equū bn̄ ambulantē ꝛ suauiter portantez debes dn̄o exhibere: et necdū te domuisti: necdū frenū ori tuo imposuisti. necduz funes ad cōponēduz gressus tuos in ambulationez pedibꝫ tuis. i. affectibꝫ circumligasti. sicut legit̄ Eccl. vj. Inijce pedē tuū in cōpedes illiꝰ. // Discipline ꝓo ptes sunt sex. Prima est sancta abstinentia vniuersalis: ab oībꝫ. s. illicite concupitis. Scd̄a ꝓo afflictio siue flagelloꝝ sit siue cilicij. Tercia labor sanctus. Quarta occupatio. Quīta reclusio: q̄ vagatio et ꝑiculose deambulatōnes restringunt̄. Sexta modestia qua sensus exteriores ꝛ sermones ꝛ ipse hītus gestꝰ et tonsura: ad normā rectitudīs circūcidunt̄. Hec intelligimꝰ hic reclusionē vulgari modo. sꝫ solā incisionē illicitoꝝ ac ꝑiculosoꝝ incessuū. // Crux aūt xp̄iana generalr̄ ex tribꝫ lignis castimonie. s. amoris sp̄ualis siue charitatꝭ et hūilitatꝭ compingit̄. His em̄ tribꝫ oē qđ est veteris hoīs generalr̄ occidit̄ sicut dicit Joh̄es in. ij. prime canonice sue. Oē qđ est ī mūdo aut ꝯcupiā carnis est: que virtute castimonie cōfigitur. aut cōcupiscētia oculoꝝ: hoc est auaricia: q̄ amore sp̄ualiuꝫ et eternoꝝ extīguit̄. aut ambitio seculi que est supbia: ꝛ hec humilitate occidit̄. Crux ꝓo xp̄iana. i. dn̄ice crucis exēplū specialius ꝛ expssius ex ligno disciplie: ꝑ quā nostrimet tortores efficimur. et ligno patīe per quam alios tortores patimur. ꝛ ligno pietatꝭ ꝑ quā alienis pctīs ſm aplm̄ in. xj. secūde ad Coꝝ. vrimur. Quis inq̄t scādalisat̄ ꝛ ego nō vror. Et ista est specialiter crux dn̄i saluatoris pietas scꝫ sp̄ualis. Vl̄ q̄r quatuor brachia crux nostra hr̄e debet. horuꝫ ꝑmū disciplina q̄ residua supportat et sustinet. dextrū patiā cōtra molestias. sinistrū humilitas ꝯ ignorātias vl̄ ignauias. suꝑmū ꝓo ꝛ vltimū pietas: quā ꝛ tabella oliue q̄ q̄rtū brachiū dn̄ice cruci addidit apte figurat. Qui sic crucifixꝰ ē: pfectꝰ ī dubitāter xp̄i dn̄i imitator est. Si q̄s aūt interiorē hoīez nostrū diligenter attēdat: formā

crucis vel figurā per modum quo illi ꝯgruit ipm̄ habere inueniet: vt quasi pmū ꝛ supremū hmōi cruc̄ brachiuȝ vim rōnabilem intelligat. dextruȝ ꝓ cōcupiscibilē, sinistrū irascibilē, infimū ꝓ qđ ꝛ q̄rtum est virtutē operatiuā: q̄ consilia rōnabilis ꝛ aliaꝝ duaꝝ iussiones exequit̄: ꝛ motꝰ mēbroꝝ et totius corpis efficit. Huic ḡ si cōueniēs patibulū aptare voluerimus: necessario illud q̄tuor brachijs cōpingemus. virtutē ergo rōnabilē pma fides cōfigat ꝛ cruciat: ꝛ q̇cq̇d habet rebelliōis siue ex innata corruptione siue ex sensuuȝ suggestione: siue ꝯsuetudinis imbuitōe: siue ꝯtradicentium opinionū suasiōe siue puersorū dogmatū subuersiōe. Primū qđ captiuat eaȝ in obseq̄um xp̄o dn̄o. sicut legit̄ in. x. secunde ad Coꝝ. In captiuitatē inq̄t redigentes oēm intellectum extollētē se aduersus scientiaȝ dei. Deinde mortificat vt aduersus sciaȝ dei nō murmuret. Tertio ꝓ fundit⁹ euacuat quando mors totalr̄ absorpta est in victoriā. sicut legitur in. xv. pme ad Coꝝ. Perfectio ergo fidei est vt absorbeat̄ tota mortalis atq̧ mortifera rebellio: ex q̄cunq̧ dictarū causarū ortū habeat a vita fidei. iuxta illud qđ dicit̄ in v. secūde ad Coꝝ. vt absorbeat̄ qđ mortale est a vita. Hoc est igit̄ xp̄iane pfectōis initiū: intellectū. s. siue sensum suū interiorē in patibulo fidei habere cōfixū atq̧ suspēsum. Necesse aūt est ꝛ integꝝ lignuȝ eē pfecte fidei: non ex frustul' aut cauillis eiusdē coadunatuȝ eē fidi patibulū: si vis errores atq̧ rebelliones hūani sensus ex toto cōfigere. alioq̇n q̇d pdest serpentē hmōi venenatissimū in pte ꝯfixisse. serpēs em̄ hūani sensus q̇ totꝰ repit circa terrā: nihil nisi terrena sapiens: totus plenus errorū atq̧ rebellionū veneno mortifero nō nisi pfecto ligno cōfigitur. Huiꝰ pfectio nobis alibi latius disserēda est. Et pōt hic serpens eneꝰ intelligi q̇ in. xxi. Nume. suspēdi in alto iussus est. qui et eneus propter duriciam ꝛ fortitudinem sola virtute diuina vincibilē: ꝛ sonorus dum ob murmurationeȝ et rebellantiū fidei cogitationum tumultibꝫ vix cessat obstrepere et ꝯsonare. Brachiū

illud crucis in crucem dñi sal uatoris nōdum addidit: neq3 eñ intellectus human⁹ crucem adhuc cognouerat. non dū eius latrocinia innotuerant. nōdū latibula tenebrarū et noctis eius agnoscebant. nōdum erat q̄ latrones hmōi deprehenderet: iudicaret: ꝛ crucifigeret. nōdum venerat christus dñs q̄ facit misericordiā ꝛ iudicium ꝛ iusticiam in terra sicut ipsemet dicit in. ix. Hiere. misericordiā cū eis q̄s ab incursatione hmōi latronū libe rat: iudiciū ꝛ iusticiā cū latronibus: reddēs eis scelerū suorū supplicia. ꝓpter hoc prius venit xp̄s dñs dei patris sapiētia vt intellectū hūanū hūiliaret ꝑ misericordiam. ꝛ in iusticia et iudicio errores ei⁹ atq3 rebelliones ligno fidei appenderet et affigeret. Orto eñ sole iusticie et illucescente luce iusticie: latro hmōi vbi lateret vlteri⁹ nō habuit ꝛ latrocinium eius christo manifestante claruit. Ipso quoq3 iudicāte latro ille qui mūdi sapientes et totam sequentē multitudinē spoliauerat: appensus et occisus est ī toto regno dñi saluatoris. Mira tñ ꝛ intolerabili dementia ab hereticis ꝛ ceteris erroneis hoīb3 eidem adhuc parcit: ꝛ etiā custos fidelissimus reputat. Quis enim horū est qui sensum suū custodem suū ac speculatorē fidelissimū nō arbitret. Et isti quidem hoīes iudiciū dei euacuant: dānatissimū ab eo latronem in arce cordiū suorū collocātes: ipsimet sibi principē ac regē ꝑficiētes. ab illo etenī tota multitudo erronea regit illi obedit: ꝛ ipse totaliter eidē principat. Et hoc est quod dicit ap̄lus in. iiij. ad Ephes. vt iam nō simus ꝑuuli fluctuantes et circūferamur oī vento doctrine in neq̄tia hoīm et in astutia ad circūuentionē erroris. Et iterū. Hec igit dico et testificor in dño vt iā nō ambuletis sicut gentes ambulāt in vanitate sensus sui. Quartum illud brachiū tabella oliue cōtinens titulum quē pilatus scripserat: et cauilla pin⁹ qua tabella affixa fuerat cruci dñice addiderūt. In pinu que arbor ꝓcera est et solū caput suū. i. cacumē nudato penitus trūco ramis ꝛ frondib3 florib3 et folijs ꝛ fructibus ornat: nihil intelligit rectius q̄3

humilitas q̄ oībus bonis su-
is quasi corpus suum denu-
dans: dum illa a se remouet.
christū dn̄m caput suū hono
rat ꝛ ornat: dum illa totaliter
soli grē eius attribuit: ꝛ quasi
vilitatez corticis instar pinus
ostētās: in trūco nudissimo so
lam de se sentit ꝛ p̄dicat ꝛ que
ad eā ptinēt vilitatē. pin⁹ po-
ma durissima: sꝫ nucleis sua-
uissimis refertissima profert.
Hec sunt opa hūilitatis que
duricie fortissima se ꝓtegunt
exterius: suauitatē tn̄ medici-
nalem abscōdunt interi⁹. De
exteriori duricie Ezechiel. iij.
Posui frontē tuā vt adaman
tem ꝛ vt silicē dedi faciem tu
am. In manifesto em̄ ꝛ exteri
us ꝛ hūiles ꝛ opa eoꝝ durissi
mi sunt ꝛ strictissimi vt tenu-
issimo vento vanitatis omnē
aditū obstruant. Interi⁹ autē
cibꝫ sunt ꝛ delicie ꝛ medicina
Ecōtrario ꝓo se habent ꝛ su-
pbi ꝛ eoꝝ supbie. interius em̄
durissimi sunt ꝛ inflexibiles. si
cut dicit Grego. sup Job. q̄a
mens supba ad ea que spon-
te non appetit: nullis exhorta
tionibus flectitur. Exteri⁹ au
tem ostētata ꝛ fabricata suaui
tate: ad laudes suas spectan-
tes imittūt. De pinu ergo hu
militatꝫ cauilla vna q̄si ram⁹
assumit̄ q̄ tabulā fidei suppor
tet atqꝫ sustineat. Neqꝫ em̄ to
ta arbor hūilitatis ad portan
dū crucē requirit̄: cuius opeꝫ
et fulcimentū etiā cetere virtu
tes desiderāt. sicut dic̄ Greg.
Qui inquit virtutes sine hu-
militate ꝯgregat quasi pulue
rem in vēto portat. Tabella
ꝓo oliue cauille pinus affigit̄
qꝛ virtus fidei porrectiōe hūi
litatꝫ vel ramo subnitit̄ ꝛ por-
tat̄. Fidē em̄ portat ꝛ sustiet
nostri sensus ꝛ intellectus hu
militas. Tabella d̄r virtus fi
dei quia legē ꝛ doctrinā veri-
tatis continet. Et p̄me q̄dem
legis tabl'e lapidee sunt ꝓpter
duriciā ipsius legis ꝛ ppl'i iu-
daici. sicut dicit dn̄s p Hiere
miā i. xvij. Pctm̄ iuda scptuꝫ
est stilo ferreo in vngue ada-
mantino: exaratū sup latitudi
nē cordis eorū. Et p eundem
Hiere. in. xlviij. Sciui enim
quia durus es tu ꝛ neru⁹ fer-
re⁹ ceruix tua ꝛ frons tua erea
Et p Ezech. in. iij. Omis do-
mus israel attrita fronte est et
duro corde. Tabella ꝓo fidei
que lex grē est: et tabella est ꝓ-
pter verbum abbreuiatum: ꝛ

ꝑpter ꝯsummatōem abbreuiatam que inundauit iusticiam sicut legit̃ ī decimo Esaie. Et lata, quia latū mādatū tuū nimis. Vel quia vt dicit Aug⁹ sup psalmū. Ois nequitia laborat angustijs, sola innocētia lata est: q̄ in nouo testamēto adeo dilatata ē: vt extremo ogis vsq₃ ad ipsius cogitationis initiū ꝑtendat̃. Noue em̄ gratie iusticia est nec etiā cogitatōne nocere. Tabella vero vna est ꝛ nō due ꝑpter dictaȝ abbreuiatōeȝ. Oliue ꝟo ꝑpter causas mlt̃iplices. Primū ꝑpter hūilitatē que in nouo testamento maxime cōmendat̃ Oliua em̄ folia habet q̄si salicis. folia salicis verba īfructuositatis. Vide folia salicis in eo qd̄ dicit dn̄s in. xvij. Luce Cum oīa feceritis que precepta sunt vobis dicite: serui inutiles sumus. Vel idcirco tabella oliue virtus fidei dicit̃. quia et lumē contra tenebras ignorātiaꝝ ꝛ errorū ministrat et pabulū veritatis ꝛ medicinā capitis. i. sensus interioris siue intellectus. Vulnus em̄ et morbus ꝛ infirmitas capitis ignorantia est ꝛ error intellectus. Vel ideo tabella oliue, quia diuine miseratiōis et gratie donū est fides. Misti ce Tabella oliue portio modica est iudaici populi: quam de oliua iudaici ppl'i deus pr̄ ꝛ artifex excidit. ꝛ digito suo q̄ spūssanct⁹ est titulo fidei et cōfessionis inscripsit. Hunc em̄ ppl'um iudaicū sc₃ oliuā vberem pulcrā: speciosam: fructiferam vocauit dn̄s. sicut legit̃ Hiere. xj. Simil'r et ad Roma. xj. Insertus es pinguedini oliue ꝛc. Qd̄ autē ipsi fideles tabl'a sint seu tabella: apostolus testat̃ in. iij. secunde ad Corinth. Epl'a inquit christi vos estis ministrata a nobis et scripta: nō atramēto, sed spiritu dei viui: nō in tabulis lapideis: sed in tabulis cordis carnalibus. Hanc ergo pilatus. i. os malleatoris q̄ fabricatus est aurorā et solē literis fidei velut incausto gratie calamo lingue sue sic ipsemet dicit in ps. Ligua mea calam⁹ scribe ꝛc. Vel digito suo, id ē spiritusancto: cuius opatione fides ꝛ recipitur ꝛ tenet̃: inscripsit. Istoꝝ igit̃ cetus p̄mū locū sicut in cruce dn̄i nostri iesu christi tabella oliue in ecclesia sortiti sunt. General'r autē

quoniã crux dñi titulũ habet in ipso capite suo seu vertice. crux christi nõ est q̃ titulũ istũ in ipso capite suo.i.intentõne vel intellectu sustinentiũ non habuerit. Si cõtrariũ titulũ habuerit diabolica erit. Dis ergo crux seu cruciat⁹ iudeoꝝ paganoꝝ:hereticoꝝ:⁊ vt iniq̃ agant laborantiũ. sicut dt dominus in.ix.Hiere.vt inique agerent laborauerũt:crux q̃ntum in eis est diabolica ē:eterne.s.dãnatiõis initiũ. ⁊ q̃si q̃dam illius p̃gustatio atq; p̃ludiũ. Palma ꝓo creditur in eadẽ cruce dñica lignum trãsuersum fuisse:cui humilia domini saluatoris brachia adheserunt. In humeris aũt ⁊ brachijs cetus martiꝝ robustissimus intelligitur iuxta misterium. et quia palma coronabant̃ victores:merito i ipa palma velut duo crucis brachia victoriosa martirũ patiẽtia ⁊ fortitudo insinuant̃. In collo ḡ ⁊ capite ꝑ quod vox fidei et cõfessionis mũdo insonuit:cetus aplõꝝ ⁊ ꝑmitiuorũ discipuloꝝ accipit̃: cui successit martiꝝ inuictus exercitus. Palmã aũt in ligno dñi ce crucis fuisse ex.vij. Canticoꝝ cõijciunt.vbi legit̃. Dixi ascendã in palmã ⁊ app̃hendam fruct⁹ ei⁹. Nõ refert aũt vtrũ duo brachia ligni transuersi palme vicȝ patiam ⁊ fortitudinẽ siue patiam ⁊ hũilitatem an molestiã ⁊ ignominiã interp̃temur.quia molestia et ignominia nõ mortificãt brachia veteris hoĩs ⁊ humores hoc est voluptuositatẽ et inanem gl'iam:nisi ꝑ patiãȝ ⁊ humilitatẽ. Quẽadmodũ em̃ doctrina fidei caput veteris hominis:hoc est prudentiã carnis siue sensum erroneum nõ nisi per virtutem fidei crucifigit atq; mortificat. Intelligũt aũt q̃dã rõnabil'r in ipsa palma ꝑseuerantiã. q̃ sola victoriam obtinet ⁊ coronam.sicut ipsa veritas testatur in.xxiiij. Math. Qui aũt ꝑseuerauerit vsq; in finem hic salu⁹ erit. Et si em̃ laudẽ aliq̃m hãc incepisse:sola tñ ꝑseuerãtia laudẽ ꝑfectam obtinet ⁊ coronaȝ Quib⁹ ḡ defuerit ꝑseuerantia siue humilitas et patia:hũerꝭ et brachijs veteris hoĩs pepcerũt.et robur eius qd̃ in his potissimũ ꝯsistit illesum ꝓcul dubio ſuauerit. quẽadmodũ ⁊ capiti ei⁹ parcunt ⁊ a lesiõe.

eius nō ꝓhibent atq̄ custodiunt q̄ ꝑfectionē ⁊ virtutē fidei abiecerūt. nec ī toto nec ī ꝑte vel capiti vel collo vel humeris vel brachijs eiusdē parcēdum est, sed totū totalr̄ et mēbra singula singillatim subdēdum est dict; supplicijs: vt nihil qđ eius sit supplicio careat vel mortē effugiat. queadmodū nulla ꝑs dn̄ici corꝑis imunis fuit a tormēto, sed a sūmo vertice vsq̄ ad pedū articl'os cruc; ꝑtēsū ē supplicīū. Lignū ꝙo ꝓncipale qđ ⁊ quartum in nostre enūeratōis ordine ponimus: cedrus fuisse creditur hec alta imputribilis ⁊ īmarcessibilis dicit̄. iij. Canticoꝝ. vbi dr̄. Ferculu; fecit sibi rex salomō ex lignis libani. hic nihil rectius intelligit̄ iuxta misteriū q̄ꝫ sacra doctrina vl' sapiētia q̄ đ se dic̄ in. xxiiij. Ecc̄i Quasi cedr⁹ exaltata sum in libano. Hec ꝓmū alta est, sicut dicit salomō Eccēs. vij. Et alta ꝓfunditas ⁊ q̄s inuestigabit eā. Deinde īmarcessibilis sicut legit̄ Sap̄. vj. Clara est ⁊ q̄ nunq̄ꝫ marcescet sapiētia. Deinde imputribilis, sicut dr̄ eiusdē. iij. Bonoꝝ laboꝝ ꝑciōsus est fructus ⁊ q̄ nunq̄ꝫ cōcidat radix sapiētie. quia eloquia domini igne examinata et qꝛ ipsa sapīa emanatio quedam dei sincera est, et ideo nihil inq̄natū in illam incurrit. Huic etiā illđ ꝯgruit q̄ꝛ odor cedri serpentes fugat et interimit. i. sacre doctrine suauitas Unđ in libro Sap̄. xij. dicit̄ In memoria sermonū tuoru; extermīabant̄ serpētes. Hoc in ꝯfessoribꝫ emicuit quoꝝ cetus martiꝝ successit exercitui et dn̄ico pectori q̄dāmodo se aptauit. In pectore nanq̄ꝫ sapientia atq̄ꝫ ꝯsiliū vigere dicitur. Quid aūt ꝯtra pect⁹ veteris hoīs et latera sacra doctrina possit. Quid etiā tormenti et cruciat⁹ eide; ingerat ex. vj. Ecc̄i. manifestū est. q̄ꝫ aspera est inq̄t nimiū sapīa indoctis hoībꝫ. hec est pena a deo qua munitōes atq̄ꝫ cōsilia destruunt̄ veter; hoīs. sicut legit̄ in x. scđe ad Coꝝ. hec habet amaritudinē. vn̄ ⁊ mirre se cōparat in. xxiiij. Ecc̄i. quasi inq̄t mirra electa. Silr̄ ⁊ Apocal'. x. Accipe ⁊ deuora libru; et faciet amaricari vētrē tuu; Et. x. Prouer. Stultus cedit labijs. Partē ergo dn̄ice crucis portare renuūt q̄ cōmina

tionũ verba:reprehensionũ pũ
ctiões: arguitionum sagittas
subterfugiunt. Magna pars
dñice crucis est sacre doctrie
deuot⁹ z studiosus auditus.
Moral'r autẽ cedr⁹ alta spes
eternoꝝ intelligit̃ q̃ palmã for
titudinis z patiẽ supportat et
sustinet Et hec alta ẽ q̃ ad ce-
lũ.i.ad celestẽ btitudinẽ attin
git z imputribilis z ĩmarcessi
bilis.vñ Sap.iij.dr. Spes
illoꝝ immortalitate plena est.
Hec latera veteris hoĩs que
sũt pusillanimitas et vanitas
q̃ mũdi terroribꝫ atqꝫ pmissio
nibus vigent z inualescũt: cõ
figit atqꝫ mortificat. Mundi
nãqꝫ terrores atqꝫ pmissiões
spes eternoꝝ euacuat z exuf-
flat. Hec pectus noui homĩs
hoc est spũale cõsilium z late-
ra eiusdẽ que sunt cõstantia z
lõganimitas viuificat z robo
rat. Residuũ vo q̃ venter et re
nes z cetera ps corpis cõfixa
est:pauptas ĩtelligit̃. Hec vẽ-
trẽ veteris hoĩs.i. cõcupiscen
tiam:z renes.i.ↄcupiscẽtie mi
nisteriũ z executiõem:crucifi-
git atqꝫ mortificat. Si aũt hu
mores z brachia veteris ho-
minis stultã animositatez seu
fortitudinẽ z patiam interpta
ri libuerit:vẽter eiusdẽ accipi-
etur cupiditas seu auaricia q̃
ꝓprie vẽter impioꝝ est insatu-
rabilis. Renes vo z partes ge
nitales:luxuria. Coxe vo que
et vẽtrẽ z renes sustinẽt z sup-
portant:pena tpalis z opulẽ-
tia. Tibie vo officia erũt siue
ammĩstratões:potẽtie z opu-
lentie subseruiẽtia et eas por-
tantia. Pars igit̃ cedri quam
pauptatẽ moraliter interpta-
mur:totũ residuũ inferius ve
teris hoĩs crucifigit atqꝫ mor
tificat:z q̃si in tibias z coxas
noui homĩs bifurcat̃. Amor
q̊ppe potẽtie z amor opulẽtie
velut coxe sunt veteris homi-
nis.tibie vo eiusdem sicut di-
ximus. Dupliciter igitur pau
pertas coxas z tibias veteris
hoĩs z pedes configit.hac co
ram deo nihil altius:sicut co-
ram hoĩbꝫ nihil abiecti⁹ atqꝫ
depressius. Sicut em̃ veruz
est qz qd altũ est apud homi-
nes:abominatio est apud de
um.sicut dic̃ veritas Lu.xvj.
Sic ecõtrario quod apd ho
mines abomĩatio est:apd de-
um altũ est. Pauptas em̃ vn
diqꝫ d: terra diffugata : celuz
sibi vẽdicat.sicut legit̃ Mat.
v. Btĩ pauperes qm̃ ipsoꝝ est

regnũ celoꝝ. Sicut ꝛ aq̃ cla rioꝛ seu purioꝛ necessario est ĩ fluuio: vel palude sublimioꝛ. sic ꝛ pauptas eoipso ꝙ a luto ꝛ limo diuitiaꝝ elõgantioꝛ: eo necessario ꝛ altioꝛ. Hac eadẽ nihil imputribili⁹: nec em̃ ha bet vnd putrescere possit pau ꝑtas. putredo em̃ oĩs de sup fluo est. non habet igiẗ vñ pu trescat paupertas que oẽm li mũ oẽm feculentiam diuitia rum ꝛ oẽ supfluũ a se penitus religauit. Est etiam pauptas ĩmarcessibilis. neqꝫ em̃ viroꝛ eius atqꝫ vernãtia de alienis pendet suffragijs aut fomen tis. queadmodũ mundi viroꝛ atqꝫ floꝛitas de terrene opulẽ tie humoꝛe subsistit atqꝫ nutri tur. Merito ergo ꝓpter ista tria in cedro pauptatem intel ligimus. et ꝑs illa cedri cui co ꝑe: tibie: ꝛ pedes dñi affixe sũt diuisa in duas nec legitur nec crediẗ quia vna ẽ pauptas si mul potẽtie et opulentie. neqꝫ possibile est diuitẽ esse quẽpi am potẽtia ꝛ nõ opulẽtia. aut ecõuerso. Quintũ ꝓ lignũ dñice cruc̄ cipꝛessus fuisse dꝛ a q̃busdã: et velut trũc⁹ fuisse crediẗ excauatus ad hoc vt i eo pes dñice crucis figeretur. fuit ergo ꝯm eos truncus ille cipꝛessin⁹ velut basis seu pes dñice crucis q̃ et in defossam rupẽ infixus fuisse dꝛ vt absqꝫ mutatõe et firmiter dñice cru cis patibulũ suppoꝛtaret. In cipꝛesso g̃ primũ quia in ꝓfun do rupis seu terre latuit: hũili tatem intelligimus: q̃ sꝑ late bꝛas querit ꝛ nunq̃ꝫ apparere nunq̃ꝫ in palaꝫ esse desiderat. imo semꝑ gaudet ꝛ latebꝛis ꝛ subesse atqꝫ suppoꝛtare. cũ ecõ trario suꝑbia vẽto poꝛtari ad ꝑcipitiũ appetat. Si autẽ at tendaẗ altitudo cipꝛessi et co ma eius: ipsiusqꝫ come stabili tas atqꝫ cacumen: et medici nalitas eiusdem cypꝛessi pen setur. merito in cipꝛesso humi litas accipitur. Medicia em̃ spiritualis ab humilitate inci pit. queadmodũ moꝛbi ꝛ vul nera a suꝑbia. humilitatis co ma opera ꝛ verba sunt quibꝫ caput suum .i. chꝛistum domi num humilitas exoꝛnat. sicut supꝛa de pinu diximus. hui⁹ comã nulla impulsio vẽtoꝝ ĩminuit. qꝛ nulli flatus adula tiõis vel detractõis eã ledũt. Sicut em̃ flatus adulatiõis nõ ledit ſꝫ nutrit ꝛ auget ꝛ ro boꝛat: sic flat⁹ detractõis hũi

litati deseruit. flatus ꝓo adulationis seu etiā vere laudis ideo hūilitati nocere non pōt quia toto studio illā a se reijcit: ⁊ ne ad eā intret adit⁹ oēs obstruit. licet eoipso ꝙ in imo est hūilitatis ab hmōi flatib⁹ tuta merito videat̄. pflant em̄ altissima venti. In cacumine ꝓo coma cipressi se colligit. q₂ oīa bona sua ad vnū datorē deū attribuendo colligit hūilitas: vel totus ꝑfectus ei⁹ diminuēdo ⁊ angustādo ꝑficit̄. cū ecōtrario supbia spargendo se ac dilatando forinsecus et ab vno oīm bonoꝝ datore recedēdo vanescat et euacuet̄ interius. Congruit aūt hūilitati dn̄ice crucis portare patibulū ad literā. eoꝙ legit̄. ij. ad Phil. Humiliauit semetipm factus obediēs patri vsqꝫ ad mortē: mortem aūt crucis. sed etiā q₂ ipsa est toti⁹ xp̄iane religionis que vtiqꝫ tota crux est et vt ait Hiero. tota martiruꝫ fulcimentū. Nemo aūt dubitat q̄n crucē pn̄ie ⁊ discipline ⁊ martirij ⁊ claustri ⁊ castimonie portet humilitas Oīs em̄ sp̄ūalis ascensus ab imo surgit hūilitat⁹. Ista qn̄qꝫ ligna a q̄busdam in ipso cruc; dn̄ice patibulo fuisse credunt̄. q̄a de istis q̄nqꝫ lignū dn̄ice crucis ostēdit̄. licet ipa dn̄ice crucis integritas ex cedro stāte ⁊ palma trāsuersa fuisse celebrius credatur. cetera em̄ tria ligna nō ad tormentū: sed ꝓpter dictas causas addita dicunt̄. A q̄busdā tn̄ ꝑncipale lignuꝫ dn̄ice crucis arbor illa sciētie boni ⁊ mali credit̄. A q̄busdā etiā ficus: quia arborē illaꝫ ficū fuisse credunt: eoꝙ Adam sub illa videat̄ esse dep̄hēsus et de folijs ei⁹ verēda sua operuisse. Siue aūt hoc siue illō sit veꝝ: bene cōgruit cruci penitētie ⁊ discipline. Inde eniꝫ veteri homini erigēdū est patibulū vnde ip̄e nouo hoī culpe extruxit patibulū: vt suspēdat̄ Aman in patibulo quod pauerat Mardocheo. sic̄ legit̄ Hester. vij. Et ꝓprio gladio caput Golie abscindat̄. sicut legit̄ in ꝑmo Reguꝫ. xvij. Et ꝓprio pugione caput Holofernis. sic̄ legit̄ Judith. xiij. Aman em̄ interp̄tat̄ iniquus seu coangustās seu cōprimēs aut coangustatio mea. qd̄ totū veteri homī ꝯgruit. Mardoche⁹ ꝓo amare ꝯterēs impudentē vel amara contritio

impudẽtie. qȯ et penitẽti et pe nitẽtie euidẽter cõgruit. Penitens eñ est amare ꝯterẽs impudentẽ. i. veterẽ hoĩem. ⁊ penitẽtia est amara ꝯtritio ipudentis. i. eiusdẽ. Culpã iȯ patibulũ vocamus q: in ea cõfigiť et moriť nou⁹ hõ. Si ꝓo ficus fuerit arbor hmõi misteriis ⁊ tropologiis optime cõgruit. Inter arbores eñ fructuosissima est ficus: nec ꝑuaꝫ habet suauitatẽ fructus eius. Crux aũt dñica fructum salutis vberrimũ mundo attulit. Sed ⁊ crux ipsa pnĩe tantam habet vbertatẽ atq₃ fertilitatẽ fructuũ: vt ꝑ eam recõpensetur sterilitas. Huic arbori in foliis maxia est aspitas. Verbum eñ crucis plus aspitatꝭ auditu suo stultꝭ ingerit q̃ȝ ipsa crux penitẽtie penitẽtibus. Generalr̃ aũt verũ est ꝙ vnaquecq₃ virt⁹ veterꝭ homis ꝓm aliquã ꝑtem crux est. Totus aũt cet⁹ virtutũ crux vna ẽ veteris hoĩs. maxime aũt virtutes ille q̃ꝝ officiũ est ꝑsecutio veterꝭ: sicut oẽs ille q̃ ad disciplinã ꝑtinent. Figurã aũt dominice crucis iuxta misteriuꝫ euidẽter expssit colũna ignis ⁊ nubis in. xiiii. Exo. Ignẽ eñ habuit ⁊ tribulatõis ⁊ lumĩs. Lumĩs q̇dẽ q̃ȝtum ad eruditionẽ nõ solũ fidei sed etiã misteriorũ ⁊ tropologiaꝝ. Tribulatõis: q̇ ad diabolũ q̇ trituratus est sub eo. sicut legiť Esa. xxv. Triturabiť inq̇t moab sub eo ⁊ extẽdet manus suas sub eo queãdmodũ extendet natãs ad natãdũ. Ibi eñ anthe⁹ cecidit sub hercule. q̇a et serpẽs terra nutriť ⁊ de terra fulcimentũ roboris ⁊ nutrimentũ habet pctĩ. in alto igiť occidẽdus fuit. Habuit ⁊ nubem ad vmbraculũ electoruꝫ. vñ in p̃s. scapulis suis obũbrabit tibi. Et Cant. ii. Sub vmbra eius queꝫ desiderabã sedi. Umbraculũ igitur et ab estu tribulationũ ⁊ ꝯcupiscentiaꝝ ꝑ ꝯtẽplationẽ sub ea sedẽtib⁹. Habuit ⁊ nubẽ qua diuinitatis glĩa tegereť: ⁊ iudeorũ ꝑfidia cecareť. Cõgruũt autẽ et ista ꝑ siĩitudinẽ cruci pnĩe ⁊ discipline. Prout aũt crucem culpam diximus: q̃tuor in ea brachia attẽdenda sunt. Primũ supbia siue p̃sumptio q̃ in deuꝫ miser pctõr se egerit. ꝓm qȯ diciť Ecci. x. Initiũ oĩs pctĩ supbia. Secũdũ impudentia qua faciẽ dñi ⁊ conspe

ctū dñi nō veref. vnde Eccs. viij. Nō sit bonū impio ꝛ nō ꝓlongenť dies eius: sed quasi vmbra transeāt q̄ nō verentur faciē dñi. // Terciū brachium est laxitas et remissio animi q̄ leuissime molestie tētatōnis tam turpiter tamq̄ viliter succūbiť. // Quartum brachiū audacia q̄ deus iudex iustissim⁹ et eius iusticia ꝯtēniť. Debuit em̄ et hūilitate se cōtrahere. ꝛ timore cōprimere. ꝛ magnificentia animi ꝯtra pctm̄ se erigere. ꝛ pudore obnubere. Ex q̄b⁹ quatuor crux gr̄e cōpingiť in qua om̄is culpa latrocinans ex integro cōfigiť. Om̄ aūt crux signū diciť ꝛ in signo thau p̄figuratū. que lr̄a figuram crucis p̄mitiuā apud hebreos indubitāter habet. ꝛ ꝓpter hoc q꞉ signo crucis insigniēdi essent q̄ diuini iudicij vltionem euaderēt: ipsa crucꝭ similitudīe: satꝭ insinuat Ezechiel. ix. Signa inq̄t thau super frontes viroꝝ gemētiū et dolentiū sup cūctis abomiationibꝫ que fiunt in medio ei⁹ hoc est ciuitatis. et post pauca subiungit. transite ꝑ ciuitatem sequētes eū ꝛ ꝑcutite: nō parcat oculus vester: neq̄ misereamini senem: adolescētulū et virginē puulū et mulieres interficite vsq̄ ad internitiōēꝫ Omē aūt sup quem videritis thau ne occidatis. Ex q̄bꝫ tribus brachijs thau illud spūale cōstruať satis apparet ex eo qđ dicit. sup frontes virorum gemētiū et dolentiū ꝛc̄. Tres em̄ sunt molestie ꝓprie viroꝝ sanctoꝝ sup abominatōibus peccatoꝝ. Prima ē zeli frixio seu frixuratio de cōspecta dei ꝯtumelia. de q̄ in eodē ezech. iiij. Sume tibi sartaginē ferreā. Sartago em̄ ferrea iuxta expositōneꝫ Greg. nihil aliud est q̄ꝫ ꝯsciā zelo rectitudis feruida. De hoc eodē psalmista. Nōne q̄ oderunt te dñe oderā. ꝛ sup inimicos tuos tabescebam. Et alibi. zelus dom⁹ tue comedit me. Primū ergo brachium hui⁹ thau: frixuratio est ꝛ ardor sancti zeli. Secundū brachiū dolor ē ꝛ molestia cōpassionis. De q̄ apl's in. xj. secūde ad Coꝛ. Quis infirmať ꝛ ego nō infirmor. q̄s scandalisať ꝛ ego nō vror. Et ad Gal. iiij. Filioli mei q̄s iterum parturio: donec formeť christus in nobis. Tercium ꝓo brachiū est dolor ipse ꝓpri

orum peccatorū. vel dolor de dilatione amplexuū ipsi⁹ spōsi. Istud est thau ꝓprie christiane religiōis signū certissimū imo veritas ipsa. et hec ē crux ꝓprie xp̄iana ex cui⁹ portatiōe xp̄i imitatores ⁊ filij sum⁹ maxime hāc em̄ ipse ⁊ maxie ⁊ maximā pertulit q̄ ad duo prima brachia. Terciū ꝑo potuit in eo esse dolor ⁊ molestia passionis seu ardor ⁊ angustia desiderij q̄ redēptionē nostrā desiderabat. Unde ipsemet Luce. xij. Baptismo habeo baptisari ⁊ quō coartor vsq̄ dū ꝑficiatur. Hoc signo q̄ īsigniti sunt xp̄m dn̄m vltorem nō sentient. Hoc est signū atq̄ signaculū quo oīs dei moneta imprimit̄ ⁊ signatur. Memēto quia omnis numus xp̄ianitatis crucē habet visibilem. sic necesse est oēm diuine monete numū thau istius hr̄e insignū. Alioq̄n ad diabolice ꝑcussuram monete ꝑtinet. Ue eis q̄ non solum carent hmōi signaculo. sed etiā cōtrariū signaculū caracterez. s. bestie sigillante ⁊ imp̄mente diabolo susceperūt. sicut legit̄ in xiiij. Apocal. Hoc est signaculū q̄ ꝓbēda celestis tribuitur ⁊ marellum quo omnis pauper in celesti hospitio et refectorio recipitur. Qui igit̄ recusas huiusmodi signaculum tui: abijcis non ipsum solum signaculum sed cū eo ꝓbendam celestem et elemosine celestis bn̄ficium perdis. Attende quāta cōtumelia regi celorum infertur dum signaculum eius confringit̄: abijcitur: ⁊ de moneta eius abradit̄: et de eius ere diabolica moneta ꝑcutit̄. Eius es om̄is natura est: cur de natura tua q̄ vtiq̄ dei moneta est in ipsa percussura vel cunea imaginis et similitudinis eius monetata signaculū similitudinis eius audes abradere. et in eadem que vtiq̄ es dei est: diabolice turpitudinis non vereris imprimere ꝑcussuram. ¶ Crux autē claustraliū spiritualis velut ex tribus brachijs paupertate spirituali ⁊ castimonia spirituali ⁊ obedictia sp̄ūali cōpingit̄ Est aūt pauꝑtas sp̄ūal: sp̄ūal' possessiōis abdicatio. sp̄ūalez possessionē ꝓpriā volūtatē ⁊ ꝓprium sensuz accipim⁹. Sil'r non solum mēbra ipsa corꝑis

ſed etiā dona grāꝝ ſi q̄ ſūt in-
terius: abdicāda eſt eis eorū
ꝓprietas atq̄ dn̄iū. vt queād
modū mēbra in corpe nullū
officioꝝ ſuoꝝ ſibi appropriēt.
Ne igitur putes te monachū eē
o clauſtralis q̄ vel ſenſum vel
volūtatē ꝓpriam adhuc poſſi-
des: vel aliq̄d donoꝝ tuoꝝ ti
bi appropriās. omnia em̄ do-
na ad vtilitatē toti⁹ corpis ec-
cleſie ſingulꝭ fidelibꝰ velut mē
bris naturalia officia ſua cō-
modata ſunt: nō appropriate
donata. Heu q̄t iuenies apo
ſtatas q̄ paupertatē ſpūalem tō
ſura ꝛ habitu mentiunt̄ exte-
rius. ꝛ diuitijs ſpūalibus am
pliſſimis refectiſſimi ſūt inte-
rius. Et vt de alijs taceamus
ſi q̄s eſt ſciolus inter fratres:
nō vt oculus viſum toti cor-
pori et mēbris ſingulis ſciam
illā habet toti cōuentui ꝛ fra-
tribꝰ ſingulis: ſꝫ eā ſibi appro-
priat: nō attēdens q̄ furti re⁹
eſt in fratres: dum rē cōeꝫ fra-
tribꝰ ſolus poſſidere preſumit
cū cōionē ſcie queādmoduꝫ
viſus ꝛ luminis exēpla natu-
re p̄dicēt. ꝛ appropriatiōeꝫ hu
iuſmodi vniuerſe nature lar-
gitas ꝛ cōicatio dteſtet̄. Quis
em̄ vnq̄ vidit ſolē vel vnū ex
innūerabilibꝰ radijs ſuis ſibi
retinentē. Heu q̄t hmōi ꝓprie
tarios ſcrutator renū ꝛ cordi-
um inueniet xp̄s dn̄s et ſepul
tura aſini cōdēnabit. Vt autē
ad vnū dicam⁹: nec teip̄m hr̄e
d̄bes o frater. ſꝫ haberi poti⁹
ab alijs. ſicut nullū mēbrū in
corpe ſeip̄m p̄ſumit poſſidere
ſed poti⁹ velut ex naturali of-
ficio ſtudet alijs mēbris ſub-
ſeruire. Hec eſt ꝓprietas quaꝫ
vix imo quā nec etiā eijcit ex-
trema ꝯfeſſio. q̄s em̄ audiuit
vnq̄ clauſtraleꝫ ſup hmōi cō
fitentē. Caſtimonia ꝟo ſpūa
lis q̄ ꝛ alloq̄a ꝛ amplex⁹ ꝛ oſcu
la et etiā ip̄a ſpūalis cōmixtio
ſoli celeſti ſponſo ſeruant̄: vti
nā vel in paucis inueniat̄. Al
locutōes cogitatōes ſunt q̄ ſi
male ſunt diabolice allocutio
nes ſūt. Deſideria ꝟo: ample-
xus: delectatōes citra ꝯſenſuꝫ
oſcula cordis ſunt. Delectatō
nes ꝟo ꝯſenſus aut opis cō-
mixtiōes ſunt ſpūales atq̄ cō
cubitus. Heu quot adulteri-
nos amplex⁹ et oſcula q̄tidie
a nobis habēt adulteri. Quē
cūq̄ em̄ nō recte deſideram⁹:
velut adulteros amplectimur
et dū in eis delectamur: ī ocu
lis ipſius ſponſi celeſtis oſcu

lari adulterū nec erubescim⁹ nec veremur. Q si vsq; ad cō sensum turpitudo pducit: veraciter illud nobis obijcit qd legit Esaie.lvij. Iuxta me discoopuisti: suscepisti adulterū
Obediētia pro spūalis in duobus cōsistit. in hoc scȝ vt deus solus habeat mgr intellectus z dñs affectus. vt veraciter ei dicat: mgr et dñe. sicut ipsemet dicit in .xiij. Iohānis Vos vocatis me magister et dñe z bene dicitis: sum etem. Qui g intellectū suum xpi magisterio totalr subdidit vt ei penitus credat: exufflans opiniones z ꝯtradictōnes hoim z ꝓprij sensus obmurmurationes calcās atq; pessundās: q dñio eius z impio totū se tradidit: hoc est volūtatē eius et bñplacitū ex toto induit exutus ꝓpriam hūc spūalr atq; veraciter obediētē cēsem⁹. Clauí pro qbȝ ꝯfixus fuit xp̄s dominus tres tm̄ fuisse credunt Qm̄ aūt ad hoc claui manibȝ eius et pedibȝ infixi sunt vt p eos infixus z īmobilis adhereret cruci z teneretur artius. Quid clauis hmōi mistice figuratū fuerit nobis insinuat Cruci igit oī aut ꝓpria volūtate aut necessitate affigimur. Necessitate qdem cruci psentiū erūnaꝝ. qs nobis hereditarias z naturales Adā fecit: quas etiam si vellemus effugere nō possemus. Voluntate pro vnicuiq; tribulatōi quā spōte assumim⁹: z naturali vt ita dicamus cruci supponim⁹ qualis est crux religiōis. Nihil g rectius clau⁹ i pte ista accipit q̄s necessitas. quia nihil hmōi cruci tenacius nos affigit. Et ista necessitas ē triplex Prima naturalis vt diximus que z ꝯditōis est. Scđa inflicta z violenta. q̄lem martires in vtutē cōmutauerūt. q̄lez experiunt qtidie q in manus hostium aut alia picula incidūt. Tercia est necessitas debiti. de qua loquit aplus in .ix. p̄me ad Coꝝ. Nā si euāgelisauero nō est mihi glia: necessitas em̄ mihi incūbit: que vtiq; necessitas ē debiti Et hec ē necessitas assumpta atq; spōtanea. De q etiā dicit Ambrosi⁹. qꝛ vouere volūtatis est: reddere necessitatis. Tribus his clauis triplicis necessitatis multi hodie configuntur. Veruȝ quia de clauis domice crucis agimus, et in vnaquaq; dñi-

ca cruce tres clauos eē neces/se est. nihil aūt magis nos af/figit oī cruciatui quē ꝓpter de um assuminus: sed nec aliter crux dñica est nisi assūpta fue rit aut volūtaria ꝙ amor ⁊ de siderium. Et hic q̄dẓ triplex debet esse oībus dñice cruc꜠ imitatoribus. Primus amor est diuine glie ⁊ honoris. Se cundus amor est bñplaciti il/lius. Terciꝰ est amor placēdi ei. His eīm tribꝫ ō causis oīs cruciatꝰ subeūdus est aut su/scipiendus. s. vt deus per ipm glorificet᷑ siue honoret᷑. vt dei bñplacituẓ impleat᷑. et vt deo placeat᷑. Qui tribꝫ his clauis cruci sue affixꝰ est: dñice cruc꜠ imitatorē ꝑfectum se gaudeat Possumus et intelligere cla/uos iuxta ꝟbuẓ Salomonis in vltīo Eccs sacra eloq̄a. ver ba inq̄t sapientiū q̄si stimli et q̄si claui in altū defixi. Sacr꜠ eīm eloquijs in eis q̄ pnīe ⁊ di sciplīne sunt ceterarūꝗ ꝟtu/tū fideles cōfigunt᷑ hoc est cō firmant᷑. Claui ꝟo amoris ad singula crucis brachia aptan da sunt. His aūt excursis de dñice crucis figuris: lignis at ꝗ misterijs Reuertamur ad narrationē Mathei (Et post ꝙ inquit illuserūt ei: exuerunt eum clamide ⁊ induerūt vesti mēt꜠ eiꝰ) Mistice ꝟo clamis coccinea penalitas pñs est q̄ ⁊ vestucas pene dr: q̄ ⁊ totum xp̄i corpus misticū qđ est ec/clesia a ꝑmo iusto vsꝗ ad no uissimū induit. sed ad crucem ea ipsa exuit. q2 totus cetꝰ ele/ctoꝝ cuius ipsa figura erat: ꝑ crucē quā ꝑ eo ꝑtulit ab hu/iusmodi sanguinolēta pena/litate exuit᷑ ⁊ liberat᷑. (Et exi/uit baiulans sibi crucē) vt ait Johes / Mirabilr statū exp̄ mens pctōris q̄ de ciuitate ec clesie ꝑ tentationē exiens: pō/dus ꝓꝑij pcti velut patibulū in q̄ ꝑ ꝯsensum cōfigat᷑: quasi hūeris cordis gestat. Dē eniẓ pctm̄ vt supius diximꝰ crux ē noui hoīs atꝗ patibulum: et in ea miserabiliter morte pessi ma clauis desiderioꝝ suorum cōfixꝰ morit᷑. Attēde miser pec cator q̄d hūer꜠ cordis tui per suggestionē imponit diabolꝰ dū pctm̄ suggerit. vtiꝗ ipsuẓ patibulū cui te ꝑ cōsensum af figat. Heu q̄nto labore et do lore hmōi crucē multi pecca/tores portāt Nōnulli eīm sub eius onere q̄si lōgitudīe labo ris fatigati ⁊ onere ipso cruc꜠

fracti deficiũt. Hi sunt q̄ lon gitudine tentationũ q̄si defatigati deficiũt ⁊ q̄si exanimes suspēdunt. Ipam ḡ crucē quā tibi parat ⁊ hūeris cordis tui imponit diabolus: ipm reper cute: cōuertēs eam in clauam herculis: queadmoduz ⁊ xp̄s dn̄s fecit. Vide q̄ nō ali⁹ est fabricator vel carpētari⁹ huiusmodi patibuli q̄ꝫ tuipse. nō alius portitor eiusdē. non ali⁹ faber clauoꝝ. ⁊ oīno nō alius crucifixor seu tortor tuiꝑpsius q̄ꝫ tuipse. Destrue ḡ patibulū. dispde clauos. aut potius velut alter mardocheus aman ī patiblo suo suspēde. Dis igitur suggestio nihil aliud est q̄ꝫ extruēdi patibuli: portādi: fabricādi clauos: ⁊ seipos crucifigēdi suasio. Attēde igitur q̄d tibi p suggestionez loquat̄ diobolus et q̄d suadere intendat. ⁊ q̄ insanū ac dementissimū reuera reputet illū cui talia audet suggerere. Simil'r ⁊ psonā in eodēfacto xp̄s dominus exp̄mit penitētis. Exit igit̄ penitēs de ciuitate babilonis: baiulās sibi crucē pnīe vel p timorē ipam crucem infernalis patibuli. sic exit tota factio maloꝝ ⁊ totus cet⁹ bonorum. Q d̄ autē supaddit Mathe⁹ (Exeūtes aūt viderunt hoīem cyreneuz de villa illa noīe symonē: hūc angariauerūt vt tolleret crucē eius) Simō iste d̄ villa veniēs: populū gētilē significat. Simō em̄ interp̄tat̄ obediēs. huic ḡ īposuerūt crucē Jesu q̄ et obprobriū crucis p fidē suscepit et fructū q̄tidie pcipit. Intelligit̄ aūt p simonē q̄ in auditu auris obediuit. hic de villa. i. de exteriori vel seculari puersatōne veniēs in ciuitatē ecclesie: angariat⁹ crucē xp̄i portauit. nō q̄n p maiori pte crucē xp̄i p fidē spōte suscepit. sꝫ q̄a sapiētes gētiū et idoloꝝ pōtifices miraculis suadētib⁹ ⁊ turbis cōpellētibus fidei xp̄iane subiecti sūt. Signat aūt simō iste moral'r eos q̄ crucē quācūq̄ꝫ vl' cōpulsi seu inuiti aut cum tedio ⁊ obmurmuratōe portāt: q̄les m'ltos penitētes ꝯspici⁹ q̄ rubore poti⁹ ad ꝯfessiōez ⁊ alia q̄ pnīe sūt īpellunt̄ q̄ꝫ accedāt. Tales sūt ⁊ m'lti claustraliū q̄ crucē religiōis sola erubescētia victi: n̄ amore sustinēt. ⁊ general'r oēs illi q̄b⁹ xp̄i iugū ⁊ xp̄iana ꝯuersatō molesta ē ⁊ tediosa. hi sūt q̄ n̄ crucē sibi baiu

lant:q̄ sibi crucē ꝓdesse nō cu piunt, sed saltē p crucē mūdo nō displicere affectāt. Hi sūt qui veteri hoī et diabolo: latronibꝫ cruce morteq̄ dignissimis ipm crucis patibulū arcem munitōis fecerūt atq̄ p̄sidiū. imo latrocinādi latibulū cruce ei forinseca latrones abscondūt hmōi. Tolle de falso monacho vel clerico tōsurā ꝛ habitū: ꝛ videbis veteris hominis latronē manifestissimū. Crucē portauit dn̄s iesus vt in ea latrones istos occideret Isti ꝟo vt ea nouū hoīem occidāt et latrones istos ꝓtegāt. Qui similem in latronibꝫ lr̄alibꝫ q̄tidie ꝯspicimus: q̄ ad hoc solum se cruce signant vt p̄uilegio crucis se ꝓtegāt, vel latrocinia sua ipso signo cruc̄ abscondāt: tātoq̄ licenti⁹ latrocinent. vtpote p̄uilegio crucis q̄si armati: ꝛ signo scutatis occultati. Sic igit̄ monachant̄ aut clericantur sp̄uales latrones q̄ nō intrāt p ostiū. vt habet̄ .x. Joh. Et in eccl'ia dei q̄runt que sua sunt tm̄. Mistice ꝟo illud attendendū est q̄ xp̄s dn̄s p̄mo crucē suā portauit ꝛ habuit eā indubitāter oneri, postmodū ꝟo occurrēs symō p eo portauit. Sic oīs crucis initia on⁹ hn̄t atq̄ molestiā. sed adueniēs obediētia ꝛ si suauitatē atq̄ delicias cruci nō ingerit: on⁹ tn̄ portatōis tollit ꝛ leuē facit ip̄am crucem postmodū ꝟo suauē ꝛ deliciosam vt poti⁹ ip̄sa portet nouissime q̄ƺ portet̄. Tūc em̄ cruci veraciter affixi sum⁹ ꝛ ip̄a nos portat cū eaꝫ amam⁹. Primo ḡ portat̄ cū onere, scd̄o leuiter tandē suauiter. Et verius tūc portat qn̄ clauis amoris i ea fixi fuerim⁹. (Et venerūt i locū q̄ dicit̄ golgata qd̄ ē caluarie loc⁹) Caluarie loc⁹ ille iuxta lr̄am dicebat̄. q2 caluarie. i. decaluata capita dānatorū et decollatoꝝ ibi videbāt̄. Mistice ḡ loc⁹ caluarie mūd⁹ iste ē i q̄ capita decollatoꝝ. i. corda maloꝝ decaluata. h̄ ē ornatu rectaꝝ cogitationū ꝛ affectionū nudata iacent: ꝛ horrēdū sui spectaculū faciūt vidētibꝫ Ibi ei iacēt corda vbi gladio tētatōis a diabolo lictore p̄cisa: p sollicitudinē ꝛ amorē seu ꝯsēsū mortifeꝝ ceciderūt. Totū qd̄ est ip̄sc: totū qd̄ extra ecclesiā. i. cetū electoꝝ: locus caluarie est: totū est respsū ꝛ optū capitibꝫ ꝛ alijs membris mu-

tilatis reproborū: ita vt pedē corpis nisi sup mēbra hmōi p̄cisa atq̈ mutilata figere n̄ possis. Ubi enī est vel pugillus terre in q̄ aut pes cordis alicui⁹.i.amor.aut oculus.i.sollicitudo.aut auris.i.audiendi prurigo.⁊ ita de mēbris alijs nō iaceat.vbi em̄ nō sūt sparsa viscera ⁊ mēbra intima reproboꝝ. Proiecit em̄ intima sua in vita sua.vt legit̄ Eccī.x At oculi stultoꝝ in finib⁹ terre.sicut legitur Prouer.xvij. Sic strata est via mundi istius et hmōi florib⁹ respsa capitibus suis.i.cordib⁹ spūaliter decollatoꝝ.et mēbris interiorib⁹ spūalr̄ mutilatoꝝ.sed ista cecis ⁊ furiosis horrorē non pariūt: volucres ⁊ feras infernales poti⁹ attrahunt.ideo ⁊ gregati ibi circūuolāt atq̈ cōueniūt.sicut legit̄ in.xiij. Esa. et in.xxxiiij.eiusdē.vt supi⁹ locuti sumus. Ex eis igit̄ q̄ diximus manifestū est oēm mōstruositatē vicioꝝ nihil aliud esse q̄ exercitū diabolicū: ad ducendū miseꝝ spūalr in caluariam spūalem. Indignare ḡ o fidelis dum adhuc innocens es ad decollatōēz vl' mutilatōēm ꝯtrahi. ¶ Ecōtrario ꝓo pn̄ie locus caluaria est.locus iste auditoriū est cōfessionū.ibi videres si spūalib⁹ oculis p̄ditus esses tot aceruos ⁊ tātos mēbroꝝ veteris hoīs Ibi em̄ mēbratī discerpitur gladio spūs q̄ in sacramēto cōfessionis opat̄. Ibi ali⁹ aurē amittit q̄ scʒ auditū maliloq̄orum deponit. Ali⁹ oculos: q̄ ꝯcupiam oculorū a se p̄cidit. Ali⁹ pedes.i.prauas affectiones sibi ascidit. vel vagos discursus ⁊ illicitos gressus cohibet. Iste locus terribilis est ⁊ horrēdus latronib⁹.iust̄ autē ⁊ elect̄ gratissim⁹. Golgata etiā loc⁹ extreme et vniuersalis dānatōis accipi pt.i. infernus: ad quē tota factio reproboꝝ de ciuitate ecclie eiecta: cū cruce iniq̄tat̄ ꝓprie nouissime suspēdenda incessanter ducit̄. Potest etiam intelligi omne pctm̄ caluaria. quia in eo oīs pctōr xp̄o dn̄o capite p̄uatur. Uel caluaria iuxta misteriū locus ipse ad lr̄am ī q̄ xp̄s dn̄s caput electoꝝ ⁊ nudus pepēdit ad lr̄am. et capillis spūalib⁹.i. electis primitiuis atq̈ iudeis nudatus apparuit.⁊ ita nō caput sed caluariā nudam potius se ibi ex

bibuit. ¶ Subiungit Johānes (Ubi et euʒ crucifixerūt) Mistice in caluaria .i. mūdo psonalr̄ crucifix⁹ est: et spūaliter in mēbris rei ⁊ hoīs quotidie crucifigit. Unde Apoca. xj. Et iacebūt corpa eoꝝ ī plateis ciuitatis magne q̄ vocat̄ spūalr̄ sodoma et egipt⁹ vbi ⁊ dñs illorū crucifix⁹ est. Caluaria igit̄ mūdi ciuitas accipit̄. Q aūt ipse crucifigat̄ in mēbris veri hoīs: testis est ipse q̄ dixit ad Petrū. venio romā iteꝝ crucifigi. Tot igit̄ habet hodie crucifixores: q̄t habet suoꝝ psecutores. Et ex eo qđ ipsemet dicit supra in. xxv q̄ diu vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Atroci⁹ autē ipm crucifigunt q̄ suos cruci peccatoꝝ affigunt. ⁊ hoc tāto atroci⁹ q̄nto crux culpe q̄ crux pene atrocior est. Q aūt oēs illi qui in pctō sunt crucifixi sunt: testat̄ dñs osee. x. Cōfix⁹ es in vījs tuis. Aliter crucifigit̄ dñs vel cōfigitur qñ ei mīstroꝝ suoꝝ stipēdia subtrahunt̄. sicut ipsemet dicit p malachiam in. iij. Si affiget hō deū q2 vos cōfigitis me: ⁊ dixistis. in q̄ configim⁹ te in decimis ⁊ primitijs et in penuria vos maledicti estis ⁊ configit me gēs tota. ¶ Moraliter ꝓ pctōr cruci pctōꝝ suoꝝ affigitur: dum p cōsuetudineʒ q̄si p quandā malleatōeʒ pctōꝝ suoꝝ desideria velut claui eideʒ ꝑfūdi⁹ ⁊ arti⁹ īfigunt̄. Et adulatores etiam hmōi crucifixores dicimus q̄ miseros pctōres pctīs suis q̄si clauis amoris affigūt. Hi sunt atrocissimi diaboli satellites ⁊ lictores tantoq3 atroci⁹ in pctōres crucifigēdo seuiūt interius: q̄nto dulcius eis blādiunt̄ exteri⁹. Christi ꝓ crucifixores q̄daʒ q̄dāmodo eccl̄ie dei coci fuerunt ⁊ vitulū illū saginatuʒ et agnū pinguissimū veru cruc infixerūt: ⁊ pascēdo electoꝝ cetui ad ignem assauerūt. Penitens ꝓ nō soluʒ cruci pnīe admouēd⁹ ē: sed assandus vt ex amore eidē se teneat. Quia ꝓ clauo q̄ pedes dñi crucifixi sunt: sunt etiā innixi: virtus spei ī eo merito accipit̄ q̄ et penitētē supportat ⁊ sustiet ⁊ cruci pnīe immobilr̄ adherere facit ⁊ tenere. In extensiōe brachij latitudo charitat. In cōfixiōe manuū pseuerātia ⁊ immobilitas bñficentie ⁊ largitat dominī saluatoris. a qua nec ipos crucifixores exclusit ꝓ q̄bus in ipsa passiōe orauit

Sicut ꝙ vlteriꝰ brachia neq̃uit extẽdere: sic largiorẽ vl' latiorẽ sinũ charitatis nõ potuit pãdere. bñficentie etiã ꝛ largitiõis sue ↄ̃sideria fortissima pforatiõe manuũ lucidissime demõstrauit. Nihil enĩ de bonis q̃ a patre accepat sibi retinere vl' manibꝫ suis herere decreuit: q̃s ineffabilis sil' charitas ꝛ largitas pforauerũt. De illo solo verũ est ad l'ram ꝙ p nimia largitate manꝰ habuit pforatas. Tũc impletũ est q̃d dr̃ in vlt. Prouerb. Manꝰ suas aperuit inopi ꝛ palmas suas extendit ad paupes. Totꝰ igit̃ fodi voluit ager ille plenꝰ cui bñdixit dñs. sicut legitur Gen̄. xxvij. et Esaie. ij. Abscõdere in fossa humo. Et ip̃e testat̃ in p̃s. Foderunt manus meas ꝛ pedes meos. Totꝰ igitur fodi voluit vt nobis totꝰ fructificaret. Totꝰ assari voluit agnꝰ ille sacratissimus vt nihil ex eo crudũ comederemꝰ. sicut ip̃e p̃cepat in. xij. Exodi. Totꝰ pati voluit vt totũ eccl'ie corpꝰ cõpassuꝝ doceret. Calicẽ passiõis totũ voluit attigere vt nihil de morbo in corpe remaneret eccl'ie. Totus etiã pati voluit vt totũ veterẽ hominẽ crucifigeret ꝛ nihil in eo a culpa vacare ostẽderet: sicut in corpe nihil vacauit a pena.

¶ Penitẽtes etiaꝫ ĩ h̄ edocuit vt a sũmo v̈tice cogitatõis vsq; ad extremũ pedẽ opatõnis total'r eos occupet tormẽtum penitudĩs. Eo igit̃ vsq; se extẽdit infectõ lãguoris. Sicut ꝙ totꝰ dĩ filiꝰ abijt in p̃ciũ nr̃e redẽptõis: totꝰ ĩ sacrificiũ nr̃e recõciliatõis: totꝰ ĩ remediũ nr̃e sanatõis: totꝰ in cibũ nr̃e refectõis. sic totuꝫ corpꝰ eccl'ie: vt vnusq̃sq; eũ imitari volẽtium pꝰ ip̃m abeat put pfessiõi sue ↄgruerit. Nihil ei aliđ ẽ pn̄ia q̃s penitẽt' imo captiui redemptio ꝛ offensi recõciliatio ꝛ eg̃tant' sanatio ꝛ cibi suauissimi deo p̃patio q̃si agni vel hedi ĩ veru pn̄ie assatio. q̃s male ↄfixi sũt ĩ cruce sua q̃ nec p horã ĩ ea remanẽt: q̃ tã sepe ↄ̃ ea decidũt: aut forte adõ putridi st̃ vt eos clauat̃a ñ teneat. Heu q̃t videbis hmõi q̃ in sctõ die pasceues cũ xp̃o dñ̃o crucem ascendunt. sed in ipso die pasce ab ea p infirmitatem decidunt vel p violentiã se abrũpunt: Contra dei iusticiã faciunt q̃ de iusticia ꝛ iudicio penitẽtiali suspẽsos depẽdẽt. q̃s h̄ ↄtra forẽseꝫ iusticiã audeat attentare vt ab ea damnatos

atq̧ suspensos p̄sumat depen dere. Q̄d si videat indultum latronib' visibilibus (licet nō sit) vt se de cruce post suspēsionem si possint eripiāt, nulli tn̄ ꝯcessum est vt latrones d̄ cruce depēdat vel deponat. Hāc iniuriā diuine iusticie et iudicio irrogāt q̄ a pagenda pnia q̄libet mō penitētes abstrahūt ꝛ auertūt. Illos em̄ de cruce pnie cōtra dei iusticiam ꝛ iudiciū deponunt. horribil'r autē ꝛ miserabiliter in cruce sua pendent: imo total'r in ea con fixi et extensi sunt. Quidā em̄ solam manū alteram in cruce sua affixam habent: toto residuo corpe extra crucem positi. q̄dam solo capite. q̄daȝ solo pede. Hi sunt q̄ vl' particulariter tm̄ penitent. vl' partem solā discipline: aut religionis quā ꝓfitētur habitu solūmodo seruāt. Hi nō attendūt q̧ christus dn̄s tot' in cruce pependerit. nec aduertere volūt q̧ patibula nō latronū membris q̄ magis mutilatiōe indigent. sed ipsis latronib' erigūtur. Alij ꝑo incuruati nō extensi in patibulis suis pēdent Hi sunt q̄ tribulatōem penitentie seu discipline: seu cruc; alterius cum tristicia sustinēt: cum poti' spe erigere se deberent: ꝛ malcari ꝛ gaudio dilatare. Hoc ē em̄ qd̄ oīno suadet doctrina xp̄iana scȝ in tribulatōe leuare caput et se per spem erigere ꝛ gaudio dilatari. Vn̄. In tribulatōe dilatasti mihi. Et dn̄s Lu. xxj. His aūt fieri incipiētib' leuate capita vestra. Et ap'ls in. xij. ad Ro. Spe gaudētes: in tribulatione patiētes. Qui igit̄ incuruant̄ tristicia: ad extensionem xp̄i dn̄i respiciāt ꝛ dilatationem. de qua ip̄emet dicit. Dinūerauerunt oīa ossa mea q. d. adeo in cruce extēsus suȝ vt ossa mea dinūerabilia apparerent Nō est igit̄ imitator dn̄ice crucis q̄ passus incuruat̄ tristicia atq̧ ꝯtrahit̄. Vestigia igit̄ dn̄ice passiōis seq̄nda sunt sicut dicit Petr' in. ij. p̄me canonice sue Christ' passus est ꝓ nob̄ vobis relinq̄ns exempluȝ vt seq̄mini vestigia eius. Q' aūt nudus pependit indicat: q: in illo miscdie sue cōmertio q̄ p̄cio suījpsi' mundum mercabat̄: noluit estimari ex phaleris: ꝛ q̧ solus in statera crucis appendere sufficiebat mundi p̄cium. ꝛ q: nō ali

ud recõciliatio nostra require bat q̄z oblationē eius ꝛ sacrifi um. Nudũ igit̃ se obtulit dei patris aspectui, gratissimũ q̄- dē spectaculũ qꝛ ꝑ seipm̄ deo prī erat acceptabilissim⁹ Vñ ꝛ apl's in. vij. ad Heb. Acce- dens ꝑ semetipsum ad deũ. Mistice xp̄o nudus pependit qꝛ veste priori. i. iudaico pplo ꝑ infidelitatē nudatus erat. nec dum nouā vestez. i. ecclesiā de gentib⁹ sibi texuerat. Mora liter xp̄o sicut supra dixim⁹ q̄li ter reprobi in cruce p̄sentium tribulationũ iā pendeāt: ꝛ in cruce infernali pendere debe ant isinuat. Quantũcũq̄z eniz vestib⁹: auro ꝛ gēmis hic opi- re se imo exornare studeāt, nu di tñ pendēt hic ꝛ pēdebũt in nouissimo. vnd̄ Job. xxxiiij. Nõ sunt tenebre ꝛ nõ est vm bra mortis vt abscõdant̃ ibi q̄ opant̃ iniq̄tatē. Et eiusdem xxvj. Nudus est infern⁹ corā eo. ꝛ nullũ est opimētũ ꝑditio ni. Itē Esa. lix. Tele eoꝝ non erunt in vestimentũ: neq̄z opi ent̃ opib⁹ suis. Docent̃ autē fideles vnusquisq̄z ĩ cruce sue ꝓfessionis debere pēdere. Si cut ḡ nos sum⁹ q̄ delinq̄mus sic nosipsi crucifigendi sum⁹.

et nosipsos nõ nostra deus a nobis req̄rit. Nõ em̃ põt deo gratũ vl' acceptũ offerre sacri ficiũ q̄ se nõ obtulerit. Nihil igit̃ nobis ꝛ cruci nostre iter- ponēdũ est. hoc est nec arma- tura nec vestis. sed e ꝓprio no- bis ꝛ ĩmediate aptāda ē. Ve ste ḡ pendentes iniuriosi sunt carnificib⁹. qꝛ eoꝝ sũt iure car nificij sui vestes damnatorũ. Qui pniaz vult agere et vestē pctõꝝ nõ exuit: nõ nudus sed vestitus q̄rit pēdere. Ve aũt illis q̄ꝝ sola vestis in cruce eo rũ pendet: q̄les sunt monachi et clerici q̄daz q̄ꝝ vestes ĩ cru ce sunt ꝑ similitudinē ꝛ figurā Vestē ḡ crucifigũt q̄ oĩno ni- hil deliq̄t. et latrones hoc ē se ipsos ad latrocinandũ ampli us abire sinũt. Interrogo te frat' q̄d meruit cucullia tua q̄ brachijs mutilata est Sil'r et floc⁹ q̄ capite trũcat⁹ est? Re- spõdebis ꝓculdubio q̄ nihil meruerũt. sed q̄d tuipse meru eris et q̄ntuz teipm̄ punire de beas ꝑ singl'a hm̄õi cõmoue- ris. Erubesce tantā districtiõ nem exercere in ip̄a signa vt si gnificēt. ꝛ in teipm̄ q̄ deliqui- sti eā nõ exercere vt emenderis Sz vt diximus sufficit eis in

ipsam veste iusticiā mendaciter exercuisse. Hi sūt q̄ sic volunt illudere dño, queādmodū michol vxor Dauid illusit sauli patri suo, in, xix. Regum p̄mi. Cū eñ dauid q̄reret ad morte: tulit statuā ⁊ posuit super lectum dauid, ⁊ pellē pilosam caprarū posuit ad caput eius ⁊ op̄uit eam vestimentis Ab vnoq̄q; igit̃ hoīm p̄t q̄rere dñs, q̄re illusisti mihi ⁊ dimisisti inimicū meū, i. veterē hoiem vt fugeret. Queādmodū eñ michol p veritate silitudinē falsam exhibere voluit, sic ⁊ isti q̄si deū fallere possint inopinabiliori etiā mēdacio deū circūuenire velle vidētur. Quid aūt dicem⁹ de his q̄ crucē nō ad mensurā suam sibi aptare studēt. sed cruciculas sibi ɔficiunt q̄ vix etiā appendendis muscis sufficerēt. Hi p̄o nō latronib⁹ patibula sed poti⁹ pulicibus et muscis apte parare vident̃. Hi pcul dubio mensurā suam nesciūt Debent eñ cōprehendere cū oībus sanctis q̄ sit latitudo et lōgitudo ⁊ sublimitas ⁊ pfūdum, s. sapiē dei sublimitas, lōgitudo spei, latitudo charitis, pfundū humilitat: q̄ q̄tuor dñice crucis brachia euidēter ostendūt. Per ɔtrariū igitur scire debent mensurā suā. pfunditatē sc; abissi in quam decident, abissi dico siue pene purgatorie: siue gehēnalis pene. et sublimitatē supbie in q̄ euanuerunt. vbi eos manet casus irrepabilis a q̄ nō adijcient vt resurgant, et longitudinē tormentorū quā meruerunt: q̄ finem nō habet. Et latitudinē p̄sentis felicitatis in quā seipsos sparserūt. His g̃ q̄tuor crux pnie ⁊ disciplie cōmēsurāda est ⁊ coaptāda. Potest ⁊ indicare nuditas dñi saluatoris euidētiā ⁊ manifestationē pnie ⁊ disciplie. Euidēter ⁊ manifeste vtraq; ⁊ agenda est ⁊ seruanda. Nusq; eni; abscōdunt̃ patibula sed in locis eminētioribus erigunt̃ vt palā oīb⁹ appareāt, ⁊ null⁹ iudicū in abscōdito ponit latrunculos aut malefactores alios sed in publico et in palam, vt pena eoꝝ sit alijs terroris spectaculum ⁊ deuitādi silia documētū. Qd̄ totum ɔtra illos dicim⁹ q̄ tm̄ in abscondito penitentiā agere volunt. Hi sūt q̄ vestiti pendent in cruce penitentie: q̄si eñ q̄da; veste cō

munis se cõuersatõis operuerunt similitudine: timẽtes crucis sue obprobriũ qđ erat eis potius amplectendũ. Qui autẽ vltra mẽsurã suam crucis sibi parant patibuluz: attẽdant quia xp̃s dñs portare potuit crucẽ in q̃ postmodũ est suspẽsus ꝛ cõfixus quasi metiret̃ vires suas in portando. ¶ Seq̃tur (Et cũ eo alios duos hinc et inde) ꝓm Johannẽ (mediũ aũt Jesum) Duo latrones iuxta misteriũ duo populi sunt ĩter q̃s medi⁹ dñs iesus crucifigit̃ qui ꝑ salute vtriusq; crucem ꝑtulit. sed alter in ipa cruce tremit ꝛ confitet̃ ꝛ orat ꝛ salut; ꝓmissionẽ ab illo obtinet ꝛ hic gẽtilis ꝑpl'us. Reliquus aũt. i. iudaicus ꝑplus: ꝛ crucifixo domĩo ĩsultauit et adhuc blasphemus ꝑmanet. Vel aliter totũ gen⁹ humanũ in cruce pñt; miserie esse manifestũ est: sed potius ꝑs ei⁹ a dextra parte dñice crucis crucifixa ẽ que ꝑ p̃sentiũ flagellorum disciplinã erudit̃ ad hũilitatem et fidẽ suscipit ꝛ xp̃m dñm integre cõfitet̃. hec est pars electorum cui de ipsa cruce sua salutem xp̃s dñs repromittit ꝛ q̃si testamento legat: ꝛ ipsa morte sua testamentũ pacis ꝛ salutis eidem cõfirmat. Reliqua ꝟo pars a sinistris crucifigit̃. et sicut supra dixim⁹ ip̃m nec crucis sue patibulũ humiliat aut erudit q̃n potius de ipsa cruce sua insultare non cessat domino dict; vel fact;. ¶ Moraliter ꝟo in medio crucifixorum: crucifixus domin⁹ Jesus in medio penitentiũ penitentiam esse agendã: et in medio disciplinatorum disciplinã esse seruandam docet. Alias em̃ lesionem et scandalum aliorum et periculum ꝓprium non effugiet. Unde Eccl. xiij. Omnis caro ad similẽ sui cõiungetur ꝛ oĩs homo simili sibi sociabit̃. Et iterum. Sic cõicabit lupus cũ agno aliq̃n sic pctõr iusto. Et iterum. que cõicatio sctõ homĩ ad canẽ. Silr ꝛ eiusdẽ. xxvij. Uolatilia ad sibi silia cõgregant̃. Et Seneca. Nihil tã fugiendũ q̃ dissimiliũ societas. Quia ꝟo duo cũ xp̃o dño crucifixi sũt moraliter nobis insinuat̃ mũdũ et carnẽ nos nobiscuz debere crucifigere. sic docz apl's ꝓmo đ carne i. v. ad gal. Qui ãt xp̃i sunt carnẽ suã crucifixerũt cũ vicijs ꝛ ꝯcupiscẽtijs. Et in se

quenti eiusdē.ꝑ quē mihi mū
dus crucifixus est τ ego mun
do. Caro igit̄ velut latro vnꝰ
cruci discipline affigēda est a
dextris. qꝛ ei salus ꝓmittit̄: et
ei veraciter dicit spūs crucifi
xus: hodie mecū eris in ꝑadi
so. Hodie: q̄ vtiq3 est dies glo
rie: cuius diluculū gratia pꝛe
sens est. Diluculū em̄ ad diez
ꝑtinet τ de die esse videt̄. Ca
ro aūt nō nisi crucifixa hono
rat spūm aut eidē obsequit̄. si
cut τ latro dexter in sola cru
ce legitur dño credidisse τ ho
noꝛē eidē ꝯfessionis ibidē so
lūmodo impēdisse. Sic τ ca
ro ante crucifixonē sꝑ rebellat
aduersus spūm Crucifixa ꝟo
τ ꝑ disciplinā edomita τ sub
acta: τ si nō voce humili: tm̄ τ
māsueto obseq̄o de regni cele
stis cōione τ participio depꝛe
cat̄. Latro ꝟo sinister. i. mun
dus: cuius τ gaudiū est soluz
p̄sentis felicitatis illusio atq3
mendaciū xp̄o factis insulta
re nō cessat τ crucē eiꝰ irridere
Verbis aūt xp̄o dño in suis
adhuc hic crucifixo. hoc ē cru
cem eius ꝑ imitationem por
tantibꝰ: exprobrare nō cessat:
miseros eos iudicās q̄ tꝑalis
miserie cōpendio lōgitudinē
infernaliū supplicioꝝ redimūt
τ mūdane istiꝰ vanitatis imo
illusiōis nocturne somnio dū
eam abijciūt: eternā felicitatē
mercant̄. In medio g° duoꝝ
latronum crucifigit̄ spūs qui
in medio carnis et mūdi cru
cifixoꝝ tm̄ crucez sue ꝓfessiōis
sustinet. Crux g° carnis vt di
ximus disciplia est. de q̄ mul
ta iam diximꝰ. Crux ꝟo mū
di calcatio est τ cōtemptus il
lius. et sunt velut eius q̄tuoꝛ
bꝛachia hic. Primū est cogi
tatio falsitatis et vanitatis illi
us. et est bꝛachiū illō velut ra
mus p̄cisus de ligno scientie.
Secūdū bꝛachiū est τ dextꝝ
desideriū eternoꝝ. suꝑ oīa em̄
mundi amoꝛē in nobis moꝛti
ficat amoꝛ eternitatis. Terci
um ꝟo bꝛachiū sc3 sinistrum
aspernatio τ cōculcatio ꝑ con
temptū vilitatis ipsiꝰ. Quar
tum ꝟo bꝛachiū τ pꝛincipale
huius crucis lignū qō totum
mundi suppoꝛtat patibulum:
moꝛtis meditatio est: et viuax
illius memoꝛia. Facile em̄ vt
ait Hiero. cōtemnit omnia q̄
se semꝑ cogitat moꝛiturū. Si
q̄tuoꝛ virtutibꝰ his seu donis
p̄ditus fueris: nō solū crucez
τ patibulū mūdi in teipso ere

xisti. sed etiā illū crucifixisti, et adeo tibi crucifixus est: vt ad te nec manū nec aliud moue-re audeat seu valeat Nec pōt oīno ad te accedere sed q̄si fi-xus ⁊ mortn⁹ in isto tenet̄ pa-tibulo. Q si adhuc tibi p̱ co-gitatiões loquit̄ suggerens se aliq̄d eē qd amari ⁊ expeti de-beat. hoc em̄ ⁊ p̱ ipsas vanas cogitatões nobis plerūq̧ lo-q̄tur ⁊ p̱ linguas hoīm mun-danorum. Time cogitatiões istas velut rugitū bestie seuis-sime. est eniȝ crudelior ceteris bestijs amor mūdi. sicut dicit Aug⁹. sup. xiij. ad Ro. Tunc ergo p̄mū mortuū esse mūdū agnoscito: cum rugire desierit fera ista pessima: siue p̱ cogita-tiones siue p̱ fauces hoīm q̄s forauit. Restat igit̄ vt eā mor-tifices vt saltē in te rugire de-sinat. Q si ⁊ hoc nō preuales esto tm̄ eideȝ cū apl'o crucifix⁹ ⁊ etiā mortuus vt eā nō audi-as nec videas. hoc ē suggesti-onibus ei⁹ nullaten⁹ credas. Falsissima em̄ sunt oīa q̄ sug-gerit. Q si hoc nō valuer̄ : sal-tem teip̄m de cruce nō depo-nas, nec clauos sanctoꝝ desi-derioꝝ q̄b⁹ teneris auellas. fi-xum te tene imo cōfixuȝ vt ad ip̄m nullatenus mouearis. et illi p̱ ꝯcupiaȝ nō appropinq̄s In hoc ḡ mundo crucifixi su-mus ⁊ mortui ⁊ ipse nobis. et q̄cq̄d viuit in nobis mortuuȝ est ⁊ ecōuerso mūdo: intellige in eo q̄ mūdus est. hoc est in maligno positus. sicut scribit Joh. in. v. p̄me canonice sue. // Sequit̄ (Scripsit aūt ⁊ ti-tulum Pilatus ⁊ posuit super crucē.) Math. aūt ita habet. (Et iposuerūt sup̱ caput eius causam ipsi⁹ scriptā Hic ē Je-sus nazarenus rex iudeoruȝ) Recte dicit Math. imposue-runt sup̱ caput ei⁹ ⁊c̄. Hec em̄ erat cā quare patiebat̄ ⁊ mo-riebatur. quia scȝ ipse erat Je-sus. i. saluator. ⁊ nazarenus. i. floridus vel mūdus vl' vnct⁹ vel virgultū. et q̄a erat rex iu-deoꝝ. i. recognoscētiū siue cō-fitentiū. Quia em̄ saluator qd est nomē officij ex officio ha-bebat etiā p̱ mortē saluare: cū salus suoꝝ mortē ei⁹ req̄reret. Mortē igit̄ vt fideiussor pro mūdi saluatiōe exoluit ⁊ q̄si p̱ latrone iā iudicato ⁊ damna-to iudex ip̄e misericordissim⁹ subijt. De fideiussione ipsius Esa. xxxviij. Dn̄e vim patior: responde p̄ me. Et ipsemet in

ps. Que nõ rapui tũc exolue-bam. Et iterũ. Ecci. xxix. Gra-tiã fideiussoris ne obliuiscaris dedit eñ p te aiam suã. Et qꝛ mũdus ideo velut agnus ima-culatus p mũdi recõciliatõne a deo patre sacrificiũ in odorez suauitatis susceptus est. Sicut et de eodẽ dicit pater. xlij. Esa ie. Ecce seruus meus suscipiam eũ: electus meus cõplacuit sibi in illo aia mea. Et ipsemet de se in ps. Holocaustũ & p pctõ non postulasti. tunc dixi: ecce venio qui solus p totius mũ di peccatis ppiciatio & sacrifi-cium esse sufficio. Deinde qꝛ vnctus primũ in sacerdotem ex debito sacerdotalis officij offerre debuit saltẽ aliqd mu-nus & hostiã. Dis eñ põtifex vt ait aplus ad Heb. viij. ad offerẽda munera & hostias cõ stituit. Vñ & necesse est eũ ha bere aliqd qd offerat: Pro in sufficientia igit sacerdotũ: sa-cerdos ipse dei filius cõstitu-tus est. & p sufficientia cetera-rũ hostiarũ factus est ipse ho-stia sacratissima q p spm sctm semetipm obtulit imaculatuz deo. Quia vo rex siue vnctus in regez: ad ipm merito ptinu it decertare p regno. et maxie p regno eterno: cuius nõ erit fi-nis: etiaz cũ tpalis vite sue pi-culo. Recte ergo dictũ est ab euãgelista Matheo qꝛ (impo suerũt sup caput eius) &c. Cau-sam eñ passiõis eius & mortis: assumptũ saluãdi officiũ et sa cerdotale simul & regale misteri um: pia fides esse nõ dubitat. Qd aũt Joh. dicit qꝛ (scrip sit titulũ pilatus & posuit) reuera recte notauit titulũ q liber grẽ & liber testamẽti noui & eterni id est crux ipsa vel passio eius que totã gratie eruditionẽ cõ tinet: titulatus est & illũinatus. Attẽde titulũ: et totius libri in-tentionẽ intelligis. sicut & iam p parte exposuimus. Hũc au tẽ titulum Pilatus. i. os mal-leatoris q fabricatus est auro rã & solẽ: scripsit. et sup crucez posuit. qꝛ ipse solus passionis sue misterijs titulũ fidei q in-telligeret imposuit. Qd autẽ trib linguis titulus ille scriptus est: apte significat: qꝛ trib illis generib hoĩm aditus pande bat ad ĩtelligẽda misteria pas siõis: & salus etiã p istã pstaba tur. Moralr vo iudex pnia lis sup caput penitẽtis hoc est intẽtionẽ titulũ debet scribere vel sup intellectũ fidẽ. Fides

enim titulus est toti⁹ xpiane religionis et illuminatio q̄ ipsa xpiana religio tēdat apiens, et q̄ cā et q̄s finis et q̄ materia eiusdē sit in intellectu seu intētōne penitētis scribēda est ipsi⁹ sacramēti pnie fides. Uel idem hic ipse titulus.s. vt intēdat p ipam pniam seq̄ Jesum nazarenū regē iudeoꝝ. Uel vt intēdat sibi p̄stari salutē et mundiciā et vnctōez grē et regnum eternū. Hoc igitur addiscere debēt iudices pniales siue cōfessores vt in capitibꝫ.i. cordibus vel intētiōibꝫ seu fide penitentiū firma credulitate ista scribāt. Alioq̄n crux pnie nō habet titulū, et iō deest ei q̄rtū brachiū qd sibi vendicauit titulus. Sꝫ et sine titulo isto pena q̄dem sustinet sed pnia nō agit. Silr et cā ipsius penitētis iuxta verba Mathei sup caput.i. sup intellectū eius ponēda est scripta, et hoc memoria firmissima. Causa aūt ista pctōꝝ suoꝝ vniuersitas et eterna eius recuptōem intēdit felicitas. Hec igit duo q̄si q̄dā crucis.i. pnie sue titulū et cām in ipo cruc vertice.i. pnie initio seu capite scripta debet habere q̄ penitet: vt crebra rememoratiōe ea ipse legat, queadmodū ille qui dicebat. Pctm̄ meū ꝯ me est sp. Et hoc tribꝫ linguis. qꝛ ī corde ei⁹ debet eē scp̄ta cā ei⁹ p memoriā et ī ore p ꝯfessionē et in ope p lugubritatē siue lamētatōis hūiliationē. Siue ī tribꝫ viribꝫ aīe. In p̄ma q̄ est rōnabilis p rememoratōem vt dixim⁹. In secūda q̄ est ꝯcupiscibilis p dolorem et lamētatiōem. In tercia id ē irascibili p irā et detestatō nē. In his em̄ tribꝫ q̄si triplici scriptura euidenter pctā legunt hoc ē ꝯgnoscunt. Una tm̄ lingua cām suam scriptaꝫ habet: q̄ ea q̄dem recolit sꝫ ea minime luget vel detestat. Attendendū aūt est qꝛ titulū illū salutis et vnctōis et regni: crucis extremitas et v̄tex obtinuit, qꝛ nō cruciat⁹ ipse salutē obtinet. sꝫ intētio et finis illi⁹. Titulū sue dānatōis cruci sue inscriptū portant de quibus dicit dn̄s in.ix. Jere. vt iniq̄ agerent laborauerunt. Silr et illi q̄ quasi fures et homicide patiuntur, hoc est: p suis sceleribus nec passiones etiam meritas patienter sustinent. Qui aūt vt xpian⁹ h̄ ē vel p ipso titulo xpianitatis a fidei psecu

toribus aut aliis pia intentio ne xp̄m dn̄m sua cruce sequit̃ Et hoc est qđ dicit petrus in iiij. p̄me canonice sue. Nemo vestr̄ patiat̃ quasi homicida aut fur, aut maledicus: aut alienor̄ appetitor. si aūt vt xp̄ianus nō erubescat. Rex aūt rex iudeor̄, i. cōfitentiū aut recognoscentiū xp̄s dn̄s a pilato scribit̃. recte quidē. q2 em̄ nō ↄfitent̃ nec recognoscūt, i. nō cognoscūt intellectu nec recognoscūt affectu xp̄m: dn̄m regem hn̄t diabolū, sicut habet̃ in. xlj. Job. Ipse est rex super oēs filios sup̄bie. Et. ix. Apocal. Locuste habebant sup se regē angelū abissi. cui nomē hebraice abaddon, grece aūt apollion, ꝛ latine hn̄s nomen exterminās. Locuste q̄r̄ volatus cito decidit sunt reprobi. q̄ ad hoc eleuant̃ vt decidant Sequit̃ in verbis Johānis (Hūc ergo titulū multi iudeorū legerunt. q2 ꝓpe ciuitatem erat locus vbi crucifix⁹ est Jesus. Dicebant ergo: noli scribere rex iudeor̄, sed q2 ip̄e dixit: rex sum iudeor̄) Q pontifices iudeor̄ legerūt titulū et mutare intendūt: manifeste significat: quia fidē ꝑuertere conant̃ ꝛ gl̄iam crucis ꝛ xp̄i regnū euacuare. sed manet scriptura īmobilis ꝛ stat gl̄ia crucis: qua etiā frōtes regū ꝛ imperator̄ titulant̃ ꝛ fideliū mētes illūinant̃ et insigniunt̃ vt dei domus vt tēpla vt dom⁹ religiose. Nunc aūt reuertamur ad ꝟba Mathei q̄b⁹ dicit insultatōes ꝛ obprobria q̄ dn̄o i cruce pēdēti exprobrāt. (P̄tereūtes inq̄t blasphemabant eū) Recte dicit p̄tereuntes. q2 reuera p̄ter viā que xp̄s ē eūtes. p̄terit em̄ oīs qui p̄ter eum vadit. (Et blasphemabant eum mouētes capita sua) quor̄ typū gerunt oēs reprobi ꝛ mūdi amatores eo ipso q̄ p̄tereūtes sunt. hoc est p̄ter viam euntes. p̄tereūt em̄ cum p̄tereūtib⁹ ꝛ trāseūt cū rebus transeūtib⁹, ꝛ ad xp̄m dominū q̄ in oīb⁹ penitētib⁹ ꝛ disciplinatis: imo general'r christianis in cruce pēdet. ad hec em̄ pēdere se reputat: nō q̄dē ꝑsonal'r sed cōione charitatis q̄ sua sunt oīa q̄ suorū sunt. sic iā sepe diximꝰ. Hi ḡ blasphemant eū in suis. licet specialiter ad hereticos: iudeos: paganos illđ spectare videat̃ q̄ crucifixū adhuc blasphema-

re nõ desinũt. xp̄m tñ in cruce pēdentē blasphemãt: q̄ cũq3 q̄ libet mõ tribulatos irrident: maxime si christiani fuerint q̄ tribulant. Similr̃ ⁊ q̄ de tribulatione alioꝝ ex malignitate gaudēt. Qd̄ ꝓo sequit (mouentes capita sua) reprobis optime ↄgruit. q̄ capita sua. i. corda in reb⁹ mobilib⁹ et transitoriis defixerũt. Et ideo cu3 eis necesse bñt vt moueãt capita sua. i. corda. mot⁹ hmõi ē cõcussio capitis q̄ signum est vesanie ⁊ furoris. caput enim qd̄ totũ residuũ moderat ⁊ regit: in motu decet esse cõpositissimũ. q̄nto g̃ forti⁹ ip̄m cor tanto ei⁹ ꝓuidētie ⁊ impio cetera oĩa subiecta sunt. Qd̄ autem xp̄s dñs respõdisse nõ legit blasphemãtib⁹: tria nobis insinuat. Primũ q̄ nulla habenda est disputatio vl̕ altercatio cũ insanis ⁊ mēte capt̄. Secũdo q̄ in tribulatõe orationi ⁊ grãrũ actiõib⁹ poti⁹ vacandũ est. Tercio q̄ in certamine martirij aut etiã alteri⁹ tribulatõis tota diligētia imo total̕r docuit esse victorie insistendu3. Dũ eñ gleba corpis ꝑ tormēta astringit. dũ gladius hostilis dolorib⁹ passionũ ip̄am aĩam vulnerat. q̄d stultius q̄3 vl̕ ad modicũ seip̄m a repugnatõe ⁊ defensiõe suspēdere. gladiũ tribulatiõis gutturi tuo hostis admouit: et tu de furiosoꝝ cogitas deliramētis. Qd̄ aũt subdunt (Vach q̄ destruis tēplum dei et in triduo illd̄ reedificas) Vex q̄dē est qd̄ ipsi subsannãt. q̄ tēplũ dei hoc est corp⁹ ꝓpriũ nõ agēdo q̄dē ip̄e destruebat. sed destructõe3 ⁊ dissolutõe3 ab aĩa spõte suscipiēdo ⁊ approbãdo ⁊ in triduo illud idē reedificauit: dũ tercia die gl̕iosum illd̄ fecit. Et general̕r istud veru3 est. q̄ neminē ĩ dei tēplu3 xp̄s dñs edificat quē nõ pri⁹ q̄ ad veteris hoĩs edificiũ destruat. sicut exp̄sse de illo ꝓpheta uit sctũs symeõ. i. ij. Lu. dicēs Hic erit ĩ ruinã ⁊ resurrectõ3 m̄ltoꝝ. Qd̄ aũt dicũt (salua te meip̄m) vox diliratiũ ē. q̄si tũc ip̄e ꝑdiret q̄ vestē veterē h̄ est vetustatē penalitat̄ deponebat vt gl̕ia3 nouitat̄ assumeret. Has exprobratõnes p̄ui dere videbat Ier̃. ꝓpha. i. xiiij Quare inq̄t futurus es velut vir vag⁹ ⁊ fort̄ q̄ nõ p̄t saluare. Hoc ē igit qd̄ suadere nitebant ꝑ ora blasphemoꝝ. de

mones scʒ vt semetipm salua
ret:q̃si puidētes iam qꝛ mors
eius salus erat electoꝝ et vole
bant granū in terra cadēs nō
mori vt soluʒ maneret. Juxta
illō q̄d legit̄ in.xij.Joh. Nisi
granū frumēti cadēs in terra
mortuū fuerit ⁊c̄. Nolebat di
abolus solui pciū redēptiōis
nr̄e vt captiuos nos in sempi
ternū detineret. Volebat au
ferri sacrificiū nr̄e recōciliatō
nis vt ioffēsos sp ei fuire lice
ret. Nolebat bibi calicē passi
onis ⁊ antidoti:q̄ oē venenuʒ
ei⁹ expurgādū erat. Escā mor
dere cepat hūane.s.nat̄e i xp̄o
dn̄o ⁊ hamū q̄ capiebat̄ sētie
bat:et iō moliebat̄ fauces re
trahere. Mare rubꝝ.i.xp̄i sā
guinē sup se iundās videbat:
⁊ iminentē sibi submersionē e
pxio cernebat. ⁊ iō siccatōem
ei⁹ atq̄ diuisionē pcurare stu
debat. Jn certamīe illo infe
riorē se cōspiciens p blasphe
mos de pace tractabat. Et si
diligentius ꝟba ista blasphe
mātiū attēdant̄:oīb⁹ eis malū
motū vt vulgo dꝛ dicebat di
abolus. dū em̄ de cāpo certa
minis fugere procurabat: ⁊ a
certamīe plane desistere vole
bat:q̄d aliud q̄ꝫ victū se ꝯfite
bat̄ ⁊ xp̄m dn̄m esse victorem
sed clauatos pedes habuit et
clauatas man⁹ vt n̄ effugeret
et claui illi ꝯ illuʒ xp̄o dn̄o fa
cti sunt claua q̄ illū ꝯtūderet.
(Si fili⁹ inq̄unt dei es descē
de nūc d̄ cruce) Pro liberatōe
sua satagebat diabol⁹ q̄ i cru
ce ꝯfix⁹ pēdebat ⁊ xp̄i sanguīe
mergebat̄ velut diluuio marꝭ
rubri.sic̄ supra oñdim⁹ ex.xxv
Esa. Jpa em̄ suspēsio dn̄i sal
uatoris in cruce: precipitatio
erat diaboli. sic̄ legit̄ ī eodem
Esa. Precipitabit mortē in sē
piternū. Et ipsa clauatio ma
nuū dn̄i saluatorꝭ allisio erat
manuū diaboli.sic̄ ibidē legit̄
his ꝟbis Et humiliabit gl'iaʒ
ei⁹ cū allisiōe manuū ei⁹. Hoc
ē qd̄ dicebat ap̄ls ī.ij.ad Col'
Et ipm cyrographuʒ tulit de
medio:affigēs illō cruci:expo
liās pncipat⁹ ⁊ ptātes trāsdu
xit ꝯfidēter palā triūphās eos
in semetipo. Nolebat sangui
nē fluere diabol⁹ q̄ iā videbat
nr̄e dānatiōis sn̄iaʒ eē delēdā
atq̄ cyrogр̄hū q̄ libꝝ gr̄e ⁊ te
stamētū et̄ne btitudis scriben
dū fiebat fidelib⁹:⁊ extīguēdū
eē pctōꝝ qd̄ ille īsufflare n̄ ces
sat incēdiū:⁊ diluēdas eē sor
des pctōꝝ ⁊ caracteres sue tur
pitudis:titulosq̄ ⁊ isignia sue
dānatōis. Per silr̄ suggestio

nẽ mlt̄ꝫ suggessit descẽdere de cruce diabolꝰ: vl' pnīe vl' disciplīne: q̄i d̄ cetero ñ eẽt eis necessaria. eo ꝙ eis p̄terita merita ad salutẽ sufficerẽt. ꝛ q̄tidie idip̄m suggerit ꝛ icautos seducit. Nusq̄ꝫ em̄ alibi salꝰ ẽ xp̄iano nisi ĩ cruce. Ad crucẽ ei ñ ẽ fas accedere diabolo. vñ ꝛ solā crucẽ et aquā bñdictā vulgo dꝛ tĩet diabolꝰ. Hmōi igit' hoīb9 suadet arcẽ sue mũitōīs relinq̄re: ꝛ ab vrbe sue fortitudis eos nitit' abducere. Quoties igit' talia eis suggerit diabolꝰ: remiscant' xp̄m dñm nullis hmōi suggestiōib9 pmotũ vt d̄ cruce descẽderet. Mirabil'r autẽ allegabat ꝯ se p eos diabolꝰ dicẽs (Si filiꝰ dei es descẽde d̄ cruce) q. d. si filiꝰ d̄i es: mādatũ d̄i p̄ris ne ĩpleas: ꝛ p reḡ eiꝰ ꝛ hereditate tua reuocāda ꝛ repanda certare de sine. q̄si dei filiꝰ p̄ter mādatuꝫ d̄i p̄ris crucẽ potuerit ascẽdis se. (Et p̄ncipes sacerdotũ illudẽtes cũ scribis et senioꝛib9 dicebāt. alios saluos fec̄ seipsuꝫ ñ p̄t saluũ facere. si rex isrl' ẽ descẽdat nũc d̄ cruce ꝛ credimꝰ ei. cōfidit ĩ deũ: liberet euꝫ nũc si vult. dixit em̄ qꝛ filiꝰ dei sum) Ad h̄ tota diaboli tẽdit oꝛō vt potẽtiā xp̄s dñs exerat ꝛ opꝰ hũilitatꝫ q̄ diabolũ ꝯculcabat relinq̄t. (Si rex isrl' ẽ d̄. nũc d̄ cru. ꝛ cre. ei). Mira stulticia (si rex isrl' ẽ) desistat certare p isrl' et cedat hostib9 eiꝰ vt sit eis isrl' ĩ dissipatōeꝫ ꝛ captiuitatẽ. (si rex isrl' ẽ) dimittat sceptꝝ qd̄ vtiq̄ꝫ crux ẽ: sic̄ s̄ ondimꝰ. (si rex isrl' ẽ) dimittat baculũ in q̄ p isrl' pugt velut ꝓpugtoꝛ ad saluādũ. Qd̄ āt dicũt (ꝛ crediꝰ ei) p̄uersissime dict̄. q. d. crediꝰ ei qꝛ filiꝰ d̄i ẽ: si p̄ris d̄sistat ĩplere mādatũ. ꝙ ꝟo seq̄t'. (Idip̄m āt ꝛ latrones q̄ cũ ipso crũcifixi erāt ĩpꝛopabāt ei) ab initio q̄ dẽ factũ ẽ istd̄. Sꝫ xp̄o dño miserāte alt' tādẽ visitatꝰ ẽ. Nota ꝙ fidẽ suaꝫ nō vt donũ offerũt imo neq̄ꝫ vt fidẽ sꝫ sub cautōe miracl'i ꝛ p ea totiꝰ mōdi p̄ciũ expetũt. moꝛs em̄ dñi saluatoꝛis quā ip̄i p fide sua expetũt totiꝰ mōdi p̄ciũ est. volebāt igit' iestiabil'r in ꝯctu illo ꝛ negociatōe circũuenire eũ. ꝛ h̄ ẽ qd̄ ip̄e p̄dixerat Osee xj. Circũuẽit me effraiꝫ ĩ neg. ꝛ in dolo do. isrl'. Sꝫ reuertamur nc̄ ad ꝟba Jo. (Milites ḡ inq̄t cũ crucifixissẽt eũ accepert̄ vestim̄ta eiꝰ ꝛ fecert̄ q̄tuoꝛ ptes' vnicuiq̄ꝫ militi ptẽ ꝛ tũicā. Videt' plāe q̄nq̄ꝫ vestim̄ta habuisse. tũicā. s. ꝛ alia q̄tuoꝛ. nul

lo em̄ mō videri pōt palliū in q̄tuor ptes diuisum. eo q̄ q̄libet pars ei⁹ esset inutilis partientibꝫ. Idē est manifeste videre de capa ⁊ colobio siue suptunicali ⁊ linea: si forte ⁊ lineam habuit. Quia igit̄ sup his sacer text⁹ nobis nihil determinat. nihil scripture sctōꝝ edisserunt: q̄q̄ ⁊ capā habuisse credat̄ quā ⁊ q̄dam habere se dicūt. Palliū ꝑo ⁊ collobium siue suptunicale et vestē lineaꝫ ipm habuisse verisile sit. Sup hoc tn̄ nihil temere diffinire presumim⁹. ꝑsertim cuꝫ ⁊ genera vestiū tpis illi⁹ ⁊ morem regiōis penit⁹ ignorem⁹. ¶ Vestimēta ḡ mistica illi⁹ q̄ꝝ veritas ex pte nobis innotuit ꝑseq̄mur. quoꝝ p̄mum sacra scriptura est. Hanc manifeste diuidūt q̄ illā in pte respuunt ⁊ in pte admittūt vt manichei q̄ solū nouū testamētū recipiunt. Sacra ꝑo scptura vestis eius iō dicit̄ q꞉ ipm opit: exornat: ⁊ indicat. Hanc ipse neuit ⁊ texuit in veteri testamento. Neuit: sicut legit̄ vlt. Sapiētie. Digiti ei⁹ apph̄ēderunt fusum. Hec est tela quā ordi‑tus est sup vniuersas natiōes sic legit̄. xxv. Esa. De hac voluit vniuersas natōes vestiri. sicut dicit̄ in. vj. Ecc̄i. Stola glīe iduit eū. De hac tela vnicuiq꞉ excidit dn̄s vestem ꝓut ei cōgruit. Pannū istū in nouo testamēto fecit purpuram dū q̄dāmodo ꝓprio sanguine rubricauit: ⁊ multiplicibꝫ expositiōibꝫ sp lustrauit. et auro spūalis intelligentie q̄si aureo filo in ea oēs flores virtutum oīa volatilia cōtemplationuꝫ intexuit. Moral'r ꝑo q̄ huic in pte credit et in parte discredit: vel q̄ hanc in pte implet ⁊ in pte trāsgredit̄: quasi xp̄i crucifixor vestē ei⁹ diuidit. Quia ergo vt dixim⁹. Primū vestimentū eius est sacra scriptura Secundū vestimētū est xp̄iane ꝯuersatōis decor forinsec⁹ q̄ ⁊ sacroꝝ cōlonē forinsecam cōtinet. Terciū ꝑo tpal' opulentia. Quartuꝫ ipsa ecclesia. Quintū ꝑo charitas: manifestū est. q꞉ q̄tuor genera hoīm q̄ ⁊ xp̄iani noīari ⁊ nō esse volunt: q̄tuor ex his vestimēt̄ sibi partiti sunt. Primū coꝝ est q̄ veritatē dei in iniusticia detinent: q̄ sacraꝝ lr̄aꝝ ꝯgnitiōe contenti sunt. qui semis auidissimi sunt quod est verbum dei: et fructum aut negligunt

aut oderũt. Hoꝝ crux nõ habet nisi titulũ. ꝛ hoꝝ liber totus est in titulo. Titulus eniȝ hũane vite sacra scriptura est quoꝝ corpus totũ est in oculis. Hos igiť esse de dñi saluatoris crucifixoribꝰ veris: manifeste apparet: ꝙ parteȝ vestimenti eius xp̃o abstulerũt vt se ea ornarẽt ꝑ curiositatem et inanẽ gl'iam: sibi illã indecentissime circũdederunt. Ueste em̃ sua solus xp̃s dñs ornandus est ac vestiẽdus. Ipsi aũt illa vestire se et ornare vt eam scȝ ostẽtent ꝛ in ea gloriẽtur ꝓ viribus elaborant. In veste igiť furtiua gloriať. ꝛ illam ad sui ꝯfusionem cõuinctõneȝ ꝛ ꝺp̄hẽsionẽ ostentat: ꝙ de sacre scripture scĩa quã implere negligit gloriať. Nihil stulti⁹: nihil ꝑiculosius furi ꝙ̃ vestẽ furtiuã ꝛ oĩbꝰ notissimã ostentare. ꝗd em̃ aliđ ꝙ̃ cõfundi ꝛ dep̄hendi querit. hoc faciẽs ꝗd aliud ꝙ̃ ꝯtra se testimoniũ dicit docẽs ꝛ p̄dicãs. tacẽs etiaȝ apđ se dñi repositũ habet vestimẽtũ ꝛ quasi alter achor furatus est clamidẽ coccineam auro intextã ꝛ regulã auream Sacra em̃ scriptura est sicͤ regula aurea regulãs et tegẽs fideles ꝛ regulãs singl'a opa q̃ varios ꝟsus ꝛ lineas libri vite hũane. sic est et clamis coccinea auro intexta ꝛ vestꝭ regia Et h̄ est qđ legiť. vij. iosue. Q aũt vestꝭ regia sit ex. vij. Prouer. patet. vbi ipsa dicit. Per me reges regnãt. Heretici ꝟo ꝙ̃ꝙ̃ ꝛ oĩbꝰ reprobis literatꝭ illud cõgruat: maxĩe hmõi vestimẽto ꝙ xp̄m dñm spoliauerunt in seipsis inhabitantẽ diabolum induerũt. Totũ eniȝ qđ de scriptura furati sũt ꝛ rapuerunt: diabolicã turpitudinẽ in eis opiť ꝛ exornat. Christiane ꝟo ꝯuersatõis decoreȝ forinsecũ quẽ secundũ christi vestimentũ accipimus om̃es xp̄iani falsi noĩs. vel in ꝑtem dñicoꝝ vestimentoꝝ accepe runt vt in seipsis diaboluȝ vt diximus induerent ꝛ ornarẽt De hac heretici rapuerũt pãniculos: ꝙ q̃dam sacramenta nobiscũ cõicant. Illi q̃bꝰ totum vestimẽtũ rapere aut ꝑmissum aut ꝯcessum nõ est: vestimentũ illud saltẽ in ꝑte aliq̃ lacerari conati sũt. Isti ꝟo ꝙ et xp̄iani hoc est xp̄i filij et fratres ꝛ coheredes noĩari presumũt: atrociores eiusdẽ hostes eo ipso se faciunt ꝙ eius vesti

mēto aduersus ip̄m se ꝓtegūt et q̄dāmodo nō solū impune sed etiā secure nomīe eius.s.ꝛ vestimēto ꝓtecti ip̄m īpugnāt ꝛ amicabiliter vt ita loq̄r eidē inimicanť. Isti eīn fecerūt in pace eiꝰ amaritudinē amarissimā sicut legiť.xxxviij. Esaie. Hi ipsa sacramēta inimicꝫ fidei fecerūt execrabilia:dū ꝓpť eorū manifestā turpitudinem xp̄i nomē blasphemať ꝛ sacramenta deridenť: ꝛ ꝓpter eoruȝ mltitudineȝ veritas religiōis q̄ in paucis remāsit nō apparens obprobrio habeať. Hi ornamētis ecclesiasticis palliis.s.sericꝫ ꝛ cortinis ecclesiā malignātiū et sinagogā sathane hoc est multitudinē suā ornauerunt. Quid eīn aliud est hmōi decor forinsecꝰ nisi quēadmodū pāni serici ꝛ cortine quedā spūales:q̄bus dei templū exornari debet atq͂ vestiri. Attende et illud ad cumulū ꝯuersitatꝫ qđ est signū crucis hmōi fanis diabolicis inponiť ꝛ diuinis sacramētꝫ nō dicā sacranť sed potiꝰ execrantur. Quis membra diabolica veste xp̄i vestita esse nō horreat ꝛ lugeat. Quis aromata sacroꝝ eloq̄orū ꝛ margaritas a porcis ꝯculcari: ꝛ scīm.i.xp̄m dn̄m in mēsa altaris: nō soluȝ canibꝫ appositū sed etiā oībꝫ īmundis reptilibus sustineat Quid eīn est tota reproboꝝ ꝛ xp̄iani noīs honorē deturpātiū factio:nisi horrenda ꝛ mōstruosa reptiliū multitudo. et tn̄ illis pānis xp̄s angelorum dn̄s in mensa altaris apponiť et incomparabilr maiori opprobrio ꝛ ꝯtumelia q͂ q̄ndā fuerit illusoribꝫ ꝛ crucifixoribꝫ expositus:trosella sua vt ita loq̄mur ipsa xp̄i veste operuit et insarpiliuit vt vulgo diciť diabolus. Clerici ꝟo nostri temporis et monachi mlti in hoc xp̄i crucifixoribꝫ nequiores ꝛ atrociores se ostēdūt.qꝛ illi q̄dem crucifixo dn̄o vestimēta sua abstulerūt. Vestimēta ꝰ cōcupierūt. Istis ꝟo nō sufficit xp̄m dn̄m in scipsis spūaliter crucifixisse. sed etiam vestimēta eiꝰ hoc est sacrā scripturā ꝛ forinsece cōuersatōis decorē ad maiorē eius ꝯtumeliam ꝛ ꝑfecte ꝑsecutōis cumulū tota abominatōe ꝓiciunt: aut saltem q̄ntū sinunť īminuunt. Vide tōsurā et habitū et ꝯuersatōem:imo ꝑuersionem clericoꝝ nostroꝝ vel nr̄i tp̄is.

et inuenies in eis panniclos pmodicos et cõmissuras puissimas pãni rudis et noui. hoc est noue conuersatõis. sicut legitur in. ij. Marci. Nemo assumentũ panni rudis assuit vestimẽto veteri etc. Et in. ix. Mathei. Nemo imittit cõmissurã pãni rudis in vestimentum vetus. Hec aũt isti faciũt qui vestem integram abominantur nouitatis: et panniculos quanto mistiores pñt veteris conuersationis sue veteri vestimẽto assuũt: pãniclati et palastrati vt vulgo dicitur incedere non erubescẽtes. in quo pauptas eorum spũal' appet artissima. Mira stulticia pãniculos et vestium frustula et palastra indecẽtissima ad gl'iam ostẽtare: quasi vestẽ preciosissimã et pclaram. Qui pro totos se in hmõi decorẽ forinsecũ cõquirẽdũ: decorẽ intimũ nõ cupiẽtes aut nõ intelligentes ptulerũt: siles sunt eis qui victũ suũ negligũt vt magnifice ac decenter vestiantur. et muliercu lis que solũ decorẽ et ornatũ vestiũ appetũt: cetera non curãtes. Hoc aũt in illis dicimus quod nõ ex simulatõe hoc faciunt sed ex sensus potius puitate: que maiora in eis cape non pualet. Hi enim quasi deus nõ videat: aut ad vidẽdũ lũinibus adiuuetur multiplicãdis et accẽdẽdis lumiaribus sũmope intẽdũt: et quasi in domo manufacta hitet: pãnis sericis et cortinis eccl'iam lapideã totam studẽt diligẽtia decorare. nescientes oĩno que intẽtiõe: que fine: et qualiter ista facienda sint vt deo accepta fiant. ¶ Terciũ vestimẽtũ: opulẽtia tpal'. pter illõ vestimẽtũ pilati milites et xpi crucifixores innũerabiles effecti sũt: maxie in clero. Clericatus enim militia ẽ aĩarum. cui asscribi se faciunt multi: nõ vt xpo dño vel aĩabus militent. sed pilato. Et mos quidẽ lictorum ẽ atque carnificũ: vestimentis inhiare dãnatorum atque crucifigẽdorum. nisi enim xps iam pscriptus esset añ oculos nros et extra ciuitatẽ spũal'r eiectus et crucifixus. sicut legitur in. iij. ad Gal. nõ de vestimentis eius lictores cõtẽderẽt: nec ea in ptẽ suã cessura sperarẽt. Uestimẽta enim crucifixorum prie stipẽdia sunt carnificũ et lictorum. Quia igitur cupidi et auari et alij qui pilato militare potius elegerũt: vestimẽtum istõ xpi trenã opulẽtiã in eccl'ia dei sibi vẽdicãt et vsurpãt et toti obtinẽde inhiãt vt xpm dominũ pauptate nudatissimum

tandem relinquāt. Audatissimū aūt intelligim⁹ spūaliter in suis: manifestū est ꝙ ꝑ dānato ⁊ crucifixo spūalr illum habent. neqꝫ em̄ vestimentuꝫ eius q̇ accusat̄ nec sibi rape ꝑ sumunt carnifices quā iudex dāmnatōis sententiā in eum tulit. Quia ergo hmōi carnifices vbicunqꝫ xp̄s dn̄s noīatur aut colit̄: vestimentū istud illius sibi diripiunt: ⁊ illi auferunt ꝓculdubio dānatōis sentētiā. vbiqꝫ terraꝝ in suis crucem spūalē ⁊ mortē patit̄: christo dn̄o libere p̄dicāte et docēte. egros sanate ⁊ demones effugate. et hec p̄latos ⁊ seq̄ntium ordinū clericos nō liceret illud lictorib⁹ vestimentum illud ipse sibi haberet. totā eniꝫ terrene substantie opulentiaꝫ quā ipse spūali militie deputauit: ipse possideret i suis militibus: non illā pilati milites vt videmus hodie possiderēt

¶ Quid aūt dicemus de ipsis xp̄i vicarijs. i. p̄latis q̇ primi sunt ad spoliandū xp̄m dn̄m. et de vestimēto eius aut pilati milites aut pilato militaturos seu extraneos aut ꝓprios nepotulos induūt ⁊ pilati milites xp̄iane militie stipendijs donant̄. Bn̄ficia em̄ ecclesiastica tp̄alia stipendia sunt militie aīaꝝ q̄ dum indignis ⁊ reprobis distribuunt̄: aut i ecclesijs suis illos ꝯscribūt. q̇d aliud q̄ꝫ pilati milites ad xp̄ianā militiā scribunt: et aīaꝝ stipendijs donāt. sed nec pilatus xp̄m dn̄m spoliasse legit̄ vt suos indueret. hoc autē isti pilato deteriores xp̄o dn̄o facere non verent̄. Qui g̊ vestimentū istud iniuste. qd̄ est nō iure ⁊ titulo militie spūalis: sꝫ q̇libet alio modo i ecclesia dipossident xp̄i q̇dāmodo carnifices se esse ostendunt. ⁊ illi q̇dem carnifices lr̄ales q̇daꝫ iure forensi vestimēta crucifixoꝝ possidēt. Isti ꝓ solo furto ⁊ rapina nitunt̄. carnificib⁹ illis sil'es sunt exactores ⁊ spoliatores pauperꝝ. In paup̄ib⁹ eniꝫ xp̄s dn̄s spoliari se dicit. Qui igit̄ bona pauperuꝫ seu exactōib⁹ seu rapinis seu alijs q̇buslibet extorsionib⁹. i. bona tp̄alia paup̄ibus auferūt: xp̄m dn̄m iterū in eis spoliāt: ⁊ ad crucifigendū vt videt̄ p̄parant: crucem parasse et erexisse vident̄ vt illū denuo crucifigant. Quartum vestimētum est ipsa eccl'ia. hanc q̇ si-

bi p dñationē vsurpant et eaꝫ a se agnomināt: xp̄m dñm q̄r to vestimento expoliant ⁊ sibi istud vēdicāt. Hi sunt supbi p̄lati ꝯtra mādatū Petri ap̄li in. v. prime canonice sue. neq̄ꝫ vt dñantes in clero sed facti forma gregis ex aīo. bi volūt eccl'iam nō xp̄i esse sed suā. bi cū deberēt esse eunuchi spūa liter: spōse regis celorū custodes: adulterijs inūerabilibꝫ eā fedare atq̄ꝫ corrūpe moliūtur. Queadmodū em̄ rex Asuerꝰ Aggeū eunuchū ꝟginibꝫ custodē prefecerat in. iij. Hester. sic cetū vel ordinē prelatoruꝫ ecclesijs velut virginibꝫ suis xp̄s prefecit ad custodiā. Ipsi ꝓo pesse volūt ad corruptōeꝫ ⁊ inq̄natōem. Debet em̄ ⁊ q̄cunq̄ꝫ p̄latus ⁊ totꝰ eoꝝ cetus aggeus esse: hoc est festiuꝰ siue solēnis ⁊ letꝰ festiuator. ⁊ q̄rens cōsiliū. hec em̄ oia sonat nomē aggei. Si q̄s aūt cetuꝫ eoꝝ ꝯsideret interiꝰ: p maiori pte lugubres eos inueniet: et nō p̄latos in eis sed funera diabolica ⁊ sepulcra dealbata ⁊ sacris vestibꝫ et ornamētis suis speciosa inueniet Hi nō dicunt cū Johāne baptista i. iij Johis. Qui habet spōsaꝫ spōsus est. Amicus aūt spōsi qui stat ⁊ audit eum: gaudio gaudet ꝓpter vocē sponsi. In hoc gaudiū meū impletū est. Gaudiū Johīs ⁊ glīa erat amicicia spōsi. Gaudiuꝫ ꝓo istoꝝ et glīa corruptio est ⁊ adulteratio spōse ⁊ supplātatio sponsi. Hi nō queadmoduꝫ diabolꝰ sedē suā ad aq̄lonē exaduerso dei statuūt: sed in ipso diuine gl'ie solio sicut dicit Hiere. in xiiij. solij glorie tue recordare. q̄si deiecto inde xp̄o dño: nō sedere sed incubare p̄sumunt velut antichristi ī tēplo dei sedere: ⁊ oñdere se tanq̄ꝫ ipi sint deus: ipijssimo ⁊ sacrilego ausu p̄sumūt. et hoc est qd̄ legit̄ in. ij. scd̄e ad Thes. Hi velut pditores regie maiestatis regnū ecclesie cuiꝰ ministri ꝯstituti erant, sicut legit̄ Sap. vj sibi vsurpare et vēdicare non metuūt. Hmōi corruptoribꝫ spōsam xp̄i et reginā celoꝝ ꝓstitutā hodie cernimꝰ. ⁊ veraciter in ea īpletuꝫ est illud qd̄ dicit dñs in. ij. Jere. Filij q̄q̄ꝫ mēpheos ꝯstuprauerūt te vsq̄ꝫ ad verticē. Quia em̄ memphis. os interp̄tat̄. q̄d aliud filij mēpheos q̄ꝫ filij oris: q̄ scꝫ nihil habent celestis adoptio

nis ꝛ diuine filiatõnis nisi in ore q̄ ꝟba q̄dem hn̄t filiorū et bellū gerūt inimicoꝝ. Sic er go ꝓstitutā xp̄i sponsam cerni mus vsq3 ad ꝟticē. hoc est cl'i ipsius fastigium. in q̄ apparet extrema diuine iusticie ira at- q3 vindicta xp̄i regnū diabo- lū occupasse ꝑ maiori pte et ĩ mīstris huius possidere q̄s n̄ videat. ꝑ mīstros em̄ ꝛ miste- riales regna ꝛ regunt̄ ꝛ possi- dentur. ¶ Hec g̊ q̄tuor genera hoīm velut q̄tuor pilati mili- tes q̄tuor xp̄i vestimenta sibi partiti sunt. vt p̄mū vestimen tū detineat curiositas. secūdū falsitas. terciu3 p̄sentiū amor. atq3 cupiditas. q̄rtū ꝟo vani- tas. Et q̄dem duo vestimēta in pace possiderent detētores sed de duob9 vltīs sp̄ est ꝯcer tatio ĩter carnifices Jnde em̄ ꝑstrepūt ꝛ ꝑsonāt aule regum ꝛ principū. Jnde sollicitātur tribunalia. Jnde stipēdiat̄ tā tus aduocatoꝝ exercitus. De his sunt litigioꝝ certamīa: cō tētiones p̄matuū ꝛ iurisdictō nū aliaꝝ. Et q2 armis bellige rare ꝓhibent̄: se sp̄ impugnāt litib9 et linguis aduocatorum vtunt̄ vt gladiꝭs: ꝓuilegiꝭs vt clipeis. Artis ap̄licis ꝛ machi nis et tormētis quasi adiaciē- da sap̄a grādia: q̄b9 munitões dignitatū ꝛ possessionū ꝯcu- tiant̄ ꝛ diruant̄. Libris ꝟo le- galib9 ꝛ etiā canonici iuris vt armariꝭs ꝛ pharetris. Jn̄ em̄ arma et sagittas ad hmōi bel la accipiunt. ¶ Quid aūt dice mus q2 ipsi claustrales ꝛ cum dn̄o ꝓfessiōe ꝛ officio crucifi- xi in carnifices cōuersi sunt: ꝛ duob9 vltimis vestimētꝫ tan- ta auiditate inhiāt. ꝛ velut xp̄i carnifices ꝑ hmōi vestimētis xp̄i crucifixi longe maiori stu- dio q̄3 seculares hoīes decer- tant. ¶ Quintū vestimētū ē ca ritas: siue eccl'iastica vnitas: si ue sctōꝝ vnio. Hec ē q̄ diuisa nō fuit: sed sorte ad possessorē suū deuenit. Tunica ista d̄su ꝑ ꝯtexta merito d̄r. q2 caritas a sup̄mo. i. deo incipiēs ordia te ꝑ nosipsos descēdit in alios Jn p̄mo em̄ ꝛ sup̄mo carita- te deus diligit̄. cōseq̄nter aūt ceteri imo iuxta suos gradus ꝛ ordīes. Tunica ista texit̄ ve lut fila amoꝝ ꝑticl'ariū sui ge- nerꝫ ꝛ sue maneriei. Ex tot igi tur filis hmōi tūica cōtexitur tot aūt sunt fila quot et bona. Tunica igit̄ charitatꝫ vniuer sitas bonaꝝ sctāꝝq3 dilectio- num cōstituit ꝛ in ea potētiali ter ꝯtinet̄. Huic si vel vnū fi-

lũ defuerit: qꝛ vel vnius boni amoꝛ defuerit: integra seu pfecta nõ erit. Dimidiã igit̃ tunicã hñt tm̃. aut ptez isti⁹ tunice aliã: q̃ vel solos amãtes se diligunt. vel solos sue professiõis aut generis hoĩes seu q̃libet alio mõ pticlariter et ñ ĩtegre diligũt. Isti g̃ non solũ hmõi pãniculis risum imo ridiculũ de se faciũt spectantibꝫ: sed deterioꝛes se ostẽdũt pilati militibꝫ ꝛ xp̃i carnificibus: dũ xp̃i tũicã incõsultiue diuidere conant̃: cui illi neq̃ssimi pepcerũt Nõ est dilectio q̃cunqꝫ xp̃i tunica: sed sola illa q̃ integra est et oꝛdinata. Et hoc est qd̃ dic̃ desup intexta p totũ. Si eniꝫ vel rupturã vel foramẽ vel defectũ cuiuscũqꝫ fili vel panniculi habuerit: xp̃i tunica non erit. Vestẽ istã tineis: ꝑmibꝫ: ꝛ sericibꝫ lacerandã inuidi: cupidi et luxuriosi tradiderunt. Tineã habes in tunica: si vel inuidiã venialẽ gestas in coꝛde: quã statim vt aduert̃ ꝛ cõspicis qd̃ vtiqꝫ facis motũ ei⁹ vel moꝛsum sentiens: excutere festina vel occidere. Ideꝫ erit tibi faciendũ de vermibꝫ auaricie ꝛ sericibꝫ luxurie. Heu q̃ꝫ tineosã videres hmõi vestem regiã. videres in quã in mult̃ claustraliũ q̃ꝫ verminosam in eisdẽ. Tinea em̃ inuidia est: et ꝑmis tristicia. Vñ Prouerb. xiiij. Putredo ossium inuidia. Et eiusdem. xxv. Sicut tinea vestimẽto ꝛ ꝑmis ligno. sic tristicia nocet coꝛdi Nõ attẽdũt q̃ꝫ ꝓciosa sit vestis ista q̃ꝫqꝫ ꝓclara. Nesciũt eã purpurã eẽ regalem ꝛ vestẽ nuptialẽ de q̃ legit̃ Math. xxij. Et vestẽ dei fragrantissimã que agri pleni odoꝛẽ suauissimũ naribꝫ ysaac q̃ndam infudit. sicut legit̃ Geñ. xxvij. Nõ erubescuntqꝫ tãto studio vestes suas speciosas q̃bꝫ posse placere se credunt muliercule mũdificãt: ꝛ ipi vestẽ istam speciosissimã q̃ sola regi celoꝝ placere se non dubitãt: negligũt. ꝛ ꝑmibꝫ ꝛ sericibꝫ in cibũ apponunt. Qibꝫ aũt seuioꝛes ꝛ neq̃oꝛes videntur detractoꝛes: qui seminant ĩter frẽs discoꝛdiã Hi dẽtibꝫ ꝛ faucibꝫ eã lacerant: cui ipi xp̃i carnifices ꝑ̃tulerũt. Tũica ista nõ excisa de panno legitur. sꝫ potius quasi ex vno filo diuine dilectionis totiens triplicato intexta. quot sũt illa in q̃bꝫ de⁹ eligit̃: ꝛ q̃ ꝓpter eũ soluꝫ mõ diligunt̃: quoniã scisma ꝛ

scissura charitatē scindūt ꝛ destruūt. Et intexta nō ↄsuta legit. qꝛ vnius solius fili replicatione ↄficit ꝛ alieno filo nō indiget. Ipsa etiā mēs humana q̄ charitatē recipit: nō per ptes illam recipit vt eas post modum ↄsuat ꝛ coherere sibi inuicē faciat. sed totā siml' charitas ꝛ formā habet naturaliter suscipiēti cōgruā ꝛ coaptabilē. ꝛ ideo nō excidi vel ↄsui indiget. queadmodū pannuꝫ quem necesse est excidi p ptes vt ei decēter coapteẛ que opꝫ Charitas aūt ꝛ amoꝛ p seipm coaptaẛ amāti. Ideo neqꝫ diuisa neqꝫ partita est tunica illa incōsutilis. qꝛ vnitas q̄ vtiqꝫ spūalis charitas est: diuisionē nō recipit ꝛ in multitudinē nō transit. nihil em̄ recipit ↄtrariū essentie sue. nihil transit in suū ↄtrariuꝫ essentialiter Amplius de⁹ dimidi⁹ aut particulariter haberi non potest sed spūsctūs q̄ ignis est q̄scū qꝫ incēderit ignē facit ꝛ sibi counit ꝛ ad inuicem coadunat. Manifestū igiẛ est qꝛ scismatici hmōi igne couniti nō sūt Si em̄ hic esset: essent ei⁹ cōione et pticipio vniti. Deniqꝫ dicit aplus in. vj. p̄me ad Corinth. Qui adheret deo vnus spūs ē cū eo. Quecūqꝫ. n. vnū sunt cū vno ꝛ sibi inuicē sunt. Quecūqꝫ em̄ vna vni ꝛ sibi. ꝛ q̄cūqꝫ eidē eadē ꝛ sibi inuiceꝫ Nō pōt igiẛ esse scissura siue scisma in ecclesia dei sed necessario m'ltitudis credētiū ē coꝛ vnū ꝛ aīa vna. sicut legiẛ i. iiij Actuū. Ampli⁹ ex testimonio Johis p̄me canonice sue. iiij Si q̄s dixerit qꝛ diligo deuꝫ et fratrē suū oderit mendax ē. Amplius nō pōt diligi deus ꝛ nō diligi q̄cunqꝫ ipse diligit vna em̄ dilectio ad vere diligentē vnio est seu vnitas volūtatis. Deus aūt ꝛ bonos ꝛ malos diligit: qđ ↄtinuata beneficia eiusdē demōstrant: dū in oēs diffūdunẛ. Necesse igitur est vt q̄ vere deum diligit oēs sil' ꝛ bonos ꝛ malos diligat ꝛ etiā psequētes. Merito igiẛ nō est diuisa xp̄i tunica incōsutilis q̄ figurā gerebat ꝛ typum charitatis. Et merito in partes destructa nō est. sed tota simul deuenit ad vnū. quia vbicunqꝫ locū habet dilectio totū illud inuenit pp̄ter qđ diligiẛ vel diligendū est. In primo em̄ vt dicit Aug⁹. nō diligiẛ nisi deus. hui⁹ significatio

nē merito gerit ignis q̄ sectio nem nō patit᷑. sed gladiū feri entis ⁊ secare volētis effugi ens: in ptē alterā integer ⁊ to tus transibit. Et forte q̄dem vni ex carnificibus xp̄i tuni ca illa totalr̄ accessit. quia so la diuine electōis sorte chari tas vnicuiq̄ʒ tribuit᷑. frustula ꝓ ⁊ pāniculos charitat̄ꝫ di uine bonitat̄ꝫ munificētia nō largit᷑. Idem dicim⁹ si frater nā dilectionē vel ecclesiasticā cōiōnē vel ecclesiasticā vnita tē tunicā xp̄i incōsutilē q̄s in terpretet᷑. q꞉ vt q̄s ad eccl'iasti cā vnitatē ptineat et vt de cor pore sit veri noīs eccl'ie: nō ob tinet nisi diuine gr̄e electōe et sorte. Recte ḡ s̄m Johem di xerunt carnifices ad inuicem (non scindam⁹ eam sed sortia mur de illa cui⁹ sit) Nostri ꝓ carnifices. i. scismatici ⁊ detra ctores poti⁹ eā scidere studēt q̄ʒ integrā seruare: q̄ʒ tenere et abijcere. ¶ Qd̄ ꝓ subdit Jo hānes (Postea sciens Jesus quia iam oīa consūmata sunt vt ꝯsummaret᷑ scriptura: dixit Sitio.) Oīa ꝯsūmata dicit q̄ scriptur̄ꝫ p̄dicta erāt: nostre re dēptōis misteria. ⁊ hoc in ip̄o q꞉ nō restabāt nisi potatio ei⁹ et mors ⁊ lamētatio. ⁊ illa vti q̄ʒ erāt in p̄rio. ⁊ ꝓpter hoc di cit (oīa cōsūmata) iuxta lr̄am. vl' oīa ꝯsummata dixit in se q̄ p passionē ꝯsummabat᷑ in tri plici illo qd̄ ei assignauim⁹ of ficio. Et hoc est qd̄ legit᷑ in. ij. ad Hebre. Decebat eñ ꝓpter quē oīa ⁊ p quē oīa q̄ multos filios in gl'iam adduxerat: au ctorē salut̄ꝫ eoꝝ p passionē cō summare. In ipsa eñ passiōe eius medicinalis ⁊ sacerdota lis ⁊ regalis sūma consistebat officiū. Qd̄ aūt dixit (vt scp̄tu ra ꝯsūmaret᷑) intelligēdum est nō solū q̄ p̄dicebat ista futu ra. sed etiā q̄ ꝓmittebat redē ptionē ⁊ salutē humano gene ri. Vel scriptura libri gr̄e quē patientia eiusdē ⁊ hūilitas in ipsa pelle ei⁹. i. carne: nō atra mento sed eiusdeꝫ p̄cioso san guine describebāt. Vl' imple ret᷑ sicut ab initio exposuim⁹. Qd̄ ꝓ dixit (Sitio) desideri um nostre salutis ardentissi mū exp̄ssit. Hoc eñ erat qd̄ si tiebat. hmōi sitis ardorē ⁊ ve hemētiā ip̄a sue passiōis acer bitas aperte ꝺclarat. Per cru cē eñ ⁊ clauos ⁊ spinas ⁊ lan ceam ⁊ mortem ipsam transi ens salutē nostram q̄siuit. Et

vt queadmoduz diabolus in iiij. Math. z. iiij. Lu. lapides quondã esurienti apposuit. sic isti eidẽ sitiẽti acetũ: mirram z fel: seu mirratũ vinũ vel cum felle mixtuz. Moralr ꝓ cõ sũmationẽ nostre crucis pnie seu discipline: in siti spũali cõ sistere docuit. Nõ em̃ salubri ter cõfigitur penitentia vel di sciplina q̃ iusticiaz nõ sitit vel esurit. Soli em̃ siti hmõi iu sticie satietas promittit in. v. Math. Bti inq̃t q̃ esuriũt et sitiunt iusticiã zc. Nihilqȝ re ctius penitẽti cõgruit q̃ȝ sitire iusticiam. Pro cuius recupa tione seu restauratiõe tã dura agit z tã dura patit. sed z viaz qua ad fontẽ vite ꝑuenit in gresso: et scalã q̃ ad ipm ascen dit tenenti: nihil magis cõue nit q̃ȝ fontẽ illũ viuuz seu vite sitire. dicit dauid. Sitiuit aïa mea ad deũ fontẽ viuum. Et qm̃ apud te ẽ fons vite. vt q̃d em̃ z laboriosam viã pnie q̃s ingredit et arduissimũ crucis ascẽsum q̃s aggredit: nisi fon tẽ vite sitiat ad quẽ ꝑ illam ve nitur. Qui g̃ crucẽ pnie vl' di scipline sustinent vt maiora ꝑ illa redimãt supplicia: nõ cru cẽ xpi baiulant aut ꝑferunt in q̃ iusticia z fõs vite sitit. Mo nent etiam in hoc cõfessores eã crucẽ pnie penitentib9 im ponere q̃ sitim eis accẽdat iu sticie et desideriũ pariat font vite. nõ que sui tedio atqȝ mo lestia eos sic occupet: vt font vite oblitos faciat z iusticie fa stidiosos. Pnia em̃ et discipli na que cor humanũ nõ arefa cit ab amore ꝑsentiũ et succen dit desiderio eternoꝝ: crux do minica ñ ẽ. Iuxta etiã tropo logiã aliã q̃d in cruce presen tiũ erũnarũ seu ꝑsentis mise rie reprobi perferant insinuat Iugi em̃ siti z fame valida cõ tinue laborãt. sicut legit Pro uer. xiij. Venter impioꝝ insa turabilis. et Eccl. xxvj. vbi lo quit de filia ñ auertẽte se hoc est de misera aïa ꝯcupiscẽtijs ꝓstituta. Sicut viator sitiens ad fontẽ os apiet z ab oi' pxi ma aqua bibet. Vehemẽtiaz etiã sitis aque turbiditas que nõ exhorret apte idicat. Vñ dñs in. ij. Iere. Quid tibi vis in via egipti vt bibas aquaz turbidaz. Hec eadem sitis in ydropico quem sanauit dñs figurata est. Crux igit pñt mi serie q̃ reprobos ꝺsiderio eter ne felicitat accẽdere debuit z

ipsam p̄sentē felicitatē sua ad-
mixtione insipidā reddere. si-
tim in eis ꝯtrariā efficit et me
dicamentū ydropisis ydropi
sim i eis auget ꝛ roborat. Qđ
aūt sequit̄ in verbo Johis.
(Vas ǵ erat positū aceto ple
nū. Illi aūt plenā aceto spōgi
am ysopo circūponentes ob-
tulerūt ori eius.) Marc⁹ ꝑo i
xv. de siti nullā facit mentiōe;
sed ita habet (currēs aūt vn⁹
et īplens spongiā aceto circū
ponensq; calamo potū dabat
ei) Mathe⁹ ꝑo idē hꝫ his ver
bis. (Et ꝯtinuo currēs vnus
ex eis acceptā spongiā imple
uit aceto et imposuit harūdi-
ni ꝛ dabat ei bibere) Quia er
go vt dixim⁹ nos sitiebat ad
salutem ꝛ in corpus suum qđ
est ecclesiia per os suum. i. ce-
tum p̄dicatoꝝ traĳcere cupie
bat q̄ vinū esse đbuimus. sed
acredinē malicie ab ipsa natu
rali suauitate degenerātes: to
tiens ori eius apponimus q̄ti
ens p̄dicatores eius: vel scri-
pturā ꝑuertēdo vl' ꝯtemnēdo
audim⁹. Velut vinū igit̄ illos
bibit xp̄us dn̄s q̊s facile ꝛ in
corp⁹ eccl'ie traĳcit q̄bꝫ velut
vino delectat̄ ꝛ inebriat̄. vino
inquā suauissimo atq; fortissi
mo dū velut ebri⁹ p̄teritaꝝ in
iuriaꝝ ꝛ ꝯtūeliaꝝ ad penā oī-
no nō remiscit̄: dū thesauros
celestes: imo regnū ip̄m celo-
rū velut ebri⁹ mercator q̄si ꝓ
nihilo largit̄ et quasi de vino
iocūd⁹ fact⁹ ꝛ hilarꝭ: toto gau-
dio et festiuitate illos recipit.
Acetū ꝑo illi sunt quos mali
gnitas atq; malicia sic infecit
vt ad nature vl' grē suauitatē
vix aut nunq̄ȝ redeāt: silitudi-
nē tn̄ vini forinsec⁹ seruāt: q̄-
les fuerūt iudei ꝛ hodie sūt he
retici ꝛ amari cupidi ꝛ q̄cūq;
general'r obstinati. de q̄bꝫ đr
Sap̄. xij. Qm̄ nequā ē natio
eoꝝ ꝛ natural'ē malitia ipsoꝝ
ꝛ qm̄ nō pot̄at mutari cogita
tio eoꝝ i ꝑpetuū: semē em̄ erat
maledcm̄ ab initio. Hi ǵ ipsi
ori saluatorꝭ appositi: qđ vtiq;
fōs ē toti⁹ suauitatꝭ atq; dulce
dis: ab acrediē sua dulcescere
nō valēt: qꝛ nō volūt. et iō q̄si
p̄gustati respuunt̄ ab ip̄o. ꝓtē
tati em̄ ore saluatoris. i. docto
ris exhortatiōe. s. quō vellent
dulcescere ꝛ ad grē suauitatē
redire. qꝛ in obstinatiōe acre-
dinis sue ꝑdurāt: respuit eos
xp̄s dn̄s nolens eos bibere:
sicut narrat Math. qꝛ vinuȝ
cum felle mixtū cum gustasset

noluit bibere. Marcus autē in.xv.ita scribit. (Dabāt ei bibere mirratū vinū ⁊ nō accepit) Quia ꝟo Mathe⁹ ⁊ marcus vt diximꝰ scribūt aň crucifixionē oblatū ei fuisse vinū cū felle mixtū ⁊ vinū mirratū et hoc i ipso caluarie loco quē mundū istū.i. ciuitatē maloꝝ mistice interp̄tati sumꝰ. Intelligit̄ ex hoc ⁊ ipsa amaritudo p̄secutionū q̄ suis īfligit̄ quaȝ ipse ante crucifixioneȝ in suis etiam bibere recusauit. Vnd in.xviij.Joh. Si ḡ me q̄ritis sinite eos abire. sed neq̄ȝ etiaȝ eos ieiunare.sicut ipsemet dicit in.ix. Math.⁊ in.v.Luce. Non pn̄t filij sponse ieiunare q̄ȝdiu cū eis est spōsus.venient aūt dies cū ablatus fuerit ab eis spōsus et tūc ieiunabunt. In cruce autē ip̄m accepisse acetū:solus Joh.scribit. Oblatū ꝟo siue porrectuȝ scribūt vt diximus Marcꝰ et Mat. Possumꝰ aūt in felle iuxta ministeriū p̄uersam oēm suggestionē accip̄e:venenatāq̄ȝ doctrinā. Vñ Deut.xxxij. Fel draconū vinū eoꝝ.⁊venenū aspidū īsanabile. Et Job.xx. Panis in vtero eius vertet̄ in fel aspidū intrinsecꝰ.vinū igitur felle mixtum doctrina est admixtionē bn̄s p̄fidie.aut blanda suggestio admixtaȝ habēs amaritudinem culpe. Vel qr mirra sacrā doctrinā celestēq̄ȝ sapiam significat sicut legitur Ecci.xxiiij. Sicut mirra elcā dedi suauitatē odoris. Et mirra etiā ad medicamētū assumitur: Vinum mirratū p̄prie doctrinā hereticā significat que mixturaȝ habet celestis sapie et amaritudinis erronee. Vinū ꝟo felle mixtū p̄sens felicitas est seu voluptas: que inebriat ⁊ iocundat in initio.sed amaritudinē fellis.i.penitudinis ingerit i extremo. Quia ḡ illa duo sunt q̄ ad dn̄icā crucē p̄uenire volētes marie impediūt:vtrunq̄ȝ bibere recusauit dn̄s. Quia vl̓ duo sūt ecōtrario q̄ sūmope ad crucē penitētie tēdētes ⁊ xp̄i dn̄i vestigia sequentes potissimū expediūt et adiuuāt.s. amaritudo mortis:q̄ p̄ rememoratōeȝ eius dē sentit̄:⁊ hoc i mirra q̄ mortuoꝝ corp̄ibꝫ frequentiꝰ adhibet̄.et indignatio in qua contra p̄priam vilitatem q̄ tā ignominiose tamq̄ȝ turpiter leuissimis tentationibus succubuimus nobisipsis indigna-

mur. Hec ergo duo sunt qui-
bus viatio nostra ad crucem
dñicā potissimū adiuuat. Al
tero em̄.i.ipso felle indignatō
nis: pctā q̄ aduersant̄ nobis ī
hoc in cordis pedibꝫ ꝯculca-
m⁹ et aduersus ea toto spiritu
excādescim⁹. Mort̄ ꝓo ama
ritudine seu memoria: cor ab
eis que mūdi sunt fundit⁹ ab
rūpimus ꝛ in alterā vitā tota
liter suspēdim⁹. Quia ḡ totuȝ
qđ nobis īpedimētū est q̄ mi
nus ad crucē disciplīe seu pe-
nitentie veniamus: aut pecca
ta sunt q̄bꝫ irretiti tenemur. et
hec vt diximus feruida indi-
gnatione pessundamus. aut
amor hui⁹ vite q̄ velut catena
ē: q̄ velut captiui tenemur vt
ait Seneca. Et hāc mort̄ re
memorationē vt dictū est di-
rūpimus ꝛ ad dorsum poni-
mus: vitā futurā solā haben-
tes p̄ oculis. Merito igit̄ ista
duo ad crucē pnīe vl' discipli
ne veniētibꝫ offerunt̄. Vel vi
nū felle mixtū atq̄ mirratum
sacra scriptura accipienda est
que felle mixtum vinū est. vi-
num inquā spei iocunditatis
letificans ꝛ inebrians. fellicū
inq̄tuȝ penitudis ꝛ indigna-
tionis nobis ingerit amaritu
dinē. Mirratū ꝓo inq̄tum ꝑ
ip̄am mortis amare rememo
rationē in nobis ꝓmes vicio
rū mortificat. ꝛ putredinē cor
ruptionis hoc est noxie volu
ptatis ꝯsumit et ab īminenti-
bus reseruat. Unđ Ecci. vij.
In oībꝫ opibꝫ tuis nouissima
tua memorare ꝛ in eternū nō
peccabis. Q aūt illa duo ip̄e
recusauit: nō ideo recusanda
esse mōstrauit. sed seip̄m nul-
loꝝ indigere insinuauit. Vel
general'r illđ intelligamus qꝛ
in sacra doctrina nullam ad-
mixtionem recipit aut appro
bat dn̄s. Unđ. j. Esa. Vinū
tuum mixtum est aq̄. Et Deu
tero. iiij. Nō addas q̄cq̄ ver
bis illius aut detrahes. Et in
Apoc. vl. Si q̄s addiderit ad
verba libri illi⁹: addat sup eū
deus plagas que scripte sunt
in libro hoc. Acetum aūt ac-
cepit quod ꝛ si a vini suauita
te sapore corrupto degeneret
tn̄ admixtionē aliene sub͂e nō
habet. In aceto aūt intelligit̄
ea pars sacre doctrine que et
p̄sentis suauitatis vina nobis
facit desipe ꝛ tristiciaȝ ingerit
penitentie. Hec em̄ duo ma-
xime cōgruunt penitentibꝫ et
crucē dn̄i portātibꝫ. vt scȝ et p̄

sentia gaudia eis desipiant. et tristiciã seu dolorẽ penitudis corde p̃ferat. Tristicia aũt illa hilaritatẽ cordis spũalẽ nõ impedit aut iminuit. sed potius adiuuat ⁊ adauget. ⁊ hec est acetũ sine cui⁹ siti pnia nec ꝯsũmat̃ nec agit̃. q̇ eñ nõduz sitit vt ei p̃sentia gaudia desipiant: et q̇ nõdũ sitit penitudinis vehemẽtẽ tristiciã: nec dũ icipit penitere. Qui aũt vtrũqꝫ istoꝝ sitit. s. ⁊ p̃sentis suauitatis desipiaz et penitudis tristiciaz: nõ solũmõ pniam agit sed etiã ꝯsũmat. Q aũt Joh. scribit (qꝫ plenã aceto spongiam ysopo circũponẽtes) Juxta misteriũ spõgia cauernosa populũ iudaicuz significat. q̇ cultu diuino ⁊ sacris legib⁹ exterius decor⁹: intra erat inanis ⁊ vacuus: colubroꝝ infernaliũ atqꝫ reptiliuz habitaculũ: tot cauernis ibabitãtiũ viciorꝫ excauatus q̇t vitijs vulneratus. Spõgiã istã harũdini circumpositaz Math. ⁊ Mar. scribũt: q̇ vel sacra scriptura iuxta qđ supra exposuimus: conueniẽter accipit̃: cui populus ille quasi circumpositus forinsecus ⁊ supficieten⁹ adherebat. Si p̃o spongiam ipsoꝝ iudeoꝝ pfidiã innueris cupiditatib⁹ et astutie cõsilijs cauernosaz intellexim⁹. ⁊ hoc bene ꝯgruit. hãc eñ harũdini sacre scripture circũposuerunt q̄m ⁊ ip̃a sacra scriptura maxie fulciebãt et vsqꝫ ad os saluatoris obtundendũ et obstruendũ erexerũt. Si aũt in harũdine sicut sup̃ dixim⁹ secularẽ istã fragilẽ vanissimãqꝫ potentiã accepim⁹. ⁊ h̃ quidem recte. hoc eñ est q̄ nitit̃ ⁊ portat̃ ⁊ eleuat̃ vsqꝫ ad os domini saluatoris: nõ solũ iudaica sed etiã oĩs pfidia. dũ eniz adhuc in cruce p̃sent̃ miserie seu pnĩe seu discipline dñs saluator in mẽbris pẽdet: secularis potẽtia q̄ oẽm hmõi spõgiam cõtẽdere debuit: de ea acetũ mltitudinis cõtristatiõis ⁊ acerbitat̃ vsqꝫ ad os dñi saluatoris eleuãs ip̃m q̇dãmõ i suis bibere cõpellit. Potest et in spongia cauernosa atqꝫ vanissima intelligi secular̃ astutia que arũdine potestat̃ mũdane nitit̃ ⁊ vsqꝫ ad os eius. i. scripturam vel scientiã sacraz eleuatur. vt vel ei contradicat aperte: vel non inferior habeatur. Q aũt Johãnes scribit eam ysopo circũpositam: que

herba et radicē figit in petra q̄ xp̄m dn̄m significat: et pctōri p̄stat remedia, iuxta sctōꝝ expositionē: vel fidē vl' sacrā scripturā merito d̄signat. cui spōgiā astutie cupiditatisq; sue: et tūc tp̄is iudei et nūc nostri iudaisantes circumposuerunt. dum illam nō habent nisi ad simulationem et lucꝝ. Moraliter ꝑo cor penitentis debet esse velut spongia cauernosum: tot ꝓfūditates humilitatis habens quot passū est vulnera peccatorum: et quot accepit supne munera largitatis: totumq; debet esse vini spiritualis hoc est gratie doctrine et lacrimarū bibilū: totūq; ysopo vl' harūdine sacre doctrine seu fidei supportatū. donec ad os domini saluatoris veniat: et aceto hoc ē acerbitate penitudinis ipsum potet. Vel spongia ipsa malicia est penitentis tota peccatorū bibila: et infernalibus recipiēdū reptilibus m'ltiplici vanitate q̄si cauernositate idonea ac paratissima. hec igitur lacrimis desuper influēdis erit imbuenda vel infundēda vel saltem penitudine vel dolore circumponenda ergo erit vel dono scientie quod in ysopo accipimus: vel calamo sacre scripture: que idem significāt. Hoc igitur erit officium plātorum atq; doctoꝝ: qui velut veteris hominis quidam carnifices atq; lictores a christo domino pretore vniuersali instituti sunt: vt penitentes et penitentie iusticiam sitiētes: aceto doloris et penitudinis potent. Hoc ipsum etiam virtutum erit quibus istam carnificinā cruc; deputauimus officium. et ꝑm hoc harūdo seu calamus liberi arbitrij nostri potestas iuxta quod supra diximus cōuenięter accipietur. Tunc enim consummatū est nobis crucis penitentialis officium: cum quotiens: sitio: dixerim⁹: dicte virtutes per potestatē liberi arbitrij de huiusmodi spongia nobis potū obtulerunt. Heu quot sunt qui hꝫ aut spōgia ista aruit aut milites desunt q̄ offerūt: aut calam⁹ et ysop⁹ nō assūt. Hi sūt q̄ in illa abisso malicie sue nec vnā lacrimā īueniūt q̄m hauriāt: nec vnā stillā acerbitatis inde bibūt. Ex h̄ g̃ ɔ̄fectū eos

nondũ dñice crucis apphendisse exẽplũ mãifestũ est. Qui aũt pꝰsto habent hmõi spõgiam aceti.s.penitudis et lacrimaꝝ plenissimã et ad os cordis admotã: vt inde q̃ties voluerint vinũ cõpũctõis abundanter bibãt: merito pñt dicere qd̕ seq̃tur (cõsummatũ est) Sicut aũt dñi carnifices: ipi in cruce pẽdenti acetũ acerbissimũ porrexerũt: sic q̃d in cruce hic q̃cunq̃ pendẽtibꝫ: iniuriaꝝ ⁊ ꝯtumeliaꝝ exacerbatões irrogãt, vnde ⁊ velut dñi noui q̃dam crucifixores atq̃ carnifices habẽdi sunt: qd̕ isti idẽ in mẽbris inouãt. ¶ aũt iuxta ꝟbũ Joh. dic. (cõsũmatũ est) subintelligit̃ iuxta lr̃am nostre redẽptõis misteriũ ⁊ ꝓphetaꝝ vaticiniũ. ⁊ sue beneficẽtie in nobis officiũ. ⁊ nostre recõciliatõis sacrificiũ. et nostre cause patrociniũ. ⁊ nostre ꝓpugnatiõis auxiliũ. et nostre redẽptiõis cõmerciũ. ⁊ nostre sanatiõis remediũ. ¶ aũt Lu. seq̃ns historiã in. xxiij. q̃a (tenebre facte sunt in vniuersa terra vsq̃ ad horã nonaꝫ et sol obscuratꝰ est ⁊ velũ templi scissum est mediũ) Mistice significat tenebras spũales in cordibꝫ iudeoꝝ ⁊ etiã discipuloꝝ. quas in tribus horis triduo dñice passionis et mortis futuras. Quasi eñ diei initiũ fuit naturalis illuminatio trium horarum continens spacium. hoc est: diei quartam. Hora vero tercia imo secunda diei quarta legis scripte illuminatio. Tertia ꝟo quarta a sexta diei incipiens euãgelij fulgor simul ⁊ ardor. q̃ quidẽ initiũ habuit ⁊ clarũ et feruidum in p̄dicatõe dñi saluatoris. sed eã tenebre infidelitatis et ꝑsecutionis et ipsius dñice mortis statim occupauerunt Possumus autem intelligere ⁊ tres horas huiusmodi obtenebrationis: tres in iudeorum cordibus obscuratiões. Prima fuit ignorantie. Secunda fuit cupiditas. Tertia fuit inuidie. His eniꝫ tribus de causis solẽ intelligentie nõ agnouerunt. Possumus ⁊ ad tres mũdi generales obscuratões tres horas istas referre. q2 ⁊ añ legẽ ⁊ sub lege ⁊ sub euangelio. mlti veri solꝭ lumĩe p̄uati sũt eclipsati. Sole eñ intelligẽtie de q̃ in. v. Sap. legitur q̃dãmodo ter mũdꝰ clarucrat.s. legꝭ nature. legꝭ scp̄te. et

legis euãgelice illumĩatiõ ĩbi, sed in ipa hora sexta hoc ē ini tio illumĩatõis tercie: tenebre miserie ꝛ mortalitatis nostre ĩ xpo dño ꝛ mors ipsa: ipaꝫ veri solis illũinositatē infideliuꝫ oculis penit⁹ abscõderũt, ꝛ h̄ quasi tribꝫ horis ꝓpter dictas causas, ꝛ hoc est qd̄ in octauo capl'o Amos predixerat dñs Occidet in meridie ꝛ tenebrescere faciã terrã in die lumis. Qd̄ aũt dicit̃. (Tenebre facte sunt ꝛ sol oscurat⁹ est) Nõ solum illud significat qꝛ obtenebrati sunt iudei interius: ꝛ sol iusticie a pñt' vite luce ꝑ mortē q̄dãmodo eclipsat⁹, sed velut duo genera tenebraruꝫ in eis insinuãt: ignorãtie. s. et peccatoꝝ. vel excecatõnem eoꝝ ꝛ gl'iam q̄ noticia vni⁹ dei ꝛ cultu claruerũt: obscurãdaꝫ vsqꝫ ĩ horã nonã hoc est mũdi vesperã, in qua ꝑdicãtibꝫ elya et enoch: diffugatis erroꝝ tenebris velut noui veri solis ortu iudea clarescet. Moralr̄ autē tenebre iste q̄ tribꝫ horis durasse legũtur. Primuꝫ tres cãs nr̄e obtenebratõnis spũalis ĩsinuãt: et tres esse modos illius. Haꝝ igit̃ ꝓma est originalis corruptio quã ex Adaꝫ cõtrahimus, ꝛ ꝓpter hec ꝓma nostra obtenebratio natura ē q̄dãmõ seu naturał. Secunda cã est tētatio ipa ꝑ quã res sensibiles atqꝫ forinsece se nobis ingerũt, ꝛ se nobis ꝛ vero lũini interponũt. ꝛ ꝓpter hoc secũda obtenebratio nr̄a est q̄ ignoramus tentatiõem eē tentationē. Lũinosissimã em̄ mētem esse necesse est: q̄ q̄tiēscunqꝫ tentat̃: tentari se cõspicit: et bellũ aduersus se consurgere cognoscit. Mirabilr̄ em̄ obtenebrata est q̄ tētatões velut blãdimēta amplectit̃: ꝛ reꝝ voluptuosaꝝ seu ꝯcupiscibiliuꝫ acies q̄si q̄sdam amicorũ cet⁹ toto amplausu suscipit et ipaꝫ voluptatis fruitõem paceꝫ ac ꝓsperitatē appellant. sicut legitur Sap. xiiij. In magno iusticie bello viuētes tot ꝛ tanta mala pacem appellãt, ꝓpter h̄ dicebat dñs ad Job, xl. Memento belli nec vltra addas loq̄. Magnũ em̄ est ad repssionē tuoꝝ q̄ solus fere cã ē nostri casus memorem esse belli Magnũ aũt lumen est ad videndũ q̄d nobis agēduꝫ sit: ꝛ magnus stimulus ad excitandos nos et ꝓuocãdos ad strenue agenduꝫ: ipsa belli ꝓuisio

atq cognitio. Tercia ꝟo causa nostre obtenebratiõis auersio nostra est a ꝟo lumine qđ est ꝑ ꝯuersionē ad quascunq ex creaturis qđ ꝑ amorē efficimus et ꝯsensum. Lucē em̄ habemus ad dorsum ꝛ facieȝ ad tenebras vt ait Aug⁹. in li. de libero arbitrio. Tenebre eniȝ sūt nobis oīa ad q̄ a deo auersi ꝑ amorē ꝯuertimur. ꝛ hoc ē etiā modus nostre obtenebratiõis terci⁹. ꝓpter hoc ꝙ quasi tribus horis in ipa morte domini saluatoris tenebre facte fuisse legunť. Vel ꝓpter ħ q̄a ꝑme tenebre sunt cogitatõis. secunde affectiõis. tercie ꝯsensus tā ī bono q̄ȝ ī malo. Quid q̄d em̄ lumē ē nouo hoī: tenebre est veteri. ꝛ ecōuerso. Aliter tropoloyce. Tenebre fiūt suꝑ vniuersam terram cordis ipsi⁹ crucifixi penitētꝭ: cū tenebras suas agnoscit. ꝛ hec ē noua plaga q̄ ꝑcutiť in nob̄ egipt⁹. iuxta Origenē suꝑ Exod. Tenebris em̄ tenebras nr̄as ꝑcutim⁹: dū ignorātie nr̄e tenebras in nobis cognoscim⁹ ꝛ dānam⁹. Sol ꝟo in nobis obscurať dū pn̄s mūdi gl'ia a nobis despiciť: duȝ veri nihil luminis illā hr̄e cognoscim⁹.

Vn̄ Job. xxxiij. Si vidi solē cū fulgeret. Et in ps. ꝑ diē sol non vret te. Crucifixis igiť. i. cruci pnīe vel discipline affixis. necesse est tenebras vt diximus fieri. ꝛ solē pn̄tis ꝓsperitatꝭ ꝛ gl'ie obscurari: vt ꝛ cecitatē suā ꝑstinā videāt: et omne qđ in mūdo turpiter ꝛ noxie amauerūt. Vn̄ qđ ex tenebris suis claruerat eisdē ex penitentialis gr̄e lumīe tenebrescat. In oīb⁹ aūt pctōrib⁹ general'r tenebre fiūt. sol aūt nō obscurať: dū eis p̄sentis mundi gl'ia nō vilescit. ꝛ hoc inde est. qꝛ mūdi gl'ia nō lucet nisi đ tenebrꝭ. queādmodū ligna putrida et squame pisclū habent de tenebris vt luceāt. et ꝓpter hoc de lumīe obscurantur. Euidēter aūt mors pcti q̄ est mors ꝑma in hoc facto figurať. qꝛ in tētatione ꝑmū tenebre fiūt in cordib⁹ peccantiū vt nō videāt. qꝛ de ꝑiculo aīaꝝ suaruȝ hoc est de morte eoꝝ in ipsa tentatõe agiť. De inđ ꝟo sol eis iusticie. id ē xp̄s dn̄s obscurať. vl' dū lucis sue radijs eos illustrare desinit ꝛ ab illis abscōdiť vt ipm non videāt. vel dū eis vilescit atq a turpis et momētanea p̄ciuȝ

voluptatis. Qđ ꝓ sequitur. ¶ (Velū tēpli scissum est me-diū) Mistice veterꝫ legis ob-scuritas q̄ interiora tēpli.i.se-creta diuini cōsilij de repatōe generis hūani videre ꝓhibu erat dissipata ē. vl' iuxta apl'm in.ix.ad Heb. Velū scissū seu dissipatū: ꝓpalatā esse sctōꝝ vi am: ⁊ ingressum expeditū esse et libeꝝ sctis in tabernaculuꝫ nō manufactū: significat. Vl' scissum velū velamē cecitatis q̄ deꝰ cognosci ꝓhibebaꝛ: dis-sipatū esse īsinuat. De h̄ apl's Usqꝫ in hodiernū diē idipm velamē in lectōe veteris testa mēti manet nō reuelatū: qm̄ ī xpo euacuaꝛ. Et iterū cū legiꝛ Moyses Velamē positū est sup cor eoꝝ. Cū aūt cōuersus fuerit ad deū: auferetur velamē De hoc Exod.xxxv. Imple-tus sermonib⁹ posuit moyses velamē sup faciē suā: qđ igres sus ad dñm ⁊ loquēs cum eo auferebat donec exiret. Pōt ⁊ intelligi veluꝫ istud q2 diui debat tabernaculuꝫ ab atrio: id qđ in secūdo ad Ephe. vo caꝛ medius paries macerie. H̄ est discrepantia siue discordia iudeoꝝ ⁊ gētiū. Per taberna-culū em̄ iudei in q̇b⁹ h̄itabat dñs. Per atriū gētes. sicut le-giꝛ Apoca.xxj. Atriū aūt qđ foris est ne metiarꝭ: q2 datum ē gētib⁹. Quia g̊ p mortez dñi saluatoris dissolute sūt inimi cicie ⁊ in xpo dño lapide an-gulari duo illi ppli velut duo domꝰ dñi pietes couniti. Re-cte tūc velū tēpli scissum diciꝛ vt nulla sit distinctio iudei et greci: serui ⁊ liberi. sicut legiꝛ ī iij. Col'. Ubi nō est masclus et feīa: gētilis ⁊ iudeus: circū-cisio ⁊ pñtiū barbarus ⁊ scita seruus et liber. // Moral'r ꝓ q2 velū istud: et radios sol' ꝓ-hibebat ab ingressu taberna culi. ⁊ exñtes intra tabernacu lū videre nō sinebat solem ad ortū. Velamen pctōꝝ signifi cat quo mens humana velut dei tabernaculuꝫ radijs veri solis.i.donis grāꝝ illustrari ñ siniꝛ ⁊ illū videre penitꝰ ꝓhi-beꝛ. Hoc em̄ veluꝫ vt dixim⁹ post factas tenebras post ob scuratū solē pñtꝭ glie dei ꝓtu-te scindiꝛ: ⁊ splēdiori grē qua-si lumini veri sol' aditꝰ pādiꝛ: ⁊ mētis obcecate prius ad ve ri lumīs aspectū oculi reuelā-tur. Qđ aūt scribunt Math. ⁊ Mar. (a sūmo vsqꝫ deorsū) Insinuat a p̄mo cogitatōnis

vsq ad vltimū opis velamen malitie scindendū esse. Scindite inqt dñs. ij. Johel corda vestra et nō vestimēta vestra. Sic igit attingit sapia a fine vsq ad finē fortiter. vt legitur Sap. vij. dū a sūmo vsq deorsum pctī velamē disrūpit. ꝛ pctōꝝ pietem fortissimū vsq ad extremū lapillū ꝯfringit et diruit. Et hec est ps inimiciciaꝝ de q̄ legit in. ij. ad Eph. Hoc velo velat⁹ habebat oculos penitēs dū ducebat ad īfernale patibulū. Nō ꝑo reuelata facie gl'iam dei ꝯtēplat sicut legit in. iij. scđe ad Coꝝ. Hoc est sudariū qđ erat sup faciē Lazari: in. xj. Jo. Hoc ē opimentū q̄ optum est euāgeliū in his q̄ peunt. sicut legit ī iij. scđe ad Coꝝ. Om̄ aūt velū istud facies erat tabernaculi ꝛ erat cōtextū ex iacincto et ꝛ purpura ꝛ bisso ꝛ cocto ope blumario. sic legit Exo. xxvij Eratq mire pulcritudīs: intexturas hñs oīm floꝝum q̄s gignit hum⁹ vt tradit Joseph⁹ significat sine dubio faciē ipsam mentis: oī spūali decore venusta que in ꝯsensu peccanti post veri solis obscuratiōez a summo vsq deorsum dissipat: nihil oīno grē qđ gratuꝫ deo faciat: nihil dei aspectib⁹ placituꝝ: integꝝ in ea relinquitur. (Et circa horā nonam exclamauit Jesus dicens Hely hely lamasabathoni. hoc est: deus meus vt quid dereliquisti me) Derelictū se dicit iuxta lrām. i. tribulatiōi expositum et morti. ꝛ hoc sicut supra exposuim⁹ orōem ei⁹ Pater si fieri pōt transeat a me calix iste Affectū em̄ infirmitatis nostre sic exp̄mit: nō vt aliter q̄ ipse cū patre disposuit fiat petit. vel derelictuꝫ se dicit ī suis spūalr a q̄b⁹ p infidelitatē de⁹ pr̄ recessit. Moralr aūt nobis insinuat vt in oī tribulatione: in omni discrimine tētationis maxie dereliq̄ ꝛ deseri timeamus: dū de sola derelictione ad deuꝫ pr̄em defert orōnis sue querimoniā. Qđ āt ingemiat (deus meus. de⁹ meus) Juxta lrām illi ꝯgruit. qꝛ ipse erat filius suus vnigenitus nature ꝛ filius gratie: in mltis fratꝝ milib⁹ primogenitus. sicut dicit apl's in. viij. ad Ro. Nobis aūt p similitudinem. licet aūt dissilem insinuat q̄liter inuocare debeamus de⁹ em̄ noster est cui totum se

debet qd naturalr cui totū se debet qd p grām facti sumus Totū em̄ bonū nostre generatiōis et totū optimū nr̄e regeneratōis illi soli debet. Qd aūt Luc. addit in. xxiij. Quia clamās voce magna ait (Pater in manus tuas) etc. Math. et Mar. ptereūt: hoc solū dicentes. (Quia exclamauit voce magna in emissiōe spūs. Jo. aūt i. xix. inter nouissima eius verba addit (Cōsummatū est et inclinato capite tradidit spiritū) Juxta misteriū g̃ si vocē qbus loqtur nobis opa eius acciṗiamus: vox esset magna et clamosissima: qua do patri pro nobis interpellans locutus ē: et q̄ etiā nos de conuersione nr̄a ad ipm alloquit: mors eius est. Minoribus em̄ bn̄ficijs q̄i voce demissa ad nos loqtur. Illo xpo singulari et inestimabili mortis sue beneficio adeo clamat fortiter vt etiaz mortuos excitet et dilectione sua viuificet. Qd aūt dicit Lu. Quia hec dicens. s. in manus tuas cōmēdo spūm meū: expirauit Quid faciēduz esset suis in oi piculo tētatōis et in ipso mortis discrimie: eodē exēplo euidēter edocuit. Tūc em̄ pr̄ potissimū vocādus est: et filiali ei dē amore medullitus adherendū. tunc potissimū spūs ei cōmēdādus est: cū leones infernales pparati ad escā circa nos rugiūt. Ueraciter em̄ audiētibus atq3 videntibus nihil aliud est tētatiōis suggestio q̄3 rugitus leonū īfernaliū. Quia igitur ipse solus de faucibus eorū nos pōt eripe: ei soli cōmēdādus est tūc spūs. et his verbis vnigeniti sui iuocādus ē tūc et orandus. Uocē igit vnigeniti nō agnoscere nō pōt: si eā pie fidei deuotio illi obtulerit In manus aūt dei patris spiritū suū cōmēdat: q totū se ponit in volūtate eius: totū se cōmittit bn̄placito eius. Unde et vsualr in manu illius q̄s eē dicit cuius volūtati se regēdū cōmisit. Per ɔtrariū xpo in ipso ɔsensu pcti spiritū suuz emittit de se et pprium spūm tradit diabolo miser pctōr. In manus etiā diaboli illa etiā eadē hora cōmēdat spūm suū et in fauces leonum infernaliū inijcit: veraciter illud pōt dicere diabolo. Pr̄ mi. qr filius eius effectus est. et ea q̄ sequunt: in manus tuas cōmendo spiritum meū. Ueraciter etiā pōt dice

re q2 tradidit spūz.i. spūm san ctū. queadmodū ꝛ iudas tradidit xp̄m dn̄m. quē q̃ntum in eo est extinguit. Vel spūm ꝓprium quē tradidit carnificibus seuissimis.i.demonibus crucifigendū. et hoc est in īferno. Qd aūt addidit Iohā.in xix.de inclinatōe capitis: iuxta literam: siue gratias agendo: siue supplicando ꝛ orando ꝑ nobis spm̄ tradidisse intelligendus est. Penitentibꝫ aūt insinuat spūm veteris hoc est amorez pctī: inclinato capite: hoc est inclinato corde emittere debere. ¶ Econtrario aūt inclinato capite ad orandū diabolum. vel humiliato et inclinato corde et diabolo ad conculcādū subiecto: tradidit spiritum ꝓprium miser pctōr per ꝯsensum in pctm̄. Post istam emissionez spūs videnť velle Math. ꝛ Mar. q̄ velū templi scissum est. Lucas aūt qui diligēti⁹ historiā ꝓsequiť ecōtrario dicēs eū expirasse: duz ista diceret (Pater mi ī man⁹ tuas) ¶ aūt ꝯtinuat Math. (Terra mota est et petre scisse sūt ꝛ mo. apta sť ꝛ mlťa corpa sctōꝝ que dormierant surexerunt) Bn̄ ꝯgruit ei qd ꝑcedit q2 velū tēpli scissum est in duas ptes. Hec est legis obscuritas in spūalē intelligentiā et literalē: q̃ꝝ alterā sibi retinuerunt iudei: reliquā nobis assūpsimus. Vel velū pctī diuiditur in culpā ꝛ penā: dū culpa tolliť: ꝛ ab ipso penitēte pena penitētial' teneť. Vel velū diuidiť: dū nob totū qd mali in nobis ē tribuim⁹: deo ꝓo q̇c q̇d habem⁹ boni. Signa aūt illa iuxta literā: queadmoduz eclipsatio solis: auctorē ipius nature pati euidēter testabantur. Eclipsatio em̄ solis fingi nō pōt fuisse naturalis: cū certū sit tūc lunā fuisse. xv. Decimaq̃rta nāqꝫ luna iuxta mandatū dn̄i in. xij. Exo. agn⁹ pascalis īmolandus erat ad vesperū. hoc est die iouis ad vesperā. ġ die veneris sequēte luna fuit. xv. et iō plenilunium. Erant igiť sol et luna sibi ĩnuicē opposita q̃si ꝑ diametrū. q̇a igiť hora dn̄ice passionis q̃si sexta diei vbi sol erat nature ī medio celi ꝛ tūc luna sub terra tenēs celi mediū oppositū. Non erat igiť luna tunc tpis neqꝫ poterat cē inter solē et terrā. Naturalis aūt eclipsis sol' est de interpositiōe lune terre

et solis. Manifestū igitur est quia signū fuit valde mirabile queādmodū etiā vn̄ et recte qdaz ex phis apud Athenas illa hora dixisse dr: qr aut de⁹ nature patit: aut elemēta mētiunt. Terremot⁹ iuxta sctōꝝ expositionē terrenoꝝ cordiuz cōcussio fuit ex timore vl' motus siue motio: hoc est mutatio de malo in bonū ꝑ penitētiam. Mouēda em̄ erat terra hmōi et de infimo pcti in sublime celoꝝ trāsferēda. Vel terra iudeoꝝ. i. terrenus ille populus mouendus erat et ꝯcutiēdus et detrahēdus de loco suo et dispgend⁹ in gentes: petre scisse: corda obstinatōe obdurata et ad pniāz scissa. Monumēta apta orōne et ꝓfessiōe vt appareāt et ꝓdeāt inde mortui in resurrectōem vite hoc ē in nouitatē vite. Moralr' ꝑo terremot⁹ q fit ad lrām de spiritu īfra poros seu viscera terre multiplicato tonāte ad exitum et exaltationē: et nō inueniēte liberꝝ exitū: idq̄ terrā cōcutiente. quia natura nō patitur duo corpa in eodem loco Sic mltiplicato spūsctō non essentialr sed q ad grāz cor penitētis cōcutit et mltiplr cōtē dit vt corruāt oīa bn̄ficia diabolica pctōꝝ et excutiant ď arbore cordis nidi illi diabolici. i. vicia. Vel mouet terra h̄ est amor. vel terra pcti de corde. vel ipm cor peccatoris de loco et feudo diabolico trāsiens in feudū dn̄i. s. ď terra miserie et tenebraruz: vbi vmbra mortis et nullus ordo: sed sempitern⁹ horror inhītat. hec est terra pcti de qua dr i. iiij. Job Vel terra intelligi potest conuenientius amor terre hoc est terrene cuiuscunq̄ cōcupiscētie. Huius nanq̄ amor iuxta consuetudinē scripture terra accipit. Hec terra pmo ī penitēte mouet dū amor hmōi mutat et extinguit: deinde petra scindit. hoc ē mētꝭ duricies dolore penitudis. Tercio monumētū apit dū facultas exeūdi de ipo pctō pctōri celesti minime tribuit. Idem igit pctm̄ terra est q̄ꝺdiu diabolo fructificat. et cibus est serpētꝭ antiqui: et reptilium infernalium habitaculū: dum et ab ipsis demonibus conculcatur et teritur q̄ꝺdiu super eam eis gradi imo repere conceditur. Hec enim sunt quatuor terrepꝛie: quintum qdem imo

semp residet ꝛ fex grauissima hec igiꝭ terra mouenda est sicut dixim⁹. Idem pctm̄ ꝛ petra est que vix malleis sacroꝝ eloquioꝝ frangiꝭ et vix etiam xp̄i sanguīe scindiꝭ. vt oīa dicamus: pcti durlcies sola dei ꝟtute vinciꝭ. Idē est ꝛ monumētū qd miser pctōꝛ velut diaboli q̄dē sacrista sibi defodit et ī eo velut diaboli sacerdos seipm̄ sepelit. Unde ꝛ generaliter videre pctōrez in pctō nihil aliđ est q̄ꝫ videre ineternū in monumēto ꝛ videre mortuum discooptū: qđ sine horrore ꝛ doloꝛe nunq̄ꝫ spectanduꝫ Ue illi q̄ mortuus in monumento facit risum ꝛ gaudium ꝛ nō poti⁹ doloꝛez cōpassiōis et gemitū et hoꝛroꝛem mortis Istud monumentū apiendū est qꝛ amouendū est ab eo q̄c q̄d in eo detinet pctōrem. hoc est em̄ illud esse aptum Ue illis q̄ in hmōi monumento viui sepulti sunt. Hi sunt q̄ descēdūt in infernū viuētes hoc est sciētes. Ex hoc igiꝭ apparet ꝙ tot⁹ mūdus quē in tres ptes Joh. diuidit in p̄mo prime canonice sue: nihil aliđ est q̄ꝫ cimiteriū diabolicū et multitudo īnūerabilis hmōi monumentoꝝ. Ad istud monumentū p̄ōt referri illud qđ legiꝭ in. iij. Job. Gaudēt vehemēter cū inuenerint sepulcrū Et illud. xij. Prouer. ꝭm vnaꝫ lr̄am. desideriū ipi̇̄ monumētū ē pessimoꝝ. Mortuos igiꝭ se ꝯfitenꝭ pctōres peccare studentes duꝫ tam studiose q̄rūt sibi sepulcrū et cōpant. Ecōtrario terra p̄mū moueꝭ in tētatiōe: petra scindiꝭ in desiderio: monumentū apiꝭ in ꝯsensu pcti. Terra eniꝫ debet esse pctōꝛ hoc est aduersus ꝯcussiones tentationū fixus ꝛ īmobilis. Petra: patiā ꝛ fortitudine ꝛ tribulatōibꝫ infrāgibilis seu insecabilis et voluptatibꝫ inemollibilis. et monumentū debet esse veteris hoīs vbi sepult⁹ atq̄ꝫ reclusus iugiter cōsūmaꝭ. Horroꝛē etiam sicut sepulcrū debet incutere spectātibus seu trāseūtibꝫ vt alij veteres spectaculū eius abhorreant. Qđ autez sequiꝭ in textu Math. q̄a (Mlta corpa sanctoꝝ q̄ dormierūt surrexerūt) Iuxta lr̄am vt tanti gaudij testes essent simul ꝛ socij. Moraliter ꝟo in morte veterꝭ hominis multa corpa sctōꝝ. id ē multa cōgeries sctōꝝ opeꝝ ꝛ

totus cetus virtutum resurgũt: q̄ omnia dormiuisse dicũtur. qꝛ nil eis decipit si resurgãt et fortiores etiã resurgũt quẽadmodũ soporati. ꝛ qꝛ facilis est eoꝝ repatio queadmoduꝫ excitatio a somno. E cõtrario ꝑo fit resurrectio in morte noui. vñ id in. ij. Lu. Hic erit in ruinã ꝛ resurrectionẽ multoꝝ. Mistice aũt significat resurrectio ista p xp̄m futurã esse resurrectionẽ g̃liosam sanctorũ. sicut legit̃ in. x. p̄me ad Thes. Si eñ credim⁹ ꝙ Jesus mortuus est ꝛ resurrexit: ita ꝛ de⁹ eos q̄ dormierũt p Jesum adducet cũ eo. Joh. aũt subiungit in. xix. di. (Judei g̃ qm̄ parasceue erat: vt nõ remanerẽt in cruce corpa eorũ in sabbato: erat eñ magnus ille dies sabbati Rogauerunt pilatuꝫ vt frangerent̃ eoꝝ crura ꝛ tollerent̃.) potius mortalitati q̄ꝫ misterio ꝯgruit. Judei eñ gerunt tipum oĩm mundanorũ nouũ hoĩem in se crucifigẽtiũ et crucem pn̄ie vel discipline in alijs nõ verentiũ: ꝛ hoc sub p̄textu religionis ꝛ venerationis sanctoꝝ dierũ. vnde q̄tiẽs dies solẽnis affuerit p̄dicant alijs ꝛ suadent vacanduꝫ esse delicijs ꝛ cibis ꝛ potib⁹ ꝛ desistendũ esse ab afflictõib⁹ ꝛ lacrimis ꝛ veneratõe diei solennis. Jdẽ igit̃ esse dicere epulãdũ est et gaudenduꝫ est hodie nõ debent remanere in cruce corpa nostra sabbato sed potius tollenda sunt. qḋ monachi ꝛ clerici seculares diligenter ac studiose obseruant. Hi sunt q̄ rogant pilatuꝫ coq̄nariũ vel refectorarium: vt adiuuent ne corpa eoꝝ in cruce remaneãt. Qui aũt accedũt ad abbatẽ vel p̄orem q̄si ad alterum pilatũ vt dispẽsatõeꝫ seu relaxatiõem ab eo impetrent gule et ocij vaneq̄ꝫ leticie, sed nesciunt petere vt frãgantur crura in hm̄oi cruce pendẽtium aut nesciũt ꝙ illud eis petendum sit. Non eñ de cruce tollendus est vetus hõ nisi fractis cruribus de quib⁹ superi⁹ locuti sumus. Potestas eñ ambulandi imo currendi ad mala saltem ei auferẽda est In hoc g̃ ꝙ iudei instãt apud pilatum vt non remaneãt in cruce corpa sabbato: apte typum gerunt sp̄ualiũ ꝑsecutorũ qui sũmope ad hoc intendunt et iam fere in tota dei ecclesia obtinuerũt: vt corpora

non remaneant in cruce sab-bato.i.quocunq3 die solenni. Uerũtamẽ istud ita factũ est q̊ p instantiã iudeoꝝ solũmõ impetratũ fuit ꝛ obtentũ.nũc aũt nõ expectat̃ hmõi instan-tia:nec p̃ces req̃runt̃.sed cru-cifixũ suũ vnusquisq3 autori-tate sua ꝛ arbitrio de cruce pe nitẽtie vel discipline deponit. Illud etiã aduertendũ est q2 nec pilatus illud legit̃ cõcessis se.sed q2 legit̃ q̊ milites pila-ti hoc fecerunt:merito intelli-git̃ eius autoritate factũ.meri to igit̃ inter milites pilati an-numerãdi sunt:ꝛ autoritatem istã a pilato accepisse diabo-lo.ꝛ hoc ad instantiã psecuto rũ sp̃ualium:hoc est vicioꝝ q̃ de cruce pnĩe vel disciplĩe cor pora sua deponunt eo modo q̃ diximus vacãtes epulis si-ne delicijs coinquinationis: siue malicie.sicut legit̃ in.ij.se cunde cano. Petri. Quia ꝓo p duos latrones iuxta domi-nũ Jesum crucifixos siue no-ciua corruptio ꝛ cõsuetudia-ria:siue mũdi ꝓspitas ꝛ aduer sitas:seu ꝓprie iniq̃tatis ꝛ alie ne suggestiõis malicia seu cõ-traria charitati gemĩa ꝓuersi-tas ꝯueniẽter accipit̃. Dani festũ est illa de cruce nunq̃3 eẽ deponenda nisi sic ꝯtusa ꝛ cõ fracta vt de cetero surgere ne queãt vl' erigere se.queãdmo dũ hoĩes fract9 cruribus: nec stare nec erigere se pñt. Quia ꝓo potentiã ꝛ opulentiã terre nã crura veteris hoĩs supius accipim9:ip̃as esse frãgendas penitẽtib9 ꝛ disciplinatis vir9 in illo facto insinuatũ est. Frã gunt̃ ĝ:vl' cũ fragiles esse ag-noscunt̃:vel eis virt9 et vigor supportandi corp9 veteris ho minis auferf.cu3 nec veterem hoĩem p supbiã erigũt:sed po ti9sedere cõpellũt. queãdmo-dũ crura fracta totũ corp9 ad terrã deponũt ꝛ sedere cõpel-lunt. Crura igit̃ hmõi frangit q̃ de his duob9 sub deo hũili atur ꝛ cui sunt oneri. Sequi tur in verbis Joh. (Ad iesu3 aũt cum venissent vt viderũt eũ mortuũ nõ fregerũt ei9 cru ra vt scp̃tura illa impleret̃ vt dicit Joh. Os nõ cõminuet9 ex eo) Per iesum:vl' sinderisis vel nature nr̃e puritas q̃ inte gre seruãda ẽ:licet veteri vite crucifigẽda sit intelligitur. Ex ꝓo dicit̃ Os nõ cõminuet9 ex eo.i. nihil sp̃uale vel sordidu3 crucifixo frangendũ vel tenẽ-

dū est. Queādmodū eñ carnes dicunt carnales cogitationes ꝛ cōcupiscētie: ibi. duʒ appropiāt sup me nocētes vt edāt carnes meas. Et ibi: cōfige timore tuo carnes meas. Sic ossa ecōtrario ea q̄ i nobis spūalia sunt. Militibꝫ ergo pilati deteriores sunt q̄ ossibus dñi iesu pepcerunt q̄cūqꝫ vel spūales viros q̄ ossa ecclesie sunt: vel spūalia quecūqꝫ bona in alijs psequēdo cōterunt. Peruersissime ꝓo scripturā implēt hmōi q̄ ossibus veteris hoīs parcūt que spiritualia vicia maxime intelligūtur. q̄si eñ p̄ceptū esset hmōi hoībꝫ: os nō cōminuetꝭ ex eo id est veteri hoīe: ossibꝫ eius. i. spūalibꝫ vicijs in se parcūt: cōtra carnē q̄ ꝓpe veterꝭ hoīs cōsurati videnť: dū carnes eius id est carnalia vicia tā atrociter psequunť: pcētes ꝛ in seipsis ꝛ in alijs ire: supbie: iuidie: et ceteris furijs infernalibus Idē dicimꝰ ꝛ de his q̄ viciox radicibꝫ in se ꝛ in alijs parcūt licet opa viciox q̄si quandaʒ eox carnem psēq̄ videantur. Ubi eñ silr os ex eo nō cōminuūt. qꝛ mūdus ꝛ caro q̄s duos latrones interp̄tati sumus ex toto cōteri nō possunt: saltem eox frangenda sunt crura. in q̄bꝫ intelligimus ossa eorū maxima atqꝫ fortissima et q̄bus maxīe ꝯtra nos eriguntur. ꝛ ossa ista in mundo sunt amor vane glorie ꝛ odiuʒ contrarij. Si eñ ista duo ī te cōfregeris: mundū impotē sui ꝛ oīno inualidū reddidisti. In carne ꝓo velut crura sunt: ocium ꝛ epularum splendiditas Ue illis q̄ non solūmodo latronibꝫ istis ossa nō cōminuunt: sed etiā cōminutis officiosissime medenť. Ubi sūt adulatores ꝛ detractores quoruʒ omnis locutio cathaplasmatio est ꝛ medicamentū huiusmodi fracturarū. Si non essent huiusmodi medici infernales: si medicamenta ista diabolica .id est adulatio et detractio de medio tollerentur: mundus deiectus in imo resideret absqꝫ vlla spe resurgendi. Idem in carne dicimꝰ. vñ in Ezech. sedecimo capitulo. Iniquitas sororis tue sodome saturitas panis ꝛ abūdātia et ocium. Quantum igitur aduersentur dei iusticie inde apparet. quia omnem penaʒ illius euacuant; et suspensos

atq3 crucifixos p eum resusci tant. Qđ ṽo sequit(quia vnꝰ militū lancea latus eius apu it.) Mira crudelitas que nec mortuo pepcit. hoc est eniz q̄ psecutꝰ est hoiem mortuū am pliꝰ mortificare. Mistice ṽo aptio lateris que ⁊ vulneratō fuit duo euidēter figurat. Pri mū vulnꝰ amoris nostri q̄ cor eius ɔfixū est. sicut ipsemet te stat i. iiij. Can. Vulnerasti cor meū soror mea sponsa vulne rasti cor meū. Secūdū: quia ipm vulnus aptura est lateris q̄ ad intima corpis intrat: me rito dilectionē eius significat. p quā ad intima secretorū eiꝰ ingredimur. sicut ipsemet te stat in. iij. Joh. Vos aūt dixi amicos: quia oīa q̄cūq3 audi ui a patre meo nota feci vob Ipsa etiā dilectio et porta est ⁊ via qua ad intima spūaliuz et regni celoꝝ intrat. sicut dic̄ aplus. xiij. pme ad Coꝝ. Ad huc excellentiorē viā vob de mōstro: de charitate loquens Recte ḡ dicit lancea latus eiꝰ aptum. quia vl' porta qua ad deum ingrederemur nob ap ta est p mortem eius. et p mor tem etiā intima sapie sue atq3 consilij reserata. vel ipsa dile ctio intima eius tūc nobis ap ta est ⁊ claruit euidēter. Mo raliter ṽo spūalibus pilati mi litibus hoc est p̄latis atq3 do ctoribꝫ insinuat silr facere de bere spūalibus crucifixis: fa ciant ⁊ ingressū ad corda do mino Jesu latū ⁊ liberū pan dant. Lancea ṽo qua istō fa ciendū est: longa est ⁊ recta di uine bn̄ficentie seu munificē tie in nos cōtinuatio Lancea em̄ lōgitudinē habet vnde et eminꝰ habet q̄ nihil rectiꝰ in telligitur q̄3 lōganimitas que nec tediū cōtinuate largitōis beneficioꝝ suoꝝ deficit q̄si fa tigata: nec igratitudie nr̄a vin cit q̄ tanto fortiꝰ atq3 pfundiꝰ nos amore suo transfigit atq3 trāsuerberat quāto magis a longe hoc est quāto longiꝰ est a meritis nostris vt tot ⁊ tan ta mala nostra diuia bonitas tamdiu toleret ⁊ infatigabili ter tot et tanta ingratis bene ficia largiat. Acumē habet lā cea ista in capite. quia prima beneficia eo ipso q̄ pma gra tiora sunt ⁊ facilius cor pene trant que postmodū assidui tate aut in obliuione ingratis veniūt aut vilescūt. Potest et intelligi lācea timor ignis eter

ni ꝛ ꝓpositum bone pseuerantie, ꝛ hec est hasta fulgurās de qua legit̄ in. iij. Abacuc. q̄a ꝛ ignita est igne eterno vel igne amoris q̄ de⁹ nos diligit: ꝛ coruscа est vt illūinet: ꝛ acumen habet vt penetret ꝛ vulneret. Silr̄ et intētio q̄ placere dn̄o iesu intēdim⁹ lancea est q̄ lat⁹ eius et cor amore nr̄o trāffigimus Amorē aūt hm̄oi vuln⁹ dicimus ꝛ apturā cordis. q̄a ꝛ vuln⁹ ē q̄ vet⁹ hō trāsuerberat: occidit. ꝛ aptura seu porta est q̄ ad cor hūanū deus ingredit. ꝛ quia in latere dextro vulnus illud factū credit ꝛ in picturis ꝛ sculpturis ita ostēdit: amor spūaliū et eternoꝝ p illud ꝯuenient accipit. Qui ḡ crucē pn̄tis militie amore tēporaliū sustinēt: vuln⁹ in latere sinistro hn̄t ꝛ apturā q̄ diabolus ad eos intret. Hi non in cruce dn̄i nostri Jesu christi gloriari cum aplo possunt sed in cruce diaboli vtpote ꝓ eo crucifixi confundi. E contrario ꝓo apparet hic mira seuitia militum spūalium pilati qui iam mortuos psequuntur. qui cōtra iā mortuos cuꝫ armis veniunt: ꝛ in iam mortuos tā atrociter seuiunt. Hi sunt oīm viroꝝ disciplinatorum et penitentiū psecutores maxime ꝓo claustraliū q̄ crebrius ꝛ euidenti⁹ mūdo mortui videntur. Atrocissima igitur seuicia est eoꝝ q̄ hm̄oi hominibꝫ in cruce religionis iaꝫ mortuis atqꝫ pēdentibꝫ n̄ parcunt. Militibus igit̄ pilati n̄ sufficit crucifixisse ꝛ occidisse nisi ꝛ ossa crucifixoꝝ confringant. quod et illis congruit q̄rum iram nec mors eoꝝ q̄s oderunt satiat imo poti⁹ mortuum etiā psequunt. Ossa ꝓo q̄ in pctōribꝫ crucifixis ꝛ mortuis remanent: vires naturales intelligi possūt quas post mortem ꝛ crucem pcti frāgere nititur diabolus: ꝛ ad extremā debilitationē deducere vl' obscurationē seu desperatōeꝫ ita vt nulla spes euasionis ei remaneat. Possumus aūt dicere ꝛ eos fracta crura in cruce diabolica habere q̄ non iā pedibus solum sed etiā totis et tibijs terram. i. terrenā felicitatem tangunt ꝛ eidem toto corde cogitationū ꝛ affectionum incūbunt. Idem est ꝛ d̄ carne interp̄tari. ꝛ hoc in illis maxime qui sordiores carnis sue partes nituntur ꝛ suppor-

tant ꝛ terre total'r incubāt, qđ ad luxuriosos maxime referi mus. Et notandū illud est ꝙ duoꝝ latronū latera apta seu lanceata fuisse nō legunt. oēs ei reprobi latera dextra clausa habent vt nec spūalibꝰ nec eternis īgressus ad corda eorū placeant. Qđ aūt sequit in verbis Joh. (Et ꝯtinuo exiuit sanguis ꝛ aqua) Apte insinuat charitatem q̄ xp̄us dn̄s nos dilexit fontē esse nr̄e ablutiōis q̄ in aq̄ intelligit: et nostre fecūdatōis q̇ ad frugē bonoꝝ opeꝝ priꝰ steriles eramꝰ et adhuc moduʒ reliq̄ꝝ q̄ per aquā efficiunt: que in tractatu de baptismo melius dicūtur. Sanguis aūt ad hoc fluxit vt idē intelligeret esse fons nostre viuificatiōis, eoꝙ sanguis vite nutrimentū est et sustentatio. Hoc sanguine vita nostra spūalis que dilectō est qua deuʒ diligimus maxime nutrit ꝛ sustētatur. Quis eniʒ illum fide bauriat: hoc est q̇s illum ꝑ se sola charitate effusum credat: ꝛ dilectione in deum nō ardeat, ꝛ hoc est dicere spūal'r viuat hoc sanguine regalis illius vestis purpura id est eccl'ia tota tincta est, vn̄ et vestis eius aspersa sanguine dicit Apocal'. xix. Tinctura illa nihil aliud est q̄ꝫ vicissitudo amoris, ꝛ queādmoduʒ vestis in liquore tincture immersa colorē tincture assumit Sic et in hmōi preciosi sanguinis liquorem ꝑ fidem tota ecclesia īmissa hoc est credēs illum ꝑ se effusum: colorē inde similem hoc est igneum q̄ rubeus est trahat vl' colorem similem ei cuius liquor ad tingendū fundit hoc est dilectionem sicut diximus. Hic ē sanguis vue ꝛ mori que ostendit elephantis ad acuendos eos in p̄lio, sicut in. vj. primi Machab. Morus em̄ est christꝰ dn̄s de cuius folijs. i. eloquijs extrahit sericum sapiē ꝛ honestatꝭ vt ide vestes regie fratribus eius simul ꝛ filijs fiāt. Ipse idem est et vua de qua ī penultimo Gene. Lauabit in vino stolam suam ꝛ in sanguine vue palliū suuʒ. Sanguis em̄ iste ꝛ vinū est qđ torculari crucis cōpressione passiōis de xp̄o dn̄o exp̄ssum lauacrū salutis mūdo contulit. Quis em̄ sanguinē huius vue ꝛ mori fide vera cōspiciat ꝛ nō saluatoris sui dilectiōe succēsus

contra omne quod ei displicz excādescat. Hic est vermiculus quo solo liber gratie scribi potuit vt in eo tota diuine dilectiōis in nos gratia aptissime legeret. Totā em̄ sue dilectōis ꝛ gratie imensitatē de hoc vermiculo nobis scripsit et legibilem fecit. Hoc est miniū quo liber vite liber scȝ legis rubricatus est ꝛ illuminatus. Ceteris quidem literis terrenoꝝ beneficioꝝ ꝓmissionibus totus ingerebat. deerant ei litere capitales et tituli hoc est documēta spūalia ꝛ eternarū ꝓmissionū certa insignia ꝛ intentionū et opum nostroꝝ ꝑfecti decores q̄ de xp̄i nobis sanguine ꝑfluxerunt. Sanguis iste lauacrū est dealbatoriū. sicut legit̄ in Apocal. vij. Lauerunt stolas suas et dealbauerūt eas in sanguie agni. Sanguis iste velut sanguis hircinus effusus est: vt eo aspsa corda mollirentur ꝛ gladio verbi dei fierent secabilia: vt tādez spirituali edificio essent idonea. Sāguis iste mare rubrum est in quo submersus ē pharao spiritualis cum exercitu eius hoc est diabolus cū exercitu viciorum ꝛ demonū. Sanguis iste est noui testamenti confirmator. sicut christus dominus supra testatus est. Est etiam iste sanguis sacrificij nostre reconciliatiōis quia in christo dn̄o complacuit omnē plenitudinē inhabitare ꝛ per eum reconciliare omnia in ip̄m pacificans per sanguinem crucis eius siue q̄ in terris siue que in celis sunt sicut legit̄ in p̄ma ad Col. Ex aūt sequit̄ in verbis Matth. d̄ sanctis qui tunc surrexerūt. (et exeuntes de monumentis qui post resurrectionem suaȝ venerunt in sanctā ciuitatem et apparuerūt multis) Ad penitentes iuxta moralem ītelligentiam referendum est. Penitentes em̄ mortui resurgentes sunt ꝛ de monumentis exeuntes. vnde penitentia tanq̄ miraculum ammirāda est et in ea glorificandus deus. maius enim est deo vt ait Augustinus iustificare impiū q̄ȝ creare celum et terram. Et alibi. Maius fuit Paulum suscitare mente q̄ȝ Lazarum suscitare corpore. Peccatores igitur in monumentis habitant

quēadmodū demoniaci ꝛ fu-
riosi sicut dꝛ in ps. Similiter
eos q̄ exasperant q̄ habitant
in sepulchris. Ecōtrario ꝟo
diabolico miraculo ꝛ horren
do simul de monumētis exe-
unt resurgētes monachi q̄ de
claustro qd vtiqꝫ cimiteriū eo
rum est: aut de claustrali con-
uersatiōe que vtiqꝫ monumē
tum est in pctā exeūt. nec mi-
nus horrendū est oculis spū-
alibus monachū d claustrali
cōuersatōe redeuntē ad secu-
lum videre: q̄ꝫ mortuū exeūtē
de monumento videre ocl'is
corꝑalibꝫ. De monumītis etiā
aliter exeunt sed veraciter re-
surgentes viri cōtēplatiui. cō
templatio em̄ sepulchꝝ est si-
ue monumītū. sicut legit̄ in .iij
Job. Gaudentqꝫ vehemēter
cū īuenerint sepulchꝝ: ꝛ hoc
q̄tiens de secreto ꝯtēplatiōis
ad oꝑanda ea que salute ꝓxi-
morū expediūt exeunt. Idem
ꝛ virtutibꝫ ꝛ vitijs aptamus.
Vicia nanqꝫ de monumētis
in q̄bꝫ ꝑ ꝯtritōnem mortua: ꝑ
cōfessionē velata sudario: ꝑ sa
tisfactionez sepulta fuerant: ꝑ
recidiuū velut recidiua exeūt
Et ista ē diabolica resurrectō
Per ꝯtrariū ꝟo virtutibꝫ ap-
tanda est. Qꝫ aūt dꝛ q̄a vene-
runt in sctām ciuitatē: penitē-
tibꝫ ꝯgruit q̄ in eccl'iam d mo
numētis pctōꝝ veniūt. vicijs
silr ꝯgruit q̄ de sepulchris pe
nitētie in miseꝝ pctōrem q̄ ci-
uitas sctā fuerat ꝛ adhuc san
cta est in baptismo sctifisca-
ta: veniūt. Monachi ꝟo non
in sctām ciuitatē sed in ciuita-
tē in q̄ dn̄s iesus crucifix⁹ ē: q̄
spūalr vocat̄ sodoma ꝛ egipt⁹
de monumētis claustraliū ob
seruationū exeūtes vēiūt. Qd
aūt sequit̄. Et apparuerūt mul-
tis de oībꝫ veꝝ est. qꝛ nec bo-
na nec mala nec boni nec ma
li vt sunt hoc est veraciter nisi
ꝑpaucis apparent. Sequit̄ i
verbis Math. (Centurio au
tē ꝛ q̄ cum eo erant custodien
tes Jesum: viso terremotu et
his que fiebant: timuerūt val
de.) Marcus autē sic ait (Vi
dens aūt Centurio qui ex ad
uerso stabat quia sic clamās
expirasset ait) Lucas ꝟo sic.
(Videns autē centurio qꝫ fa
ctum erat glorificabat deum:
dicens) Recte dicūt oēs viso
vel videns quia misteria dn̄i
ce passionis videntibꝫ hoc est
intelligentibus: ꝛ timorē san-
ctū incutiūt: ꝛ eosdē ad glorifi

candũ deũ inducũt. de timore Esa.xix. Erit terra iuda in pauorẽ egypto. Terra iuda hᷣ est terra cõfessiõis qđ est dñi cum corp⁹: facta est egipto.i. gentilib⁹ obtenebratis in pauorẽ. Et Abacuc.iij. Dñe audiui auditõem tuã ꝛ timui in medio duũ aníaliũ.hoc est in medio duoꝝ latronũ cognoscꝛris Et si diligentius verba triũ euãgelistaꝝ q̃ sup hoc loquunt̃ pensauerimus: tria in visione dñice passionis ꝛ eorũ que tunc facta sunt euidenter nobis insinuant̃. Primũ ẽ timor sanctus hoc est offense qꝛ dei filiũ in nobis spũalr̃ totiens crucifigim⁹ q̃tiens mortaliter peccam⁹. totiẽs ĩ alijs q̃tiens eos iniuste affligimus vel ad peccandũ ꝑtrahimus. Centurio em̃ etiã turba q̃ ad spectaculũ dñice passiõis aduenerat figura est oĩm spiritualem dñi saluatoris crucifixionẽ in seipsis videntiũ.i.pctã sua cognoscentiuꝫ.de q̃ sctũs timor offense ꝑmũ nobis incutit̃ p eo vicꝫ ꝙ dei filio tantam in nobis cõtumeliã irrogamus. Unde ꝛ Cẽturio cõfitet̃. Uere hic homo fili⁹ dei erat. Reuera em̃ de vtroqꝫ illud vere dicit̃ q̃a ꝛ dei fili⁹ est. p naturã et ille q̃ cruci pctĩ se affixit dei filius erat. Secundũ ꝓo est iugis gratiarũ actio pennis ꝑ tanto beneficio dei glorificatio. Terciũ ꝓo penitentia est quã maxime nobis cõmendant verba Luce dicẽtis qꝛ oĩs turba ꝛ milites tundentes pectora sua reuertebãtur. Primũ igit̃ est dñice passionis misterium videntib⁹.i. intelligentib⁹ timere seu dolere de tanta offensa quã peccãtes ei q̃dãmodo innouamus Scđm ꝓo cõfessione glorificare ipm. Tertium ꝓo ꝑ penitentiã quasi crucẽ portãdo ꝑpriam reuerti ꝛ illũ seq̃ ¶ Mistice ꝓo cẽturio q̃ gẽtilis erat q̃ post obtenebratos iudeos ꝛ velũ sacramẽtoꝝ reseratum credit eccl'iam de gẽtib⁹ excecatis iudeis crediturã figurauit. Qđ aũt dicitur in verbis Math. (Erant ibi mulieres multe a lõge q̃ secute erant iesum a galilea ministrantes ei: inter q̃s erat maria magdalena ꝛ maria iacobi ꝛ salome et mater filioꝝ zebedei) nõ mediocriter ꝑtranseundũ videtur. In mulierib⁹ em̃ que tã sedulo tãtaqꝫ teneritudine dilectõ

nis xp̄m dn̄m secute: et h̄ ministrātes ei plati veri noīs rectissime intelliguntur. Hi enim mulieres in scriptura vocant̄ qꝛ matrū spūaliū ꝛ nutricum debent habere ꝛ affectū ꝛ sollicitudinē, vn̄ ꝛ ꝯgrue dicunt̄ ministrātes ei. Ministri eniꝫ debent esse ꝛ toti⁹ eccl'ie dei et singuloꝝ plati. Sil'e igit̄ affectiōe ꝛ sollicitudine seq̄ debēt pctōres dū eos liberare neq̄unt: saltē cōpassionē ipsis exhibeant ꝛ lacrimas post illos dū vel ad crucē pcti ducūtur vel in ea pēdent. vnde ꝛ nulla nomīat̄ hic q̄ nō nomīet̄ maria vel mater. Q autē a longe stetisse dicunt̄: innuit. qꝛ longe debet esse a pctōribꝫ p sciē ꝛ vite eminentiā. licet ꝓpe eos esse debeāt p cōpassiōis teneritudinē ꝛ officij sui sollicitudinē. Et bn̄ a galilea fuisse dicunt̄. hoc est: a reuelatōne vel a trāsmigratōne. qꝛ reuelatos debent hr̄e oculos q̄ alijs ꝓuisores ꝯstituti sunt ꝛ trāsmigrasse debent iā de veteri conuersatōe ad nouā q̄ duces in hoc i alijs p̄mittunt̄. et d̄ rota mundi: quia galilea rota iterp̄tat̄: maxime assumēdi sūt ad regimē aīaꝝ q̄ ꝛ tentationum picula expti sunt. nec cōfessiones pctōꝝ abhorreant et p̄cipitij temeritate de eis iudicēt. q̄ em̄ tentatus nō est: q̄d scit. vt d̄r Ecci. xxxiiij. Et ibidē. q̄ nō est exptus pauca recognoscit. Et ampli⁹. Qui tētat⁹ nō est qualia scit. Inter has ḡ p̄ma noīat̄ maria mágdalene ꝛ maria illūinata vl' illūinatrix interp̄tat̄ ꝛ maris stella et illuminans. Primū em̄ p̄latos illuminatos esse ꝛ deinde illūinatores alioꝝ. Primum. s. doctos: et deinde doctores esse oportet. disciplinatus em̄ debet p̄cedere magisteriū. Deinde stella maris oportet eē eos qꝛ in celo fixos p amorē ꝛ desiderium: hūilitate puos videri lōge a terra p ꝯtēptū terrenorū: lucidos sacra doctrīa: portūq3 ꝛ parcam p mare mundi hui⁹ nauigātibꝫ oñdentes. de mū ꝓ dn̄os non vtiq3 subditoꝝ qꝛ illis vt diximus mīstri ꝯstituti sunt: et illos nō debēt seruos s3 filios ꝛ ꝯfratres habere. Sed dn̄s vtiq3 mēbrorū suoꝝ ꝛ viliū ꝛ que extrema sunt tpalium. Nihil em̄ turpius in p̄lato eccl'iastico ꝛ nihil officio eius adeo incōgruens vt seruit⁹ viciorū. Nihil

aũt in eo cõuenientius liber-tate ista ꝛ dñatõe. Interp̃taꝛ ẽm̃ maria amarũ mare. Mare ẽm̃ debet esse p̃latus.i. cõgregatio vt oĩa fluenta doctrinaꝝ ꝛ grãrum in ip̃m defluãt et tñ nõ redũdet vel crescat in sup̃biã. Sicut legiꝛ in primo Eccẽs. Oĩa flumĩa in mare intrant et mare nõ redũdat. oĩa etiã flumina tentationũ ꝛ tribulationũ in ip̃m intrare debent.ita tamẽ vt ipse non redundet p̱ impatientiã aut cõsensus seu delectationis reflu xum. Omnia etiã flumina alienoꝝ peccatoꝝ in ipsum ĩtrare debent per alueos ꝯfessionum:ꝛ ipse inde nõ redundare per contemptũ et aspernationem confitentiũ: vt nec illa infundat in confitentiũ obprobriũ et contemptũ: nec in vanam gloriã crescat:aut elationẽ intumescat ex eoꝛũ susceptione:quẽadmodũ mare ꝛ õ tot ꝛ tantoꝛum fluminum ingressu:nec in vna gutta redũdat aut crescit. Magdalena p̃o ĩterpꝛetatur magnifica vł p̃munita vel turrensis seu defensibilis: que omnia omnino congruunt pꝛelatis ꝛ animarum rectoꝛibus. nihil ẽm̃ cõueniẽtius sedet in coꝛde p̃lati q̃ȝ magnanimitas seu magnificentia. Unde ad Josue dicit domin⁹ in p̃mo. Cõfoꝛtare et esto robust⁹. Nihil ẽm̃ in duce exercitus perniciosius reperiri potest q̃ȝ pusillanimitas.quoniã pusillanimitate sua non solum ip̃e concidit animo:sed etiam oẽs bellatores deijcit. Debet etiam p̃latus esse p̃munitus hoc est pꝛe alijs munitus vel pꝛemunitus per scientie clipeuȝ. vt ait Gregoꝛius. vt et pꝛe ceterꝭ ipse iacula tentationum ꝛ tribulationum perferat et alios p̃ scientie clipeo muniat. Debent etiam turrẽses esse: vt in turre. hoc est in arce: non solum speculationis et pꝛouisionis vt speculatoꝛ inhabitet: sed etiã vite sublimitate subditis supeminere: et hũilitate q̃ nihil magis splẽdescit in ceruice pontificis lõge subditis supesse. Turris ẽm̃ in oĩ̃i arce atq̃ȝ p̃munitione sp̃ũali humilitas intelligenda est. Turrensis sibi debet esse de inhabitatõe turris hui⁹ ꝛ turritus vt in cõgatiõe subditi murati

simpliciter videant. Ipse ṽo quasi turrili altitudine eis supereminеat. Sequit (maria iacobi ꝛ Joseph mr̄) Jacobus luctatoꝛ vel supplātatoꝛ, item supplantās festinantē vel supplātatoꝛ cōsilij interp̄taṫ. Prelatus igiṫ debet esse mr̄ omnium supplātantiū atq; luctātiū spūalr̄, hoc est oīm eoꝝ q̄ vel strenuitate certandi mundū et carnē ꝛ demonia eijciūt. vl' q̄ astutia sapīe q̄si supplātantes vincunt. Itē omniū eoꝝ q̄ cum dn̄o luctanṫ et benedictiōē ab eo īꝓbitate oꝛōnū extorqueāt, sicut Jacob fecisse legiṫ in .xxxij. Geñ. Et omnium eoꝝ q̄ fratrē suū ꝑmogenitum hoc est aīalem veterē hominē in seipsis supplantant et a possessione q̄dāmodo hereditatꝭ deijciūt. Vetus enī hō ꝛ nouus sicut caro ꝛ spūs fratres sunt. Sed vetus hō siue aīalis ꝑmogenitus, sicut legitur in .xv. ꝑme ad Coꝝ. Et ꝑus quod anīale est deinde qd̄ spūale, vitā ḡ totā sibi vendicare vult tanq̄ hereditariā in vnoq̄q; nostꝝ aīalitas: sed eā spūalitas ꝑ bn̄dictiōē ꝑripit ꝛ aīalitatē supplātat Deīde sequiṫ (Et ioseph mr̄) Quia matrē se exhibere dbet p̄lat⁹ toti⁹ augmēti ꝛ cuiuslibet crescētis spūalr̄. Joseph igiṫ interp̄taṫ crescēs vel augmētū, et significat illos q̄ vel in seipsis spūalib⁹ dimersiōib⁹ crescūt in generatiōe alioꝝ sicut doctores et p̄dicatores. Sequiṫ. (et mr̄ filioꝝ zebedei) zebede⁹ donatio seu donatus. mater ḡ filiorum zebedei: mater est filioꝝ donationis. filij donatiōis q̄ xp̄o dn̄o donati sunt oēs electi accipiunṫ. de quib⁹ ip̄emet dicit in .v. Joh. Omē qd̄ dat mihi pater ad me veniet. Et ī viij. Nume. de leuitꝭ specialr̄ diciṫ: dono donati sunt mihi Aduertendū est aūt q̄ maria dr̄ bis. vt duplex amaritudo q̄ marie in p̄latꝭ esse debet insinueṫ. Prima est amaritudo zeli. de qua dr̄. zelus dom⁹ tue comedit me. Scd̄a est amaritudo cōpassiōis. de q̄ apl's in iiij. ad Gal'. Filioli mei quos iteꝝ parturio. ꝛ de vtraq; ī .xij secūde ad Coꝝ. Quis īfirmatur ꝛ nō infirmoꝛ. Quis scandalisaṫ ꝛ ego nō vroꝛ Similr ꝛ mr̄ bis diciṫ. vel ꝑpter duplicem sollicitudinē quā debēt gerere de subditis. spiritualē. s. ꝛ tp̄alē. vel ꝑpter ma-

trum duplex officiũ. pariendi scꝫ ⁊ educandi In q̃bꝫ duobꝫ potissimũ cõsistit p̃latoꝝ officium. Quatuoꝛ ꝟo noĩa magnitudine Jacobꝫ Joseph et zebedus q̃tuoꝛ insinuãt q̃ maxime q̃rere debẽt p̃lati in subditis. Primũ est munitio. s. vt in loco tuto sint et munito q̃si in turri. Tpe em̃ belli ad arcẽ cõfugiendũ ⁊ in ea solũmodo manendũ. Secũdũ est lucta hoc est strenuitas spũalis certaminis ad quã docere debent subditos et modis oĩbꝫ aĩare. Terciũ est augmentũ et ꝑfectus spũalis ad qḋ iugiter hoꝛtãdi sunt. sicut dicebat Petrus in. ij. pꝛime canonice sue. Lac inq̃t ꝯcupiscite vt in eo crescatis in salutẽ. Quartũ ꝟo gratitudo est ꝑ quã filios donatõis se recognoscũt ⁊ nihil hr̃e boni nisi donatum. vt in arce igit̃ seu turre cõmoꝛet̃ q̃a foꝛis nõ est nisi moꝛs atq̃ ꝑditio In mõte inq̃t dñs ad Loth. xix. Geñ. saluum te fac. Primũ cõmendãdi sunt subditi vt strenue ac sapiẽter contra diabolũ dimicent: ⁊ aĩandi. qḋ intelligit̃ in iacob. vt i donis seu datis crescãt et talẽta sibi cõmissa multiplicẽt qḋ intelligit̃ in Joseph. vt totum diuine donatiõi tribuant. s. et ꝙ in arce tuti sũt: ⁊ ꝙ in luctu supioꝛes: ⁊ ꝙ in donis dei crescunt. hoc est: totã securitatẽ suã: totum ꝑfectũ: totã victoriam: soli diuine dõnationi tribuant q̃ in zebedeo intelligũtur. Sequit̃ in ꝟbis Math. (Et cum sero factũ esset venit q̃daꝫ homo diues ab arimathia noĩe Joseph q̃ ⁊ ipse discipl'us erat iesu) Scd̃m marcũ in. xv. (nobilis decurio) q̃ aũt essꝫ nobilitas: q̃ve diuitie Lucas aperit in. xxiij. di. Qui erat decurio vir bon⁹ ⁊ iust⁹: hic nõ consensat̃ ꝯsilio ⁊ actibus eoꝝ: hic accessit ad pilatũ ſm lucã ⁊ Math. et petijt coꝛpus Jesu. Marc⁹ ꝟo scribit (⁊ audacter introiuit ad pilatũ) Coꝛp⁹ iesu ecclesia est iuxta misteriũ q̃ adhuc in cruce pñtis miserie penitentie ⁊ disciplĩue tota pendet ꝯfixa. Joseph ꝟo p̃latus quicũq̃ est q̃ debet esse ioseph crescẽs duobus modis q̃s diximus. Idẽ igit̃ ẽ accedere ad pilatũ ⁊ petere coꝛpus Jesu qḋ ingredi ad pharaonẽ ⁊ dicere: dimitte populũ meũ. ⁊ ideꝫ typ⁹ ibi pharaonis et hic pilati. Hoc

Igitur est officiũ ꝑlatoꝝ accedere ad pylatũ ꝛ petere corpꝰ Jesu. hoc est petere ei q̇etē a pilato: ꝛ hoc in bono sicut superius illud accepimꝰ Quietē autē intelligimus hic a p̄sentibus erũnis. In malo ꝟo pilatus tipũ gerit diaboli et mundi ꝛ veteris hoīs: et vniuscuiusq̄ꝫ qui seipsuꝫ in cruce pctī suspensum detinet. Ista ḡ debet esse instantia ꝛ sollicitudo ꝑlatoꝝ obtinere. s. liberatōem corpis iesu ab hm̄ōi cruce. h̄ est liberatōem eoꝝ q̇ debēt eē corpus eius misticū a peccato. Et recte dicitur ab arimathia fuisse. Arimathia em̄ interp̄taꝛ vigilia donatiōis dn̄i vel suscitās donũ dn̄o. ꝺ vigilia igiꝛ donatōis dn̄i. i. de sollicitudīe sp̄ũali velut ciues et indigene debent esse ꝑlati. nō debent esse de dormitatōe iniq̇tatis. ꝛ debent esse suscitantes donũ dn̄o nō iram. q̇ ꝛ suscitare debēt mortuos ī pctis vt se offerāt donũ dn̄o. ꝛ ipetrare p̄plo dona grāꝝ a dn̄o.

Debet esse ꝑlatꝰ nobilis decurio. i. nobil' in decalogi intelligētia sil' ꝛ obseruātia. n̄ debet esse sic̄ vnꝰ de p̄plo in eis q̄ dei sūt. hoc em̄ est qꝺ magna ira sua minaꝛ dn̄s Esa. xxiiij. Et erit sicut pp̄lus sic sacerdos. Quibꝫ em̄ p̄sunt ꝑlati dignitatis officio: trāscēdere debēt et meritis. Diues debet eē p̄latus duobus modis. Primo m̄ltitudine ꝛ magnitudīe gregũ. vn̄ Prouer. xiiij. In multitudine pp̄li dignitas regꝭ. et ī pauꝑtate plebis ignominia p̄ncipis. M̄ltitudinē igiꝛ subditoꝝ debet hr̄e fideliũ Vn̄ ꝛ inter diuitias Job nũeranꝛ septē milia ouiũ. Debet eē diues auri celestis sapīe ꝛ argēti sacre eloq̄ntie. Diues debet eē frumēti vini ꝛ olei sp̄ũaliuꝫ q̇ tātũ pp̄lm pascēdũ suscipit Nō em̄ de paucꝭ granis tanta m̄ltitudo refici p̄t. Et dꝫ eē discipulus iesu. De scola q̇ppe illiꝰ sola assumēdi sūt rectores aīaꝝ: ꝛ sub eo vt vsualr̄ diciꝛ debēt incipe q̇ ad magisteriũ sp̄ũale ꝓmouenꝛ. vn̄ et ad pilatũ dicit dn̄s iesus. Interroga eos q̇ audierũt scꝫ discipulos. soli em̄ illi de sacra doctrina ꝛ disciplina audiēdi sūt ꝛ interrogādi q̇ eam audierũt Nꝰ ꝟo diciꝛ: occultꝰ ꝓpter metũ iudeoꝝ: hoc est cōfitentiuꝫ

seu laudantiũ: ad hũilitatẽ referendũ est: q̃ ꝓpter hmõi metũ oẽs xp̃i discipulos facit occultos. Qđ aũt addit Lucas q̃a erat vir bon⁹ ꝛ iustus q̃ expectabat regnũ dei: q̃ nõ consenserat cõsilio ꝛ actib⁹ eorum paucis v̄bis disciplinatũ dñi cõp̄rehẽdit. Doctrina ꝛ disciplina dñi p̄mũ viros efficit. sicut ecõtrario carnis p̄rudẽtia ꝛ sapiẽtia mũdi ꝛ scola diabolica puulos. Sapĩa em̃ et virt⁹ virũ efficiũt. ꝛ scola xp̄iana scola est sapiẽtie ꝛ virtutũ ꝓpter hec clamat sapĩa in primo Prouer. Usq̧ q̃ paruuli negligit ĩfantiã ꝛc̃. Deinde facit bonos hoc est dulces ꝛ beniuolos in alios. Tercio iustos hoc est veraces atq̧ fideles in deũ p̄mũ ꝛ deĩde in alios. Quarto suspẽdit spe ad futura ꝛ auellit a p̄sentib⁹. His em̃ discipl'us xp̄i xp̄ian⁹ p̄rimũ est vir hoc est robust⁹ ĩ se. Deinde bonus in alios. Tercio iust⁹ qđ põt intelligi disciplinat⁹ ſm vnũ modũ. Quarto v̄o spe fix⁹ in celestib⁹. In p̄s. tñ tria tm̃ ꝯtinere videtur xp̄iana doctrina. Bonitatem inq̃t ꝛ disciplinã et sciãz doce me. qđ est: fac me bonum ꝛ iustũ ꝛ scientez seu sctm̃. in quo bono scʒ scĩa virilitas est atq̧ robustas. Unñ Prouer. xxiiij. Uir doctus est robust⁹ ꝛ validus simil'r ꝛ spes futurorũ. Scientia em̃ que est vna boni et mali cognitio a fallacib⁹ bonis. i. p̄resentibus quoscũq̧ illustrat: abducit et abstrahit: ꝛ ad vera que futura sunt pertrahit et suspendit. Qđ autem dicitur quia audacter introiuit ad Pilatum satis innuitur in hoc quia magnifici cordis atq̧ magnanimi debent esse p̄relati. Unde ꝛ moyses arguitur a domino in tercio Exodi. p̄ eo q̧ voluit excusare se q̧ nuncius iret ad pharaonem paruitate sua. Quis ergo inquã sum vt eã ad pharaonem et educam filios israel đ egipto. Et in quarto eiusdem. Iratus est ei dominus p̄ eo q̧ lingue tarditatẽ et impedimentum allegabat audacter ergo eũduʒ in officiũ p̄latiõis ꝛ p̄dicatõis hoc est ĩ executionez officij q̃tiẽscũq̧ dñs iusserit. Non em̃ est qui timere đbeat tãti reg᷑ nũcios! reg᷑ sui lr̃as deferẽs, ꝛ sigillo regio

cōmunitas. Hec sunt sacre lr̄e p q̄x cōfirmatione ꝛ testimonio christus dei patris caracter figura et imago dei cruci appēsus est. ꝛ he sunt testamētum quod appēsione tāti sigilli ꝛ tāti testatoris morte cōfirmatum est, sicut legit̄ in. ix. ad Hebre. Autoritate igit̄ tāti regis fretus tāq₃ autētico sigillo validisq₃ lr̄is munitus pilatum spūalez dei nūcius audacter adeat: ꝛ a pilato illo suꝑno sc₃ iudice corp⁹ iesu. i. cetum p̄destinatoꝝ: vt de cruce liberet̄ peccati securus petat, vel a malo pilato sacr͛ exhortatōib₉ et obiurgatōib₉. Quid em̄ est aliud sermo p̄dicatōis peccatori cuicūq₃ ꝓposit⁹: q̄₃ q̄dam dei apud pilatū petitio. Putrescit hodie corpus iesu in cruce pctī. i. cetus eorū qui corpus ei⁹ misticū esse debuerant. eo q̄ desit ioseph q̄ ꝓ liberatiōe eius interpellet, in q̄ apparet negligentia et infidelitas p̄latoꝝ q̄ corpus dn̄i iesu misticū tā horribiliter in cruce ista infernali pēdere conspiciūt: a coruis infernalib₉ et ceteris auibus īmundis ꝛ feris depasti vident: ꝛ ꝓ eius liberatione nō satagunt. ꝛ hoc est qz ꝛ ipsi in eadem dānatione sunt, q̄₃diu em̄ in cruce ipsi pēdent tamdiu pendentē deponere nequeūt. Ue pilato deterioꝛib₉ atq₃ neq̄oribus q̄ di nūcios in hmōi petitiōe exaudire renuūt: cū ille ioseph audierit. Ue illis qui ꝯtradicūt dei nūcijs ꝛ officiū p̄dicationis impediunt q̄ ꝛ hmōi liberationez de cruce vic₃ peccati se opponūt. Nec₃ em̄ iudei nec₃ gētiles opposuisse se ioseph vel dn̄ici corpis depositiōem impediuisse legunt̄. Ex autez pilatus ſm Marcū cēturionē interrogat: vtꝝ iaz eēt mortuus: sat͛ instruit iudices animaꝝ vt non prius deponi de cruce pn̄ie vl' discipline q̄₃ ibi mortu⁹ fuerit vetus iubeant. Mistice ꝟo q̄ post mortē domini Jesu corpis eius liberatio ꝛ a cruce depositio impetrat̄: liberatōem significat gētilis ꝑpl'i de cruce peccati post mortē dn̄i ꝑ instantiā p̄dicatorū. Qd̄ ꝟo sequit̄ in verbis Math. (quia pilat⁹ iussit reddi corpus) et ſm Marcū (donauit ei corp⁹) Mistice significat carnifices spūales. i. demones q̄si autoritate diuīa et p̄cepto corpus ecclesie degē-

tibus reddituros. et ipm cetū p̄dicatoꝝ q̄si dono illud acce pturos. Unde Esa. xlij. Ipse aūt ꝑplus direptus et vastat⁹ facti sunt in rapinaȝ. nec est q̄ eruat in direptōnem nec est q̄ dicat redde. Et in eo dicā aq̄ lone da: ꝛ austro noli ꝓhibe re. Moralr̄ ꝟo oīs penitens atq̧ cōuersus: ꝛ se reddi dño quia suꝑpsius debitoꝛ erat. et se q̄dāmodo dat dū ex chari tate se offert dño. Aliter pila tus iussit reddi corpus. sic et ī multis instātia p̄dicatoꝝ cor pus obtinet: dū corpalr̄ tm̄ h̄ est exteri⁹ tm̄ ꝯuertunt. So lum em̄ corpus iussit reddi pi latus. velut igit̄ carnifices pi lati solum corpus reddūt qui corpalis ꝯuersatōis sue solaȝ supficiē ꝛ sarpillariā offerunt Abbates ꝟo ꝛ prioꝛes de aīa bus monachoꝝ suoꝝ paꝝ sol liciti: iubent de cruce discipli ne claustral' mira facilitate de poni corpa monachoꝝ suoꝝ: dū ea relaxāt ad corpales de licias. ꝛ hoc q̄dē mlt'a facilita te. Quid igit̄ aliō est iussit ab bas vel pōr vt de cruce disci pline hmōi vl' sapīe pnīe in q̄ corpus tuū pendebat relaxes in tuā ꝑniciē: nisi q̄ pilat⁹ ius sit reddi corpus. Qui ꝟo apō iniq̄s iudices ꝓ innocentum liberatōe supplicāt: ioseph isti us imitant exēpluȝ. Iniq̄ ꝟo iudices plerūq̧ instātia eoꝝ īducti: iubēt reddi corpa: retē tis sibi facultatibus eoꝝ. ibi g̃ veraciter dr̄ Pilat⁹ iussit red di corpus: dum nudū innocē tem dimittūt. Uñ Job. xxiiij Nudos dimittūt hoīes indu mēta tollētes. Nudū em̄ red ditū fuit corpus dñi iesu simi liter ꝛ in his q̄ corpe solo regi oni se reddūt vt vulgo dicit. vere dici pōt Pilatus iussus reddit corpus Qui nec corpe xp̄iani esse volunt deteriores sunt pilato: q̄ saltē iussit reddi corpus ad petitionē Joseph. Sequit̄ in verbis Joh̄ (Et ꝑ misit pilat⁹. venit g̃ ꝛ tulit cor pus iesu) in eodē Jo. Cōgru it hoc cetui doctoꝝ ꝛ p̄dicato rū: vt ferāt corpus Jesu. i. ec clesiā. sicut leuite q̄ndā archā federis: ꝛ vt portent eā. i. sup portent eam sicut colūne: ꝛ vt portent eā patiēdo ꝛ cōpatiē do. Uenit aūt ꝛ Nicodemus fm̄ Joh̄. q̄ venerat ad Jesuȝ nocte pmū ferēs mixturaȝ ꝛc̄. Uenit inquaȝ vt ei sepulture officiū ipēderet. Nō ei ꝓdest

spūaliter crucifigi ⁊ occidi peccatores nisi ⁊ sepultura eis spiritualis ipendatur. Abscondendus em̄ est vetus hō post q̄ crucifix⁹ fuerit i fossa hūilitatis. Et bn̄ ɔueniūt Joseph ⁊ Nicodemus ad sepulturaȝ dn̄i iesu. Joseph em̄ interp̄tatur augmentū. ⁊ nicodem⁹ includens iudicio. q: ⁊ augēda sunt penitēti bona opa vt redimat iacturaȝ mali ɔsumpti tpis. Vn̄ tumuli ɔgeri solent sup mortuos de terra defossa vt tantū supemineat sepulture tumulus terre circūiacenti q̄ntū inde detractū est pfūditati sepulchri. Sic bona vita penitētis tātū supeminere debet bone vite p̄terite q̄ntū de ea detractū est p pctā. Nō videt̄ sepultura esse neq; loc⁹ sepulcri: vbi circūiacēti terre n̄ supeminet tumulus. Sic nō videt̄ eē vera pn̄ia vbi p̄terite bone vite nō supeminent opa penitēt̄ꝭ. Nicodem⁹ v̄o interp̄tat̄ iclud ēs iudicio vł victoria ppl'i seu victor pplus in q̄ nobis insinuat̄. q: icludēdus ē vet⁹ hō vt nihil ei⁹ appareat. et includēdus ē etiā nou⁹. includēdus inquā qd̄ ē p timore iudicij. Silr̄ ⁊ victoria ppl'i seu victor pplus adesse debet sepulture veteris hoīs. i. pn̄ie Nō em̄ expedit intrare sepulcrū pn̄ie nisi viciorū pplo triūphato ⁊ donec victor ppl's virtutū aduenerit. Hic ḡ mors veteris hoīs ipa ɔtritio: sudariū q̄ tot⁹ opit̄ ɔfessio. ipsa em̄ reuelatio turpitudinū nostrarū p ɔfessionē: velatio est earū ab oculis dei. fossa v̄o. i. pfūditas sepulchri hūilitas. petra in q̄ hmōi sepulchrū excidit̄: eiusdē hūilitatꝭ soliditas. Sarcofagū supp̄si⁹ custodia. i. d̄ se ipso sollicitudo. hoc em̄ p̄prie carnes veteris hoīs comedit et cōsumit. vn̄ ⁊ sarcofagū appellatū putāt quasi comedēs carnes. Agger terre: tot⁹ pctōrū aceruus quē velut on⁹ sup se sp piugē recordationē portare debet. Lapis magn⁹ sup ipōsit⁹: firmitas p̄positi pseuerātie. Epitaphium: mortꝭ memoria: vel iugꝭ pctōꝝ recordatio. Qui i sepulto s eos q̄s spūaliter atq; salubriter occiderīt ⁊ crucifixerūt. i. cruci penitudinis affixerunt derelinquūt Primuȝ septimū op⁹ miscdie qd̄ i Thobia cōmēdat̄ i. ij. omittūt spūalr: sepulturā. s. spūalē hmōi mortuoꝝ. Scd̄o in

hũaniter atq inaniter in eos crudelr agunt. feris em̃ auib infernalib depascẽdos illos et deuorãdos nudos ꝛ penitus ĩdefensos relinquũt. imo qḋ deterius vt videt exponũt et etiã apponũt. Debet igit exterioris cõuersatõis decor q̃si tumulus q̃dã: ꝛ tumulus p̃terite mortꝫ horrorẽ abscõdere. vt oĩno nihil ei9 appareat. Cõpellẽd9 est etiã penitẽs vt mortuũ suũ veterẽ scꝫ hoiem sepeliat ꝛ oĩno abscondat. Mortuo em̃ nullũ spectaculũ horribili9 et queadmodũ oculis nature exteriorib mortuo totalr nihil est ad videndũ formidolosius: sic oculis gratie mortuo spũali et morte ei9 id est pctõ nihil ad videndũ horrendi9. Horrẽdissimũ igit de se spectaculũ facit q̃ se sic mortuũ. i. pctõrem oñdit. Quid g̃ dicem9 de his q̃ pctã sua ostẽtant ad glĩam ꝛ tanq̃ laudes suas ea p̃dicãt sũmope studẽtes vt in hoc spectaculũ hoĩbus se faciãt: nisi q mortuos suos circumferũt: vel vt horrorẽ hoĩb incutiãt: vel queadmodũ fieri solet vt eos ad cõpatiẽdũ seu vĩdicãdũ puocẽt ꝛ ĩducãt: queadmoduꝫ in. xix. Judicũ Leuites vxorẽ ꝑ/lã nepharia pollutiõe oppressaꝫ in frusta ꝯcidit. et p singulas trib isrl' singla frusta misit vt eos vtiq ad cõpassionẽ ĩduceret ꝛ ad vindictã tãti scelerꝫ ꝯcitaret Heu si q̃s ocl'os oẽs plateas mũdi hmõi mortuorũ cadauerib stratas ꝛ apertas videret vt vere spũalr illḋ ĩpletũ sit Posuerũt morticina ser. t. es. vo. ce. ꝛc. ꝛ nõ erat qui sepeliret. Per ꝯtrariũ aũt sepultura ꝯtraria ꝛ mors noui scꝫ hois accipiet vt fossa siue fouea in quaꝫ sepe sepeliẽdus ĩgredit aut resipa sicq̃m male cõcupiscit aut ipa ꝯcupiscẽtia mala p ꝯsensum igit in foueam hmõi maledictã ingredit. Sudarium ꝓo ipse tenebre ignorantie vel erroris q̃niam eis oculis eius et facies tota velatur vt nõ videat. Agger ꝓo terre quem sibi superposuit turpitudo est exterioris conuersationis habit9 scꝫ et gestus. Vel possumus ĩtelligere aggerem ꝯsuetudinẽ ex illa autoritate. Difficile resurgit quem moles praue cõsuetudinis premit. Epitaphium ꝓo habitũ incessum reliquamq ꝯsistentiã exteriorem

ex illo Eccī.xix. Amictus corporis ⁊ risus dentiū ⁊ ingressus hoīs enūciat de eo.s.q̄s ⁊ qualis sit: quēadmodū epitaphiū. Potest intelligi et aliud epitaphiū infamia. crucē aūt debet habere ad caput et pedem tumuli q̄ x̄pianā sepulturā spūalem habuit ⁊ initiū scꝫ sue salutis ⁊ ꝯsūmatiōem dn̄ice cruci attribuat vel vt a capite intellectus ⁊ cogitationū vsqꝫ ad extremuꝫ opeꝝ que p pedes intelligimus: pn̄ia occupet ⁊ claudet.i. vt p oībus agaꝛ et p omībꝫ satisffiat. Nō est aūt obliuiscenduꝫ q̄tiēs de sepultur̄ hmōi agaꝛ cadauera insepulta excōicatoꝝ esse: ⁊ morte turpissima damnatoꝝ et eoꝝ qui amicos nō habent aut sacerdotes qui extremū illud humanitatis sepulture videlicet eis impendāt obsequium. Aut qd̄ veri⁹ est īter mortuos mortui sunt. viui em̄ spectacula mortuorū nō sustinēt neqꝫ mortui feras vel aues vl̄ a se vel ab aliis abigūt. Qualiter aūt nulli funeris sibi pōpam faciūt ⁊ ambitionē sepulchri: sepulchra q̄ in sublimi sibi extruāt nō solū corpal̄r sed put pn̄tem ad locū attinēt ceteraqꝫ maledictaꝝ sepulturarū officia hic ex industria p̄terimus vt ea lati⁹ ex ordie qn̄ memoria mortuoꝝ agiꝛ in declamatōnibꝫ ad ppl̄m siue exhortationibꝫ ꝓseq̄mur. Nūc aūt reuertamur ad textū Jo. quo diciꝛ. (Venit aūt et Nicodemus q̄ venerat ad Jesū nocte ꝑmū ferēs mixturā mirre ⁊ aloes q̄si libras centum) Duaꝝ istaꝝ specieꝝ mirra cōseruātia est. aloes ꝓo ꝯseruatiuum sil̄ ⁊ purgatiuū. In mirra igiꝛ sollicitudinē ⁊ cautelaꝫ cōgrue accipimus: q̄ mala q̄dem si inferunt nō expurgat aut eiicit. sed q̄ min⁹ adueniant obsistit. Sic et pn̄tes molestie mundū q̄dem ⁊ puꝝ seruant cor a ꝑmibus cōcupiscētiaꝝ ⁊ putredine voluptat̄ et oīno arcent ⁊ abigunt ⁊ q̄ minus se ingerunt valide q̄dem obsistunt Cor aūt vomitū cōfessiōis nisi occasional̄r laxare nequeūt. Aloe igiꝛ qd̄ vtrāqꝫ virtuteꝫ obtinet.s. cōseruatiuā et purgatiuam: ⁊ sacra exhortatio ⁊ viuax mortis memoria et timor dn̄i cōgruēter accipiꝛ. Q aūt sacra exhortatatio ꝯseruatiua sit ex libro sapiētie in.xvi. palam est. vbi dr̄

Sermo tuus eos q̃ in te cre diderũt ꝯseruat. Q̄ aũt ⁊ pur gatiua sit ibidẽ dicit̃. In me moria sermonũ tuoꝝ extermi nabant̃. Et in euãgelio mlto tiens dr. Eijciebat spũs v̄bo. Idem dicim⁹ et de memoria mortis. Unđ illud Ecci. vij. In oĩb; opibus tuis memo rare nouissima tua ⁊ ĩ eternuȝ nõ peccabis. Purgatiua etiã est. vnde Hieronim⁹. Facile cõtẽnit oĩa q̃ se cogitat mori turũ. Cõtemnit. i. de corde ab ijcit. ⁊ hoc etiã oẽs videmus q; dum mors ipsa p̄sentit̃: vo mitus ꝯfessionis adest sentiẽ tibus. Unde et q̃b; mors im minet maxĩe ꝯfitent̃. Idẽ ma nifestũ de. j. Ecci. Timor dñi expellit pctm̃ q̄si medicina la xatiua. Et ex ꝓuerbijs mult̃ locis. s. q̄ ꝯseruatiu⁹ sit timor manifestũ est. Primũ ex. xiiij. Timor dñi fons vite vt decli net a ruina mort̃. ⁊ ex. ij. Per timoreȝ dñi declinat oĩs hõ a malo. Et ĩ. xvj. In timore de clinat̃ a malo. Et in. xiiij. eius dẽ. Timor dñi ad vitam. ⁊ in plenitudine cõmorabit̃ absq; visitatõe pessimi q̄si a deo cu stodita dom⁹ cordis ⁊ ad illã accedere nõ ꝑmittat pessimũ.

Misceri igit̃ debent inuicem mirra ⁊ aloes: qm̃ altera inef ficax est ꝑ se. Ista igit̃ sũt que in sepultura corpis dñi Jesu qđ vtiq; ecclia adhibere debẽt Joseph ⁊ Nicodem⁹. i. p̄ lati ⁊ doctores. ꝓpter hoc eniȝ operuerũt vermes ꝓ maiori ꝑte eccliam dei. q; sepultura eius ioseph ⁊ nicodem⁹ nõ assunt q̃ mixturã mirre ⁊ aloes adhi beant. Nõ attẽdũt multi p̄la toꝝ dñici corpis qđ est ecclia sibi sepulturã incũbere. ⁊ ido nec mirrã nec aloen p̄parant: aut si alteꝝ p̄parãt non cõmi scent. Debent aũt de mirra et aloe misceri libre cẽtũ. nõ eñi quarta ꝑte vñ tm̃ corp⁹ cõdi re poterit: neq; trib; aut trib; salis granis salliri: maiorẽ ꝑtẽ in veritate putrefieri ⁊ a v̄mi bus ꝯsumi velle vident̃ q̃ de aromatib; qđ vix ecclia mi nori pti corpis cõdiendi suffi ciat si tñ aliq̃d p̄parãt. sȝ vt se pe dixim⁹ corp⁹ dñi iesu. i. ec clesia corpe illo qđ ĩ cruce pe pendit sacratissimo lõge p̄clo si⁹ ⁊ ipsi xp̄o dño cari⁹ canib; feris et auib; nõ tã exposuisse q̄ apposuisse vident̃ ad depa scenduȝ putredinisq; ⁊ v̄mib; horribilr ⁊ inhũanissime reli

quisse. Idē ꝯfessoribꝰ atq̃ doctoribꝰ dicimus q̇bꝰ debet eē de penitētibꝰ cōdiēdis maxie mixtura hmōi aromatū summa diligētia. Alioq̇n ipos q̄si occiderint bestijs infernalibꝰ putredinisq̃ et vermibꝰ velut diabolici coci merito videnẗ q̄scunq̃ salubriter occiderint occidisse ꝛ ad comedendū p̄parasse. cū em̄ occidisse videntur mortuos q̇bꝰ eos comedēdos apponūt. In centenario ꝑo librarū sufficiētia intelligiẗ atq̃ ꝑfectio hmōi cōdimenti. Quicq̇d eniꝫ aromata hmōi nō occupāt ꝛ ꝯdiūt: putredo et ꝟmes statim inuadūt. ꝛ i illud bestie infernales statiꝫ insiliunt et incursant. Aromata ista nō solū sunt ad ꝯuersationē noui hoīs ꝛ ad ꝯsumptōeꝫ veteris. sed etiā ad toxicū bestiarū: queadmodū carnes auium aut bestiarū solēt liniri toxico ad toxicādos ꝛ occidendos lupos. Ideo ꝛ viros sanctos m̄ltotiēs ꝑ suggestiones et tētatōes mordere formidat diabolus q̄si mirraꝫ ꝛ aloe incis timeat ꝛ escā mortiferā atq̃ toxicatā eos reputet. Cum aūt dr̄ (q̄si libras cētū) qr̄ i cētenario intelligiẗ ꝑfectio vsq̃q̄ cōpleta q̄ vtiq̃ patrie ē. addiẗ ibi q̄si libras cētuꝫ: vt silr̄itudo scꝫ cumlr̄ate ꝑfectōis: n̄ aūt ipa ꝑfectio nobis hic q̄rēda et seruāda insinueẗ. Silr̄itudo tn̄ intelligiẗ lōge dissilr̄is ꝛ a cōpleta ꝑfectiōe oīno remotissima.

¶ Moralr̄ aūt sic vnicuiq̃ faciendū est penitēti. ꝛ vnicuiq̃ veteri vite mortuorū. Aromatibꝰ em̄ istis cōdire se debent. Unde ꝛ bn̄ dr̄ sicut mos ē iudeis sepelire. Mos em̄ est veraciter dei bn̄ficia et mala ꝓpria recognoscētibꝰ qd̄ sonat nomē iudeorū: se non aliter q̄ꝫ cōditos ꝑfectōe ꝓ ꝑfectōe vie aromatibꝰ sepelire. Egiptiorū et babiloniorū ceterarūq̃ infernaliū natōnū cadauera fetorē sp̄ūalis abominatōnis ꝛ infamie intolerabilē emittūt. ꝛ ꝓpter hoc ꝛ tot aera sue inhabitatōis inq̇nāt ꝛ corrūpunt. viri ꝑo sācti odorē viuificū: aromaticāq̃ fragn̄tiā sp̄ūalibꝰ saniśq̃ naturalibꝰ latissime spargūt. vn̄ Ben. xxvij. Statimq̃ vt sensit vestimētorū fragrātiā benedicēs ait. Ecce odor filij mei sic̄ odor agri pleni cui bn̄dixit dn̄s. Et i Cāti. fere ꝑ totū. Vinee inq̇t florētes odorē dederūt. Et i. ij. ꝛ i. vj. Que est

ista q̄ ascēdit p̄ dese. sic vir. fu. ex aro. mir. z thu. z vni. pul. pl gmētarij. Et Eccl. xlix. Memoria iosie in cōpositōe facta est, op⁹ pigmētarij ĩ oĩ ore dul corabit. Figura ḡ maloꝝ q̄ ex asperāt q̄ ĩbitāt in sepulchris hoc ē q̄ aspect⁹ coꝝ est sic putridoꝝ sanie diffluētiuȝ fetore intolerabiliū. Nihil em̄ alid sunt opa mala ex corruptōe ꝺ prauitate voluntat̃ q̄ȝ sanies ex putredine diffluētes, neq̄ȝ vt Job testa discipline z būi litat̃ saniē hmōi studēt abradere. imo fluxu ei⁹ ampli⁹ se in q̄nāt z in eo seipsos insanissime horribilissimeq̄ȝ volutant z qđ extreme ignominie spurcicieq̄ȝ est saniē hmōi lingunt nō solū dū linguaȝ spurcicijs suis p̄ iactantiā applicant, sed etiā dū in eis delectant. vñ et lecatores a lingendo vulgariter dicti sunt. Hi sūt amalech sanguinē lingentes q̄ z sanies optĩ ꝟmibꝫ ĩ sepulchris iacēt. sicut legit̃ in. xiiij. Esa. Subter te sternet̃ tinea: z opimētū tuū erūt vermes, hoc est culcitra eius, z hoc ei⁹ cooptoriuȝ Non bene p̄parati sunt in cibis dñi z nō mirū si eos abominat̃ et a mensa sua repellit dñs q̄ꝝ aspect⁹ spūalibꝫ ocul̃ lōge intolerabilior est q̄ȝ sitituдines q̄s nūc diximus⁹ corpales corpalibꝫ ocul̃ eē possint. Q̄ aūt sequit̃ in ꝟbis Jo. ¶ (Acceperūt ḡ corp⁹ iesu z ligauerūt cū lintheis z cū aromatibus) Pro q̄ math. z mar. z Lu. hñt (syndoneȝ sic mos ē iudeis sic sepelire) Recte dr̄ ligauerūt cuȝ lintheis. Pro q̄ alij hñt: iuoluit syndone. q2 ḡ in lītheis, p̄pter candorē z laboreȝ multiplicē p̄ducendi ad illū ꝟtutes purificatiue. i. q̄ꝝ studiū z labor officiūq̄ȝ est pctōꝝ inq̄namēta dilucre merito accipiūt̃ Recte dic̄ ligauerūt eū lītheis qm̄ hmōi ꝟtutibꝫ nō solū diluit̃ oīs feculētia vicioꝝ z abstergit̃: sed eis velut funibꝫ vetus hō ligat̃: vt nec ambulare nec se mouere ꝯtra nouū hominē possit. Hę em̄ virtutes vincl'a sapiē p̄prie dicunt̃ i. vĳ Eccl. de quibꝫ ibi dr̄. Et vincula illius alligatura salutar̃ et iteꝝ: ne accideris in vincul̃ illi⁹. Quia ꝟo ad lr̄am ligatio hmōi facta ē vt aromata corpori dñico circa ip̄m corp⁹ arti⁹ strīgerent̃ z eidē p̄ssi⁹ adhererēt ne. s. aromata disp̄gerēt̃ et in vacuū essent apposita: me-

rito in lintheis ꝟtutes ille cōgruētius accipiūt̄ q̄ ceteras nobis arti⁹ astringūt atq̧ custodiūt: q̄lis est amor ipse virtutū: dei timor: ⁊ circūspectionis sollicitudo: ptes disciplinę: oīs zelus sctūs: specialr̄ tamē pudicicia ⁊ innocētia lintheoꝝ noīe intelligi solent. ⁊ hoc videnť sonare ꝟba Mathei q̄ dicit (Inuoluit illud in sindone mūda) Hec est sindonis illa de q̄ legiť in vlť. Prouer. Sindonē fecit et vēdidit mulier fortis q̄ dei sapīa intelligiť aut eccľia p̄mitiua. Sindonē q̄dē fecit ⁊ netrix textrix optima. hoc em̄ cōgruit mulieribꝫ nere et texere saltē vnđ sibi vestes lintheas faciāt innocētie. s. ⁊ pudicicie: cogitando. s. nere deliberādo ⁊ ꝯsiliādo ordiri: operando texere: retractando et decorādo rugare simul ⁊ cōplanare sindonē. Ve mulieri q̄ de tota nectura sua atq̧ textura verecūdiora sua saltem opire nō pōt. Huiusmodi aūt sepulture ꝯsonat nostre sepulture modus: q̄ ꝑ sindone sudario corpora mortuoꝝ nostroꝝ inuoluim⁹. aromata ꝟo nisi magnatū corpibus nō adhibenť. Sine igiť honore sepeliť ⁊ ad extremū artissimūq̧ pauptatis deductus est q̄ nec tantū habet de panno lineo vt vulgo diciť q̄ corpus suū in morte opire valeat. Sudariū em̄ est quo nihil ampli⁹ nisi fortasse aromata de tota diuitiaꝝ suaꝝ opulentia ⁊ magnificētia secū deferūt de vita ista magnates nihil min⁹: nihil mi⁹ paupes: nisi q̄ vt diximus extremo pauptatis angustati: cū ignominiose ⁊ pauprimeq̧ moriť spūaliter neq̧ iudeoꝝ more sepeliť q̄ sindone mūda ⁊ sudario cādoris non inuoluiť ⁊ lintheis cū aromatibus vt dixim⁹ nō ligatur. Hac sindone munda inuoluendū est totū corp⁹ Iesu misticū. q̄ tandē cōmutanda est in byssinū cādidū ac resplendens glie: ⁊ nūc etiā nomē illđ retinet sicut legiť Apocal. xix. Datū est illi vt coopiat se bissino cādenti ⁊ splendido. Bissina em̄ sunt iustificatiōes sctōꝝ. Nicodem⁹ ḡ et ioseph docere videnť corpi dn̄i co qđ est eccľia: aut ipa oblita ē nēdi texēdiq̧ bissū artificiū ꝑ maiori pte. Appent ei ꝟecūdiora ei⁹ iuxta dn̄i cōmiatōēs i Esa. ⁊ iere. ⁊ ezech. vn̄ ezech.

xvj. Derelinquēt te nudā ple-namq̄ ignominia ad nenduz stuppas ꝛ sordes araneaꝝ to-tā fere se dedit q̄ digitis regījs nec etiā ꝯtrectāda essent. auꝝ eṁ ꝛ bissum nere ꝛ ꝯtrectare tāte regine decet digitos. Nō est ligatum hodie corpus dn̄i iesu lintheis in pte illa, sed fu nibus q̄b⁹ distrahabaṫ ad pati-bulū. de quib⁹ legiṫ in. v. Pro uer. Iniq̄tates sue capiūt im pium ꝛ funiculis pctōꝝ suoꝝ q̄sq̄ ꝯstringiṫ. ligatū est p fa-sciculos ꝯurationū: cōspira-tionū: pessimorūq̄ fauoꝝ at-q̄ cōsensionū. Possumus ꝛ il lud dicere q꞉ dissolutum est ꝛ ideo dispsa aromata: dirupta vincula ꝛ pudicicie innocētie q̄ sindonis sublata. Ideoq̄ i locū aromatū spūaliuz. i. ꝟtu-tum putredo ꝛ ꝟmes irrupe-runt. Desunt eṁ manifeste sa cerdotes hodie corpi dn̄i Je su: deest cōdimētū: deest sepul tura. Si eṁ de sepultura cō-templatōis illud interp̄tari li beat: recte ꝯgruit inuolutam esse sindone munda quā dixi mus ligatā lintheis: conditā aromatib⁹ q̄ sanctuariū scp̄tu re tēpliūq̄ cōtemplatōis igre-diṫ. in quib⁹ tria nobis virtu tum officia effectusq̄ mōstrā tur. Sūt eṁ ꝛ vestes qd̄ i sin done signaṫ. et hoc ad subsidi um. ad p̄sidiū vt arma ꝓtectō nis. ad decorē et ornatū vt ve stis nuptial꞉ atq̄ festiua. Iste eṁ triplex vsus vestiū triplex q̄ comoditas: illis ligamur. Sunt eṁ ꝛ vincula captiuo rū ꝛ ligature vasoꝝ vt varios liquores graꝝ ꝯtineāt. Sunt ꝛ alligature vulneratoꝝ. Pro pter qd̄ diciṫ in. vj. Ecci. In vinculis illi⁹ alligatura salu-taris. Sunt eṁ nō solum sa nitas sed etiā medicamentuz vulnerū ꝛ morboruz. Tercio loco diciṫ cum aromatib⁹. q̄a sūt ꝛ aromata virtutes et hoc ad ꝯdimentū puritatis et cō-seruatōnis: ad suauitatē odo ris atq̄ saporis: ad vtilitatem sanationis. Hi q̄ppe sunt tres vsus aromatuz. Signanṫ et alia tria in tribus his. Spo-liati eṁ veste innocētie p pec catū ade vt ostendiṫ in. x. Lu. ꝺ illo q̄ incidit in latrones: ꝓ pter spoliatōem seu nuditatē indigni⁹ inuolutatione sindo nis: ꝓpter anīalitatis furiosita tem sapīe vinculis. ꝓpter vul-nera ꝛ corruptionē virtutum aromatibus: ad ꝯdimentū. s.

odoris et medicinã. Sindone igit̃ inuoluendũ est corp⁹ iesu misticũ.i.eccl'ia: vt decore exterioris ornat⁹ et interioris deo et hoĩb⁹ placeat. Ligãda vnitate charitatis atq̧ cõformitatis: vt eã nec heresis nec scisma nec dissensio diuidat. Cõdienda aromatib⁹: vt sanitate valeat ꝛ dei narib⁹ ꝛ palato redoleat ꝛ sapiat. ꝛ hoc sil'r ad vnãquãq̧ fidelẽ aĩam refe rim⁹. ¶ Moral'r etiã aliter sindone mũda corpus dñi Jesu inuoluimus: cũ sacramẽtũ altaris cõicantes tota puritate cordis illud suscipimus: epulantes in azimis sinceritat̃ et veritatis. Cum lintheis ipm ligam⁹: dũ sincero timore castisq̧ desiderijs nos ei alligamus atq̧ tenaci⁹ inheremus sicut illa dicebat in Cant. viij Tenui illũ nec dimittã. Aromatib⁹ cõdim⁹ dũ vel sic conditi illuz suscipimus. vel dum oĩm grãꝝ aromata in ipsa ei⁹ pceptione spũalr sentimus atq̧ pcipim⁹: q̃ bene aromatib⁹ cõdit̃ qñ simul oĩm ꝟtutũ sapor atq̧ suauitas cũ eo pcipitur ꝛ in eo pcipit̃. Est em̃ panis om̃e delectamentũ ꝛ oẽm suauitatẽ saporis habens. vt legit̃ Sap. xvj. Quid aũt aliud intelligi põt oẽ delectamẽtũ ꝛ oĩs suauitas saporis in illo nisi oĩs grẽ suauitas spũal'. Vel põt sindonis referri ad gratiã q꞉ nutrix oĩn graꝝ. vt dr̃ i. xvj. Sap. Nouellos adhuc ꝛ teneros partus inuoluit eccl'ie ligatura ad doctrinã. Unde Ecc̃i. xxj. Compedes in pedib⁹ stulto doctrina et q̃si vincl'a manuũ sup manũ dexterã. Aromata ꝟo opa sunt discipline q̃bus ꝛ putredo corruptõis abstergit̃ atq̧ cõsumit̃ ꝛ vermes vicioꝝ arcent̃. Hoc em̃ est vnum ꝛ solum discipline studium ꝛ officium sc꞉ contra fomitẽ nostre corruptiõis ꝛ vicia que de ea oriunt̃ bello implacabili p̃liari. Sequit̃ in verbis Johannis. (Erat aũt in loco vbi crucifixus est ortus) Mistice ortus iste eccl'ia est in qua ipe ĩtegre. i. cum mẽbris suis crucifixus est spũalr. Ipse q̃dem psonal'r quo ad vetustatẽ pene. mẽbra ꝟo eius vniuersaliter quo ad vetustatem culpe. Ibi g̃ vbi ortus ꝯclusus ꝛ ortus voluptat̃ atq̧ paradisus terrestris est: crucifixus ẽ dñs Jesus. q꞉ ortũ istuz irrigatõe

sui sanguis fecũdauit. Moraliter vo quia xp̃s dñs vt ab initio diximus in ipsa passiõe in eis q̃ ad passionẽ ptinẽt typum gerit penitẽtis et pctõris Recte dicitur erat in loco vbi crucifixus est ortus: qr vbicũqꝫ p imitationẽ crucifigit qd est p pniam aut disciplinã est ortus. sicut dicit Esa. li. Ponet desertũ eius q̃si delicias et solitudinẽ eius q̃si ortum dñi Desertum est q̃ppe et solitudo miser pctõr anteq̃ꝫ spias et tribulos et vrtieas viciorꝫ de eo velut fossorio penitudĩs de⁹ agricola auulserit anteq̃ꝫ omnia ligna paradisi: ligna. s. donorꝫ atqꝫ virtutũ in eo plantauerit: anteq̃ꝫ oĩ decore et fragũtia florꝫ spũaliũ vernãtissimũ illũ et deambulatõe dignũ effecerit. De hoc eodẽ eiusdem lviij. Et eris tu q̃si ortus irriguus cuius nõ deficiũt aque cum pus dicere posses Anima mea sicut terra sine aqua tibi. Et iterꝫ Canti. iiij. Ortus cõclusus fons signatus: emissiones tue malorꝫ punicorꝫ cum pomorꝫ fructibus. Vel p cõtrariũ in omni loco in q̃ crucifixus est cruce peccati in q̃cũqꝫ eorꝫ qui mẽbra eius esse debuerant: ortus est vane voluptatis. Queadmodũ em̃ vbicunqꝫ vetus homo crucifigit molestie sunt: sic et vbi nouus homo crucifigit delicie sunt. Maxime em̃ delicijs nouus homo crucifigitur et occidit. Unde et adam in ip̃o paradiso voluptat' patibulo peccati affixus est: et prim⁹ angelus in paradiso q̃ddaꝫ naturalis felicitat' supbie sibi erexit patibulũ. Hoc igit ita vt h' scriptum est scꝫ q in loco dominice crucifixionis erat ortus: vt nos a presentibus delicijs scripta deterreat: et in orto huiusmodi vel iuxta ortũ qd magis litera sonare videtur peccati patibulum aut eternoruꝫ suppliciorum esse insinuet. q̃ꝫ ergo expauentaculum dominice crucifixionis et passionis in huiusmodi orto, vel prope illum eiectum esse ad nos inde absterrẽdos scriptura hic edocet. Possumus tñ intelligere ortum istum eternarꝫ deliciarꝫ qui a deo ppinquus est dñice passioni vt nihil omnino interesse possit. Nõ solum em̃ ipse psonalr' absqꝫ vlla remẽoratiõe d' cruce ĩtroire potuit ĩ illũ, sed et iter crucẽ pnĩe

ad illum deo oīno nihil inter est vt de ipsa cruce pnīe absq̧ vllo medio pateat ingressus. neq̧ enī inter crucem pnīe et illū medius est ignis purgatorius qui potius pnīe hic incepte est pars atq̧ suppletio. ꝛ ꝓpter id solus expurgādus creatus atq̧ succēsus qd hic penitentia incepta ꝛ inexpleta ñ diluerit. bene ergo dr qd vtiq̧ cogit litera ꝙ i loco vbi crucifixus est erat ortus: large et ample locū intelligēs: vt non solum caluariam cōprehēderet: sed ꝛ ortum caluarie vt ex litera apparet. Mistice ꝟo locus in quo crucifixus est sinagoga intelligit̄ et pctōꝝ ꝑm statum ꝓterite iusticie. Moraliter in illa erat ortus magnus et copiosus electoꝝ atq̧ fidelium cetus. Similr̄ ꝛ in peccatore erat ort⁹ anteq̄ in illo spiritualiter: in illa ꝟo personaliter xp̄s dñs crucifigeret̄. nūc aūt versa est in desertum: ꝛ ille in solitudinē. sicut plane dicit̄ in. ij. Johelis. Quasi ort⁹ voluptatis terra coram eo. i. añ aduentū eius diaboli sc3 ꝛ p⁹ eum. i. post aduentū eius ꝛ trāsitum ꝑ eā quasi solitudo deserti. ꝛ hoc est quod dicit in ꝓmo eiusdem. Posuit vineam meam in desertū ꝛ ficū meu3 decorticauit: ꝛ vbi dicebat̄ ꝓ us filij dī viui: dr nunc: plebs mea vos. sicut et in ecclesia ꝓ maiori pte dici potest hodie q̄ de orto voluptat' versa est in caluariā. i. in locu3 dñice crucifixionis dum in ea spūalr̄ q̄tidie xp̄s dñs crucifigitur: vt sepe iā diximus. (Erat in orto monumētū nouu3 in quo nō dum quisquā positus fuerat) quod Lucas vocat (excisum) Marcus (excisum in petra) Monumentum autem ꝛ sepulchrum idē esse nemo dubitat. sed sepulchru3 a sepiliēdo. ꝛ monumentum a monēdo siue ab eo qd est memini. quia sc3 spectātes de fine suo ammonet ꝛ de sepulti vita ꝓterita facit eosdem memores. Jam aūt ptransiuim⁹ de hoc et diximus quia sepulchrū ipsum pctm̄ est. Sepulchꝝ quidem noui homis nō q̄dē in q̄ quiescat. sed in q̄ vermib⁹ viciorum depascit̄ atq̧ cōsumitur. imo iam totus absumpt⁹ est ita ꝙ nihil deo appareat nisi cinis. Vnd in. xj. Sap. Cinis est cor eius. Cinis aūt nō est nisi vestigium ꝛ reliq̄e pu-

trefactōīs ꝛ incēdij. Scḋm igitur hūc modū bn̄ ꝯgruit morali i telligētie ꝙ in orto erat monu mentū. In orto em̄ vane vo⸗ luptatis sepulchꝛū est mortu⸗ arū aiarū scꝫ ꝓfūditas in qua putrefiāt ꝛ ꝯsūmant̄. Hec sūt sepulchra cōcupiscētie q̄ fue⸗ rāt filioꝝ israel in deserto vna ex māsionibꝫ. Alio mō in orto eterne voluptatꝫ sepulchꝝ in telligit̄ opulēte q̄etis atq̄ secu re receptacl'm. Utrūq̄ tn̄ isto rū monumētoꝝ dr̄ nouū. Il⸗ lud q̄dem: q̄a ibi noua sūt oīa ꝓpter vltimā elōgatiōeꝫ a fine ꝛ morte oīq̄ defectu. illud ꝓo⸗ ꝓpter adinuentionē et mōstru ositatē. pctm̄ em̄ oē adinuētio est ꝛ monstꝝ. Opa em̄ nature ꝛ grē antiq̄ poti⁹ eē vident̄ ex q̄dā mō. vn̄ in. j. Exo. Surre xit interea rex nouus sup egi⸗ ptū q̄ ignorabat Joseph. rex scꝫ factici⁹ atq̄ fictici⁹. Unus em̄ est rex natura ꝛ ꝟitate. cu⸗ ius regnū: regnum est oīm ele ctoꝝ. Adinuenticij igit̄ reges atq̄ facticij ꝛ iō noui q̄ nō na turales sūt. Antiq̄ssim⁹ em̄ et ꝓm⁹ hmōi regū diabolus ē q̄ tn̄ ibi rex nou⁹ dr̄. Silr̄ ꝛ i. vj Jere. legit̄ Interrogate de se mitꝫ antiq̄s q̄ sit via bona. q̄i noue et adinuēte vie non sint bone. Qđ aūt dicit̄ (in q̄ nōdū q̄sq̄ posit⁹ fuerat) Ad hocip⸗ sum referenduꝫ est. Uel iō q̄a vnusquisq̄ ꝯcupiē sue sepul⸗ chꝛū imo ꝯcupiaꝝ sepulchra de q̄bꝫ legit̄ in. xxxiij. Nume. sibi excidit. ꝛ hoc in petra du ricie sue siue obstinatōīs. que petra. s. sola diuīa virtute con fringit̄. Qm̄ aūt p Joseph q̄ corpis dn̄i iesu qđ est ecclesia liberatōem de cruce pcti simł' ꝛ pn̄tꝫ miserie: ab illo sūmo pi lato impetrauit: xp̄s dn̄s acci pit̄ merito ꝛ p ortum padisus celestꝫ intelligit̄: in q̄ ꝛ monu⸗ mentū hoc est abditū abscon ditūq̄ q̄etis ꝛ securitatis rece ptaculū sinagoge q̄ ad forinse cam electōem atq̄ vocatōem q̄si ꝓprio corpi parauerat. sed eccl'iam q̄si corp⁹ alienū: sꝫ tn̄ suū p charitatis vnioneꝫ effe ctū: in illo sepelit hoc ē a pn̄ti vita ꝛ ei⁹ tuml'tibꝫ atq̄ turba⸗ tionibꝫ abscōdit. Qđ aūt in pe tra illud excidisse dicit̄ intelli⸗ gēdū est in petra vtiq̄ eterne soliditatis. exciso ꝓo ad diffi⸗ cultatē nr̄e excisionis in lapi⸗ des viuos in structurā dn̄ici edificij referēda ē. Queādmo dū igit̄ idē est ꝓrsus seruituteꝫ

z essentiã edificare nos domũ dño et edificare nobis domũ in celis nõ manufactam: licet ratõe diuersum Hic idem est nos excidere lapides: celesti edificio aptos, z nobis in petra eterne soliditatis hmõi receptaculũ qd sepulchrũ qdez dicit veteri homĩ licet fm veritatẽ pclari atqz magnifici sit regni solium. Sepultura em̃ qdam videt esse mortis ↄfirmatio z aditus regressiõis ad vitã: ppetua z insolubilis obclusio, qd totum ↄgruit receptioni in celeste illud solium. Unde tũc primũ implebit illud apli in. xv. pme ad Cor. Absorpta est mors in victoria, Est enim hmõi sepultura extrema z ↄsummata mortis abolitio. Unde z. xxi. Apoc. Et absterget deꝰ oẽm lacrimã ab ocul' eoꝝ z mors vltra nõ erit neqz luctus neqz clamor q pma abierũt. Sic em̃ mors mortis culpe est ipsa cõtritio siue iustificatio, z vite spũalis generatio est ipsa grẽ infusio: erit ex pportione ipa glificatio mortis sepelitio. Moralr ãt monumẽtũ excisũ i petra de q supiꝰ locuti sumus iõ dicit de ipso statu iusticie, qr petra stabilitas ipsa z fortitudo virtutis accipit. vñ Apoc. xv. Septem angeli exeũtes de tẽplo z habẽtes septẽ plagas vestiti lapide mũdo z cãdido, scribunt inde. et illud in ps. dicit Et statuit supra petraz pedes meos. hoc est: in ipsa iusticia stabiliuit affectus. Si vo de sepulcro cõtemplatõis illd intellexerimus: ortũ hmõi scripturã: mundũ celestẽ padisuz accipe poterimus. Ortus em̃ vñ oĩa virtutũ z semĩa vl' gramina vel genimina colligunt sacra scriptura est sicut aperte apparet ex. xxiiij. Ecci. p totũ. Et mũdus ager vel ortꝰ de q dr in ps. Et pulcritudo agri mecũ est. Et ortꝰ celestis paradisus: siue fidelis aĩa celestis paradisus accipit: vtutum arborib cõplãtatꝰ, siue tota ecclesia: vl' militãs vl' triũphãs. In his q z circa hoc studiuz cõtẽplatiuũ est qd sepulchruz vocamꝰ: in q se abscondunt a turbinib sollicitudinũ pñtiũ et velut in sepuchro qete placidissima soporant tanqz mortui exterioꝝ actionũ tumultibus q oẽs sancte et diuine cõtẽplant. Qd aũt in petra excisum dr difficultas laboris q locus hmõi qetꝫ apiat z acqrat in hoc ostẽdit. Quasi eniz

excisorio intellect⁹ seu sculpeo et malleo in ꝓfundis scꝑture viri ꝯtēplatiui mltis disputationū ⁊ meditationū q̄si malleatōib⁹ ⁊ penetratōib⁹ sibi se pulchrū q̄etis hmōi effodiūt. Joseph aūt ⁊ q̄cūq̧ spūaliter crescēs atq̧ ꝓficiēs nō nisi in orto q̇ caluarie cōtigu⁹ ē monumentū: hoc ē locū q̄etis et abscōsionis. Locū aūt caluarie ⁊ dn̄ice crucifixionis supius pn̄iaȝ interp̄tati sum⁹: cui ꝑ statu iusticie eccl'ia cōtigua est. ⁊ queadmodū ꝑ caluariā ⁊ de caluaria ingressuȝ est corpus dn̄i in ortū ⁊ tandē in sepulchrū. sic ꝑ pn̄iam est igressus in eccl'iam ⁊ tandē in consumptōeȝ ⁊ absorptiōeȝ ipsi⁹ mortꝭ q̄ ē sepultura: et ei⁹ loc⁹ sepulchrū mortis. Bn̄ etiam cōgruit vt caluaria orto scripture sit ꝯtigua. Prophanis em̄ obclusus est sacre scripture adit⁹ ⁊ ꝯtēplatiōis septura tanq̄ excōicatꝭ denegata donec ꝑ pn̄iam reconciliati fuerint atq̧ purificati ingressu illo digni merito habeant. Sȝ ⁊ q꞉ i caluaria n̄ ē sepult⁹ dn̄s imo trāslat⁹ i ortū ⁊ deinde in monum̄tū: tres illos ꝓgressus vtiq̧ ꝑfect⁹ sig̃t elcōꝝ. q̄ꝝ p̄m⁹ est ipa passio h̄ ē dn̄ice passionis imitatio: pn̄ia scȝ. Scd̄s est in ortū trāslatio. hoc ē i statū fructificatōis iusticie trāslatio. In pn̄ia nō tā studet fructificatiōi ⁊ fecūditati bonoꝝ opeꝝ q̄ extirpatōi maloꝝ fructuū ⁊ radicū. Postmodū ꝑo illō in orto tegit imo ipe q̇ penitebat ort⁹ irrigu⁹ efficit sic̄ s̄ dixim⁹. velut īter arbores igit electoꝝ vita in scd̄o statu fructificat. Tercio ꝑo ā pn̄ti vita vigilie receptaculū assumit ⁊ abscōdit. Scd̄m ea q̄ p̄dixi⁹ caluaria mūd⁹ iuxta eccl'iastica: monum̄tū i orto claustral' vita: qd̄ monum̄tū fere ꝯsuȝ ē i caluariā accipiūt. Qui em̄ i illa sepl'ti ⁊ abscōditi latere deberēt iā q̄si forēsi platea illā cōmutauerūt. Forēsis platea secularꝭ ꝯuersatō ē. Et si ḡ ō ill' sint claustrales ꝑ maiori ꝑte q̇ exasꝑant: n̄ tn̄ ō ill' q̇ ibitāt i sepulcrꝭ: nisi sepulcra ꝑ ꝯriū acceꝑim⁹ Certū ē hmōi monumētū ꝑ maiori ꝑte ō orto. Interdictū videt claustrale cimiteriū cū pauci ibi hodie sepeliri velint aut forte non eē ibi cimiterium: cum ibi mortui sepulturam nō nisi perpauci eligant. et si qui ibi sepeliuntur terra tamen non sustinet sed eos non multo post reuomit.

queadmodū dicit de terra pmissiōis Donec euomat vos terra. In q apparet qꝫ abominabiles sint in se qs sepulcra hmōi euomūt tanqꝫ abomīatiōes: ꝛ mare ipm.i. mūdꝰ tāqꝫ mortuos a se reijcit. Mūdus em̄ eos abominat quē admodū et mare visibile mortuos ad litꝰ reijcit. Quales igitur sunt qs et terra euomit et mare reijcit. Si monumentū est in orto isto: p maiori parte vacuū est et demones circa q dē monumēta inhabitāt non aūt in monumētꝭ. sic ꝛ isti circa claustralē obseruatiōem inhabitāt q ad exteriora, sed eā ingredi sūmope declināt. Illud aūt qꝺ dicit in q nōdū qꝭ qꝫ positus fuerat receptaculo celoꝝ ꝯgruit. Sequit in verbis eiusdē Job. (Ibi g ppter parasceuen iudeorū qa iuxta erat monumētū posuerūt Jesum) qͣsi ꝓpter horā vespertinā ꝓhibiti sunt ipm lōgius efferre ne solēnitati sabbati derogarēt. Posset aūt intelligi per ꝯtrariū qꝛ iudei q dē xp̄m dominū crucifixerūt ꝑ qs signati sunt illi q vitā grē in se vl' in alijs abolent ꝛ qͣsi a visibꝫ suis ꝛ alioꝝ illū abscōdūt. Dibꝫ lectionibꝫ istud ꝯgruit. sed tn̄ magis ꝓpriā adijciemꝰ. Sabbatū em̄ in q nō licebat corpꝰ remanere in cruce feriatōez significat a seruilibꝫ opibꝫ q toto tpe vite huiꝰ nobis iniungunt. Est g dicere ꝓpter parasceuen.i. festiuitatē veris iudeis ꝛ spūalibꝫ īminentē: posuerunt Jesuꝫ in monumēto hoc est veterē hoīem iam in cruce pnīe mortuum in sepulcro velut carcere ꝑpetuo recluserūt. Recōdendus em̄ et recludendus est vetꝰ hō queadmoduꝫ serpens occisus ne pateat accessus ad eū alijs serpētibus. Serpētes em̄ se inuicē suscitare dicunt tactu cuiusdā herbe. sic ꝛ veteres hoīes q ꝛ serpētes sunt ꝛ serpēticij ꝛ genimina viparum alioꝝ accessu atqꝫ p̄sentia invitam mortiferā suscitant. ꝓpter hoc ergo parasceuen.i. p̄parationem qͣ.s. ad qetē hmōi eternaꝫ veri iudei se p̄parāt veterē hoīem recludūt. Illo em̄ non recluso qeti vtriqꝫ nemo derogat. Illꝺ āt attēdendū est qꝫ in triduo isto dn̄ice passiōis sepulture ꝛ resurrectōis solus dies sepulture et qetis pfecꝰ fuit. Dies passionis imꝑfectus ꝛ dies qdeꝫ

quietis integer ꝛ diminutōez nō habēs. dies ꝟo resurrectō nis nō habuit nisi diluculum siue mane. ꝛ hoc est: qꝛ pn̄tiuꝫ molestiarū miseria ꝛ ipsa pn̄a lōgissime sunt a ꝑfectōe ꝛ me ritis. vnde illō in libro Sap. iij. In paucis vexati in multꝭ bene disponenꝰ. Et. j. Petri. j Modicū nūc si oportet con tristari in varijs tentatōibus ꝛc. Et in q̄rto scōe ad Corin. Id em̄ qō in p̄senti est momē taneū et leue tribulatōis no stre ꝛc. Quies ꝟo ꝛ feriatio a peccatis perfecta debet esse ꝛ integra vt nulla desit ei ꝑs tē poris aut vite. Tādiu etiā in sepulchro tenēdus est vetꝰ hō donec absorbeaꝰ ꝛ ꝯsūmaꝰ ex toto: ꝛ ad mēsurā vite ꝓlōgā dus est iste dies. et hec est eiꝰ ꝑfectio vt nihil minus ab ipa vite itegritate ꝛ lōgitudīe ha beat. Pn̄iam em̄ nō necesse ē inq̄ꝫtuꝫ pn̄ia toto tꝑe vite agi Sed q̄etem istā oporteret to to tꝑe vite ꝟuare. Dies ꝟo re surrectōis solum mane habu it. qꝛ vespaꝫ habere nō pōt. et hoc ostendere voluit mgr̄ ve ritatis: volens illos tres dies esse impfectos. Qō aūt sequi tur in ꝟbis Math. de ioseph (Et aduoluit saxū magnū ad hostiū monumēti) Moraliter saxū magnū q̄ veteris ho minis sepulchrū claudiꝰ: ꝛ ne exeat ꝛ resurgat ꝓhibeꝰ: firmi tas est ꝛ fortitudo boni ꝓposi ti de nō relabēdo. qō saxū ma gnū dr̄. qꝛ magna debet eē fir mitas hec ꝛ fortitudo in peni tentibꝫ. Si aūt saxū istud ad hostiū monumēti aduolutuꝫ nō fuerit: q̄d aliud q̄ꝫ liber exi tus ꝛ aptꝰ ei relinquiꝰ: ꝛ liber ad vomitū regressus. imo nō solū sepultus non est vetꝰ hō in talibꝫ. sed vix etiāꝫ letaliter vulneratus Nā vetꝰ Joseph nec in suo monum̄to sepeliuit hmōi mortuū. Et morꝭ ē etiā vt honoratꝭ mortuis atq̄ꝫ no bilibꝫ suꝑimponaꝰ lapis ma gnus: nōnunq̄ꝫ cū epitaphio suꝑscripto. Qui hostiū monu menti aꝑtū relinquit ꝓculdu bio mortuū suū exponit furi bus q̄ mortuoꝝ insidianꝰ spu rijs et etiā feris ꝛ auibꝫ. Pōt i telligi saxum magnuꝫ et lapis xp̄s dn̄s. de q̄ in. xxj. suꝑ. Qui ceciderit suꝑ lapidē istū ꝯfrin geꝰ. suꝑ quē ꝟo ceciderit con fringet eū. Et in p̄s. Lapideꝫ quē reprobauerꝰ edi. ꝛc. Hic ḡ lapis ꝛ custos mortui ꝛ exi

tūs eius ꝓhibitor: ponēdus est in ostio monumēti.i.in ipo intellectu vel cogitatiōe per timorē. ꝛ sic tam mortuū custodiet ꝙ exire etiam ꝓhibebit. Per ꝯtrariū ergo in malo sepulchro saxum magnū aduolutū ad ostiū: duricia est obstinate volūtatis. Scdm̄ h̄ igiꝛ iuxta misteriū verus Joseph id est xp̄s dn̄s saxū magnum aduoluit ad ostiū monumēti dum firmitatē et fortitudinē largiꝛ sancti ꝓpositi. Malum ꝟo lapidem.i. duriciam obstinationis aduoluit.i. aduolutum ostendit. Potest ꝛ intelligi lapis magnus difficultas spūalis resurrectōnis que est exitus de monumēto peccati: quem ipse ꝛ verbis ꝛ factꝭ electis suis reuelauit. In sepulchro ꝟo ꝯtemplationis lapis aduolutus ad ostium monumenti difficultas intelligendi et duricia nostri intellectꝰ accipiꝛ. Juxta misteriū ꝟo ī populo iudeoꝝ ceterorumqꝫ ꝑfidia obstinatoꝝ quoꝝ cetꝰ oīs in monumento peccati ꝯclusus est: lapis siue saxū magnū aduolutus est ad ostiū monumenti hmōi: q̄ ꝛ lucē fidei ad eos illustrādos ingredi non patiꝛ et eos inde exire ꝓhibet Et lapis iste nihil aliud intelligiꝛ ꝙ ꝑtinacia infidelitatis et indurate consuetudīs male duricia. Unde ꝛ tpe dn̄ice resurrectōis ꝑ ꝯuersiōe iudeorū in ꝑte ꝛ gentium in maiori ꝑte vel ex toto fere cātat ecclesia Lapis reuolutꝰ est ab ostio monumēti. Angelus em̄ dn̄i descēdens de celo.i.grā desuꝰ ꝑ aduenīēs q̄ dei volūtatē nobis loquiꝛ interiꝰ. ꝛ illa in nobis īplet ꝛ exequiꝛ vt vere dei angelus.i.nūciꝰ saxū hmōi reuoluit ab ostio. qꝛ duriciā omnem atqꝫ difficultatē sustulit seu abstulit ab īgressu cordis in vtroqꝫ ꝑplo. Mistice etiā aliter corpus dn̄i iesu quod ē ecclesia sepultum a ioseph qd̄ est excisū in petra sicut exposuimus: lapide aduoluto ad ostium hmōi monumēti exire adhuc ꝓhibeꝛ ad glīam. qꝛ ꝑ multiplicē duriciā atqꝫ difficultatē introire habet ad illā Propter ꝟba inq̄t labioꝝ tuorū ego custodiui vias duras Duricia ista viaꝝ lapis est et saxū magnū ꝑ qd̄ necesse hn̄t exire de sepulchro iusticie et ītroire ad gloriam. nō em̄ fuit amotus lapis ab ostio monu

menti vt resurgēti dño viā faceret ⁊ egressū pāderet, sȝ clauso penitus monumēto de illo resurgēs ꝓdijt q̄si ꝑ ipm lapidē exiuisset. Nō detinet corpus dñi Jesu qđ est eccl'ia sa xum magnū in sepulchro iusticie aduolutū ad ostiū illius id est n̄ ꝓhibet ipm egredi duricia viaꝝ dñi que egredientibus trāseūda occurrit, sciūt em̄ q꞉ ꝑ multas tribulatiōes oportet introire in regnū celorū. sicut legit' in. xiiij. Actuuȝ. Et sciunt gladiū flāmeū atq꞉ versatilē positū esse ad custodiendā ianuā ꝑadisi et viā ligni vite. vt legit' in. iij. Genes. O q̄ꝫ facile exeūt de monum̄to claustral' ꝯuersatōis mortui hmoi nr̄i tp̄is. imo q̄ꝫ difficile in sepulchris teneri possunt. Ueraciter em̄ dici pt de eis qđ vulgo đr. quia nec sera nec vectis nec clau⁹ nec gumphus nec clauis ibi eos tenere pōt. ex q̄ apparet nō ibi eos sepultos tanq̄ꝫ mortuos sȝ potius viuos ad insidiandū ibi ⁊ latrocinādū abscōditos. Nō em̄ oportet vim aut violentiam adhibere mortuis vt teneant' i sepulchr' suis q̄ nec virtutē nec vires habent ad exeundū. Hi ig̃ nō de sepulchris suis ꝓdeūt tanq̄ꝫ ex mortuis resurgētes: dñice resurrectōis miraculū ⁊ gl'iam suscitantes sed tanq̄ꝫ latrones de speluncis et latibulis in q̄bꝫ latebāt insidiātes. Sub habitu nāq꞉ pauꝑtat' ⁊ p̄textu sctitat' non solū diuitias tꝑales sed etiaȝ oīm vicioꝝ lenocinia furātur ⁊ infernū etiā q̄dammō furto subripiūt dū clausi ⁊ sub hītu religiōis latētes illuc descendūt ⁊ q̄si ꝑ suggestionē imo ꝑ exp̄ssionē veritatis illū a mundo q̄dāmō obtinēt ⁊ ipetrant et absq꞉ rebellione ⁊ cōtradictiōe mūdi ꝑ hmōi subreptionē infernū habeāt. Ex aūt sequit' in verbis Math. (Erāt aūt ibi maria magdalene ⁊ altera maria sedētes ꝯtra sepulchrū) Scđm marcū ꝟo (aspiciētes vbi poneret') sollicitudinē ⁊ cōpassionē nob īsinuat p̄latoꝝ q̄ꝝ debet esse summa vigilātia đ spūali sepult'a subditoꝝ. Hꝫ eni aspicere vbi ponat' corp⁹ ihu est inq̄rere ab ipsis confessoribus quales scȝ penitentias siue satisfactiōes iniungant. Scire etiā debent p̄lati quibus aromatibꝫ illđ cōdiāt. q̄bus lintheis ligēt: qua sindone inuoluāt. ⁊ si q̄d forte desit officio hmōi sepulture

ipsi supplere debent. Unde et
iste mlꝛ̃eres emisse aromata le
gunt᷑ vt veniētes vngerent ie
sum. Corpus em̄ cōdiri aro-
matibus videāt. sed tñ illō su
pungere veniebāt. Sic ꝛ pla
ti penitētibꝫ q̄ iā velut aroma
tibus ꝯditi sunt: debēt lenita
tem ꝯsolatōis ꝛ cōfortatiōis
adiungere. hoc em̄ est vngere
pnīe aspitatē: ꝯsolationū dul
cedine linire atqꝫ dispensatio
nū suauitate leuigare Heu q̄ꝫ
modica cura est multis ex p̄-
latis nostri tpis de supungen
do corpe dn̄i Jesu: qd̄ est pe-
nitētiū cetus. Uel in hoc qd̄
dicit᷑ (aspiciētes vbi poneret᷑)
cura eorundē platoꝝ nob in-
sinuat᷑ q̄ ipsi non mediocriter
debēt esse solliciti vbi corpus
dn̄i iesu ponat᷑ ad lr̃am in die
pasce. i. q̄bus ꝛ q̄libꝫ ꝯferatur
Honorabilē sepulturā ꝛ pō-
pam funeris magnificā ꝛ am
biciosissimā ꝓuidere debēt tā
to regi. Ue illis si nō curaue
runt vtꝝ sacco vilissimo īuol
uat᷑ an syndone: q̄ ꝓpasse de-
berent ei sepulchrū honorifi-
cū in subditis. Alioq̄n isti exē
plo mulierū istaꝝ supplere de
bent si q̄d defuerit honori fu-
neris. Uel ꝑ mlꝛ̃ieres istas ex
interp̄tatione noīm significat᷑
cetus penitentiū iācꝫ iustifica
toꝝ q̄ se scꝫ ī ipso die pasce cir
cūspiciunt ꝛ intra semetipsos
aspiciūt vbi corpus dn̄i Jesu
ponat᷑. i. vbi ipm̄ recipiunt ne
forte nō sit eis locus ad ipsuꝫ
recipiendū idoneus. Uel oī-
um iniq̄ꝝ cetū signāt q̄ aspici
unt vbi corpus Jesu. i. eccl'ia
ponat᷑ vt ad illud veniāt q̄ scꝫ
cetum ꝯtēplant᷑ penitentiū vl'
totū corpus ecclie vt sil'em si-
bi locū p̄parēt sepulture. Uel
aspiciebāt vbi poneret᷑ corpꝰ
Jesu ad lr̃am. qꝛ vbicūqꝫ erit
corpus ibi ꝯgregabunt᷑ ꝛ aq̄
le. vt legit᷑ in. xiiij. supra. Me-
rito ḡ aspiciebant vbi ponere
tur corpꝰ Jesu atqꝫ delicie. vt
vbi illū inuenirēt ꝯgnoscerēt.
queadmoduꝫ ꝛ aues nobiles
atqꝫ rapaces vbi eis ostēdat᷑
vbi eis ꝓiciat᷑ reclamatoriuꝫ
attentissime ꝓspiciūt. Tollere
em̄ ipm̄ volebant ꝛ rape vt le
git᷑ in. xx. Jo. Dn̄e inq̄t maria
magdalene si tu sustulisti euꝫ
dicito mihi ꝛ eū tollā. Que āt
legunt᷑ marie ꝓpter fraternam
caritatē q̄ inter duos ad mīꝰ
ncce habet esse. Si aūt dile-
ctio naturalis parētes natu-
les de sepultura filioruꝫ adeo

sollicitat: quãto magis paren
tes grẽ de sepultura filioꝝ grẽ
et honorificẽtia funeris eoꝝ
grã ipsa sollicitos efficiet. Se
quitur (Altera aũt die q̄ est post
pasceuen cõuenerũt pncipes
sacerdotũ et pharisei ad pila-
tũ dicẽtes Dñe: recordati su-
mus qꝛ seductoꝛ ille dixit ad-
huc viuens: post tres dies re
surgã. Jube ḡ custodiri sepul
chrũ vsq3 in diẽ terciũ: ne for-
te veniãt discipuli eiꝰ ꝛ furen
tur eũ ꝛ dicant plebi: surrexit
a mortuis. ꝛ erit nouissimꝰ er
roꝛ peioꝛ prioꝛe Ait eis pilatꝰ
Habetis custodiam ite custo
dite sicut scitis. Jlli aũt abeũ
tes munierunt sepulchꝛu3: si-
gnãtes lapidẽ cu3 custodibꝫ)
Quia ꝑ pncipes sacerdotũ ꝛ
phariseos prelatos et docto-
res in accusatõe veteris hoĩs
supiꝰ accepimꝰ palã est. qꝛ eis
nõ sufficit accusatio: dãnatio
ꝛ moꝛs atq3 sepultura veteris
hoĩs: nisi ꝛ resurrectõis opi-
nionẽ impediãt. Boni eñ p̄-
lati nõ sola moꝛte veteris ho-
minis ꝯtẽti sunt. sed etiam no
mẽ eius ꝛ opinionẽ et infami
am delere conantᷣ. Vñ Pe
trus in. ij. prime canonice sue
vt bñfaciẽtes obmutescere fa
ciatꝫ imprudẽtiũ hoĩm igno-
rantia3. qd̄ ipsi iudei in facto
isto apte insinuãt Ne forte in
quiũt discipuli eius dicãt q̄a
surrexit a mortuis. Propter h̄
ḡ a pilato vt moralr̄ iuxta lit-
terã accipiamꝰ istud hoc est a
ptãte seculari ꝛ custodes ꝛ cu
stodiã mortuoꝝ ꝛ petũt ꝛ ac-
cipiũt q̄tiens in bono ꝑseue-
rare et a malis abstinere: per
publice ptãtis ministros sub
ditos cogunt. Vnde ꝛ q̄si in
sepulchꝛis hmõi ministri bo
nos custodiũt ne ad mala re-
surgãt: vt ita dicam moralr̄ fa
mã ꝛ rumusculos hmõi ꝑ cu
stodes istos extĩguere ꝛ sopi-
re nitunᷣ q̄tiens vel ipam in-
famiam purgare compellunt
vel a signis ꝛ occasionibꝫ vn-
de rumusculi infamie oriunᷣ
eos arcent atq3 compescunt
Attendenda aũt diligẽter sũt
ista tria que custodie domini
ci coꝛpoꝛis adhibita sunt. sc3
lapis: de quo iam ꝑtransiui-
mus. Signaculum seu sigil-
lum cuiꝰ fractura apparet do-
minici corpoꝛis extractio seu
sublatio. Tercio custodes: et
hoc in omni sepultura spiritu
ali Et hoc adhuc obseruat ec
clesia. Primum in baptismo

que est p̄ma veteris hominis sepultura. Vñ ꝛ p̄mum interrogat̄ baptisandus vtꝝ renũciet sathane ꝛ om̄ib ꝯ pompis eius, in quo lapis aduolui ad ostiũ monumẽti intelligit̄. Lapidẽ em̄ istuz interp̄tati sum⁹ firmitatẽ bone volũtatis: fortitudinẽq; de nõ relabẽdo ꝓpositi. Scd̄o imp̄mit̄ baptismale signaculũ, qd̄ vniuersaliter baptismalẽ caracterẽ vocam⁹. Tertio ꝟo custodes ei adhibent̄: patrini scȝ q̄ illum d̄ sacro fonte suscipiũt. Q2 autem baptism⁹ sepultura sit et dñice mortis figura atq; exẽplũ exp̄sse testat̄ ap̄lus in. vj. ad Rom̄. Consepulti em̄ sumus cum illo per baptismuz in mortẽ. Sic et in sepultura penitẽtie. Primũ em̄ in cõtritione morit̄ vetus hõ in odio scȝ ꝛ desertõe peccatoꝝ. deinde sepelit̄ ꝛ inuoluit̄ atq; circundat̄ lintheis et aromatib ꝯ motionũ et affectionuz gr̄e q̄ maxime ad secundã ꝑtem iustitie ꝑtinẽt: hoc est affectione boni. p̄or em̄ est declinatio a malo. Tercio aduoluit̄ lapis ad ostiũ monumẽti: hoc ẽ: adhibet̄ fraternitas bone volũtati ꝛ ꝓpositum ꝑseuerãtie bono ꝓposito. Quarto supimp̄mit̄ cõfessiõis signaculũ. Ratione nanq; cõfessiõis p̄nia ẽ maxie sacramentũ hoc est sacrũ signũ ꝛ causa iustificationis. Quinto adhibent cõfessores atq; doctores ꝑ exhortationẽ suam atq; cõsiliuz penitenti sollicitudinẽ suĩp̄sius atq; custodiã tanq; custodes et armatã militiã ad munimẽ sepulchri. Sic ĩ sepultura religionis p̄mũ traditione quã facit in man⁹ abbatis seipsuz sepelit q̄si monumentũ ingrediẽs. Deinde vocalis obligatiõis firmitas quasi lapis ad ostium monumẽti aduoluit̄. Tercio tõsure et habitus signaculũ apponit̄. Quarto in ip̄m gregem cõuent⁹ veniens et vn⁹ de fratrib ꝯ effect⁹: custodibus ꝛ magistris ordĩs traditur: dum custodie eoꝝ se subijcit. Et hoc ẽ q̄ custodes ad monumẽtum adhibent̄. Vel aliter in ipsa redditiõe seu traditione sepelit̄, in habit⁹ ꝛ tonsure susceptione monumentũ signatur, quia ipsa religio ip̄o huiusmodi signo cognoscit̄. In ꝓfessione ꝟo custodes eidem adhibent̄, quia tunc primuz cure ꝛ custodie abbatis

ceterorumque magistrorum ordinis se totaliter subijcit et committit. Vel possumus dicere quod in ipsa professione tria illa implentur. In eo enim quod promittitur vite stabilitas in monumento religionis: lapis stabilitatis ad ostium monumenti aduoluitur. In eo vero quod propria manu per scripturam designatur imo describitur ipsa professio: lapis signatur. In eo vero quod seipsum tradit et committit magistrorum custodie vt diximus custodes adhibentur. Idem erit in sepultura clericorum attendere. lapis enim ad ostium monumenti sepulture clericalis. quia et clericatus sepultura est. sed communi sepultura christiana honorabilior. Lapis igitur ad ostium monumenti huiusmodi aduoluendus: firmitas sanctimonialis est perseuerantie. Crux enim clericorum sanctimonia est vt supra diximus. Signatur monumentum in tonsuratione. tonsura enim signum est clericatus: et huius monumenti signaculum. Custodes eiusdem adhibentur varie sollicitudines prepositorum seu ipsi prepositi: quorum officium est per disciplinam moderari accessus et coercere lasciuiam clericorum Que igitur debeat esse diligentia prelatorum atque doctorum et confessorum circa sepulturam spiritualem satis apparet ex his. In hoc vero quod illeso integroque signaculo christus dominus resurrexit: satis ostendunt resurrectionem suam diabolicam esse qui signaculum tonsure vel habitus quolibet modo frangunt aut ledunt: aut deturpant. et furto diabolico de monumento iusticie se esse sublatos indicant. Ad hoc enim signatus fuit lapis vt vere resurrectioni prohiberet testimonium signationis integritas. Custodes igitur obdormiuisse aut corruptos esse quo minus fideliter diligenterque custodirent ex eodem ipso apparet. Sed et violatores sepulchrorum atque cimiteriorum. Ideoque sacrilegos eos esse manifestum qui signacula ista huiusmodi monumentorum dissipant: monumenta effringunt: mortuosque detumulunt: canibus auibusque proijciunt. que omnia vtique de seipsis faciunt: dum ad vomitum peccatorum redeunt. Generaliter igitur apparet caluariam et locum dominice crucifixionis mundum esse ex eo quod legitur sicut supra ostendimus.

Apocal'.xj. de ciuitate que vocat̄ sodoma ꝛ egiptus in qua dñs crucifixus est. Ortus ꝟo ecclia. Monumentū in ea totiꝰ dñici corpis qḋ est electorū cetꝰ: ipsa xpiane religionis sctītas seu gr̄a. Lapis aduolutus firmitas scti ꝓpositi. Custodes ꝟo prelati ꝛ doctores. de q̄bus legit̄ Esa.lxij. Sup muros tuos Hierusalē cōstitui custodes. Signaculū caracter baptismal'. Per ꝯtrarium ꝟo oīa de sepultura mala accipiēda sunt eis q̄ diximus ꝛ malis custodibꝫ maliciecꝫ signaculis vt monumētuȝ ipm pctm̄ accipiat̄ qḋ vnusquisqꝫ sibi excidit aut defodit. vñ exꝓbrat dñs scribe in.xxij. Esa. Excidisti tibi hoc sepulchruȝ Et ī.xxvij. Ecci. Qui fodit foueā incidet i eā. Et in.x. Eccs idē. Foueā igit̄ defodit sibi et foueā excidit miser pctōr vbi captꝰ detineat̄ atqꝫ a vermibꝫ infernalibꝫ depascat̄ duȝ peccat. Lapidē ꝟo ad hostiū monumēti ciꝰ aduoluit q̄ cū ī peccato q̄libet ꝯfirmet: siue adulatōne siue alia suggestione h̄ faciat. Adulatores em̄ q̄ pctā laudant: diabolice sepulture mortuo infernali impēdūt officiū. sicut dicit dñs in.xj. Lu. sinite mortuos sepelire mortuos suos. vnde ꝛ eos sacerdotes īfernales merito appellemus. Vñ ꝛ ibidē ait Greg. Mortuꝰ mortuū sepelit cum pctōr peccatori adulat̄. vbi ñ ventose vanecꝫ cōmēdāt diabolica ꝟtute resurrectōēȝ spūalē plerūqꝫ in mortē formant. He sunt maledicte mulieres q̄ nō vngēta emūt vt venientes vngant officiose atqꝫ duote dñm Jesum. sed si phas est dicere stercora pctōꝝ q̄bꝫ ipa suauitate palpatōis illum inquinant in eis qui mēbra eiꝰ esse debuerant. peccatis eniȝ ipsa suauitate palpationis et lenitate adulationis vngitur peccator atqꝫ linitur: vt amplius deo feteat et sordeat atqꝫ profundius computrescat. Emunt autem ista stercora. quia peccato male assertōnis et vane laudis illa sua efficiunt. Et reuera marie dici possent he ml'ieres ab abisso amaritudinis: qua sub p̄textu dulcedinis deceptos submergūt Et ml'ieres: a molliēdo heres qꝛ et viriles aīos effemināt ꝛ ꝟtutū viros nōnunqꝫ emolliūt i amorē vane laudis atqꝫ

resoluunt. Verba adulatorũ nos q̄dem stercora accipim⁹ q̄q̄z scriptura ex sensu ꝛ opinione adulantiũ oleũ illa noĩet. Unde in ps. Oleũ aũt pctõris nõ impinguet caput meũ. Et Osee. xij. Effraim pascit vẽtũ ꝛ sequit̃ estũ tota die mẽdaciũ ꝛ vastitatẽ multiplicat: ꝛ oleũ in egiptũ ferebat. Hoc eñ ꝓpriũ est adulatoꝝ mendacium ꝓpriũ scȝ et vastitatẽ alienã. i. pctm̃ quo vastitas est atq̄ vastatio multiplicare. i. augere q̄si fouendo oleo ꝛ nutriendo. Custodes ꝟo diabolici sepulchri: detractores ꝛ vituperatores bonoꝝ accipiendi sunt q̄ neminẽ exire ꝑmittunt de sepulchro pcti: gladijs linguarũ suaꝝ parati sunt cõfodere quẽcunq̄ de morte pcti viderint resurgentẽ: aut dñi corp⁹ misticũ d̃ sepuchro peccati eruere vel extrahere volẽtem. Pñt ꝛ intelligi custodes isti diabolici tirãni eoꝝq̄ satellites q̄ xp̃m dñm spũalr̃ in cordib⁹ hoĩm mortuũ. i. christianam religionẽ in eis extinctã reuiuiscere ꝛ resurgere nõ sinebant. sed poti⁹ in eos gladijs seuiebant. Signaculũ ꝟo diabolici sepulchri inordinatio est exterior ꝛ oĩe signũ nequitie. Ubi aũt ↄtraria inueniunt̃ signacula queãdmodũ in clericis nostri temporis vbi aliquid militaris secularitatis ꝛ aliquid clericalis sanctitatis apparet insigniuȝ. nec dimidiã sepulturã aut sepulchrũ: nec duo sepulchra aut duo cimiteria quoꝝ alterũ excõicatorum sit: alterum auteȝ eorum qui in vnitate ecclesie sunt: cum spelunca cordis huiusmodi simplex sit et non duplex. licet ex signaculo duplex appareat. ꝛ hic quidem de sepulchris ꝛ sepulturis fineȝ facimus. ¶ De resurrectiõe ꝟo dñica et nostra illud primum nobis aduertenduȝ est. ꝙ nec visa nec scita est: nisi ex post facto. Testimonio aũt angeloꝝ. Uacuitate monumenti. In signis lintheaminũ. Tandeȝ ꝟo ipso eius testimonio confirmata. Miraculis ꝟo trib⁹ glorificata. Primũ fuit. quia clauso monumẽto et integro signaculo exiuit. Secunduȝ terrifica angeloruȝ apparitio. Terremot⁹. figurat eñ dñice resurrectionis occultum ipsi soli ꝛ cui reuelare voluerit notum resurrectõis nostre spũa

lis que resurrectio pma dicit Apoc.xx. Btūs q̄ habet ptez in resurrectiōe pma inuisibili tatē.qꝛ ꝛ soli dō nota est:ꝛ bo minibus non:nisi testimonio sequentiū opum innotescunt Terremotus ꝟo q̄ ꝛ mot⁹ est terre qm̄ pctā terra sūt:excus sionē atqꝫ ruinā significat pec catoꝝ:qua velut edificia dia bolica ꝯcusso fundamēto hu mani corpis corruāt. Vel ter remot⁹ terrenoꝝ cordiū mot⁹ quo mouent atqꝫ transmutā tur de imo vicioꝝ in sublime gratie. Vel ipsoꝝ motus cor porū que de sublimi dn̄atōis qua dn̄abant spiritib⁹ in infi mū obedientie detrahunt. vt terra corpis locū infimū tene at ꝛ celū mentis suppmū. fiat qꝫ vt minor mūdus maioris ordinē imitet ꝛ teneat. Misti ce ꝟo terremot⁹ iste motū ter re corpoꝝ nostroꝝ in resurre ctiōe.s.cōgregatōis ptiū vbi cunqꝫ dispse fuerint ꝛ trāslate et motū motōis in meli⁹ signi ficat. Alio misterio toti⁹ mun da exturbatā ex nouitate do ctrine xpiane ꝛ fulgurātia mi raculoꝝ quib⁹ mundus mo uendus erat admiratōem ꝛ fi dem terremot⁹ significat iste. Angeloꝝ ꝟo aspectus fulgo re⁹ ꝛ hitus niue⁹:q̄les nuncij vtriusqꝫ resurrectōis esse dbe ant pfecte dmōstrāt. Aspect⁹ em̄ eoꝝ interior.i. facies cor dis debet esse lumiositate itel ligētie corusc⁹.ardore zeli flā me⁹.vestimenta niuea opa vl ꝯseruatio ab oī inq̄namento ꝛ cecitate pctī purissima. desi deria ab oī ardore cōcupiscē tiaꝝ frigidissima. In stola ꝟo cādida de q̄ Marc⁹ loquit i xvj.qꝛ stola lōgitudinē insinu at pseuerātie:aut ipsa euāgeli ce doctrine perennitas: qꝛ illi nec alia lex nec alia doctrina succedit: merito itelligit. Aut ipsa pseuerātie q̄ pdicatores debēt eē pditi lōgitudo: vt cō sonat Lucas i.xxiiij.q̄ dic du os viros in veste fulgēti asti tisse. Nihil em̄ decēti⁹ q̄ꝫ do ctores ꝛ pdicatores sapie esse vestitos. Ipsa q̄ppe sapia ve stis est sapiētiū. Vn̄ Ecci.vj. Indues q̄si pudorē honoris illā.i.sapiam. Hac veste clari ꝛ fulgidi sacri doctores ince dūt ꝛ alios vt vulgo dicit illu mināt. Pōt aūt ꝛ in isto tā p claro angeloꝝ aspectu ꝛ habi tu:glia resurrectiōis intelligi. eo em̄ ipo qꝫ angeli fuisse di

cunt nūcij: accipiēdi sunt nō solū verbo℞ sed etiā facto℞ et re℞ vt nō solū ꝟbū dei ⁊ veritatē ⁊ volūtatē annūciasse credēdi sint. sed etiā ipso aspectu suo et hītu annūciasse credendi sunt. Qualis em̄ futura sit glīa electorum in resurrectiōe aspectu suo ⁊ habitu nob̄ nūciauerunt. Vn̄ infra ⁊. xxviij ōr. Erat aūt aspectus ei⁹ sicut fulgur ⁊ vestimēta eius sic̄ nix qualem seipse christus dominus supra. xvij. transfiguratū ostenderat. In. xiij. ꝟo supra dicitur. Et fulgebunt iusti sicut sol in regno pr̄is eo℞. Et aūt Lucas de duob⁹: Marcus ꝟo de vno solo loquitur: ad glīam resurrectōis q̄ pmū q̄dem soli iudaico ppl'o: deinde ꝟo illi ⁊ etiā gētib⁹ expsse ꝓbata est: referendū est. vel ad vtriusq̄ testamēti doctores et p̄dicatores. doctores em̄ ⁊ p̄dicatores gemiati sunt: quēadmodū et dei pplūs ꝑ additionē gētiū duplicat⁹ est. Qd̄ aūt increpant̄ mulieres ꝑ Lucā in. xxiiij. ab angelis dicētib⁹. Quid q̄rit̄ viuentē cū mortuis. vno sensu accipi pōt. q̄d q̄ritis viuentē inter mortuos q. cur q̄ritis viuentez in loco mortuo℞. ⁊ vitā in loco mortis. i. sepulchro: ad eos arguēdos referēduz est q̄ xp̄m dn̄m ⁊ vitā verā ⁊ felicitatē veri nominis aut in mūdo isto aut in pctō q̄℞ vterq̄ loc⁹ est miserie ⁊ mort̄: q̄rūt. Silr̄ ⁊ ad illos q̄ in vita claustrali q̄ vtiq̄ monumētū est: vitā secularē q̄ ibi sepeliēda est atq̄ delicias mūdi q̄rūt. Ista em̄ in claustro q̄rere est querere vitā in morte. Similiter et qui mala faciunt vt bona eueniant. quia in malo bona querere videntur profecto qui vitam in morte querunt. Multis etiam hodie illud idem potest dici qui decepti christum dominū in monumento claustri vbi nō est querunt. quia ꝓculdubio viuentē cum mortuis querūt veraciter verbum illud angeli de multis claustris dici pōt quia surrexit christus dominus et non est hic. et quia surrexit vetus homo quia tamq̄ detinendus erat in morte sua atq̄ sepulchro. Surrexit inq̄t quia vin⁹ euasit. ⁊ q̄a viuit et regnat: ⁊ quoniā ecce locus tm̄ absq̄ mortuo vbi

posuerunt eum initō forsitan cōuersionis, vel posuerūt euz id est ponenduz constituerūt, quondā viri sancti instituto-res regularum claustraliuz et abbatiaruz fundatores. Vel ad totam ecclesiam referri potest, de qua p maiori parte dici potest: ecce locus vbi sancti apostoli martires ꝛ confesso-res posuerūt eum dñ p cogni-tionem et dilectionez illum in ecclesiam adduxerunt ꝛ q̄dā-modo imiserunt: et quia non est hic. Similiter quidē et de illis dici potest in q̄bus p sa-cramentum altaris in die san-cto pasce positus sed illū spur-cicia et fetore viciorum eiece-runt, quia ecce locus, s. corda eorum vbi posuerūt eum sa-cerdotes et quoniā nō est hic. Attendendum autez est et de mulieribus qđ Marcus de eis scribit qꝛ emerūt aromata vt veniētes vngerēt iesuz: cō-tra illos qui spinas cupidita-tum ꝛ stimulos desideriorū si-bi emūt. Hi em̄ nō videntur velle venire vngere Jesum. i. corp⁹ ei⁹ qđ est ecclesia sed po-ti⁹ velle pungere et alterare: vt laceratores eos veraciter vocare possimus. Si eniz p vngento ꝛ aromatibus quē-q̄ spinas videres portantem nō ad vngendum et condien-dum ecclesie vulnera sed po-tius ad noua infereuda vul-nera preparatū illum p̄sume-res. Ideo adeo exulcatum est corpus Jesu qđ deberet esse tota ecclesia. quod vndiq̄ do-let vndiq̄ fluit sanguis vulne-rum a punctionibus inquie-torum: lacerationes scandalo-rum in ecclesia dei facientiuz. Heu quantis vnctionibus ꝛ ꝯdimentis indiget hodie cor-pus domini iesu quod est ec-clesia, et vix est qui recogitet aut compatiat̄. Mꝫ aūt p̄ timo-re fulgurātis affectus angeli et terremotus exterriti sūt cu-stodes ꝛ facti sunt velut mor-tui: omnibus custodibus cō-gruit. Sanctitas em̄ doctoꝝ et fulguratio miraculoꝝ tota-q̄ mundi cōmotio mūdi p̄n-cipes eorūq̄ satellites timor fulgureus est. ꝛ vt de aliis ta-ceam⁹ dubitari nō potest ti-mor fulgureus esse. i. corusc⁹: qui de luce sapientie eius ip̄e et flāmeus igne diuini iudicij quo facies eius tota flāmescit Niueus autem cum frigidi-tate ab ardore carnalium de-

ſiderioꝝ q̄ in eo funditus exti guunť. Unde motus ei⁹ affe ctiõis:aque niuiũ in.ix. Job vocanť. Si lotus inqͥt fue ro quaſi aquis niuis. Eſt etiã ꝛ niueus puritate ꝓpter quaꝫ et ſcriptum eſt in primo Ecci Timor dñi expellit peccatuꝫ. ergo ſecum nulluꝫ patiť. Qd aũt ſequiť in verbis Lu.xxiiij ꝛ Joh.xx. Jn verbis q̄dẽ Lu ce quia ſurgens Petr⁹ ꝛ aſpi ciens in monumẽto vidit lin theamia ſeorſũ poſita in vnũ locum: et in alium ſudarium quo caput eius fuerat inuolu tum. Miſtice ſacramentoruꝫ figuram ſignant quibus cor pus domini Jeſu reſurgens nullatenus ei ſequunť. eccle ſie em̄ filie ſacramentoꝝ poſt generalem reſurrectionẽ nul laten⁹ adherebunt.et hec ex poſitio videtur ſumpta ex.ij. ad Colloſ. vbi diciť que ſunt vmbra futuroꝝ. Corpus aũt chriſti id eſt veritas eſt ſigna tio vmbraꝝ. // Moraliter ꝓo habitus religionis vbi veri tas non ſubeſt hic rep̄hendi videtur. Jn monumento em̄ clauſtri plerũq; ſoli pannicu li habitus.in monumẽto cle ricatus ſola lintheamina ſup pelliceorũ abſq; corpe domi ni Jeſu.i. veritate religionis illius repiunť.ꝛ vt vulgo dici tur ſola ſarpillaria ſctitatis ſi ne troſello illius.ꝛ in vniuer ſali eccleſia lintheamina ſacra mentoꝝ abſq; veritate virtu tis ꝛ effectus illoꝝ ſunt ꝑ ma iori parte. Sudariũ ꝓo qđ a ſudore nominatũ videť labo rioſitas nimia:qua caput.i.iu daicus populus fatigatus et oneratus per ſimilitudinẽ in eccleſia dĩ hodie reperiť. Tot em̄ onera traditionuꝫ huma narũ cõſuetudinũq; ꝛ conſti tutionũ diuerſaꝝ nemo por tare vel enũerare ſufficit. Jl la tamen omnia velut ſepul ture veteris homĩs iudicia ꝛ inſignia dominiciq; corporis quod eſt eccleſia opimẽta ho die in eccleſia dei inueniũtur. corpus autẽ praro. Quia ꝓo cuculla monachalis mona chorum eſt ſudarium:illa em̄ inuoluti ſepeliunť.palam eſt: quia in vnoquoq; eorũ inue niť ſudariũ monachale.vtruꝫ aũt corpus.i.veritas religio nis quam diximus deus no uit. Jdem dicimus ꝛ de habi tu clericali cappa ſcꝫ et ſuppel licio. Utinam autẽ aduerta

mus clerici simul ꝛ monachi quia nihil incõgruenti⁹ q̃ꝫ vivos homĩes indutos esse sudarijs. Quid aũt aliud ẽ monachus cuculla indut⁹ si forte veteri vite nõdũ est mortuus q̃ꝫ hõ viuus sudario indutus. In quo apparet eoꝝ stulticia atq̃ꝫ temeritas q̃ homines indifferẽter inuoluunt sudarijs: nõ attẽdẽtes vtrũ viui sint aut mortui. qđ faciũt qui passim habitu religionis induunt homines. cõtingit eñ eis illud in. ij. Prouer. q̃ꝫ floc cum sup asinum ponũt. Mira inhumanitas est hoĩes sepeliri adhuc viuos: nisi iudicio forsitan illud fecerint. quẽadmodũ iudices seculares sepelire cõsueuerũt sceleratos ꝛ in enormibꝫ criminibꝫ dep̄hẽsos. Nã aũt maria magdalene duos angelos in monumento vidit in albis sedẽtes: vnuꝫ ad pedes et vnum ad caput. Juxta misteriũ insinuaṫ p angelos glorificatio toti⁹ corporis xp̄i quod est ecclesia. qđ a primis scꝫ a iustꝭ qui p caput vsq̃ꝫ ad nouissimos q̃ per pedes intelligunṫ. Huius ergo glorificationis arram accepit in capite suo qđ est christ⁹ deus: ecclia. ꝛ hoc q̃dem dignũ ꝛ iustum est vt glorificatio tã p̄clari corpis incipiaṫ a capite: ꝛ semp ꝛ cõfidenter corpis sui glorificatõeꝫ que caput suum tãta gloria et honore p fidem iam cõspicit coronatum. Gloria eñ resurrectõnis p̄cellit in capite vt arra glorificationis residue et exemplũ eiusdem. ex quo videlicet dinoscerent q̃d sibi ꝑmissum esset atq̃ꝫ p̄paratũ viri sancti. Cõformitas eñ ꝛ configuratio glorie capitis sanctis ꝑmittitur in. ij. ad Phil. Saluatorẽ inquit expectamus dñm nostꝝ Jesum christum qui reformabit corpus humilitatꝭ nostre configuratuꝫ corpi claritatis sue. Precessit etiã et in pign⁹ securitatis vt p eam securi essent sancti de ꝑmissa sibi felicitate. Precessit etiam et in signum sp̃ualis resurrectõis q̃ est a culpa, sicut dicit apl's ad Roma. vj. vt quomodo christus resurrexit a mortuis per gloriam patrꝭ: ita ꝛ nos in nouitate vite ambulemus. Et i iiij. eiusdem. Mortuus est ꝑ pter delicta nr̃a ꝛ resurrexit ꝑ pter iustificationẽ nostrã ostẽdendã supple. quemadmodũ

em̄ in resurrectõe eius factus est terremotus: angeli apparuerunt et locuti sunt: et due marie monumentū frequētabāt: ⁊ lapis est reuolutus ab ostio monumenti: lintheaminaq̃ȝ in eo relicta. sic in resurrectõe nostra que est iustificationis fit terremotus qualem descripsimus. Descendunt angeli gratiarū qui nos alloquunt̄ interius: aut apparent angeli p̄dicatores. s. et doctores nos alloquentes exterius: ⁊ vbi nūc sit christus dominus: quove eum sequi debeamus edocētes. Due marie que sepulchꝝ nostre mortꝭ spiritualis ⁊ peccatū cum aromatibus et vngentis frequenter visitāt: aut due amaritudines sunt pene scȝ ⁊ culpe. aut due gratie sūt: timor scȝ ⁊ donū luctus q̄ sepulture veteris hominis maxime inseruiunt. i. timor et donum luctus. Sudariuȝ ⁊ lintheamina: omnia que veterem hominē operiebant ⁊ protegebant et quo minus videretur inuoluebāt accipimus: Hec autem sunt excusatiões defensiones ignorantieq̃ȝ peccatorum: que oīa in monumento penitentie relinquuntur. Lapidis reuolutiõeȝ iam pertransimus. ¶ In his ergo quattuor: scilicet. angelorum alloquijs: terremotu: sepulchri visitatiõe: lapidisq̃ȝ reuolutione magna nobis nostre resurrectionis et iustificationis sacramenta commendata sunt. ¶ Hic ergo finē dominice passionis: sepulture ⁊ resurrectionis facimus: cetera que ad resurrectionem pertinent: partim fidei assertionibus: partim exhortationum sermonibꝫ relinquentes. Sit per omnia benedictus deus Amen.

¶ Finit tractatulus perutilis sup passione domini: editus per wilhelmum Parisiensem Impressus in imperiali oppido Hagenaw per Henricuȝ Gran Anno a natiuitate domini Millesimo q̄terq̃ȝ cētesimo nonagesimooctauo: feria sexta post Valentini.

¶ Passionem dñi ac saluatoris nostri Jesu christi eo studiosiori pscrutatione et expositione iuestigare conati sum⁹: quo illã et abissum misterioꝝ vsqꝫ inuestigabilẽ et aromatũ moraliũ apothecã iexhausibilez esse cognouimus: in ea eñi veraciter fractũ est alabastrum: imo ipsa fuit alabastri ipsius fractio qua effusum est vnguentũ illud preciosissimũ ac saluberrimuz: cuius odore impleta est dom⁹ ecclesie: cuius fragrantia celos terrasqꝫ pfudit: cuius virtus mundũ egrotantẽ vulneratũqꝫ sanauit. Hanc vite regulã xpiane eruditionis: libꝝ opatõis exẽplar rectissimũ: cuius efficientia est salus electorum: cui⁹ cogitatio est armatura fidelium sicut docet Petrus in qrto pme canonice sue. Christo igit in carne passo et vos eadẽ cogitatione armamini. Cui⁹ figuratio ꝺm Hiero. pictatio virtutis psidium. cui⁹ exẽpluz reorũ refugium. Ad crucẽ eñi et crucifixũ rei cõfugiunt (qd ppter penitentiã dicimus) cuius meditatio deuotoruz refectio: cuius cõtẽplatio illuminatio est cõtemplatiuoꝝ et lumen. Cuius expositio eruditio est christianoꝝ scolarium. Hanc exponere tentauimus put celestis munificentie dignatio largiri voluit; put nostra paruitas capere potuit et occupationũ distractio pmisit. in quo nudam veritatẽ q̃lis in cruce pependit: q̃ in passione nudata est nõ phaleris rhetoricis obnubere sed in lucem euidentie ponere studuimus. Alioqn tractatus incõgruenter valde discreparet a materia. nõ solũ qz et veritas vt diximus xps dñs vestibꝫ suis crucifigendus exut⁹ est. sed quia eiusdem nudatio veritatis velamina reserãda et auferenda per passionẽ ei⁹ penit⁹ figurabat et velũ hmõi habere nõ debuit que velum oĩm obscuritatum scidit atqꝫ dirupit. Nolentes igitur iuxta q̃rtum Ecci sapientiã abscõdere in decore suo: illisqꝫ sol'merito scribentes q̃ nõ ex phaleris veritatez estimant sed q̃bꝫ potius ipsa satis est ad pciuz et placorem sermonis: splẽdorem atqꝫ festiuitatẽ: consulto declinamus: indecẽs et incõgruum arbitrãtes vt i materia lugubri lasciuet orõ. Necqꝫ eniz

absq3 iniuria veritatis floridi tas oratõis cumulusq3 suauitatis aut queritur aut auditur. Nũc pro studentiu3 auiditas opus istud z correctionẽ et ordinatõe3 z distinctiõe3 pripuit nõ imerito minus lucidu3 minusq3 congruẽs tante rerũ diuersitati z multitudini reperitur. Ammonitũ aũt volum9 esse lectorem vt nõ miretur si vnã eandẽq3 psonã aut rẽ cõtrarijs significatiõib9 accepimus: cũ z illud scripture mos habeat: z a sctõ traditõe nõ discrepet. Nõ abhorreat igit pilatum nunc bonũ iudicem nunc malũ accipi. qz hoc cõgruẽtia misterio exigit. christus em dñs in ipsa sacratissima passiõe sua eiusdẽq3 ludibrijs statu3 figurat et expmit penitentis simul z peccatoris sicut ex sanctorum traditione accepimus. Et si xps dñs vita3 et statum exprimit peccatoris oĩa ecõtrario fieri dubitam9. Ista ergo ipsius dñi saluatoris tam diuersa imo cõtraria significatio cetera oĩa significare coegit. alioquin nullo mõ tam cõtrarijs subiectis cõgruerent. contrarijs em eadẽ cõuenire impossibile ẽ. Quia pro narrationẽ Mathei ceterorum supplementa plurimũ suffragant: spẽaliter differenda3 suscepimus: etiã que Mathe us pterit z alij scripserunt exponere curauim9: ita vt vna ex oĩm narratõib9 coadunata atq3 cõgesta cũ suis expositionib9 videat.

¶ Partes aũt psentis tractatus atq3 capitula put nob colligere atq3 distinguere in tanta ɔfusione possibile fuit Hec sunt Vt pmũ caplm de ipso biduo pcedente pasca cũ suis misterijs atq3 tropologijs. de filio homis z traditiõe ipsius vt quid sit filius homis z traditio ipsius per modos suos explicuimus. fo. j

¶ Caplm. ij. De concilio coacto siue collecto a pncipib9 sacerdotum et seniorib9 populi. et de intentiõe eorum hoc ẽ de fine. s. dolosa tentatiõe dñi iesu z occisione ipsius et potissimũ de dolo bono z malo. folio ij
¶ Capitulu3. iij. De die festo z de festiuitatib9 insanorum siue stultorum z sapientũ. z de tumultu populari in vtraq3 festiuitate. fo. iij
¶ Caplm quartũ de effusiõe

UPB

vnguenti super caput ei⁹ vbi stilum abbreuiamus q̃si trãsitũ ⁊ excursum faciẽtes. fo. v

¶ Caplm. v. de pacto iude et de pmissiõe. xxx. argẽteoꝝ ei⁹dẽ fcã. ⁊ ꝺ oportũitate traditiõis quã gerebat iudas. vij

¶ Caplm. vj. ꝺ dieb⁊ azimoꝝ De pparatiõe pasce ⁊ celebratione eiusdem. fo. vij

¶ Septimũ de p̃dicatõe domini iesu q̃ p̃dixit: q: vn⁹ vr̃m me traditur⁹ est. ⁊ de ĩtinctiõe man⁹ in parapside. ⁊ q̃d sit ipsa parapsis: quid ve significet. et de societate comedendi ĩ vna parapside. fo. xiij

¶ Octauũ de cena dñi Jesu et appositione corpis ei⁹. de hymno seu gratiaꝝ actõe post cenam. ⁊ exitu eius in montẽ oliuarum. fo. xv

¶ Nonũ de p̃munitõe aplorum cõtra scãdalũ passiõis ⁊ de varietate scãdaloꝝ ⁊ offendentiũ in dñm iesum. fo. xvj

¶ Decimũ de pcussione pastoris et dispsione ouiũ. et de varijs dispsionib⁊ et cõgregationib⁊ spũalibus ⁊ de varietate gregũ. ⁊ de resurrectione et p̃cessione in galileam. de respõsione petri: ⁊ cui⁹ voce aut ꝟtutis alteri⁹ locut⁹ fuerat. de cantib⁊ galli et trina negatiõe eiusdẽ Petri cũ suis significationib⁊ ⁊ intelligẽtijs. fo. xvj

¶ Undecimũ de aduẽtu dñi iesu ĩ villã q̃ dicit̃ Bethsemani. de sessione aploꝝ. ⁊ pgressu eius ad oratõnez. ⁊ de ipsa orõne. de eo ꝙ assũpsit ad familiare colloquiũ petꝝ et duos filios zebedei solos. de tristicia eius atq̃ mesticia potissimũ q̃d significent. fo. xvij

¶ Duodecimũ De sustinẽtia ⁊ vigilatõe quã indixit aplis ⁊ de modis vigilationũ. de pgressu ei⁹ ad orandũ quantũ est iact⁹ vni⁹ lapidis ꝺm lucã De casu ei⁹ in faciem. de eo ꝙ petijt calicez transire a se. ⁊ q̃d sit calicẽ trãsire ab illo. ⁊ ꝺ ipsa forma oratiõis. fo. xix

¶ Caplm. xiij. de mltiplici ei⁹ aduẽtu ad aplos. ꝺ dormitõe eoꝝ ⁊ aggrauatiõe ocloꝝ illorũ. q̃d sit intrare in tẽtatõem. de pmptitudine spũs ⁊ infirmitate carnis. De hoc qꝺ ait. Surgite eam⁹: ecce appropiquat q̃ me tradet. et q̃d sit surgere ⁊ ire obuiã tẽtatõi vel tribulationi. fo. xxij

¶ Caplm. xiiij. De subito aduẽtu iude et turba mlta armatoꝝ quã secũ adduxit ⁊ armis

eorum.fo: xxvj
¶ Caplm.xv.de osculo iude et de datõe signi.de multiplici significatione et diuersitate osculoꝝ.de interrogatiõe dñi iesu ad eũ Amice ad qd veni sti. ꝛ de interrogatõis isti⁹ intelligẽtia.fo. xxvij
¶ Caplm.xvj.de accessu cohortis ad dñm Jesum:ꝛ iniectiõe manuũ in eũ.fo. xxxj
¶ Caplm.xvij.de euagiatõe gladij petri ꝛ ãputatiõe auricule fui pncipis sacerdotũ. ꝺ gladijs ꝛ vagis.ꝺ ĩpletõe scripturaꝝ qꝛ sic optꝫ fieri.xxxiiij
¶ Cap.xviij.de obiurgatiõe turbaꝝ a dño Jesu ꝙ ad euz tanq̃ȝ ad latronẽ exissent. De sessione ei⁹ ꝛ doctrina q̃tidiana in templo. ꝛ ꝙ alibi teneri nõ poterat.fo xxxix
¶ Caplm.xix.De fuga discipuloꝝ ꝛ relictõe eiusdẽ.fo.xlj.
¶ Ca.xx.de adductõe dñi iesu ad cayphã ꝛ ꝯuẽtu ibidẽ facto.de secutõe petri a lõge vsq̃ȝ ĩ atriũ caiphe.ꝺ sessiõe eiusdẽ cũ mĩstrꝭ ꝛ expectatõne. de accusatõe petri ab ãcilla ostiaria ꝛ ꝺ ipsa ancilla.ꝛ qꝛ cay.et oẽs imitatores ei⁹ põtifices ñ hñt nisi ãcillã ostiariã q̃ mortẽ q̃rit discipl'oꝝ iesu. de negatiõib⁹ petri.de regressu ei⁹ ab atrio ꝛ fletu cõpũctõis.ꝛ q̃ de cã iesus pmum adduct⁹ sit ad annã.ꝛ qd h̃ significet. de accusatõe eiusdẽ ꝛ falsis testib ꝯ eũ pductis.ꝛ de taciturnitate ipsius.fo. xlix
¶ Ca.xxj.de scissiõe vestimẽtoꝝ pncipis sacerdotũ. ꝛ ꝺ inclamatõe mortꝭ ĩ dñm iesũ:qꝛ clamabãt re⁹ ẽ mortꝭ.fo. liiij.
¶ Ca.xxij.de velatione faciei dñi iesu ꝛ sputꝭ et colaphis ꝛ palmis.ꝛ de interrogatõe ad ad eũ facta Prophetisa q̃s te pcussit.ꝛ de ludo capifolij q̃ ꝺ eo ludere visi sunt.fo. liiij
¶ Ca.xxiij.de adductiõe dñi Jesu ad pilatũ.de remissione eiusdẽ ad herodẽ qꝺ sol⁹ Lucas scribit.et de illusiõe fcã ei ĩ veste alba.ꝛ de aspnatiõe ei⁹ ab herode ꝛ exercitu ei⁹. ꝺ herode ꝛ exercitu herodiano. ꝺ recõciliatõe herodis ꝛ pilati ĩ die mortꝭ dñi iesu.fo. lviij
¶ Ca.xxiiij.de pnia iude ꝛ p iectõe argẽteoꝝ ꝛ suspẽsiõe e⁹ ꝛ crepatõe.ꝺ ẽptõe agri ĩ sepl'turaȝ p̃cio.xxx.argẽteoꝝ. lxiiij
¶ Cap.xxv.de accusatõib⁹ q̃ ꝓposite sunt ꝯ eũ coraȝ pilato. de ĩtrogatõib⁹ pilati ꝛ rñsionib⁹ dñi iesu.de interrogatõe illa q̃ interrogauit qd ẽ veritas ꝛ qd sit ṽitas.fo. lxx

¶ Capitulum.xxvi.de vxore pilati ꝛ visionibus eius.et de instantia eiusdem apud pilatum.ꝛ de sollicitudine eiusdē pilati apud populum.fo.lxv.
¶ Capitulum.xxvii. De electione barrabe a populo facta. De assensu pilati in petitione barrabe.de ablutōe manuum eius et ꝓtestatione innocentie sue. De acclamatiōe iudeorum dicentiū: Sāguis eius sup nos ꝛc.fo. lxxvii
¶ Capitulum.xxviii. De flagellatōe dn̄i Jesu.fo. lxxx
¶ Capitulū.xxix. De corona spinea ꝛ veste purpurea: in q̄ habitu ostendit eum eis pilatus dicēs. Ecce hō. de virga arundinea ꝛ ꝑcussione capitꝫ eius eadem virga.fo. lxxxi.
¶ Caplm̄.xxx.d̄ altercatōe iudeoꝝ ad pilatū q̄ nunc per legem: nunc per cesarem suadere nitebant̄ ei mortem domini Jesu.fo. xc
¶ Capitulū.xxxi. De sessione pilati ꝓ tribunali in loco qui dicit̄ licostratos. Et de hora pasceue q̄si sexta.ꝛ hoc q̄dem ſm Johem.fo. xcvi
¶ Capitulum.xxxii. de exuitione clamidis coccinee ꝛ in induitione ꝓrioꝝ vestimētorum dn̄i Jesu.et de eductōne eius ad locum crucifixiōis et baiulatione ꝓprie crucis.fo.c.
Sub hoc etiam capit̄lo cōtinent̄ figure et tropologie eiusdē crucis.
¶ Capitl̄m.xxxiii. De angariatiōe cuiusdā Symonis cyrenei vt tolleret crucē domini fo. cxxv
¶ Capitulū.xxxiiii. de loco caluarie: ꝛ potione vini fellici.fo. cxxv
¶ Capitulū.xxxv.de crucifixione.fo. cxxvi
¶ Caplm̄.xxxvi.de cruce penitentie et de crucifixione latronū.fo. cxxvii
¶ Caplm̄.xxxvii.de tit̄lo crucis.fo. cxxx
¶ Caplm̄.xxxviii. de exprobrationibus passioni eius assistentium.fo. cxxxi
¶ Caplm̄.xxxix. de vestimentis ꝛ diuisione eorum facta ꝑ sortem ꝛ tunica incōsutili ꝛ indiuisa.fo. cxxxiii
¶ Capitulū.xl. De siti eius ꝛ potatione aceti ꝛ emissione sacratissimi spūs eius. de clamore cum spiritu emisso. folio cxxxviii
¶ Capitulū.xli. De tenebris vsq̄ ad horā nonam duran-

tibus.fo. cxli
¶ Capitulum.xlij. De scissione veli templi, de terremotu et scissione petrarum. de apertione monumentorum et resuscitatione sanctorum qui in gloriam et testimonium resurrectionis eius resurrexerunt. de apparitione eorum. de centurione et mulieribus passioni eius assistentibus.fo. cxliij
¶ Capitulum.xliij. de deuotõe Joseph qua impetrauit a pilato corpus domini Jesu. et de instantia iudeorum apud pilatum vt non remanerent corpora eorum sabbato in cruce. De lanceatiõe eius et exitu sanguinis et aq̃ de latere eius cũ suis significatõibus.fo. clij
¶ Capitulum.xliiij. De depositione corpis eius. de mortui corporis sepultura et sepulture adhibitis. hoc est lapide aduoluto: signaculo: custodibus: lintheis: aromatibus: et de varijs sepulturarum modis.fo.clvij
¶ Capitulum.xlv. De resurrectione eius: eiusq; miraculis.fo. clxvi

P. D. R.

WILLIAM SALLOCH
Pines Bridge Road
Ossining, New York